«КУЛЬТУРНА-ДЕРЖАВА»
Громадська організація

Чуріков Ю.І.
04071, м. Київ, вул. Верхній вал, 62, к.18
+380-098-043-57-52
E-mail: y_churikoff@ukr.net
код ЕДРПОУ 44952541

Тиж Ю.О.
Сертифікат на проектні роботи
Серія АА № 004182 виданий 21.12.2018 р.
www.kyiv-heritage.com
www.kyiv-heritage-guide.com
www.kyiv-landuse.com

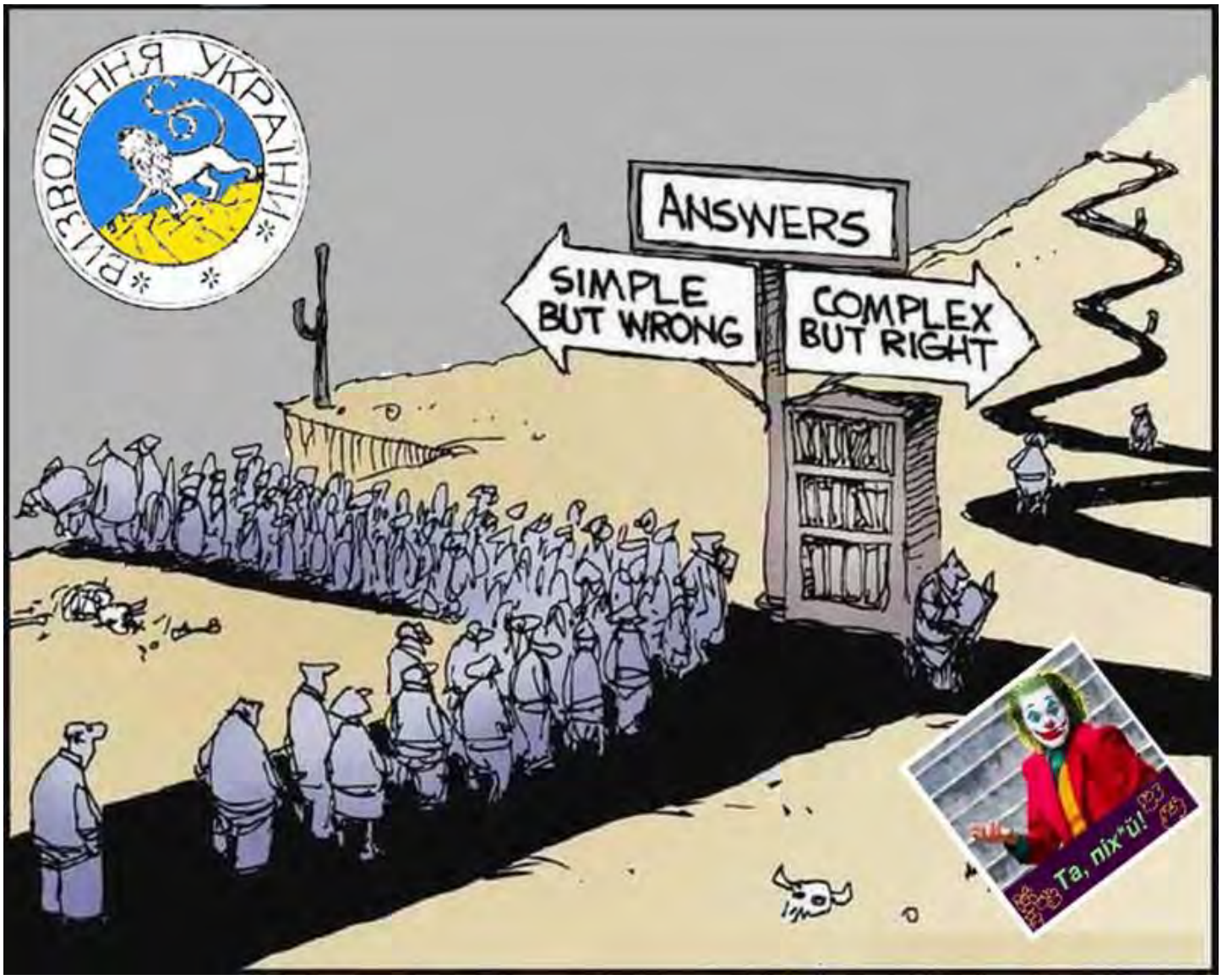

Україна: ВИЗВОЛЕННЯ

Дайджест. Том 1

Книга 2. Статті та новини, № 201-400

Київ - 2024

1. АНОТАЦІЯ

1. Дайджест (преса)

Дайджест (англ. *digest* — стислий виклад, резюме) — інформаційний продукт (видання, стаття, *підбірка*), що містить виклад творів у вигляді витягів з оригіналу чи у формі його вільного перекладу або добірку у повному чи скороченому вигляді найцікавіших творів, вибраних з інших видань.

Як правило, до такого передруку систематично вдаються провінційні друковані газети, які мають слабку кореспондентську мережу і відчувають брак інформації й поповнюють її недостачу за рахунок столичних видань. Наявність великої кількості дайджестів — ознака низького фахового рівня видання. Свідченням журналістської майстерності є наявність у газеті чи журналі значної кількості ексклюзивних матеріалів, тобто таких, що виготовлені саме для цього видання його кореспондентами та оглядачами.

Але навіть авторитетні газети з глибокими традиціями сьогодні не обходяться без передруків найбільш цікавих матеріалів з інших видань, вміщуючи їх у рубриках «Наші передруки», «Дайджест» тощо. Для читачів такі рубрики цікаві, оскільки в них часто із скороченням малоістотних частин уміщуються сенсаційні, непересічні твори та праці, які збагачують читача новими знаннями, несподіваними інтерпретаціями фактів.

Первісно дайджестами називалися адаптовані для масового читання твори світової класики. Великі за обсягом романи стискувалися до розміру брошурки, що потребувала невеликого часу для ознайомлення й дешево коштувала. За допомогою такого видання можна було за півгодини «пройти» «Сагу про Форсайтів» Д. Голсуорсі чи «Війну і мир» Л. Толстого. Зрозуміло, що такі дайджести могли дати тільки псевдознання і аж ніяк не знайомили читачів ні з реальною філософською концепцією, ні з образним світом творів. Тим паче, що будь-який переказ обов'язково містить у собі елементи вибірковості, а, отже, й інтерпретації.

2. Моніторинг ЗМІ

Підготовка дайджестів публікацій є однією з найбільш поширених послуг у галузі ***професійного моніторингу*** засобів масової інформації. Її зміст полягає у створенні **добірки найважливіших матеріалів за визначеною тематикою та за визначений період**. Такий інформаційний продукт надає змогу відслідковувати головні новини у певному напрямку, отримувати експертні оцінки та прогнози розвитку галузі, відстежувати діяльність конкурентів тощо. **Перевагою цього виду отримання даних є відсутність *«інформаційного шуму»*.**

2. ПЕРЕДМОВА

Катастрофа

2024-11-02

СЕРГІЙ ДАЦЮК, Філософ

Наша катастрофа має внутрішні причини, війна лише каталізувала кризу до катастрофи.

Зазвичай ніхто не може підготуватись до катастрофи незмінним, бо це буде лише агонія: помреш стомленим.

Катастрофа – не кінець, а примусовий початок інакшого, що не всі переживуть.

Гідно пережити катастрофу – це змінитись.

Істини не мають задовольняти наші ціннісні потреби. Змінюється світ, змінюються істини, мають змінюватися цінності. Але цінності не змінюються самі по собі – їх змінюють агенти інноваційних (від інакше) змін. Хто не підкоряється новим цінностям, гине – від війн, від депресії, від помилок дезорієнтації або емігрує назовні чи йде у внутрішню еміграцію.

Агентів змін як громадських активістів в Україні менше, ніж громадських активістів консервативних цінностей. Агенти змін лише переконують інших у інакших уявленнях, іноді пропонують стратегії, проекти, програми і навіть СВОЇ плани. Агенти консервації ціннісно примушують інших і готові убивати, але не лише на фронті зовнішньої війни, а і у внутрішній громадянській війні. Між цими різними агентами не конфлікт, а вже наочне розмежування.

Квазіеліта, більшість інтелектуалів і професіоналів відмовились від участі у війні і не здатні ані до переосмислення істин-цінностей, ані до поширення інакших-нових цінностей через брак морального авторитету. Наша квазіеліта і наші консервативні активісти не люблять українців. Для них українці – несвідомі, яких треба навернути до своєї віри, витратний ресурс війни або

сміття, якщо вони намагаються уникнути всього цього. Це катастрофа лідерства.

Основні цінності Майдану зруйновано:

> **— гідність, свобода, незалежність, солідарність. Це ціннісна катастрофа.**

Гідності більше нема, бо

> — гідність – це самостійність без егоїзму і самозвеличення; це благо для всіх; це "за нашу і вашу свободу"; це право на свою культуру, на яку не йдуть культнаступом; це заради миру в усьому світі; це заради людства, а не нації. Українці не хочуть більше гідності, бо навіть ціною усіх зусиль ми так і не змогли зупинити ворога.

Ми слабкі, бо наша гідність слабка, але ми собі брешемо, що наші ресурси менші, ніж ресурс ворога.

Наш ресурс – це вся Західна цивілізація або навіть весь світ, якби ми були цього гідні у своїх цінностях. Націоналістам і альтернативно обдарованим зась до цивілізаційних ресурсів. Дикунам не дають ядерну зброю. Дикунам дають мало, і лише у борг, який не списують навіть після війни.

Свободи більше нема, бо

> — об Конституцію витерли ноги; бо псевдопатріоти пішли у наступ на неправильних патріотів; бо економічні свободи знищено без воєнного контракту влади та бізнесу; бо мобілізація примусова, а загибель на фронті – не за стратегічні цілі, а за тактичні і безпеспективні завдання; бо наш тил – це закордоні союзники, а не наші громадяни, якими нехтує влада, яким пудрить мізки Телемарафон і яких тероризують консервативні активісти; бо ми заборгували всьому світу так, що навіть онуки не розплатяться.

Незалежності більше нема, бо

> — ми російського пана змінили на пана американського. Ба більше, ми американського пана вже ненавидимо ледь не більше, ніж російського. Рабів у НАТО та ЄС не пускають.

Солідарності більше нема, бо

> — по всіх сутнісних питаннях у нас розкол. І навіть у питанні, чи є розкол, теж розкол. А розкольники – це ті, хто говорять про розкол. Солідарності ніхто не хоче – всі хотять своєї окремої правди і свого окремого щастя.

"Руїна не в клозетах, руїна в головах"

Питання "за що ми воюєм?" розколює аудиторію, якщо його задавати у випадково набраній групі.

І це ***моральна катастрофа***.

Ми не бажаємо визнавати помилки, жорстко боротися з корупцією, проектувати післявоєнний світ навіть під великі гроші, які нам пропонують. Більшість колишніх лідерів та експертів інтелектуально мертві. Нових проривних теорій та концепцій ми не продукуємо.

І це ***інтелектуальна катастрофа***.

Ієзуїтська мораль, яка запанувала в Україні, – не подвійна, а зворотна: правда – це брехня, свобода – це рабство, свійна вигода – це гідність, а союзники нам винні. Моральний шантаж перетворився на моральний терор. Правду стали називати ворожим наративом. Віри у перспективу чи смисл нема фактично ніякої.

І це ***духовна катастрофа***.

Ми брешемо публічно – про себе і про ворога, ми ненавидимо і збираємось у групи часто просто, щоб поненавидіти. Підважено саму суть та ідею улюбленого мого видання "Українська правда", яке з останніх сил намагається підтримувати знищену нині солідарність.

Любов до українців – це казати українцям гірку правду. Нелюбов до українців – це брехати їм під прикриттям того, що раз ми говоримо навпаки, ніж ворог, то це правда.

Нема української правди – є лише українська брехня, ціннісно консервативна і мертва, яка всіх тягне до смерті.

Що робити? Змінюватись.

Як і куди – це питання некоректне щодо змін, бо зміни – це інакше у невизначенності. Якщо знаєш, як і куди змінюватись, то це реформи.

Зміни – не реформи. В катастрофі реформи не працюють. Якщо не пережив тривалу невизначеність, до змін не готовий. Якщо не знайшов чи не винайшов інакше, не вчепився за нього з усіх сил і з усіма жертвами, то змін не сталося.

В катастрофі не можна вірити колишнім лідерам, консервативним пророкам, хейтерам. В катастрофі нема моральних авторитетів, бо мораль пливе. Нікому не вірте, і мені також, лише своєму серцю. Хоча і серце під диктатом розуму в катастрофі тед може брехати. Нові пророки несуть любов та малозрозуміле

інакше. Зрештою, довіряйте інтуїції.

Є позитивне бачення катастрофи – це коли ми самі встановлюєм інакші орієнтири, винаходим інакші істини, створюєм нові цінності.

Якщо хтось вважає, що "я помру, але не змінюсь", то це ваш вибір, і його варто поважати. Але не тягіть за собою живих, особливо дітей. Хай у дітей ваших будуть інші пророки, інші герої, інакші цінності.

***

3. ВСТУП

***

ДАЙДЖЕСТ

№ 201

2024-10-30

Данілюк-Єрмолаєва

Зеленський був би не Зеленським, якби вчергове не биконув у бік Заходу.

1)

Найперше, про «томагавки».

Щойно з'явилась інфа про три таємні додатки до Плану перемоги — ще у вересні, коли у президента було турне по Пенсильванії — я собі стала гадати, де з'являться ті додатки. У WP, NYT чи BILD?

І таки з'явилось у NYT.

Утім Зеленський, мабуть, погано читав статтю — я її прочитала дуже уважно. Так от там варте уваги таке формулювання, що Зеленський спеціально запросив те, що США дати не можуть, аби потім цитую:

…»аналітики та експерти припускають, що справжня аудиторія плану перемоги — це самі українці.

"Зеленський може використати свої жорсткі позиції, включно з нещодавнім зверненням до парламенту, щоб показати українцям, що він зробив усе, що міг, — припускають у ЗМІ, — підготувати їх до того, що Україні, можливо, доведеться піти на угоду, і дати українцям зручного цапа-відбувайла — Захід».

Тобто заради того аби спасти власну шкуру — нинішня Банкова не проти накачати зайвий раз українців антизахідними наративами.

> **— І це в той момент, коли Грузія, Молдова роблять по п'ять кроків розвитку назад саме через антизахідну накачку.**

Сьогодні президент виліз на інтерв'ю зі скандинавськими ЗМІ — тих країн, які суттєво так нам помагають і набикував, що буцімто партнери ненадійні, нема між ними нічого конфіденційного.

А мені особисто була важлива та стаття, щоб зрозуміти, **як нас антизахідними наративами схиляють на невигідний договорняк з РФ, який дасть можливість певним топам здриснути на приватні острова у Дубай. А тут єбісь воно коньом. Похуй!**

2)

Йдемо далі. Теж важливий момент для розуміння, чому у нас такі складні переговори щодо просування в НАТО.

В німецький газеті FAZ йшлось про те, що **Єрмак і Зеленський, які замкнули на собі всю роботу із США — ходять на важливі переговори без перекладачів**.

Уточню — на складні і вузькоспеціалізовані. При чому я достеменно знаю, що урядовці епохи Тимошенко, Порошенка, Яценюка та Гройсмана — брали перекладачів і корони не спадали. Є теми, де краще підстрахуватись якісними фахівцями.

Що пише газета?

«Проте **англійська у Зеленського лише посередня, а у Єрмака — відверто погана**, — пише німецьке видання. — Відтак американці, як кажуть [джерела FAZ], часто не впевнені, чи вони правильно розуміють двох провідних політиків України, коли контактують з ними напряму. Вони [представники США] також не можуть оцінити й те, чи їхні власні пояснення були коректно зрозумілі [українською стороною]».

1) — Твоя моя нє понімать. Це перше.

2) — А по-друге, не думаю, що рівень розуміння процесів в НАТО у наших очільників теж фаховий.

Тому звісно, ніхто нічого не розуміє. І виходить пшик.

До слова, Єрмак знову в США? Який сенс від цих візитів, якщо він не може пояснити, що нам треба?

До слова, фіг зна колись читала статтю про те, що тільки Путін завше мав пул із 6 синхроністів — освічених фахівців, штатних працівників МЗС. Із зп по 500-1000 дол за день. Фахівці мали обов'язково володіти різними акцентами англійської і вміти оперувати складною лексикою. Для деяких країн брали жінок, для інших — лише чоловіків. Путін навіть напрацював темпи виступу та паузи аби перекладачі якісно перекладали всі російські наративи на Захід.

Не вірю, що в Банкової нема грошей на подібний пул. Вони на тупі телеграми в місяць витрачають більше в десятки разів.

***

№ 202

Основні теми доби 30.10.2024 в Україні та навколо України

1️⃣ За даними сервісу DeepState Live Map, російські війська на напрямку головного удару повністю окупували Селидове, Вишневе та Зоряне, а також просунулися в Курахівці. Генштаб повідомив про 145 бойових зіткнень за добу, найінтенсивніші бої точаться на Покровському та Курахівському напрямках, де армія РФ атакувала 41 раз. На Куп'янському напрямку відбито 21 російську атаку, на Лиманському – 11 атак.

Військова адміністрація Покровська заблокувала певні райони міста для організації оборони.

Армія РФ завдала 83 авіаудари, застосувавши 146 керованих авіабомб по населених пунктах. За добу від обстрілів загинули 5 мирних мешканців Донецької області, внаслідок удару по Куп'янському району загинула одна людина, 6 зазнали поранень. У Харкові внаслідок влучання керованої авіабомби у багатоповерхівку загинули 2 людини, 34 постраждали, серед них – дитина.

Президент Зеленський заявив, що Україна могла б захопити Курську АЕС, але ніколи цього не планувала.

3️⃣ Вночі російські війська атакували міст через Білгород-Дністровський лиман у Затоці двома балістичними ракетами Іскандер-М з Криму та вісьмома керованими авіаційними ракетами з літаків над Чорним морем. Росія також застосувала 43 ударні БПЛА типу "Shahed" для атаки України. ППО працювала в Одеській, Київській, Черкаській, Кіровоградській, Харківській, Запорізькій, Дніпропетровській, Донецькій та Полтавській областях. Збито 17 дронів та 2 авіаційні ракети, 23 безпілотники втрачено локаторами, ще 3 вийшли з повітряного простору України. Київ у жовтні був 20 разів

атакований дронами. Внаслідок атаки пошкоджено високовольтну ЛЕП. Білоруська авіація була піднята на перехоплення дрона, що залетів у повітряний простір країни.

Українські дрони атакували порт в окупованому Бердянську.

Українські високопосадовці презентували "дорожню карту" відкриття повітряного простору в умовах воєнного стану, попри неготовність систем ППО до відбиття потужних російських повітряних атак.

3️⃣ Верховна Рада підтримала реформу Рахункової палати. На думку низки експертів, реформа лише консервує контроль над нею з боку Офісу президента, а її члени, глава Палати тощо, які були обрані в обхід погодженої з міжнародними партнерами процедури, залишаться на посадах. Водночас навіть повністю підконтрольна Офісу Рахункова палата виявила неефективне використання коштів Міністерством культури з 2020 року, що свідчить про масштабну корупцію у відомстві.

Депутати відхилили закон про штрафи для мобільних операторів за відсутність зв'язку під час відключень.

4️⃣ Президент Зеленський звільнив генерального прокурора Костіна. Верховна Рада відхили поправку до проєкту бюджету 2025 року щодо підвищення зарплат прокурорам на 37%.

Згідно з даними розслідування журналістів "Громадського", Міністерство цифрової трансформації на закупівлі дронів у 2023 р. переплатило майже 600 млн грн. За твердженням Міністерства, додатком "Дія" користуються вже понад 21 мільйон українців, а сервіс реєстрації шлюбу в "Дії" увійшов до списку найкращих цифрових винаходів світу за версією TIME. Анонсовано, що наприкінці січня у застосунку з'явиться інформація про зброю. Водночас за останні 4 роки Україна впала в рейтингу інновацій з 45 на 60 місце зі 133 країн та територій, що свідчить про реальну оцінку світовою спільнотою "успіхів" Міністерства. Чиновники заперечують факти масштабного зламу застосунку російськими спецслужбами, всупереч підтвердженням, які було надано в американському суді.

Печерський суд заарештував 2,6 млрд грн онлайн-казино Pin-Up за запитом ДБР за зв'язки з Росією. Водночас фінансова компанія "Єдиний простір", що належить власнику казино, інтегрована в застосунок та портал "Дія" і саме через її сервіс здійснюються платежі.

СБУ викрила 12 адміністраторів Viber- та Telegram-каналів, які "зривали" мобілізацію та публікували матеріали про часто-густо незаконні дії співробітників територіальних центрів комплектування та військово-лікарських комісій.

В Одесі суд арештував з правом виходу під заставу в 10 млн грн організатора корупційної схеми в МСЕК.

Державне бюро розслідувань провело обшуки в Одеському управлінні Бюро економічної безпеки (БЕБ).

Суд зобов'язав стягнути 103 млн грн "Укрзалізниці" з її колишнього топчиновника та його спільника – директора комерційної фірми-постачальника дизпалива.

5️⃣ За твердженням президента Зеленського, в Україні щомісяця виробляється 20 САУ "Богдана".

Виробник військового спорядження – компанія "Балістика" вже чотири місяці не може отримати бронь для працівників.

Європейським виробникам зброї досі бракує коштів, попри рекордне зростання воєнних витрат в усьому світі.

Глава Міноборони Норвегії Грам анонсував виділення €109 млн воєнної допомоги для обслуговування українських винищувачів F-16.

Велика Британія зобов'язалася щорічно надавати £3 млрд на підтримку України.

Литва передала Україні генератори, міни та боєприпаси.

Українська влада закликала уряд Австрії приєднатися до коаліції з розмінування.

Представник Пентагону Райдер оголосив про перенесення засідання групи "Рамштайн" на невизначений термін. Президент Зеленський підтвердив, що Україна просила у США ракети "Томагавк", водночас зазначив, що переговори були конфіденційними. Він розкритикував партнерів з країн НАТО, передусім США, за те, що вони не виконали обіцянок щодо надання військової допомоги. Зеленський поскаржився, що Україні наразі бракує підтримки партнерів для початку переговорів з РФ. Водночас його прессекретар Нікіфоров оголосив, що Зеленський презентує "план перемоги" на другому "саміті миру".

Українська влада готує якийсь двосторонній документ з Угорщиною, який начебто допоможе скасувати блокування нею вступу України до НАТО.

6️⃣ Прем'єр-міністр Шмигаль повідомив, що Євросоюз затвердив звіт про прогрес України в проведенні реформ. Єврокомісія констатувала виконання вимог 2022 року для отримання статусу кандидата та ствердно оцінила роботу Верховної Ради, попри проблеми з утисками опозиції. В ЄС заявили про

готовність відкрити перші переговорні кластери з Україною й можливе набуття членства до 2029 року.

Президент Польщі Дуда заявив, що сільськогосподарська галузь України може загрожувати всім фермерам ЄС, й це є серйозною перешкодою на переговорах про вступ до Євросоюзу.

Єврокомісія наполягає на необхідності змінення формату телемарафону "Єдині новини", який, на думку єврочиновників, не є майданчиком для вільного обміну думками. Міністр інформполітики та культури Точицький заявив, що "телемарафон" буде закрито лише після скасування режиму воєнного стану.

7️⃣ США та Південна Корея закликали Північну Корею вивести війська з РФ. В ЄС підтвердили присутність північнокорейських військ на території Росії, назвавши це грубим порушенням Статуту ООН. Геолоковано розміщення військовослужбовців КНДР на відстані 50 км від українського кордону в Курській області РФ, північнокорейських інструкторів помічено на полігоні поблизу Маріуполя. До РФ направлено керівника генштабу КНДР, який є одним із найближеніших осіб до лідера країни Кіма. Північна Корея запустила балістичну ракету в бік Японського моря й готує нові ядерні випробування та запуск ракети, яка здатна дістатися США. Німеччина погрожує КНДР санкціями за участь у війні. Президент Зеленський розкритикував слабку реакцію партнерів на залучення північнокорейських військовослужбовців до воєнних дій проти України.

8️⃣ Китайська влада запровадила санкції проти американського постачальника дронів для України та закликала автовиробників країни уникати інвестицій у ЄС.

Прем'єр-міністр Словаччини Фіцо дав інтерв'ю російській пропагандистці Скабєєвій. Він заявив про бажання приїхати до Москви на святкування наступного "Дня перемоги" 9 травня.

***

№ 203

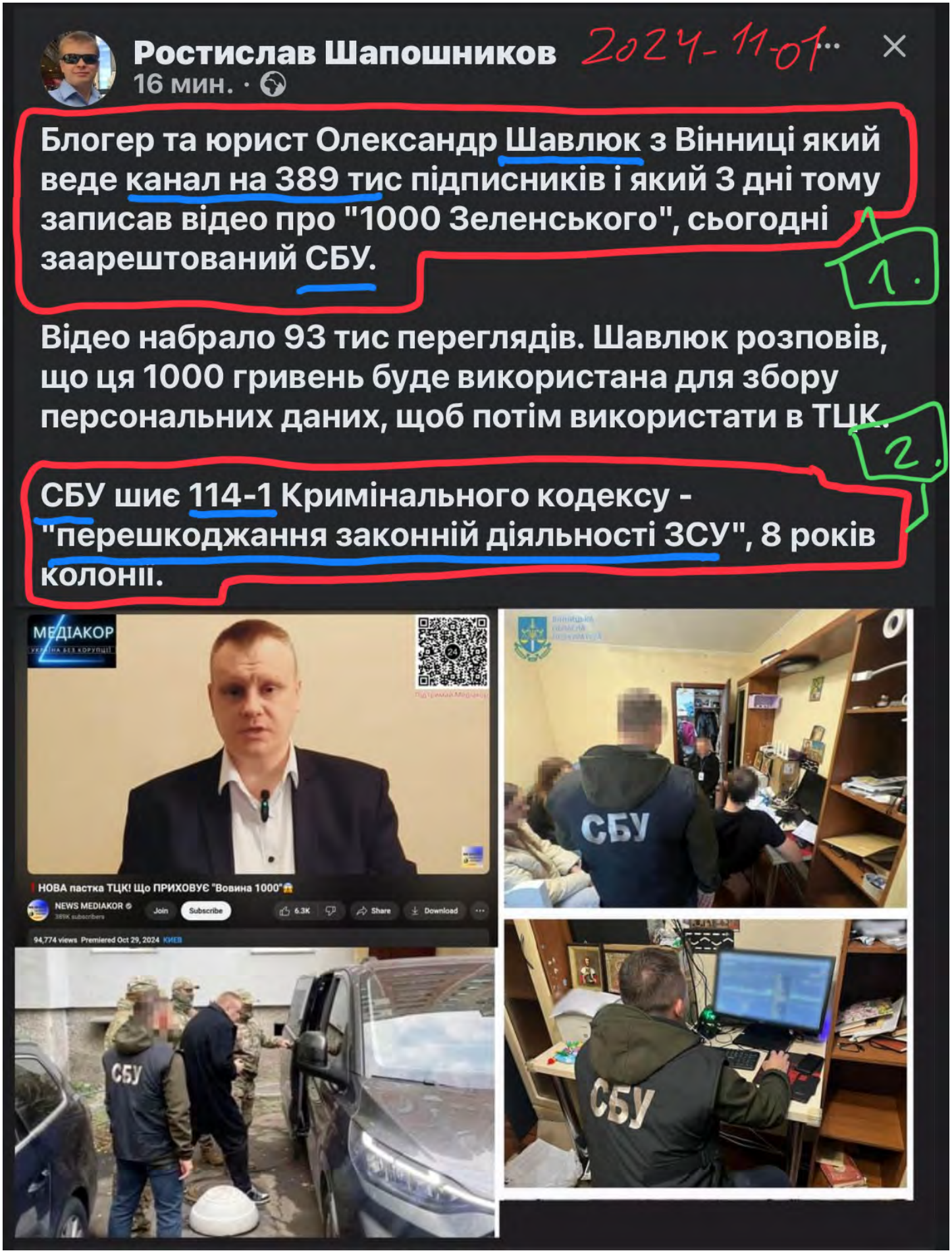
Ростислав Шапошников
2024-11-01
16 мин. ·
Блогер та юрист Олександр Шавлюк з Вінниці який веде канал на 389 тис підписників і який 3 дні тому записав відео про "1000 Зеленського", сьогодні заарештований СБУ.
1.
Відео набрало 93 тис переглядів. Шавлюк розповів, що ця 1000 гривень буде використана для збору персональних даних, щоб потім використати в ТЦК.
2.
СБУ шиє 114-1 Кримінального кодексу - "перешкоджання законній діяльності ЗСУ", 8 років колонії.
МЕДІАКОР
НОВА пастка ТЦК! Що ПРИХОВУЄ "Вовина 1000"
NEWS MEDIAKOR
Join
Subscribe
6.3K
Share
Download
94,774 views Premiered Oct 29, 2024 КИЇВ
СБУ
СБУ
СБУ

***

№ 204

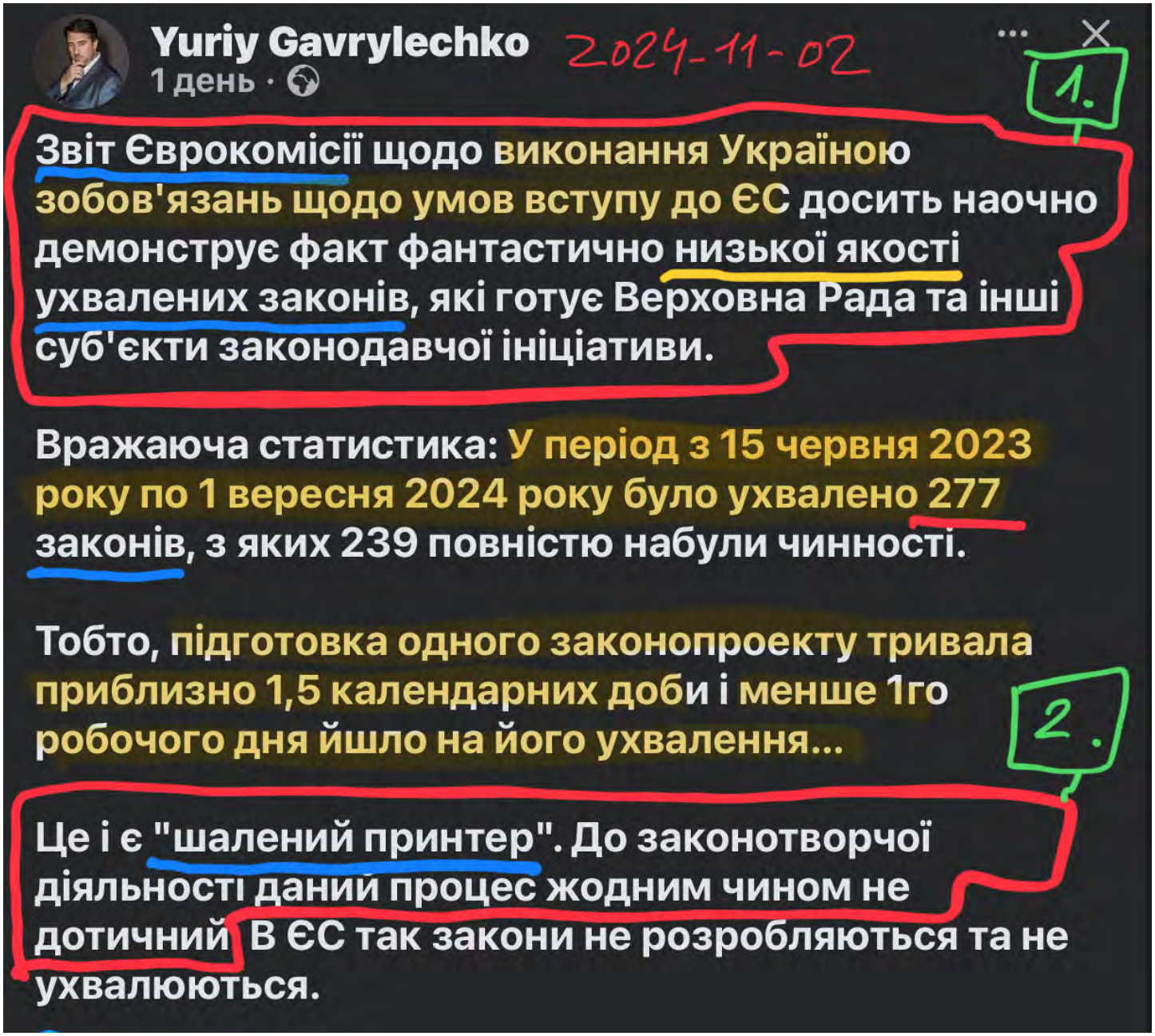
Yuriy Gavrylechko
1 день ·
2024-11-02
1.
Звіт Єврокомісії щодо виконання Україною зобов'язань щодо умов вступу до ЄС досить наочно демонструє факт фантастично низької якості ухвалених законів, які готує Верховна Рада та інші суб'єкти законодавчої ініціативи.
Вражаюча статистика: У період з 15 червня 2023 року по 1 вересня 2024 року було ухвалено 277 законів, з яких 239 повністю набули чинності.
Тобто, підготовка одного законопроекту тривала приблизно 1,5 календарних доби і менше 1го робочого дня йшло на його ухвалення...
2.
Це і є "шалений принтер". До законотворчої діяльності даний процес жодним чином не дотичний. В ЄС так закони не розробляються та не ухвалюються.

***

№ 205

bihus
ВІДБУЛИСЯ ЗВІЛЬНЕННЯМ?
ХЕППІ ЕНД ДЛЯ ФІГУРАНТІВ
youtube.com
Хто живе найкраще життя після звільнення? ТОП фігурантів, у яких все добре

Рис1

BIHUS.Info 2024-11-02
1 день ·

😬 **Красиве життя після скандальних звільнень: що з Кушніром, Тишлеком, Наумовим та іншими топ-фігурантами**

1.

Ми глянули на останні такі кейси зі звільненнями і дійшли висновку, що у багатьох фігурантів — все супер.

🔻 Ігор Кушнір, ексголова Київміськбуду, "успішно" залишив компанію з багатомільярдними боргами, а сам, кажуть, розвиває бізнес за кордоном.

🔻 Дмитро Тишлек, колишній заступник голови Нацполу, замість реальної відповідальності отримав можливість спокійно писати докторську в МВС.

🔻 Іван Наумов, який керував майном Нацполу, після нашого розслідування повністю зосередився на бізнесі, а ще обзавівся новеньким Aston Martin та елітним котеджем.

🔻 Віктор Брагінський, ексдиректор київського метро, "пішов на пенсію" після завищених підрядів і скандалів із тендерами. Але там хоч триває слідство.

А от Прокопіва взагалі не зрозуміло, чи звільнять🤷
Такий "хепі енд" виглядає доволі дивним для фігурантів корупційних історій.

2.

👉 Як звільнення стають квитком для нових можливостей — у випуску Angelina Kapitula:

Рис1

***

№ 206

Катастрофа

2024-11-02

СЕРГІЙ ДАЦЮК, Філософ

Наша катастрофа має внутрішні причини, війна лише каталізувала кризу до катастрофи.

Зазвичай ніхто не може підготуватись до катастрофи незмінним, бо це буде лише агонія: помреш стомленим.

Катастрофа – не кінець, а примусовий початок інакшого, що не всі переживуть.

Гідно пережити катастрофу – це змінитись.

Істини не мають задовольняти наші ціннісні потреби. Змінюється світ, змінюються істини, мають змінюватися цінності. Але цінності не змінюються самі по собі – їх змінюють агенти інваційних (від інакше) змін. Хто не підкоряється новим цінностям, гине – від війн, від депресії, від помилок дезорієнтації або емігрує назовні чи йде у внутрішню еміграцію.

Агентів змін як громадських активістів в Україні менше, ніж громадських активістів консервативних цінностей. Агенти змін лише переконують інших у інакших уявленнях, іноді пропонують стратегії, проекти, програми і навіть СВОЇ плани. Агенти консервації ціннісно примушують інших і готові убивати, але не лише на фронті зовнішньої війни, а і у внутрішній громадянській війні. Між цими різними агентами не конфлікт, а вже наочне розмежування.

Квазіеліта, більшість інтелектуалів і професіоналів відмовились від участі у війні і не здатні ані до переосмислення істин-цінностей, ані до поширення

інакших-нових цінностей через брак морального авторитету. Наша квазіеліта і наші консервативні активісти не люблять українців. Для них українці – несвідомі, яких треба навернути до своєї віри, витратний ресурс війни або сміття, якщо вони намагаються уникнути всього цього. Це катастрофа лідерства.

Основні цінності Майдану зруйновано:

> **— гідність, свобода, незалежність, солідарність. Це ціннісна катастрофа.**

Гідності більше нема, бо

> — гідність – це самостійність без егоїзму і самозвеличення; це благо для всіх; це "за нашу і вашу свободу"; це право на свою культуру, на яку не йдуть культнаступом; це заради миру в усьому світі; це заради людства, а не нації. Українці не хочуть більше гідності, бо навіть ціною усіх зусиль ми так і не змогли зупинити ворога.

Ми слабкі, бо наша гідність слабка, але ми собі брешемо, що наші ресурси менші, ніж ресурс ворога.

Наш ресурс – це вся Західна цивілізація або навіть весь світ, якби ми були цього гідні у своїх цінностях. Націоналістам і альтернативно обдарованим зась до цивілізаційних ресурсів. Дикунам не дають ядерну зброю. Дикунам дають мало, і лише у борг, який не списують навіть після війни.

Свободи більше нема, бо

> — об Конституцію витерли ноги; бо псевдопатріоти пішли у наступ на неправильних патріотів; бо економічні свободи знищено без воєнного контракту влади та бізнесу; бо мобілізація примусова, а загибель на фронті – не за стратегічні цілі, а за тактичні і безпеспективні завдання; бо наш тил – це закордоні союзники, а не наші громадяни, якими нехтує влада, яким пудрить мізки Телемарафон і яких тероризують консервативні активісти; бо ми заборгували всьому світу так, що навіть онуки не розплатяться.

Незалежності більше нема, бо

> — ми російського пана змінили на пана американського. Ба більше, ми американського пана вже ненавидимо ледь не більше, ніж російського. Рабів у НАТО та ЄС не пускають.

Солідарності більше нема, бо

— по всіх сутнісних питаннях у нас розкол. І навіть у питанні, чи є розкол, теж розкол. А розкольники – це ті, хто говорять про розкол. Солідарності ніхто не хоче – всі хотять своєї окремої правди і свого окремого щастя.

"Руїна не в клозетах, руїна в головах"

Питання "за що ми воюєм?" розколює аудиторію, якщо його задавати у випадково набраній групі.

І це ***моральна катастрофа***.

Ми не бажаємо визнавати помилки, жорстко боротися з корупцією, проектувати післявоєнний світ навіть під великі гроші, які нам пропонують. Більшість колишніх лідерів та експертів інтелектуально мертві. Нових проривних теорій та концепцій ми не продукуємо.

І це ***інтелектуальна катастрофа***.

Ієзуїтська мораль, яка запанувала в Україні, – не подвійна, а зворотна: правда – це брехня, свобода – це рабство, свійна вигода – це гідність, а союзники нам винні. Моральний шантаж перетворився на моральний терор. Правду стали називати ворожим наративом. Віри у перспективу чи смисл нема фактично ніякої.

І це ***духовна катастрофа***.

Ми брешемо публічно – про себе і про ворога, ми ненавидимо і збираємось у групи часто просто, щоб поненавидіти. Підважено саму суть та ідею улюбленого мого видання "Українська правда", яке з останніх сил намагається підтримувати знищену нині солідарність.

Любов до українців – це казати українцям гірку правду. Нелюбов до українців – це брехати їм під прикриттям того, що раз ми говоримо навпаки, ніж ворог, то це правда.

Нема української правди – є лише українська брехня, ціннісно консервативна і мертва, яка всіх тягне до смерті.

Що робити? Змінюватись.

Як і куди – це питання некоректне щодо змін, бо зміни – це інакше у невизначенності. Якщо знаєш, як і куди змінюватись, то це реформи.

Зміни – не реформи. В катастрофі реформи не працюють. Якщо не пережив тривалу невизначеність, до змін не готовий. Якщо не знайшов чи не винайшов інакше, не вчепився за нього з усіх сил і з усіма жертвами, то змін не сталося.

В катастрофі не можна вірити колишнім лідерам, консервативним пророкам, хейтерам. В катастрофі нема моральних авторитетів, бо мораль пливе. Нікому не вірте, і мені також, лише свому серцю. Хоча і серце під диктатом розуму в катастрофі тед може брехати. Нові пророки несуть любов та малозрозуміле інакше. Зрештою, довіряйте інтуїції.

Є позитивне бачення катастрофи – це коли ми самі встановлюєм інакші орієнтири, винаходим інакші істини, створюєм нові цінності.

Якщо хтось вважає, що "я помру, але не змінюсь", то це ваш вибір, і його варто поважати. Але не тягіть за собою живих, особливо дітей. Хай у дітей ваших будуть інші пророки, інші герої, інакші цінності.

***

№ 207

Огляд… Отже, сьогодні перший з серії "про виступи (плацдарми)"... почнемо з найбільш "проблемного" - Курахівського...

2024-11-05

Машовець

Розгляд побудуємо за звичною схемою:

(1) - **склад та структура** угрупувань противника, розгорнутих та діючих в цьому районі

(2) - поточна **ситуація**...

(3) - найближчі **перспективи** та можливі напрямки подальшого її розвитку...

1. Тож, на даний момент, на Курахівському (а я би назвав, Курахівсько-Успенівському) напрямку розгорнуті та оперують війська (сили) зразу трьох угрупувань військ (УВ) противника

- "Центр" (частково - лівий фланг 2-ї загальновійськової армії\ЗВА, частина військ 51-ї ЗВА + 90-а танкова дивізія\тд), "Юг" (його південна частина, а саме - 8-а загальновійськова армія\ЗВА, майже у повному складі + придані частини та підрозділи) та "Восток" (36-а, 29-а ЗВА, 68-й армійський корпус\АК + 40-а окрема бригада морської піхоти\обр МП).

Розподілені вони наступним чином...

(1) - від Ясної Поляни (Шахтарське) до Катеринівки діють сили та засоби зі складу УВ "Восток" (36-а, 29-а ЗВА, 40-а обр МП, 68-й АК)

(2) - по напрямку Мар'їнка - Курахове та по обом флангам від цієї дирекції, до р.Вовча діють війська УВ "Юг" (8-а ЗВА)

(3) - північніше, до Новоселідовки оперують армії УВ "Центр" (2-а, 51-а ЗВА) та 90-а тд.

Станом на кінець жовтня у цих формуваннях противник мав:

а) На Курахівському напрямку (УВ "Центр" та УВ "Юг")

(1) - особового складу - від 29.5 до 30-и тисяч "тушок"

(2) - танків - 235-237 одиниць

(3) - бойових броньованих машин (ББМ), всіх типів, включно із бронеавтомобілями та тягачами типу МТ-ЛБ - 510-512 одиниць

(4) - артилерійських систем (АС) ствольної артилерії, починаючи з калібру 100-мм й включно із 120-мм мінометами - 460-462 штук

(5) - реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) - трохи менше 100 одиниць (десь 90-92 штуки)

(6) - в інтересах цих двох угрупувань, безпосередньо на Курахівському напрямку діє зведена тактична група (ТГр) ракетних військ, яка має на озброєнні до - 4-6-и ПУ ОТРК (пускових установок оперативно-тактичного ракетного комплексу).

(7) - щоденно, в інтересах цих угрупувань, командування противника задіє в середньому - до 6-8-и "бортів" армійської та оперативно-тактичної авіації

б) На Успенівському (колишній Вугледарський) напрямку, включно із Времіївським (фланг по напрямку на Велику Новосілку) діють війська зі складу УВ "Восток":

(1) - особового складу - 32-33 тисячі російських в\сл

(2) - танків - до 255-260 одиниць

(3) - ББМ - менше 520-и одиниць (приблизно, 516-518 штук)

(4) - АС - біля 400 "стволів" (може, трохи менше...)

(5) - РСЗВ - трохи більше 110 одиниць (112-113)

(6) - 2 ТГр РВ - в одній - до 4-х ПУ ОТРК, в іншій - 5-6 ПУ ОТРК

(7) - авіаційну підтримку, в середньому, протягом доби, забезпечують - до 8-10-и "бортів" армійської та оперативно-тактичної авіації.

Окремо варто сказати про резерви противника (в першу чергу, про, так званий, "оперативний резерв першої черги"), зосереджені на цих напрямках, у смугах всіх трьох УВ.

Зразу зауважу, що останніх, більш-менш свіжих даних за листопад у мене немає, однак на кінець жовтня (30-31-е жовтня) вони являли собою наступне:

(1) - На Курахівському напрямку противник мав у резерві до - 1-го стрілецького полку (сп) - 51-ї ЗВА, 1-го танкового батальйону (отб) -ймовірно зі складу однієї з мотострілецьких дивізій(мсд) 8-ї ЗВА та 3-х штаних "резервних" батальйонів зі складу 51-ї ЗВА. Разом це складало - десь трохи більше 2000 "тушок", при 25-26-и танках, 30-и ББМ й до 40-а "стволів" різнокаліберної арти...

(2) - На Времіївському напрямку (ну або, Успенівському) командування противника (УВ "Восток") мало у загашнику наступні сили й засоби - до 3-х мотострілецьких полків (мсп), хоча повноцінним з них є лише один - 902-й полк особливого призначення (поп) зі складу 116-ї окремої бригади особливого призначення (оброп) "федеральной службы войск национальной гвардии" ("россгвардия"), склад, структура та штатні ОВТ якого відповідають терміну "мотострілецький", два інших - скоріше "стрілецькі", ну або "резервні"...

Окрім цього, у розпорядженні командування УВ "Восток" для нарощування зусиль також є й - до 5-и батальйонів, 3 з яких - "мотострілецькі резервні", 2 інших - "штатні" однієї з мотострілецьких бригад (омсбр) 36-ї ЗВА (ймовірно - 37-ї омсбр). Разом це - до 7 тис. "тушок", танків у них мало - не більше 10-12-и одиниць, ББМ - до 110 одиниць, до 35-36-и "стволів" арти, РСЗВ - немає, усе підтягнули на фронт...

Таким чином, на даний момент, противник діє на Курахівському та Времіївському напрямках загальними силами та засобами, які разом нараховують десь 62-63 тисячі особового складу (можливо й трохи більше, але явно - менше 65-и тисяч).

На їх озброєнні перебуває - менше 500 танків, трохи більше 1000 ББМ (десь, 1010-1012 одиниць), ну й арти там зосереджено - під 865 одиниць "ствольної" та десь під 200 одиниць реактивної...

Як на мене, не дуже "выдающиеся" показники. Особливо, враховуючи той факт, що до дій на цих напрямках залучені сили й засоби зразу трьох угрупувань військ противника (нехай, навіть, частково...).

2. Щодо поточної ситуації, то вона на даний момент - цілком зрозуміла. В першу чергу, щодо сенсу дій противника й основних обрисів його задуму (плану)...

Для тих, хто цікавиться "розвитком подій" лише епізодично, чи час від часу... нагадаю основну канву...

> - Противник силами 90-ї танкової дивізії (тд) та частиною сил 27-ї мотострілецької дивізії (мсд) зі складу 2-ї ЗВА УВ "Центр", при активній участі бригад 51-ї ЗВА (5-а, 110-а та 114-а омсбр), які діяли зі сходу та північного сходу, прорвав оборону ЗСУ в тактичній зоні по загальним напрямкам Українськ - Новоселідовка, Українськ - Вишневе (через Цукурине)

Внаслідок цього, протягом тижня вийшов на рубіж Новодмитрівка - Новоселідовка, чим фактично примусив українські війська повністю залишити район Ізмайлове -.Гірник - Курахівка - Острівське й відійти від р.Вовча на захід, аби уникнути оточення та розгрому...

На даний момент, противник намагається розвинути свій успіх по напрямку на Берестки та Вознесенку, витискаючи фактично ЗСУ повністю з північного берегу Курахівського водосховища.

В свою чергу, по напрямку на Вишневе, противник спромігся обійшовши м.Селідово з півдня, сприяти наступу своєї 2-ї ЗВА на це місто й його захопленню (15-а та 30-а омсбр, частина сил 27-ї мсд) й таким чином - забезпечити з півдня основне своє наступальне угрупування (2-а та 41-а ЗВА), націлене на Покровськ та Мирноград...

> - Окрім цього, безпосереднь по напрямку Мар'їнка - Курахове (південний берег Курахівського водосховища), противник силами військ 8-ї ЗВА (150-а мсд) прорвав оборону ЗСУ в тактичній зоні й просунувся на глибину до 6-7-и км, захопивши селища Георгіївка та Максимільянівка, вийшовши майже на східну околицю с.Курахове.

Однак, це не призвело до суттєвого просування підрозділів іншої дивізії 8-ї ЗВА - 20-ї мсд, по напрямку Побєда - Дальнє, як можливо було очікувати. Наскільки я розумію, 255-й мотострілецький полк (мсп) цієї дивізії, який, очевидно, повинен був просуватися по цьому напрямку, командування цієї дивізії перенацілило південніше, у напрямку на Костянтинівку та

Парасковіївку, аби сприяти з півночі просуванню 33-го мсп та 10-го тп цієї ж дивізії...

Таким чином, у смузі дії 8-ї ЗВА (УВ "Юг") противник фактично вийшов на рубіж Максимільянівка - Костянтинівка, зайнявши охоплююче положення по відношенню до підрозділів ЗСУ, які обороняються західніше с.Побєда...

- Але, найбільшого успіху, противник спромігся досягнути у смузі дії військ свого угрупування "Восток". Очевидно, досягнувши оперативної раптовості своїх наступальних дій, західніше м.Вугледар...

Форсувавши р.Кашлагач західніше с.Павлівка, й створивши там плацдарм (силами 29-ї ЗВА, зокрема 36-ї омсбр, а також частиною сил 36-ї ЗВА, зокрема 37-ю омсбр), противник в подальшому, наростивши зусилля (ввівши в бій підрозділи 40-ї обр МП), фактично прорвав оборону ЗСУ на всю тактичну глибину по напрямкам Золота Нива - Ясна Поляна, Пречистівка - Новоукраїнка, Павлівка - Богоявленка..

Внаслідок чого, противнику вдалося вийти на тили угрупування ЗСУ, яке обороняло та утримувало м.Вугледар, із заходу. Враховуючи той факт, що на той момент, передові підрозділи противника, зі складу його 39-ї омсбр та зведеної дивізійної тактичної групи 18-ї кулеметно-артилерійської дивізії (кулад) 68-го АК зуміли просунутися ЗАХІДНІШЕ дороги Вугледар - Мар'їнка й вийти на рубіж Водяне - Катеринівка, подальша оборона та утримання м.Вугледар загрожувало повним оточенням українських військ у місті. Тому, вони були вимушені відійти у північно-західному напрямку, понесши при цьому, значні втрати у особовому складі та ОВТ.

В подальшому, противник, наростивши зусилля у смузі дії правого флангу УВ "Восток", діючи силами зведених мотострілецьких підрозділів, підсилених танками, вдало використовуючи відкриту місцевість, яка сприяла його швидкому просуванню переважаючими силами та засобами, зумів швидко (лише протягом неповного тижня) просунутись у північному напрямку на глибину до 13-15-и км, й на даний момент, вийшов на рубіж Ясна Поляна - Максимівка - Трудове - Катеринівка.

Й таким чином, спромігся не тільки сформувати південний фас (фланг) всього Курахівського виступу, а й створити достатньо загрозливу ситуацію з півдня вже НЕ ТІЛЬКИ для тактичної групи ЗСУ, яка обороняє Курахове, а й для її тилів.

Але про це нижче...

3. Щодо основного сенсу дій противника на Курахівському та Времіївському напрямках...

Все, що я описав вище... **я описував, починаючи з ВЕСНИ нинішнього року, з того самого моменту, коли розглядав ГІПОТЕТИЧНІ напрямки та ділянки фронту, де командування противника може спланувати та організувати** (й найбільш ймовірно, таки спланує та організує) **якісь більш-менш масштабні наступальні дії....**

Якщо пам'ятаєте, я навіть, достатньо детально описав, як воно буде "на практиці" - спочатку 8-а ЗВА "поломиться" у напрямку на Курахове, а потім "Восток" нанесе удар з півдня, в обхід Вугледару. Це, не через якусь мою прозорливість чи інтуїцію... це через елементарні знання із загальновійськової тактики, які починають викладати з 1-го курсу БУДЬ-ЯКОГО військового навчального закладу рівня "військовий інститут"...

Адже, будь-який військовий вам скаже, що якщо ваші війська обороняються У ВИСТУПІ, рано чи пізно, противник неодмінно ударить по вашим флангам. Причому, зробить це у найбільш зручний та слушний для себе момент.

У військовому мистецтві, це як 2+2=4...

Й все одно,

— удар західніше Вугледару та "ривок" противника через р.Кашлагач на північ - виявися для українських військ НЕСПОДІВАНИМ...

На даний момент, противник, очевидно, готується до завершуючого етапу своєї ***Курахівської операції*** **(фактично, ліквідації "першого з 3-х виступів").**

Ймовірно, сили та засоби лівого флангу УВ "Центр", у взаємодії із 8-ю ЗВА Ув "Юг" спробують не тільки взяти саме Курахове, а й прорватися в район с.Андріївка, вздовж обох берегів р.Вовча. Одночасно, наступаючі з півдня на північ війська УВ "Восток", очевидно, спробують прорватися на Розлив та Костянтинопіль.

Й тим, й іншим... для цього треба подолати десь по 10-11 км. Нажаль, у нинішніх умовах, мені це не видається чимось "нереальним" чи фантастичним.

Більше того,

— якщо ОДНОЧАСНО з цим противник розпочне, вже давно підготовлений ним "ривок на Покровськ" силами 2-ї та 41-ї ЗВА УВ "Центр",

то

— наслідки цього можуть, цілком ймовірно, набути оперативного масштабу.

Й, очевидно, не на нашу користь...

Звісно, це "в теорії".

Так би мовити, щодо загальних перспектив.

Бо, я сподіваюсь, що

— ЗСУ не будуть, під час спроб противника реалізувати це "громадьё планов", простими статістами...

Більше того, у мене немає детальної та грунтовної інформації, щодо характеру та розмаху атакуючих\штурмових дій противника на окремих ділянках та відтинках вказаних напрямків. Що, в свою чергу, дозволило би більш повно та якісно оцінити усі ці "перспективи"...

За окремими показниками, не все так "райдужно" у "кремлівському королівстві", як здається на цей "схематичний" погляд...

Наприклад,

> — вже місяць, як спостерігається ЗМЕНШЕННЯ загальної чисельності російського стратегічного угрупування, яке діє на території Украни з 579-и тисяч до 556-и тисяч, й ті угрупування, які діють на Курахівському та Времіївському напрямках, у цьому сенсі, явно не є виключенням.
>
> — Про 690-тисячні плани, озвучені, свого часу генералом ***Сирським***, на даний момент, ніхто, навіть, не заїкається...

Більше того, очевидно, що

> **— в описаному мною вище МОЖЛИВОМУ (але, очевидно, необов'язковому) розвитку ситуації на Курахівському та Времіївському напрямках, командуванню противника доведеться зіткнутися із певними складнощами...**

(1) - Темпи наступу сил й засобів УВ "Центр" та 8-ї ЗВА УВ "Юг", очевидно, ВІДСТАЮТЬ від аналогічних показників УВ "Восток". У цьому сенсі, противнику потрібно буде якось "узгодити" дії обох своїх флангових угрупувань. Й на даний момент, це не є легкою справою, як здається на перший погляд. Справа в тому, що характер місцевості де наступають війська УВ "Центр" та УВ "Юг" значно відрізняється від того, де оперують сили й засоби УВ "Восток".

(2) - Ситуація для противника ще більше ускладнюється тим, що перед північною ударною групою знаходиться достатньо великий вузол оборони

ЗСУ у с.Курахове, прикритий з півночі великим водосховищем. По суті, щоб його "взяти", противнику доведеться діяти "в лоб", зі сходу...

(3) - Сподівання на те, що передові підрозділи УВ "Восток" вийдуть на Курахове з півдня й цим "посприяють" частинам та підрозділам 51-ї та 8-ї ЗВА "взяти" його, на даний момент, поки що видаються, скажімо так - дискусійними...

Адже, для цього наступаючим бригадам 29-ї, 36-ї ЗВА та 68-го АК, доведеться спочатку таки взяти Дальнє та прорватися через Успенівку, причому, діючи виключно з півдня. Це зробити для них буде важкувато... Як показує практика, стійкість оборони ЗСУ підвищується, якщо вона починає спиратися на природні бар'єрні рубежи (у даному випадку на р.Сухі Яли).

- Пу суті, подальша доля вузла оборони у Курахове буде вирішуватися південніше нього, саме по р.Сухі Яли. Якщо ЗСУ зможуть утримати рубіж Зеленівка - Янтарне - Успенівка - Іллінка, то під Курахове російські війська з великою долею ймовірності ризикують вляпатись "у м'ясорубку"...

Підсумуємо...

Як на мене, **зі всьох "трьох виступів" (ще є Сіверський та Костянтинівський), на даний момент Курахівський є найбільш близьким "до ліквідації". Однак, це зовсім не означає, що так воно й трапиться у обов'язковому порядку...**

У цьому сенсі,

— найближчі 2 тижня, повинні дати "певні відповіді", стосовно його подальших "перспектив".

***

№ 208

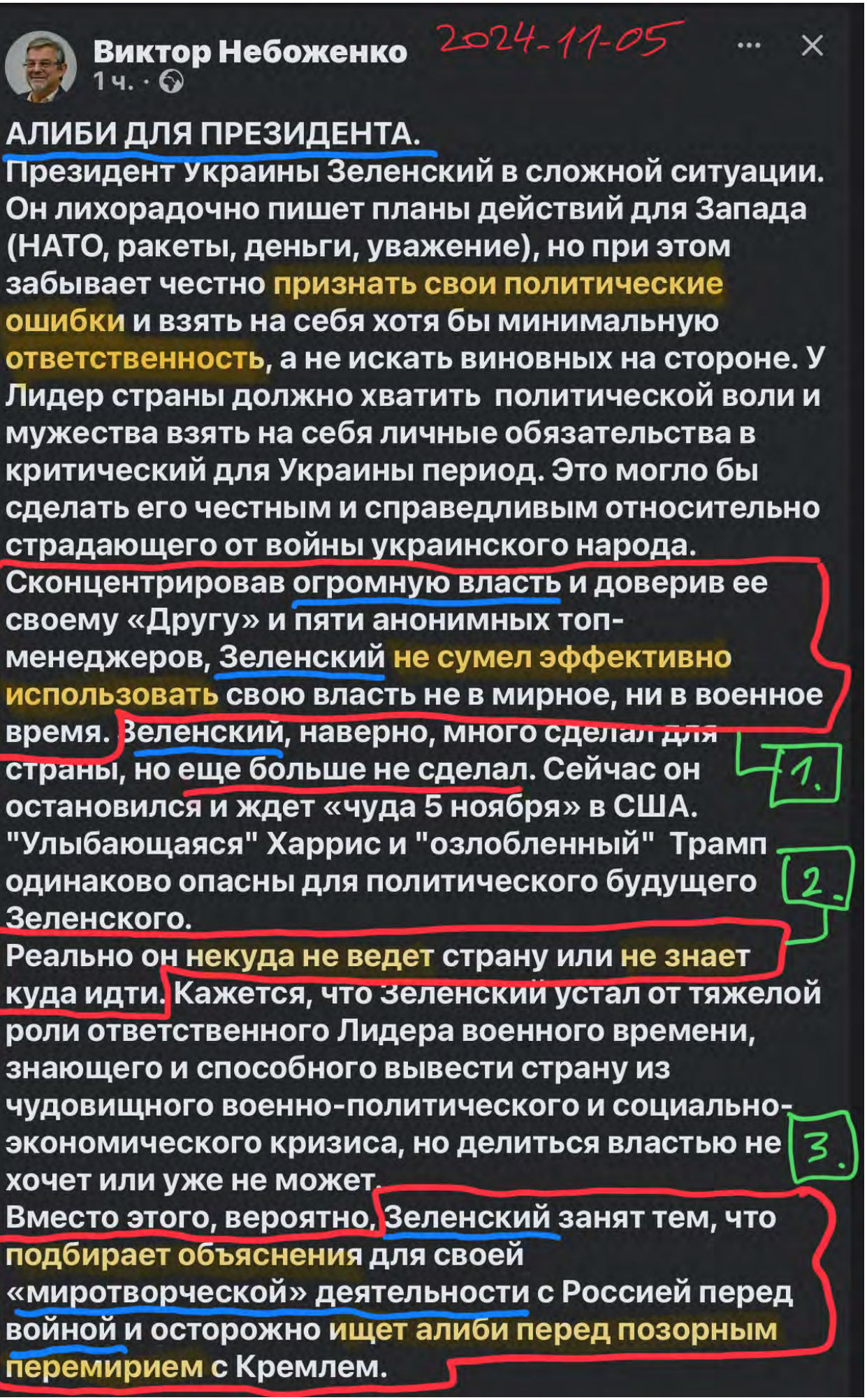

Виктор Небоженко 2024-11-05
1 ч. ·

АЛИБИ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА.

Президент Украины Зеленский в сложной ситуации. Он лихорадочно пишет планы действий для Запада (НАТО, ракеты, деньги, уважение), но при этом забывает честно признать свои политические ошибки и взять на себя хотя бы минимальную ответственность, а не искать виновных на стороне. У Лидер страны должно хватить политической воли и мужества взять на себя личные обязательства в критический для Украины период. Это могло бы сделать его честным и справедливым относительно страдающего от войны украинского народа.

Сконцентрировав огромную власть и доверив ее своему «Другу» и пяти анонимных топ-менеджеров, Зеленский не сумел эффективно использовать свою власть не в мирное, ни в военное время. Зеленский, наверно, много сделал для страны, но еще больше не сделал. Сейчас он остановился и ждет «чуда 5 ноября» в США. "Улыбающаяся" Харрис и "озлобленный" Трамп одинаково опасны для политического будущего Зеленского.

1.

2.

Реально он некуда не ведет страну или не знает куда идти. Кажется, что Зеленский устал от тяжелой роли ответственного Лидера военного времени, знающего и способного вывести страну из чудовищного военно-политического и социально-экономического кризиса, но делиться властью не хочет или уже не может.

3.

Вместо этого, вероятно, Зеленский занят тем, что подбирает объяснения для своей «миротворческой» деятельности с Россией перед войной и осторожно ищет алиби перед позорным перемирием с Кремлем.

***

№ 209

Будь-яки п здець рано чи пізно
закінчиться.Головне не
закінчитися раніше п здеця...
Та, піх*й!
МЕГАВАТНО
ПОТУЖНО
Зе! партія
Слуга Народу

***

№ 210

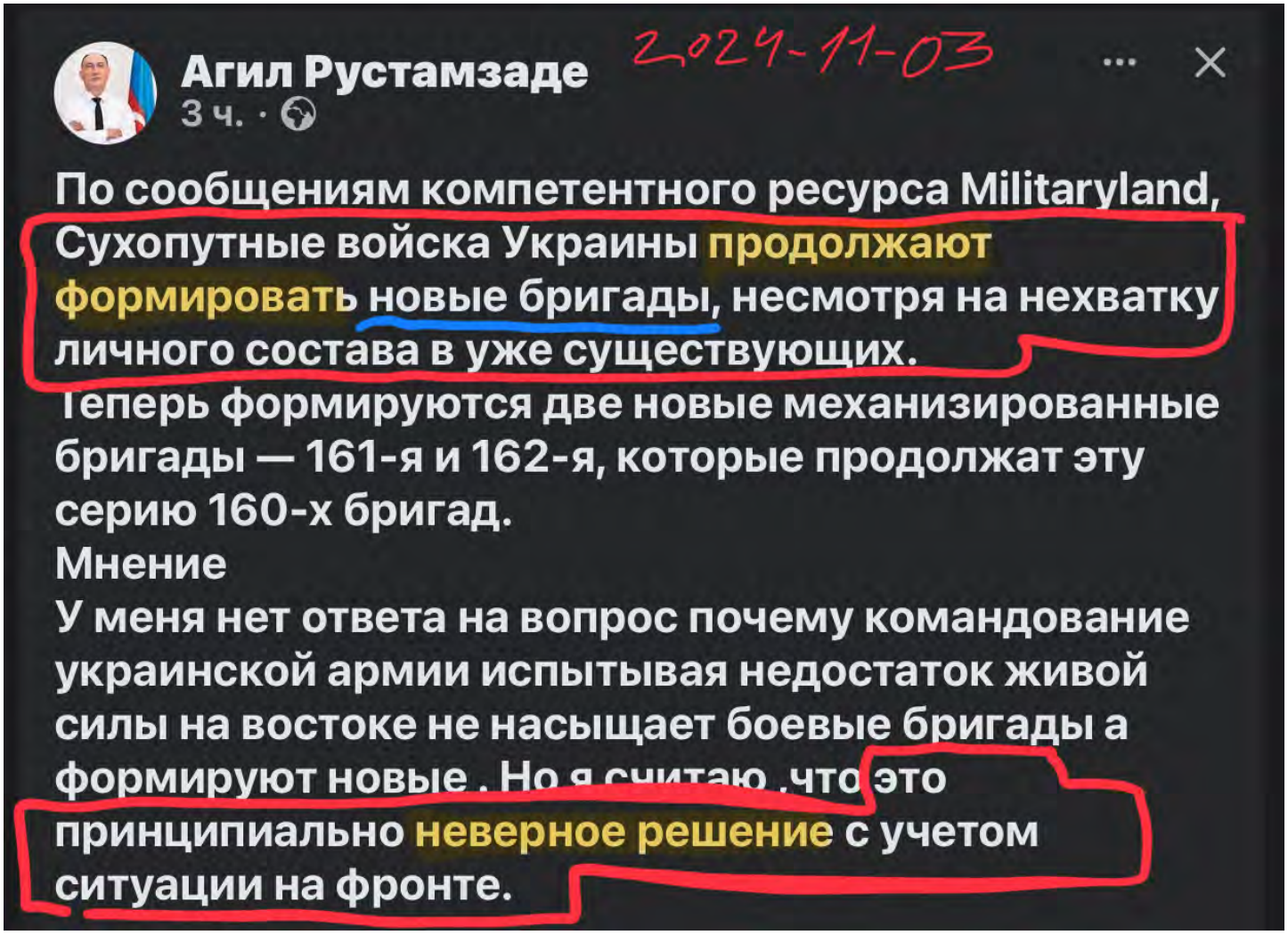

***

№ 211

Don's Weekly, 5 November 2024: Part 1

by Donald ***Hill***

SARCASTOSAURUS

NOV 05, 2024

Hello everybody!
A day later than usually, and at an unusual time of the day, here the Don’s wrap-up of the last week of the war in Ukraine.

Please mind that the next-week’s Weekly is near-certain to follow on Tuesday, 12 November.

1. The Big Picture

There are many factors that directly impact a war and one of those factors that is easy to understand is territory gained or lost, represented by lines on a map. Russia has made slow, steady progress in several sectors over the last year and the speed of their progress has dramatically increased in the last month. It is difficult to predict how long Russia will be able to maintain this rate of progress. The weather, Russian resources and Ukraine's ability to establish a stable defensive line are some of the factors that will determine that, but Russian progression will slow down at some point.

There are other ongoing concerns not quite as visible as a line on a map that contributed to the Russian advance. Puzzling decisions by the Ukrainian high command include creating new brigades while proven brigades on the front line are starved of replacements. There is no logic that can justify why some recruits are trained to a high standard and others are sent to the front with no training. And, contrary to all NATO studies based on the war, Ukraine still has not established an army based on the division, which would increase the survivability and sustainment of the brigades and battalions assigned to the division. Instead, Ukraine continues to rely on the brigade as the prime maneuver unit, and even then it is common practice to detach battalions from different brigades and scatter them across the front. This further degrades unit cohesion and the benefits it brings.

Another reason for Russian progress is that they are simply sending more men and equipment into the attack. They end up with territorial gains but they are suffering sustained losses matching the highest rates they've experienced in the war. Russia is still recruiting 25-30,000 men each month, but its rate of loss is between 36-45,000 killed and wounded each month.

Russia recruited over 150,000 prisoners by last March. Its prison population dropped from 420,000 to 266,000, and many of the prisons closed. That is a diminished source of recruits. Estimates of North Korean troops in Russia range from 10,000 (US), to 12,000 (Ukraine) to 19,000 (South Korea). They will all be used as fodder for the meat grinder, and they will certainly have some level of impact that will benefit Russia, just as the prisoners did. (Russia is paying the North Koreans $2000 each month compared to a minimum of $2500 each month for a Russian soldier). There's no guarantee that more won't be sent, but even if the highest estimate of North Korean soldiers is true, that figure represents only two weeks of Russian losses at most.

The recruitment of so many men, plus the emigration of a million people, means there are very few people available for job openings. The Russian army is paying increasingly high bonuses to attract recruits, employers have to pay higher salaries to compete with the army for people, and the Russian government is spending more money on the war effort. This caused high inflationary pressure and Russia's central

bank raised its interest rate to 21%, the highest rate in its history. That rate is likely to be increased in December.

While the Russian government can function with those interest rates, private businesses are no longer taking out loans because they cannot make profits of 22% or higher and new investments would only result in higher losses. Russia's GDP grew about 3.6% this year because of government military spending but the IMF expects that to abruptly slow down next year.

Russia continues to lose equipment faster than it's producing. 2/3 of their vehicles are being refurbished for storage and they will be gone in a little more than a year. They're producing a couple hundred new tanks and a thousand new infantry transports each year. Those provide speed and armor to help Russian infantry survive the advance into Ukrainian positions, but when they become scarce, Russian infantry will continue to advance, they'll just suffer higher casualties. When Russia runs out of artillery, though, their ability to degrade Ukrainian defenses will be greatly reduced.

The gradual reduction of Russian artillery is partly offset by Russian glide bombs, a problem for which there is no answer yet. Tactical drones will remain a significant weapon for both armies throughout the war, and Ukrainian strategic drones are a bigger threat to Russia than Russian strategic drones are to Ukraine, but Russian missiles remain a threat to Ukrainian cities and high value tactical targets. Their production has slowly increased and Ukraine can only intercept a very small amount of them.

The biggest single threat to Ukraine is manpower. This is why it's so important to preserve it with standardized training, well-built defenses designed by competent military personnel, and the adoption of the division as Ukraine's basic maneuver formation. Ukraine controls all of these possibilities.

In the meantime, Western ammo production is slowly rising. The US is producing 60,000 shells a month and in another 15 months it should be producing 100,000 shells a month. Europe's shell production already exceeds US shell production.

As unfortunate and avoidable as the recent loss of territory has been, the path for a Ukrainian victory is still wide. Poor decisions by Ukraine narrows the path. Russian losses and the state of their economy broadens the path. There is plenty of room for frustration, but there is no need for despair.

War is a battle of wills. The choice is to fight or not to fight. We know how Ukrainians are being treated in the occupied territories. Choosing not to fight means more of the same, and another war with Russia at some point in the future. So the only choice is to fight, support Ukraine and hold their leadership accountable.

There is additional hope, though. We know corporations protect their investments so this recent conversation between a foreign visitor and a Ukrainian taxi driver is another indicator.

“I tell you, the war will end soon,” said the taxi driver. “Hmm, how do you know?” asked the passenger. “Well, think about it,” said the driver, “McDonald’s is opening three new cafes in Lviv. Surely, they *know something*!”

2. Kursk

There was a lot of combat in this sector but the front lines were stable.

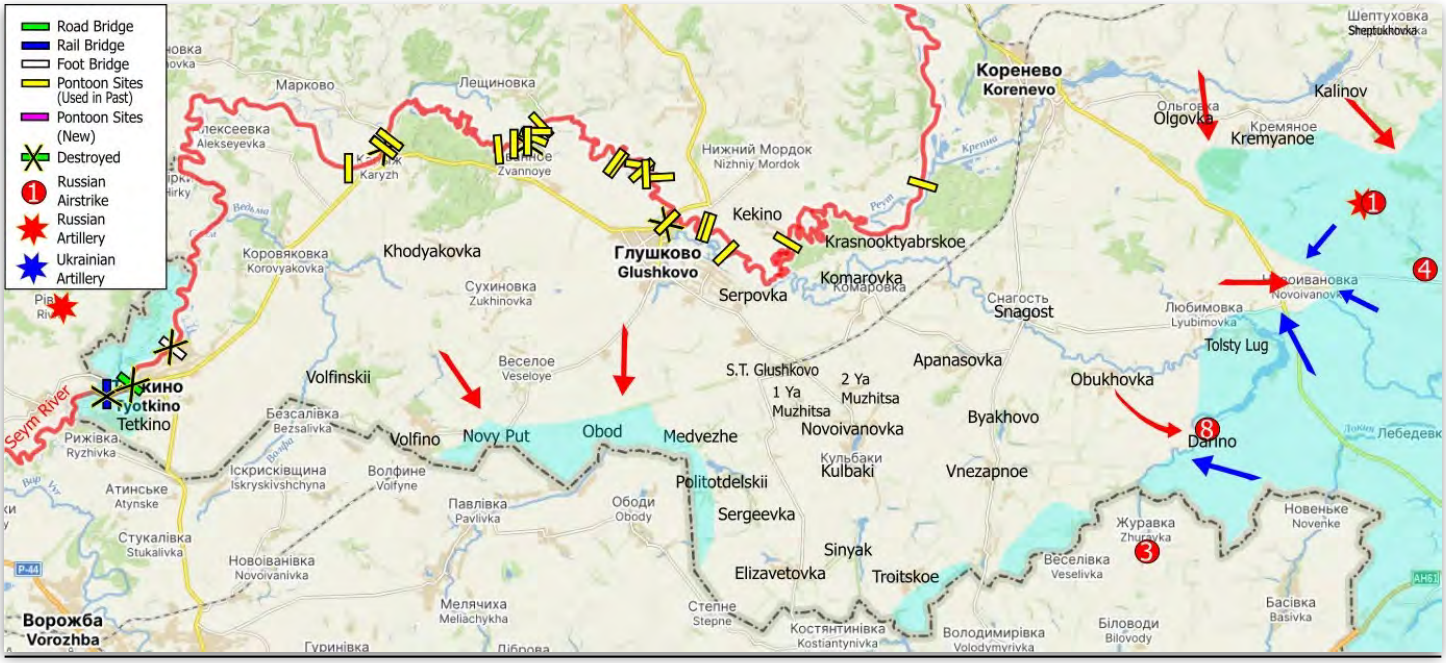

A pair of videos that show footage of Ukrainian attacks on Russian positions, featuring smoke grenades, TOW missiles and some footage from the viewpoint of the attacking vehicles. ARussian MRAP is destroyed by a drone.

One of eight bombs dropped on Darino in one day. Further south, 2500 meters into Ukraine, Russia dropped three more bombs.

A Russian airstrike and cluster bomb attack by artillery 5 km southeast from Kremyanoe.

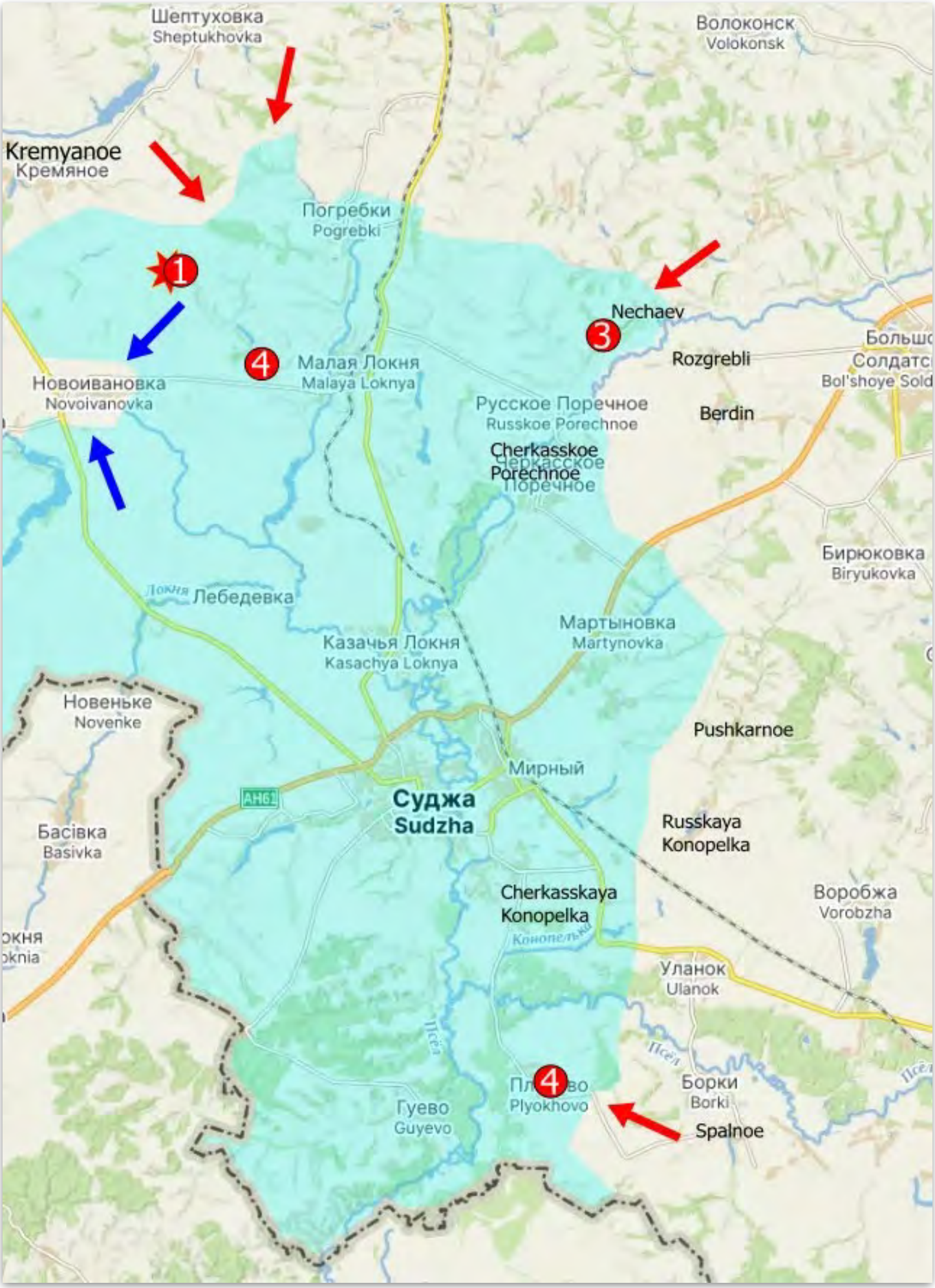

South of Kalinov, three Russian BTRs drop off infantry in front of some woods.

Despite seeming to have fire superiority, the infantry appear to move away from the woods. The video ends before the action is resolved.

A BTR fires on Ukrainian positions in the woods.

3. Kharkiv

Ukraine still controls the woods west of Zhuraviyovka just inside the Russian border. Russia still bombards it with rockets on a regular basis.

Russia dropped a large bomb on southern Vovchansk. A view of the city from the ground.

(…to be continued…)

***

Don's Weekly, 5 November 2024: Part 2

by Donald ***Hill***

SARCASTOSAURUS

NOV 05, 2024

(…continued from Part 1…)

4. Western Luhansk

Most of this sector was static - which means the two battalions from the 3rd Assault brought in to restore order and create a new defence line, have managed to stop most of the Russian assaults, the last week. However, Senkove was hit by airstrikes. The one exception was down south. After defending against attacks from the east for over two years, Terny is now threatened from the north.

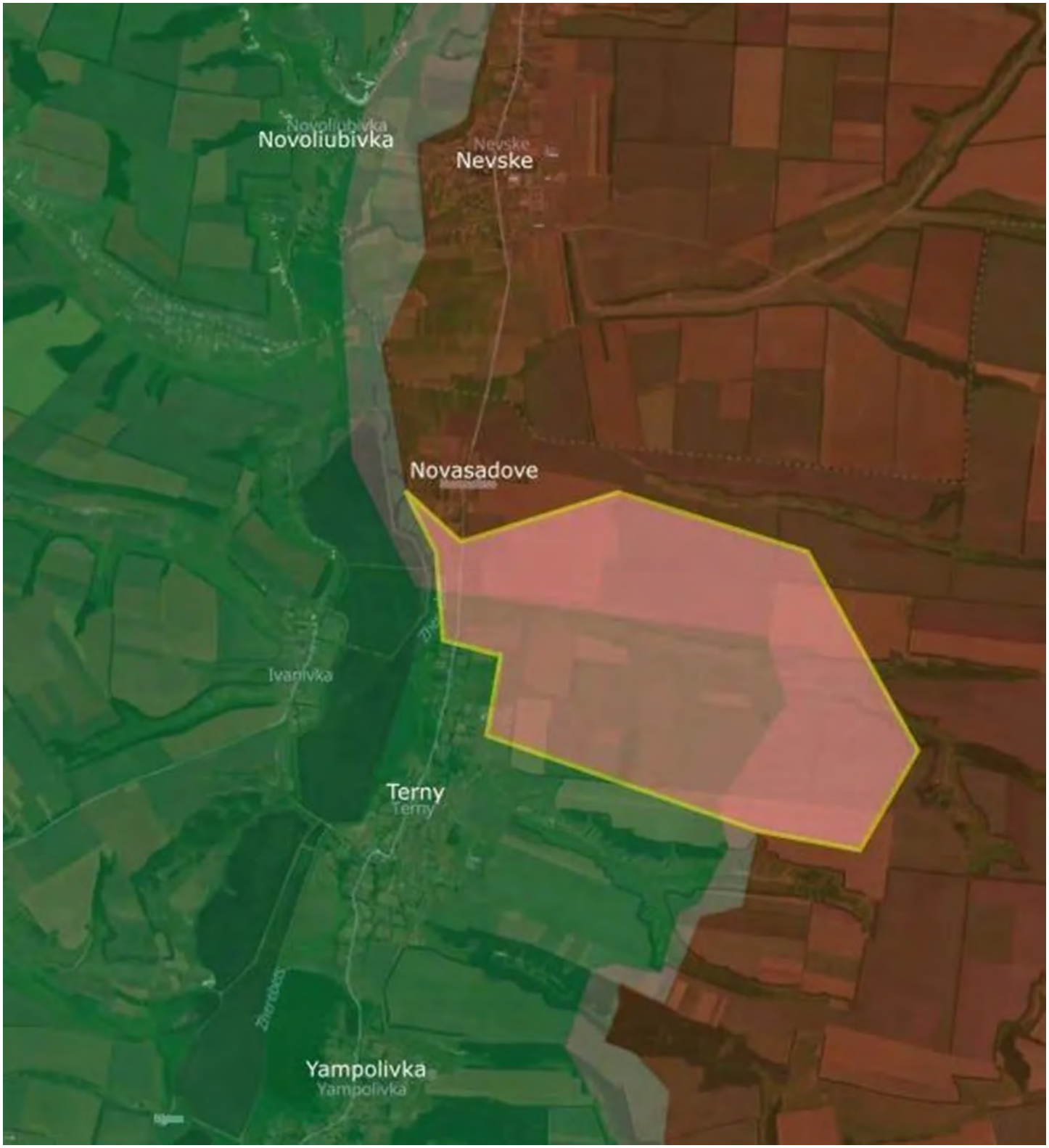

On October 25, a Ukrainian bomber drone knocks out an air defense launcher and hunted down a fleeing air defense radar system.

5. Siversk

The 10th Mountain Brigade (one of ‘large’ brigades of the ZSU, and then a very effective one, too: it’s holding this sector for over a year, meanwhile) - destroyed 15 of 22 vehicles and killed or wounded about 42 of the 120 infantry involved in just one Russian assault.

6. Toretsk

After Ukraine cleared out the centre and southern Toretsk, the battle lines remained static this week, but Russia bombarded Ukrainian positions with thermobaric rockets and artillery. The 12th NG Azov brigade worked over Russian infantry with drones. Indeed, through the last two days, this brigade pushed even into Druzhba, NE of the town. This Ukrainian counterattack is supported by a large number of FPVs.

7. Pokrovsk

The northern and western battle lines were static, but the Russian advances in the south accelerated.

A Russian vehicle travels along one of their supply routes, which has been interdicted by Ukrainian drones for months. The wrecks are a testament to their work. The route taken is indicated in yellow below. Not shown in the video is another supply route marked in red. There are plenty of wrecks along that stretch of the railroad, as well.

5 km behind the front lines, a Ukrainian drone flies down the main road in Mykhailivka choosing a target from all the infantry wandering about the street.

8. Kurakhove/Uspenivka

The 46th Brigade stopped another large attack on Kurakhove, but the town was heavily bombed and a Leopard 1 was knocked out.

Uspenivka was bombarded by an airstrike. The village of Trudove, south of Uspenivka, was hit by a large airstrike. Just north of Katerynivka, the village of Antonivka was hit by rockets.Rockets also hit the Ukrainian positions in the woods south of Pobieda.

These bombardments, undermanned Ukrainian defenses and large Russian attacks enabled Russia to close in on Kurakhove from both the north and east. Indeed, over the last two days, the Russians have secured Kremina Balka, are inside Novoselydivka, and have seized Ilinka and Ostrivske. With this, the battle for Kurakhove is starting in earnest.

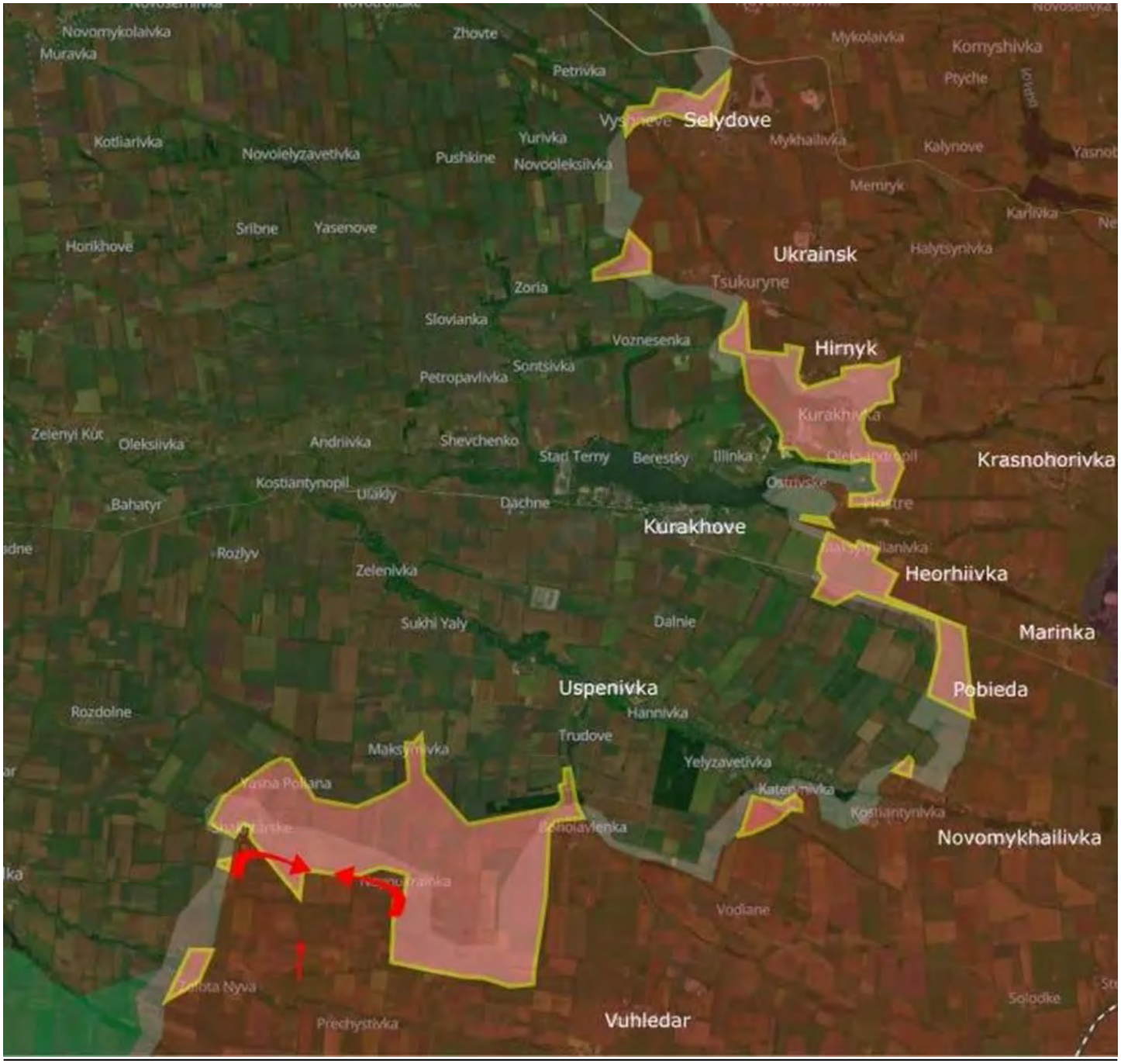

Here is another case in which a Russian BTR drove directly towards a Ukrainian tank, which then fired at point blank range. The location is indicated by an asterisk (*) on the map. Russian forces broke through at two points and managed to penetrate 4 km and more. This tank belonged to a Ukrainian force that was eventually encircled. Russian communications weren't very clear and the BTR believed that the Ukrainian forces were further away and that the tank was Russian. Several Russian vehicles were destroyed. By Ukrainian standards, their casualties were high.

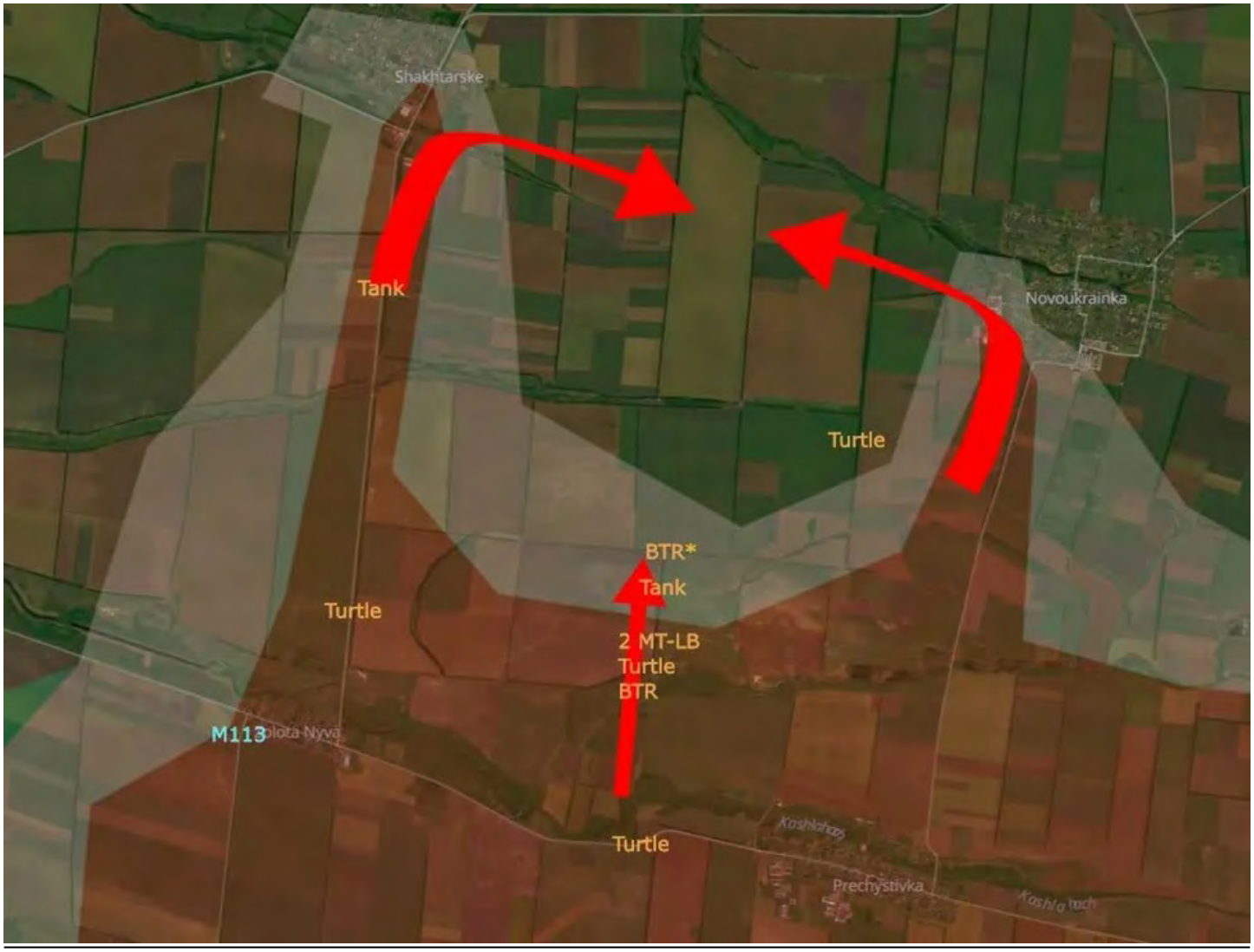

'Archive footage' of fighting for the Number 1 mine back in September. It illustrates the low numbers of troops on both sides. Individual Russians are running around in between the buildings and there's no one, or at least not enough, Ukrainians on the ground floor to cut them down as they enter the building.

9. Zaporizhzhia

Videos are still marking circles with commentary like '128th Brigade stopped a Russian attack that used 40 vehicles.' It didn't: this was the Russian attack into the joint between the 113rd TD Brigade and that lonesome battalion of the 128th Mountain Assault Brigade, south-east of Shakhtarske. So, what you actually see here is the Russian tanks and other armoured fighting vehicles breaching through the Ukrainian lines: sure, some of them are knocked out in the process, but in grand total, as next they drove behind the lines of the 128th, and then into the back of that battalion, as described by Tom the last week.

10. Crimea

Russia has lost a Ka-52 helicopter in the Kerch Strait. The crew of two was killed.

(…to be continued…)

***

Don's Weekly, 5 November 2024: Part 3

by Donald ***Hill***

SARCASTOSAURUS

NOV 05, 2024

(…continued from Part 2…)

11. Russia

Since 2022, Russia added 520,000 workers into the defense industry, but they still need 250,000 more. Of those workers, they needed 75,000 specialists in 2023 and now need 160,000 specialists. Of those 160,000 specialists, 50,000 highly qualified designers and engineers were required. Unemployment in Russia is extremely low at 2.4-2.8%. With few workers available and so many jobs unfilled, salaries have risen by 54% in two years.

By 2030, it's estimated that Russia will have a labor shortage of 2-4 million people in jobs throughout the economy.

In June, Russia's industrial output dropped sharply. Military equipment, optics and electronic production fell for two straight months (as of this August report). This drop is most likely caused by the labor shortage and high interest rates.

***

Butter prices rose 25.7% since December and supermarkets are taking measures after a rise in shoplifting. Imports from Belarus aren't enough so they are buying butter from Turkey, Iran and India.

"Specifically, butter has increased in price, some fruit and vegetables too. Potatoes and cabbage are very expensive," said Elena, a Moscow pensioner. However, she had been able to find cheap cucumbers and buckwheat. Said another shopper, "Every morning, we have to eat butter for breakfast. We buy milk, cheese, sausages, eggs and bread. And where has that 1,500 roubles ($21.34 Cdn) gone? It's very expensive. It is not clear why prices are going up," he said.

"It's all because of enormous Russian defense spending," said an economist. "So I think the medium term outlook to long term outlook is quite bleak."

***

The results vary from one unit to the next, but some Russian units won't retrieve wounded infantry, but they'll send someone to bring home wounded machine gunners, auto-grenade launcher gunners, drone operators and radio operators. All of them are specialists that are harder to replace.

One Russian says that when units run out of infantry they send these specialists as infantry. Most of them trained as infantry and joined these informal groups. The author believes that a better solution is to create official groups removed from the infantry so they can continue to provide support to the infantry that saves lives. He also mentions that they don't have secure radios and are using Starlinks.

***

A Russian blogger reports that another Su-34 was shot down.

A Russian soldier shot ten of his comrades in the Zaporizhzhia region. And the deputy commander of the 810th Marine brigade was shot in Kursk by a private.

Google owns YouTube and earned $307 billion in 2023. It blocked Russian propaganda channels, 17 of which filed legal claims. When two of them won a court case against Google in 2020, Google was fined 100,000 rubles, an amount that doubled each week they refused to comply with the order to unblock the propaganda channels. Google stopped advertising in Russia to comply with sanctions and its subsidiary went bankrupt in the summer of 2022. The fine continues to grow and has passed the 2,500,000,000,000,000,000,000,000,000,000 ruble mark. That is the equivalent of $22.1 trillion.

A Chechen special forces university was hit and Kadyrov promised retribution.

A video of Russia sabotaging their electrical grid.

In Russia, they created a memorial for all the Russian soldiers that killed themselves. Because of course they did.

***

12. Occupied Ukraine

Russia is holding about 8,000 soldiers and 14,000 civilians prisoner. On Ukrainian soil they have about 100 prisons, detention centers, camps and basements where citizens aretortured, raped and killed. Ukrainian children have been sent to Russia to live. Travel is restricted. There used to be a crossing between Russia and Ukraine in the Sumy area but that was closed with the Ukrainian invasion of Kursk. Information and access to media is controlled and Ukrainians are subjected to propaganda in the workplace and in schools, where lessons are taught in Russian. They are faced with the choice of accepting Russian citizenship or losing their property and being expelled. That is reason enough to keep fighting.

The port of Berdyansk has been used to ship out stolen grain and to ship in arms and ammunition. Ukraine says they blew up arailway bridge connected to the port. Russia said the explosions were related to Russian military exercises.

13. Ukraine

A Ukrainian general says that the situation in the Donbass was caused by a lack of ammo, a lack of personnel and the “imbalance of management”.

A leader of a successful assault group discusses the tactics he uses to clear houses with a four, eight or twelve man assault team.

Sumy started being hit by glide bombs last February. The Russians used their glide bombs on Kharkiv soon after and in September they started to pound Zaporizhzhia with glide bombs. So far, two have been killed and 100 wounded in that city. Residents are sleeping in their clothes to reach bomb shelters faster. The overnight attacks cost everyone hours of sleep.

In Nikopol, a pair of 12 and 13 year old girls were seriously hurtwhen they were targeted by a Russian drone.

Construction on a Turkish drone facility in Ukraine is 80% complete and the machinery is being ordered. The factory will begin to produce TB2, TB3 and Kizilelma drones by August 2025. The engines are a joint Turkish-Ukrainian production. In the image below, from left to right, is the TB-3, TB-2 and the Kizilelma, which has a low radar cross section. The fourth drone is a high altitude, long endurance Akinci drone.

An American that describes himself as Christian and conservative was spying for the Russians the last two years.

14. Diplomacy

In addition to the observed irregularities in the voting in Georgia, the statistics show that while there was a normal distribution of votes in the urban areas, the voting in the rural areas was skewed in a manner that is consistent with ballot stuffing. All of this isexplained here. Here are some observations of irregularities at some polling stations, and a thread describing how the fraud was conducted.

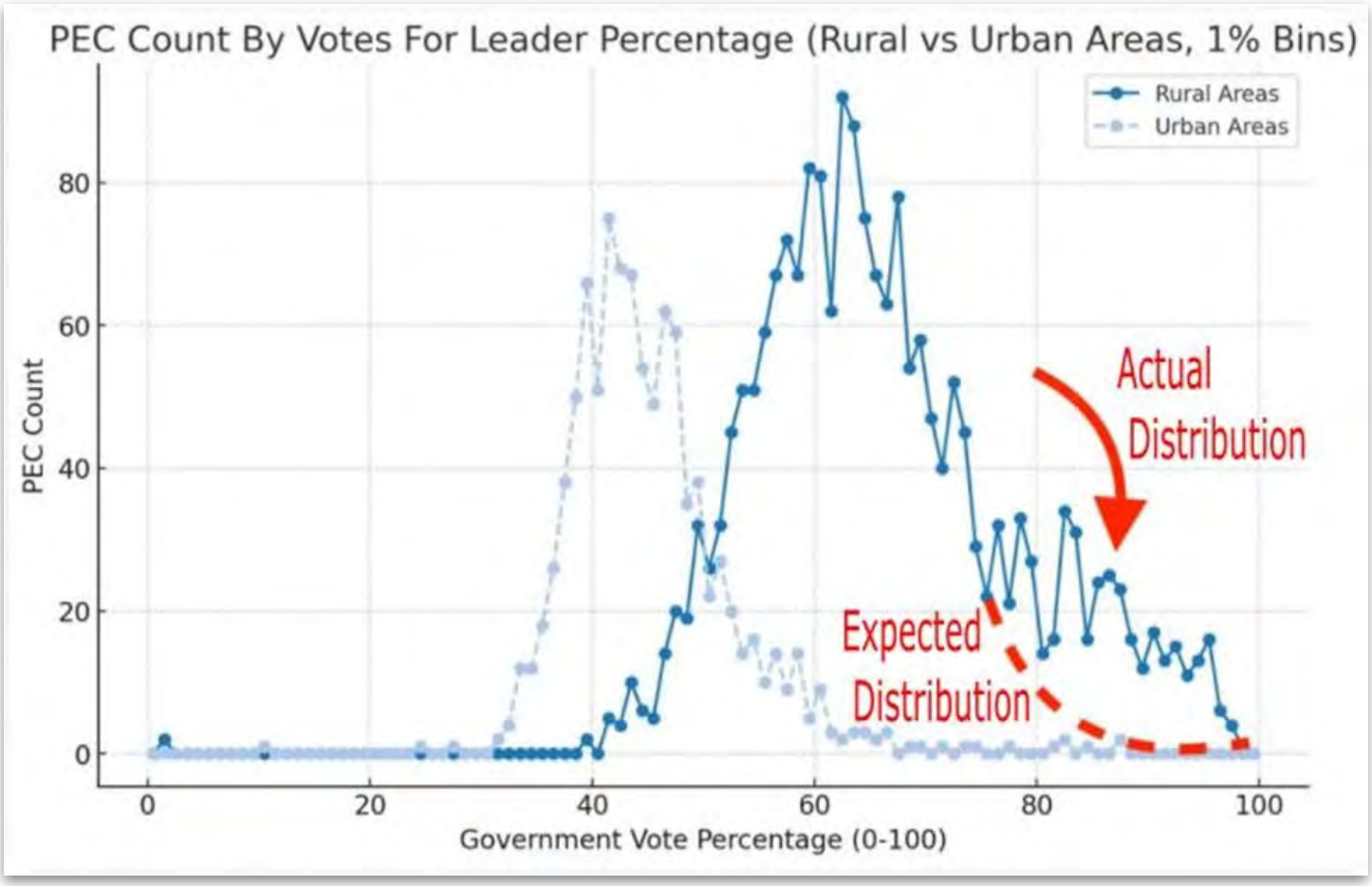

Despite reports of Russian meddling, the pro-EU candidate claimed victory in her re-election bid

Last year, courts in The Hauge ordered Russia to pay Ukraine's Naftogaz $5 for assets seized when Crimea was illegally annexed. Last week, on Ukraine's behalf, Finland seized $4.25 billion in Russian-owned properties, including houses and apartments used by diplomats. Russia summoned Finnish ambassadors and said they would use all legal means to contest the seizure and will take retaliatory measures, if necessary.

Russia has a shortage of machine tools. Turkey provided them with 26% of their imports and China provided them with 17%, (86% of which was bought from other countries. Taipei was 5thon the list with 6% of Russia's imports, but as of March they stopped sending machine tools to Russia.

15. Equipment

Half the shells Russia uses come from North Korea. Many of them are in poor condition straight out of the box. This videoshows the Russians cleaning mortar shells, and they say that only one in five of them will fire, but that is very likely a huge exaggeration.

The Switchblade 600 is a very good drone with a range of 40 km and a price tag of $100,000. So it's reserved for high value targets, such as this Russian air defense system.

200 Strykers are headed for Ukraine.

The Hrim-2 missile has a range of 700 km, a 500 kg warhead and some maneuver ability to make it more difficult to shoot down. It was designed to replace the Tochka-U missiles inherited from the Soviet Union. The program was stopped and started several times since 2007. Ukraine said that recent tests were successful and it will be used on the battlefield soon but the number of missiles available and rate of production hasn't been stated.

Somehow more than 20 armored cars from the UAE ended up in Russia. Considering the alliance between the two, much more must be expected to follow.

Russia is using non-standard low frequencies to avoid jamming. To counter this, Ukraine will need jammers with longer antennas to jam those lower frequencies.

Ukraine is developing an MRAP with a 30 mm cannon.

***

№ 212

Давайте я вам скажу трохи про розкрут щодо Трампа

2024-11-06

Богданов

Як людина яка писала чому Трамп і трампізм популярні, чому вони небезпечні і чому світ і США чекає період неймовірних ризиків і турбулентності, маю право все ж нагадати деякі речі.

Американські інституції свою битву ще не програли. Чим більша і складніше система, тим важче подолати інертність її політики. Навіть якщо ти дуже хочеш. Тому ми справді не знаємо, чи зможуть Трамп і його оточення реалізувати всі ті чудові плани щодо внутрішнього контролю які вони мають.

Трамп не фанат Путіна. Трамп фанат виключно Трампа. Тут ми маємо щиро радіти, що він несе загрозу і нестабільність геть усім. Всім демократіям і всім диктатурам.

Крім того, існує приблизно нуль причин, чому деякі з найболючіших санкцій проти Росії буде знято. Бо - знову таки - інерція. Плюс вигідність цих санкцій для багатьох донорів Трампа. Для нас головне - і наші дипломати з цим впораються - тримати з США зв'язки там, де це можливо.

Його перемога набагато більший виклик для Європи, ніж для нас. Бо наша диспозиція зрозуміла: вижити, а далі розбиратися. Європі доведеться все ж прощатися з 80-річною ілюзією "американського військового щита", як 2,5 роки тому довелося попрощатися з ілюзією "Росії як джерела енергетичної безпеки".

Те саме з Китаєм. Торговельну війну з Китаєм чекає ескалація. А якою буде відповідь Китаю в Південнокитайському морі ми не знаємо.

Для нас і для всіх зараз ключовою є модель взаємодії Трампа з Європою. Бо вести торговельну війну одночасно з Китає і ЄС, звісно, можна, але це навіть для США надто руйнівна і ризикована стратегія. Бо головна стратегія Китаю останніх років - провокувати розрив між США та Європою, бо це дозволило б КНР утримати один з ключових ринків, якщо ескалації зі США не уникнути.

Буде, звісно, дуже іронічно, якщо Китай обере не ескалацію, а посилить діалог з ЄС і зрештою ЄС і Китай у торговельній війні з США Трампа будуть по один бік. Але історія і не такі фортелі підкидала.

Нам у цій ситуації слід сильно скорегувати свої очікування від результатів цього етапу війни. І не тому що Трамп дружбан Путіна. А тому що коли почнеться спроба перездати карти у трикутнику Китай - США - Європа, коли нас чекає невідомо що у Південно-Східній Азії (відносно якої і ми, і Росія - периферія), робити ставку, що ми будемо в центрі уваги - наївно.

Так, нам з дуже високою ймовірністю доведеться шукати можливість вистрибнути у перемовини і розраховувати що кон'юнктура протягом 2025 року нам в чомусь сприятиме. Але перемовини і завершення цього етапу війни - це не питання нашого бажання і не сценарій, який лежить на столі. До цього ще треба дійти обом сторонам за допомоги третіх сторін.

Росія перши місяці перемоги Трампа буде чекати очевидних бонусів для себе, мають для того причини через його риторику. За нас - вже зарезервоване на наступний рік фінансування від Європи і "великої сімки", виробничі можливості по зброї - створені і ті, що будуються, раковість Росії і її вразливість. За них - ресурсна перевага тієї сторони і наші ж помилки.

Ну і окремо.

Чекати, що у Росії є шанси отримати великі бонуси від світової турбулентності - це марення від них і помиральна яма від нас. Вже зараз Росію трясе ІДІЛ, елітарні розбірки і низове насильство, бо її система безпеки виснажена війною тут. Все буде ставати гірше. Тому вони не стануть сильніше, їх чекає така ж системна криза як СРСР.

Тому так, нам буде дуже важко. Місцями дуже боляче. В тому числі від необхідності обирати між (ймовірно) дуже неприємними опціями в короткостроковій перспективі. Але пережити Трампа у нас є всі можливості. А разом з ним - і режим Путіна.

Якщо пощастить - навіть трохи зі сторони поспостерігати за декадансом, у який скочується світ. І трохи на цьому заробити. Ми ж зрозуміли, що в першу чергу треба бути цинічними прагматиками? Головне - не впадати у відчай, працювати і думати. Інший світ нам не підвезуть.

***

№ 213

В современном мире, если государство не финансирует инфраструктурные проекты в развивающихся странах, то их не финансирует никто

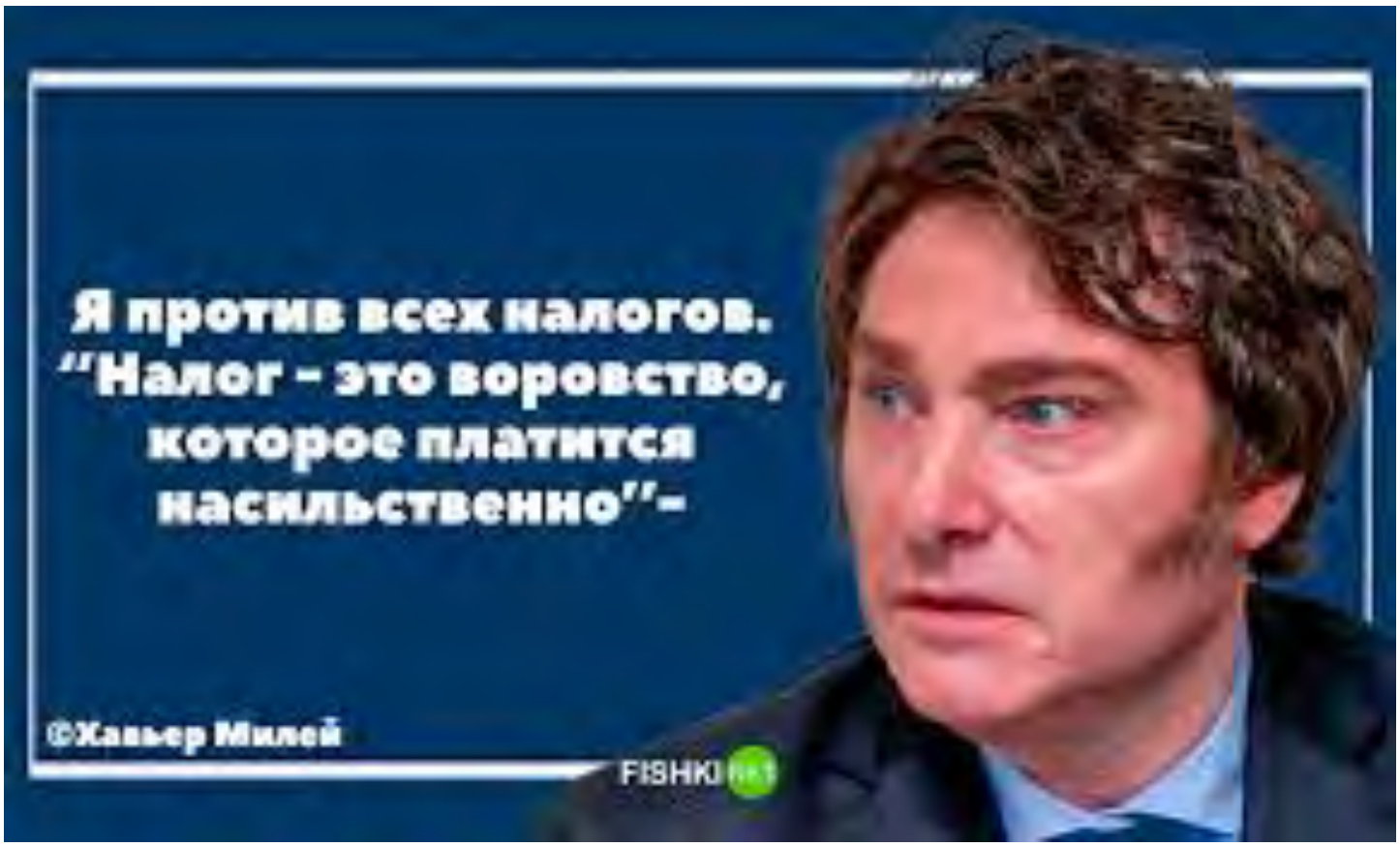

2024-11-06

Кущ

Потому что в таких государствах высокие риски, нет длинных денег и бизнес рассчитывает на высокую норму отдачи капитала.

А инфраструктура - это долго, требует безрискового временного горизонта прогнозирования, наличия длинных денег и согласия на низкую норму отдачи капитала.

Поэтому,

> **— если вы думаете, что в Украине частный бизнес построит автобан или атомную станцию, вы очень наивны и верите в чудеса.**

Во Франции - построит, а у нас нет.

> — У нас зернотрейдеры не могут бетонку длинной 100 км на юге построить и давят зерновозами новый асфальт.

А железорудный бизнес за 30 лет не удосужился от своих ГОК-ов построить, как в Австралии усиленную железную дорогу в порты для перемещения огромных составов с железной рудой.

Так и идут эти вагоны вперемешку с пассажирскими поездами, вот почему у нас до сих пор нет скоростного пассажирского движения на железной дороге.

> **Зато ЕС обещает прстроить нам скоростную железную дорогу Берлин - Киев и запустить ее к .... 2040 году.**

Страшно представить: еврокомиссары и через 16 лет к нам будут в составах УЗ ездить, а не на самолетах летать?

Конечно, всегда есть риск, что государство будет вместо полезной инфраструктуры строить "дворцы в пустыне" и лепить "белых слонов".

Поэтому, государственно-частное партнерство тут более приемлемый формат.

Хотя, вот помню как у нас строили стадионы к Евро-12: государство и бизнес в пропорции 50/50.

При этом, смета завышалась в два раза и бизнес реально не платил ни копейки.

Поэтому,

> **— без устранения демона коррупции, нам никое "государство в смартфоне" не поможет.**

Коррупция найдет пути для развития, она и в частном секторе может развиваться.

> **— Вспомним частные облгазы и облэнерго.**

Ну а тем временем, в Аргентине торжественно запустили "последний инфраструктурный проект, финансируемый государством".

> — В Кордобе ключевая фигура реформ Милея Луис Капуто ввел в эксплуатацию проект поворота Северного газопровода, который позволил отказаться от импорта природного газа из Боливии.

50 лет газ импортировали, пока не заменили его своим с месторождения Vaca Muerta (доброе название...).

А с помощью поворота газопровода теперь смогут даже экспортировать аргентинский газ в Бразилию.

Объем госинвестиций составил 740 млн дол (за счет кредита Банка развития Латинской Америки на 540 млн).

Проект начинал еще Альберто Фернандес.

Это один из немногих проектов в Аргентине, который не закрыли при Милее и довели до финальной стадии.

Он позволит обеспечить газом северные провинции Аргентины.

Ну а дальше, как в старом фильме: "сама, сама...".

Кстати,

> 1) — **налоги в Аргентине существенно так и не снизили (кроме аналога нашего НДС на импорт и ряда второстепенных сборов).**

Зато

> 2) — **отменили индексацию пенсий, сократили расходы на образование и социальную политику. Полностью отказались от финансирования инфраструктуры.**

Куда же тогда деньги пойдут?

Ну, долги сами себя не отдадут.

Долго кредиторы позволяли Аргентине проявлять норов в виде череды дефолтов.

Пока, наконец, не поняли: зачем просить отдать долги, нужно просто возглавить процесс.

Тем более, есть такая классная политтехнология, которую малый бизнес и подражатели, называют либертарианством.

И вот уже золото ЦБ Аргентины в Британии на хранении.

Запущен процесс деиндустриализации - своя промышленность не нужна, лучше покупать импортное.

И лучше продавать аграрное сырье.

Зато Аргентина открывает в себе новые грани: резко увеличила экспорт золота и лития.

Думаю, долги они погасят, в том числе и перед МВФ.

***

№ 214

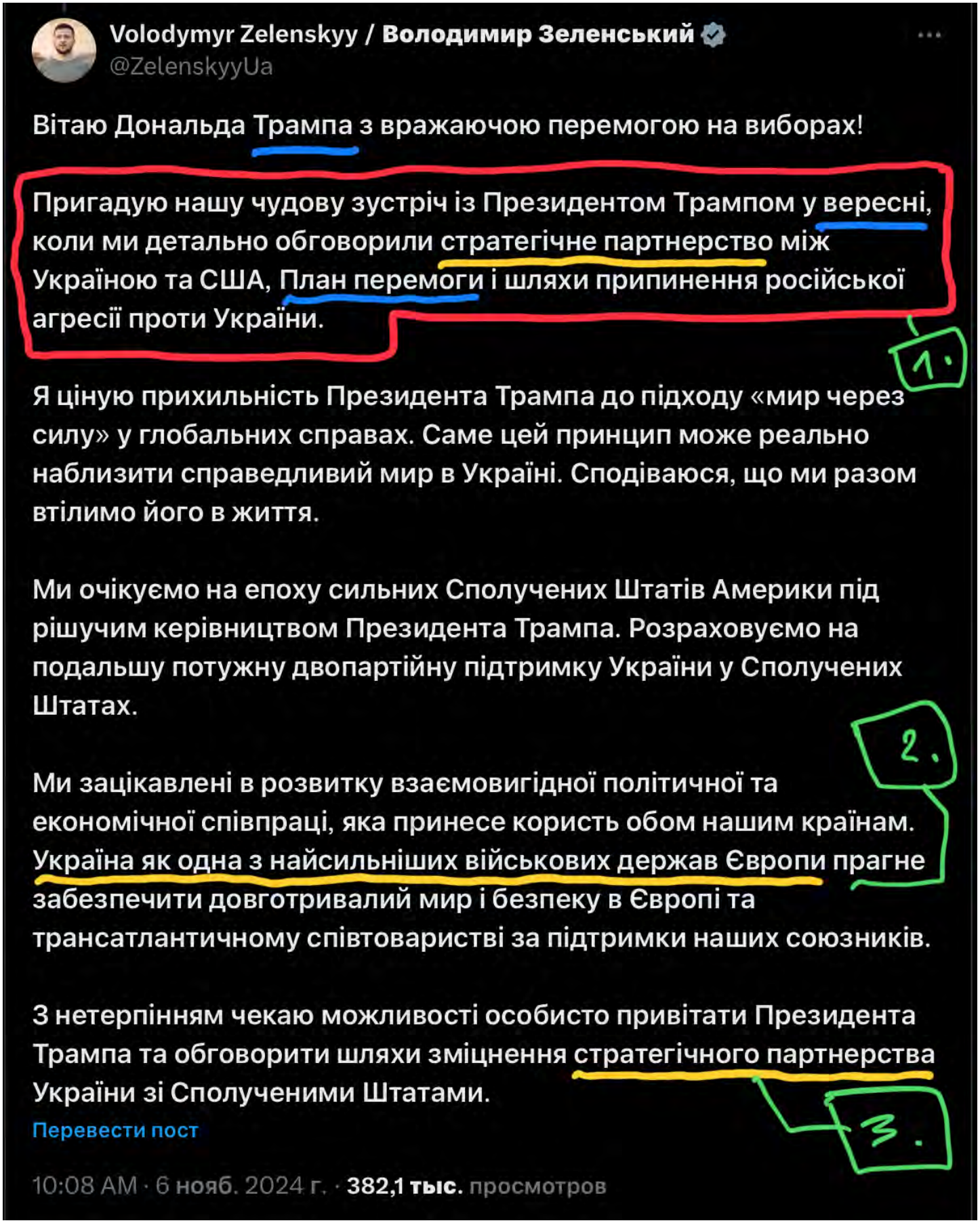

***

Хáртія (лат. *charta*, від грец. χάρτης — папір, грамота), у *Середньовіччя* й *Новий час* — назва деяких документів публічно-правового характеру (*конституцій* та інших актів), у яких знайшли відображення політичні вимоги соціальних шарів та *класів*. У наш час у *міжнародному праві* хартія — це

правовий акт, що не має обов'язкової сили, за змістом майже завжди є *декларацією* і формулює загальні принципи й цілі будь-яких міжнародних домовленостей.

***

Декларáція — документ, офіційна заява, де проголошуються основні принципи зовнішньої та внутрішньої політики держави чи програмні положення партій та організацій.

Декларації за участью двох або більше держав, **якщо вони створюють для сторін взаємні права й обов'язки**, є *міжнародними договорами*, у яких сторони декларують, заявляють про спільні принципи, цілі та наміри, взаємні права й обов'язки. Декларації використовують також як допоміжні стосовно основного договору акти. За їхньою допомогою сторони роз'яснюють зміст договору, тлумачать, доповнюють або зміцнюють його. Декларація може бути офіційним додатком до договору.

***

Хартія Україна – США про стратегічне партнерство

Початок | Наші відносини | Хартія Україна – США про стратегічне партнерство

20 грудня 2008 року

Преамбула

Україна та Сполучені Штати Америки:

1. Підтверджують важливість наших відносин як друзів та стратегічних партнерів. Ми маємо намір поглиблювати партнерство на благо наших народів та розширювати співробітництво з широкого спектру спільних пріоритетів.

2. Наголошують, що співробітництво між двома демократичними державами ґрунтується на спільних цінностях та інтересах. Це включає поширення демократії та економічної свободи, захист безпеки та територіальної цілісності, забезпечення верховенства права, підтримку інновацій і технічного прогресу.

3. Підкреслюють взаємне прагнення посилити двосторонні відносини в економічній, політичній, дипломатичній, культурній та безпековій сферах;

4. Підтверджують важливість гарантій безпеки, закріплених в Тристоронній заяві Президентів США, Російської Федерації та України від 14 січня 1994 року, та Будапештського меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з

приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року.

5. Підтверджують Пріоритети співробітництва Україна – США (Дорожня карта) від 31 березня 2008 року та відданість стратегічному партнерству, проголошеному Президентами В.Ющенком та Дж.Бушем 4 квітня 2005 року.

Розділ I. Принципи співробітництва

Цей рамковий документ оснований на ключових принципах та переконаннях, які поділяють обидві сторони:

1. Підтримка суверенітету, незалежності, територіальної цілісності й непорушності кордонів одне одного складає основу двосторонніх відносин.

2. Основою нашої дружби є взаємне розуміння та визнання того, що демократія є головною гарантією безпеки, процвітання та свободи.

3. Співробітництво між демократичними державами в галузі оборони та безпеки є суттєвим для надання ефективної відповіді на загрози мирові та безпеці.

4. Сильна, незалежна та демократична Україна, здатна до відповідального самозахисту, є внеском у безпеку та процвітання не лише народу України, а й Європи, яка є єдиною, вільною та живе у мирі.

Розділ II: Співробітництво у сфері оборони та безпеки

Україна та Сполучені Штати Америки поділяють життєву зацікавленість у сильній, незалежній та демократичній Україні. Поглиблення інтеграції України до євроатлантичних структур є спільним пріоритетом. Ми плануємо реалізувати програму посиленого безпекового співробітництва, яка передбачає збільшення українських можливостей та посилення України як кандидата на членство в НАТО.

1. Керуючись Декларацією Північноатлантичної Ради на Бухарестському саміті НАТО від 3 квітня 2008 року та Спільною заявою Комісії Україна-НАТО від 4 квітня 2008 року, в якій закріплено, що Україна стане членом НАТО.

2. Визнаючи постійне існування загроз глобальному миру та стабільності, Україна та Сполучені Штати Америки мають намір розширити рівень нинішніх програм співробітництва та допомоги з оборонних та безпекових питань з метою подолання цих загроз та поглиблення миру і стабільності. Партнерство в галузі оборони та безпеки між Україною та

Сполученими Штатами Америки є вигідним як для обох країн, так і для регіону.

3. Співпрацюючи в рамках Комісії Україна-НАТО, ми маємо на меті досягнення згоди стосовно структурованого плану щодо збільшення взаємосумісності та координації можливостей між Україною та НАТО, включаючи поглиблену підготовку та оснащення для Українських збройних сил.

4. Визнаючи зростаючу загрозу розповсюдження зброї масового знищення, Україна та Сполучені Штати Америки зобов'язуються боротися з розповсюдженням зброї масового знищення та небезпечних технологій шляхом дотримання міжнародних стандартів нерозповсюдження та ефективної реалізації і посилення режиму експортного контролю.

Розділ III. Економічне, торговельне та енергетичне співробітництво

Україна та США мають наміри розширити співробітництво з метою сприяння створенню робочих місць, економічному зростанню, підтримки реформ та лібералізації економіки, розвитку сприятливого для торгівлі та інвестицій бізнес-клімату і удосконалення доступу на ринки товарів та послуг. Визнаючи, що торгівля є важливою для глобального економічного зростання, розвитку, свободи і процвітання, Україна і Сполучені Штати Америки підтримують такі ініціативи:

1. Вітаючи вступ України 16 травня 2008 року до Світової організації торгівлі, сторони провели перше засідання Ради з питань торгівлі й інвестицій Україна – США 2 жовтня 2008 року в м. Київ. Як було обговорено в ході засідання, США продовжують підтримувати кроки України по виконанню зобов'язань в рамках СОТ. Інші напрями, де планується активізувати спільні зусилля, включають розширення доступу до ринку, розв'язання невирішених суперечок та сприяння захисту прав інтелектуальної власності. Відзначаючи важливість збільшення обсягів інвестицій для економічного зростання та розвитку, США підтримують зусилля України щодо посилення захисту інвесторів.

2. Визнаючи важливість ефективно функціонуючого енергетичного сектору, сторони планують тісно співпрацювати над відбудовою і модернізацією потужностей української газотранспортної інфраструктури, диверсифікацією та убезпеченням українських джерел ядерного палива, що зменшить залежність України від іноземних джерел ядерного палива та потужностей для їх збереження.

3. На розвиток Дорожньої карти пріоритетів українсько-американського співробітництва Україна та США мають намір започаткувати діяльність

двосторонньої групи з питань енергетики. У відповідності до Декларації Самміту США-ЄС від 10 червня 2008 року Україна та США мають намір поглибити тристоронній діалог з Європейським Союзом щодо посиленої енергетичної безпеки.

4. Активно розвиваючи співробітництво з регіонами України, включаючи Крим, США підтримують плани України щодо зміцнення безпеки, демократії та підвищення благополуччя шляхом посиленого економічного розвитку, енергозбереження, забезпечення безпеки продуктів харчування та ініціатив щодо ефективності державного управління. Україна та США мають намір співпрацювати також у сфері партнерства між державними і приватними секторами в регіонах України, спрямованого на підтримку малого та середнього бізнесу.

Розділ IV. Зміцнення демократії

Зміцнення верховенства права, просування реформи правової системи й правоохоронних органів, боротьба з корупцією мають ключове значення для добробуту України. Ми маємо наміри співпрацювати на підтримку реформ, демократії, толерантності та поваги до усіх спільнот.

1. Україна та США активізують співпрацю для зміцнення судової системи, підвищення професіоналізму, відкритості та незалежності разом з покращенням правової освіти та доступу до правосуддя для усіх українців.

2. Шляхом покращення взаємодії правоохоронних органів і судової влади Україна та США планують протидіяти спільним транснаціональним кримінальним загрозам – тероризму, організованій злочинності, торгівлі людьми та контрабанді наркотичних засобів, відмиванню грошей та кіберзлочинності.

3. Визнаючи важливість боротьби з корупцією, Україна та США мають намір поглибити співпрацю з метою збільшення контролю з боку громадськості та засобів масової інформації антикорупційних заходів, забезпечити дотримання етичних стандартів шляхом утворення підрозділів із внутрішніх розслідувань та удосконалення урядового регулятивного процесу.

4. Україна та США планують співпрацювати з метою реформування законотворчого процесу в Україні шляхом підвищення транспарентності, посилення підзвітності завдяки доступу громадськості та ЗМІ, а також поширенню інформації серед населення про діяльність Парламенту України.

5. Визнаючи важливість гармонізації системи кримінального судочинства України з Європейськими та іншими міжнародними стандартами, ми плануємо більш інтенсивно працювати разом над питаннями першочергового значення, включаючи прийняття Кримінально-процесуального кодексу, який відповідатиме стандартам Ради Європи.

6. США мають наміри надавати подальшу технічну допомогу Україні для підтримання зусиль українських органів виконавчої та судової влади у боротьбі з торгівлею людьми, включаючи посилення системи захисту свідків.

7. Сполучені Штати Америки підтримують збільшення допомоги на здійснення демократичних перетворень та ефективного державного управління з метою продовження Україною політичного прогресу та відданості демократичному розвитку.

Розділ V. Активізація контактів між людьми та культурних обмінів

Україна та Сполучені Штати Америки поділяють бажання збільшити контакти між нашими народами та розширити наші культурні, освітні і професійні програми обмінів, що сприяють просуванню демократії та демократичних цінностей, досягненню більшого взаєморозуміння.

1. Визнаючи особливу важливість активізації контактів між народами України та Сполучених Штатів Америки, сторони мають намір і надалі сприяти культурним та соціальним обмінам та діяльності в рамках таких ініціатив, як Програма Фулбрайта, Програма обмінів для майбутніх лідерів (FLEX), студентські обміни (UGRAD), Науково-практична програма з питань законодавства (LEAP), Програма відвідання для міжнародних лідерів, Програма з викладання та вивчення англійської мови, Програма „Відкритий світ”.

2. Наголошуючи на необхідності нових ідей та динамізму для майбутнього наших двох країн, Україна та США мають намір розвивати поглиблене співробітництво у сфері вищої освіти та наукових досліджень. США сприятимуть таким обмінам, щоб, відповідно до законодавства та процедур США, надавати можливість особам, які відповідають установленим критеріям, брати участь у культурних, освітніх та наукових заходах.

3. Наші країни продовжуватимуть тісно співпрацювати в контексті вшанування пам’яті жертв та збільшення обізнаності громадськості про Великий Голод (Голодомор) в Україні 1932-33 рр.

4. Україна вітає намір США започаткувати американську дипломатичну присутність (американський представницький офіс) в місті Сімферополь.

Підписано у м. Вашингтон, Сполучені Штати Америки

*За Україну: Володимир **Огризко**, Міністр закордонних справ України*

*За Сполучені Штати Америки: Кондоліза **Райс**, Державний секретар США*

***

№ 215

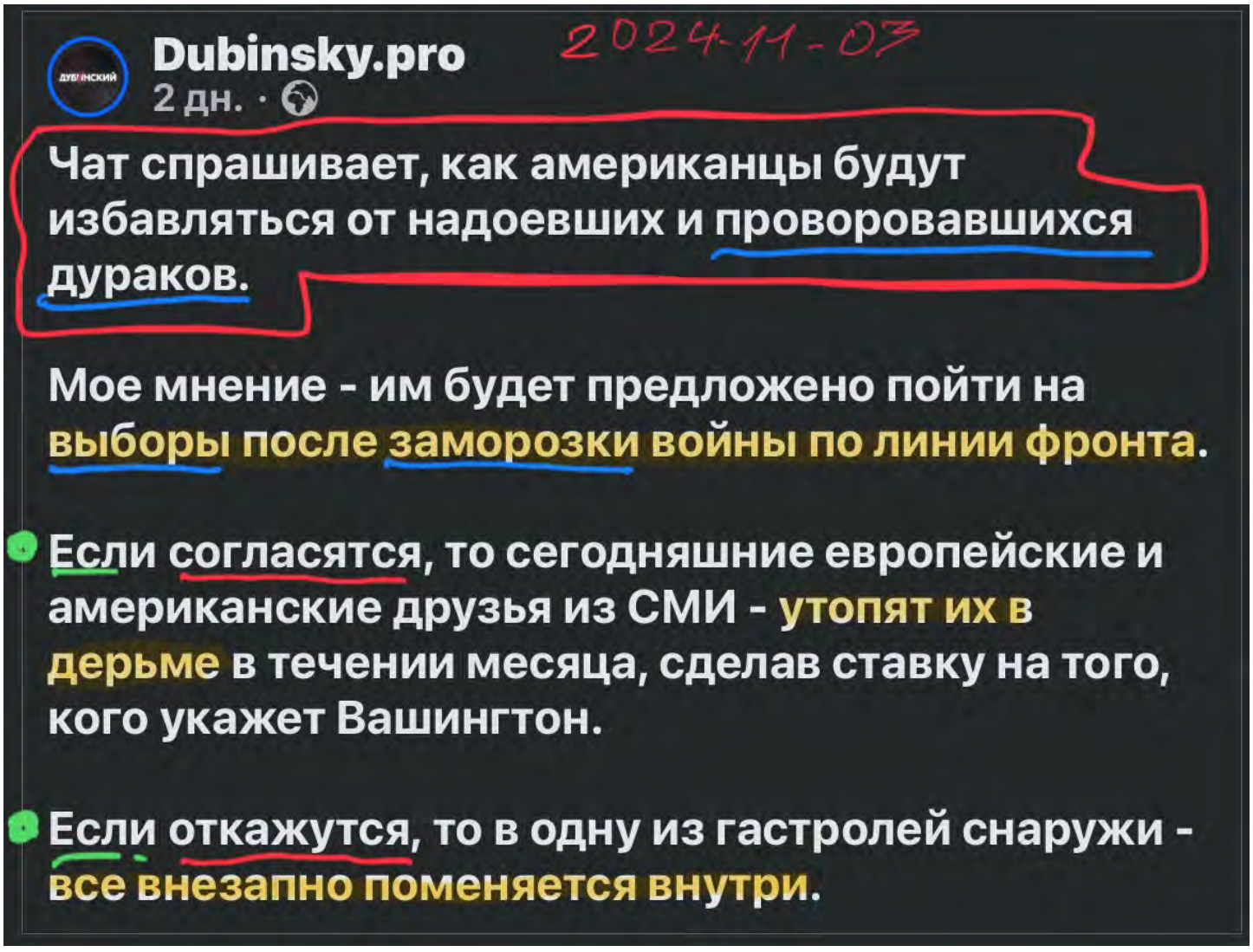

***

№ 216

Офіс Президента України
46 мин. ·

2024-11-05

1.

«Сьогодні було багато нашої внутрішньої роботи, роботи над пунктами Плану внутрішнього посилення нашої держави, нашого суспільства. Сьогодні були військові пропозиції – пункт щодо фронту. Наша стратегія й тактика дій. Ми маємо спрямувати всі ресурси своєї держави так, щоб українські завдання досягались. Провів тривалу нараду. Військове командування, уряд. Головком, Генштаб, Міноборони, водночас – Прем'єр-міністр, перша віцепрем'єр-міністр, віцепрем'єр-міністр з інновацій та технологій, Мінстратегпром, Служба безпеки України, ГУР та Служба зовнішньої розвідки. Цей фронтовий пункт Плану плюс ОПК – це дійсно фундаментальні речі, і від того, як буде це виписано, залежить все інше в житті нашої держави. Тому чітка визначеність щодо фронту – шляхів досягнення цілей – і значне масштабування власного, українського оборонно-промислового комплексу з урахуванням наявних завдань – це те, у чому кожен крок держави має бути й буде прорахований».

2.

Звернення Володимира Зеленського наприкінці 986-го дня війни.

3.

***

№ 217

Олена Олексіївна Шуляк (нар. 24 січня 1976, Київ) — український політик. Голова партії «Слуга народу» з 15 листопада 2021 року[1]. Голова Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування[2].

Народний депутат IX скл., голова Координаційної ради з вирішення проблемних питань у сфері містобудування при Президентові України, магістр з бізнес-адміністрування, сертифіковний аудитор (з 1999 року). В минулому менеджер у девелопменті та будівництві, віцепрезидент із фінансів української філії Young Presidents' Organization, екскерівник Наглядової ради Української будівельної спільноти, екс-член правління BRDO, експідприємець,співзасновник Спілки українських підприємців.

Рис1

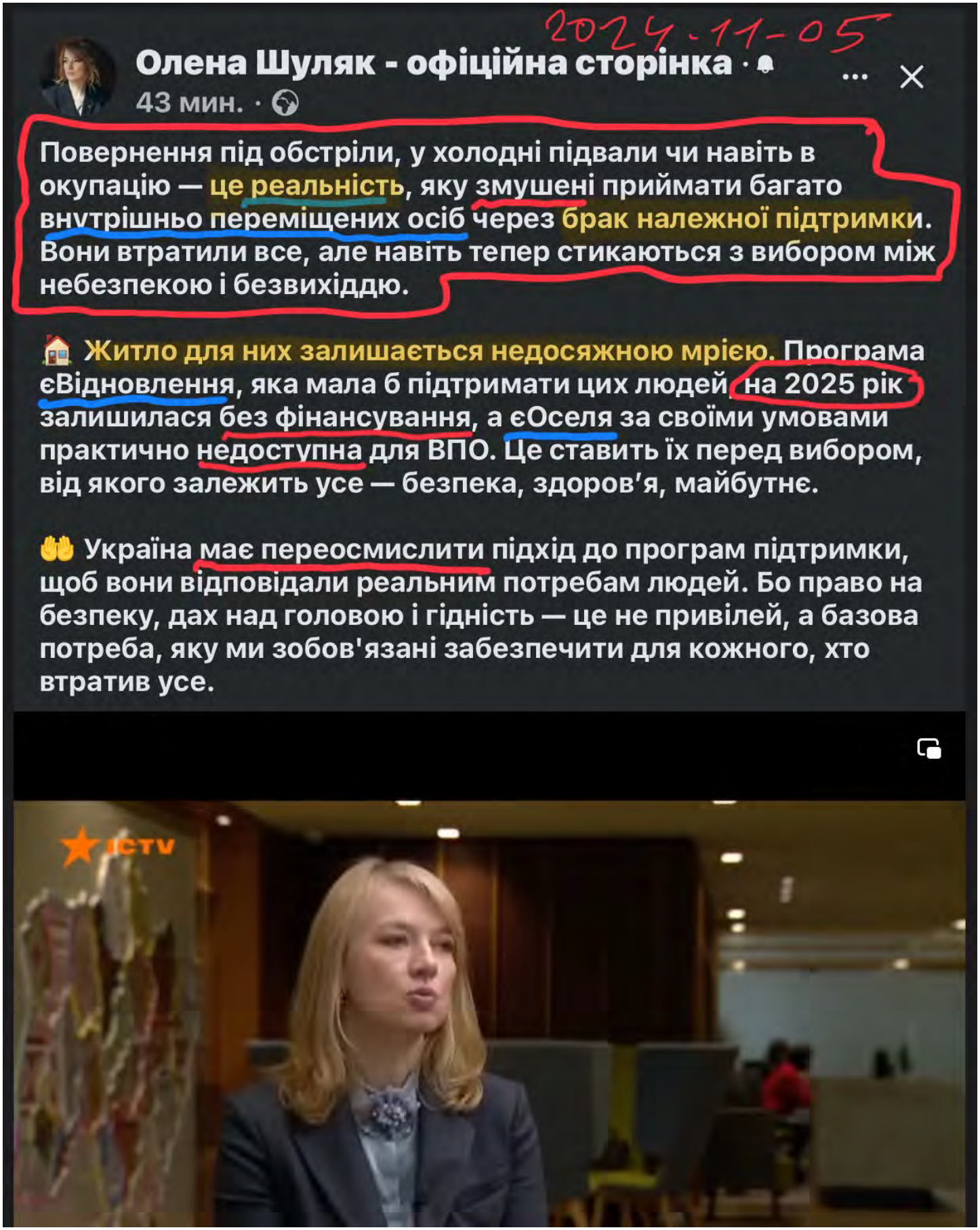
2024-11-05
Олена Шуляк - офіційна сторінка
43 мин.
Повернення під обстріли, у холодні підвали чи навіть в окупацію — це реальність, яку змушені приймати багато внутрішньо переміщених осіб через брак належної підтримки. Вони втратили все, але навіть тепер стикаються з вибором між небезпекою і безвихіддю.
🏠 Житло для них залишається недосяжною мрією. Програма єВідновлення, яка мала б підтримати цих людей, на 2025 рік залишилася без фінансування, а єОселя за своїми умовами практично недоступна для ВПО. Це ставить їх перед вибором, від якого залежить усе — безпека, здоров'я, майбутнє.
🤲 Україна має переосмислити підхід до програм підтримки, щоб вони відповідали реальним потребам людей. Бо право на безпеку, дах над головою і гідність — це не привілей, а базова потреба, яку ми зобов'язані забезпечити для кожного, хто втратив усе.
ICTV

Рис2

***

№ 218

Победа Трампа

2024-11-06

Куса

Я неоднократно говорил, что для Украины в стратегическим смысле ничего не изменится. Логика управляемой эскалации и локализации войны является общей как для республиканцев, так и для демократов. Как и тренд на сокращение внешней помощи. Трамп вообще об этом говорил много и уверенно, и особенно его вице-президент Джей Ди Вэнс.

При Трампе способ сохранения этой логики будет более эксцентричным и резким. При Харрис эта история бы затянулась и была бы более сложной. Но пересекать "красные линии" американцы в любом случае не стали бы, потому что они не сумасшедшие и очень точно понимают свои интересы. Вопрос только в методах их достижения.

Нашей ошибкой является ставка на выборы в США как некий game-changer, которого на самом деле нет.

Стратегические приоритеты США лежат не в ядерной войне с Россией и не в развале России на много государств, а на сдерживание и ослабление РФ через управляемый конфликт с надеждой на нормализацию отношений в долгосрочной перспективе в противовес Китаю.

В этой рамке нет той "победы", которую мы видим как идеальный сценарий завершения войны.

Как и администрация Байдена в него не верила, так и потенциальная администрация Трампа в него тем более не будет верить. Это хорошо показал последний визит президента Зеленского в США.

Соответственно,

> — **если мы хотим активной роли США в завершении войны, нам надо либо каким-то образом убедить Трампа сделать всё, что мы хотим, и радикально изменить его восприятие ситуации, либо представить другой план, подогнав его под его интересы и видение конфликта. Но это уже будет не наша "формула победы", а какой-то другой компромиссный вариант.**

Поэтому выдыхайте и не посыпайте голову пеплом.

Точно будет весело (это ж Трамп), но на мой взгляд, стратегически, разворота на 180 градусов у Вашингтона не будет.

А вера в "фиолетовые лучи" и магические способы быстрого и выгодного завершения войны только усилит разочарованность и поляризацию в обществе.

***

№ 219

2024-11-06

Даниил Монин
2 мин. ·

Буду краток. Разгромом безяйцевых социалистов демократов удовлетворен.

Насколько я понимаю Сенат будет 53-55 против 45-47 республиканский
А Конгресс 225-230 против 205-210 республиканский

Итого Монобольшинство.

***

№ 220

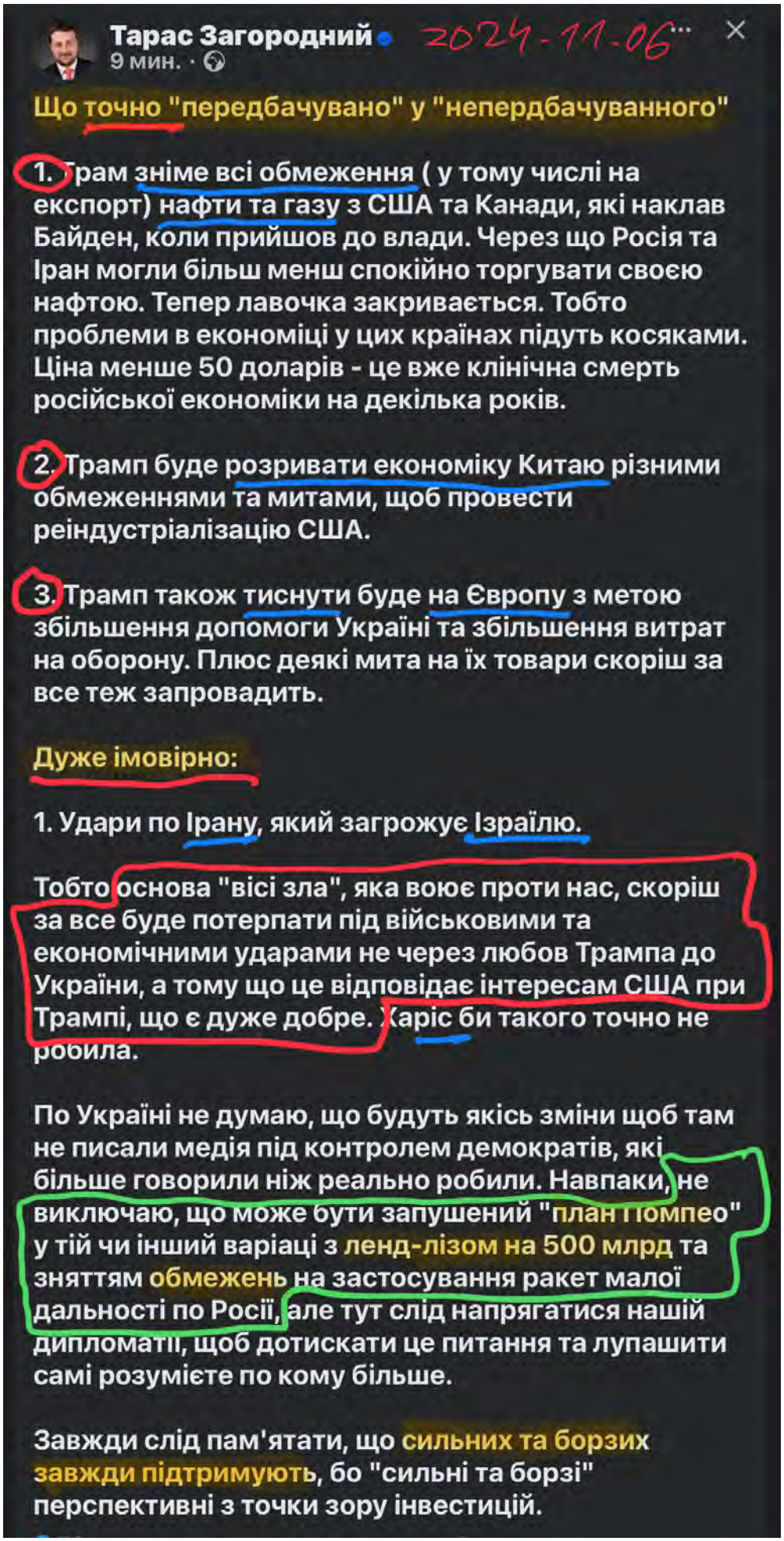

Тарас Загородний 2024-11-06
9 мин. ·

Що точно "передбачувано" у "непердбачуванного"

1. Трам зніме всі обмеження (у тому числі на експорт) нафти та газу з США та Канади, які наклав Байден, коли прийшов до влади. Через що Росія та Іран могли більш менш спокійно торгувати своєю нафтою. Тепер лавочка закривається. Тобто проблеми в економіці у цих країнах підуть косяками. Ціна менше 50 доларів - це вже клінічна смерть російської економіки на декілька років.

2. Трамп буде розривати економіку Китаю різними обмеженнями та митами, щоб провести реіндустріалізацію США.

3. Трамп також тиснути буде на Європу з метою збільшення допомоги Україні та збільшення витрат на оборону. Плюс деякі мита на їх товари скоріш за все теж запровадить.

Дуже імовірно:

1. Удари по Ірану, який загрожує Ізраїлю.

Тобто основа "вісі зла", яка воює проти нас, скоріш за все буде потерпати під військовими та економічними ударами не через любов Трампа до України, а тому що це відповідає інтересам США при Трампі, що є дуже добре. Харіс би такого точно не робила.

По Україні не думаю, що будуть якісь зміни щоб там не писали медія під контролем демократів, які більше говорили ніж реально робили. Навпаки, не виключаю, що може бути запушений "план Помпео" у тій чи інший варіаці з ленд-лізом на 500 млрд та зняттям обмежень на застосування ракет малої дальності по Росії, але тут слід напрягатися нашій дипломатії, щоб дотискати це питання та лупашити самі розумієте по кому більше.

Завжди слід пам'ятати, що сильних та борзих завжди підтримують, бо "сильні та борзі" перспективні з точки зору інвестицій.

***

№ 221-1

Житло для ВПО: три необхідні рішення, щоби повернути довіру людей до держави

2024-11-05

ОЛЕНА ШУЛЯК, *народний депутат, фракція "Слуга народу"*

Як Україна може забезпечити внутрішньо переміщених людей житлом

Політики та експерти на чисельних форумах та круглих столах обговорюють перспективи повернення українців із-за кордону. Водночас щодня ми втрачаємо громадян, які обирають не між Україною та комфортними й безпечними країнами заходу, а між Україною та країною-агресором.

В Україні зменшується кількість внутрішньо переміщених осіб. Ні, вони не інтегруються в нові громади настільки, що вже не потребують допомоги. На жаль, усе з точністю до навпаки — не маючи цієї допомоги, **вони повертаються на окуповані території** попри небезпеку.

Великою частиною цієї проблеми є брак можливостей орендувати чи придбати житло на новому місці і, як наслідок — нуль перспектив.

Водночас російська пропаганда обіцяє людям житло, зокрема 45 тис. рублів компенсації за кожен втрачений квадратний метр. Відомий особисто мені приклад: замість затоплених після трагедії на Каховській ГЕС будинків у Голій Пристані окупанти пропонують квартири в Севастополі.

Ба більше — деякі українці вже прийняли таку пропозицію і виїхали в окупований Крим. Також один з російських банків запустив пільгову іпотеку під 2% у так званих "ДНР" та "ЛНР", яку планують поширити і на окуповані Херсонщину та Запоріжжя.

Між обіцянками та виживанням

Наразі експерти говорять про **принаймні 130 тисяч (!) людей, які повернулися**. Кожна така людина певно відчуває себе непотрібною власній державі. І наслідки такої зневіри даватимуть про себе знати й через кілька поколінь.

Дім, постійний чи тимчасовий — головна умова для того, щоб людина могла залишитися на безпечній території та будувати там своє життя.

Інструменти для цього вже є — запущено житлові програми єВідновлення та єОселя.

Вони задумувалися зокрема як суттєва допомога для ВПО, але **частина рішень не фінансуються, інші лишаються на папері.**

Україна все ще може зламати сумну тенденцію на повернення людей під окупацію, але для цього потрібно зробити принаймні 3 важливі кроки для забезпечення житлом.

1. Передбачити фінансування єВідновлення та розширити його на ТОТ

Фінансування програми єВідновлення, покликаної допомогти відновити зруйновані домівки, на межі зриву.

> — У проєкті бюджету на 2025 рік передбачено мізерні 500 мільйонів гривень, тоді як для мінімального функціонування програми потрібно щонайменше у 20 разів більше.

Я особисто та Комітет державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування подали правки, щоби передбачити фінансування компенсацій.

Втім, безрезультатно.

> — Адже голосуючи за документ в першому читанні, парламент не підтримав мою правку про виділення грошей на фінансування програми.

Своєю чергою, успішний експеримент у Мелітополі довів, що за допомогою супутникових знімків можна дистанційно обстежити житло.

Це мало б відкрити новий етап єВідновлення — виплати за знищене житло на ТОТ. Але його так і не запустили.

Законодавство прийнято, технології є, а люди продовжують жити в невизначеності.

2. Зробити єОселя доступною для ВПО

Хоча на програму доступного житла єОселя у 2025 році планують виділити значні кошти, вона залишається недоступною для більшості внутрішньо переміщених осіб.

— Як наслідок, **серед учасників програми внутрішніх переселенців лише 2%.**

1) — Під час проведених нашою командою публічних консультацій люди неодноразово скаржились на високу вартість кредитів (7% річних) та необхідність великого першого внеску (20%).

2) — Крім того, вимога до віку житла (не більше 3 років) обмежувала вибір переважно великими містами, де житло значно дорожче.

Ми надавали пропозиції Уряду, як зробити єОселю більш гнучкою та доступною для ВПО.

— Йдеться про зниження ставки для них до 3%, першого внеску до 15% та можливість купувати житло віком до 10 років на вторинному ринку.

Проте **була врахована єдина пропозиція - збільшили вік житла до 10 років, а інші зміни так і не були впроваджені.**

Також **проектом** була передбачена синхронізація єВідновлення та єОселі, щоб житловий сертифікат на компенсацію можна було використовувати як перший внесок за іпотекою.

Це б також могло бути ефективним рішенням для багатьох українців, що змушені починати нове життя в безпечних регіонах країни.

На жаль, **ця можливість продовжує існувати виключно на папері.**

3. Компенсувати частину вартості оренди житла для ВПО

Нещодавно Уряд прийняв постанову про запровадження нового інструменту — субсидії для переселенців, які не мають достатньо коштів для оплати оренди житла. Розмір допомоги залежатиме від доходу, кількості членів сім’ї та вартості оренди в конкретному населеному пункті.

Отримати субсидію зможуть сім’ї, які витрачають на оренду житла понад 30% своїх доходів. А для родин із низьким доходом відсоток платежу може бути ще нижчим.

Щоб отримати субсидію, необхідно мати офіційний договір оренди.

Для стимулювання орендодавців держава компенсуватиме їм частину податків.

Із середини січня 2025 р **пілотний етап** програми мають запустити в 9 регіонах із найбільшою кількістю ВПО: Чернігівська, Сумська, Харківська, Запорізька, Миколаївська, Дніпропетровська, Херсонська, Луганська, та Донецька області. Із часом її планують поширити на всю країну.

Я щиро підтримую таке рішення, та сподіваюся, що його вдасться повноцінно реалізувати, на відміну від згаданих вище.

Доступна оренда, компенсації, іпотека, інші інструменти — нам потрібні різні підходи для комплексного розв'язання проблеми забезпечення житлом ВПО.

Також ми маємо працювати над питаннями соціальної інтеграції у нові громади.

Держава має допомагати людям знайти роботу, отримати соціальні послуги та адаптуватися. Підтримка має бути системною та послідовною і люди мають розуміти, на що конкретно вони можуть розраховувати. Зараз критично важливо підтримати тисячі українців у скруті та повернути їхню довіру.

***

№ 221-2

2024-11-05

Олена Шуляк - офіційна сторінка ·

43 мин. ·

Повернення під обстріли, у холодні підвали чи навіть в окупацію — це реальність, яку змушені приймати багато внутрішньо переміщених осіб через брак належної підтримки. Вони втратили все, але навіть тепер стикаються з вибором між небезпекою і безвихіддю.

🏠 Житло для них залишається недосяжною мрією. Програма єВідновлення, яка мала б підтримати цих людей, на 2025 рік залишилася без фінансування, а єОселя за своїми умовами практично недоступна для ВПО. Це ставить їх перед вибором, від якого залежить усе — безпека, здоров'я, майбутнє.

🤲 Україна має переосмислити підхід до програм підтримки, щоб вони відповідали реальним потребам людей. Бо право на безпеку, дах над головою і гідність — це не привілей, а базова потреба, яку ми зобов'язані забезпечити для кожного, хто втратив усе.

***

№ 221-3

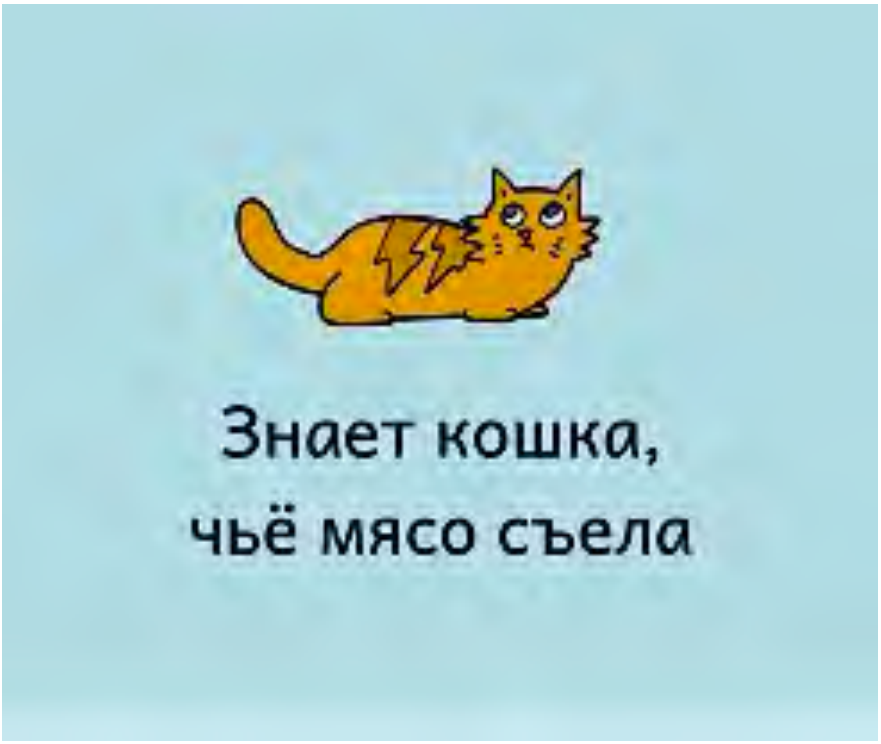

***

№ 222

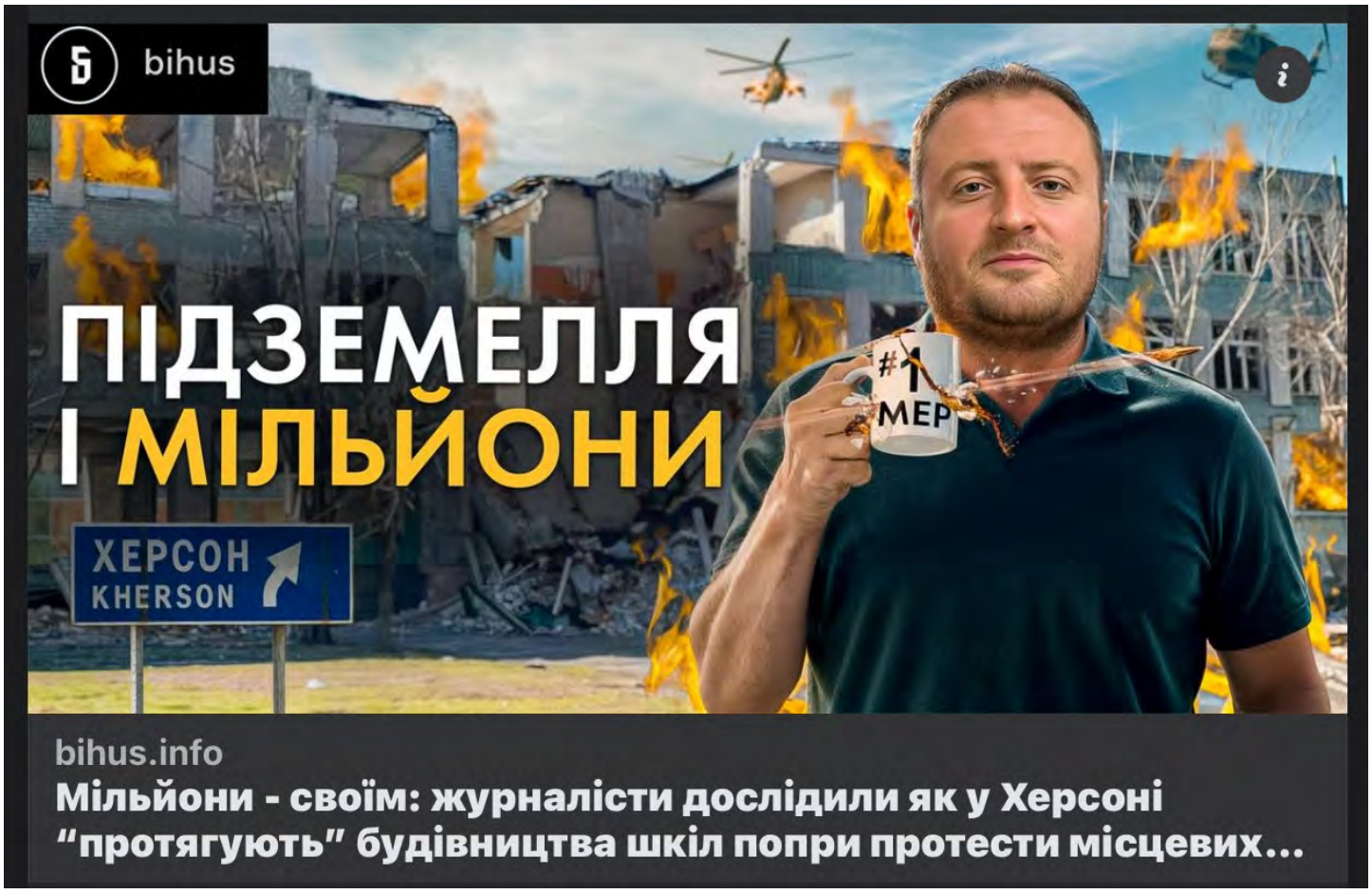

2024–11-05

Романенко

Я уже писал о том, как на трех школах в Херсоне моют 300 млн гривен.

Бигус сделал расследование на этот счет. Фабула проста - вместо того, чтобы отселять детей из Херсона и гражданское население в целом в глубокий тыл, потому нет никаких возможностей уберечь население от ФАБов и РСЗО, администрация под видом заботы о населении строит несколько подземных школ по которым лупят россиянами ФАБами.

Знаете почему у нас не проводят эвакуацию населения прифронтовых территорий?

Потому что:

а) **на их жизни плевать;**

б) **фиктивная забота об их жизнях запускает вечный двигатель украинского распила**, когда можно воровать до упора, рассказывая сказки о том, как детки будут сидеть в защищенных школах на уроках, а вечером в незащищенные дома прилетает очередной Искандер или КАБ.

За три года войны «инвалиды-управленцы» Второй республики не придумали ни одного системного решения вопроса

1) — эвакуации,

2) — создания рабочих мест и

3) — строительства жилья для жителей прифронтовых и оккупированных территорий.

Тупо **соучастники убийства людей**

***

Мільйони – своїм: журналісти дослідили як у Херсоні “протягують” будівництва шкіл попри протести місцевих

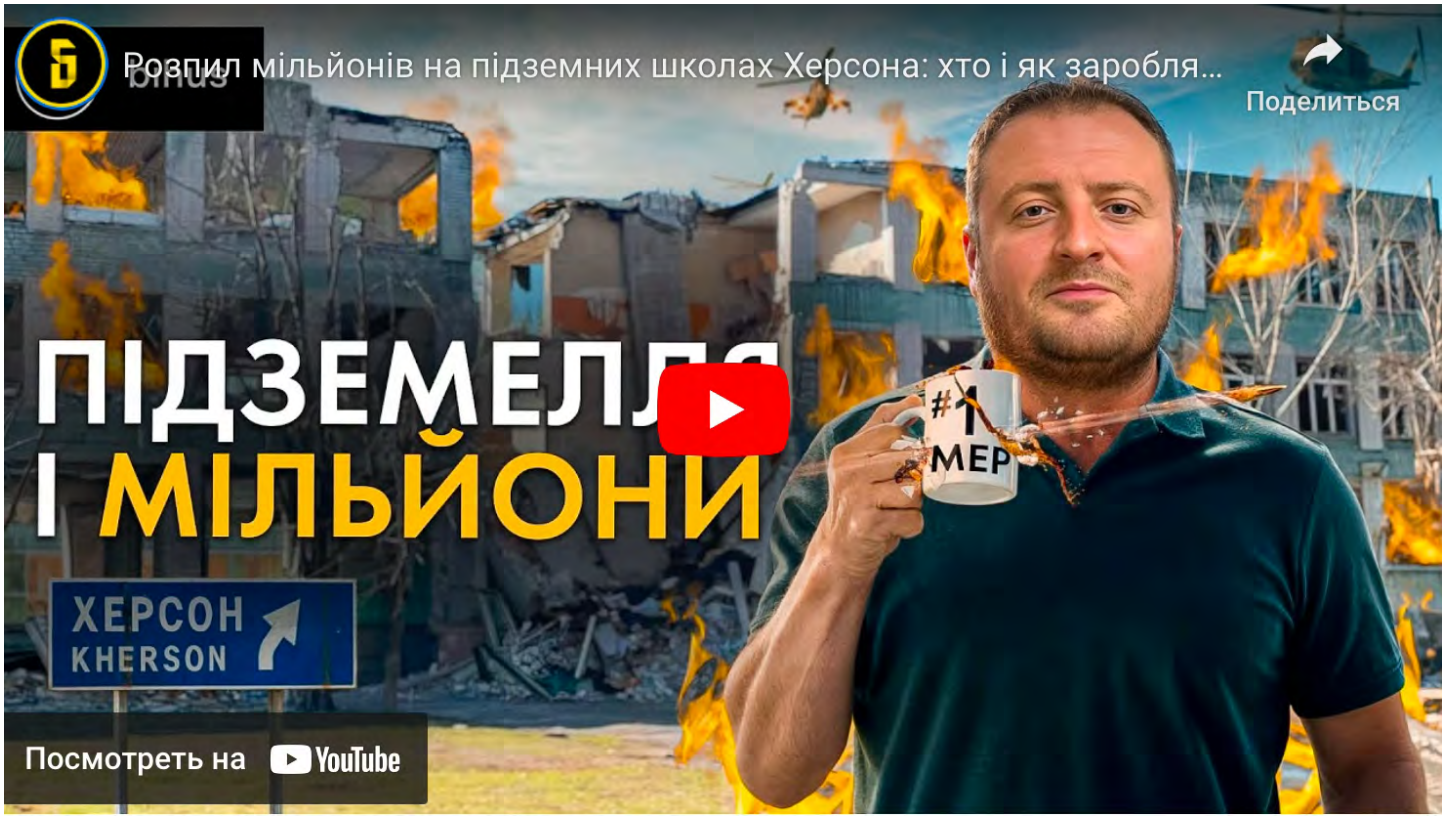

Посилання

bihus.info, **5 Листопада 2024**

Попри активніші російські обстріли, протести місцевих мешканців і кількарічне онлайн-навчання, **у Херсоні продовжують будувати дві підземні школи.**

Загалом на об’єкти виділили 185 мільйонів гривень і міська влада усіляко відстоює необхідність реалізувати ці проекти.

Bihus.Info знайшли зв’язки між підрядниками, які займаються цими будівництвами в Херсоні та представниками місцевої адміністрації.

На початку жовтня, ще на етапі риття котловану для однієї з майбутніх шкіл, поруч прилетів російський КАБ.

Авіаударом зруйнувало школу біля майбутнього підземного укриття і пошкодило багатоповерхівки навколо. Через загрозу повторних обстрілів місцеві виступили проти цих проектів та почали виходити на протести.

Однак, у Херсонській міській військовій адміністрації переконані, що обстріли не пов’язані з будівництвом, тож тут не планують зупиняти реалізацію проектів і усіляко її захищають. Журналісти Bihus.Info проаналізували інформацію про підрядників, з якими уклали договори і з’ясували, що вони ймовірно пов’язані з місцевими чиновниками.

Тендер на 95 мільйонів гривень віддали компанії “Алсвіт Плюс”. З 2022-го її перереєстрували на Олександра Солов’яна. І попри київську прописку, фірма одразу ж почала отримувати відчутні державні замовлення в Полтаві. Займалася і дрібним ремонтом доріг, і прибудинковими територіями, і реконструкціями медичних закладів. Журналісти вже раніше писали про нового дивного улюбленця полтавської влади, знайшовши в їхніх замовленнях і задерті ціни, і зірвані терміни здачі об’єктів. До медійників скоро доєдналися і правоохоронці – компанія стала фігурантом кримінальної історії про змову з керівництвом місцевої лікарні.

Навесні 2024-го, перед тим як компанія почала отримувати замовлення в Херсоні, у фірми змінився директор – ним став Олександр Потележко з Харкова.

Журналісти Bihus.Info знайшли в судовому реєстрі ухвалу за 2016 рік, в якій йдеться, що на той момент військовослужбовець Потележко перебував у нетверезому стані під час несення служби. Судячи з ухвали, матеріали щодо нього в суд скерував військовий прокурор Луганського гарнізону. Цікаво, що військовим прокурором цього гарнізону в той же час був Роман Мрочко – нинішній очільник Херсонської міської військової адміністрації.

У коментарі Bihus.Info Мрочко зазначив, що прокуратура, якою він керував, і його підлеглі, складали велику кількість адміністративних протоколів за вчинення різних правопорушень.

І заявив: “*Він мені невідомий. Якщо я з ним і бачився, то це було один раз у коридорі в прокуратурі*”.

Інша компанія, “Будпостач СТСВ”, отримала замовлення на підземну школу за 90 мільйонів гривень. Окрім цього, фірма ремонтує чимало найпростіших укриттів у Херсоні. Журналісти Bihus.Info намагалися поспілкуватися з підрядниками за адресою їхньої реєстрації у Херсоні. Але на місці офіс виявився зачиненим, а сусід повідомив, що за півгодини до нашого приїзду будівельники зняли табличку з дверей і втекли з приміщення.

Належить “Будпостач СТСВ” кільком людям, серед яких Олександр Новохацький та Олександр Загоскін. Вони разом навчалися в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти та газу. Там же працював і науковець та експерт з енергетики Олександр Сусак, який нині як ФОП також тепер отримує підряди на ремонти укриттів у Херсоні і є партнером Загоскіна по іншій компанії. За дивним збігом обставин, нинішній заступник голови міської військової адміністрації Сергій Орєхов також навчався в цьому ж університеті тоді ж, коли Сусак тут активно займався науковою діяльністю. Їхні спеціалізації теж подібні – Орєхов навчався на спеціальності “Газонафтопроводи і газонафтосховища”, Сусак же тоді дописував свій лабораторний практикум “Трубопровідний транспорт газу”.

Олександр Сусак відмовився відповідати на питання журналістів, а Сергій Орєхов нібито не зміг взагалі згадати таку людину.

Нагадаємо, раніше журналісти Bihus.Info вже досліджували процес відбудови на Херсонщині.

Тоді вдалося з’ясувати, що мільйони гривень на відновлення одного з навчальних закладів тут віддали компанії, що пов’язана із заступником Херсонської ОВА Антоном ***Самойленком***.

***

№ 223-1

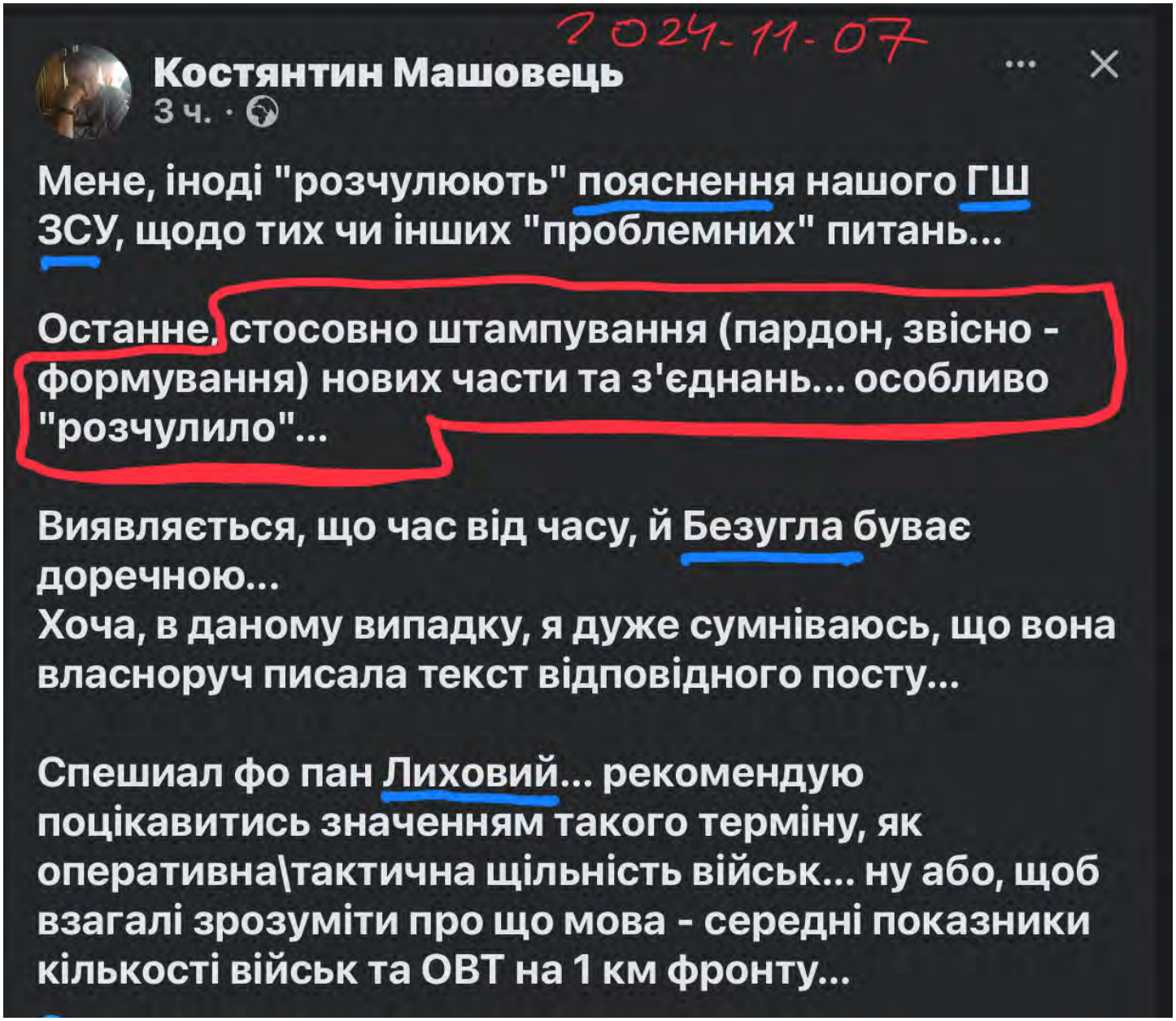

***

№ 223-2

2024-11-07

Безугла

Генеральний штаб ЗСУ / General Staff of the Armed Forces of Ukraine оприлюднив пояснення, чому постійно створюються нові й нові бригади.

Виявляється,

> — **«це симетрична відповідь росіянам! Адже вони теж створюють нові підрозділи! То й ми будемо! Тримайте!»**

Давайте ще раз детальніше розберемо це питання, хоча вже не раз писала про те, що абсолютно зрозуміло кожному, хто дотичний до бойових дій і має принаймні середній рівень інтелекту.

Однією й тією ж кількістю мобілізованих людей можна відновити до високого рівня боєздатності (90-100% укомплектованості) 4-6 бригад або створити 2 нові.

Потреби стосуються насамперед загальновійськових батальйонів і рот. Тобто поповнення потрібне саме в цю ланку, а не в штаби та різні допоміжні підрозділи!

Бригади, де рівень укомплектованості знижується до 50-60%, змушені переводити спеціалістів з інших підрозділів у піхотні роти. Саме тому виникає дефіцит фахівців у певних родах військ… Як правило, вони не є навченими стрільцями, а тим більше штурмовиками, і мають ще більший ризик загинути. Часто люди зі спеціалізованих підрозділів обирають шлях СЗЧ…

У результаті

> — **ми не отримуємо стрільця і втрачаємо підготовленого та досвідченого спеціаліста.**

Крім того,

> — маємо масові випадки, коли разом із переведенням фахівців у піхоту втрачаються час і кошти на підготовку аналогічного нового спеціаліста для нової бригади, а потім його все одно переводять, зазвичай, на посаду стрільця в окоп… непідготовленого стрільця…

У Генштабі пояснили, навіщо створюють нові бригади замість поповнювати існуючі

ВАЛЕНТИНА РОМАНЕНКО — СЕРЕДА, 6 ЛИСТОПАДА 2024, 11:19

35827

Генеральний штаб пояснює, що в ЗСУ створюють нові бригади замість поповнювати існуючі, оскільки ворог збільшив склад своїх військ майже на 100 тисяч осіб, також збільшилась протяжність лінії фронту.

Джерело: речник Генерального штабу ЗСУ капітан Дмитро Лиховій у коментарі "Української правді"

Пряма мова: "Останнім часом у медіа й соцмережах активно обговорюється створення у Збройних силах України нових бригад та підсилення районів оборони бригад батальйонами з інших військових частин (замість поповнення особового складу самих бригад). З цього приводу позиція командування наступна.

За останній час ворог збільшив кількість полків, бригад і дивізій та чисельність свого особового складу майже на 100 тисяч осіб. Також збільшилась протяжність лінії фронту.

Для того, щоб закривати фронт, у складі ЗС України і необхідно створювати нові бригади. Іншого дієвого способу протидіяти переважаючому противнику просто немає. Адже на сьогодні ми маємо 1300 км протяжності

Також

— завдяки створенню нових бригад «пристроюють» людей у штаби та виправдовують роздуті штати спеціалізованих навчальних центрів.

Джерело: речник Генерального штабу ЗСУ капітан Дмитро Лиховій у коментарі "Українській правді"

Пряма мова: "Останнім часом у медіа й соцмережах активно обговорюється створення у Збройних силах України нових бригад та підсилення районів оборони бригад батальйонами з інших військових частин (замість поповнення особового складу самих бригад). З цього приводу позиція командування наступна.

За останній час ворог збільшив кількість полків, бригад і дивізій та чисельність свого особового складу майже на 100 тисяч осіб. Також збільшилась протяжність лінії фронту.

Для того, щоб закривати фронт, у складі ЗС України і необхідно створювати нові бригади. Іншого дієвого способу протидіяти переважаючому противнику просто немає. Адже на сьогодні ми маємо 1300 км протяжності фронту з активними бойовими зіткненнями".

Деталі: Як пояснює Лиховій, на лінії бойового зіткнення російські окупанти мають **значну перевагу, іноді 5-кратну**. Тому, коли в ході бойових дій постає загроза втрати позицій та рубежів оборони визначених бригад, задіюється **передислокація сюди окремих батальйонів інших військових частин**.

Це логічний та внормований статутом спосіб дій для посилення оборони: коли на проблемних ділянках фронту є загроза прориву, на нього переводяться підрозділи з неатакованих ділянок, запевняє речник ГШ.

В умовах недостатності сил і засобів це оптимальний спосіб протидії переважаючим силам противника. Таким чином зменшується ризик прориву, пояснює офіцер.

Пряма мова: "Потрібно враховувати, що сьогодні в Збройних силах немає можливості оперативно поповнювати бригади особовим складом. Така потреба розписана на місяць вперед.

Також слід розуміти, що люди, які поповнюють підрозділ, повинні пройти в ньому адаптацію і злагодження, а на це потрібен час.

Саме тому для посилення ділянки фронту, де виникає загроза прориву, задіюють уже сформований підрозділ, який готовий виконати задачу в найбільш стислі терміни.

Крім того, для ротації і заміни вже існуючих бригад також потрібні бригади. Простим поповненням бригад, які понесли значні втрати, теж не можна обмежитися - тому що вони потребують бойового злагодження. Для їхньої заміни та виведення з району бойових дій потрібні нові бригади".

ГЕНШТАБ, ВІЙНА, ЗБРОЙНІ СИЛИ

Жодного аудиту таких центрів не проводилося, а інструктори там досі переважно без бойового досвіду.

1. Переваги першочергового відновлення діючих бригад

(5) • зменшення потреби в мобілізації громадян для досягнення більшої кількості боєздатних бригад

(6) • можливість зосередитися на укомплектуванні високотехнологічних посад

(7) • економія коштів

(8) • економія часу на підготовку боєздатних бригад

(9) • менше випадків СЗЧ через розчарування та несправедливість (результати опитування профільних фахівців, переведених у піхоту)

(10) • менші втрати завдяки досвідченим командирам та штабам

(11) • уповільнення втрат території, аж до припинення

(12) • швидше отримання реальних резервів

2. «Переваги» першочергового створення нових бригад

• більша кількість бригад «на папері»

Отже, що ефективніше:

(1) • дві небоєздатні недосвідчені нові бригади

(2) • 4-6 боєздатних досвідчених бригад?

Формування нових бригад доцільне тільки за умови стабільного і своєчасного відновлення існуючих!

Можна було б провести елементарні перевірки та моделювання, але

1) — Генштаб ЗСУ до цього не здатен, Головну інспекцію Міноборони на вимогу ***Сирського*** міністр ***Умєров*** розвалює,

2) — а парламентський комітет з нацбезпеки повністю бездіяльний.

У результаті маємо

— такі публічні «відмазки», переведення медиків та інших спеціалістів у піхоту, створення «бригад-зомбі» замість поповнення існуючих, і… зростаючу впевненість в тому, що військове керівництво працює на ворога, якщо тільки воно не настільки, вибачте, тупе.

Обидва варіанти, м’яко кажучи, не втішні й вимагають негайної реакції Президента та Служба безпеки України.

Володимире Олександровичу Володимир Зеленський, тут додаток DeepStateMap для Вашого iPhone, посилання в коментарі. Вони додали офлайн-карти, і можна робити позначки — дуже зручно. Краще за доповіді. Точніше. Подивіться туди й звільніть їх, благаю.

***

The General Staff of the Ukrainian Armed Forces has released an explanation of why new brigades are constantly being created. It turns out this is a “symmetrical response” to the Russians! Since they’re forming new units, we will too! Here, take this!

Let’s examine this issue in more detail once again, even though I’ve already written repeatedly about what is clear to anyone involved in combat and with at least an average level of intelligence.

With the same number of mobilized personnel, it is possible to restore 4-6 brigades to a high level of combat readiness (90-100% staffing) or to create 2 new ones.

The primary need is for general military battalions and companies. Reinforcements are needed specifically in these units, not in headquarters or other auxiliary divisions!

Brigades with a staffing level falling to 50-60% are forced to transfer specialists from other units to infantry companies. This is why there is a shortage of specialists in certain branches… These individuals are usually neither trained soldier nor, especially, assault troops, and face an even higher risk of death. Often, people from specialized units choose to become “temporarily removed from duty” (SZCh)…

As a result, we end up with no additional soldier and lose a well-trained and experienced specialist.

Moreover, there are widespread cases where, alongside transferring specialists to infantry, time and money are spent training a similar specialist for a new brigade, only for them to end up being reassigned, usually to the position of a trench soldier… an unprepared…

Also, the creation of new brigades serves as a means of “placing” personnel into headquarters positions and justifying inflated staff numbers in specialized training centers. No audits have been conducted in these centers, and instructors there still largely lack combat experience.

Advantages of prioritizing the restoration of active brigades:

• Reduced need for citizen mobilization to achieve a greater number of combat-ready brigades

• Ability to focus on filling high-tech positions

• Cost savings

• Time savings in preparing combat-ready brigades

• Fewer SZCh cases due to disappointment and perceived unfairness (based on surveys of specialized personnel transferred to infantry)

• Lower losses due to experienced commanders and headquarters

• Slowing, if not stopping, territorial losses

• Faster formation of real reserves

Advantages of prioritizing the creation of new brigades:

• A larger number of brigades on paper

So, which is more effective:

• Two not combat-ready inexperienced new brigades

• 4-6 combat-ready, experienced brigades?

The formation of new brigades is only advisable if existing ones are consistently and promptly reinforced!

Basic checks and modeling could have been carried out, but the General Staff is incapable of this. At the request of Syrskyi, minister Umerov is dismantling the Ministry of Defense's Main Inspectorate, and the parliamentary committee on national security is completely inactive. As a result, we get such public "explanations," medical personnel reassigned to infantry, "zombie brigades" created instead of reinforcing existing ones, and growing public confidence that the military leadership is either working for the enemy or, excuse me, simply stupid. Neither scenario, to put it mildly, is encouraging and demands immediate action from the President.

Mr.President, here's the DeepStateMap app for your iPhone. They've added offline maps, and you can make annotations — very convenient. Better than their reports. More accurate. Please look there and dismiss them, please 🙏

***

№ 224

Марія Барабаш 2024.11-07
12 ч. ·

Через звільнення Володимира Кудрицького і двох членів Наглядової ради провідні американські банки зупинили проект з реструктуризації зобов'язань Укренерго. І сьогодні компанія заявила про технічний дефолт, з якого можна вийти тільки відновивши нормальну роботу Наглядової з більшістю незалежних членів.

Антиукраїнська політика Єрмаківсько-Деркачівської ОПГ в дії перед зимою...

Міністр енергетики Галущенко має давно піти у відставку.

Укренерго оголосило про технічний дефолт

ТЕКСТ: КОНСТАНТИН КАТЫШЕВ, 6 листопада 2024, 14:58

0 0 ЧИТАТИ НОВИНУ РОСІЙСЬКОЮ

Укренерго вже повідомило кредиторів про тимчасове призупинення виплат

***

№ 225

Огляд... сьогодні Покровський напрямок...

2024-10-21

Машовець

Перш, ніж ми почнемо, в мене буде велике прохання до тих, хто буде це читати - якось відреагувати на сьогоднішній огляд, або в коментах знаком +, або "лайком".

Адже, через те, що на всю цю мою писаніну, у вигляді оглядів, мало хто реагує останнім часом, в мене починає складатися враження, що вона геть нікому нецікава. Маючи у ФБ 30 тисяч читачів (+ 5000 "друзів"), я отримую на ці свої огляди хоч якусь реакцію від них у обсягу, в середньому десь - 500-600 позначок...

Для того, аби визначитись надалі з доцільностю підготовки та написання цих опусів, мені потрібно - хоча б приблизно усвідомлювати - хто й в якій кількості їх читає...

Тому, не полінуйтеся... відреагуйте, будь-ласка, а я буду знати, чи взагалі, потрібні хоч комусь ці огляди. Бо їх підготовка та написання, займає у мене чимало часу, який я міг би використати в інших цілях... Зазделагідь, дякую.

Тож, повернемось до останніх подій на фронті...

Очевидно, командування російського угрупування військ (УВ) "Центр" ПОКИ ЩО не має якогось "кардинально принципового" рішення, щодо подальшого ведення наступальних дй на Покровському напрямку й зокрема, щодо власне самого міста Покровськ. Інакше, у смузі дії цього угрупування ми би спостерігалі зовсім іншу картину... ніж та, яка має місце на даний час.

Противник, очевидно, зараз в цій смузі вирішує декілька локальних завдань, в тій чи іншій міри, пов'язаних із наступом безпосередньо у бік самого Покровська, але таких, які напряму його не торкаються...

- Противник намагається вийти на ближні підступи до Курахівського району оборони ЗСУ ОДНОЧАСНО з півночі та із заходу, й "попутньо" вирішити завдання із витіснення ниших військ максимально західніше від р.Вовча на північному березі Курахівського водосховища. Скоріш за все, російське командування, нарешті, зрозуміло, що Курахівський район оборони ЗСУ є своєрідним "ключом" в достатній мірі- як до Покровського, так й Успенівського (колишнього Вугледарського) напрямків...

- "Проблема Селідова" продовжує певним чином турбувати ударну тактичну групу 2-ї загальновійськової армії противника (ЗВА), націлену на сам Покровськ. Без захоплення міста Селідово та прилеглих до нього територій, її просування у північно-західному напрямку у бік Покровська набуває все більших ризиків для неї самої...

- Ну й певні труднощі із перерозподілом сил й засобів, в контексті визначення почерговості (пріоритетності) виконання поточних тактичних завдань, адже на даному етапі простежується такий їх "прайс"

а) Очевидна націленність російських військ, які діють на Краматорському та Торецькому напрямках, щодо виходу на ближні підступи до м.Костянтинівка. Особливо, зважаючи на той факт, що протягом останнього часу противнику на Краматорському напрямку вдалося досягнути певних тактичних успіхів в районі м.Часів Яр.

б) Необхідність вирішити, як мінмім двох-етапне завдання, у вигляді прориву до Покровська та Мирнограду, а потім, ще й проведення їх штурму (звісно, лише після вирішення "проблеми Селідово"). На даний момент, очевидно, російському командування це видається натуральним "гемороєм", через необхідність "попутно" рішати безліч дрібних, та недуже, тактичних завдань.

в) Ну й непереборне бажання росіян, нарешті "звернути" всю оборону ЗСУ, у так званому, південно-східному "куті" Східної операційної зони, аби раз й назавжди убезпечити логістичну зв'язку Волноваха - Маріупіль... В цьому сенсі, вузли оборони ЗСУ в районі Великої Новосілки та Курахове - важко переоцінити...

Зважаючи на всі ці обставини... цілком можливо, що протягом якогось найближчого часу, Покровськ перестане бути "центром уваги" російського командування. А замість нього почнуть фігурувати - Костянтинівка, Курахове, Успенівка та Велика Новосілка. Хоча, зазвичай, такий перенос зусиль для російського командування дається достатньо складно, якщо тільки він не був передбачаний відповідним планом...

Це, що стосується загальної ситуації "навколо" УВ "Центр".

А тепер, маючи на увазі, усе вищесказане, повернемось, безпосередньо, у його смугу...

Спочатку нагадаю склад сил й засобів противника, який діє на Торецькому, Покровському та частково Курахівському напрямках... які, власне й знаходяться у смузі дії цього угрупування.

УВ "Центр" має у розгорнутому стані - 3 загальновійськових армії (ЗВА) + окрема танкова дивізія (тд).

А саме - 2-а, 41-а та 51-а ЗВА й 90-а тд, а також цілий ряд приданих частин та підрозділів.

51-а ЗВА - оперує на Торецькому напрямку та частиною сил на Курахівському (поступово переміщуючи їх на Торецький)

41-а ЗВА - оперує як на Торецкому, так й на Покровському напрямках, по суті утримуючи увесь північний фас Авдіївсько - Гродівського плацдарму противника

2-а ЗВА - націлена на Покровськ, Мирноград та трохи південніше, частиною сил "приймає участь" у тиску на Курахівському напрямку

90-а тд - основними силами діє на Курахівському напрямку, в районі Селідово та південніше.

Перераховувати номера бригад та полків, які входять до складу цих об'єднань та з'єднання противника я не буду (хоча, під час опису поточної обстановки певні з них згадаю), зазначу тільки їх кількість по напрямкам, щоб були зрозумілі поточні "устремления" противника та його пріоритети у цій смузі...

1) Торецький напрямок

Діє до 3-х окремих мотострілецких бригад (1-а омсбр, 9-омсбр, 132-а омсбр), всі зі складу 51-ї ЗВА, хоча 1-а омсбр, очевидно, діє лише якоюсь частиною своїх сил + десь до 8-9-и різноманітних "приданих" стрілецьких полків та 3-4 таких же стрілецьких батальйона, які, очевидно, підпорядковуються командуванню цих бригад.

Загалом, це десь 18-19 тисяч "тушок", сконцентрованих для штурму Торецька та прилеглих селищ, які мають на озброєння менше 70-и танків, десь під 210-215 одиниць різноманітних ББМ, підтримує їх десь до 164-166 одиниць ствольної арти й менше як півсотні ПУ реактивної.

У "швидкому" резерві, очевидно, знаходиться один зі стрілецьких батальйонів, підпорядкований 132-ї омсбр (ймовірно, 372-й сб), 220-250 о\с, майже без ОВТ (3 танка, 3 ББМ, без арти, при 3-х пртитанкових засобах)

Протягом останнього часу, на цьому напрямку противнику вдалося, діючи південніше вулиці Дзержинського, через район Торецької виправної колонії №2, взяти під свій контроль так званий район "Нахаловка", а також Торецький хлібокомбінат та прилеглу до нього територію... На даний момент, очевидно, передові підрозділи, ймовірно 9-ї омсбр (підтримані окремими підрозділами 1-ї омсбр) намагаються пробитися вздовж вул.Маяковского у бік Торецького критого ринку... а також ведуть жорсткі ближні бої у забудові по вул.Терешковой та Лісної.

У цьому сенсі варто підкреслити, що усі спроби противника наступати по напрямку Залізне - Забалка (це район Торецька), поки для нього закінчились невдало. Й йому доводиться пробиватися північніше, в умовах щільної забудови.

Окрім цього, очевидно, підрозділам 132-ї омсбр та підпорядкованого їй 109-го стрілецького полку (сп), очевидно, нарешті вдалося зайняти повністю с.Нью-Йорк та зачепитися за східну частину с.Неліповка. Але подальше просування вздовж р.Кривий Торець на північ, в обхід Торецька з півдня поки противнику не вдається. Тому, очевидно, він намагається діяти по напрямку на с.Суха Балка, намагаючись обійти наші підрозділи, які продовжують утримувати район Калинове - Суха Балка - Пантелеймонівка - Олександропіль, чим, по-суті сковують будь-які рухи противника з півдня на Торецьк. Цілком можливо, що та частина 51-ї ЗВА, яка поступово переміщається на Торецький напрямок з Курахівського (ряд підрозділв 1-ї омсбр, 5-ї омсбр) може бути введена в бій командуванням противника саме по цьому напрямку...

2) Покровський напрямок

Загалом, діє одна мотострілецька дивізія (27-а мсд, зі складу 2-ї ЗВА), а також - до 8-и окремих мотострілецьких бригад у складі двох розгорнутих на цьому напрямку загальновійськових армій (2-ї та 41-ї ЗВА). Переданих "у підпорядкування" бригадам та дивізії цих двох армій стрілецьких та так званих "резервних" полків нараховується значно більше, ніж на Торецькому напрямку - до 20-21, а батальйонів також немало - 14. Зрозуміло чому - більше половини з них мають статус "штурмові", або "резервні" (по суті - місця формування штурмових підрозділів), тобто використовуються виключно у якості "штурмової піхоти"...

Всього, це десь 70-71 тисяча особового складу (о\с), до 310-и танків, десь 720-724 одиниць ББМ, підтримує їх 876-880 одиниць ствольної артилерії (мабуть, найбільший показник серед усіх напрямків фронту) та більше 200-от одиниць реактивної (загалом, на Покровському напрямку працює більше 1 тисячі одиниць ствольної та реактивної артилерії противника).

Окрім цього, варто додати, що протягом доби, в інтересах російського угрупування, яке діє на Покровському напрямку діє в середньому до 10-12 одиниць ударної бойової авіації противника зі складу армійської авіації (АА) та оперативно-тактичної авіації... В основному це - штурмовики та вертольоти вогневої підтримки + фронтові бомбардувальники, що атакують передній край та оперативно-тактичний тил наших військ ФАБ-ми із так званим "универсальним модулем планирования и коррекции" (УМПК)

Оперативний (в сенсі, "швидкий", або як його ще називають - "першої черги") резерв на цьому напрямку у противника також - неслабий, зокрема:

(1) - 5 мотострілецьких полків (мсп), з яких 2 мають статус "штурмових"

(2) - один танковий полк (тп) - очевидно, зі складу 90-ї тд (ймовірно, 80-й тп)

(3) - й до 5-и так званих "резервних стрілецьких батальйонів" (сформовані при кожній мотострілецький бригаді, дивізії й в танковій дивізії також), використовуються як своєрідні "накопичувачі" для поповнення та формування підрозділв штурмової піхоти..

В резерві лише цих двох армій, що діють на Покровському напрямку, числиться приблизно ще близько 14-15 тисяч "тушок", при трохи більше як 100 одиницях танків та десь 220-230 одиницях інших ББМ. Також вони мають, десь до 164-166 одиниць ствольної арти й не більше 25-26-и одиниць РСЗВ.

Таким чином, по суті, на "напрямку головного удару" (нгу) противник має можливість ввести у бій, по суті, ще одну, скажімо так, мотострілецьку дивізію (мсд), хоча, звісно, більше стрілецьку, ніж "МОТОстрілецьку", хоча й з повноцінним танковим полком...

Протягом останнього часу, на Покровському напрямку противнику, очевидно силами 30-ї та 15-ї омсбр (2-а ЗВА), при підтримці якоїсь з бригад 41-ї ЗВА (скоріш за все, 74-ї омсбр) вдалося завершити захоплення с.Гродівка та Миколаївка. Й, таким чином, прорватися за барьєрний рубіж по р.Журавка.

Окрім того, противник зумів після захоплення с.Новогродівка просунутись західніше неї (не набагато) у бік с.Лисівка та Сухий Яр й взяти під свій контроль с.Красний та Крутий Яри...розширивши вклинення у районі с.Миколаївка. А також вийти з півночі через Маринівку та Новогродівку до околиць м.Селідове. Скоріш за все, діяли підрозділи полків 27-ї мсд противника, підтримані підрозділами 114-ї омсбр 51-ї ЗВА.

Але, найбільшого успіху добилася, очевидно 90-а танкова дивізія, підтримана частиної сил 2-ї та 51-ї ЗВА, південніше м.Селідова (район с.Цукурине) та ще південніше, по напрямку на с.Курахівка, діючи у загальній дирекції з півночі на південь, намагаючись притиснути наші підрозділи, що обороняються по рубежу Вознесенка - Желанне Друге, до північного берегу Курахівського водосховища.

На даний момент, друге завдання, очевидно ПОКИ ЩО противнику виконати не вдається. Українські війська на ділянці, де противник концентрує основні зусилля (Новоселідовка - Гірник), хоча й повільно відступають, але чинять противнику серьйозний опір. Тому темпи його просування там мінімальні, а втрати - досить значні.

Більше того, очевидно, найбільш загрозливе для українськьих військ просування противника між Селідове та Гірником, в районі с.Цукурине, яке йому вдалося розширити й де його командування, ймовірно, найближчим часом може задіяти 1 штурмовий мсп та додатково ще один "штурмовий" сб,

щоб спробувати обійти Селідово, вимагатиме від нього певного перегрупування сил й засобів на тактичному рівні.

Інакше, просто впаде щільність бойових порядків його ударних тактичних груп, розгорнутих на визначених ділянках та тактичних напрямках. Або, це потребуватиме застосування ДОДАТКОВИХ сил й засобів з резерву...

Очевидно, командування противника створило на Покровському напрямку такий значний оперативний резерв, маючи на увазі, саме "бої за Покровськ та Мирноград", а не бої за Селідово та Курахівку, які воно сподівалося захопити "швидко". Але цього, поки їм зробити не вдається. Тому, очевидно, 27-а мсд та бригади 2-ї ЗВА, хоча й подолали р.Журавка, але до Мирнограду та Покровська, так й не доповзли...

Хоча, чесно кажучи, я очікував, ці події ще на початку жовтня. Але, вже 21-е... а противник, навіть у Мирноград "не увірвався".

Це вже дається взнаки. 90-а танкова дивізія противника (тд), принаймні, половину якої противник ще донедавно утримував у резерві, сподіваючись ввести її "у прорив" пізніше, вже майже повністю, окрім одного полку ведена у бій, включаючи й її "зведений штурмовий полк". Навіть, задіяні на цьому ж напрямку кількох батальйонів 1-ї омсбр зі складу 51-ї ЗВА, бажаного ефекту поки не приносить... темпи ніяк не зростають.

3) Ну й на останок - Курахівський напрямок,

де діє частина сил 51-ї ЗВА та 90-а тд противника зі складу УВ "Центр".

Основними "дійовими особами" на цьому напрямку є сили та засоби УВ "Юг", а саме - 8-ї загальновійськової армії (ЗВА), зокрема її 150-ї мсд, які діють по загальній дирекці Георгіївка - Максимільянівка та Красногорівка - Острівське, намагаючись пробитися у Курахове прямо зі сходу.

Але саму дієву допомогу їм надають й сили УВ "Центр" (частина сил 51-ї ЗВА та 90-ї тд), так як мова їде, по суті - про їх суміжні фланги... А саме - 5-а омсбр (51-а ЗВА), при підтримці 110-ї омсбр, очевидно намагається витіснити підрозділи ЗСУ за річку Вовча по напрямку Зоряне - Курахівка, а підрозділи 90-ї тд, при підтримці 114-ї омсбр та 1-ї омсбр діють на більш широкому фронті з півночі, намагаючись прорватися за рубіж Вознесенка - Желанне Друге й таким чином, або оточити, або примусити українські підрозділи відійти західніше залізниці на ділянці Берестки - Вознесенка... Тобто, повністю залишити увесь цей район Вознесенка - Гірник - Курахівка - Берестки.

В принципі, діючи на цьому напрямку сили та засоби 8-ї ЗВА противника нібито "їдуть по плану" - вони прорвалися західніше Красногорівки, взяли

Гостре та Острівське, повністю захопили Георгіївку та "майже повністю" Максимільянівку й до Курахове їм залишається "ще одне зусилля"...

Ситуація для противника ускладнюється "лише тим", що українські війська категорично не бажають залишити північний берег Курахівського водосховища, чим зберігають гіпотетичну можливість своїх контр-атак через річку з рубежу Вовченка - Олександропіль у фланг та тил наступаючій на Курахове тактичній групі 150-ї мсд противника.

Мало того, що вони продовжують утримувати рубіж Новоселідовка - Гірник, а й, навіть невиликі ділянки території СХІДНІШЕ р.Вовча (в районі Олександропіля та Желанне Друге).

Всю цю тактичну "проблему" повинна була вирішити 90-а тд противника, посилена частиною військ 51-ї ЗВА. Причому, вже давно повинна була це зробити. Однак, схоже на те, що поки це зробити вона це не в змозі...

ЇЇ цілком вистачило на "прорив у Цукурине", але на більш "широкий формат" - поки не вистачає.

Тож, підсумуємо...

На даний момент, очевидно, російське командування у смузі свого УВ "Центр", сконцентрувало максимально МОЖЛИВИЙ комплект військ, як безпосередньо у "першій лінії", так й у його другому ешелоні (оперативному резерві). Нічого суттєвого туди воно вже додати не зможе (особливо, в умовах ОДНОЧАСНОГО ведення наступу на Курському, Куп'янському та Краматорському напрямках).

На даний момент, по суті, "великий" російський наступ на Покровському напрямку почав розпадатися (фрагментіруватися) на якісь окремі, тактичні завдання. Треба й Селідово захопити, й у Курахове прорватись, не кажучи вже про Торецьк та дорогу Покровськ - Костянтинівка, ну й т.д. Власне, наступати на Покровськ, просто не вистачає часу та можливостей...

Загалом, у смузі УВ "Центр" (з урахуванням Курахівського напрямку) діють сили й засоби у кількості ДО 100 тисяч російських в\сл. Причому, вже 2 тижня як, прослідковується тенденція до загального зменшення чисельності угрупувань, розгорнутих на тих чи інших тактичних напрямках. Хоча, звісно, на нгу, противник намагається чисельність своїх ударних тактичних груп підтримувати на "пробивному" рівні... тому, поки що, у кількісному вимірі "тають" лише його резерви.

Але, очевидно, що якщо ЗСУ на Покровському, Торецькому, або Курахівському напрямках, навіть "суцільно" обороняючись, зможуть створити для противника ще парочку "тактичних проблем", які почнуть ДОДАТКОВО "висмоктувати" особовий склад противника, то він явно може "надорватися"...

У цьому відношенні, справа за "малим" -

визначити, де саме, коли саме й якими саме силами...

***

№ 226

Огляд... сьогодні буде Харківський операційний напрямок, без Курського

Бо я там, ще не зовсім розібрався із складом сил й засобів противника, які він туди нагнав. Там оперує така "каша" з якихось "обривків" цілого сонму частин та з'єднань... що сам біс ногу зломить.

2024-10-28

Машовець

Отже, протягом звітнього періоду, очевидно, командування угрупування військ (УВ) "Север" противника (по суті, угрупування "Ленинградского военного округа"\ЛВО), силами свого оперативно-тактичного угрупування "Белгород" намагалося рішити головне (найближче) завдання - таки прорватися вздовж р.Сіверський Донець, по обох його берегах, принаймні на тактичну глибину, й розширити своє вклинення у наше прикордоння у бік селища Липці та нарешті зайняти повністю північну частину міста Вовчанськ, а також, по можливості - обійти його зі сходу, через с.Тихе...

Мова, про можливість прорватися у бік Великого Бурлука, так би мовити, поки - взагалі не "ставала на порядку денному"...

Тож, сьогодні, розглянемо - як й чим може діяти на цьому напрямку противник в подальшому... а головне - навіщо...

1. Розпочнемо, як завжди... зі складу та структури військ(сил) противника, які розгорнуті та оперують на цьому напрямку

Перш за все, варто сказати, що основу цього угрупування (мається на увазі ОТУ "Белгород") складають війська (сили) 6-ї загальновійськової армії (ЗВА) та 11-го армійського корпуса (АК). Обидва об'єднання - зі складу саме ЛВО...

Перше дислокується у "Ленинградской области", друге - у "Калиниградской области" (колишня Східна Прусія Німеччини).

(1) - 6-а ЗВА діє на "напрямку головного удару" (нгу), силами частин та підрозділів 69-ї мотострілецької дивізії (мсд), нещодавно сформованим

з'єднанням на базі колишньої 138-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр), а також окремими підрозділами 25-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр), яка більшою частиною своїх сил задіяна на Куп'янському напрямку по загальній дирекції Синьківка - Петропавлівка та Вільшана - Петропавлівка. Ну й + армійський комплект різнородних частин й підрозділів, діючих на цьому напрямку переважно у вигляді зведених тактичних груп.

(2) - Так само, практично, розподілені й війська 11-го армійського корпусу - більша частина, у вигляді 18-ї мсд та корпусного комплекту військ, оперує на Харківському напрямку, по загальній дирекції "на Липці" (керує особисто тамтешній комкор - генерал-майор игорь томшин), менша - у вигляді 7-го окремого мотострілецького полку (омсп) та кількох підрозділів зі складу 18-ї мсд ошиваються, знову ж-таки, на Куп'янському напрямку, очевидно, намагаючись разом із 47-ю танковою дивізією (тд) 1-ї танкової армії (ТА) взяти, нарешті, Степову Новоселівку на Куп'янському напрямку

(3) - Окрім цих "основних гравців", на цьому ж напрямку (тобто у складі ОТУ "Белгород") фіксуються окремі підрозділи зі складу 44-го армійського корпусу (АК), а саме - його 72-ї мсд, а також 14-го армійського корпусу (АК), а саме - його 71-ї мсд. Більше того, я навіть, зустрічав інформацію про перебування тут якогось "заблукавшого" стрілецького батальйону 90-ї танкової дивізії (зараз наступає на Покровському та Курахівському напрямках), а також окремих підрозділів 47-ї тд 1-ї ТА й навіть 20-ї ЗВА...

Тобто, мУсьє лапин, задрапірований у генеральскі еполети, й тут примудрився влаштувати "творчий безлад" та милий його серцю оперативно-тактичний "хаос", намішавши, нібито міксером, купу з'єднань, частин й підрозділів не тільки зі складу підпорядкованому йому "военного округа", а й навіть з інших напрямків та округів у своєрідний коктейль...

Якщо на цьому, білш-менш "стабільному" напрямку - така каша, то на Курському, мабуть, взагалі, все - "очень преплетено", враховуючи той факт, що туди досить "обильно" завезли ще й російських морпіхів та десантників...

Щодо кількісного та якісного складу ОТУ "Белгород", варто також згадати ще два факта, які відбувалися протягом жовтня, зокрема:

(1) - у складі 6-ї ЗВА продовжився процес формування 68-ї мсд...

(2) - а 71-а мсд, зі складу 14-го АК, яка нагадую, очевидно, діє у смузі УВ "Север" силами зведеної тактичної групи, "доформовувала" частини та підрозділи, які повинні входити до її штату, згідно плану мобілізаційного розгортання...

Обидва процеса протікали не дуже спішно... однак, дозволили командуванню противника, протягом жовтня, додатково залучити, як на Курський, так й на Харківський напрямки десь до 3-4-х батальйонів\дивізіонів.

Загалом, на даний момент противник оперує на Харківському напрямку наступними силами у числовому вимірі:

(1) - бригад - до 3-х, однак, одна з них (25-а омсбр), очевидно, незабаром "вибуде" для прискорення формування 68-ї мсд

(2) - полків, як окремих (або приданих), так й зведених у штатні дивізії зі складу 6-ї ЗВА, а також - 11-го, 14-го та 44-го АК, всього десь - 11-12

(3) - кількість різного роду окремих батальйонів\дивізіонів\"тактичних загонів", співставних із батальйоном, загалом, досить сильно коливається, але за моєю приблизною оцінкою - у межах 25-30, але тут треба зробити зауваження, що дуже значна кількість цих формувань в реальності являє собою не батальйони, а скоріше посилені роти, ну або "послаблені"...

Загалом... це:

(1) - особового складу (о\с) - приблизно до 45.5-46 тисяч "тушок"

(2) - танків - 340-342 одиниці

(3) - бойових броньованих машин (ББМ), включно із тягачами типу МТ-ЛБ та бронеавтомобілями - трохи більше тисячи, десь 1010 - 1015 одиниць

(4) - артилерійських систем (АС). починаючи з калібру 100-мм та включно із 120-мм мінометами - від 820-и до 830-и одиниць

(5) - реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) - до 110-и одиниць...

Окремо варто сказати про оперативний резерв противника на цьому напрямку (так званий, "першої черги")...

До недавно, він складав досить суттєву частину військ ОТУ "Белгород" противника - до 4-х полків (разом, по суті - ціла дивізія), з них один був танковий - 15-й тп 69-ї мсд, а решта мотострілецькі, в тому числі - 2 із постійним статусом - "резервні"... Правда, тп та один з мсп, в резерві перебували без 3-х своїх штатних батальйонів - 2-х мсб та 1-го тб (ймовірно, поїхали "на Курщину").

Танковий полк й один з мотострілецьких (83-й мсп) належать до складу 69-ї мсд, їх перебування у резерві, швидше за все, обумовлювалося їх доукомплектуванням штатним ОВТ та особовим складом. Принаймні, у атакуючих\штурмових діях у Вовчанську вони не фіксувалися.

Однак, судячи зі всього, через певний час, їх таки доукомплектували й їхні підрозділи з'явились на фронті, але переважно, не у самому Вовчанську, а на інших ділянках (ми про це поговоремо трохи нижче)...

Таким чином, загальна чисельність оперативного резерву противника, так званої "першої черги" на Харківському напрямку, яка оцінювалась на початок місяця десь у 6.8-7 тисяч в\сл, очевидно скоротилася, принаймні на половину (частина поїхала "вытеснять украинские бандформирования из Курской области", ще якусь частину - погнали для посилення, на Куп'янський напрямок).

Зважаючи на той факт, що на кінець минулого місяця вони мали разом укомплектованими штатними ОВТ, приблизно - 2 танкових та 2 мотострілецьких батальйона, 2 дивізіону ствольної арти та недоукомплектовану батарею РСЗВ (2-3 ПУ, можна сказати, навіть, вогневий взвод), то враховуючи розпочаті командуванням противника майже одночасні наступи на Курському та Куп'янському напрямках, можемо дійти до висновку, що протягом якогось найближчого часу, командування противника не планує суттєвого нарощування зусиль на Вовчанському напрямку...

Хоча, звісно, нагадаю... по мірі доформування 71-ї мсд та формування 68-ї мсд, можлива поява їх підрозділів в районі Вовчанська та по напрямку на Липці...

2. Тепер, щодо розвитку подій та ситуації в районі м.Вовчанськ та по напрямку на с.Липці... протягом звітнього періоду.

Ймовірно, командування ОТУ "Белгород" за цей час намагалося вирішити, принамйні, 3 (ТРИ) основних завдання в тактичній зоні:

(1) - Завершити захоплення північної частини м.Вовчанськ й одночасно розширити свою "зону контролю" на цьому напрямку за рахунок захоплення с.Тихе, східніше міста

(2) - Повернути собі повністю контроль за с.Глибоке й заодно, при нагоді, максимально ближче просунутись до с.Липці

(3) - Демонстраційними діями скувати максимально більшу кількість українських військ, саме на Вовчанському напрямку, аби не дати можливості їх командуванню посилювати Курський та Куп'янський напрямки.

В реальності, результати діяльності командування ОТУ "Белгород" противника, за цей період, виглядають, скажімо так - суперечливими. Особливо, після "історії" із Агрегатним заводом у Вовчанську...

Мабуть, єдине чим можуть похвалитися в цій зоні росіяни - спочатку утриманням частини, а потім й поверненням під свій контроль залишків с.Глибоке...

У решті випадків - а ні спроба протягом кількох діб жовтня просунутись у с.Тихе, силами ряду штурмових груп (іноді, навіть, з бронетехнікою), очевидно, зі складу 69-ї мсд 6-ї ЗВА, а ні такі ж спроби по напрямку Бугруватка - Стариця, або по напрямку Лук'янці - Липці чи Глибоке - Липці, в тому числі, вздовж Трав'янського водосховища, не привели до якихось "внятных" результатів...

Саме в цих спробах й були помічені підрозділи зі складу тих частин 69-ї мсд, які на кінець минулого місяця перебували у оперативному резерві "першої черги"... А також, окрім них, декілька разів передові підрозділи 11-го АК "оживали" по вказаним напрямкам.

Тому, не дивлячись на періодичний "тягни-штовхай" у тактичній зоні, пов'язаний переважно із захопленням\втратою обома сторонами окремих спостережних пунктів (СП) чи позицій відділення (ПВ), в тому числі у Вовчанську, ситуацію тут, цілком можливо, НА ДАНИЙ МОМЕНТ, вважати стабілізованою... у оперативно-тактичному сенсі.

3. Щодо можливих подальших дій противника, безпосередньо, на тактичному рівні й якогось можливого розвитку подій на більшому - оперативно-тактичному... то, як на мене:

а) На тактичному рівні...

(1) - На "нгу" (м.Вовчанськ та прилеглі до нього території) - противник, судячи зі всього, спробує таки обійти місто, або зі сходу (прорвавшись у напрямку на Вовчанські Хутори, через Тихе), або відновить атакуючи\штурмові дії по напрямку Бугруватка - Стариця, чи вздовж одного з берегів (чи, навіть, зразу вздовж обох) Сіверського Донця... Мета - таки форсувати р.Вовча й створити умови для подальшого загального просування у бік Білого Колодязя та Рубіжне.

(2) - На допоміжному напрямку, ймовірно, противник може трохи змістити напрямок своїх атакуючих дій й спробувати пробитися до дамби Трав'янського водосховища через "дачі", від с.Глибоке... Або, взагалі, перенести свої головні зусилля на дирекцію Зелене - Нескучне, у загальному напрямку на Веселе, вздовж річки Муром.

б) На більшому, оперативно-татичному рівні... я би очікував декілька речей.

- Інтенсивних спроб противника розширити зону "активних бойових дій". Адже, на даний момент, добитися кардинального успіху у справі "сковування" сил й засобів ЗСУ в межах угрупувань ЗСУ, оперуючих на Харківському напрямку, йому поки не вдається. Склад й структура їх поки залишаються більш-менш стабільними. Будь-які їх зміни та перегрупупування носять лише "фрагментарний характер" й не мають ЗНАЧНОГО, у оперативному сенсі, обсягу.

В цьому контексті, найбільш ймовірними напрямками дій противника можуть бути - стик Сумської та Харківської областей, а також дирекція на Дворічну, вздовж правого берегу р.Оскіл. На даний момент, у командування противника просто немає відповідного обсягу сил й засобів, щоб спланувати, організувати та влаштувати це на практиці (чи, бодай, спробувати це зробити). Однак, це зовсім не означає, що воно не бачить "цієї можливості" чи не думає про це (ну я би, наприклад, таки замислювався...).

- Й головне - очевидно, протягом найближчих 2-х місяців, стане зрозумілим, принаймні в основних обрисах, задум командування противника на зимову кампанію.

У оперативному відношенні "проблему Вовчанська", протягом цього періоду, йому ,таки чи інакше, доведеться вирішувати. По одній, але простій причині - це "недороблене" створення буферної зони, яке зараз використовується російським командуванням, як своєрідний "дамоклов меч" оперативно-тактичного масштабу для наших військ, діючих на Харківському напрямку, між іншим, відволікає й значну частину власне російських військ (сил) зі складу УВ "Север".

Зокрема, тут діє - не менше половини 6-ї ЗВА, більша частина 11-го АК та визначені комплекти військ (переважно, зведені тактичні групи від 14-го та 44-го АК). Але, вони не здатні, а ні прорватись до Білого Колодязя (не кажучи за Великий Бурлук), а ні значно розширити цей "огризок" буферної зони ні по флангам, ні у глибину.

Більше того, очевидно, що всі ці сили та засоби дуже "згодились" би російському командуванню у інших місцях... особливо під Курським та по напрямку на Куп'янськ. Однак, наскільки я розумію, росіянам для того, аби продовжити розширення буферної зони, потрібні будуть ДОДАТКОВІ сили й засоби. В першу чергу, ті, які я згадував вище - 68-а мсд та цілком можливо, ще й значний "додаток" зі складу 71-ї мсд...

Це притому, що "Суджу відбити" поки не вдається (а на дворі вже листопад), та й "під Куп'янськом" хоч й вдалося прорватися до Осколу, але темпи там також - не такі щоб сподіватися на "швидкий та безумовний" успіх вже протягом наближчого часу.

Тому, якщо подумки допустити, що "на зиму" командування противника замислилось "про Слов'янськ та Краматорськ", де очевидно, одну з основних партій доведеться грати УВ "Запад", усю цю возню, включаючи Курськ та Вовчанськ, у смузі УВ "Север" доведеться - або "вирішувати кардинальним чином", або припиняти (нехай у вигляді, якоїсь стабілізації).

Інакше, "столичному" округу доведеться виключно самостійно, в дуже несприятливих для себе умовах й з мінімумом резервів (а після Покровська, так воно й буде, чим би там не закінчилось) - й "брати" Куп'янськ, й прориватися "на Борову та Лиман", й навіть спробувати форсувати з півночі на південь Сіверський Донець, по напрямку на Сіверськ...

***

№ 227

Огляд... Отже, сьогодні другий з серії "про плацдарми", поговоримо за Костянтинівський...

2024-11-07

Машовець

Це смуга від району с.Воздвиженка на Покровському напрямку й до району с. Оріхово-Василівка на Краматорському...

Побудуємо його за тією ж схемою, що й попередній, про Курахівський напрямок...

(1) - склад та структура військ (сил) противника, які оперують в цьому районі

(2) - поточна ситуація...

(3) - декілька слів про "найближчі перспективи"...

1. Противник, який завдяки просування по дирекції Бахмут - Часів Яр на Краматорському напрямку та своєму сумновідомому "Очеретенському прориву" та подальшому просуванню на Покровському напрямку, зайняв по відношенню до українських військ, які обороняються в районі м.Торецьк (по напрямку на м.Костянтинівка) охоплююче положення, має у цьому районі наступні сили й засоби:

а) На Краматорському напрямку (зона відповідальності угрупування військ (УВ) "Юг")

(1) - Частина сил 3-ї загальновійськової армії (ЗВА) - представлена рядом підрозділів 4-ї, 85-ї та 88-ї окремих мотострілецьких бригад (омсбр) цієї

армії. Так, це колишній "2-й армейский корпус народной милиции" ли-ни-ри.

(2) - 3-й армійський корпус (АК) діє тут силами своєї 6-ї мотострілецької дивізії (мсд), а також окремими підрозділами 72-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр)

(3) - Угрупування повітряно-десантних військ (пдв), оперує частинами та підрозділами двох повітряно-десантних дивізій (пдд) - 98-ї пдд та 106-ї пдд (з них, безпосередньо, на Краматорському напрямку діє - 98-а пдд, а 106-а націлена більше проти Сіверського виступу).

(4) - Також тут діють підрозділи 177-го окремого полку морської піхоти (оп МП) та 7-ї військової бази з Абхазії. Вони підсилені формуваннями, так званого "Добровольческого штурмового корпуса" (ДШК), зокрема - 7-ю "бригадою" під назвою "святой георгий" та рядом формувань пвк "редут".

(5) - На цьому ж напрямку, зразу на кількох ділянках, діють підрозділи 200-ї омсбр зі складу 14-го армійського корпусу (АК), та 1-2 батальйона 102-го мотострілецького полку (мсп) зі складу 150-ї мсд 8-ї ЗВА. Яким чином ці приблуди тут опинились - достатньо цікаве питання, бо перше формування - зі складу УВ "Север" (у якого своїх проблем зараз - до фіга), інше взагалі зараз повинне "рваться на Курахово"...

б) На Торецькому напрямку та безпосередньо, Костянтинівському (південний фас виступуп) діють війська зі складу УВ "Центр":

(1) - Головним чином, тут діють частини та з'єднання 51-ї загальновійськової армії (ЗВА) противника, але лише частково, бо більший комплект військ цієї армії зараз задіяний на Курахівському напрямку. Тут фіксуються підрозділи (лише окремі) 1-ї "славянской" омсбр, 9-ї омсбр та 132-ї омсбр (ця тут майже повністю). Так, це колишній, так званий "1-й армейский корпус народной милиции" ди-ни-ри.

(2) - А також, окремі підрозділи зі складу 55-ї та 74-ї омсбр 41-ї ЗВА, головним чином - на крайньому західному фланзі південного фасу (напрямок на Новооленівку та Олександропіль (західн\верхн.)).

Кількісні показники, стосовно цих угрупувань військ противника, які діють на визначених у цьому огляді напрямках, відносяться до кінця жовтня, але не думаю, що вони сильно, з того часу, змінились... Просто, подумки "викресліть" з них середньодобові втрати противника проятгом листопада та додайте поповнення та доукомплектування (про них, я скажу трохи нижче)...

Тож...

а) На Краматорському напрямку противник має у складі розгорнутих ним формувань:

(1) - Особового складу (о\с) - до 47.5-48 тисяч "тушок"

(2) - Танків - до 210-212 одиниць

(3) - Бойових броньованих машин (ББМ), всіх типів та "колірів", включно із бронеавтомобілями та тягачами типу МТ-ЛБ - менше 840 одиниць (десь 832-834 одиниці)

(4) - Артилерійських систем (АС), починаючи з калібру 100-мм й включно із 120-мм мінометами - десь трохи більше 560-и одиниць, може, навіть - під 570.

(5) - Реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) - під 130 одиниць

(6) - Для повітряної підтримки дій своїх військ на цих напрямках, середньодобово, противник використовує значні сили - до 10-12 одиниць "бортів" армійської (АА) та оперативно-тактичної авіації "за раз" (бували дні, коли фіксувалося до 18-20). Але переважно - саме зі складу АА...

Ймовірно, це відбувається через те, що зведені тактичні групи ракетних віськ (РВ) противника на ОТРК, сконцентровані більше на Донецькому та Маріупольскому напрямках, й авіацією противник намагається компенсувати на Краматорському напрямку їх відсутність. Хоча, періодично, у рамках діяльності свого РУК, противник підключає на Краматорський напрямок й підрозділи своїх ОТРК... причому, достатньо активно.

В оперативному резерві на Краматорському напрямку у противника "числится"...

(1) - 1 парашутно-десантний полк (пдп), ймовірно 217-й зі складу 98-ї пдд, але він без 1-1.5 батальйну... який командування противника переодично "підключає" до боїв за Часів Яр

(2) - 2 мотострілецьких полки, які відносять до так званих "резервних"

(3) - й десь до 3-х "резервних" батальйонів...

Загалом, вважається, що противник може одномоментно додати на Краматорський напрямок десь до 9 тисяч бійців. Але, в реальності - не більше 1.5-2-х тисяч, бо більша частина "резерву" банально сидить на полігонах в Ростовській області. Причому, танків у них майже немає - до 10-и штук, а ББМ-ок взагалі - менше 100 одиниць (десь, штук 80-85, причому як мінімум половина - "в ремонті")...

б) На Торецькому напрямку, у складі формувань 51-ї та 41-ї ЗВА противник має:

(1) - о\с - до 21 тисячі "тушок"

(2) - Танків - якщо півсотні є, то й "добре"

(3) - ББМ-ок - під 235-240 одиниць

(4) - АС - до 180-184-ї одиниць

(5) - РСЗВ - до 42-х одиниць

(6) - авіаційна підтримка - до 3--4-х "бортів" регулярно...

В резерві числиться лише 1 батальйон 132-ї омсбр, але кажуть, що туди ж перемістили ще, принаймні, 2 батальйону зі складу інших бригад 51-ї ЗВА (мова йшла про 1-у омсбр та 114-у омсбр). Але я в тому дуже сильно сумніваюсь, бо їх основні сили зараз задіяні на Покровському та Курахівському напрямках... не може так бути, що основні сили - в одному місці, а резерви - в іншому...

Тому, оцінемо резерв противника на Торецькому напрямку десь у 350-400 "рил", при танковому взводі (до 3-4-х танків) та 4-х ББМ (2 БТР-а + 2БМП). Й наскільки я розумію, максимум що вони можуть виставити, в разі потреби - до посиленої роти...

2. Щодо поточної ситуації, то її особливо сприятливою, чи скажімо так - "вже стабілізованою", не назвешь. Противник, хоча й концентрує основні свої зусилля значно південніше цього району (Покровський, Курахіввський та Времіївський напрямки), але й тут продовжує періодично проводити спорадичні наступальні дії. Очевидно, сподіваючись на суттєве покращення свого тактичного положення. В першу чергу, це стосується району м.Часів Яр, а також Торецької агломерації...

Зокрема:

а) На Краматорському напрямку...

(1) - Підрозділам 98-ї пдд, при підтримці 200-ї омсбр та ДШК, вдалося вийти на південну околицю селища Григорівка, північніше м.Часів Яр, а також - не тільки утримати два тактичних плацдарму на каналі "Сіверський Донець - Донбас", по напрямку Калинівка - район Північний (м.Часів Яр) та раойн "Канал" - район "Жовтневий", а й відчутно їх розширити. Й тепер бої вже їдуть безпосередньо - в районі "Новий" (по обох боках вулиці Недогібченко) та північніше - в районі Рідкодуб'я та західної частини Калинівки.

(2) - Але, головним успіхом противника стало просування його передових підрозділів (кажуть про бригаду "вЫтиранов" та інші формування ДШК) вздовж дороги Т-0504, південніше м.Часів Яр ЗА канал "Сіверський Донець - Донбас", по напрямку на с.Ступочки... Й хоча, це просування на 1-1.5 км, особливо значним не назвеш, однак потенційно воно - достатньо загрозливе для всієї системи оборони у м.Часів Яр, адже дозволяє противнику накопичувати штурмові групи для атаки з півдня не тільки району "Новий" (через ліс, ускладнюючи для ЗСУ своєчасне виявлення їх розгортання та висування), а й у бік кар'єру, вул.Ціалковского та взагалі, у бік Центрального ставка міста (хоча у цьому випадку, це робити набагато складніше, бо противнику, в такому разі, доведеться пересуватися по відкритій місцевості...).

(3) - Однак, разом з тим, противнику на Краматорському напрямку, "протягом звітнього періоду", так й не вдалося вирішити свою головну проблему - ліквідувати плацдарм ЗСУ на каналі "Сіверський Донець - Донбас" по напрямку на Кліщіївку та Андріївку. Наскільки я розумію, командування противника зусиллями бригад 3-ї ЗВА, підсилених мотострілецькими полками 6-ї мсд 3-го АК, поперемінно намагалося це зробити. Причому, як з флангів, так й банальним "лобовим тиском", але нічого суттєвого добитися так й не спромоглося...

Так, просування по напрямку Іванівське - Біла Гора у них були, так само, як в районі Кліщіївки, але навіть в тактичному відношенні вони видаються незначними...

Тому, основний, "сковуючий" дії противника на Краматорському напрямку, фактор - наш плацдарм на каналі південніше міста, продовжує існувати. Разом з тим фактом, що противнику так й не вдалося розвинути свій успіх в районі с.Григорівка північніше "часіка", він сприяє тому, що противнику доводиться штурмувати "часік" виключно "у лоб". Класичний російський метод "прорватися по флангах - обійти - примусити відійти", тут банально не працює...

По суті, стійкість українських військ північніше та південніше Часів Яру (хоча вони й допустили окремі вклинення противника на тактичному рівні), зробила справу штурму міста, для противника - вкрай витратною справою...

б) На Торецькому напрямку, ситуація суттєво відрізняється...

- Передовим підрозділам 132-ї та 9-ї омсбр противника, зі складу його 51-ї ЗВА, у смузі від Нью-Йорка до району Дружба вдалося протягом звітнього періоду, суттєво просунутись (звісно, на тактичному рівні), як безпосередньо в самому м.Торецьк, так й південніше нього, по загальному напрямку Нью-Йорк - Неліпівка, а також північно-західніше Нью-Йорка , по напрямку на Суху Балку та Романівку.

Однак, на відміну від Краматорського напрямку, тут ЗСУ, час від часу, навіть контр-атакують наступаючі тактичні групи противника. Їх просування, як у міській забудові Торецька, так й в районі Неліпівки, коштує їм достатньо дорого. Причому, настільки, що у штурмових (а насправді "штрафних") підрозділах 132-ї омсбр противника, час від часу, спалахують своєрідні "бунти", які досить жорстко давляться місцевим командуванням.

Головний "объект вожделения" російського командування на цьому напрямку - район Торецька під неформальною назвою "Забалка". По суті, противник атакує його зразу з 3-х сторін - через Нахаловку, з боку Залізного й з півдня, через Неліпівку...

Однак, на відміну від районів північніше вул.Дзержинського, де противнику таки вдалося вклинитись у центральну частину міста, Забалка стоїть й навіть "огризається".

Я не знаю, хто там стоїть з нашого боку, але вони повністю заблокували просування противника з боку Залізного й переодично відкидають своїми контр-атаками штурмові групи противника між Забалкою та Неліпівкою східніше р.Кривий Торець, чим, по суті суттєво ускладнюють противнику дії, власне у Торецьку, в районі вул.Дзержинського, бо зберігають флангову вразливість цієї тактичної групи противника, яка при слушній нагоді, очевидно ризикує повторити долю своїх "колег" з Вовчанського Агрегатного заводу...

Окрім цього, варто відзначити й утримання ЗСУ рубежу Суха Балка - Валентинівка - Пантелеймонівка - Олександропіль (нижн.). Очевидно, 109-й стрілецький полк (сп) 132-ї омсбр противника, ніяк не може "занести фланг" своїм "товаришам", які мали просування на Нью - Йорк та Неліпівку...

Так, вони зуміли північно-західніше Нью-Йорку просунутись у бік Романівки у кількох лісосмугах, але, очевидно, забезпечити в повній мірі лівий фланг своїх підрозділів, які намагаються з боку Нью-Йорку через Неліпівку прорватися на Забалку - не можуть... Й якщо Забалка встоїть й надалі, то очевидно, Нью-Йорк може згодом, при певних обставинах, перетворитися на дуже незручне місце для противника...

(1) - Що стосується напрямкуів на Тарасівку та Калинове, то ймовірно, сили та засоби противника, які тут діють (частина сил 51-ї ЗВА та трохи 41-ї ЗВА) мають достатньо обмежаний наступальний потенціал. Й на даний момент, скоріш за все, через брак сил командування противника на цій ділянці обмежилось "активной обороной".

Як на мене, це в більшій мірі обумовлюється сподіванням командування противника на свої "дальнейшие успехи" по напрямку на Новоекономічне та Мирноград (Покровський напрямок). Адже,в такому разі значення цієї

ділянки різко зміниться, й сенс підготувати та провести якійсь більш інтенсивний наступ тут - суттєво зросте.

На початку осені, противник тут пробував в районі с. Воздвиженка прорватися на північ, у бік Баранівки та Зеленого Поля (силами 55-ї омсбр 41-ї ЗВА), але невдало. Так само, у той же період, пара його спорадичних спроб просунутись по напрямку Архангельське - Калинове та західніше дороги на Костянтинівку, закінчились "декількома посадками за Керамiком"... на цьому активність противника тут пригальмувала.

3. Отже, щодо подальших перспектив всього Костянтинівського виступуп (плацдарму)...

(1) - Очевидно, на даний момент, командування УВ "Юг" та УВ "Центр", війська (сили) яких, власне, й оперують в цьому районі, мають достатньо зрозумілий й цілком адекватний задум (план) своїх подальших дій - одночасним рухом своїх ударних тактичних груп, як з боку м.Часів Яр, так й через Торецьку агломерацію, вийти на ближні підступи до м.Костянтинівка з північно-східного та південно-східного напрямків...

(2) - Але також, очевидно, що діяти із потрібним розмахом та масштабом, а головне - із відповідними ТЕМПАМИ наступу, по зазначеним напрямкам, для досягнення цієї мети, противник, на даний момент - НЕ МОЖЕ. По суті, обидві його наступальні тактичні групи "зав'язли" у боях за достатньо потужні райони оборони ЗСУ. Північна група - за м.Часів Яр, південна - за Торецьку агломерацію. Причому, явно - із дуже й дуже перемінним успіхом для себе...

Чому саме та в чому полягають основні причини цього...?

Думаю, тут наклалося два фактора:

(1) - Скажімо так, "прорахувати" та передбачити це "зав'язування" російське командування могло й раніше, але все ж-таки, рішилося на те, щоб спробувати це зробити ОДНОЧАСНО із наступом на Покровському та Курахівському напрямках. Думаю, тут свою роль відіграв той самий випадок, про який я писав ще літом... доволі несподіваний, причому для самого російського командування, його тактичний успіх на Торецькому напрямку, в ході нанесення допоміжного, "відволікаючого" удару. Думаю, саме це й зіграло свою роль в тому, аби росіяне спробували все ж-таки "активізувати" на практиці свій план, щодо прориву у бік Костянтинівки ОДНОЧАСНО із наступом на Покровськ. Особливо, якщо згадати, як вони достатньо жваво перегруповували частину своїх сил й засобів, першочергово призначених для Покровського напрямку (27-а мсд 2-ї ЗВА та частина 41-ї ЗВА), на Торецький напрямок.

(2) - Більше того, коли я літом писав, що десь ближче до осені командуванню УВ "Центр" таки доведеться робити вибір між Покровським та Торецьким напрямками, я саме нинішне становище й мав на увазі. Тобто, брак й нестачу ресурсів та сил противника для ОДНОЧАСНОГО наступу у смузі ОДНОГО угрупування військ.

Тому, далі, все стало на свої місця... противник прорвавшись у Торецьк, в ньому й зав'язнув... тепер "пожинає результат". Йому просто не вистачає сил та ресурсів діяти у тому самому масштабі та із таким же розмахом, як на Покровському та Курахівському напрямках, ще й тут. Тому цю "неблагородну" справу доручили тим, кого "не жалко" - донецьким колаборантам-опаришам з 51-ї ЗВА...

Практично, точна така ж ситуація поступово та "плавно" складується й у смузі дії тієї частини УВ "Юг" противника, яка "вляпалась" у бої за Часів Яр...

Дорого, малорезультативно, а головне - ДОВГО...

Тож підсумуємо...

Треба, дійсно, бути пуйлом... щоб НЕ оцінити того, що ПОКИ ЩО, пуступово проступає на ОПЕРАТИВНОМУ рівні, але, очевидно, протягом якогось подальшого терміну проступить на СТРАТЕГІЧНОМУ рівні.

М'яко кажучі, сумнівні подальші перспективи противника відносно Костянтинівського плацдарму ЗСУ, особливо на контрасті із "офігеннними" його успіхами у південно-східному куті фронту (Курахівський та Покровський напрямки, де противник дійсно має оперативно-тактичний успіх) свідчать не про "частный случай", а про тенденцію...

Стратегічний наступ противника (ну або те, що я називав літньо-осінньою кампанію 2024-го року) поступово ВИДИХАЄТЬСЯ. Поки що, він "фрагментується" - від його ТОТАЛЬНОГО характеру противник ВЖЕ перейшов до спорадичних, окремих дій на оперативно-тактичному рівні. Причому, чим далі, тим більше це починає відбуватися далеко не у "взаємозв'язку" одне з одним, як має бути, а у режимі "само по собі" (а це, очевидна ознака того, що на стратегічному рівні, в першу чергу, стосовно планування та "ув'язування" дій - щось пішло "не так"...)

Більше того, загальна (стратегічна) тенденція вже стає все більш очевидною. По суті, командування противника ті ресурси, сили й засоби, які має у якості стратегічного резерву, вимушено **ПОПЕРЕМІННО "ганяти" з напрямку на напрямок... по можливості, поповнюючи їх тим, що є під рукою, замість їх планомірного та поступового накопичення.**

Коли розумні люди закликають Україну "триматися", не дивлячись на те, як це важко робити, то вони знають, про що саме говорять...

***

№ 228

2024: Chaos in the Mud (and Darkness)

SARCASTOSAURUS

OCT 26, 2024

Hello everybody!

I feel I have to start this one with a complaint.

I'm disappointed.

Bitterly.

The last two days, I haven't caught any new, highly inspirational statement from Zelensky & Co KG GesmbH AG, or any of zombie idiots in 'the West'. See: one of their usual, deeply meaningful messages, revealing incredible depths of insight, skills in governance, and endless wisdom.

Really: what a left-down!

How egoistic from those politicians: they only love themselves, and not me. Now I'm starved of reasons to be even more sarcastic about their incompetence… or shall I conclude that even stupid politicians are not as stupid as they used to be, just a week or so ago…?

Surely not! I could go on with stupid statements by Austrian politicians, just for example. However, the stupidity of the Austrian politics is as 'new' as its corruption, or as it is related to Ukraine. Thus, sorry: that's not worth paying attention.

One way or the other, the cold fact is that I've got no other options but to move straight forward to air warfare.

1. AIR/MISSILE WARFARE

Hard on the heels of yet another Russian mass-strike utilising Shahed attack-UAVs - that, between others, hit a high-rise residential building in Kyiv, killing a 15-years-young girl - quite an interesting internal document from the Moscow-based company A23 LLC was released here. The A23 LLC is registered with the code ‘62.01’, indicating a company involved in software development. Ukrainians claim it is responsible for installing Comet R8 adaptive arrays on Shaheds.

Anyway… the document says that on average about 13% of Shaheds released by the Russsians by dozens into the Ukrainian airspace are actually hitting their targets.

A Shahed attack UAV shot down or jammed over Ukraine on 18 or 19 October 2024.

I wouldn’t go as far as to characterise this with expressions like ‘only’, or ‘merely’: me thinks, not only that the Russians have at least as little clue about what are they

actually hitting (if at all) as I do, but (and foremost): *every single one that gets through and hits something in Ukraine is one too much.*

(Should there be any doubts, ask the people hit by them…disclaimer for those in the rearmost rows: please mind that one can't ask those killed by Shaheds, of course).

2. GROUND WARFARE

Kursk… the last two days, the (Ukrainian) 95th Assault continued mauling (what's left of the Russian) 155th Naval Infantry. The 82nd Airborne lent a hand, and the Russians did their utmost to help them through presenting best possible targets by continuously driving their BTR-82s down that road from Liubimokva to Zelenyi Shlyakh in broad light. As any decent Pudding/Russia-fan in the social media can instantly confirm, this has no effects upon the Russians at all, of course: they're 'all volunteers' and happy to get killed (or at least wounded, then quickly patched up in the local field hospital and sent into another assault so he can get killed)… and so, and just for example, the wife of one of the fallen troops from the 155th has posted the following photo in the social media, explaining everybody visible is meanwhile dead.

Bottom line, the last 24-36 hours, the troops of the 95th Airborne were foremost busy counting bodies and collecting arms and ammunition left behind by the Russians.

That said, there is no 'western bulge' in this area any more: the ZSU withdrew from Veseloe back to the international border.

***

Kupyansk-Svatove… several….erm… 'readers' of my last update in this regards were surprised. Some couldn't find the segment of text explaining why I was so worried. Others couldn't stop wondering how comes the Buddies in Kyiv (GenStab-U) didn't report anything about that affair at all. And yet others couldn't but conclude the obvious: I'm a Russian propagandist.

Full revelation: it's all my own fault. You see: in the Year 2024, posting a written feature on an online blog, and then expecting anybody to actually read it is - is simply expressed - dumb. Plain stupid. After all, all the information is widely available in the social media, and if it's not, then it didn't happen. And then, and as everybody knows, and just like the Keystone Cops in Moscow, the Buddies are

always, and without any exception, publishing statements about everything that happens on the Ukrainian side of the frontline.

Everything.

Especially all the bad news…

Never mind… the point is: the situation south-east of Kupyansk remains critical.

…I think so… and few of contacts think so, too… because, actually, nobody can say what's going on. Only what and where is it *not* going on.

But, haha! I'm so cool I can see through and figure out what is that genious military mastermind Syrsky actually doing. He is - intentionally - losing entire battalions of ZSU units in the darkness and mud. His strategy is nothing else but brilliant: if neither him, nor his commanders can find their units any more, how are the Russians supposed to find them?

But, seriously now - at least for those 7,5 readers actually reading this…

On arrival in the Kruhlyakivka Sector, the 3rd Assault has found a chaos. Some positions were overrun by the Russians, others held out. But, nobody knew who, where, nor how, simply because this sector of the frontline was another one where the second greatest general of all the times faithfully pursued his second favourite hobby (after establishing ever additional brigades): that of patching up the frontline with battalions from different brigades.

For example, there was a sector nominally assigned to the 77th Airborne. Where nobody up and down the chain of command ZSU could say if that brigade was really deployed there, or was it just one of its battalions? But, the 77th was in control… Syrsky said so… and thus the 77th was in control…of…. hkhm… 'a miscellany of battalions'. Until somebody ordered the 77th to withdraw… or part of it gave in to the Russian onslaught…

As of now, it's unclear what exactly happened. But, why should that be important? That's going to be 'investigated'. Ukrainian style. Read: 'after the war'…

Point is: faithful to its official designation, the 1st Guards Tanks Army came in masses of infantry. In such huge numbers that even well-versed ZSU veterans were astonished the enemies would be curious to deploy this many people on what is widely considered a 'secondary sector' of the frontline. Guess, the HQ VSRF Group Zapad is working and planning as well as Syrsky: if they can't find the Ukrainians in *few selected places,* even more so in darkness and mud, they better send their troops *everywhere*…

Now, 'surprisingly enough', when one then puts a unit as well-organised, -commanded, and -trained as the 3rd Assault into such a chaos, then the result is inevitable: a bloody chaos. At least when it comes to the Russians. The only

problem: by the time the 3rd arrived, the Russians were already across the first line of defence. Thus, the 3rd stopped them - with help from different of scattered companies and battalions it collected while arriving there - ‘only’ at the second line.

Some 200 killed Russian troops later, the 1st Guards Tanks Army changed its tactics, and ever since it’s assaulting the flanks of that second line….

That was… lets say ‘one side’ of the Pishchane Bulge. If you think it’s very different ‘on the other side’. It’s not. On that… ‘other side’… Syrsky was even more successful in regards of creating a chaos through patching up the frontline with disparate battalions. So much so, there it’s not only the 3rd Assault, but the 92nd Assault having its hands full still re-establishing the frontline…

Hope is slim, but one can never know: perhaps Syrsky, or one or another of his buddies now comes to the idea that this is a total of two units likely to buy enough time for them to sort out the mess they’ve created and construct a new defence line behind the 3rd and 92nd Assault…?

Bottom line: Syrsky should, but is never going to, consider himself both happy and lucky. Because a) his troops (not him) have trounced the peace-time VSRF (back in 2022, but also ever since), b) Pudding helped them convert the Russian armed forces into a mob of poorly-commanded and chaotically-led *kamikaze-infantry*, and c) there are ‘still’ ZSU units working far better both he and the Keystone Cops in Moscow can imagine.

Foremost: ‘kamikaze’ or not, but ‘infantry’ - even when officially organised into a mob still designated the ‘1st Guards TANKS Army’ - is ‘rather incompatible’ with ‘mud’. Read: once again, the Russians can’t move fast enough to exploit any kind of success. At least not as long as there are still ZSU units around, capable of reacting as quickly as the 3rd and the 92nd did.

***

Pokrovsk… did you know, dearest and most esteemed reader, that if one combines all the territory of Ukraine seized by Russia since October 2023, that’s only some 0,25% of the grand total?

With other words: all the Russian ‘success’ is, actually, ‘not worth mention’.

That is something like ‘joint conclusion’ of dozens of most prominent Ukrainian- and ‘Western’ military *Experten* active in the social media of these days.

Who cares if Russia thus might not have advanced very much, and captured one or another village, even a town or two? As long as one hasn’t lived there: nobody. Even less important is that this means that Russia remains in possession of strategic initiative. Indeed, this is so irrelevant, nobody is even talking about it.

…it’s unimportant even when something happens like it seems to have happened to the 15th NG Kara-Dag Brigade in Selydove, the last few days. Apparently, in the middle of trouncing the XYth Russian assault, the brigade run out ammunition.

A Javelin-operator of the 15th NG in the process of firing a missile…

Russian tank afire after a Javelin-strike, sometimes around 18 October.

The reason is not yet known. Could be the Russian UMPKs known to have hit Pokrovsk on 18 October, or some of their artillery- and/or rocket strikes ‘didn’t’ hit one or another ammo train or depot behind the frontline? Or ‘one or more’ trucks distributing beans, bullets, and gas to the troops in the first line of defence?

Of course not. That's impossible alone because the Ukrainian air force didn't report any such strikes in days…. and, because nothing of that kind was reported in the social media, and there are no photos nor videos. If at all, there are only photos and videos like the two above: the 15th NG is killing Russians in scores and everything is fine.

Therefore, conclusion is on hand: the Russians aren't shelling and rocketing Pokrovsk, Rodynske and Myrnohrad for days, without interruption… or if they do, then they're striking civilian objects, only… so said the Buddies in Kyiv…

And all of this is irrelevant. What is relevant (though 'just a bit') is by the time the 15th NG was receiving ammunition again, the Russians were in control over half of Selydove.

Obviously, all of that is also entirely unrelated to the issue of the Russians retaining the strategic initiative. Because, you see, when the enemy is constantly assaulting, then every minor mistake can have terrible consequences. Shit happens. All the time, every day. It's only bad when it happens at the wrong place in time and space…

***

Could go on with descriptions of similar adventures by the 79th Airborne - in that God-forgotten corner of the frontline, far away, there in south-east… so far away, the Buddies are regularly forgetting to send ammo, supplies, and reinforcements there.

But, it's already afternoon, and I've got a few things to do by the end of the day. Thus, here just another still from a video showing a Javelin-strike. This time by the 79th Airborne, on approaches to Uspenivka…

…the ‘strange fire’ is actually the driver of this tank, completely afire after the missile penetrated not only the cope-cage supposed to protect the vehicle from ‘top’-attacks, but also its (relatively thin) top armour, and detonated inside… The vehicle blew up about 10 seconds later.

Subscribe to Sarcastosaurus

***

№ 229

2024-11-07

Ніколов

Сьогодні у західних ЗМІ вже полізла купа публікацій про те як і коли Трамп завершить війну в Україні. Однак все це шкідливе лайно. Щось типу Арестовича, який патякав про 2-3 тижні, або Буданова з його кавою в Криму. Які просто дурно нагнітали очікування, з вершини яких потім було ще больніше падати в яму розчарування. І яка зараз у багатьох вже передворюється на безодню відчаю, в якій заради асфальтування дороги до власної хати замість озброєння і призову вже можна і віддати півукраїни чи скільки там захоче Путєн.

Тому ось вам спокійна за інтонацією стаття «The Economist». Тут якщо і говорять про наміри Трампа, то з посиланням на те, що він ~~божевільний/дід~~ «передбачити, що пан Трамп зробить у тій чи іншій ситуації, важко». Ніхто не знає хто зрештою захопить владу в його оточенні з трьох різних груп впливу, і

у яких відповідно дуже різні настрої про Україну. Є такі як Помпео (виглядає більше за нас), і такі як Венс (насрать на нас).

Ну і да. Панорамне поли битви – Земля. Тут для Америки не ми одні. І якщо Європа не розчехлиться, то…

Автопереклад https://www.economist.com/international/2024/11/07/americas-allies-brace-for-brinkmanship-deals-and-betrayal

***

Союзники Америки готуються до балансування на межі, угод і зради

Від України до Ізраїлю точиться шалена боротьба за те, щоб підлеститися до Дональда Трампа і схилити його на свій бік

Наче учасники вікторини, які намагаються першими вдарити в дзвінок, Володимир Зеленський, президент України, і Біньямін Нетаньяху, прем'єр-міністр Ізраїлю, поспішили привітати Дональда Трампа з перемогою - хоча кожен з них мав на те свої причини. Поспіх цих та інших лідерів з усього світу, таких як Еммануель Макрон (Франція) і Лай Чінте (Тайвань), задобрити наступного президента Америки свідчить про небезпеки і можливості, які вони передбачають за пана Трампа, чия єдина постійність у зовнішній політиці - це його непередбачуваність.

Пан ***Зеленський*** похвалив «рішуче лідерство» пана Трампа і його відданість «миру через силу», можливо,

> — сподіваючись, що лестощі можуть спрацювати краще, ніж апеляція до принципів.
>
> — Він поспішив завоювати прихильність нового президента напередодні будь-якої можливої угоди, яку Трамп може спробувати нав'язати Україні, щоб покласти край війні, яку вона веде з моменту повномасштабного вторгнення Росії у 2022 році.

Послання пана ***Нетаньяху*** також було улесливим: він привітав «найбільше повернення в історії» - комплімент від короля першого повернення - і заявив, що повернення пана Трампа є «потужним підтвердженням відданості великому альянсу між Ізраїлем та Америкою». Пан Нетаньяху може сподіватися, що пан Трамп дасть йому ще більшу свободу дій у війнах, які Ізраїль веде в Газі, Лівані та проти Ірану, але він також повинен турбуватися про те, що обіцянка пана Трампа «зупинити війни» може бути досягнута за рахунок зменшення підтримки Ізраїлю.

Обрання пана Трампа відбувається в той час, коли Америка і її союзники стикаються з найстрашнішими загрозами, принаймні, з часів закінчення холодної війни. До них відноситься «потенціал близької великої війни», про що раніше цього року попередила двопартійна комісія, створена за рішенням Конгресу. І ризики зростають, оскільки такі супротивники, як Китай, Росія, Іран і Північна Корея, все частіше об'єднують свої зусилля. Подальша ескалація конфлікту між Ізраїлем та Іраном, наприклад, цілком може втягнути американські війська безпосередньо в нову війну на Близькому Сході. Проте в цей момент підвищеної небезпеки і друзі, і вороги Америки готуються до того, що пан Трамп може перевернути її зовнішню політику і послабити мережу альянсів, які були стовпами західної безпеки.

Небезпека почнеться задовго до приведення Трампа до присяги 20 січня, коли союзники і противники будуть випробовувати рішучість і авторитет президента Джо Байдена протягом останніх «кульгавих» місяців його перебування на посаді.

Першим випробуванням, ймовірно, стане Близький Схід 12 листопада - крайній термін, який адміністрація Байдена встановила для Ізраїлю, щоб значно збільшити потік продовольства і допомоги в Газу, або ризикнути припинити постачання американської зброї і боєприпасів. Пан Нетаньяху, уряд якого звинувачують у тому, що він не робить достатньо для покращення гуманітарної ситуації, може вважати, що Ізраїль може витримати будь-які тимчасові затримки з поставками зброї до інавгурації пана Трампа, якому, ймовірно, байдуже. Але оскільки Ізраїль стоїть перед можливістю повномасштабної війни з Іраном, йому потрібно більше, ніж просто бомби. Йому також потрібна тісна координація з американськими збройними силами, щоб відбивати іранські ракети і здійснювати власні контратаки.

У невизначений період до приходу до влади наступної адміністрації союзники Америки намагаються пом'якшити деякі ризики, які можуть виникнути в результаті обрання президента, який розглядає союзників як тягар і підходить до взаємної оборони з розрахунком гангстера. «Вони хочуть захисту, але не платять нам грошей за захист, - сказав пан Трамп. «Мафія змушує вас платити гроші». Пан Трамп хвалиться, що під час свого першого терміну він змусив країни НАТО витрачати більше коштів на оборону, і це небезпідставно. Багато хто очікує, що тиск ще більше посилиться під час його другого терміну.

Відповіддю Європи буде намагання надати Україні допомогу, яка не залежатиме від Трампа, і зміцнити здатність регіону захищати себе без американської допомоги.

Тож не дивно, що через кілька годин після результатів виборів Борис Пісторіус, міністр оборони Німеччини, і Себастьєн Лекорну, його французький колега, скликали екстрену зустріч у Парижі, щоб обговорити питання безпеки. Пан Макрон, якого колись називали «шептуном Трампа»,

вже давно виступає за колективну оборону та «стратегічну автономію» Європи і, ймовірно, зробить це знову на саміті 7 листопада. За останній рік пан Макрон став одним з найвідвертіших яструбів континенту щодо України, відмовляючись виключати, що він може покласти чоботи на землю України, і виступаючи за використання французьких ракет SCALP для ударів по військових цілях в Росії.

Настрої в Азії більш флегматичні.

Тайвань стурбований тим, що Трамп може не прийти на допомогу острову або укласти угоду з Китаєм всупереч його інтересам.

Південна Корея побоюється, що пан Трамп може, як і під час свого першого терміну, вимагати більше грошей - або навіть «маржі прибутку», як він одного разу висловився, - щоб покрити витрати на американські війська, розміщені там.

Австралійці з розумінням ставляться до того, що пан Трамп, як вважають, підтримує AUKUS, угоду про підводні човни між Америкою, Австралією і Великою Британією. Хоча дехто занепокоєний тим, що Трамп може спробувати укласти велику угоду з Сі Цзіньпіном, президентом Китаю, більшість австралійських урядовців вважають, що оборонна співпраця триватиме і надалі.

Проблема для американських союзників полягає в тому, що ніхто не знає напевно, якою буде зовнішня політика пана Трампа.

Деякі речі здаються безсумнівними, наприклад, торговельні війни як з друзями, так і з ворогами (див. The Telegram). Він, ймовірно, знову піде назустріч деяким автократам і погрожуватиме відмовитися від союзників або переглянути умови з ними. Напруженість у відносинах з Мексикою, ймовірно, зросте через торгівлю, мігрантів і наркоторгівлю (див. розділ «Америка»).

Проте передбачити, що пан Трамп зробить у тій чи іншій ситуації, важко.

Значна частина невизначеності виникає через розбіжності між тими, хто його консультує.

Загалом, він очолює три течії в Республіканській партії.

> **1) — Ті, кого дехто називає «примацистами», прагнуть зберегти глобальне лідерство Америки та міжнародний порядок.**
>
> **2) — На противагу їм, «пріоритетисти» стверджують, що Америка небезпечно перенапружена і повинна сконцентрувати свої ресурси там, де вони мають найбільше значення - в Азії, і залишити Європу та Близький Схід напризволяще.**

3) — Ця школа думок перетинається з третьою, «стримувачами», які хочуть, щоб Америка загалом робила менше у світі.

Яка з цих шкіл переважатиме, залежатиме від того, кого Трамп обере на важливі посади в сфері національної безпеки, і чи будуть це інтернаціоналісти, як Майк Помпео, колишній держсекретар Трампа, і Роберт О'Брайен, його колишній радник з питань національної безпеки, чи більш ізоляціоністські фігури.

Це також може залежати від того, наскільки сильним впливом користується Джей-Ді Венс, його віце-президент, який походить з більш ізоляціоністського крила партії і звинувачує як республіканську, так і демократичну еліту в тому, що вони втягують Америку у війни.

Поки це відбувається, іноземні дипломати у Вашингтоні беруть участь у несамовитій кремленології, намагаючись відрізнити впливових придворних від периферійних фігур.

З огляду на неодноразову критику допомоги Україні з боку пана Трампа і його відмову сказати, чи хоче він, щоб Україна перемогла у війні, багато хто побоюється, що одним з перших його кроків на посаді буде капітуляція перед Владіміром Путіним, президентом Росії.

Проте люди з його оточення - або, принаймні, ті, хто сподівається потрапити до нього, - припускають, що пан Трамп не буде таким м'яким (див. розділ «Європа»).

Республіканські інсайдери стверджують, що він знає, що поразка в Україні стане для нього політичною відповідальністю, так само, як виведення військ з Афганістану для Байдена.

Пан Помпео стверджує у своїй статті, що «немає жодних доказів того, що така капітуляція буде частиною політики президента Трампа, і є багато доказів протилежного».

Він та його співавтор Девід Урбан вказали на те, що Трамп надав Україні перші протитанкові ракети Javelin і що наприкінці вересня Трамп прийняв Зеленського в нью-йоркському хмарочосі «Трамп-тауер».

Дипломатична угода, укладена на пристойних умовах, може ще вітатися Україною, чиї позиції на полі бою слабшають. Однак Україна хотіла б мати членство в НАТО, щоб гарантувати свою безпеку. Пан Помпео є прихильником цього, але інші радники можуть опиратися цьому, як і Олаф Шольц, канцлер Німеччини.

Інша чутка від республіканських інсайдерів полягає в тому, що адміністрація пана Трампа буде більш охоче протистояти Ірану і послаблювати його

клерикальний режим - політика, яка, за їхніми словами, знайде широку підтримку в Республіканській партії (див. розділ «Близький Схід і Африка»). Розгром Ізраїлем «Хізбалли» і ХАМАСу і його здатність парирувати ракетні залпи Ірану свідчать про вразливість Ірану і союзних йому бойовиків.

Майк Волтц, конгресмен-республіканець і претендент на посаду міністра оборони, нещодавно написав для The Economist, що Америка «повинна викласти на стіл надійний військовий варіант, щоб дати зрозуміти іранцям, що Америка зупинить їх у створенні ядерної зброї». Загроза військових дій проти Ірану - це одне, а початок війни - зовсім інше. Більшу частину своєї кар'єри пан Трамп провів, засуджуючи республіканських яструбів, які марнували кров і скарби на Близькому Сході.

Ускладнює це прочитання нутрощів той факт, що пан Трамп є прихильником теорії божевільного в міжнародній дипломатії.

> — Відповідаючи на запитання, чи буде він погрожувати застосуванням сили, якщо Сі Сі вторгнеться на Тайвань, Трамп сказав Wall Street Journal: «Я б не став цього робити: «Мені б не довелося, тому що він поважає мене і знає, що я божевільний».

Безумовно, непередбачуваність іноді може посилити стримувальну силу Америки, якщо вороги повірять, що пан Трамп справді може вдатися до військових дій. Але вона може послабити позицію Америки, якщо супротивники дійдуть висновку, що це все пусті слова, а друзі Америки втратять віру в те, що вона прийде їм на допомогу. Побоюючись, що Трамп відмовиться від них, деякі союзники можуть перестрахуватися, зблизившись з Китаєм, особливо в Азії (див. розділ «Китай»). Крім того, вони можуть шукати власну ядерну зброю, відкриваючи нову еру розповсюдження ядерної зброї.

Пан Трамп був деструктивною силою під час свого першого терміну, але міжнародна ситуація була відносно спокійною.

Він повертається до влади в часи посилення суперництва між великими державами і руйнівних воєн в Європі та на Близькому Сході.

Замість того, щоб спиратися на альянси та інституції, які посилили американську могутність, пан Трамп, схоже, має намір їх підірвати.

Це зашкодить не лише безпеці Америки, але й прискорить розпад післявоєнного порядку, який підтримував мир протягом 80 років.

***

№ 230-1

Странное заявление Шмыгаля о том, что 98% повесток направляется людям, которые не трудоустроены и не платят налоги.

2024-11-07

Кущ

Ведь, **это, мягко говоря, не соответствует действительности**.

Но меня поражает вот что.

1) — Сперва правительство усилило транзакционную нагрузку на бизнес, взвалив на него ответственность за мобилизационные процедуры: вручение повесток, доставку сотрудников в ТЦК.

> Это закономерно привело к массовому увольнению людей с официального места работы и переводу их в тень (с прекращением начисления налогов на зарплату, которую начали платить в конвертах).

Количество таких людей в целом по стране составило сотни тысяч.

2) — Теперь премьер говорит о том, что повестки рассылаются тем, кто официально не трудоустроен....

> То есть **правительство сперва загнало людей в тень, а теперь пробует их оттуда "достать" с помощью повесток.**

А зачем было заставлять бизнес модерировать вручение повесток?

Это же не советские государственные предприятия.

Декоммунизация у нас прошла лишь в виде сноса памятников, но не в умах чиновников и их отношении к людям.

Людей и бизнес до сих рассматривают как "ресурс", которым нужно "управлять".

Модели социального диалога, человекоцентричной политики у нас дл сих пор из области фантастики.

Например,

> — бизнесу нужно памятники ставить за то, что в такой ситуации он сохраняет рабочие места и платит налоги.
>
> — А не нагружать его не свойственными ему функциями и к тому же противоестественными.

Потому что если бизнесу нужен сотрудник, он переведет его в тень, но сохранит.

Поэтому **все действия правительства в этом плане - это жуткое шараханье из стороны в сторону**.

То 1) — максимально надавить на официальный рынок труда, то 2) — на теневой.

В правительстве вообще понимают, что они делают?

***

№ 230-2

Шмигаль: 98% повісток розсилають людям, які не платять жодної гривні податків і ніде не працюють

2024-11-07

За останні два місяці 98% повісток розсилали людям, які не платять податків і ніде не зареєстровані як такі, що працюють, заявив прем'єр-міністр Денис ***Шмигаль*** у Києві в четвер.

> "Мобілізація, повістки, які ми розсилаємо, - станом на сьогодні 98% розісланих повісток, які формуються свідомо через реєстр "Оберіг", надсилаються людям, які не платять жодної гривні податків і ніде не зареєстровані як люди, які працюють. Фактично сьогодні пріоритет мобілізації надається людям, які не працюють, безробітним", - сказав

Шмигаль на 10-му Київському міжнародному економічному форумі (КМЕФ).

Прем'єр додав, що тільки 2% повісток за два останні місяці було розіслано людям, які працюють.

Очільник уряду додав, що на сьогодні реєстри дають змогу відстежувати, чи платить людина податки, незалежно від того, чи це найнятий працівник, підприємець або самозайнята особа.

"Якщо людина податків не платить, це означає, що людина не зайнята, як мінімум, офіційно. Відповідно в реєстрах це видно, "Оберіг" підтягує цю інформацію, і коли повістки формуються, ми можемо бачити, що людина безробітна, і ці люди є пріоритетом для мобілізації. Дуже простий принцип, думаю, що він абсолютно зрозумілий усім", - додав Шмигаль.

Прем'єр також наголосив, що державі критично необхідно платити кошти військовим.

"Ви знаєте, що мобілізація триває. Кількість мобілізованих оголошували 250 тис. - це плюсом до тієї кількості Збройних сил, з якою ми пройшли ці 2,5 роки. Цим людям необхідно платити заробітну плату і забезпечувати відповідно", - наголосив він.

Як повідомлялося, у серпні прем'єр-міністр Денис ***Шмигаль*** заявив, що **«анонсований принцип "Воюй або працюй" передбачає низку заходів із детінізації економіки країни, а також сфокусований на поверненні українських біженців»**.

***

№ 231-1

Так трапляється, що невеличкі епізоди здатні розвернути на 180 градусів всю ситуацію

2024-11-07

Лямец

Наприклад, коли екс-голова "Укренерго" Володимир Кудрицький виписав собі "золотий парашют" на $1 млн, він став ближче до Коболєва та Вітренко та дуже далеко від світлого образу безсрібника, що працює на державу.

Сьогодні ще два такі епізоди. Дочитайте до кінця, там найсмачніше.

1. Перший епізод

До захисту екс-голови "Укренерго" Володимира Кудрицького долучився пан Володимир ***Горковенко***, екс-керівник Головного департаменту інформполітики Адміністрації Президента. Шановного працівника піар-ринку я завжди пам'ятаю як "піарник Порошенка". У часи, коли Петро Олексійович був президентом, пан Горковенко виконував при ньому ту саму функцію, яку біля Володимира Зеленського виконує Михайло ***Подоляк***.

Отже, спеціаліст потужний та досвідчений. Один з архітекторів відомої системи "зрада-перемога", на яку кілька років натягували все інформаційне поле України. Але працював класно, треба визнати.

Він долучився до найбільш болючого для Кудрицького питання - "схеми Кіпермана".

— Забийте у гугл, ви знайдете багато про цю оборудку часів початку повномасштабного вторгнення.

На початку 2022 "Укренерго" проігнорувало правила енергоринку та безкоштовно віддало електроенергію на 1,4 мільярди фірмі "Юнайтед Енерджі", що належить пану ***Кіперману*** з оточення Ігоря ***Коломойського***.

— А коли компанія закономірно не стала платити, тому що всі гроші вивела на свої прокладки, виникла проблема.

— Хтось мав сплатити ці 1,4 мільярди, бо ця сума тягне на класичну статтю з нанесення збитків державі в особливо великих обсягах. Тож платити "призначили" банк "Альянс", який видав компанії гарантію, розраховуючи, що "Укренерго" працює по правилах.

Звісно, що виникла кримінальна справа.

Її перехопило ***НАБУ***, яке дуже лояльне до ***Кудрицького***.

Тож слідство почало рухатися у напрямку, аби в будь-якому разі визнати банк винним та забрати в нього гроші з банку.

Але "Альянс" виявився неслабким, і пішов судитися.

На думку представників банку, "Укренерго" та "Юнайтед Енерджі" (читай Кудрицький та Кіперман-Коломойський) створили шахрайську схему.

А отже, банк не мусить платити за шахрайство.

«Дивним чином» для слідства, на боці банку свідчення НКРЕКП та державного аудиту, а тепер ще судді Вищого антикорупційного суду. Найбільш докладно про це я писав ще у лютому 2024.

https://www.facebook.com/search/posts?q=%D0%BA%D1%96%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%BC%D0%B0%D0%BD&filters=eyJycF9hdXRob3I6MCI6IntcIm5hbWVcIjpcImF1dGhvcl9tZVwiLFwiYXJnc1wiOlwiXCJ9In0%3D

Відтоді мало що змінилося.

НАБУ продовжує тримати справу на контролі, аби за нею не посадили ***Кудрицького***.

А тим часом

— екс-голова співпрацює з піарником Порошенка, аби той створював у ЗМІ образ поганого банку "Альянс", який не хоче давати гроші державі.

Звісно, що

— про "схему Кіпермана" пан Горковенко пише дуже творчо - наче не Кудрицький, а саме банк є спільником Кіпермана-Коломойського. От воно як, виявляється.

Чому виникла ця співпрацяя?

Гадаю, через те, що за цією оборудкою відкрита справа, яку ведуть НАБУ та САП. Так, НАБУ та САП досі покривають Кудрицького, намагаючись забути про "схему Кіпермана", а гроші стягнути з банку "Альянс". А де їхні можливості не є безмежними, бо банк пішов до суду. І суд - не якийсь районний, а Вищий антикорупційний - взяв бік "Альянсу" та наказав розслідувати, як Кудрицький пов'язаний із цією оборудкою.

Тож зараз час працює проти екс-керівника "Укренерго".

Цілком ймовірно, що одного дня НАБУ та САП будуть змушені розповісти нам про "схему Кудрицького-Кіпермана".

Якщо припинять працювати так наполегливо, аби створити вигляд, що керівник державної компанії нічого не знав про оборудку на 1,4 млрд грн.

Чого чекати від співпраці Кудрицького з паном Горковенко? Гадаю, що нічого.

Я вже писав, що у серпні на захист Кудрицького встав один відомий лобіст з Брюселю Гарі ***Картрайт***, який тривалий час співпрацював із російськими олігархами з "Валдайского клуба".

Той написав відкритого листа до Нацбанку, вимагаючи притягнути до відповідальності "злочинний" банк "Альянс", який не хоче платити за "схему Кіпермана". Керівники Нацбанку жодним чином не відреагували цю піар-подію, і все скисло. Гадаю, те саме буде і з закликами пана Горковенко.

https://www.facebook.com/search/posts/?q=%D0%BA%D1%96%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%BC%D0%B0%D0%BD

2. А ось і обіцяний другий епізод

"Схема Кіпермана" - це далеко не єдина проблема Кудрицького, просто найбільша.

Серед інших - наприклад,

1) — технічний дефолт "Укренерго" за green bonds.

А ось ще одна.

2) — Нещодавно виявилося, що **напередодні відставки екс-голова "Укренерго" встиг гарантувати закупівлю електроенергії в великої кількості фірм, за якими стоять дуже цікаві персонажі** - зокрема, екс-голова хмельницької МСЕК Тетяна ***Крупа***, українські олігархи, екс-депутати, колеги Януковича-молодшого та олігарха часів Порошенка Ігоря Кононенка, партнери Андрія Коболєва та Ігоря Мазепи.

До речі, нещодавно Мазепа оголосив, що разом із Коболєвим будує енергетичний бізнес на $1 млрд. Якщо вам цікаво, який саме бізнес - читайте за посиланням.

https://incident.obozrevatel.com/ukr/crime/krupa-z-msek-direktor-yanukovicha-ta-pomichnik-kononenka-hto-otrimav-preferentsii-kudritskogo.htm#goog_rewarded

Просто для пояснення.

Як ви можливо пам'ятаєте, пан Кудрицький лобіював розбудову мережі дрібної генерації замість великих атомних енергоблоків. На його думку, і це має певний сенс, багато дрібних виробників електроенергії краще, ніж декілька великих.

Єдине, про що він не казав,

- що **вартість виробленої ними енергії набагато вища**; та **після закінчення війни ця дорога електрика буде нікому не потрібна**.

А так - дійсно, **така мережа є більш стійкою до атак росіян.**

Виявилося,

— справа пішла далі, ніж просто заклики будувати сонячні, газотурбінні та інші станції.

Виявляється,

— ***Кудрицький*** «допоміг» цим бізнесменам грошима.

"Укренерго" провела аукціон, на якому виграли "35 компаній, які зробили 807 пропозицій". Близько 90% учасників аукціону - нові компанії.

https://interfax.com.ua/news/economic/1008873.html

Офіційно, — **«на наших очах розбудована нова енергомережа».**

Неофіційно - «нова величезна схема».

Найцікавіше у цій мережі - наступне:

— "Переможці аукціону з надання послуг аРВЧ матимуть **фіксований в EUR контракт із "Укренерго" на 5 років, із відстрочкою початку надання послуги на один рік"**.

Фіксований у євро, друзі. На п'ять років. Під проекти, які ще мають бути створені.

"Інвестори матимуть час до жовтня 2025 року, щоб побудувати нову електроустановку та пройти сертифікацію обладнання".

Загалом, це корупція.

Згадайте, як проклинали схему Андрія Клюєва з "зелений тариф". Це той самий "зелений тариф", просто у новому виконанні. Зробив цю схему Кудрицький.

Я питаю в себе, чи гарантував собі майбутнє автор подібної схеми?

На мою думку, так.

Чи ставить те саме питання НАБУ?

***

№ 231-2

Крупа з МСЕК, "директор Януковича" та помічник Кононенка – хто отримав "преференції Кудрицького"

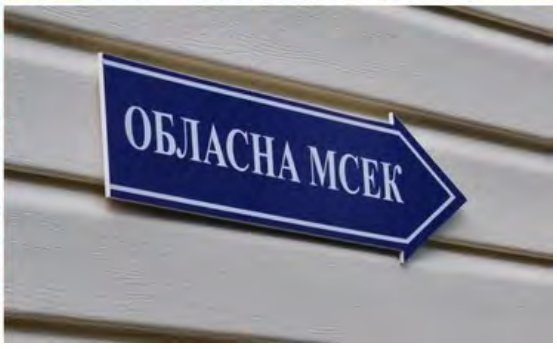

2024-10-31

Гліб Іванов

Днями у ЗМІ з'явився інформація, що новітній символ корупції – Тетяна Крупа продавала не тільки інвалідності хмельницьким ухилянтам і прокурорам, а й електроенергію за дуже вигідним тарифом.

Ексголова "Укренерго" Кудрицький напередодні відставки встиг надати держгарантії фінансування фірмам, за якими стоять дуже цікаві персонажі. Таке враження, що їх навмисне відбирали за принципом скандальності та суперечливого бекграунду.

22 серпня прес-служба "Укренерго" опублікувала повідомлення про два аукціони з придбання автоматичних резервів відновлення частоти (першій відбувся 15 серпня).

Мова йде про допоміжні потужності, які потрібні для збалансованої роботи енергосистеми, оскільки сонячні та вітрові електростанції залежать від погодних умов. Фактично держава сплачує конкретній електростанції за те, що у будь-який момент вона може за командою диспетчера ввімкнутись та швидко підняти виробництво електроенергії або навпаки — скинути зайве. Це і є послуга надання швидкого резерву.

Тодішній голова "Укренерго" Володимир Кудрицький пояснив, що на аукціонах були закуплені два види послуг. Так зване первинне регулювання (резерв підтримки частоти та виконання команди протягом 15 секунд), яке можуть здійснювати швидкі маневрові установки. Та автоматичний резерв відновлення частоти протягом 15 хвилин. Тут задіяні газопоршневі, газотурбінні установки та електростанції на біомасі.

На важливості запровадження нових потужностей для балансування електроенергії у серпні 2024 року наголошував прем'єр-міністр Денис Шмигаль у виступі на Конгресі місцевої та регіональної влади у Кропивницькому. Він закликав надавати повне сприяння інвесторам, які вкладають кошти у їх створення.

Метою серпневих аукціонів "Укренерго" також було заявлено стимулювання інвестицій у балансуючі потужності. Саме цим пояснювались дуже привабливі умови для компаній, які зголосились інвестувати у спеціальне обладнання.

Переможці аукціону отримали фіксований у євро контракт з "Укренерго" на 5 років, з відтермінуванням початку надання послуги на один рік — тобто перші потужності мають бути готові до запуску аж у жовтні 2025 року.

> Такі умови знімають будь-які ризики з власників бізнесу і гарантують за державний рахунок захист від неочікуваних збитків.

Виникає логічне запитання — а хто ж власне переміг?

> У повідомленні "Укренерго" звертає до себе увагу фраза про те, що "всі учасники аукціону — 35 компаній, які зробили 807 пропозицій — є переможцями.
>
> Близько 90% учасників аукціону — нові для енергетичного ринку компанії".

Мабуть, до ветеранів галузі віднесли ДТЕК та єдину державну компанію, яка взяла участь у конкурсі, "Укргідроенерго". А більшість коштів вирішили віддати дебютантам, якщо, звичайно, їх можна так назвати.

Парадоксально, але найменше питань зараз до власників "Солар-Інвест" та "Енергія Поділля" – заарештованої голови хмельницької МСЕК Тетяни Крупи (через яку преса зараз зацікавилась аукціоном) та її чоловіка Володимира - того самого, що лежить на ліжку з 6,5 млн дол. Феєричний обшук, викриття схеми "прокурорів-інвалідів" та ефект "доміно", який "повалив" Генпрокурора, сталися у жовтні. У серпні подружжя Круп були просто пересічними чиновниками з Хмельницької області, які отримали вигоди від "Укренерго" поряд з іншими посадовцями — колишніми та діючими.

Так, серед переможців – фірма "Зоннененергі" (статутний капітал 1000 грн) Христини Юшкевич, яка у 2016-2017 рр очолювала Держлісагентство, а після звільнення Кабміном поновлювалась на посаді через суд. Повідомлялось про порушення проти неї кримінальної справи НАБУ та розслідування махінацій з експортом деревини у час її керівництва.

Кілька кримінальних справ було порушено проти Андрія Пилипенка за часів його роботи у держкомпанії "Хмельницькобленерго". З кінця 2021-го року він виконував обов’язки директора ДП "Гарантований покупець" і був звільнений у 2022-му через звинувачення у конфлікті інтересів, оскільки платив державні гроші сам собі, а точніше сонячній електростанції, яка оформлена на його дружину.

Пилипенко прийшов на аукціоні з фірмою *"Екобуденергія". Він також має спільний бізнес з іншим переможцем* – Олександром Візіром(фірма VIB Assets), колишнім куратором енергетики у команді Ігоря Кононенка, про якого писали, як про організатора корупційної схеми у державних обленерго. Візір також працював у ФДМ за часів Ігоря Білоуса і мав стосунок до скандальних кейсів "Укргазвидобування" та ОПЗ.

Проте, всі згадані посадовці — це дрібнота, у порівнянні з власником компанії-переможця "СЛАВ Груп" Едуардом ***Бондаренком***, якого ще називають "гендиректором Януковича".

> — Особисто Азаров колись поставив Бондаренка заступником голови Державтодору, а у 2012 році він очолив "Донбасенерго" –

енергогенеруючу компанію, пов'язану із старшим сином Януковича Олександром.

— ***Бондаренко*** **і досі на посаді, попри кримінальні справи** стосовно закупівлі вугілля з шахти "Жданівська", очолюваної Русланом Дубовським (на час, коли завозили вугілля, був в.о. міністра енергетики т.з. ДНР).

З представників енергетичного сектора до аукціону також долучилась партнерка Андрія ***Коболєва*** по новій фірмі ENEY (планують інвестувати в декарбонізацію енергетики), колишня співробітниця відділу енергетики посольства США в Україні Сурія ***Джаянті***.

Перемогла її фірма "Електрика Юкрейн" заснована 8 місяців тому. Альтернативною енергетикою Джаянті займається у вільний від основної роботи час — вона старший оглядач у Atlantic Council. І нещодавно написала не досить вдалу колонку у Time з приводу західних санкцій проти російської енергетики. Видається, що хотіла як краще, але... Пропаганда ворога просто вчепилася в її цитату (вирвану, зрозуміло, з контексту), що ембарго на російські енергоресурси — це лише театральна постановка, і ретранслюють її по всіх своїх ресурсах.

Сайт expro повідомив, що "Електрика Юкрейн" має відношення до Concorde Capital Ігоря ***Мазепи***. На перший погляд, цього не видно, але все може бути, оскільки Коболєв і Мазепа постійно демонструють дружні стосунки і взаємну підтримку у моменти арештів за обвинуваченням у корупції: Мазепа оголошував збір коштів на заставу для ексголови "Нафтогазу", а Коболєв написав велику статтю на підтримку Мазепи, коли його заарештували у справі про земельні ділянки на Київському морі.

Ще один газовик на аукціоні -- власник "Західнадрасервіс" Зіновій ***Козицький*** з ПП "Нордік", ПП "Проект-Буд" та ТОВ "Гео-Надра-Інвест".

Це – батько нинішнього голови ***Львівської*** місцевої ОДА/ОВА Максима ***Козицького***. Нещодавно обидва потрапили у гучний скандал: Козицький-молодший проклав до готелю "Панорама Східниця" Козицького-старшого дорогу, на будівництво якої пішло 25 млн. грн. з обласного бюджету.

Колись депутатом від львівської "Сапомомічі" був і Андрій ***Журжій***– власник "Інжур Енерджі", що є частиною фонду Inzhur.

Він повідомив про плани запуску фонду спільних інвестицій в енергетику та побудови об’єкту високоманевреної газової генерації з потужністю 18 МВт. Ці заяви цілком у стилі Журжія, який побудував свій бізнес за зборі коштів з інвесторів для купівлі різних об’єктів

нерухомості. Проєкт позиціонує себе як REIT інвестиційна компанія (Real Estate Investment Trust).

Його вже кілька разів звинувачували у шахрайстві з продажем сертифікатівта невиконенні своїх обіцянок. 8 липня 2024 року (тобто незадовго до аукціону) Inzhur оголосила, що відмовляється від планів придбати готель "Україна" у центрі Києва, під купівлю якого, а також іншого готелю – "Козацький" на Майдані Незалежності з 1346 інвесторів було зібрано 138,6 млн грн. Після цього Журжій оголосив про намір викупити Житній ринок за 300 млн грн, зібраних громадою Києва.

Також він може опинитися під слідством у справі викупу у 2020 році венчурним фондом "Голдмен" 40% акцій компанії "Газтранзит", що раніше належали російському "Газпрому" за заниженою на 600 млн грн ціною. На момент угоді, кінцевим бенефіціаром "Голдмену" був Андрій Нестеренко. Але, відповідно до договору, управління фондом здійснювала фірма Журжія.

Інші власники фірм не такі відомі широкому загалу, але не менш цікаві.

Наприклад, перемогу отримали відразу шість фірм Олега ***Бендаса***, екскерівник вінницької KNESS Invest.

> Бендас раніше працював у структурах VR Capital Річарда ***Дейтца***, який у 1990-х роках жив у Москві і став одним із засновників інвестиційного банку "***Ренесанс Капітал***" разом з Михайлом ***Прохоровим***.
>
> Пізніше Дейтц створив компанію "VR Capital", яка дешево скуповувала російські активи під час фінансової кризи 1998 року.
>
> В Україні він купив портфель незабезпечених заставами кредитів "***Укрзалізниці***" у київської філії російського "***Внешэкономбанка***". Довго судився, а коли втратив придбання через конфіскацію російських активів після вторгнення написав гнівну антиукраїнську статтю у The Wall Street Journal.

Ще однією малопримітною фірмою "Астроінвест-Енерджі" керує Юрій ***Бучаков***, комерційний директор Cadogan Petroleum, яка займається розвідувальний бурінням.

> Бучаков раніше керував фірмою, яка складала специфічну "тендерну конкуренцію" структурам екс-міністра екології часів Януковича Микола ***Злочевського***.

Серед переможців виявились фірми-посестри *"Гомер-Еліос"* Євгена ***Яременка*** та *"Оріон Піві"* Віталія ***Гавури***.

> Справа у тому, що Гавура - директор юридичного департаменту компанії Яременка ТОВ "Солар Стальконструкція", і на ньому "висить" кілька

"запасних" фірм. Тобто перемогли дві компанії, а будувати потужності буде фактично одна. Втім, досвід у "Солар Стальконструкція"є, вони побудували багато сонячних електростанцій в Україні, Східній Європі та дві... у Білорусі (у 2017 та 2019 рр).

З небагатьох досвідчених учасників аукціону, окрім компанії ***Яременка***, можна назвати *"Квітну Солар"*, що входить до групи Євгена ***Ландича***, який займається як сонячними станціями, так і торгівлею електроенергією: "Рентехно", "Дела Інжиніринг", "Делайт Енерджі".

Ландич на ринку багато років. У далекому 2011-му він навіть брав участь у дебатах, організованих Інститутом енергетичних досліджень Дмитра Марунича (того самого, який був заарештований СБУ 9 квітня 2022 року за співпрацю с "Раша Тудей", "Газпромом" та поширення кремлівської пропаганди).

Але приз за екстравагантність має отримати власник компанії "УЗЕ Львів" Тимофій ***Дюкарєв***, який є аспірантом Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв та вивчає розвиток артринку у Європі в XVI–XVII і "Нормативно-правову базу арт-ринку України".

Хтось сказав би, що аспірантів в Україні побільшало, оскільки це дає змогу оформити відстрочку від мобілізації. Але ні, Тимофій насправді тісно пов'язаний з мистецтвом, насамперед, телевізійним. Коли у 2020 році він подавався на посаду спеціаліста Управління культури, національностей та релігій КОДА, то у декларації вказав що має спільну нерухомість з Федором ***Гречаніновим*** та Оленою ***Комашко***.

Гречанінов на протязі семи лет відповідав за стратегию медіахолдинга Віктора ***Пінчука*** StarLightMedia, а згодом став директором по стратегії і розвитку "Медіа Групи Україна" Ріната ***Ахметова***.

Він з ***Комашко*** і батьком нашого героя Миколою ***Дюкаревим***, заснував ТОВ "Скідер". А тепер ***Дюкарев-молодший*** збирається будувати балансуючі потужності для енергосистеми, паралельно з дослідженням арт-ринку.

P.S.

Список тих, хто отримав умовно кажучи, ***"преференції Кудрицького"*** не є таємницею, він був опублікований за кілька днів після події.

А ще за тиждень, 2 вересня 2024 ***Кудрицький*** на підставі власної заяви був звільнений з посади голови НЕК "Укренерго".

Кадровий склад переможців цих аукціонів може пролити світло на мотиви різномовних асоціацій та лідерів думок вступитися за звільненого керівника держкомпанії.

***

№ 232

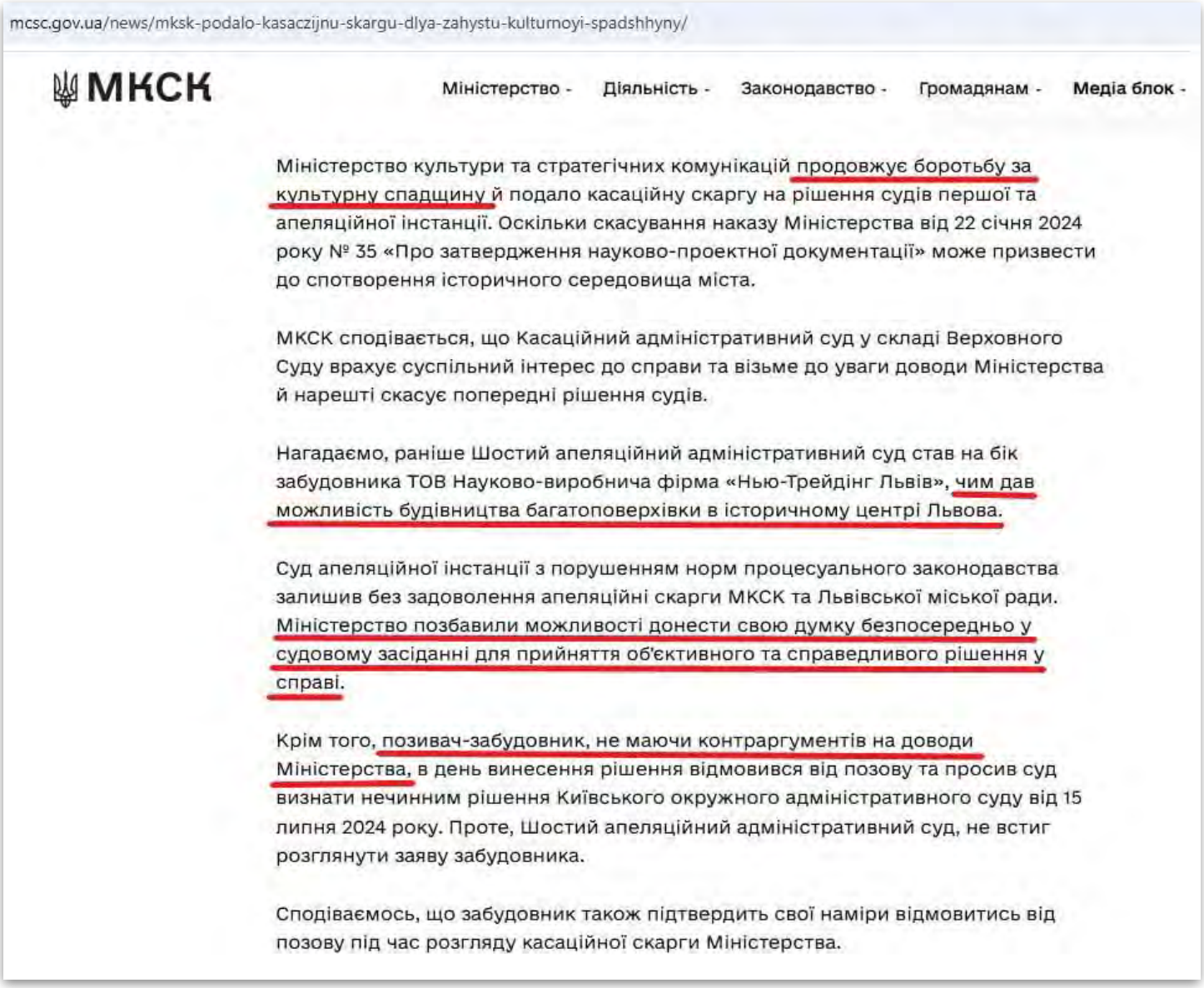

mcsc.gov.ua/news/mksk-podalo-kasaczijnu-skargu-dlya-zahystu-kulturnoyi-spadshhyny/

МКСК

Міністерство - Діяльність - Законодавство - Громадянам - Медіа блок -

Міністерство культури та стратегічних комунікацій продовжує боротьбу за культурну спадщину й подало касаційну скаргу на рішення судів першої та апеляційної інстанції. Оскільки скасування наказу Міністерства від 22 січня 2024 року № 35 «Про затвердження науково-проектної документації» може призвести до спотворення історичного середовища міста.

МКСК сподівається, що Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду врахує суспільний інтерес до справи та візьме до уваги доводи Міністерства й нарешті скасує попередні рішення судів.

Нагадаємо, раніше Шостий апеляційний адміністративний суд став на бік забудовника ТОВ Науково-виробнича фірма «Нью-Трейдінг Львів», чим дав можливість будівництва багатоповерхівки в історичному центрі Львова.

Суд апеляційної інстанції з порушенням норм процесуального законодавства залишив без задоволення апеляційні скарги МКСК та Львівської міської ради. Міністерство позбавили можливості донести свою думку безпосередньо у судовому засіданні для прийняття об'єктивного та справедливого рішення у справі.

Крім того, позивач-забудовник, не маючи контраргументів на доводи Міністерства, в день винесення рішення відмовився від позову та просив суд визнати нечинним рішення Київського окружного адміністративного суду від 15 липня 2024 року. Проте, Шостий апеляційний адміністративний суд, не встиг розглянути заяву забудовника.

Сподіваємось, що забудовник також підтвердить свої наміри відмовитись від позову під час розгляду касаційної скарги Міністерства.

2024-11-06

Могильний

Одно з двох.

1) Або Mykola Tochytskyi вирішив перетворити Міністерство культури та стратегічних комунікацій України на Міністерство нахабної брехні.

2) Або Міністра хтось ДУЖЕ сильно підставляє, прикриваючи дупу посадовцям, що при Ткаченку та Карандєєві займалися саботажем у сфері охорони культурної спадщини.

Я навіть не можу пригадати, коли стільки нахабної брехні було в одній новині від Мінкультури, як в цій про касацію по справі з оскарженням завідомо **незаконного (скоріше, навіть фіктивного) наказу про "затвердження ІАОП Львова"**.

Особливо останні підкреслений пасаж сподобався

> — про "позивач-забудовник, не маючи контраргументів на доводи Міністерства...".

Це при тому, що в ПИСЬМОВОМУ провадженні суд по матеріалах справи в порох стер

> — абсурдні у своїй безглуздості потуги Мінкультури довести, що стаття 19 Конституції України не підлягає застосуванню, якщо органи влади не бажають її виконувати ;)

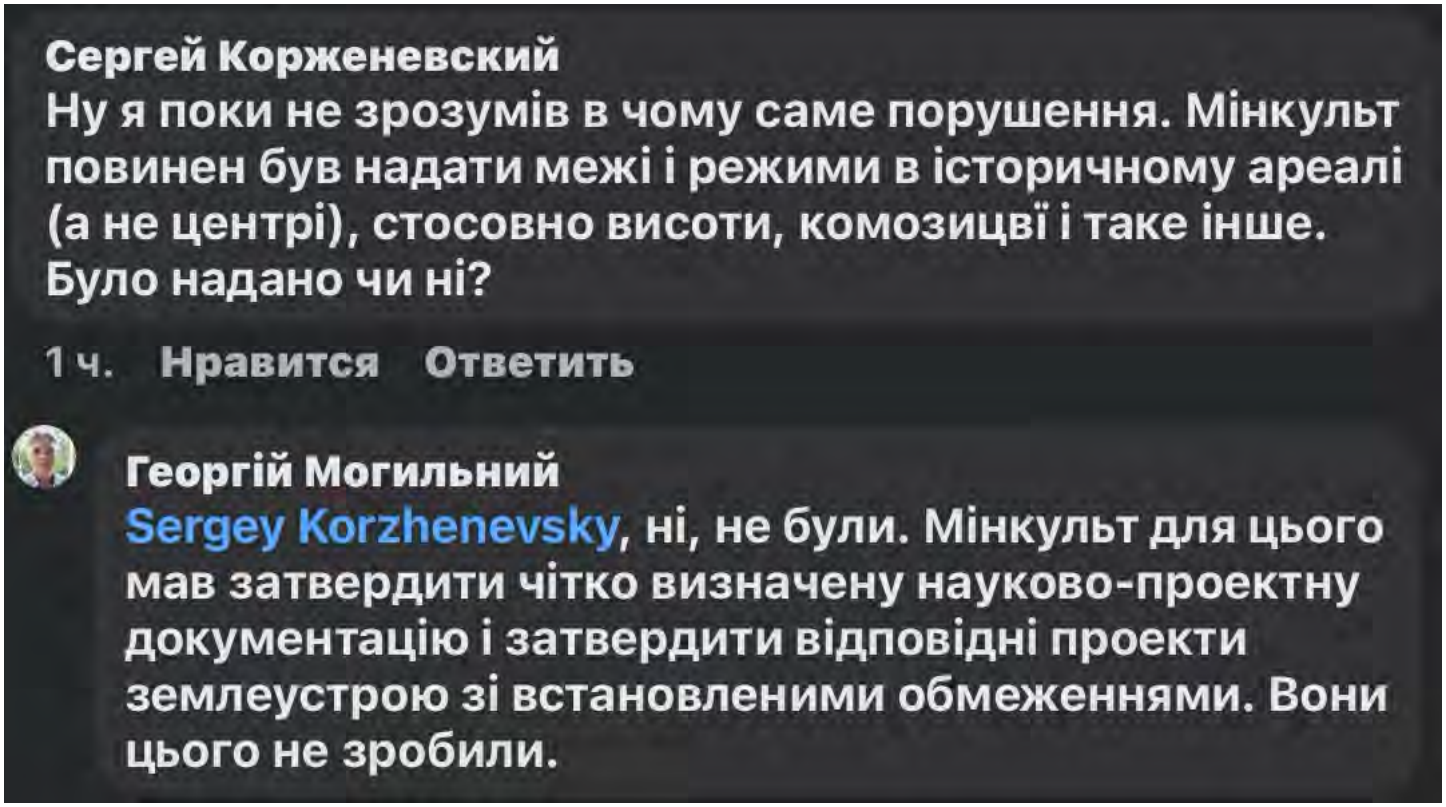

***

№ 233

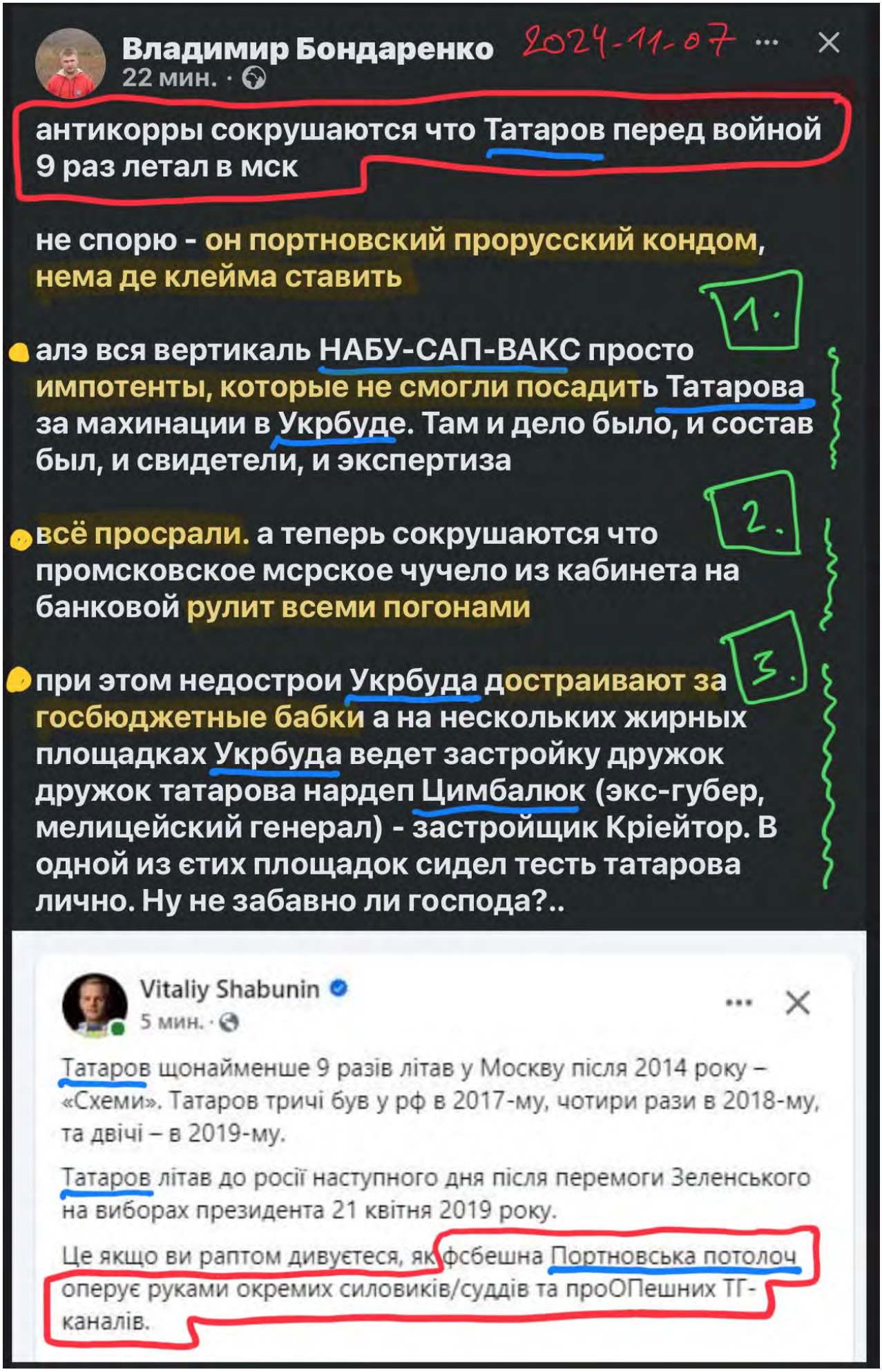
Владимир Бондаренко
2024-11-07
22 мин. ·
антикорры сокрушаются что Татаров перед войной 9 раз летал в мск
не спорю - он портновский прорусский кондом, нема де клейма ставить
1.
алэ вся вертикаль НАБУ-САП-ВАКС просто импотенты, которые не смогли посадить Татарова за махинации в Укрбуде. Там и дело было, и состав был, и свидетели, и экспертиза
2.
всё просрали. а теперь сокрушаются что промсковское мсрское чучело из кабинета на банковой рулит всеми погонами
3.
при этом недострои Укрбуда достраивают за госбюджетные бабки а на нескольких жирных площадках Укрбуда ведет застройку дружок дружок татарова нардеп Цимбалюк (экс-губер, мелицейский генерал) - застройщик Кріейтор. В одной из єтих площадок сидел тесть татарова лично. Ну не забавно ли господа?..
Vitaliy Shabunin
5 мин. ·
Татаров щонайменше 9 разів літав у Москву після 2014 року – «Схеми». Татаров тричі був у рф в 2017-му, чотири рази в 2018-му, та двічі – в 2019-му.
Татаров літав до росії наступного дня після перемоги Зеленського на виборах президента 21 квітня 2019 року.
Це якщо ви раптом дивуєтеся, як фсбешна Портновська потолоч оперує руками окремих силовиків/суддів та проОПешних ТГ-каналів.

***

№ 234

Концепція «мир завдяки силі» вже не раз доводила свою реалістичність та ефективність – виступ Президента на саміті Європейської політичної спільноти

2024-11-07

Прем'єр-міністре Орбан!

Президенте Мішелю!

Шановні лідери!

Радий цій можливості зустрітися й попрацювати разом в інтересах Європи й наших народів.

Учора я говорив із Президентом ***Трампом***, як і багато хто з вас. Це була **продуктивна розмова, хороша розмова**. Звісно, ми ще не можемо знати, якими будуть його дії. Але сподіваємося, що Америка стане сильнішою. Саме така Америка потрібна Європі. А сильна Європа – це те, що потрібно Америці, на мою думку. Це той зв'язок між союзниками, який слід цінувати і якого не можна втратити.

Перед нами багато викликів.

З часу нашої останньої зустрічі в цьому форматі відбулася значна ескалація російської війни. І саме Росія спричинила цю ескалацію.

Північна Корея зараз, по суті, веде війну у Європі. Північнокорейські солдати намагаються вбивати наших людей на європейській землі.

З часу липневого саміту Європейської політичної спільноти в Британії було багато розмов про необхідність піддатися Путіну, відступити, піти на якісь «поступки». І насправді дехто з лідерів, навіть із Європи, рішуче виступав за те, щоб Україна пішла на «поступки» перед Путіним.

Це неприйнятно для України та неприйнятно для всієї Європи.

А що ж далі?

Чи має Європа шукати прихильності Кім Чен Ина в надії, що він теж дасть Європі спокій?

Жоден сильний лідер, завдяки якому була збудована об'єднана, сильна та мирна Європа, не міг би навіть уявити собі такого.

Але концепція «мир завдяки силі» вже не раз доводила свою реалістичність та ефективність. Зараз вона необхідна знову.

І не має бути ілюзій, що виявом слабкості або торгівлею якимись європейськими позиціями чи статусом якоїсь європейської країни можна купити справедливий мир. Це просто так не працює. Мир – це винагорода лише для сильних. Тому альтернативи сильній Європі немає. А для сили, звісно, важлива єдність.

Росія почала цю війну не тому, що їй потрібно більше території. Звичайно що ні. Росія має більше землі, ніж будь-хто.

Вона хотіла глобальної влади, спершу – контролю над Україною, а потім – над усіма вами, як це було колись за радянського чи імперського правління.

Будапешт пам'ятає, який вигляд мають радянські танки. Українські міста не забудуть російські бомби. І так само, як Будапешт, кожне місто в Україні й усі наші країни заслуговують на безпеку та мир.

1)

По-перше, я дякую всім вам за підтримку України та нашого народу. Ми «захищаємося не від російських слів, а від російських нападів».

Тому нам потрібна достатня кількість **зброї**, а **не підтримка в переговорах**.

Обійми з Путіним не допоможуть.

Дехто з лідерів обіймається з ним уже 20 років, і все стає тільки гірше. Він думає лише про війни й не зміниться. Тільки тиском можна його стримати.

2)

По-друге, ми побудували **чітку дипломатичну систему**, здатну підштовхнути Росію до ***справедливого миру***.

Більшість представлених тут країн долучилися до цієї роботи задля ефективної дипломатії. На тематичних конференціях вже обговорено кожен пункт Формули миру.

Ядерна безпека, продовольча безпека, енергетика, повернення в'язнів і депортованих осіб, депортованих дітей в Україну, і повне дотримання міжнародного права, і багато іншого. Нам треба підштовхнути Росію до цього.

І справедливий мир стане нашою спільною перемогою.

План перемоги у вас на столі. Тож Україна першою запропонувала змінити нашу спільну стратегію задля досягнення – і якнайшвидше – ***справедливого миру***.

І дозвольте підкреслити: ця війна відбувається на українській землі. Це важливо. Україна вдячна за всю підтримку з боку наших партнерів, і ми відкриті до будь-яких конструктивних ідей заради досягнення справедливого миру для нашої країни.

Але саме **Україна повинна вирішувати, що має бути, а чого не має бути на порядку денному для завершення цієї війни**.

Рахунок за цю війну треба виставляти росіянам, а не Україні.

Щоб Росія більше не могла висувати свої фальшиві претензії всім навколо – від країн Балтії до Балкан. Будь-яка країна, будь-який лідер, що поважає міжнародне право й сидить за цим столом, має розуміти, що хижаки завжди вимагають щораз більшої й більшої здобичі.

3)

По-третє, під час цієї війни ми побачили **неспроможність** певних європейських підходів.

Наприклад, що ближче країна до Росії, то слабшою стає концепція нейтралітету. Швидке приєднання Фінляндії та Швеції до НАТО показало, як європейські лідери та лідери Альянсу насправді уявляють собі гарантовану безпеку – не на словах, а через НАТО. Україна взяла це до відома.

4)

По-четверте, **російські активи**. Я хочу подякувати всім, кожному лідеру, який відстоює право України використовувати кошти з російських активів для захисту від російської агресії. Російська держава не цінує ні людей, ні моралі – вона цінує тільки гроші. І тому для них це також буде уроком, коли російські активи працюватимуть на Україну. Відверто кажучи, це українські гроші. Саме в Україні російські війська зруйнували сотні міст і сіл. Мільйони наших людей втратили свої домівки. Для цього потрібні кошти. І зараз замість того, щоб шукати причини для затягування рішень, необхідно знайти механізм, як спрямувати кошти в Україну, щоб вони якомога швидше почали працювати.

5)

По-п'яте, **кошти Путіна на війну**. Ми всі знаємо, що Росія все ще отримує достатньо прибутку від продажу нафти, щоб продовжувати війну. Росія все ще уникає санкцій і купує компоненти для дронів і ракет по всьому світу. Росія все ще має здатність сіяти нестабільність і втручатися в життя націй у таких регіонах, як Сахель, Північна Африка, Близький Схід, і таких країн, як Ємен. Чому Путін це робить?

Нам потрібні важелі впливу на нього. Вони потрібні всій Європі.

І разом ми можемо не лише зупинити війну Росії проти України, а й відповісти на інші виклики. Це можливо для нас, це можливо для Європи, а не для одного окремого лідера.

Прошу вас об'єднатися для захисту спільних інтересів наших народів. І так само ми маємо працювати разом із нашими союзниками заради наших спільних інтересів.

Ще раз дякую за запрошення, пане Прем'єр-міністре.

Дякую за увагу! Дякую за підтримку.

Слава Україні!

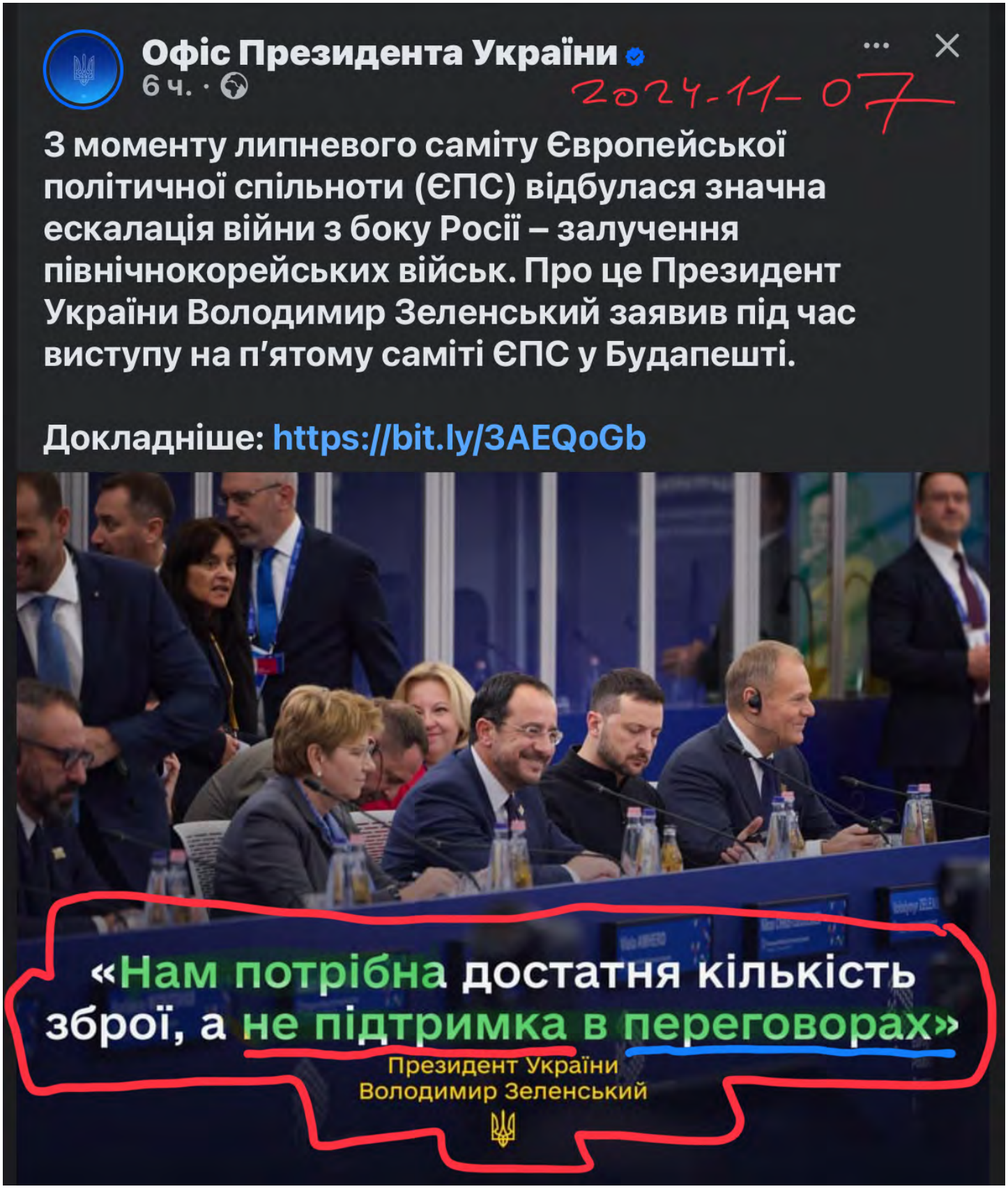
Офіс Президента України
6 ч. ·
2024-11-07
З моменту липневого саміту Європейської політичної спільноти (ЄПС) відбулася значна ескалація війни з боку Росії – залучення північнокорейських військ. Про це Президент України Володимир Зеленський заявив під час виступу на п'ятому саміті ЄПС у Будапешті.
Докладніше: https://bit.ly/3AEQoGb
«Нам потрібна достатня кількість зброї, а не підтримка в переговорах»
Президент України
Володимир Зеленський

Рис2

Рис2

***

№ 235

Зеленський назвав "диванними експертами" тих, хто пропонує йому припинення вогню без гарантій

2024-11-07

АВТОР: ТЕТЯНА СТЕПАНОВА

Люди, які пропонують Україні припинення вогню без гарантій безпеки - це "диванні експерти", які ніколи не переживали війну. Вони не розуміють, чим будь-які домовленості з РФ можуть обернутися для України.

Про це повідомляє *РБК-Україна* з посиланням на президента України Володимира Зеленського під час *пресконференції* за підсумками участі в саміті Європейської політичної спільноти.

"Але є небезпечна риторика. Ми розуміємо, хто її підіймає та впроваджує. Що стосується «припинення вогню». Спочатку припинення вогню, а потім подивимось. Дуже страшний виклик для всіх наших громадян. Спочатку припинення вогню, а потім ми подивимось. Хто такі ви? Ваші діти вмирають? Вони там гинуть? Руйнуються ваші домівки? Про що мова? Хто такі ви?", - сказав ***Зеленський***.

Він нагадав, що припинення вогню, яке було з 2014 року, коли росіяни окупували Крим та частину Донбасу, закінчилося РФ підготовкою до повномасштабного вторгнення.

За словами президента, це говорить про те, що припинення вогню, коли немає гарантій безпеки для України - це "підготовка до продовження окупації України та руйнації нашої незалежності та суверенітету".

"Це називається сьогодні "диванні експерти". По-іншому це не називається. Люди, які не пережили війну, а пережили її в книжках та фільмах. Люди, які мають роки чи місяці спілкування з Путіним, обійми тощо, але ніколи з ним не воювали. Це і є аналітика без глибокого розуміння війни, її наслідків та ризиків для себе", - наголосив ***Зеленський***.

Він зазначив, що всі чітко розуміють, що **просто припинення вогню** - це сьогодні **"модель, яку ми можемо почути від деяких лідерів тут (на саміті у Будапешті - ред.), почути від *Бразилії*, *Китаю*, і важливо, що точно ми чуємо це від *Росії*"**.

"Це прекрасна модель для РФ. Припинення вогню, а потім інше, треба чітко розуміти, що таке "інше". У нас було припинення вогню, а далі був пункт "обмін полонених". Так я вам нагадаю, що навіть обміну полонених не було. Люди в тюрмах 10 років. Після припинення вогню настала заморозка конфлікту", - додав президент.

Зеленський нагадав, що коли він став президентом України у 2019 році, домовлявся з Путіним про обмін "всіх на всіх".

"Тоді обміняли 130 людей, а не "всіх на всіх". Тому не можна казати "потім подивимось". Це абсолютно непрофесійно, і найстрашніше - невідповідально. Чіткий план повинен бути", - підкреслив глава держави.

Президент вважає, що **«кожен лідер має право висловлювати свою думку, але не пропагандувати»**.

"Бо спочатку ти маєш вплив на своє суспільство, потім на інших, а потім ти раптом «decision maker». Decision maker - це той, хто може зараз зупинити війну. Якщо ти не можеш зараз зупинити війну і не можеш 10 років це зробити, то ти не decision maker", - зазначив він.

Зеленський також додав, що **«дивно чути від країни, яка проти вступу України до НАТО, пропозиції про припинення вогню»**.

"Припинення вогню пропонує вам лідер, який проти України в НАТО. Уявіть цей нонсенс. Чому? Бо припинення вогню йде тоді, коли жертва знає, що у неї будуть гарантії безпеки. Тому лідер, який пропонує припинення вогню, але виступає проти гарантій безпеки, - просто оратор", - наголосив президент.

Побоювання щодо Трампа

Нагадаємо, раніше ЗМІ повідомляли, що у Києві та серед союзників України стурбованість викликає те, що наступний президент США Дональд *Трамп може змусити українців прийняти угоду з російським диктатором Володимиром Путіним*, яка має на увазі широкі поступки територіями.

Вони також мають ширші побоювання, що без чітких довгострокових гарантій щодо майбутнього України Росія може використати будь-яку зупинку бойових дій для відновлення своїх Збройних сил та підготовки до нового нападу.

***

№ 236

Запропонували бізнесу долучитися до розробки внутрішнього Плану – Президент

2024-11-07

Цими тижнями триває робота над ***внутрішнім Планом посилення України***. Про це Президент Володимир Зеленський заявив під час звернення до учасників десятого ***Київського міжнародного економічного форуму***.

Він зазначив, що ***План посилення*** – **це внутрішня стійкість, внутрішні завдання для перемоги.**

«І в ньому одним із ключових елементів буде саме економічний елемент, бізнесовий, те, як ми можемо вивільнити внутрішню економічну силу України завдяки:

> **1) — дерегуляції, 2) — нормальній конкуренції, 3) — потенціалу нашого підприємництва,**

щоб зміцнити силу:

а) *українського суверенітету* й нашого в) *захисту* від зовнішньої агресії», – сказав Президент.

Глава держави розповів, що **бізнесу вже запропонували долучитися** до розробки ***економічного напряму*** внутрішнього ***Плану посилення***, та наголосив, що стратегічне бачення підприємців буде в ньому враховане.

За цю роботу відповідає ***Перша віцепрем'єр-міністерка – міністерка економіки*** України Юлія ***Свириденко***.

***

№ 237

Президент: Україна прагне рівних і продуктивних відносин з Угорщиною

2024-11-07

Україна прагне встановити міцні **відносини з Угорщиною, які ґрунтуватимуться на принципах рівності та взаємної поваги**. Про це Президент Володимир Зеленський заявив під час пресконференції в Будапешті.

Глава Української держави подякував Прем'єр-міністру Угорщини Віктору Орбану за запрошення на п'ятий саміт Європейської політичної спільноти. Окремо Президент наголосив, що Україна зацікавлена у дружніх і продуктивних відносинах з Угорщиною.

«Для нас важлива чистота у домовленостях. Є *питання* щодо меншин.

І ми багато чого зробили, є висновки Європейської комісії – *до нас зауважень у цьому питанні немає*. Ми поважаємо угорську меншину в Україні», – сказав Володимир Зеленський.

Глава держави наголосив, що ***двостороння угода*** між Україною та Угорщиною ***має містити*** **підтримку вступу нашої країни до НАТО**.

«Ми готові на все, щоб між нами не було питань. Двостороння угода, договір – це про повагу й про те, чи ти бачиш мене на рівних», – підсумував Президент.

***

№ 238

Припинення вогню не може бути без чітких гарантій безпеки для України – Володимир Зеленський

2024-11-07

Сьогодні безвідповідально пропонувати ініціативи щодо припинення вогню на території України без надання нашій країні реальних, дієвих гарантій безпеки. Про це заявив Президент Володимир ***Зеленський*** на пресконференції в Будапешті.

«Небезпечна риторика щодо припинення вогню, коли немає гарантій безпеки для України. Зрозумілих, реальних, у які ми віримо, а не просто риторичних якихось гарантій безпеки. Так ось це припинення вогню – підготовка до продовження окупації України та руйнація нашої незалежності й суверенітету», – наголосив він.

Глава держави зазначив, що **таке пропонують люди**, які не пережили війну, не розуміють її наслідків і ризиків для себе, а також **ті, хто спілкується з Путіним**, але ніколи не воював із ним.

«Просто *припинення вогню* – це сьогодні модель, яку ми можемо почути від деяких лідерів тут, від Бразилії, від Китаю, і важливо, що точно ми чуємо це від Росії. Це прекрасна модель для РФ. Припинення вогню, а потім інше? Треба чітко розуміти, що таке "інше"», – пояснив Володимир Зеленський.

Президент нагадав, що після початку російської агресії проти України у 2014 році вже були домовленості про припинення вогню.

«Навіть обміну полонених не було. Люди в тюрмах 10 років. Після припинення вогню настало замороження конфлікту», – наголосив він.

Водночас Володимир Зеленський повідомив, що за підсумками саміту Європейської політичної спільноти є оборонні домовленості щодо посилення українських воїнів, а також позитив у зміцненні ППО перед початком зими.

Крім того, за словами Президента, збільшується кількість країн, які підтримують Україну.

«У нас був *інавгураційний Саміт миру*, де були понад 100 країн і міжнародних інституцій. Достатньо велика кількість країн, які в ООН голосували за резолюції проти російської агресії, на підтримку України, – більш як 140. Це і є кількість країн, які підтримують Україну, виступають проти агресії Росії, визнають територіальну цілісність і суверенітет будь-якої незалежної країни», – зазначив Глава держави.

Офіс Президента України
7 ч. ·
Сьогодні безвідповідально пропонувати ініціативи щодо припинення вогню на території України без надання нашій країні реальних, дієвих гарантій безпеки. Про це заявив Президент Володимир Зеленський на пресконференції в Будапешті.
Детальніше: https://bit.ly/3O06AVS
European Political Community Summit
«Припинення вогню не може бути без чітких гарантій безпеки для України»
Президент України
Володимир Зеленський

***

№ 239

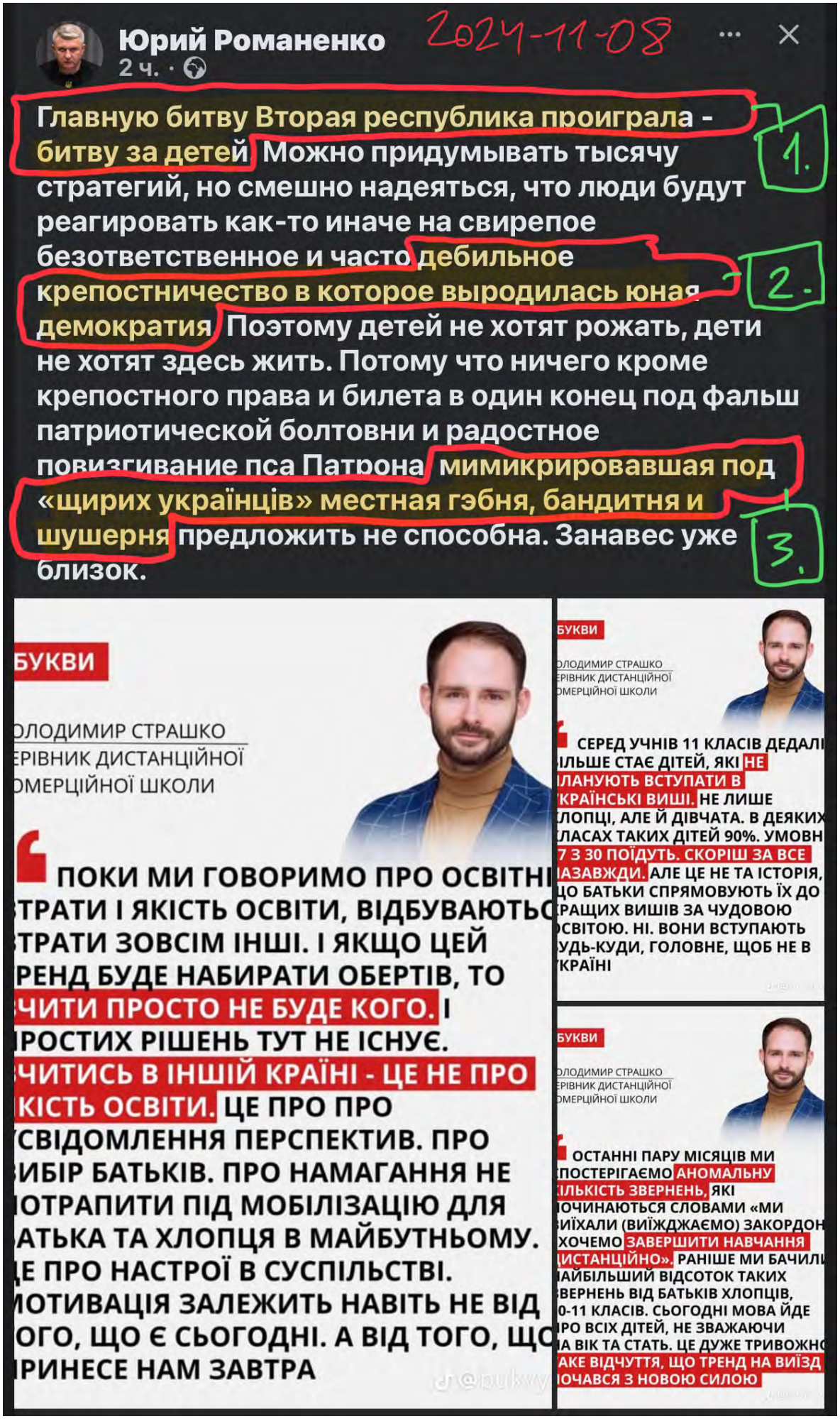
Юрий Романенко
2 ч. ·
2024-11-08
Главную битву Вторая республика проиграла - битву за детей. Можно придумывать тысячу стратегий, но смешно надеяться, что люди будут реагировать как-то иначе на свирепое безответственное и часто дебильное крепостничество в которое выродилась юная демократия. Поэтому детей не хотят рожать, дети не хотят здесь жить. Потому что ничего кроме крепостного права и билета в один конец под фальш патриотической болтовни и радостное повизгивание пса Патрона, мимикрировавшая под «щирих українців» местная гэбня, бандитня и шушерня предложить не способна. Занавес уже близок.
1.
2.
3.
БУКВИ
ОЛОДИМИР СТРАШКО
ЕРІВНИК ДИСТАНЦІЙНОЇ
ОМЕРЦІЙНОЇ ШКОЛИ
ПОКИ МИ ГОВОРИМО ПРО ОСВІТНІ
ТРАТИ І ЯКІСТЬ ОСВІТИ, ВІДБУВАЮТЬС
ТРАТИ ЗОВСІМ ІНШІ. І ЯКЩО ЦЕЙ
РЕНД БУДЕ НАБИРАТИ ОБЕРТІВ, ТО
ЧИТИ ПРОСТО НЕ БУДЕ КОГО. І
ПРОСТИХ РІШЕНЬ ТУТ НЕ ІСНУЄ.
ЧИТИСЬ В ІНШІЙ КРАЇНІ - ЦЕ НЕ ПРО
КІСТЬ ОСВІТИ. ЦЕ ПРО ПРО
СВІДОМЛЕННЯ ПЕРСПЕКТИВ. ПРО
ИБІР БАТЬКІВ. ПРО НАМАГАННЯ НЕ
ОТРАПИТИ ПІД МОБІЛІЗАЦІЮ ДЛЯ
АТЬКА ТА ХЛОПЦЯ В МАЙБУТНЬОМУ.
Е ПРО НАСТРОЇ В СУСПІЛЬСТВІ.
ОТИВАЦІЯ ЗАЛЕЖИТЬ НАВІТЬ НЕ ВІД
ОГО, ЩО Є СЬОГОДНІ. А ВІД ТОГО, ЩО
РИНЕСЕ НАМ ЗАВТРА
@pukvy
БУКВИ
ОЛОДИМИР СТРАШКО
ЕРІВНИК ДИСТАНЦІЙНОЇ
ОМЕРЦІЙНОЇ ШКОЛИ
СЕРЕД УЧНІВ 11 КЛАСІВ ДЕДАЛІ
ІЛЬШЕ СТАЄ ДІТЕЙ, ЯКІ НЕ
ЛАНУЮТЬ ВСТУПАТИ В
КРАЇНСЬКІ ВИШІ. НЕ ЛИШЕ
ЛОПЦІ, АЛЕ Й ДІВЧАТА. В ДЕЯКИХ
ЛАСАХ ТАКИХ ДІТЕЙ 90%. УМОВН
7 З 30 ПОЇДУТЬ. СКОРІШ ЗА ВСЕ
АЗАВЖДИ. АЛЕ ЦЕ НЕ ТА ІСТОРІЯ,
ЦО БАТЬКИ СПРЯМОВУЮТЬ ЇХ ДО
РАЩИХ ВИШІВ ЗА ЧУДОВОЮ
СВІТОЮ. НІ. ВОНИ ВСТУПАЮТЬ
УДЬ-КУДИ, ГОЛОВНЕ, ЩОБ НЕ В
КРАЇНІ
БУКВИ
ОЛОДИМИР СТРАШКО
ЕРІВНИК ДИСТАНЦІЙНОЇ
ОМЕРЦІЙНОЇ ШКОЛИ
ОСТАННІ ПАРУ МІСЯЦІВ МИ
ПОСТЕРІГАЄМО АНОМАЛЬНУ
ІЛЬКІСТЬ ЗВЕРНЕНЬ, ЯКІ
ОЧИНАЮТЬСЯ СЛОВАМИ «МИ
ИЇХАЛИ (ВИЇЖДЖАЄМО) ЗАКОРДОН
ХОЧЕМО ЗАВЕРШИТИ НАВЧАННЯ
ИСТАНЦІЙНО». РАНІШЕ МИ БАЧИЛИ
АЙБІЛЬШИЙ ВІДСОТОК ТАКИХ
ВЕРНЕНЬ ВІД БАТЬКІВ ХЛОПЦІВ,
0-11 КЛАСІВ. СЬОГОДНІ МОВА ЙДЕ
РО ВСІХ ДІТЕЙ, НЕ ЗВАЖАЮЧИ
А ВІК ТА СТАТЬ. ЦЕ ДУЖЕ ТРИВОЖНО
АКЕ ВІДЧУТТЯ, ЩО ТРЕНД НА ВИЇЗД
ОЧАВСЯ З НОВОЮ СИЛОЮ

Рис1

Рис2

***

№ 240

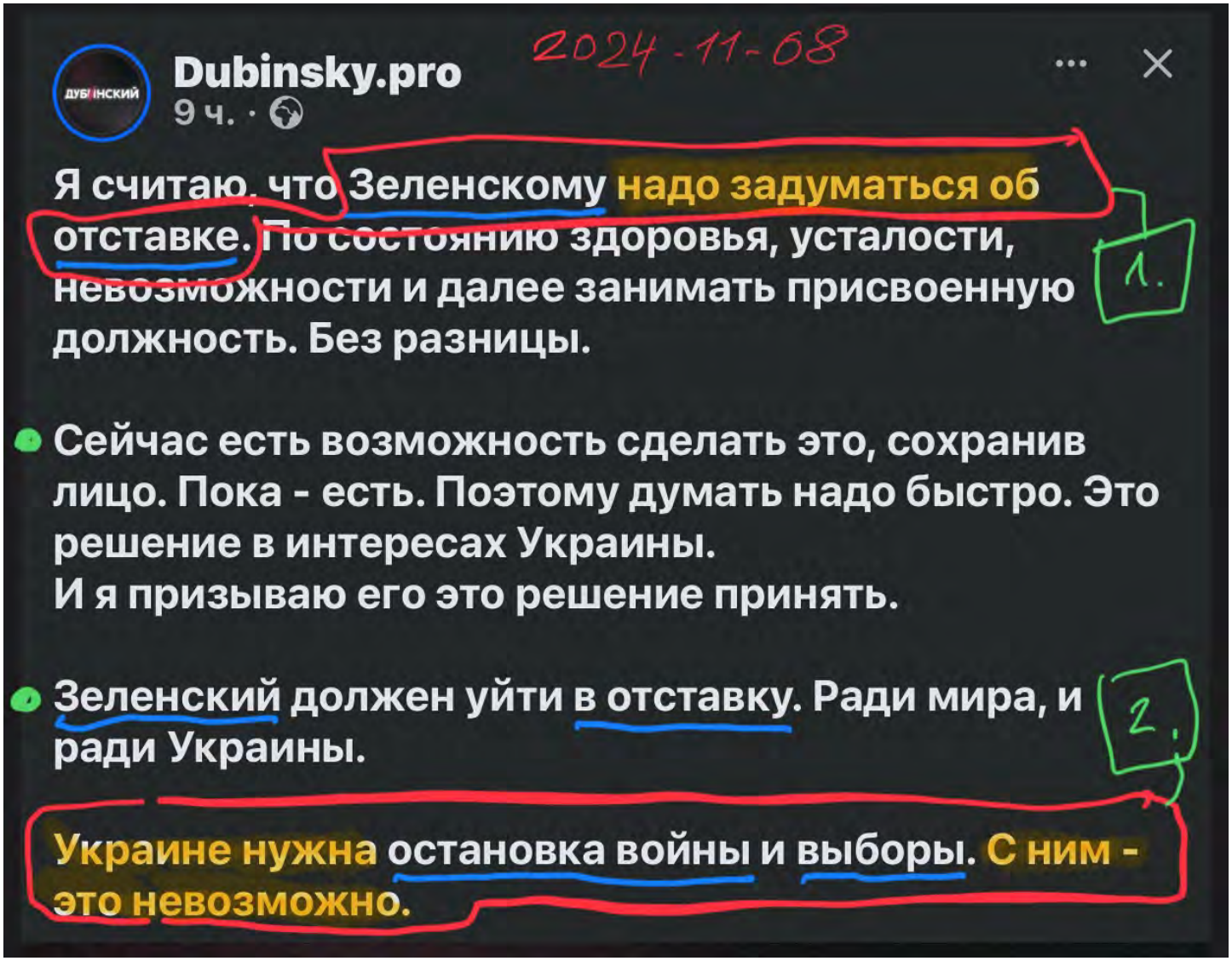
2024-11-08
Dubinsky.pro
9 ч. ·
Я считаю, что Зеленскому надо задуматься об отставке. По состоянию здоровья, усталости, невозможности и далее занимать присвоенную должность. Без разницы.
1.
Сейчас есть возможность сделать это, сохранив лицо. Пока - есть. Поэтому думать надо быстро. Это решение в интересах Украины.
И я призываю его это решение принять.
Зеленский должен уйти в отставку. Ради мира, и ради Украины.
2.
Украине нужна остановка войны и выборы. С ним - это невозможно.

Рис1

Рис2

***

№ 241

ДЖОН ҐРЕЙ: НОВЕ СУСПІЛЬСТВО СПЕКТАКЛЮ

Лис 4, 2024

Джон Ніколас ***ҐРЕЙ***, британський політичний філософ

У 1967 році вийшов трактат Гі Дебора «Суспільство спектаклю». У ньому французький філософ і революціонер критикував сучасне споживацьке суспільство, в якому справжнє життя відсунуто на задній план ілюзією, що підтримується постійним потоком видовищ і товарів, а активна діяльність замінена пасивною ідентифікацією. Центральне місце в суспільстві спектаклю займає образ, а поширенням образів займаються засоби масової інформації. За майже 60 років, що минули від часу публікації візіонерської книги Дебора, ситуація з домінуванням образів, товарним фетишизмом і поклонінням зіркам лише погіршилася.

Джон Грей стверджує, що в XXI столітті обслуговування спектаклю стало головною економічною діяльністю більшості населення, а роль медіазірок, що живуть у вигаданому просторі, стали виконувати навіть політики. Як приклади, він наводить Тоні Бенна, харизматичного депутата парламенту та члена кабінету міністрів, який згодом займався демонстраціями, мітингами, написанням мемуарів і брав інтерв'ю у Саддама Хусейна, та Джеффрі Арчера, який через банкрутство та скандали змінив політичну кар'єру на кар'єру популярного письменника, а пізніше навіть свій тюремний досвід перетворив на успішний продукт. Однак головна відмінність сьогоднішнього суспільства спектаклю від того, про яке писав Дебор, за словами Грея, полягає в тому, що завдяки реаліті-шоу та соцмережам сьогодні зіркою може стати кожен.

Побожного парламентарія Тоні Бенна і скандального колишнього голову Консервативної партії Джеффрі Арчера об'єднує небагато. У них дуже різні біографії та абсолютно різні кар'єрні шляхи. Характери, за винятком нездатності до самоіронії, також суттєво різняться. І все ж у них є дещо спільне: обидва вони продають себе і своє життя як медіапродукт.

Обидва опублікували свої щоденники: Арчер — про свої перші 22 дні у в'язниці Белмарш, а Бенн — про період з 1991 по 2001 рік. Обидва також зіграли самих себе: Арчер — у п'єсі, поставленій незадовго до того, як він отримав тюремний строк, а Бенн — у власному шоу, з яким він роз'їжджав по всій країні зі своєю фірмовою люлькою, чашкою чаю та ексцентричними ідеями.

***

Межа між політикою та сферою розваг довгий час була розмитою, а згодом і зовсім зникла

Вислів Джона Еноха Павелла про те, що будь-яка політична кар'єра завершується невдачею, більше не відповідає дійсності. Нині політики, чиї кар'єри не склалися, стають артистами естради. У медіакультурі викривальних щоденників, відвертих мемуарів і вуайєристських телешоу колишні політики намагаються перетворити себе на комерційний продукт. Окрім Тоні Бенна і Джеффрі Арчера, ролі знаменитостей на себе приміряли також Едвіна Каррі та Ульріка Юнссон. І немає значення, що перша була політиком, а остання телеведучою; обидві перетворили своє життя на товар, який продають аудиторії, жадібній до чужих одкровень у ЗМІ.

Важко сказати, чому розвиток мас-медіа пішов саме цим шляхом. Можливо, частково це пов'язано з тим, що культ знаменитості став однією з головних рушійних сил економіки. Минули часи, коли основу економіки становило виробництво промислових товарів. У країнах, де високий рівень добробуту сприймається як належне, розважальна сфера стала ядром економіки. Автомобілі, як і раніше, купують як засіб пересування, а книги — заради корисної інформації, проте продаються вони завдяки обіцянці нових вражень. Головною загрозою для такої економіки є нудьга, яка виникає з перенасиченості.

Нові враження набридають ще швидше, ніж товари, особливо якщо — як часто буває — насправді в них мало нового.

Споживацька нудьга загрожує зниженням попиту. А щойно попит перестає зростати, він швидко починає падати.

В економіці, що ґрунтується на штучному стимулюванні попиту, знаменитість допомагає продавати абсолютно все, особливо коли відомим може стати будь-

хто. Новизна економіки розваг полягає в обіцянці слави для кожного. Раніше, щоб продати предмети розкоші широким масам, їх представляли як частину способу життя багатих і знаменитих. Сьогодні масове споживання підживлюється вірою в те, що відомим може стати кожен. Слава стала своєрідною народною лотереєю, що допомагає урізноманітнити буденність.

Мас-медіа завжди виконували цю роль. Як зазначав Джордж Орвелл, ескапістське голлівудське кіно 1930-х років допомогло значно знизити громадське невдоволення в період Великої депресії. Голлівуд, за допомогою своїх зірок, створив ілюзорний паралельний світ, який компенсував похмурість і нестабільність реального життя.

Однак економіка розваг створила дещо значно більше, ніж Голлівуд — вона породила міф про те, що кожен може стати зіркою.

Коли Енді Воргол заявив, що в майбутньому кожен отримає свої «15 хвилин слави», він не лише спроєктував на інших свою нарцисичну фантазію, але й передбачив сучасну версію капіталізму, де економічне зростання забезпечується переконанням мас у тому, що виграти в лотереї слави може кожен.

Дивовижно, як мало людей передбачило зародження економіки розваг. І більшість із тих, кому це вдалося, не були соціологами чи економістами. Найбільш чітке бачення майбутнього, ймовірно, можна знайти в творах Джеймса Балларда, який у своєму оповіданні 1967 року передбачив прихід до влади Рональда Рейґана, а в експериментальному романі «Виставка жорстокості» (1969) підкреслив важливу роль образів катастроф і насильства в новій медійній економіці. Приблизно в цей же період Гі Дебор, найобдарованіший мислитель серед групи провокаторів і авангардних митців-ситуаціоністів, розробив свою теорію суспільства спектаклю.

Дебор передбачив одну з найхарактерніших рис економіки розваг — те, що стрімкий потік образів у мас-медіа змушує людей втрачати зв'язок із минулим. Постійна зміна трендів не лише стимулює попит, а й створює медіа-сурогат «вічного теперішнього», про яке говорили містики.

В економіці розваг минуле систематично стирається, а майбутнє залишається поза увагою.

Гі Дебор пише: «Фабрикація сучасності, в певному сенсі, є своєрідною модою. Але що зараз відбувається з модою? Від одягу до музики — скрізь помітний схожий процес. Мода просто забула про минуле і, здається, вже не вірить у майбутнє. Залишилося одне вічне теперішнє. Цього ефекту вдалося досягти завдяки усуненню будь-яких бар'єрів на шляху інформації. Мода тепер приречена вічно повертатися до короткого списку тривіальних і банальних рішень, пристрасно заявляючи їх як щось абсолютно нове та незнане досі. Водночас у новинах майже не з'являється повідомлень про справжні зміни, про те, що дійсно важливе, — і навіть якщо їх включають до новинних блоків, то це робиться з великим скрипом».

Будучи марксистом, Дебор пояснював суспільство спектаклю крізь призму економіки, але цілком можливо, що економіка розваг має культурні корені. Цю ідею висуває Джордж Волден у своєму перекладі есе Жюля Амеде Барбе д'Оревільї «Дендизм і Джордж Бреммель». Уолден зазначає, що аристократичний культ дендизму, який французький письменник Барбе

д’Оревільї аналізував на прикладі світського денді Джорджа Бреммеля, нині став масовим явищем. Як пише Волден у вступі, дендизм — це не лише стиль одягу, а й світогляд, філософія і навіть релігія, яка прославляє мінливість і схильність жити моментом, демонстративну байдужість до етичних та політичних питань, а також показний індивідуалізм.

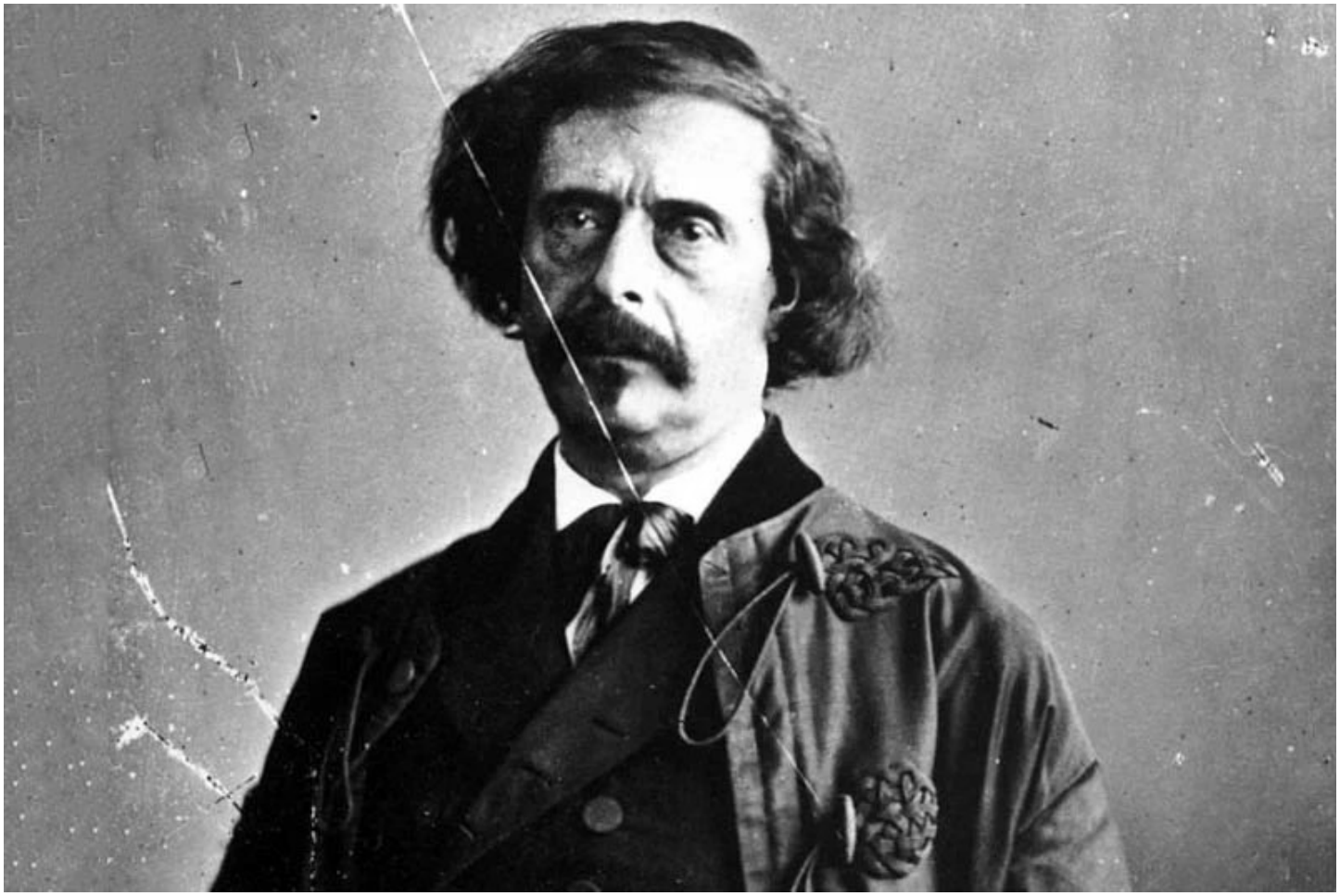

За часів Бреммеля дендизм був культом для обраних. Сьогодні, пише Уолден, він перетворився на вибір мільйонів. Напускна байдужість Воргола, показна незворушність Гілберта і Джорджа, манірність поп-музикантів, як-от Джарвіса Кокера, — це вже не просто вдавані риси медіаікон, а надбання широких мас.

Завдяки безпрецедентному зростанню рівня добробуту та кількості вільного часу після закінчення Другої світової війни, дендистська одержимість одягом і деталями власного вигляду стала однією з визначальних рис нашої епохи.

Не заглиблюючись у аналіз причин, Уолден зазначає, що, всупереч думці Барбе д’Оревільї, дендизм не є виключною особливістю Англії епохи Регентства. Це стиль життя, властивий багатьом країнам і періодам. Питання в тому, чому він настільки популярний сьогодні. Уолден припускає, що сучасний культ денді — це спосіб уникнути нудьги: «У масовому суспільстві від tedium vitae страждають не менше, ніж в аристократичних колах (а, можливо, навіть більше, адже вони потерпають від власної тяжкості та одноманітності)».

Іншими словами, постійне прагнення до новизни в моді, властиве дендизму, — це реакція проти стабільності, яка, зрештою, робить дендизм можливим. Уолден називає прототипом демократичного денді Енді Воргола. На його думку, геній Воргола полягав у прославленні буденності, у перетворенні звичайних людей на знаменитостей, у дендизації мас. Уолден підсумовує: «Сьогодні це означає давати масовій людині те, чого вона найбільше прагне: ілюзію індивідуальності». Слідом за Токвілем Уолден підкреслює парадокс сучасної демократії: ставши філософією мас, індивідуалізм неминуче вироджується в новий вид конформізму.

Культ знаменитості — це наслідок поєднання вимог економіки розваг із цінностями демократичного суспільства. Там, де високий рівень добробуту є нормою для більшості, стабільне економічне зростання залежить від штучного стимулювання потреб. Цей механізм підтримує нескінченне виробництво нових товарів; проте в економіці розваг він працює інакше. Товари подаються не лише як нові продукти, але й як нові враження, унікальні для кожного споживача. Масове споживання забезпечується поділом на безліч нішевих ринків, кожен з яких підтримує ретельно сконструйовану ілюзію неповторності.

Інтерактивні телешоу, такі як «Великий брат», навіюють людям ілюзію, що слава — це загальне право, яким може скористатися кожен, якщо йому пощастить бути обраним іншими. Усіх учасників «Великого брата» об'єднує одне — неробство. Саме відсутність зайнятості, як мені здається, є головною причиною виникнення культу знаменитості.

У більшості розвинених економік спостерігається тенденція до витіснення людей із виробничого процесу. Це зовсім не означає, що вони приречені провести все життя на допомозі по безробіттю. Навпаки, в економіках, де ця тенденція найяскравіше виражена, зайняті майже всі працездатні.

Визначальною рисою економіки розваг є не високий рівень безробіття, а те, що робота все більшої кількості людей полягає в тому, щоб розважати інших і самих себе.

Зростання популярності всіх видів терапії та духовних практик, поширення дизайнерських наркотиків і релігій свідчить про гостру потребу боротьби з «tedium vitae», про яку говорив Уолден, а також про одночасне підтримання ілюзії унікальності.

Цілком можливо, що культ знаменитості й економіка розваг, частиною якої він є, не можуть бути життєздатними в довгостроковій перспективі.

Зрештою, вони виникли в період миру та процвітання, коли демократія не перебувала під загрозою з боку екстремістських рухів, а постійне зростання рівня життя сприймалося як даність. Не буде дивним, якщо вони зійдуть нанівець, коли ці аномальні з історичної точки зору умови зміняться. Боротьба зі нудьгою є насущною потребою лише у часи благополуччя, які трапляються рідко.

В умовах війни з тероризмом, фінансової кризи та безробіття на перший план виходять більш буденні потреби.

> Стабільність перестає бути нудною, а прагнення до індивідуалізму згасає.

Головним завданням стає виживання.

У цих умовах мас-медіа, ймовірно, знову забезпечуватимуть аудиторію ескапістськими фантазіями, як це було у 30-ті роки.

Наразі економіка будується на торгівлі враженнями та фантазіями.

Знаменитості в цьому карнавалі ілюзій — водночас символи самореалізації та взаємозамінні товари, що виробляються й споживаються в рамках конкуренції між мас-медіа. За своєю природою ефемерна, сучасна слава зводиться до обміну приватності на гроші.

Життя знаменитості — це форма рабства, адже існування, залежне від примх мас-медіа, не можна назвати вільним.

Демократичний ідеал «15 хвилин слави» для кожного — ілюзія.

Як одного разу зауважив Крис Еванс:

«досягаючи вершини, розумієш, що там нічого немає».

Переклад – *ПолітКом*

Джерело тут

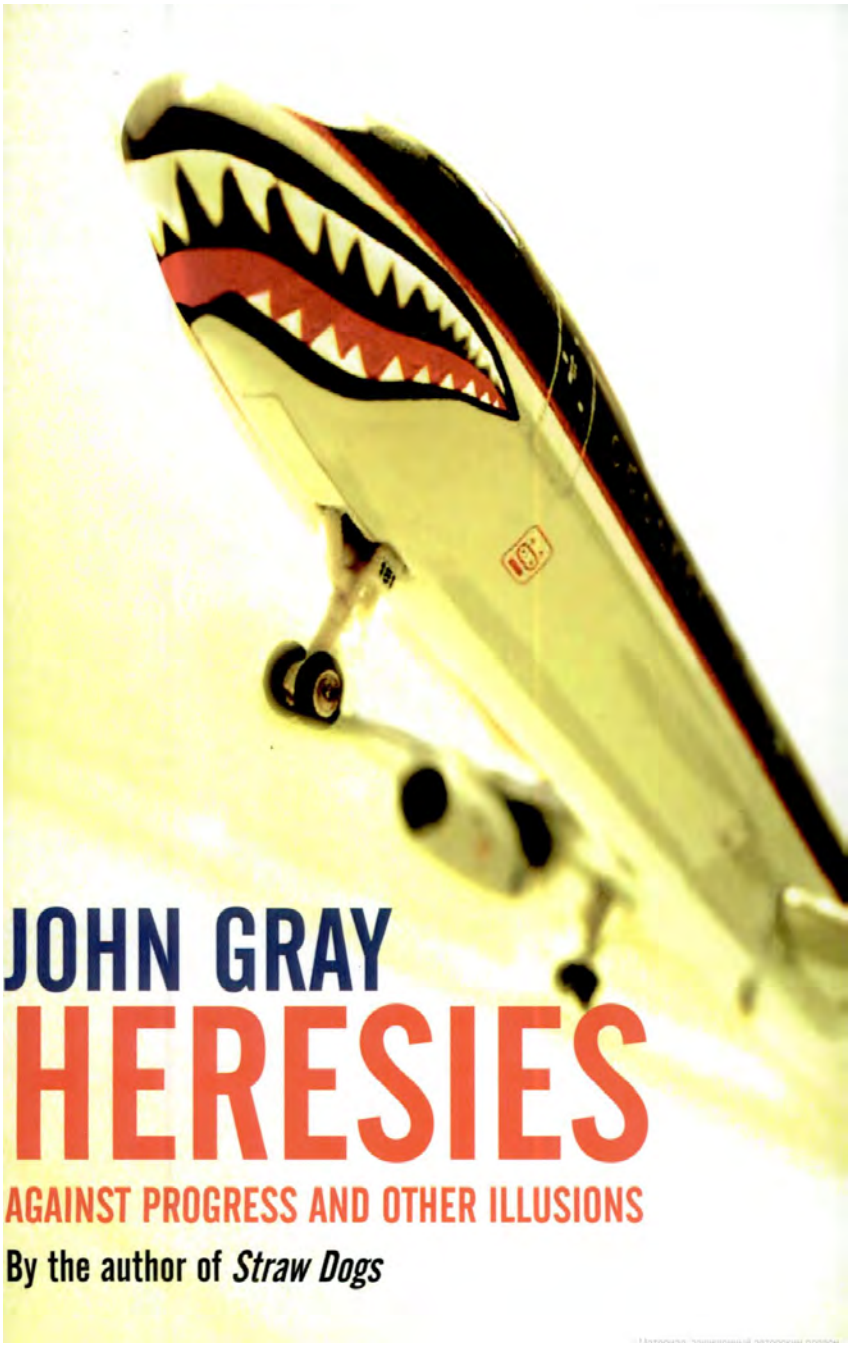

Оригінал тут

***

№ 242

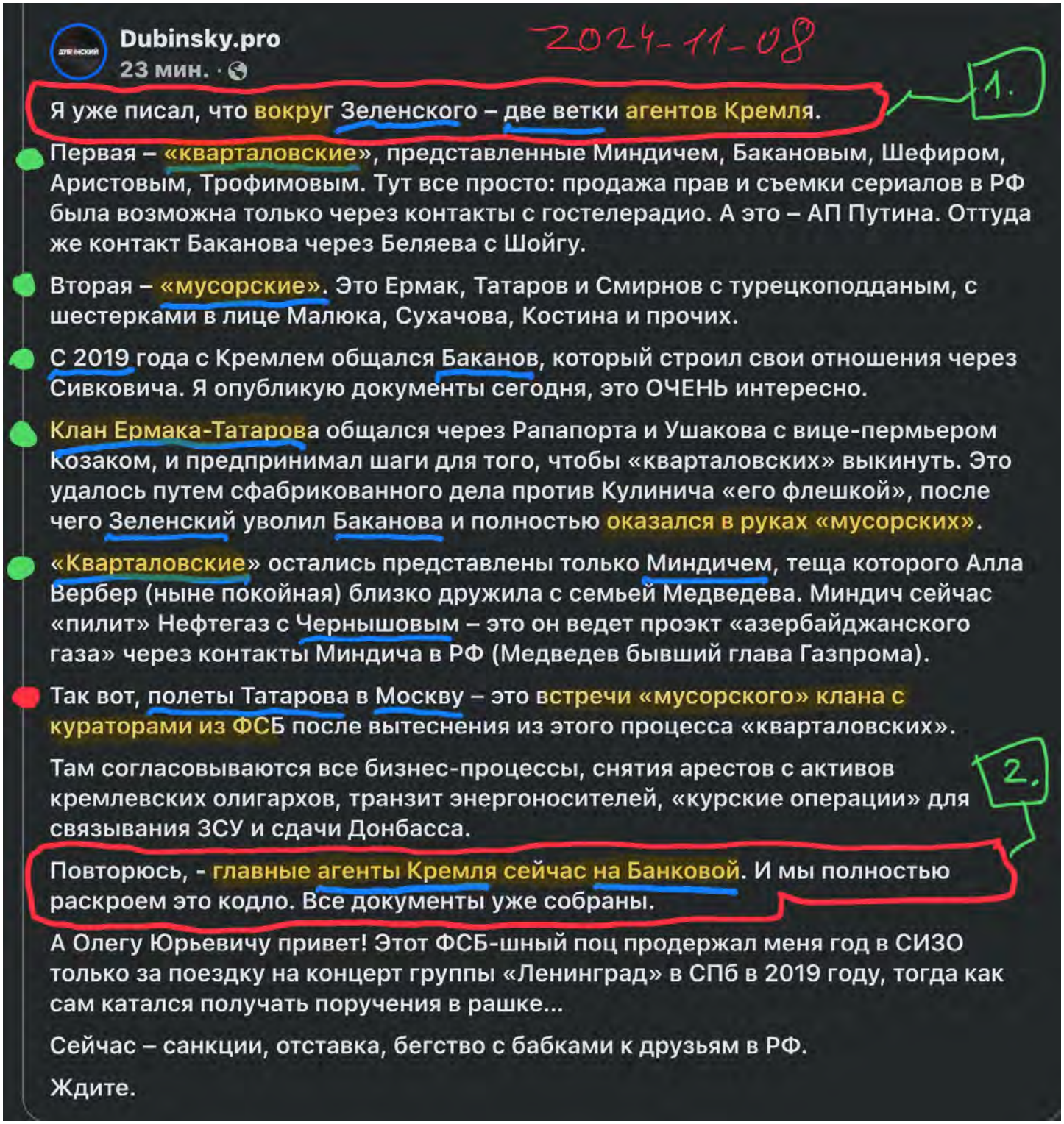
Dubinsky.pro
23 мин. ·
2024-11-08
1.
Я уже писал, что вокруг Зеленского – две ветки агентов Кремля.
Первая – «кварталовские», представленные Миндичем, Бакановым, Шефиром, Аристовым, Трофимовым. Тут все просто: продажа прав и съемки сериалов в РФ была возможна только через контакты с гостелерадио. А это – АП Путина. Оттуда же контакт Баканова через Беляева с Шойгу.
Вторая – «мусорские». Это Ермак, Татаров и Смирнов с турецкоподданым, с шестерками в лице Малюка, Сухачова, Костина и прочих.
С 2019 года с Кремлем общался Баканов, который строил свои отношения через Сивковича. Я опубликую документы сегодня, это ОЧЕНЬ интересно.
Клан Ермака-Татарова общался через Рапапорта и Ушакова с вице-пермьером Козаком, и предпринимал шаги для того, чтобы «кварталовских» выкинуть. Это удалось путем сфабрикованного дела против Кулинича «его флешкой», после чего Зеленский уволил Баканова и полностью оказался в руках «мусорских».
«Кварталовские» остались представлены только Миндичем, теща которого Алла Вербер (ныне покойная) близко дружила с семьей Медведева. Миндич сейчас «пилит» Нефтегаз с Чернышовым – это он ведет проэкт «азербайджанского газа» через контакты Миндича в РФ (Медведев бывший глава Газпрома).
Так вот, полеты Татарова в Москву – это встречи «мусорского» клана с кураторами из ФСБ после вытеснения из этого процесса «кварталовских».
2.
Там согласовываются все бизнес-процессы, снятия арестов с активов кремлевских олигархов, транзит энергоносителей, «курские операции» для связывания ЗСУ и сдачи Донбасса.
Повторюсь, - главные агенты Кремля сейчас на Банковой. И мы полностью раскроем это кодло. Все документы уже собраны.
А Олегу Юрьевичу привет! Этот ФСБ-шный поц продержал меня год в СИЗО только за поездку на концерт группы «Ленинград» в СПб в 2019 году, тогда как сам катался получать поручения в рашке...
Сейчас – санкции, отставка, бегство с бабками к друзьям в РФ.
Ждите.

Рис1

Рис2

***

№ 243

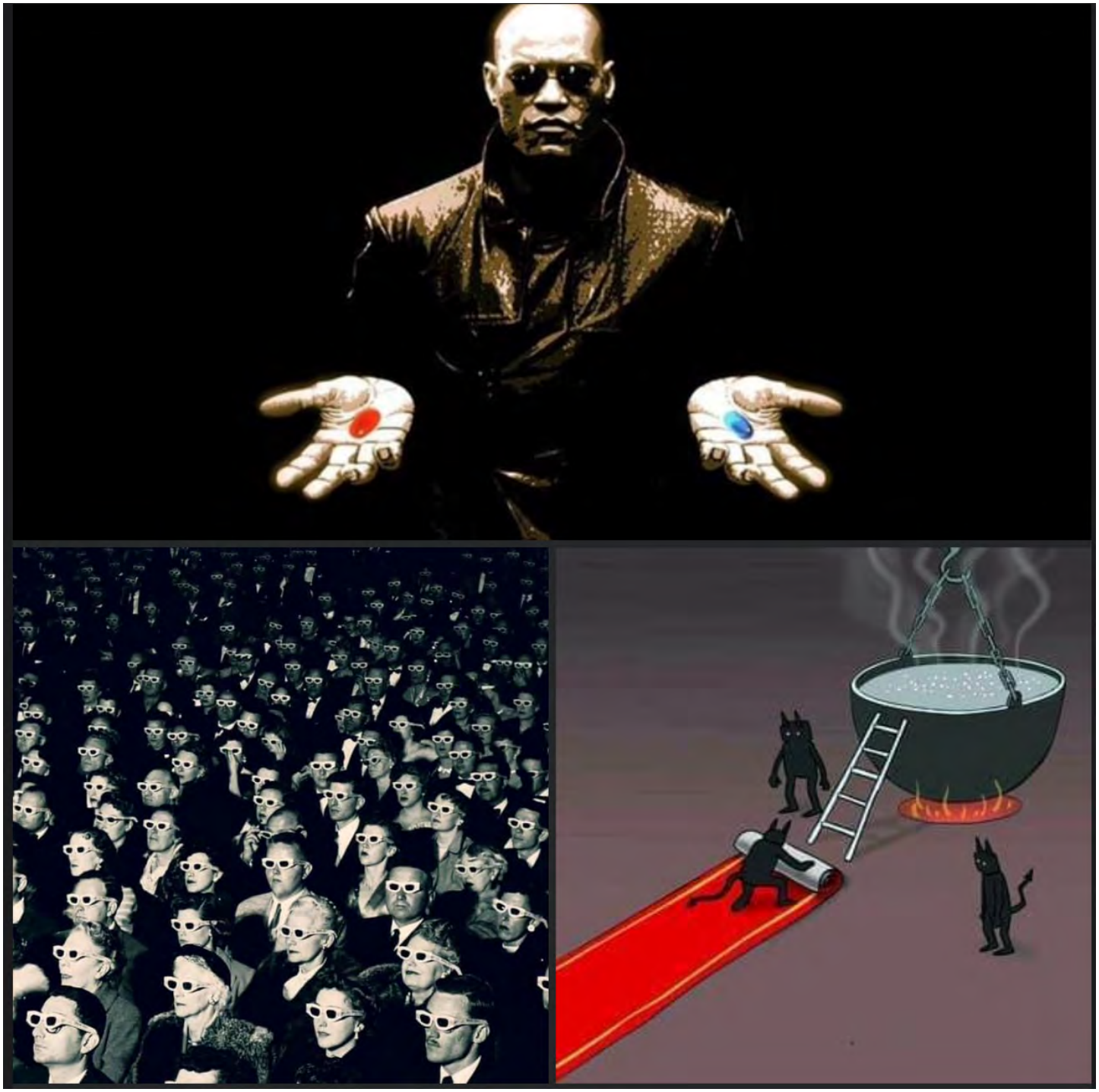

***

№ 244

ЧОГО НАСПРАВДІ ХОЧЕ ПУТІН?

2024-11-07

Кочетков

Робочий сценарій на найближчий час:

> **— Д. Трамп запропонує призупинити бойові дії по лінії фронту, причому, без повернення більшої частини наших окупованих територій, принаймні, Криму і Донбасу.**

Україні доведеться погоджуватися, бо ми залежимо від партнерів цілком і повністю.

Але невідомо, чи погодиться путін на ці жорсткі для України умови і чи не стане вимагати більшого.

У зв'язку з чим виникає природне питання: а які реальні, а не пропагандистські цілі переслідує Кремль у цій війні?

На початку вторгнення все було зрозумілим:

> — швиденько захопити Київ і посадити маріонетковий уряд під керівництвом якогось медведчука. А далі ці колаборанти провели би анонсовані путіним денаціфікацію і демілітарізацію України. Тобто, прийняли рішення про федеральний устрій, надали би Донбасу «особливий статус», затвердили російську мову як державну, скоротили би ВСУ до 50.000 осіб з позбавленням важкого озброєння.
>
> Щоб колективний Захід не дуже всім цім переймався, агресори як «чесні бандити» віддали б «його долю» — три західні області України. А

згодом створили би «союзну державу» з росії, біларусі і України, у якій Київ і Мінськ позбулися б навіть формальної незалежності.

Але завдяки героїчному спротиву українців цей бліцкриг провалився.

Тому Кремль змушений був перейти до нового плану, який він публічно не озвучує, але наполегливо реалізовує.

Московські людожери чудово розуміють, що цієї війни з багатотисячними жертвами і величезними руйнуваннями ми їм не подаруємо. І будемо мститися за будь-якої нагоди, принаймні, це буде робити активна частина українського суспільства. Тому росія хоче позбавити нас самої фізичної можливості покарати агресора.

Для цього вона хоче перетворити максимальну частину України на територію не придатну до цивілізованого життя: без світла, тепла, води, зв'язку, щоб якомога більше українців змушені були емігрувати. Окрім того, агресор має намір максимально зруйнувати українську важку промисловість, щоб ми не могли запустити свій ВПК і переозброїтися. ВПК, нагадаю — це не тільки ракети, гармати, дрони та інша зброя, це ще й виробництво матеріалів, з яких складається зброя, це станки, щоб ці матеріали обробляти, і так далі.

Саме тому ворог систематично атакує Харків, Дніпро, Запоріжжя, Київ, Одесу, Львів — це наші промислові центри. Саме тому ворог не захоплює, а свідомо руйнує міста на Донбасі, бо це зона розташування важкої промисловості України.

Розрахунок Кремля на те, шо наші партнери допоможуть нам відновити комунальну сферу, а от у наш ВПК Захід вкладатися серйозно не буде, бо це гарантований шлях до нової війни. А самостійно відновлення ВПК Україна, як переконані у Кремлі, не потягне.

Якщо недоімперія знищить нашу важку промисловість і помітно пошкодить енергетику, закривши нам таким чином шлях до розвитку обороноздатності, то тоді нові цілі війни буде досягнуто.

І вона погодиться

— заморозити бойові дії за умови «невступу України до НАТО».

Все, що я виклав — абсолютно реальний розклад. От тільки не певен, що з ним ознайомлено керівництво України. Не кажучи вже про керівництво США. А саме з цього треба виходити при впровадженні будь-якого мирного плану.

***

№ 245

АРМА: ОЛЕНА ДУМА ПЕРЕТВОРЮЄ ОРГАН НА ФІКЦІЮ?

2024-11-08

Кулік

Призначення Олени *Думи* на посаду голови АРМА стало черговим сигналом того, як антикорупційні інститути втрачають довіру. Центр протидії корупції ще тоді вказував на сумнівність цього призначення: необхідної кількості голосів вона так і не набрала.

Кейс Думи досить показовий:

> — медіа писали про те як Олена Дума опинилася в центрі скандалу через те, що **завдяки її діям, чи точніше бездіяльності, Україна ледь не втратила яхту екснардепа-зрадника Медведчука, а останній був за крок від того, щоб отримати своє майно назад**.

Деякі оглядачі говорили, що Дума ледь не свідомо діяла на користь Медведчука, хоча більшість схиляється, що це була лише службова недбалість. Правоохоронці мали б розібратися. Але, на запитання, кому вигідно, щоб яхту не продали, відповідь одна – Медведчуку.

Так само, як і відсутність експертих оцінок його колекцій - я про це вже писав.

Потім АРМА намагалася всіма силами отримати під управління столичний БФК "Гулівер".

— Нагадаю, що навколо цього активу йде справжня корпоративна війна. Про це багато хто вже писав.

Розслідувачі писали про

— **Її зв'язки з чиновниками з часів Януковича, махінації з придбанням нерухомості за заниженими цінами та кілька гучних звільнень лише посилюють підозри.**

Як посадовець із такою репутацією очолила орган, що має захищати державні інтереси? Виникає питання, чи насправді це рішення було продиктоване її професійними якостями, чи зв'язками з "потрібними людьми".

1. Неефективне управління активами

Зокрема, на думку частини експертів, **під час керівництва Думи, АРМА демонструє значну неефективність у керуванні арештованими активами.**

Це підтверджують випадки з компаніями "Аерок", ТРЦ "Гулівер" та "Укрнафтобуріння".

(1) ***"Аерок"*** – провідний виробник газобетону в Україні, чиї активи були передані в управління АРМА у 2022 році через зв'язки з російським бізнесом. Замість того, щоб забезпечити безперебійну роботу підприємства, АРМА фактично зупинила його діяльність. Протягом кількох місяців заводи "Аерок" простоювали, що призвело до значних фінансових втрат і поставило під сумнів ефективність роботи агентства.

(2) ***ТРЦ "Гулівер"*** – масштабний актив у центрі Києва, переданий в управління АРМА влітку 2024 року, але агентство не змогло швидко передати об'єкт під нагляд управителя. Лише в жовтні 2024 АРМА оголосило конкурс на управителя, втративши при цьому кілька місяців потенційних доходів і можливостей для розвитку цього значного активу.

(3) ***"Укрнафтобуріння"*** – одне з найприбутковіших підприємств газодобувної галузі з правом на розробку ***Сахалінського газового родовища***. Попри стратегічне значення і прибутковість активу, його акції були арештовані через справу 20-річної давнини, а підприємство передано в управління АРМА. Це викликає підозри в «законному рейдерстві», адже актив з ліквідними запасами газу та значними коштами на рахунках може стати інструментом для перерозподілу ринку газодобування на користь наближених до влади осіб.

Ці випадки демонструють провал антикорупційних ініціатив, коли під виглядом боротьби з олігархами активи передаються людям, наближеним до «потрібних» осіб у владі.

Західні партнери вже висловлюють занепокоєння щодо надмірних корупційних ризиків та слабкої антикорупційної архітектури в Україні, і ситуація з АРМА лише підсилює ці побоювання.

***

№ 246

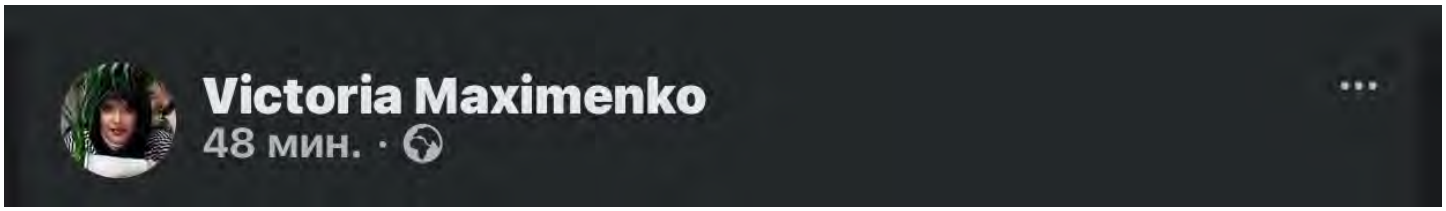

2019-03-19

Victoria ***Maximenko***

🔺 Народ! Я сделала это! **Я все-таки послушала этот словесный понос Зе, и даже законспектировала.**

Ну тобто пані мала час і натхнення. Хотя это было нелегко.

▪ Сначала я решила это сделать просто, чтобы уловить хоть какую-то мысль (наивная), так как бизнесмен Соколовский в своем вступлении к этому видео написал, что: "разговор получился предельно плотным и информативным". Ну

раз бизнесмен так хвалит, может там действительно смешную зверушку выдрессировали и научили правильным словам :) .

Да... но, нет!

▪ Потом я таки увлеклась. Правда периодически из соседней комнаты на мои повизгивания, матюки и истерические всхлипывания прибегал сын, проверить не рехнулась ли мать окончательно. В итоге я плюнула и законспектировала только половину, но вам хватит и этого "кусочка" генератора случайных слов.

И даже э... проскользнула такая, а потом уже за этим столом уже э... проскользнуло страшное слово министерство ай-ти и недайбог иначе ай-ти индустрии не будет.
В принципе правильно. Вот там значит по поводу он сказал смотрите вообще вся эта ай-ти история здесь потому что ФОПы для того чтобы шесть процентов. Правда вам кто-то там популистически щаз заявил шо пятерку, пять, пять процентов ну и где там э... смотри как только и нас всех устраивает. Нас всех устраивает. То есть мое мнение, что ФОПы нужно э... вы правильно совершенно правильно сказали когда это не оттывка, когда мы понимаем чем занимается структура бизнеса той или иной компании ничего страшного пусть будет ФОП.
Я бы сейчас неплохо я просто очень боюсь такие вещи вообще трогать это как труханул грушу и все посыпалось, понимаете? Мне кажется если сегодня этот климат по большому счету, это же то о чем мы говорили там для каких-то средних мелких бизнесов у людей уже нет практически налогов, ну так а что такое ФОП тогда, ФОП ну пускай это частный ай-тишник пусть он работает, пусть он платит свои шесть процентов честно, но хочет быть здесь и эти все деньги, что важно он же тратит в Украине вот же самое главное.
Поэтому я бы эту сферу и не только эту но очень много особенно все, что связано со старт-апа-ми я бы их не мучил и не обращал бы внимание сколько они миллионов сейчас получают. Не тот уровень экономики э... не то нету то о чем мы говорили э... переходя в то, что бы мы делали в ту часть у вас же много вопросов когда э... просто когда будет у нас легко оформить бизнес, когда все будет он-ла-он-лайн, когда то мы очень хотим сделать электронную страну. Меньше чтобы человек с чиновником просто рукопожатился.
Когда этого не будет это и мы будем отходить от коррупции все дальше и дальше.
Я буду говорить какие-то лозунги с которого мы начали обсуждение слушайте ну давайте мы вообще уйдем от кэша да, но это просто сейчас нельзя, это нельзя нигде показывать и рассказывать, потому что мы там сразу потеряем ха-ха-ха те деньги которые торгуют помидорами на рынке, мы просто потеряем там эммммм хоть какую-то поддержку, но стремиться нужно туда, технологии не надо отвергать, надо их везде применить, поэтому я так специально отойти и перехожу в это потому что именно эти люди будут чувствовать здесь комфортно дадут нам возможность и развивать нашу страну и с точки зрения государственности везде где возможно все перевести в он-лайн.

▪Оно вещало презрев на@уй все падежи и знаки препинания, сцуко, с кашей во рту, бэкая, мэкая, периодически причмокивая и непонятно жестикулируя (видео тут, кстати можете сравнить с текстом

➡️ https://www.facebook.com/sokolovsky.inform/videos/2204536769609998/

На Данилюка было жалко смотреть, во взгляде Айвараса читался неописуемый ужас. Он вообще так и закляк с этим выражением лица.

▪ **Короче, читайте с выражением и вслух. Наслаждайтесь.**

«… И даже эээээ проскользнула такая... А потом уже за этим столом уже эээээ проскользнуло страшное слово министерство ай-ти и недайбог иначе ай-ти индустрии не будет.

В принципе правильно.

Вот там значит по поводу он сказал смотрите вообще вся эта ай-ти история здесь потому что ФОПы для того чтобы что шесть процентов.

Правда вам кто-то там популистически щаз заявил шо пятерку, пять, пять процентов ну и где там эээээ смотри как только и нас всех устраивает. Нас всех устраивает.

То есть мое мнение, что ФОПы нужно эээээ, вы правильно совершенно правильно сказали когда это не отмывка, когда мы понимаем чем занимается структура бизнеса той или иной компании ничего страшного пусть будет ФОП.

Я бы сейчас неплохо я просто очень боюсь такие вещи вообще трогать это как труханул грушу и все посыпалось, понимаете?

Мне кажется если сегодня этот климат по большому счету это же то о чем мы говорили там для каких-то средних мелких бизнесов у людей уже нет практически налогов, ну так а что такое ФОП тогда, ФОП ну пускай это

частный ай-тишник пусть он работает пусть он платит свои шесть процентов честно но хочет быть здесь и эти все деньги что важно он же тратит в Украине вот же самое главное.

Поэтому я бы эту сферу и не только эту но очень много особенно все, что связано со старт-апами я бы их не мучил и не обращал бы внимание сколько они миллионов сейчас получают.

Не тот уровень экономики эээээ не то нету то о чем мы говорили ээээ переходя в то, что бы мы делали в ту часть у вас же много вопросов когда ээээ просто когда будет у нас легко оформить бизнес, когда все будет он-ла-он-лайн, когда то мы очень хотим сделать электронную страну.

Меньше чтобы человек с чиновником просто рукопожатился.

Когда этого не будет это и мы будем отходить от коррупции все дальше и дальше.

Я буду говорить какие-то лозунги с которого мы начали обсуждение слушайте ну давайте мы вообще уйдем от кэша да, но это просто сейчас нельзя, это нельзя нигде показывать и рассказывать, потому что мы там сразу потеряем ха-ха-ха те деньги которые торгуют помидорами на рынке, мы просто потеряем там мммм хоть какую-то поддержку, но стремиться нужно туда, технологии не надо отвергать, надо их везде применить, поэтому я так специально отойти и перехожу в это потому что именно эти люди будут чувствовать здесь комфортно дадут нам возможность и развивать нашу страну и с точки зрения государственности везде где возможно все перевести в он-лай…»

#Цитаты_потерпевшего

***

№ 247

Victoria Maximenko
48 мин. ·

Скучили за простроченим?

Ну що ж, погнали.

2024-11-07

Victoria ***Maximenko***

Перше відео додивитесь до кінця, решту – як хочете.

🔴 Пресконференція за підсумками участі в саміті Європейської політичної спільноти.

✅ Епізод 1. До лідерів якихось країн: "Хтом ви такі?"

«Дуже небезпечна риторика яка сьогодні є, ми розуміємо які лідери цю риторику впроваджують і піднімають. Що стосується ceasefire спочатку ceasefire, а потім подивимось. Дуже страшний виклик для всіх наших громадян спочатку припинення вогню, а потім ми подивимось. Хто такі ви? Ваші діти вмирають, вони там гинуть, руйнуються ваші домівки, про що це мова? Хто такі ви?»

✅ Епізод 2. Ета всьо Порошенко!

«І ми сьогодні у мене був хороший момент, один, на жаль в цей момент не всі були присутні, але тим не менш багато багато країн і багато лідерів. З seasfire припинення вогню у нас було з 14-го року ви пам'ятаєте коли окупували наш Крим і частину нашого Донбасу – закінчилось підготовкою до повномасштабного вторнення. Це говорить про те що припинення вогню коли немає далі гарантії безпеки для України, зрозуміло в які віримо ми реально не просто риторично риторичні якісь гарантії безпеки, а ми реально в них віримо бо вони такі існують, так ось це припинення вогню – підготовка до продовження окупації України і руйнації нашої Незалежності і суверенітету – ось що таке сьогодні ceasefire це називається диванні експерти по-іншому це ніяк не називається... І це і є аналітика без глибокого розуміння війни наслідків війни і ризиків для себе. Ось що відбувається, всі чітко розуміють що просто припинення вогню це сьогодні модель яку ми можемо почути від деяких лідерів тут можемо почути від Бразилії можемо почути від Китаю і важливо що точно ми чуємо це від Росії це прекрасна модель для Російської Федерації.

Треба чітко розуміти а що таке інше? У нас було припинення вогню, а далі пункт був обмін полонених, та я хочу нагадати я не про закінчення війни, після 14-го року коли було припинення вогню навіть обміну полонених не було, люди в тюрмах так хочу нагадати людям люди в тюрмах 10 років, після припинення вогню це настала заморозка конфлікта. І коли ми в 19-му році коли я став президентом у грудні місяці домовлялись з Путіном обмін всіх на всіх ми обміняли 130 людей але ніяких всіх на всіх, всі інші залишились в тюрмах 10 років. Тому не можна просто сказати так а потім ми подивимось, безумовно це не професіонально абсолютно і найстрашніше невідповідально. Чіткий план повинен бути»

Запитання від Deutsche Welle:

– Скільки разів ви розповідали, або нагадували про те що відбувалося з 2014 року?

Зеленський:

– Іноді мені здається 2014 разів як мінімум.

✅ Епізод 3. Про оратора Вована

«Ко-кожен лідер має право, але дуже важливо знаєте як це мати право, але не пропагандувати це право, тому що ти починаєш мати вплив спочатку на своє суспільство, потім на інших, а потім ти тут decision maker [особа, яка приймає рішення] раптом decision maker – це той хто може зупинити війну. Якщо ти зараз не можеш зупинити війну і не можеш 10 років це зробити ти не decision maker ти просто розмовляєш красиво... Ти просто оратор.»

✅ Епізод 4. Прінімаю со всєх сторон.

В углу плакал Паниковский:

– Отдайте мне мои деньги, гундосил он, я очень бедный!

Упс, пробачте, це з іншої опери, музика навєяла 😁

Зеленський:

«Зараз є 300 мільярдів доларів російських активів, заморожених російських активів. Всі кажуть: «Що ви будете робити, якщо Трамп не буде підтримувати? Де ви візьмете зброю? Як ви будете захищатись?».

Я відповідаю:

— а можна нам взяти 300 мільярдів, які належать нам? Можна ми візьмемо 300 млрд і купимо на ці гроші в усіх країнах світу зброю? Можна ми будемо самі вирішувати яка нам потрібна зброя, можна ми будемо самі вирішувати що з цими грошима робити?»

Приспів:

У Курского вокзала стою я молодой

Подайте Христа ради червонец золотой...

***

№ 248

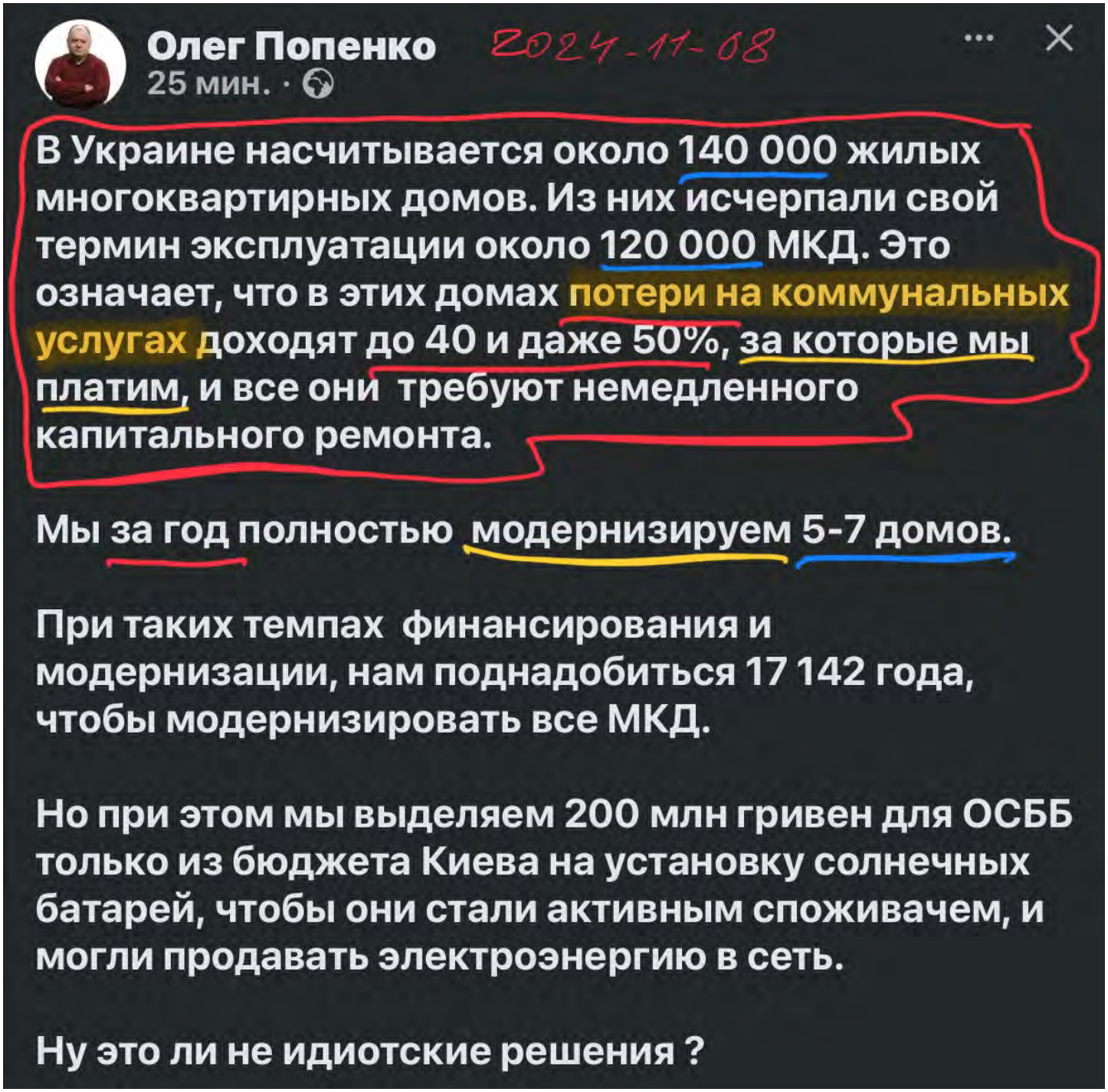

***

№ 249

Держава втрачає мільярди через неефективність роботи АРМА. Чи треба ліквідувати агентство?

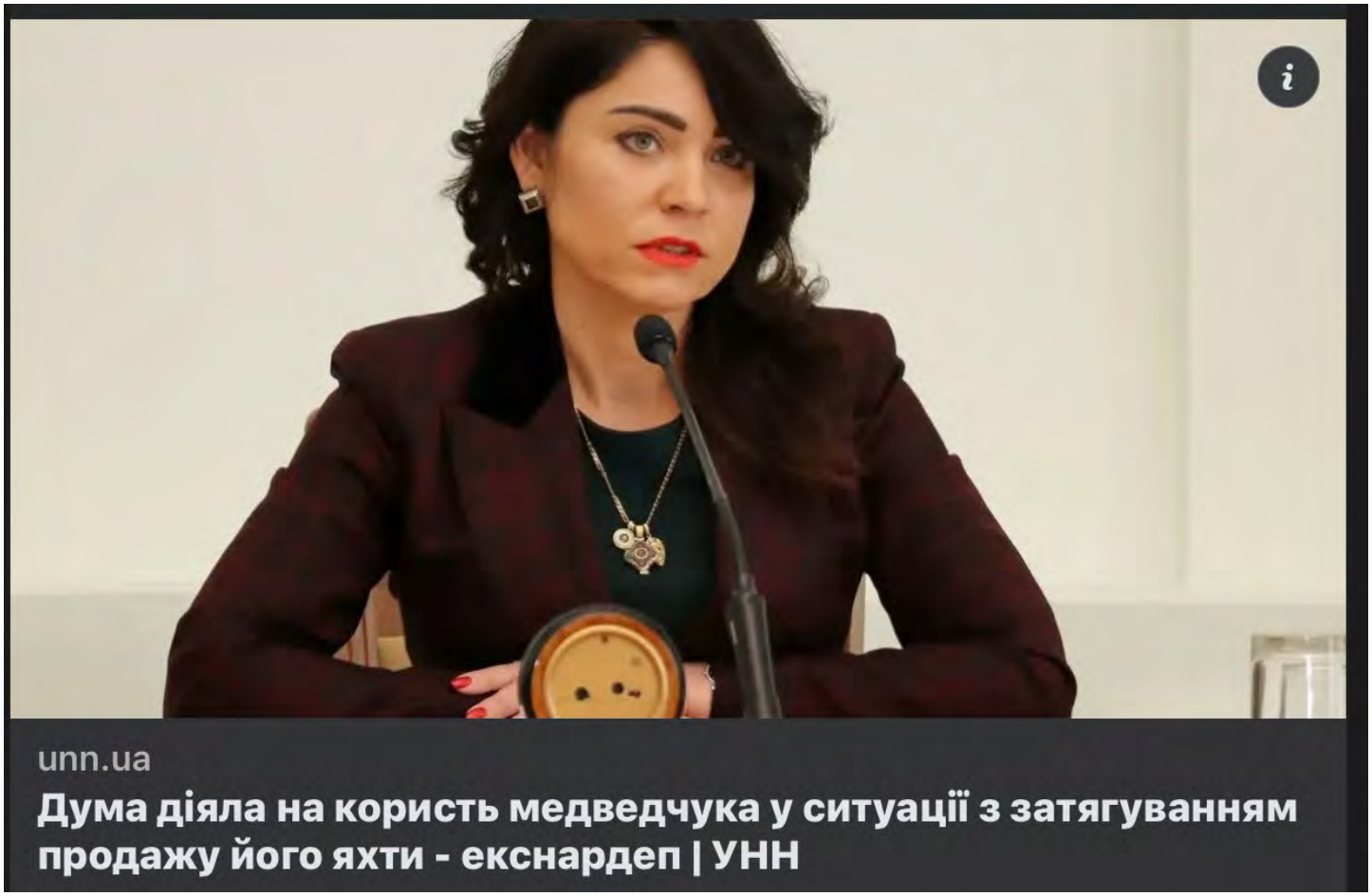

2024-11-09

Загородній

У теорії Державне агентство України з розшуку та менеджменту активів (АРМА) має приносити країні мільярди, управляючи конфіскованими активами. Але насправді АРМА перераховує в бюджет лише невелику частину з того, що могло б заробити при ефективному управлінні активами. Чому так відбувається?

Почну з керівництва. У червні 2023 року Уряд призначив головою АРМА Олену Думу. Вже тоді громадські активісти звертали увагу на її біографію та брак відповідного управлінського досвіду. Відразу кидається в око зв'язки з проросійськими політиками, яких звинувачували у державній зраді.

> https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D1%83%D0%BC%D0%B0_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B0_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%96%D1%97%D0%B2%D0%BD%D0%B0

У ***Міністерстві екології*** вона працювала разом з Олегом ***Кулінічем***, якому нещодавно повідомили про державну зраду за співпрацю з російськими спецслужбами.

> https://www.bbc.com/ukrainian/articles/cv2ljyvex2vo

У часи президентства ***Януковича***, Дума працювала в ***Міністерстві юстиції*** під керівництвом Олександра ***Лавриновича***, якого звинувачують у державній зраді та розтраті мільйонів.

https://lb.ua/pravo/2022/07/25/524216_dbr_povidomilo_pro_pidozru.html

У 2020 році її звільнили з посади директора ***Фонду соціального страхування*** через численні порушення законодавства, і це звільнення супроводжувалося скандалами та численними обвинуваченнями.

https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3025526-u-fondi-socstrahuvanna-zvilnaut-golovu-vikonavcoi-direkcii.html

Тому призначення Олени ***Думи*** на посаду ***голови АРМА*** можна назвати «суперечливим».

У Центрі протидії корупції прямо заявили, що

— це призначення було незаконним: під час конкурсу вона не набрала необхідної кількості голосів, адже один із членів конкурсної комісії відкликав свій вирішальний голос.

— А також звинувачували її у співпраці з РФ.

https://33kanal.com/news/219124.html

Щоб зрозуміти, наскільки АРМА неефективно управляє активами треба навести приклади.

- Яхта Royal Romance Віктора Медведчука

Вона була арештована в Хорватії яхта, але протягом двох років залишалася непроданою. АРМА лише 20 березня 2024 року розпочало конкурс з відбору реалізатора, який мав здійснювати продаж яхти, а через місяць таки обрала переможця. Варто зауважити, що обрання переможця відбулося за місяць до завершення максимального строку арешту цього активу, що зробило його продаж фактично неможливим. Екснардеп Ігор Мосійчук вважає, що голова АРМА Олена Дума діяла в інтересах Медведчука, затягуючи продаж його яхти.

https://unn.ua/news/duma-diiala-na-koryst-medvedchuka-u-sytuatsii-z-zatiahuvanniam-prodazhu-yoho-yakhty-eksnardep

- Мережа АЗС Glusco

Арештована мережа автозаправних станцій, пов’язана з Віктором Медведчуком, тривалий час не функціонувала через затримки в призначенні управителя та юридичні колізії. Це призвело до втрати потенційних доходів.

- ТРЦ Ocean Plaza

Торгово-розважальний центр у Києві, частка якого належала російським власникам, був арештований та переданий в управління АРМА. Проте через юридичні суперечки та відсутність ефективного управління центр тривалий час не працював, що призвело до втрати доходів та сплати податків.

- ПАТ «Промінвестбанк»

Банк, що належав російському «Внєшекономбанку», був арештований та переданий в управління АРМА. Однак через відсутність ефективного управління та затримки в реалізації активів банк не функціонував належним чином, що призвело до втрати довіри клієнтів та фінансових збитків.

Ці приклади доводять, що АРМА в нинішньому форматі не може виконувати свою функцію – управляти конфіскованими активами та сплачувати кошти в бюджет.

Україна під час війни не може (*може*) собі дозволити втрачати мільярди гривень через неефективне управління.

У мене є сумніви, що після численних скандалів АРМА вдасться повернути довіру суспільства.

Тому, на мою думку, було б логічно ліквідувати АРМА та передати ці функції відділу Міністерства юстиції України.

***

Дума діяла на користь медведчука у ситуації з затягуванням продажу його яхти - екснардеп

Київ • УНН

5 серпня 2024

Екснардеп ***Мосійчук*** вважає, що голова АРМА Дума діяла в інтересах медведчука, затягуючи продаж його яхти. Він закликає розслідувати, чи було це умисно чи через некомпетентність.

Затягування продажу яхти екснардепа віктора медведчука з боку голови Агентства з розшуку і менеджменту активів Олени Думи вказує на те, що вона діяла в інтересах проросійського політика, а умисно це було чи ні має встановити слідство. Таку думку в ексклюзивному коментарі УННвисловив екснардеп Ігор Мосійчук.

> Перше - я вважаю, що пані Дума безпосередній винуватець в тій історії, яка виникла із яхтою медведчука. Друге - я вважаю, що пані Дума діяла в інтересах медведчука,

- зазначив ***Мосійчук***.

> За його словами, правоохоронці мають відкрити кримінальне провадження за даним фактом і з'ясувати, чи діяла вона умисно на користь екснардепа-зрадника.

Тільки слідство може встановити діяла вона зумисно з корисливих мотивів, чи, тому що, вибачаюсь, вона не компетентна м'яко кажучи. Це може з'ясувати виключно слідство.

Але із самих подій витікає, що вона діяли в інтересах медведчука.

Тож треба порушувати кримінальне провадження і встановлювати - був контакт чи ні, отримувалася винагорода за подібні дії чи ні.

Чи це просто некомпетентність, дурість та ідіотизм,

- вказує ***Мосійчук***.

Контекст

АРМА нещодавно опинилося в центрі уваги через втрату яхти ***Royal Romance***, що належала підозрюваному у держзраді екснардепу віктору М***едведчуку***.

> — Адже, **попри арешт яхти хорватським судом і передання її Україні для реалізації, АРМА за два роки так і не змогла продати актив.**

Дослідивши тему, вдалося з'ясувати, що основна затримка з продажем яхти екснардепа-зрадника виникла через те, що нова очільниця АРМА Олена ***Дума*** майже пів року готувала зміни до законодавства для реалізації закордонних активів.

Водночас

> — станом на момент її призначення в АРМА Офіс генпрокурора спільно з МЗС вже підготували проєкт змін, однак Дума його категорично відкинула.

У зв'язку з цим, АРМА лише 20 березня 2024 року розпочало конкурс з відбору реалізатора, який мав здійснювати продаж яхти, а через місяць таки обрала переможця.

Варто зауважити, що

— обрання переможця відбулося за місяць до завершення максимального строку арешту цього активу, що зробило його продаж фактично неможливим.

***

№ 250

ЧИ ГОТОВІ ЗАРАЗ ОЛІГАРХИ ДОПЛАТИТИ ЗА АКТИВИ ЗАРАДИ ЗНЯТТЯ ПРЕТЕНЗІЙ ЗІ СТОРОНИ СУСПІЛЬСТВА?

2024-11-09

Гончаров

Як ми вже дізналися, консолідація корпоративної та фінансової могутності у фінансово-промислових групах українських олігархів неминуче призводила до монополії у різних галузях національної економіки і надалі – лише збільшувала ціни та знижувала якість.

Особливо цей негатив став виявлятися в енергетичному секторі.

До речі,

— сукупний дохід топ-10 компаній енергетичної сфери України (з них 4 належать групі «СКМ» Ріната Ахметова) у 2023 році становив майже 750 млрд грн, що **на 8% більше, ніж у 2022** році (688,45 млрд грн).

І найбільший приріст доходу минулого року вдалося отримати саме компаніям Ріната *Ахметова*:

так

"Київські енергетичні послуги" **збільшили свій дохід у 1,5 раза**, а ***"Дніпровські енергетичні послуги"*** отримали найбільший **приріст прибутку - у 2,5 раза** - серед усіх компаній, що потрапили до нинішнього енергетичного індексу.

Чому ж із цим монополізмом ніхто не бореться і не боровся?

Куди дивиться та дивився Антимонопольний комітет?

Зрештою, зі спадком згубної та нечесної приватизації всіх обленерго та цілої низки стратегічних підприємств цієї галузі треба щось робити.

Чому б Кабміну та Раді замість заморожування зарплат вчителям та медикам, пенсій пересічним українцям та прискорення чергового зростання цін на електроенергію для населення та бізнесу, не повернутися владі до питання про компенсацію – тобто,

— чи готові наші олігархи доплатити за активи задля зняття претензій з боку суспільства?

Як це зробили, наприклад, у Великій Британії. І як результат - ввівши відсотковий податок на наддохід, отриманий при приватизації великих компаній та вугільних шахт за уряду Тетчер, британська скарбниця отримала близько 10 млрд дол США.

Ми зможемо в Україні провести таку операцію?

***

№ 251

interfax.com.ua

Interfax UKRAINE

18:45, 08.11.2024 2 мин читать

Украина — суверенная страна, и продолжать бороться в войне или нет - решение исключительно украинцев, заявил премьер-министр Венгрии Виктор Орбан.

"О том, что должна делать Украина...не моя работа отвечать на этот вопрос. Украина — суверенная страна. Венгрия — суверенная страна. То, что будет делать Украина - это исключительно принадлежит украинцам. Они решили бороться, и они в любом случае героически сражались. Это их решение продолжать или нет", - сказал он на пресс-конференции после неформальной встречи глав государств и правительств ЕС в Будапеште в пятницу.

По словам Орбана, то, что он делает - пытается изолировать свою страну от опасности войны и возможного ухудшения ситуации, что может плохо сказаться на Венгрии.

"В июле я ездил в Киев и Москву. Меня за это сильно критиковали...но в Украине я был не для того, чтобы убедить украинцев что-то сделать. Я просто пытался объяснить президенту: "Пожалуйста, мой друг, время не на вашей стороне, и я готов помочь вам как-то добиться прекращения огня, а затем и длительного мира". Мне отказали, президент сказал: "Виктор, это не моя точка зрения", - отметил премьер.

После этого, как отметил Орбан, понимая, что ни одна из воюющих сторон не готова к прекращению огня, и обе убеждены, что время на их стороне, он продолжает свои усилия по организации "как можно более широкого промирного международного климата".

Как указал Орбан, он бы "никогда не осмелился сказать, что следует сделать украинцам с их страной, их будущим, их жизнью, суверенной страной".

Рис1

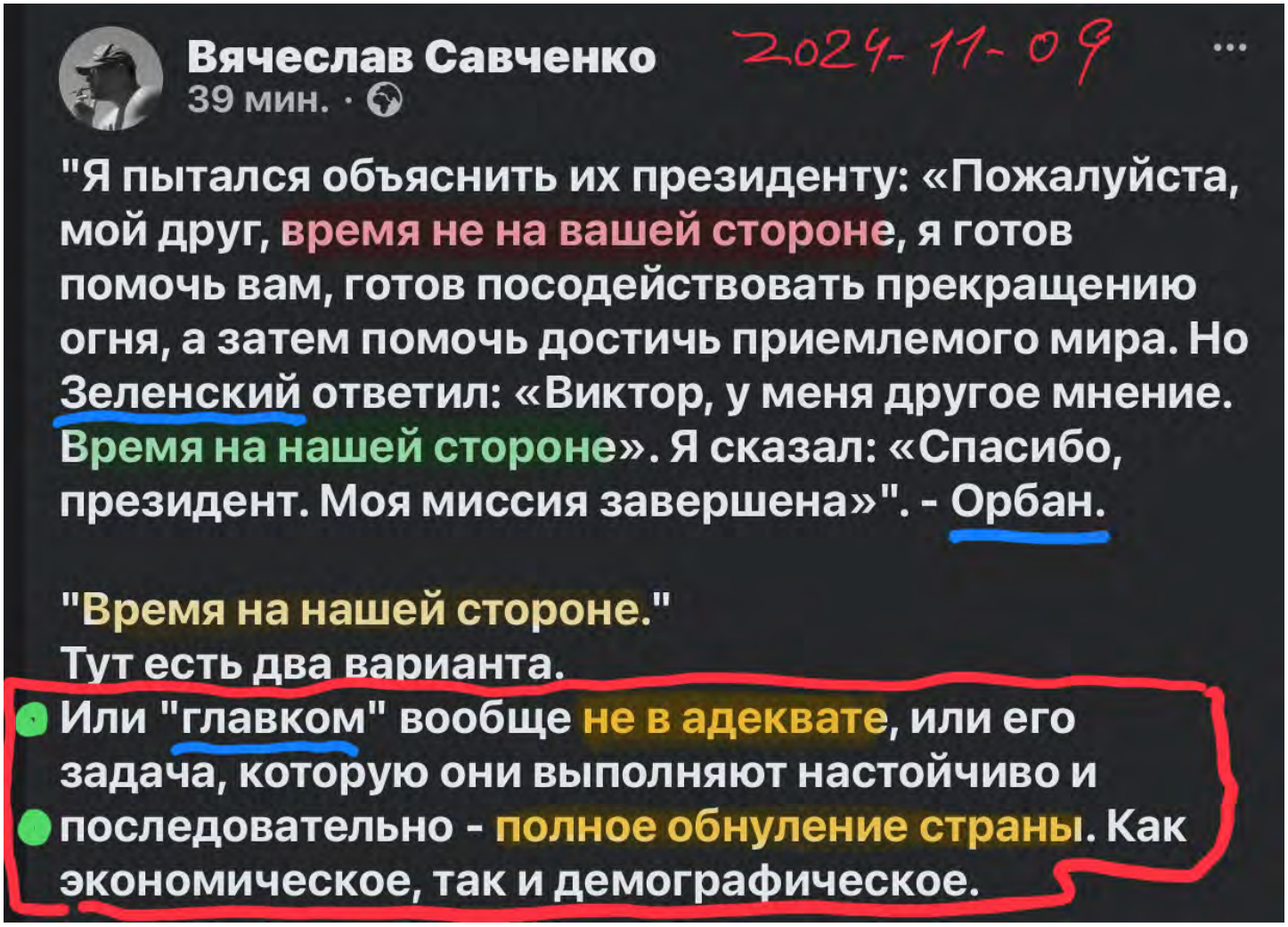

Рис2

***

№ 252

Методы смены несвободного режима

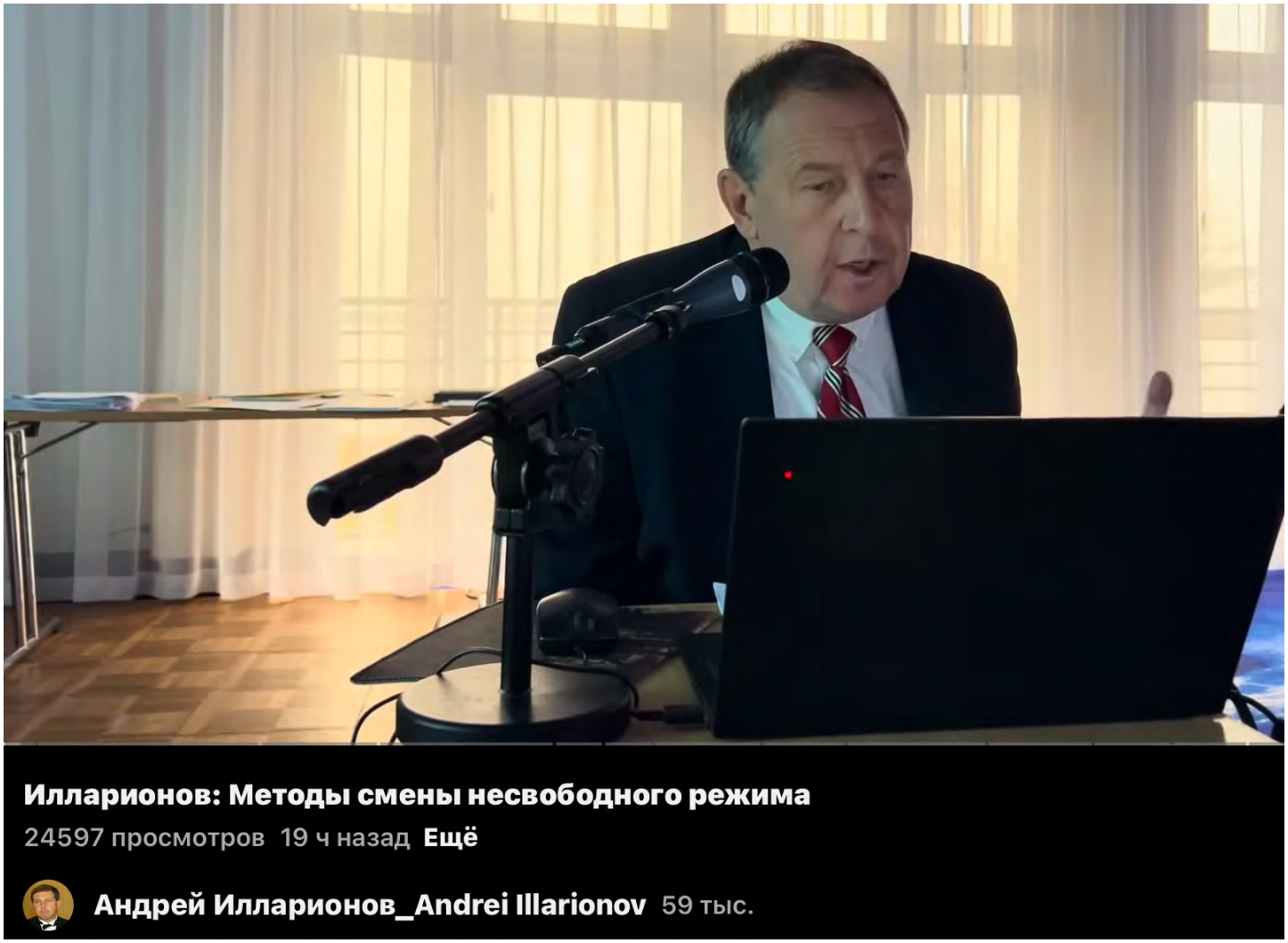

Ссылка

Nov 8, 2024

Доклад Андрея Илларионова на 7-й сессии Съезда народных депутатов, Варшава, 8 ноября 2024 г.

***

00:00 – Три типа политических режимов

00:58 – Концепция ненасильственного сопротивления по Джину Шарпу и Эрике Ченовет

07:28 – Конвенциональные и неконвенциональные виды смены власти

10:55 – База данных для 451 попытки в 1972-2024 гг.

16:02 – Интенсивность попыток неконвенциональной смены власти по типам режимов

17:28 – Два главных актора в попытке: режим и оппозиция

18:55 – Неконвенциональные виды смены власти

22:04 – Половина попыток неконвенциональной смены власти – перевороты

24:31 – Режим и оппозиция: применение и неприменение силы

28:38 – Чему сопутствует успех при смене несвободных режимов

31:43 – 90 случаев успешной смены власти в несвободных режимах

34:01 – Уникальный период в мировой политике: 1989-2014 гг.

36:13 – Десять случаев-исключений

42:03 – Есть ли случаи успеха ненасильственного сопротивления, если несвободный режим применяет насилие?

https://aillarionov.livejournal.com/1447000.html

***

№ 253

Про что пишут республиканцы из окружения Трампа?

2024-11-09

Тышкевич

Полтора года назад написал доклад ***"Сценарии завершения войны"***. Там есть условный "финский" сценарий. Посмотрите плюсы и минусы.

Месяц назад был презентован мой доклад ***"Будущее чёрного моря"***. Там тоже есть про этот сценарий.

И, наконец, ***«Прогноз UIF на 2024 год»***. Где так же описывал данный сценарий.

Сегодня его вероятность резко возрастает.

> Но само название сценария ничего не говорит. Это вилка выбора где есть опция "Южной Кореи", опция "Финляндия" и, извините, опция "Грузия".

Что из этото станет реальным очень сильно зависит от действий официального Киева и позиции украинского общества.

Ведь в любом, даже негативном сценарии есть точки входа в нейтральный, в нейтральном на позитивный. Равно как и есть точки провала.

Невосприятие внешних условий и нежелание менять риторику является первой точкой провала.

Начало же работы на интересах партнёров и желаемых партнёров вместо голой риторики о нас хороших - первая точка выхода на более позитивный вариант развития.

А тексты докладов кину в комментариях. Приятного чтения

Ст1

Сценарии завершения войны. Доклад 2023 года:

> https://uifuture.org/publications/sczenariyi-zavershennya-vijny-v-uif-prezentuvaly-dopovid-shhodo-togo-koly-ta-za-yakyh-umov-v-ukrayini-mozhlyve-zavershennya-vijny/

Ст2

Прогноз UIF на 2024 год:

https://drive.google.com/file/d/1UgXFAHpYtADiA0ZdhDIP4I-O4kIsew3J/view

Ст3

Доклад: "Будущее чёрного моря", презентованный месяц назад:

https://drive.google.com/file/d/1zJHZdLA9ZWwVNHIb5jTOTqlqXdO0q1NV/view

***

№ 254

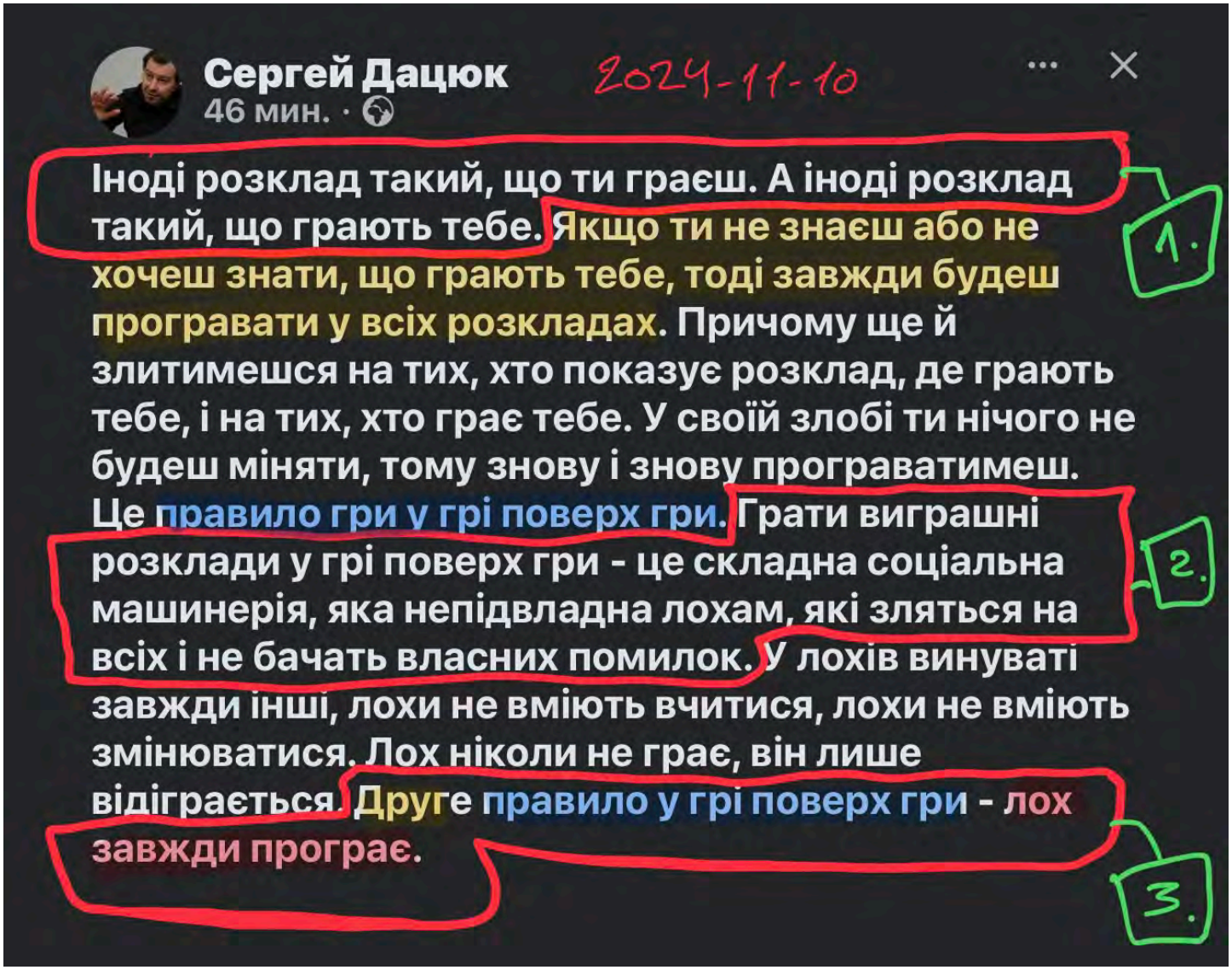
Сергей Дацюк
46 мин. ·
2024-11-10
Іноді розклад такий, що ти граєш. А іноді розклад такий, що грають тебе. Якщо ти не знаєш або не хочеш знати, що грають тебе, тоді завжди будеш програвати у всіх розкладах. Причому ще й злитимешся на тих, хто показує розклад, де грають тебе, і на тих, хто грає тебе. У своїй злобі ти нічого не будеш міняти, тому знову і знову програватимеш.
Це правило гри у грі поверх гри. Грати виграшні розклади у грі поверх гри - це складна соціальна машинерія, яка непідвладна лохам, які зляться на всіх і не бачать власних помилок. У лохів винуваті завжди інші, лохи не вміють вчитися, лохи не вміють змінюватися. Лох ніколи не грає, він лише відіграється. Друге правило у грі поверх гри - лох завжди програє.
1.
2.
3.

***

№ 255

ВОЙНА – ЭТО МИР
СВОБОДА – ЭТО РАБСТВО
НЕЗНАНИЕ – ЭТО СИЛА
ЛОЖЬ – ЭТО ПРАВДА
ЛЮБОВЬ – ЭТО СМЕРТЬ
СТАРШИЙ БРАТ
СЛЕДИТ ЗА ТОБОЙ

Рис1

Працював у частинах і підрозділах, які беруть участь в бойових діях на Курському напрямку.
Важливість цього оперативного району не можна недооцінювати з огляду на кількість військ противника, які там зосереджені.

Якби не стійкість наших воїнів, то ці десятки тисяч ворогів з найкращих російських ударних частин штурмували би наші позиції на Покровському, Курахівському або Торецькому напрямках, що суттєво погіршило б ситуацію на фронті.

1.

Зараз вони, виконуючи наказ свого військового керівництва, намагаються витіснити наші війська та просунутись вглиб території, яку ми тримаємо під контролем.

Наша задача на цьому напрямку - стримувати та знищувати ворога на його землі.
Тому, моя робота була присвячена наданню допомоги командирам в організації бойових дій, підвищенню ефективності вогневого ураження противника та вирішенню питань всебічного забезпечення і підготовки резервів.

2.

Вдячний нашим воїнам за стійкість та хоробрість у боротьбі з російським агресором.

2024-11-11

Рис2

***

№ 256

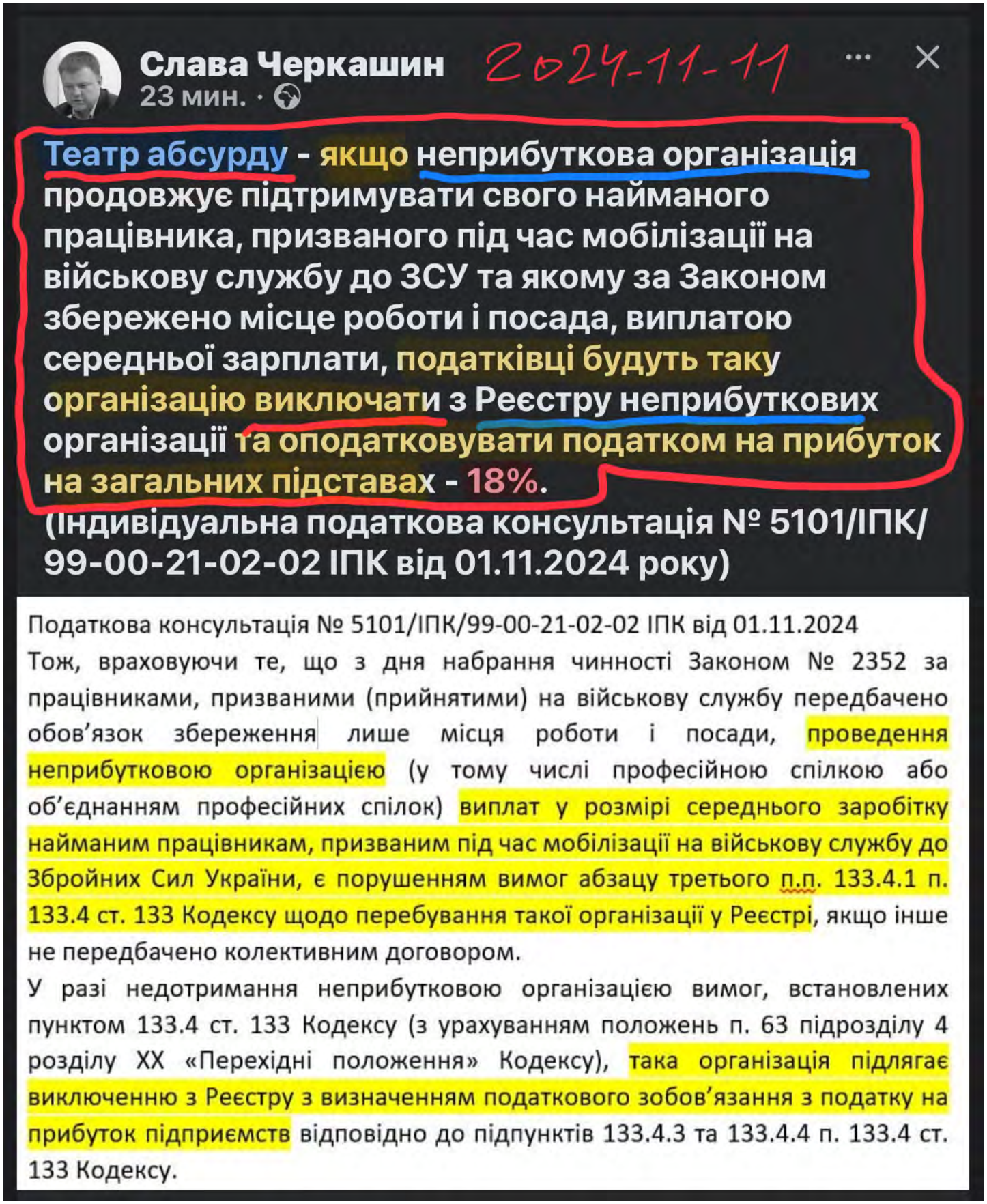
Слава Черкашин
23 мин. ·
2024-11-11
Театр абсурду - якщо неприбуткова організація продовжує підтримувати свого найманого працівника, призваного під час мобілізації на військову службу до ЗСУ та якому за Законом збережено місце роботи і посада, виплатою середньої зарплати, податківці будуть таку організацію виключати з Реєстру неприбуткових організації та оподатковувати податком на прибуток на загальних підставах - 18%.
(Індивідуальна податкова консультація № 5101/ІПК/99-00-21-02-02 ІПК від 01.11.2024 року)
Податкова консультація № 5101/ІПК/99-00-21-02-02 ІПК від 01.11.2024
Тож, враховуючи те, що з дня набрання чинності Законом № 2352 за працівниками, призваними (прийнятими) на військову службу передбачено обов'язок збереження лише місця роботи і посади, проведення неприбутковою організацією (у тому числі професійною спілкою або об'єднанням професійних спілок) виплат у розмірі середнього заробітку найманим працівникам, призваним під час мобілізації на військову службу до Збройних Сил України, є порушенням вимог абзацу третього п.п. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 Кодексу щодо перебування такої організації у Реєстрі, якщо інше не передбачено колективним договором.
У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, встановлених пунктом 133.4 ст. 133 Кодексу (з урахуванням положень п. 63 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу), така організація підлягає виключенню з Реєстру з визначенням податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств відповідно до підпунктів 133.4.3 та 133.4.4 п. 133.4 ст. 133 Кодексу.

***

№ 257

(Р)ЕВОЛЮЦІЯ?

2024-11-10

Друзенко

Те, що Америка обрала в особі Дональда Трампа, називається, в термінології проф. Брюса ***Аккермана "revolution on human scale"***, що означає

> — **зміну системи координат, а не лише коригування напряму руху країни в рамках чинної парадигми**.

Важливо, що цього разу американці не "купували кота у мішку", а зробили свідомий вибір, проголосувавши за те, що "так далі жити не можна". Більшість у Сенаті, Верховному суді та вірогідна більшість у Палаті представників дійсно дають Трампу мандат на революційні зміни.

І в цьому Америка показує приклад Україні, яка ніяк не наважиться на власну "революцію з людським обличчям".

Революцію, запит на яку давно зашкалює у суспільстві.

Обидва Майдани, особливо другий, були саме про це, але перетворились у зраджені надії на революційні зміни.

"Електоральний майдан", який привів до влади ***Зеленського***, був також породжений цим самим запитом на кардинальну перебудову країни.

Але

— **замість радикальних реформ ми раз-у-раз отримували лише нових вигодонабувачів чинної системи, яка мімікрувала під нову ідеологію, але по суті залишалась механізмом перерозподілу національного багатства на користь небагатьох «наближених до трону» осіб.**

І саме ця тотальна приватизація держави призвела до нашої трагічної неготовності до великої війни, яка і стала моментом істини для України.

Ми чудом вистояли.

Але запит на революційні зміни нікуди не подівся.

Ба більше, наразі очевидно

– **кардинальна перебудова України – єдиний шлях до її виживання.**

Зараз Україна нагадує солом'яну хатинку з казки про трьох поросят, яка сиплеться під ударами путінського вовка. А нам потрібно збудувати надійну кам'яницю, яка здатна перенести будь-яку історичну негоду та вистояти під атаками сусіда, який одержимий ідеєю зжерти Україну.

На жаль, в **ситуації, у якій опинилась Україна, пігулки окремих косметичних змін вже не допоможуть**.

Пацієнт настільки хворий, що без операції не обійтися.

Тому

— **наступним президентом має стати людина з рішучістю хірурга і свідомістю архітектора.**

Бо йому (чи їй) потрібно буде не тільки не вагаючись видалити метастази корупції, неефективності та меншовартості, які пожирають українське тіло зсередини, а й звести на руїнах недолугої (і багато в чому бутафорної) української державності, що агонізує на наших очах, надійний, комфортний та розумний український дім, який буде не соромно передати у спадщину нашим дітям та онукам.

Політики-терапевти на кшталт Віктора Ющенка свій шанс змарнували – тепер, аби вижити, українці мають знайти хірурга і зважитись на революцію з людським обличчям.

Якщо і цього разу не наважимося, українська мазанка завалиться і поховає під своїми руїнами усіх, хто не встигне втекти...

***

№ 258

Трамп, Путин, Си и мир в Украине

2024-11-11

Тышкевич

Окружение Дональда Трампа ещё до официального оглашения результатов выборов в США выдало несколько заявлений о возможных сценариях завершения войны в Украине. Точнее её заморозки на текущем этапе. И если на протяжении предвыборной гонки речь шла об, условно, двух вариантах планов - «тезисах Heritage Foundation» с увеличением помощи Украине и принуждению Путина к уступкам и «тезисах America First Policy Institute» которые заключаются в заморозке конфликта по линии соприкосновения – последние дни активно обсуждается именно последние. При этом оба условных «плана» предполагают начало переговоров между Украиной и Россией без реализации тезиса «границы 1991 года». Разница лишь в том, что более активная позиция предполагает добиться изменения баланса на линии фронта и уже после этого говорить с Кремлём с позиции силы. Это делает

возврат к границам возможным в рамках политического трека. Второй подход предполагает заморозку тут и сейчас с осознанием (но не обязательно признанием) невозможности возврата территорий в обозримом будущем. В качестве иллюстрации можно привести уже проговариваемые тезисы «забыть о Крыме» или «дождаться перемен в России».

На этом фоне Российская Федерация существенно усиливает давление на фронте.

Несмотря на достаточно большие потери, ВС РФ, хоть и не обвалили украинский фронт, но за последние три месяца добились самых внушительных успехов с 2022 года. А Путин, выступая на Валдае очередной раз вспомнил о «стамбульских договорённостях» - читай российском ультиматуме Украине. При этом, несмотря на резкую риторику России есть куда спешить с вопросами начала переговоров.

Среди основных (и признаваемых Кремлём)

(1) Рост технологического разрыва между РФ и развитыми странами мира. Речь идёт не только о государствах условного «Западного мира», но даже части стран условного «глобального Юга»

(2) Рост зависимости российской экономики от КНР. Тут стоит обратить внимание не только и не столько на торговый баланс, сколько на возросшую степень технологической и финансовой зависимости российской экономики от Китая. Фактически, Пекин делает с Москвой то же самое, что Москва пыталась делать с Минском последние 30 лет. Но у китайских коммунистов получается лучше и быстрее.

(3) Россия теряет геополитическое влияние. Центральная Азия уже не является «задним двором РФ» и становится частью условного «китайского мира». На Кавказе резко возросло влияние Турции, на Балканах российские интересы ужимаются уступая место реализации интересов упомянутых выше КНР и Турецкой республики.

(4) Внутри Российской Федерации происходят колоссальные по своему будущему влиянию демографические процессы — условная «русская составляющая вымирает», а численность населения поддерживается приростов в национальных автономиях и миргацией.

Всё это уже привело к тому, что, потеряв лидерство в ШОС, Кремль не смог навязать (либо подтвердить) свой лидерский статус в БРИКС.

Более того, если проанализировать базовый доклад Валдайского клуба и недавнее выступление Путина, то напрашивается вывод о смене позиционирования. Даже на своей площадке РФ уже не выступает с позиции лидера и «локомотива» изменений. Российские спикеры (и президент в том

числе) много говорят о многополярном мире, но апеллируют к коллективным форматам «не запада», где не подчёркивают исключительную роль для своей страны. Фактически Россия вынуждена начать позиционировать себя как регионального, но уже не глобального лидера.

Последнее

> **— самопозиционирование России является одним из ключевых в понимании политики ключевых мировых игроков в вопросе завершения войны в Украине.**

Путин начал этот этап войны как элемент политики по сохранению статуса одного из мировых лидеров за Россией. Ведь экономически РФ давно выпала из пула ведущих государств мира. Технологически тоже. Политическое влияния постепенно размывалось. Оставался единственный козырь — военная мощь. Этот козырь Путин и выложил в надежде на быстрый успех. И если бы произошёл «Киев за три дня», РФ вернула бы себе влияние на Кавказе, в Центральной Азии, резко бы укрепила позиции на Балканах, в Африке. Фактически, через силу, заставила бы воспринимать себя как одного из безусловных архитекторов нового миропорядка.

Но

> 1) — «Киева за три дня» не произошло.

Более того,

> 2) — Россия споткнулась о сопротивление государства, которое сама же позиционировала в мире как Failed State.

То есть

> 3) — Путин продемонстрировал, что его «последний козырь» в диалоге о геополитическом лидерстве не является таковым.

И, если в 2021 году при анализе возможных изменений мировой системы часто говорили о треугольнике Вашингтон-Пекин-Москва, то уже в конце 2022 речь шла о диалоге между КНР и США. Россия сама себя выбросила из процесса. И поэтому слова Путина января 2023 о том, что война идёт «за будущее России» были правдой. Поражение, или даже условная «ничья» в российско-украинской войне лишала РФ условного статуса ключевого геополитического игрока.

Такая ситуация вполне удовлетворяла Пекин и Вашингтон.

Ведь, если говорить простыми словами,

— намного легче начать разговор о формировании двухполярного мира, чем вести сложный диалог в трёхстороннем формате.

Эта ситуация удовлетворяла и Европейский Союз, для которого ослабление влияния Кремля на континенте так же создавало дополнительные возможности. В том числе и в вопросах субъективизации Союза на мировой арене. Не менее выгодным ослабление России было и для новых региональных лидеров. Начиная от основателей БРИКС (кроме РФ, естественно) и, заканчивая Турцией, Ираном, Саудовской Аравией.

Таким образом,

— полное поражение Украины было не выгодно и остаётся невыгодным для большинства стран мира.

Но «не проиграть» - не означает «победить».

Увы, но полное поражение России и связанные с этим риски глубокого кризиса в РФ вплоть до угрозы распада были (и в значительной мере остаются) невыгодными ключевым игрокам:

(1) Для США распад России означает дестабилизацию сразу в нескольких регионах. Что приведёт либо к кратному усилению влияния Китая либо заставит Соединённые штаты вернуться к затратной политике «мирового полицейского» без гарантий её успешности. Что приведёт к росту рисков в области безопасности, и новому уровню эскалации с КНР.

(2) Для КНР Россия важна как единое, достаточно управляемое государство. В статусе регионального (но не глобального) лидера с достаточно высоким уровнем зависимости от Китая.

(3) Для ряда политиков Европейского Союза Россия видение России близко к китайской позиции — единое государство, достаточно мощное. Отличие лишь в оценке рисков китайского влияния на РФ. Для ЕС, естественно, такое развитие событий является нежелательным.

(4) Для большинства незападных государств (в первую очередь региональных лидеров) желательно сохранение достаточно сильной (но, вновь, без амбиций на геополитическое лидерство) России.

Таким образом, для значительного числа мировых государств поражение России так же выглядит «невыгодным».

Данная позиция, кстати, изменяется.

Ведь ещё два года назад вместо слова «невыгодный» можно было использовать «недопустимый». Но скорость изменений крайне мала.

И тут есть, в том числе вина Украины, которая крайне мало на внешнем поле коммуницировала вопросы «пост войны».

То есть

> **— «что будет по окончанию войны и как можно нивелировать риски от российского кризиса в случае поражения РФ».**

На этом возвращаемся с паре США-КНР.

Оба государства не желают поражения Украины но не желают и полного поражения России. Значит, с их точки зрения, война должна быть остановлена где-то между указанными крайними точками.

Вопрос где? И тут уместно вспомнить американо-китайское противостояние и процесс попадания РФ в зависимость от КНР.

(1) Для Пекина идеальным моментом завершения войны было бы начало переговоров после того, как российская экономика прошла «точку невозврата» в технологической и финансовой привязке к Китаю. Проще говоря, в условиях, когда даже снятие всех санкций не позволит России вернуться к преимущественному использованию европейских и американских технологий и финансовых инструментов.

(2) Для США попадание РФ в такую зависимость от КНР является кошмарным сценарием. Ведь тогда Пекин получает в своё распоряжение не только сырьевую базу России, но и, например, логистику в Арктике, резкое усиление на Ближнем Востоке, на Африканском континенте. Поэтому для Вашингтона идеальным моментом завершения мирных переговоров (либо заморозки войны) по Украине является период «за пять минут до точки невозврата» падения Москвы в объятия Пекина. Что позволит интенсифицировав сотрудничество с Кремлём (возможно не напрямую а через государства-посредники) поддерживать выгодный для себя уровень российско-китайской конкуренции за зоны влияния.

Таким образом, позиции, с которых внешние игроки будут подходить к вопросу российско-украинской войны частично зависят и от уровня американо-китайских отношений.

Сегодня страны стоят на грани полноценной торговой войны.

Но

> — экономики обоих государств взаимозависимы — убедиться в этом можно проанализировав объёмы и структуру взаимной торговли.

Учитывая растущее экономическое и политическое влияние Китая конфликты, конкуренция неизбежны.

Причём

— в **области новых технологий они «неизлечимы» - в условиях перехода к «экономике знаний», государство, сохранившее за собой (или получившее) технологическое преимущество конвертирует его в рост политического и экономического влияния**.

С другой стороны, и США и КНР осознают необходимость о формате будущего сосуществования.

И тут уместно вспомнить о роли Трампа.

Тем более, что

— **горячая фаза противостояния Вашингтона и Пекина началась как раз при нём.**

Противоречия накапливались годами, а одним из спусковых крючков в 2017 году стал… зелёный переход Китая.

Именно в этом году КНР заявил о прекращении приёма на утилизацию пластиковых отходов из США и ЕС (а это 60% отходов американского пластика).

Дональд Трамп тогда оперативно организовал азиатский вояж (кстати, повторив его в 2019-м).

После чего (безрезультатной встречи с СИ) китайские коммунисты стали угрозой а вьетнамские (Вьетнам согласился работать с отходами) хорошими парнями. Но, тема отходов, повторю, была лишь «спусковым крючком» - противоречий и базы для технологических войн было уже предостаточно.

Сегодня, как ни парадоксально, Трамп может вновь сыграть в свою любимую «челночную дипломатию». Но уже с другим посылом.

Речь, естественно, не идёт о восстановлении отношений уровня 2010-15 годов. Скорее о выработке рамок сотрудничества с сохранением конкуренции за технологии.

— Тем более, что за такой формат может выступить значительная часть его спонсоров. Включая Илона Маска. Маск заинтересован в китайской продукции и материалах, в азиатском рынке для своих товаров. В конце концов именно в КНР работает тесловская «гигафабрика», а вопрос её расширения был поставлен на паузу руководством КНР в 2023 году.

Таким образом, **весьма велика вероятность скорого (после инаугурации) повторения Трампом азиатского вояжа.**

— И от его результатов напрямую будет зависеть позиция администрации американского президента по завершению войны в Украине.

Быстрый успех (крайне маловероятный сценарий) диалога Трампа и СИ может дать старт совместному давлению КНР и США на РФ и Украину соответственно.

Причём, **если Украина сможет грамотно выстроить коммуникацию на обоих векторах, с принуждением России к политическим уступкам.**

Например,

1) — в вопросах перспектив политического трека возврата территорий.

Но, ещё раз повторю,

2) — без создания «образа поражения» России.

В случае упрямства Путина, вполне вероятен переход США к работе в логике упомянутых в начале текста тезисов ***Heritage Foundation***, которые в украинской прессе чаще называют ***«позицией Помпео»***.

Сохранение уровня конфронтации между США и Пекином, либо рост её уровня приведёт к попытке США реализовать алгоритм заморозки «как есть», чтобы попытаться использовать фактор возобновления сотрудничества с РФ в качестве инструмента воздействия на КНР.

Однако, тут стоит помнить, что

— **для США недопустимо «поражение Украины»**.

И если Путин озвучит неприемлемые условия приостановки войны, так же возможен переход Трампа в более резкую позицию.

Приведёт ли такой формат к большей вовлечённости Пекина в войну в Украине?

Сомнительно:

— КНР не желает брать на себя дополнительные издержки по поддержанию безопасности в мире либо ввязываться в войну, которая может выйти на уровень военного противостояния с США.

Перспектива масштабирования войны, кстати, пугает как Пекин так и Вашингтон.

И, например,

— российсская активность в привлечении армии КНДР создаёт потенциальные вызовы обоим столицам.

Ведь усиление (за счёт нового опыта) северо-корейской армии резко ухудшает ситуацию на корейском полуострове. Что ставит КНР и США на грань военного противостояния. Это понимает и Путин, работая сразу по нескольким направлениям: ведь кроме северо-корейского фактора, есть ядерный шантаж, раскачка Ближнего востока, активность в Африке. В представлениях российской стороны, такая политика может привести к тому, что США и КНР синхронно решат работать на скорейшую приостановку войны в Украине как одного из ключевых факторов дестабилизации. Для нас это означает наихудший сценарий с масштабными уступками России.

Но представления Путина, как и в 2022 году могут оказаться далёкими от реальности поскольку как для Вашингтона, так и для Пекина, усиление геополитического влияния России (а это будет в случае «победы» РФ и успеха шантажа) крайне нежелательны. Поэтому попытки «перегнуть палку» могут привести к обратному результату — склонению США и КНР к договорённостям между собой.

Что в этом всём для нас?

2025 год вполне вероятно станет годом заключения некоего соглашения о прекращении огня.

Вопрос «на каких условиях» зависит от нашей гибкости и умении видеть картину целиком.

В конце концов

от того, сможет ли украинское руководство предложить своё (адекватное) видение пост-войны в регионе и позиционирование Украины относительно ключевых центров силы.

Для этого время и возможности есть (?)…

***

№ 259-1

Культурно-інформаційний простір як поле бою, а наступальна культурна політика — передумова перемоги: у Києві пройшов форум Культнаступу

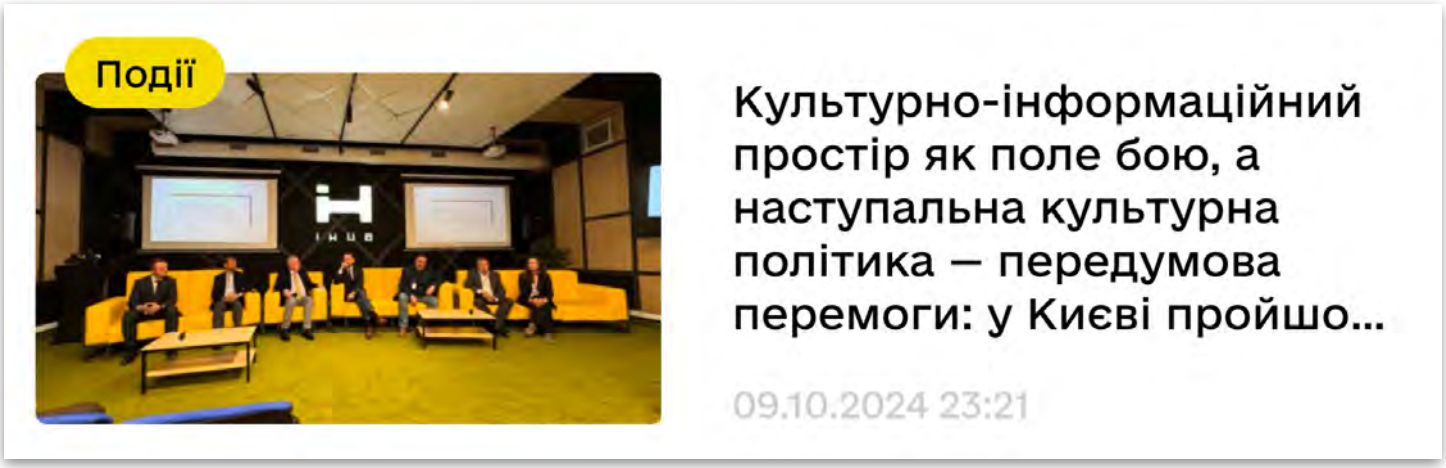

2024-10-09

9 жовтня у Києві вперше відбувся ***Форум Культнаступу***, покликаний об’єднати зусилля влади, громадянського суспільства і культурних індустрій задля ***наступальної культурної політики*** — безповоротного звільнення культурно-інформаційного простору від російського впливу та активного просування українських інтересів у світі.

У заході взяли участь представники громадського сектору, культурних індустрій, митці, військові, народні депутати та урядовці.

Першу дискусійну панель ***«Розширення українського мовно-культурного простору як чинник національної безпеки і передумова української перемоги»*** розпочав Міністр культури та стратегічних комунікацій України **Микола Точицький**:

> «Є три елементи, навколо яких ми зараз концентруємо зусилля: 1) — збереження української спадщини, у тому числі й української мови; 2) —

оцінка і повернення української ідентичності в європейський простір, який, до слова, закладала, в тому числі, багатонаціональна Україна; 3) — створення продукту, який буде цікавий і органічно поєднуватиметься з великою європейською культурою.

Для того, щоб чітко реалізувати ці три елементи, нам потрібні стратегії, не одна, а декілька, які об'єднаються в одну велику стратегію повернення української культури в простір фундаторів європейської ідентичності».

Міністр додав, що навіть у найважчі часи, коли все українське забороняли, а українців **пригнічували** та висилали до Сибіру, нам вдалося зберегти свою ідентичність і свою культуру.

«**Найважливіше завдання зараз — зламати шаблони**, які були нав'язані в радянські часи. Для того, щоб реалізувати поставлені завдання і цілі, потрібно оцінити ризики, забезпечити правильний менеджмент і **транспарентне використання тієї допомоги, яка надається Україні**», — підкреслив Микола Точицький.

У свою чергу голова парламентського комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики Верховної Ради України **Микита Потураєв** розповів про законотворчу діяльність комітету щодо підтримки розвитку культури та інформаційної сфер, а також про фінансування галузі.

> «На жаль, понад 30 років сфера культури фінансується за залишковим принципом. На 2022 рік ми закладали рекордне фінансування галузі, але через повномасштабне вторгнення цього не сталося. В такому контексті я хотів би бачити українську культуру «з кулаками». Для того, щоб ситуація змінилася, потрібен тиск суспільства», — наголосив Микита Потураєв.

Тему продовжив Уповноважений із захисту державної мови **Тарас Кремінь.** За його словами,

> «питання національної ідентичності та свідомості це те, що ми трансформуємо в дії, пов’язані з підтримкою нашої культури. Водночас культура зберігається тоді, коли ми можемо захистити право кожного українця у тому числі на навчання українською мовою в українській школі як на Батьківщині, так і за кордоном».

«Нам потрібна стратегія децентралізації культури. Ми маємо «закачати» український продукт у найтонші капіляри нашої країни. Сьогодні можемо спостерігати концентрацію культурних осередків у великих містах, але

потрібно подумати і про провінційні населені пункти. Ми не повинні залишати їх на поталу, аби не втратити з ними зв'язок. Культура — це безпекова річ, що має стати найвищим пріоритетом», — прокоментувала співзасновниця «Видавництва Старого Лева» **Мар'яна Савка.**

Під час наступних двох панелей учасники дискутували про те, як подолати російські впливи і донести український культурний продукт до споживачів у реальному й віртуальному просторі, говорили про дієві інституції і послідовну політику як ключові елементи успіху.

У рамках заходу було представлено Маніфест Культнаступу. Щоб долучитися до ініціативи та підписати Маніфест — перейдіть за посиланням.

Нагадаємо, що Форум Культнаступу ініційований членами руху «Простір свободи» та громадської організації «Український світ».

***

№ 259-2

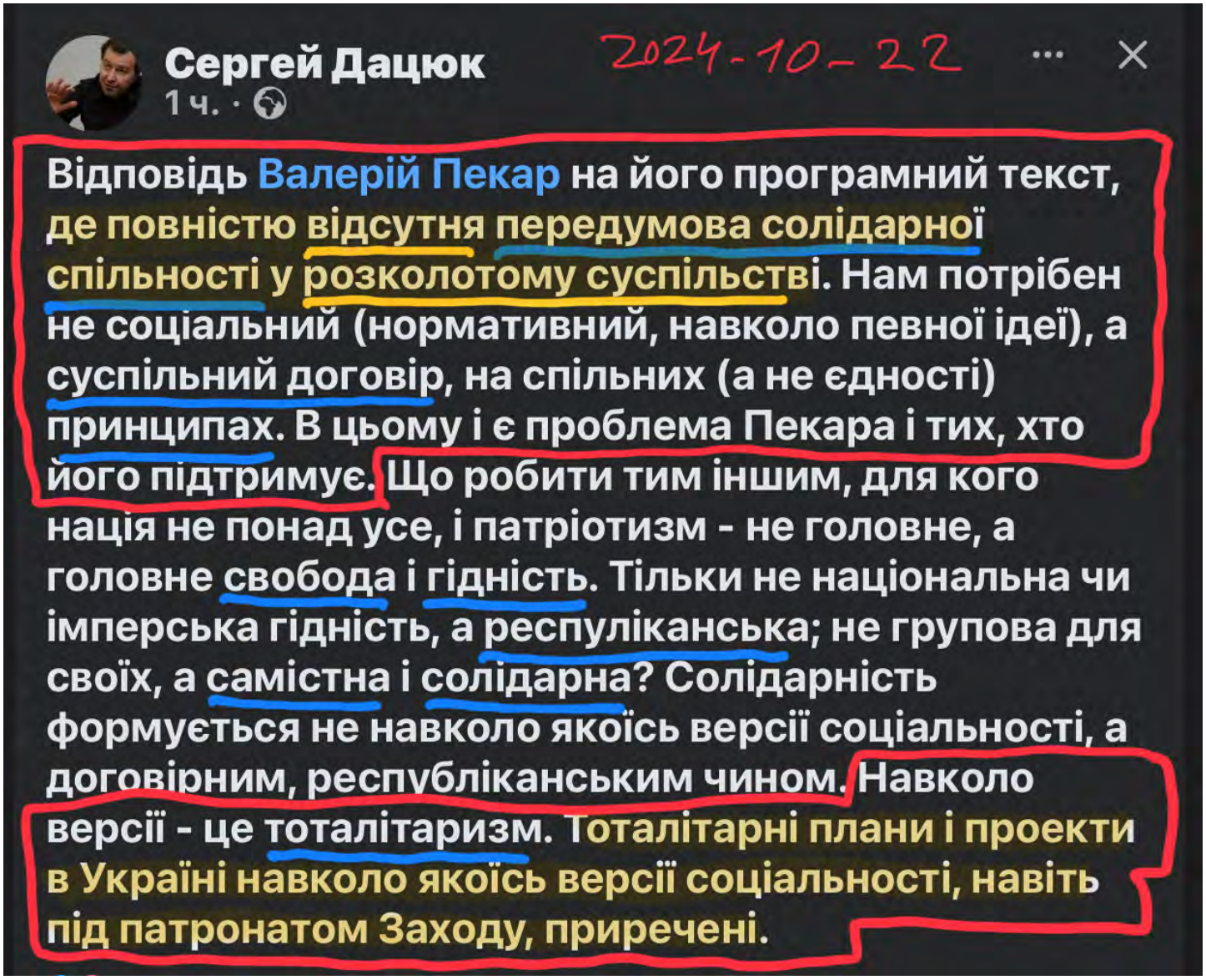

***

№ 259-3

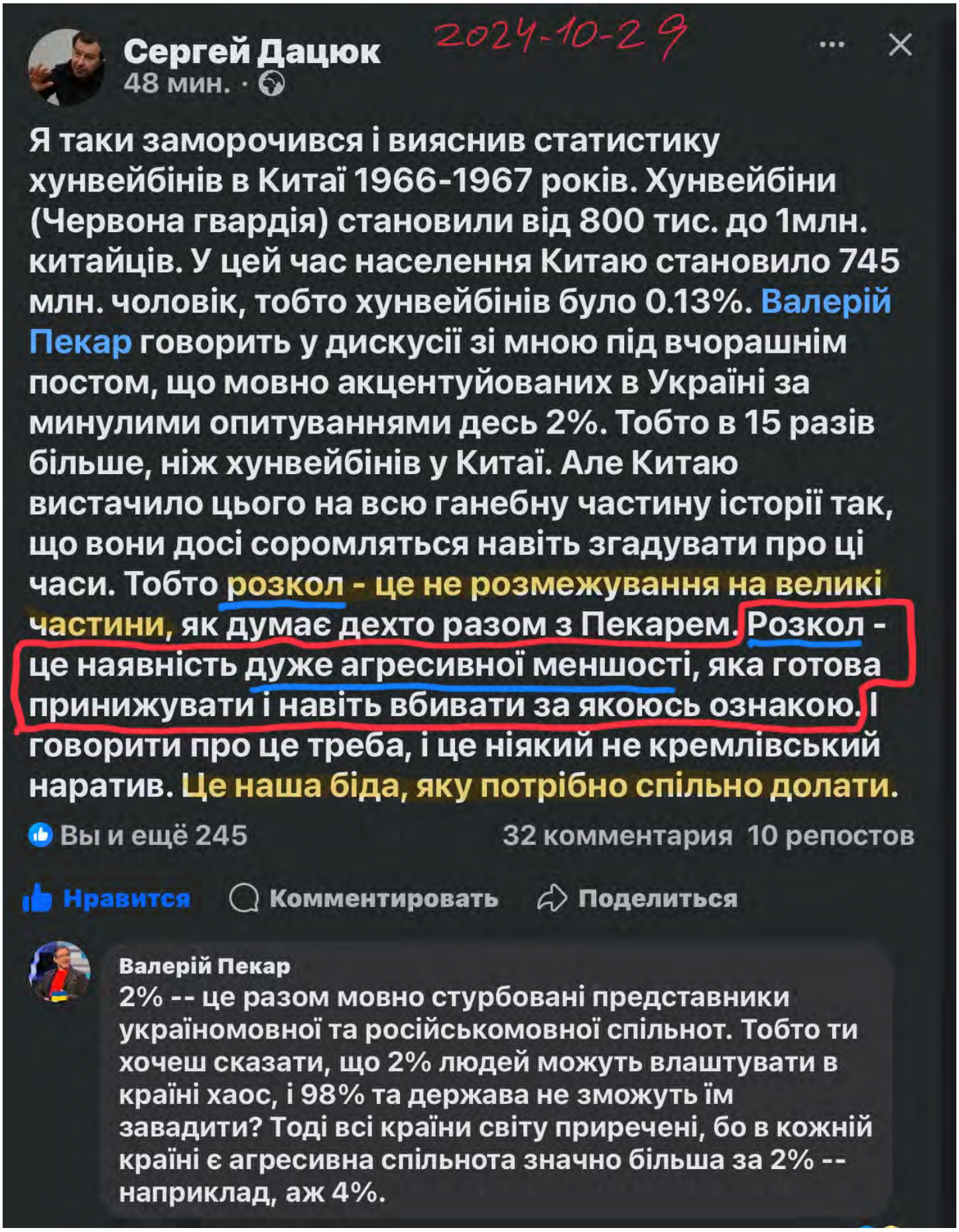
Сергей Дацюк
48 мин. ·
2024-10-29
Я таки заморочився і вияснив статистику хунвейбінів в Китаї 1966-1967 років. Хунвейбіни (Червона гвардія) становили від 800 тис. до 1млн. китайців. У цей час населення Китаю становило 745 млн. чоловік, тобто хунвейбінів було 0.13%. Валерій Пекар говорить у дискусії зі мною під вчорашнім постом, що мовно акцентуйованих в Україні за минулими опитуваннями десь 2%. Тобто в 15 разів більше, ніж хунвейбінів у Китаї. Але Китаю вистачило цього на всю ганебну частину історії так, що вони досі соромляться навіть згадувати про ці часи. Тобто розкол - це не розмежування на великі частини, як думає дехто разом з Пекарем. Розкол - це наявність дуже агресивної меншості, яка готова принижувати і навіть вбивати за якоюсь ознакою. І говорити про це треба, і це ніякий не кремлівський наратив. Це наша біда, яку потрібно спільно долати.
Вы и ещё 245
32 комментария 10 репостов
Нравится
Комментировать
Поделиться
Валерій Пекар
2% -- це разом мовно стурбовані представники україномовної та російськомовної спільнот. Тобто ти хочеш сказати, що 2% людей можуть влаштувати в країні хаос, і 98% та держава не зможуть їм завадити? Тоді всі країни світу приречені, бо в кожній країні є агресивна спільнота значно більша за 2% -- наприклад, аж 4%.

***

№ 259-4

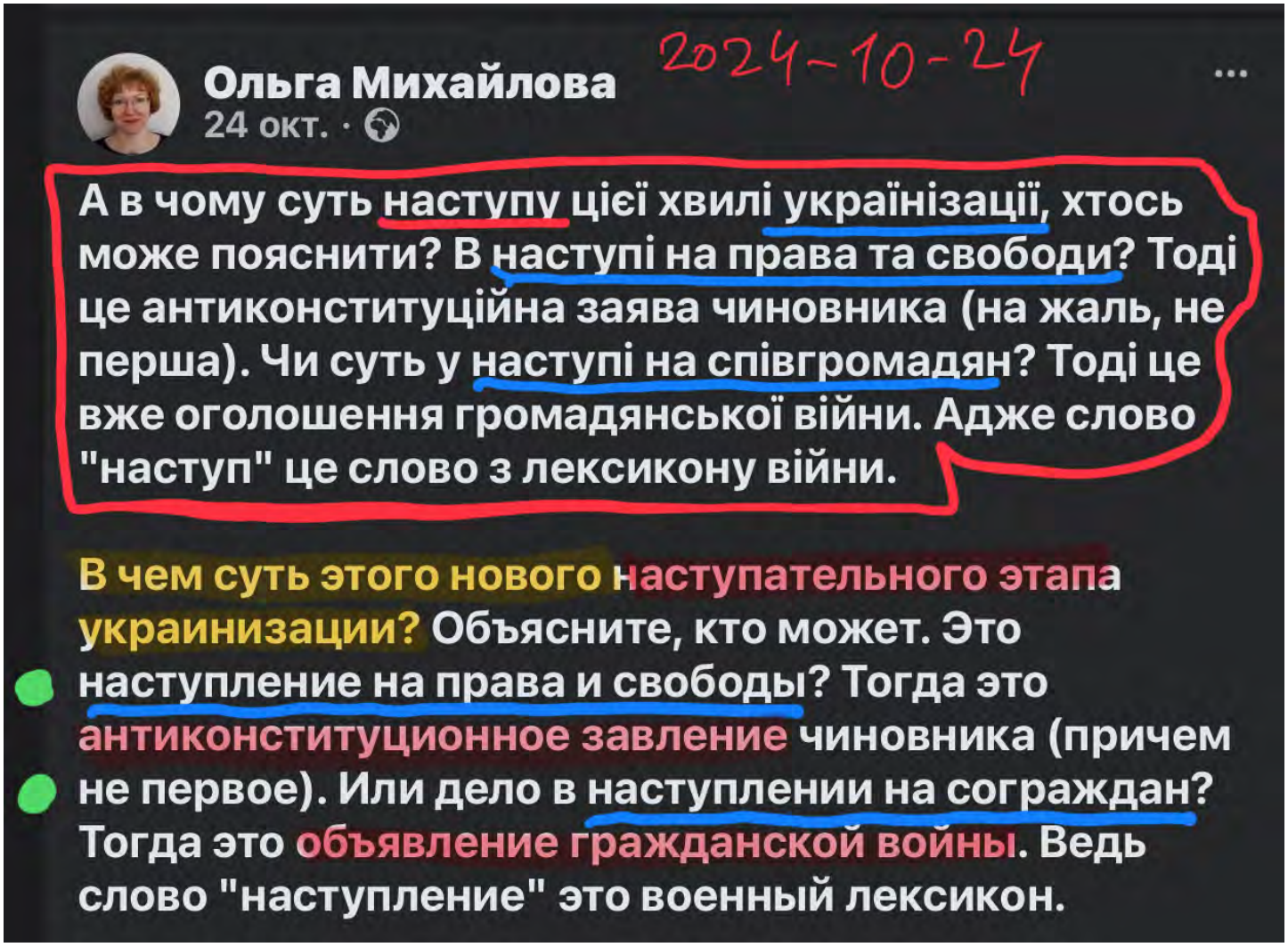
Ольга Михайлова
24 окт. ·
2024-10-24
А в чому суть наступу цієї хвилі українізації, хтось може пояснити? В наступі на права та свободи? Тоді це антиконституційна заява чиновника (на жаль, не перша). Чи суть у наступі на співгромадян? Тоді це вже оголошення громадянської війни. Адже слово "наступ" це слово з лексикону війни.
В чем суть этого нового наступательного этапа украинизации? Объясните, кто может. Это наступление на права и свободы? Тогда это антиконституционное завление чиновника (причем не первое). Или дело в наступлении на сограждан? Тогда это объявление гражданской войны. Ведь слово "наступление" это военный лексикон.

***

№ 260

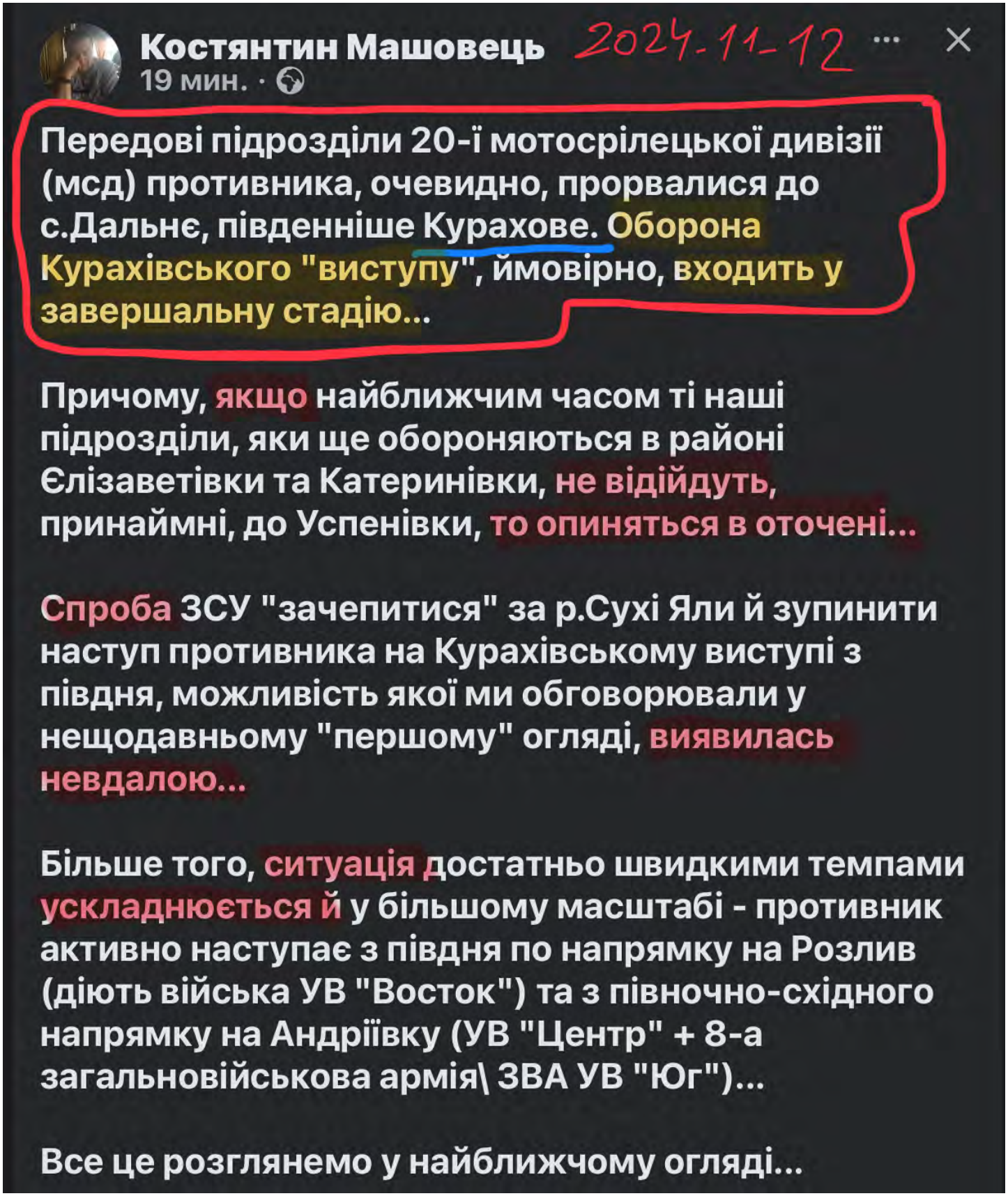

***

№ 261

Don's Weekly, 12 November 2024: Part 1

by Donald Hill (intro by Tom ***Cooper***)

SARCASTOSAURUS

NOV 12, 2024

Hello everybody!

Following a ‘few days off’, we are back with next of Don’s weekly reviews.

Where one cannot but conclude that next to nothing has changed in the last 7-8 days: the Russians are keeping Ukraine under massive pressure through streaming Shaheds all over the country, every nighot. These are regularly targeting not only the power supply system, air bases, air defences, suspected arms- and ammunition depots - but also apartment buildings. Because Putin and his Russians are certain that Ukrainians are brotherly people, just a bit confused by Nazi propaganda, and that killing them in big numbers is the only way of making them free from the puppet regime imposed in a CIA-instigated coup of 2014.

Of course, it is for exactly the same reasons that the Russian army continues its all-out attacks in the Donbas, including pulverising one village after the other: nothing else but pure, distilled brotherly love.

On the Ukrainian side… ah yes, there are news. Rather amazingly, in the light of facing growing critique for its mishandling of the ZSU, on 6 November the GenStab-U has issued a lame excuse for its obsession with creating new brigades instead of re-building and/or bolstering existing ones. Essentially, its spokesman Dmytro Lykhoviy said this is (quote), ‘the only way’ to counter the massive Russian advantage in troop numbers; that it is impossible to ‘properly align combat units and restore forces…during active hostilities’, and that ‘new brigades are the best way to increase the numbers and fighting capacity of the Ukrainian Army under prevailing conditions’.

Aha… With other words, the super-smart generals in Kyiv find that it is far better to continue appointing their incompetent buddies in command of inexperienced units; and even more importantly, to further weaken existing brigades already weakened by combat attrition, in order to draw experienced cadre necessary to combine with recently mobilised and/or re-purposed but inexperienced troops and create new, largely ineffective units….

Furthermore, the Buddies have concluded it’s far better to - just for example - waste such precious troops like engineers specialised in constructing pontoon bridges to serve as infantry, or mortar crews. And, best of all, while the GenStab-U admits this would be necessary, it finds it impossible to withdraw exhausted brigades from the

line to offer them an opportunity to re-build - while it *continues its practice of destroying cohesion of existing brigades by ripping away different of their battalions to patch up the lines in entirely different sectors*.

As logical and as obvious as that 1 + 1 = 17…

How? You mean, 1 + 1 = 2?

Oh, but sure! As next, you're also going to explain that you know better than the GenStab-U?!?

How cute.

Well, dear reader: it is about the time to face the obvious. No, you do not know better. No, you do change the winning team (and that as often as possible). And, no: 1 + 1 is no 2.

Not only because we are living at the times when lying and denying the obvious is the best evidence for somebody's natural-born suitability for leading a nation as a president or a chancellor, or leading armed forces as a general in the armed forces, but: the GenStab-U remains based on best traditions of the Soviet military arts. Therefore, it is in possession of a super-secret mathematics formula along which 1 + 1 = 17. Or 3. Or 61.

Depending on the weather and the time of the day.

It's a formula developed by the same Ukrainian scientists that could make a nuclear bomb in a matter of weeks; the same people renowned for easily converting plumb into gold; and the same people that are finding it impossible to do the same like, say, the government of Chad, or the leadership of that genocidal gang called the 'Rapid Support Forces' in the Sudan, and call the next car retailer to place an order for 10,000 SUVs, so the ZSU wouldn't be constantly short on these and its troops getting killed while trying to save unsuitable civilian cars…

….word is, even the other faithful followers of the Soviet military art - the Russians - are so stunned by this performance, it is the principal reason why are they massacring civilians all over Ukraine for 2,5 years meanwhile: according to similarly secret formulas developed by the Keystone Cops in Moscow it is so that 1 Shahed or 1 UMPK glide bomb = 1 Ukrainian killed.

…regardless where in Ukraine, Belarus or the Russian Federation that bomb hits the ground…

Hand on heart: isn't that as simple as that 1 + 1 = 17?

Now you do know better.

1. Kursk

Following weeks of hauling whatever troops it could scratch together, Russia has assembled 50,000 combatants in the Kurks Oblast. Sure, the Keystone Cops have found a way to stop re-deploying units from the frontlines inside Ukraine: correspondingly, they have not pulled troops from other sectors in the last month. Still, that is 50,000 troops that aren't available for other sectors. Reportedly, the 11,000 troops of the XI Corps of the North Korean army are part of that mix. Reportedly, they are involved in a new counteroffensive that's run since 8 November - in form of usual grinding assaults. At least there are fewer reports about the VKS flying air strikes in support of that operation: either the bad weather is hampering operations of the most modern air force in this solar system, or is preventing troops from capturing and releasing related videos…

One way or the other: many of videos released by both sides are 'smudged' - usually by droplets of rain.

Despite heavy Russian losses, the number of Russian troops did have an impact and their biggest advance saw them take Pogrebki in the north. Russian vehicles and infantry were destroyed 300 meters to the north of the village and 1500 meters south of the village, as well as 1500 meters to the east of the village and 5 kilometers to the west of the village. Reports indicate that the primary units involved are Ukraine's 95th Air Assault Brigade (role: defending) and Russia's 810th Naval Infantry Brigade (role: suffering heavy casualties in the attack).

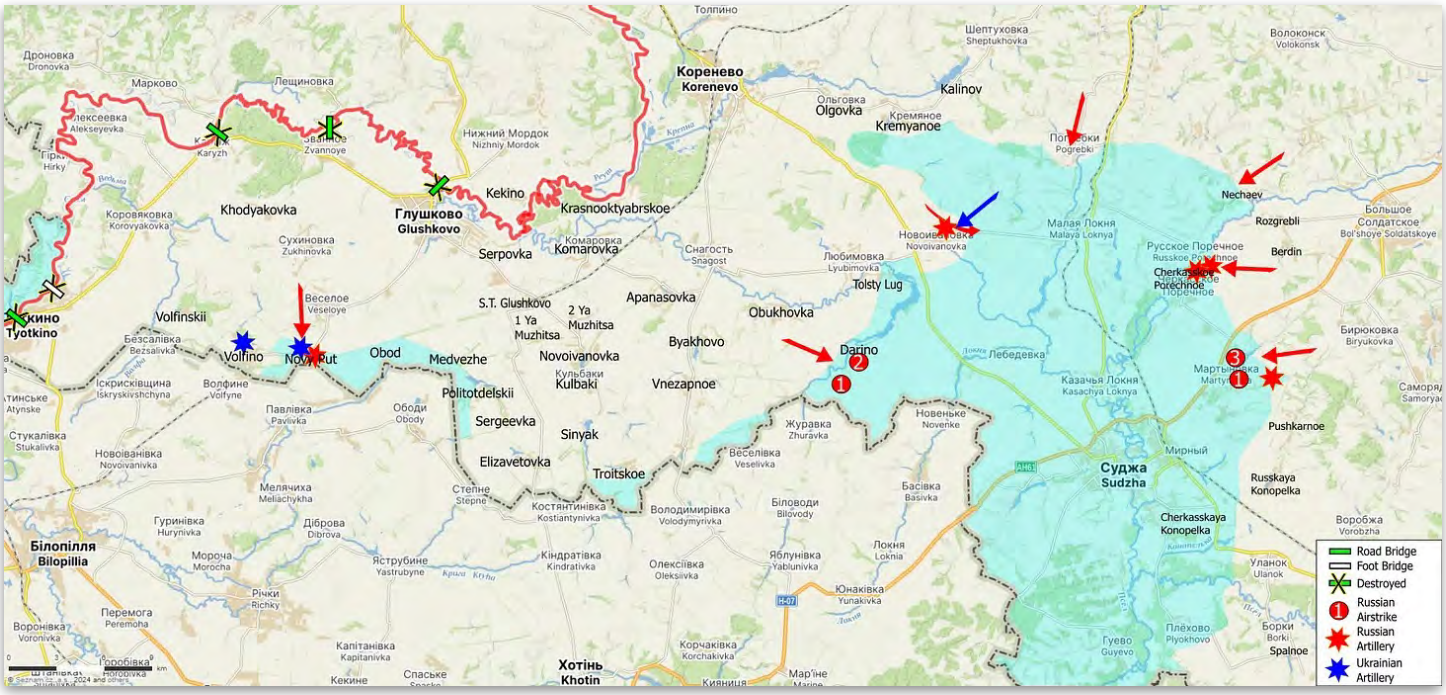

A Russian MRAP is destroyed in the assault on Pogrebki. Five kilometers west of the village, a Russian BTR fires on Ukrainian positions in support of a 1500 meter advance. The report says Russia's 810th Naval Infantry Brigade lost ten vehicles, 30 killed and a few dozen wounded in that attack. Mind that is is common for both sides to only publish videos of their successes. Here are four minutes of the 95th Air Assault Brigade's successes 400 meters north and 1500 meters south of Pogrebki. It's clear that Russian vehicles were able to drive through the village. What isn't clear is what territory was retained by either side.

1500 meters east of Pogrebki, a Russian BMP drives past a burning Ukrainian MRAP and is within 200 meters of three other destroyed Russian vehicles. There are four mines placed across the road in plain sight to the drone. The mines aren't dug in. When the driver and vehicle commander are inside their vehicle with their hatches closed it is harder for them to see through their periscopes. Still, they should have seen these mines. The vehicle detonated two of them by running over them and the other two detonated because of the subsequent blasts. Already traveling at 50+ kph, the combined blasts sends the BMP airborne with parts flying off before it lands on its roof.

On the western side, Russia launched another assault down the road from Novoivanovka to Malaya Loknya. This sector is occupied by Ukraine's 47th Brigade, and like the previous attempts, the attack ended in failure. The 47th then counterattacked Novoivanovka from the east. In this video, two Bradleys attack a section of forest where Russian infantry were recently dismounted from armored vehicles. One Bradley was struck by an RPG and the other was hit by a drone. They shrugged those hits off to continue firing and eventually unloading Ukrainian infantry. After unloading the infantry, they continued to provide fire support.

The tracks of the 27 ton Bradley generate enough friction with the ground that you can see the heat trail. The residual heat from the drone attack can still be seen over 30 seconds after the event.

The first Bradley squad (to the right in the video) dismounted and moved left before being directed by the squad leader to the Russian positions to the north. From the infantryman's perspective in the back of the Bradley, they see nothing until the ramp drops and they emerge. It was natural that they would move towards the first section of woods that they saw. The track commander needs to be very clear with his communication before the infantry in the rear dismounts, and hand signals (pointing) help. Also, they were dropped off at some distance from the woods,

which meant that the infantry would have to travel further in the open before reaching the cover of woods. An additional benefit of dropping the infantry off closer to the woodline is that they would be more likely to head straight into the nearest woods, even if communication wasn't clear.

The second Bradley squad does a pretty good job of dismounting and assaulting the enemy. (See images below). The first man leaving the track runs to the woodline to provide flank security and the other five dismounts are roughly on line oriented towards the enemy, making sure that a friendly soldier isn't between them and a potential enemy target.

An even better method would have been for the Bradley to drop them off closer to the woods so they wouldn't have to run as far to reach cover. One or two men would still need to provide security oriented to the left and top, especially since this is a new situation being developed and they're still trying to determine enemy positions with certainty. The rest of the squad should be oriented towards the known enemy position. Notice that in the second situation both the Ukrainians and Russians have the benefit of cover from the woods. In the first situation, five of the six Ukrainians are in the open while engaging the Russians in cover.

The 47th has a proven record of successful assaults but there is always room for improvement and sometimes a detail might save a friendly life or provide an edge in destroying the enemy.

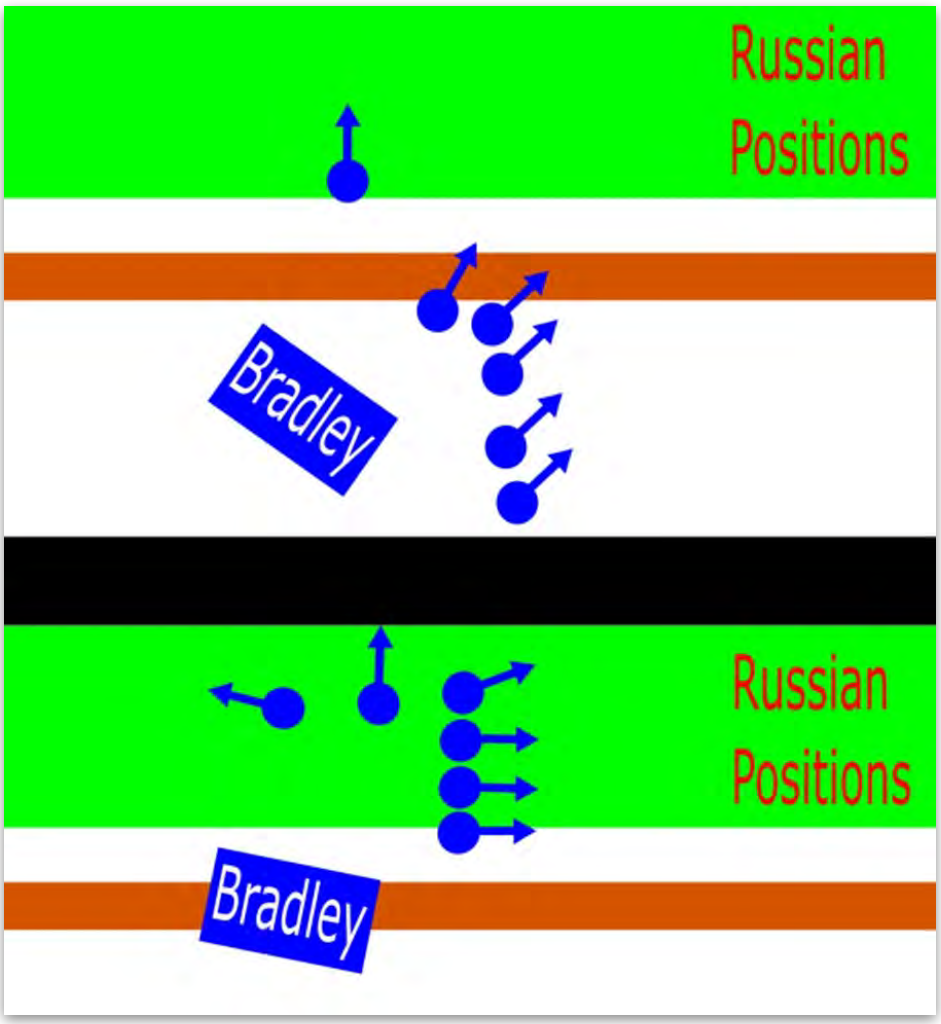

One kilometer south of Novoivanovka, the 225th Assault Battalion destroyed a BMP with a drone.

Southwest of the battle is Darino, which Russia hit with airstrikes and followed with an infantry assault. This video shows Russian drones and infantry clearing out any remaining Ukrainian infantry. An open door lets a Russian fiber-optic drone destroy an immobilized and abandoned armored transport at the northern edge of the village.

A Russian infantry advance towards Novy Put is met with artillery.

Ukraine claims that Russia lost 54 tanks, 276 armored vehicles and 112 mortars, artillery and MLRS. An independent observer reports that as of November 4th, Ukraine lost 307 pieces of equipment in Kursk (including vehicles, radars, jammers, etc.) and Russia lost 292. Russian losses have been heavier since their counter attack. Last week (from November 4th) they lost 43 pieces of equipment and Ukraine lost 21 pieces of equipment.

A Ukrainian commander of an assault platoon somewhere in Kursk describes his situation.

Early during the Russian all-out invasion of Ukraine, back in 2022, it was common to see photos and/or videos of Ukrainian tractors towing captured Russian armored vehicles. The Russians are now upset that a Ukrainian armored vehicle istowing a Russian tractor.

(…to be continued…)

***

Don's Weekly, 12 November 2024: Part 2

by Donald ***Hill***

SARCASTOSAURUS

NOV 12, 2024

(….continued from Part 1…)

2. Kharkiv

West of Zhuravlyovka a single Russian was captured on a video while holding the Russian flag at the Russian-Ukrainian border. After so many heavy Russian

bombardments of the woods in previous weeks, there were none this week, so Ukraine might well have withdrawn.

West of Hlyboke, the 13th Brigade, ZSU, advanced 500 meters along the reservoir.

In Vovchansk, the Russians advanced 400 meters taking over much of the ruins of the high rise buildings called the ‘Citadel’,seen here. There aren’t very many people manning those positions because of the lack of cover, so that kind of an advance isn’t surprising. A Ukrainian counterattack regained a lot of it back and captured a few Russians.

3. Western Luhansk

Two battalions of the 3rd Assault Brigade are now defending in the Pishchane area. Russia was still able to solidify their hold on Kruhliakivka and move into Kolisnykivka.

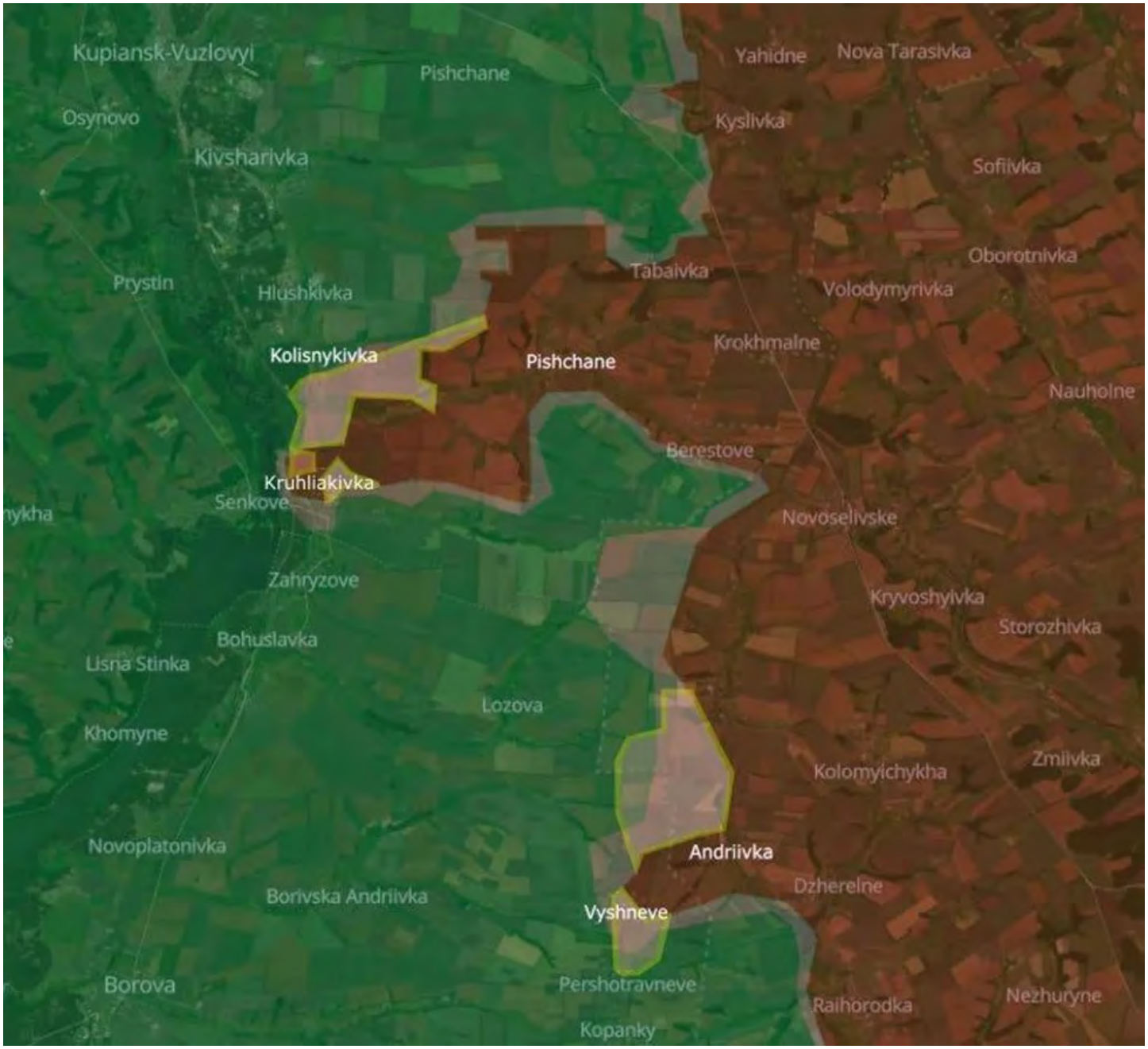

Russia is in the northern half of Terny but the battle lines didn't move this week. An M113 evacuates four wounded soldiers from the 63rd brigade south of Terny.

Two Russians try to enter Terny from the east and are engaged within 40 meters of Ukrainian position and a grenade is accurately thrown from off screen. The video isn't particularly graphic but both soldiers are killed by small arms fire and drone bombs.

In a Russian assault on Terny a vehicle is destroyed by an ATGM, infantry are bombed by drones and vehicles were finished off by drones. Five vehicles were destroyed and 56 infantry were killed and wounded.

Russia bombs southern Terny on more than one day.

***

On 2 November, the Russians committed elements of four battalions. They suffered heavy losses and five days later their wounded were still not recovered. In a subsequent attack, the Russians lost 15 of 22 vehicles and over 100 killed.

4. Bakhmut

A look at the streets of Chasiv Yar and the living quarters of the soldiers of Ukraine's 18th brigade.

5. Toretsk

Two weeks ago the 12th NG Azov brigade and the 4th Guards Battalion of the 101st Guards Brigade cleared out the Russian forces that had just advanced south of Toretsk. This week they attacked Druzhba heavily supported by drones. The 4th Guards Battalion focused on the center of the town and cleared out the Russians and destroyed part of a building the Russians were in.

Further south, the Russians attacked out of Niu York but the Khyzhak Police Brigade and elements of the Azov Brigade destroyed at least seven vehicles and hunted infantry.

6. Pokrovsk

Russia continued to advance west of Selydove and took Novooleksiivka.

7. Kurakhove

At the eastern side of the Kurakhove cauldron, the 79th keepsdestroying Russian vehicles that are sent at them but: this brigade is in the process of being outflanked from the north and the south. Therefore, both the 79th, and the nearby 33rd, are gradually withdrawing towards the west. The 33rd is still destroying vehicles and equipment as it withdraws, as seen hereand here. As the 79th Brigade withdraws to the west, theRussians advance into eastern Antonivka.

To the north, the 46th Brigade is beating back all the frontal attacks on Kurakhove and holding open the northern end of the cauldron. Russian forces still managed to reach the outskirts of Kurakhove and the fight for the town is underway.

To the south, the Russians took Maksymivka but they weren't able to advance out of the town. The Russians did take Trudove, though, which threatened to cut off the path of retreat from the cauldron.

With the Russian pressure on the cauldron and Ukrainian withdrawals from the same, events are moving quickly. By the time you see this map, it might be outdated by 3-5 days.

The map depicts the approximate locations of Ukrainian units based on MilitaryLand's map. The dark blue units are brigades or regiments and the light blue units are battalions. The white stars indicate the 125th Battalion of the 113th Brigade and the rest of the 113rd Brigade. The red stars indicate the 116th battalion of the 110th Brigade and the rest of the 110th Brigade.

Splitting battalions from their brigades tends to ruin the unit cohesion, which is a combat multiplier. Over 40% of the formations in this sector are independent or detached battalions. Even when they are temporarily attached to an adjacent brigade, unit cohesion takes time to form. With other words: this practice is a contributing factor to unstable defensive lines.

8. Zaporizhzhia

The 128th Brigade clears trenches and takes two prisoners.

9. Kherson

3 km from the destroyed Nova Kakhovka dam, a Russian drone observes Ukrainians returning home and then calls in artillery on their houses.

10. Unknown Location

The Russians lost another Ka-52 helicopter according to a Russian blogger. The location and circumstances were not reported. The same source suggests that a Russian Su-34 was lost with its crew.

(….to be continued…)

***

Don's Weekly, 12 November 2024: Part 3

by Donald ***Hill***

SARCASTOSAURUS

NOV 12, 2024

(…continued from Part 2…)

11. Russia

For a while there have been reports that Russian railroads could only transport 93% of the cargo that needs to be moved. There are now reports that the situation is getting worse. Using Russian data, the author created a chart showing how many millions of tons of cargo was moved each month.

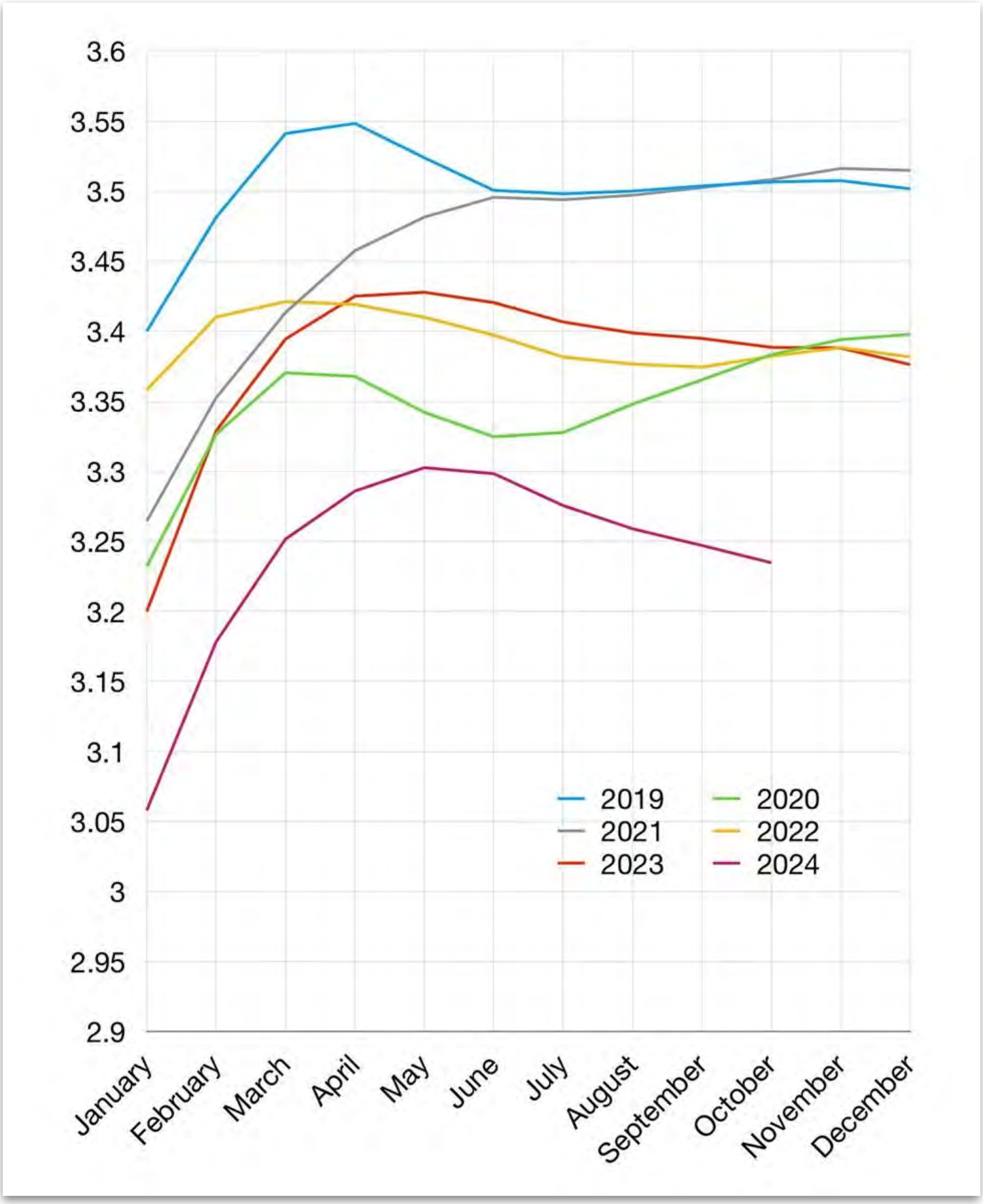

The problem began in 2013 when the railroad eliminated their maintenance department and outsourced the repairs. They've been behind in maintaining their equipment ever since. On top of that, the fleet of locomotives is aging and sanctions made parts even more scarce. Then Uralvagonzavod started producing only military vehicles and no longer supported the deteriorating locomotive fleet. 100,000 cars are being stored on sidings and other locations because there aren't enough locomotives to use them. The military and larger companies owned by oligarchs

will get priority service. The companies denied priority will suffer, as will the economy.

Just under 30% of the freight moved is coal. The railroad lost€500 million in the first four months of 2024. Because coal has low profitability, the railroad is seeking to transport more profitable cargos instead. Coal from the Kuzbass company might be shipped as long as their more profitable non-coal products are also included in a deal.

About a quarter of Russia's coal companies were losing money in 2022. In early 2024 the number of unprofitable coal companies rose to 46%. Productivity is low because of the nationwide labor shortage and labor costs rose by 42% in an attempt to try and attract workers. If the railroads reduce coal shipments then even more coal companies will lose money, as will the economy.

With each month, the Russian economy comes under more pressure.

***

Russians have launched missile attacks from the Caspian Seabefore, including last July. Last week, Ukraine attacked theCaspian Sea fleet. Initial reports say two missile ships were damaged but no damage has been confirmed. A satellite image showed that a dock was blackened by an explosion. The missile frigates have a displacement of just under 2,000 tons when fully loaded. Naval vessels under 3,000 tons can travel between the Caspian and Azov Seas via the Volga-Don Canal.

Russia said they intercepted 70 drones in various regions, 34 of which were around Moscow, making it the largest Ukrainian drone attack on Moscow. The only initial report of damage was an ammunition warehouse in Bryansk being set on fire.

At least 13 drones attacked a chemical plant in Tula that produced gunpowder. One was reported shot down and 8 hit the plant. Videos of nighttime explosions and daytime fires that produced orange smoke. An electrical power line was also damaged.

Russia has been trying to place incendiary devices on western airplanes and managed to start two fires at DHL shipping hubs in Germany and Britain last summer. This is part of an ongoing effort of vandalism, terrorism and assassinations.

Two executives of an American company were arrested forsending sensitive technology to Russia that was banned by sanctions. They sent the equipment to addresses in Finland, Turkey and Kazakhstan and the equipment was sent there to Russia.

A Russian blogger says assault soldiers often die within 2-4 weeks of signing a contract.

12. Ukraine

It’s difficult to predict how cold winter will be in Ukraine. What is known is that Russia’s sustained attacks on their energy grid reduced their power production by over two thirds. In August, over 200 missiles and drones damaged or destroyed 8 power plants and over 800 heat supply facilities. The demand for energy will increase with the need for heat and power production cannot meet it. Some sections of the power grid will be turned off so the needs of other sections can be fulfilled. These blackouts for cities will rotate and are expected to last 8-14 hours a day and could possibly last as long as 20 hours a day.

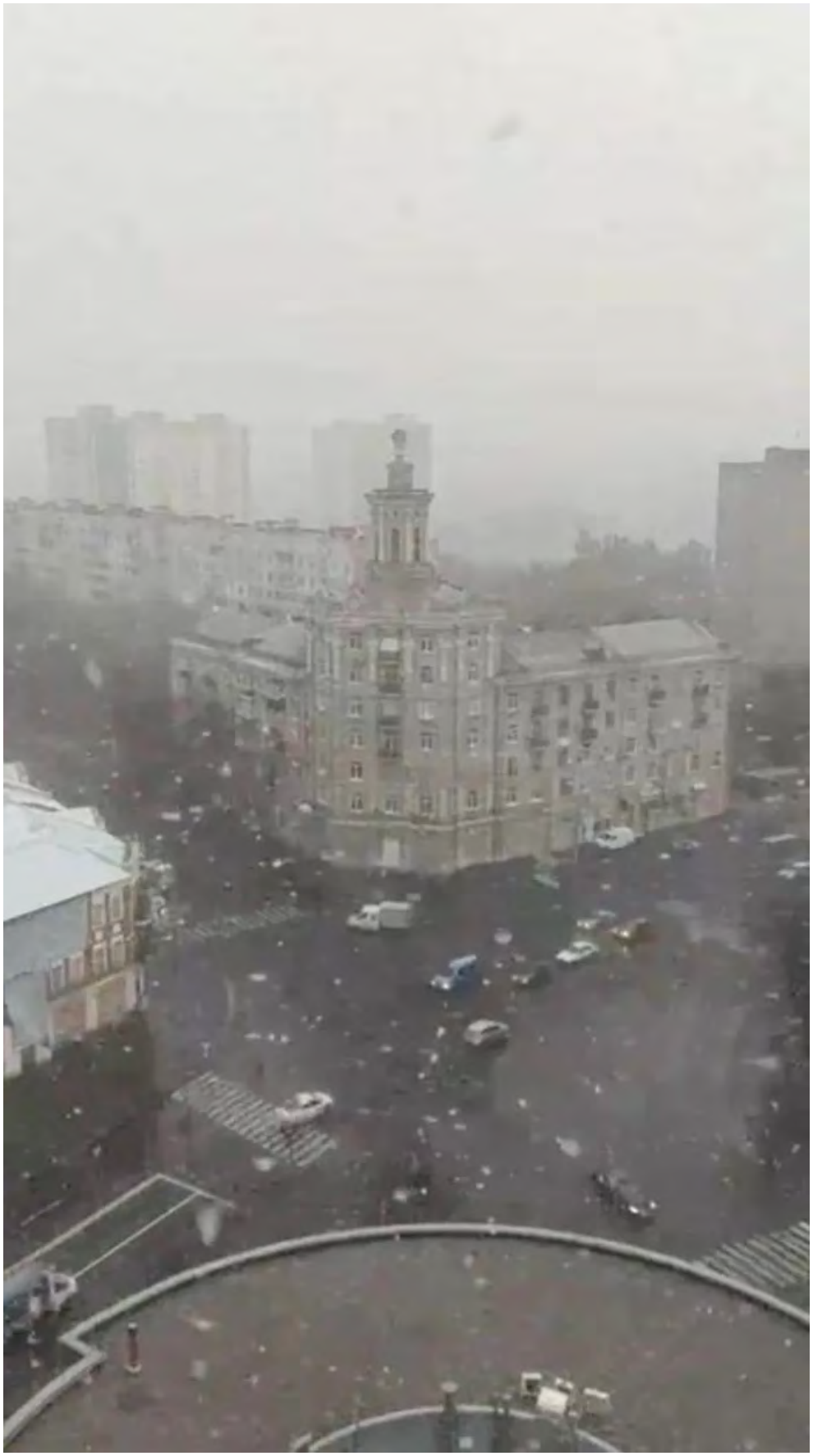

Western allies are trying to raise €1 billion through pledges and money already committed with Germany leading the effort at €219 million. They will also export power to Ukraine…but only 0.4 GW. This will likely be Ukraine's most difficult winter yet.

Ukraine is repairing its least damaged power facilities first, but it takes a year to build a transformer and there are not enough in the world for sale. Ukraine stores

transformers outside its borders to prevent them from being attacked. On the other hand, 90% of the coal power plants were damaged or destroyed and70% of them are on track to being repaired before the cold weather arrives.

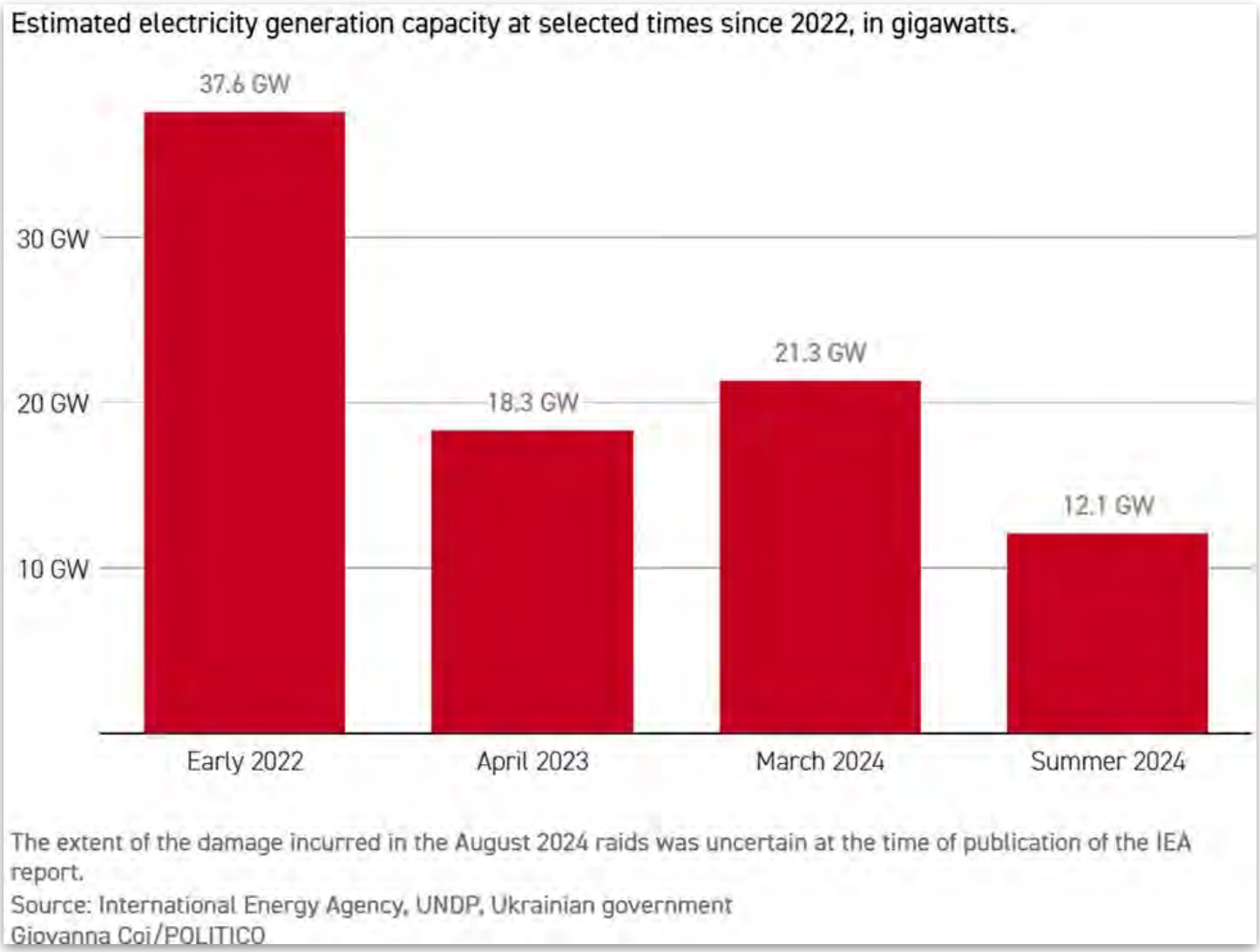

The impact of a Russian strike in Zaporizhzhia thatkilled four, injured 40 and damaged a hospital.

There have been at least 124 instances (and rising) in which Russians killed Ukrainian prisoners. Many of those instances resulted in the deaths of multiple Ukrainians. The rate of executions increased at the end of 2023 and continued to so in 2024. Donetsk had the highest number of murders with 62 soldiers being killed.

(…to be concluded in the Part 4…)

***

Don's Weekly, 12 November 2024: Part 4

by Donald ***Hill***

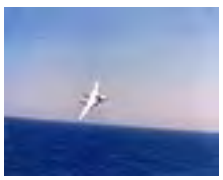

SARCASTOSAURUS

NOV 12, 2024

(…continued from Part 3…)

13. Diplomacy

An alliance with the powerful is never to be trusted - Phaedrus

The election of Trump brings lots of uncertainty and there is a wide range of possibilities.

The non-MAGA Republicans and Democrats support Ukraine and wish to continue aid. It is possible that Trump might support aid in return for trillions of dollars of Ukrainian resources. That would be an additional bonus to the US, since 90% of the moneythey allocate to aid Ukraine is spent in the US to build ammo and equipment.

Trump's team has floated a plan that calls for freezing the current front lines and creating a buffer zone manned and paid for by UK and European troops. It also would have a provision that Ukraine could not join NATO for 20 years. This would benefit Putin by allowing Russia to keep its gains in Ukraine and slowly rebuild its army at a time when its economy and manpower is under extreme pressure. The peace plan makes no mention of whether the US sanctions would be lifted or stay in place.

Back in June, Russia called the US an enemy. Now, Putin has congratulated Trump and says he is ready for discussions, saying, "Russia didn't ruin relations with the U.S. and is open to reviving them, but the ball is in the Americans' court." As a private citizen, Trump had as many as seven phone calls with Putin since leaving office.

Musk provided $130 million to Trump's campaign and Trump says Musk will be part of the government. Tesla cars are produced in China and Musk has said that without trade barriers Chinese electric cars would demolish their competition, but then he came out against Bidens tariffs on Chinese electric vehicles. Musk also had conversations with Putin over space, SpaceX and geopolitics. Putin asked Musk not to activate the Starlink satellite system over Taiwan as a favor to China, and Musk suggested that Taiwan should become a special administrative region of China. He also suggested that Russia should retain permanent control of Crimea and Ukraine should not be part of NATO. Starlink received $885 million in US subsidies but Musk mocked Zelensky's request for aid and said Ukraine couldn't win the war. X/Twitter has become the largest platform for Russian disinformation. It remains to be seen how Musk will manage his international relations and how much influence he will have in a Trump administration both domestically and internationally, but the influence will be directed at increasing his own power. The well-being of US and Ukrainian citizens is not his priority.

The current House chair of the Armed Services committee is being considered for the secretary of Defense. He is a non-MAGA Republican that strongly supports Ukraine, which MAGA politicians vehemently oppose. On the other hand, he's opposed troop access to abortion, diversity in the ranks and Pentagon efforts to reduce damage to the climate so that might buy him some good will. He also advocated for the Space Force, which was a Trump favorite project. Another candidate for the post is Mike Waltz, a long-time Trump ally who opposes China andfavored a multi-generational war in Afghanistan. On the other hand, the Republicans are likely to gain control of the House, as well, but if they do it will probably be with a small majority. This makes it less likely that Trump promotes a House member to his administration as it might jeopardize his legislative agenda. Mike Pompeo and Niki Haley were previous members of his administration and support Ukraine, but Trump said they won't be part of his administration.

Trump talked about pulling out of NATO before and a bill sponsored by Republican Marco Rubio and Democrat Tim Kaine passed requiring any decision to leave NATO to have approval from 2/3 of the senate or to be authorized through an act of Congress. Trump doesn't believe in checks and balances and thinks he is the sole authority on foreign relations. He withdrew from the Open Skies treaty without the required notification and there were no consequences. Only entities with standing in the case could sue over a withdrawal from NATO and Republicans in the Senate and House would not support such a move. With moderate and extreme conservatives in control of the Supreme Court, it may not matter if they did. Even if the US does not withdraw from NATO, Trump could still withdraw actual support of the organization. The best chance to prevent a withdrawal would depend on who he appoints as advisor. If the advisor in question supports the concept of NATO and can convince Trump that membership will ultimately provide him with more influence and power - then the US will remain in NATO. The fact that the only time Article 5 of NATO was invoked was after the 9/11 attack when NATO came to the aid of the US is not an argument that will sway Trump. The fact that collective security is both cheaper and more effective for the US than self-imposed world isolation is not something he would consider.

Whether the US remains in NATO or not, it is in the UK's and EU's interest to expand the production capabilities of their defense industries. Even with stable alliances, the nations of NATO, including the US, do not have enough ammo and equipment to sustain a war of moderate length against a peer or near-peer adversary. Without the US, it is in Europe's self-interest to protect itself from regional threats in a potentially volatile political landscape. An increase in defense spending would also help any Trump advisors that are interested in convincing him to stay in the NATO alliance.

Over the decades, US reliability has suffered. Stefan Korshak offers a perspective from Ukraine in two parts: Part 1 and Part 2.

***

Since July 11th, 106 Shahed drones and 1 Orlan drone crossed into Belarus. The rate is also increasing: 9 in July, 12 in August, 27 in September and 49 in October. On November 1st, when this report was posted, 9 drones entered Belarus. Six drones were shot down and crashed in Belarus and one crashed in Latvia after flying 500 km across Belarus. Dozens more are believed to have crashed in Belarus. Lukashenka blames the activity on inexperienced drone operators and EW activity. Back on August 10th, a Ukrainian diplomat was summoned to answer for Belarusian allegations of Ukrainian drone violations.

Norway's Conservative Party would like to triple Norway's aide to Ukraine to $4 billion.

An exiled Belarusian activist has a history of conducting pranks in Russia to highlight the "fascistization of Russian society." Previous pranks convinced schools to send birthday greetings with pictures and quotes from Stepan Bandera, a WW2 Ukrainian partisan that was assassinated in Germany by the Soviet Union in 1959. The activist also convinced several schools to hold marches in his own honor, as he presented himself as a hero fighting in Ukraine. School teachers in the Moscow area were also convinced to conduct a municipal cleanup day while carrying signs of slogans used by the Nazis in concentration camps. In his latest effort, he used fake government orders for teachers to wear tinfoil hats with the Russian flag that were supposed to protect against foreign enemies. The fake orders also told them to post their thoughts and pictures of the event.

14. Equipment

The US will send the last $6 billion of the aid package to Ukraine before inauguration day. They can only send items already in stock and some of the money was waiting for production to be completed. Instead, they will use some of their stores reserved for national defense and future production will eventually replace those items. Any items that don't reach Ukraine by the time Trump is in power can potentially be recalled.

A Vampire drone survived an impact with a Russian drone.

A Lancet drone is examined for booby traps.

A Russian directional mine similar to the US Claymore is modified to become a Victim Operated Improvised Explosive Device.

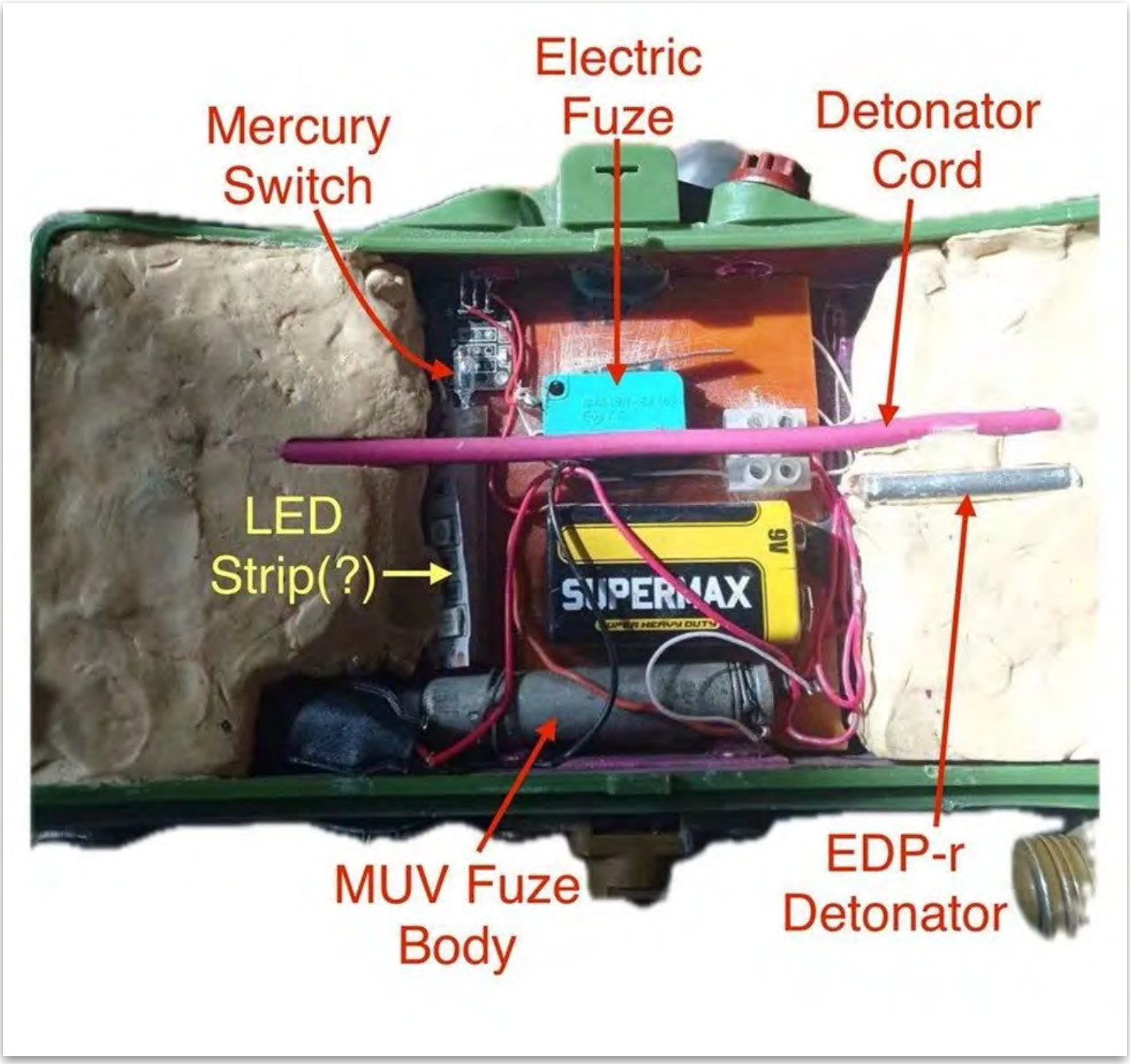

A video for those interested in a job in artillery.o

***

№ 262

2024-11-13

Ніколов

Байден покидає Білий дім, і всі хто зараз з ним в Держдепі – йдуть з влади. У тому числі і Джейк ***Саліван***, якого називають ***«дахом Єрмака в Вашингтоні»***.

Не в корупційному сенсі, звісно. А в тому, що вони конструктивно співпрацювали і США ніколи не вимагали від Зеленського прибрати його як Татарова. Більше того, навіть демонстративна відмова звільнити Татарова не була ніяким чином засуджена американцями.

В общім, я так інтелігентно, щоб нікого не обідить лічно, дав вам зрозуміти, що **станом на зараз у Єрмака в США є тільки байденівські «хромі качки», і поки що нікого у республіканців**. Бо Трамп взагалі то ще й не призначив нікого, тільки оголошує перші кандидатури, які ще треба окучувати.

Пропоную цей текст «The Economist» як джерело знань про Трампа від дуже досвідчених дипломатів. Ну вдруг це поможе комусь в Офісі президента зробити «фінт ушами» якось удачно для пользи нас всіх.

Бо **конструктивні стосунки з президентом США – треба нам для виживання.**

Нє, звісно якщо там і так все знають, і нефіг лізти з дурацькими порадами, то звісно само собой. Ми тут самі собі почитаєм)))

Автопереклад

https://www.economist.com/international/2024/11/12/how-to-avoid-oval-office-humiliation

***

Як уникнути приниження в Овальному кабінеті

Десяток посадовців дають поради щодо небезпечного мистецтва лестощів Трампу

Коли світові лідери зустрічаються з Дональдом Трампом, лестощі мають своє застосування, але це «не срібна куля».

Так вважають іноземні дипломати та американські чиновники, які провели сотні годин у кімнаті з 45-м і незабаром 47-м президентом Америки. Їхні поради є своєчасною поправкою. Адже **звичайна мудрість про те, як поводитися з паном Трампом, може зрівнятися з порадою, як влаштувати день народження малюка, з її акцентом на щедрі подарунки, легку їжу і безмежну похвалу.**

Насправді ж суперечки з Трампом - це серйозний бізнес.

Уряди, які досягають успіху, отримують винагороду, як, наприклад, уряд Японії. За першого президентства Трампа японські автомобільні компанії уникли «великого прикордонного податку», яким пан Трамп колись погрожував обкласти їх. Трамп часто бурчав помічникам, що Японія повинна платити мільярди доларів щороку за привілей розміщувати американські збройні сили, але жодної офіційної вимоги на порядку денному не було.

Досить часто успіх Японії пов'язують з привілеями, які Трамп отримав від покійного прем'єр-міністра країни Абе Сіндзо (на фото з паном Трампом).

Коментатори згадують позолочену ключку для гольфу, подаровану на першій зустрічі в 2016 році в Trump Tower, та ігри в гольф, в які обидва чоловіки грали протягом багатьох років, або американські біфбургери, які подавали під час візиту до Японії в 2019 році.

Це занадто просто.

Пан Трамп так само старанно залицявся до свого французького колеги Еммануеля ***Макрона***, який нагодував його стейком і морозивом на Ейфелевій вежі та взяв на військовий парад.

> — Попри це, як повідомляють численні джерела, пан Трамп недолюблював пана ***Макрона***, вважаючи його «снобістом» і «проповідником».

Іноземні посли та американські чиновники називають кілька причин, чому лестощі самі по собі не впливають на пана Трампа.

Найпростіше, каже один дипломат, наступний **президент «не ідіот», і його не можна «спокусити», щоб він змінив свою думку.**

Всі згодні з тим, що пан Трамп має коротку концентрацію уваги і не читає свої брифінги.

Він - задирака, який сперечається за допомогою вигаданих фактів і змушує іноземних лідерів суперечити йому.

«Будь ласка, не треба, не будьте поблажливими», - такою була щира порада високопоставленого американського дипломата урядам країн-союзників щодо поводження з Трампом напередодні саміту G7.

Його називають нетерплячим до нюансів, який ділить світ на добрих і поганих, переможців і переможених.

Але **він не дурний, кажуть ті, хто бачив його за роботою. Вони пропонують такі ярлики, як інтуїтивний, інстинктивний і хитрий**.

Покійний Абе вмів розслабити пана Трампа. Його походження як онука прем'єр-міністра допомогло, адже пан Трамп захоплюється давніми родоводами. З тієї ж причини він цінував зустрічі з японською імператорською родиною та британською королевою Єлизаветою II. Прем'єр-міністр Японії знав, як дати Трампу відчутні перемоги. Помітивши любов американця до наочних посібників, він якось вручив йому барвисту карту Америки, на якій були позначені японські інвестиції, що створюють робочі місця в різних штатах, деякі з них були позначені яскраво-червоними логотипами «New!», як наклейки в автосалоні. Захоплений пан Трамп доручив співробітникам Білого дому розмістити це зображення.

(2)

Є ще одна причина, чому лестощі не змінюють думку пана Трампа.

— Його основні переконання щодо торгівлі та зовнішньої політики були сформовані у 1980-х роках і не піддаються змінам. Протягом багатьох років кілька іноземних лідерів розробляли аргументи, щоб переконати пана Трампа, і завершували зустрічі, будучи впевненими, що вони спрацювали. Але під час наступної зустрічі пан Трамп повертався до своїх початкових поглядів.

З цього приводу Жерар Аро, який був послом Франції у Вашингтоні з 2014 по 2019 рік, нагадує про конкретну небезпеку, а саме про **звичку пана Трампа здаватися, що «він поступається», коли йому нудно.**

— Він описує, як у квітні 2018 року Макрон витратив півтори години, намагаючись переконати свого господаря залишитися в СВПД - пакті про обмеження ядерних озброєнь, укладеному з Іраном за часів адміністрації Обами. Нарешті пан Трамп, здавалося, погодився.

Залишаючи Білий дім, французький посол закликав свого шефа бути «дуже обачним у своїх висловлюваннях», відчуваючи, що зміна позиції Трампа щодо Ірану малоймовірна. Через місяць Трамп вийшов з пакту.

(3)

По-третє, **лестощі можуть зробити пана Трампа сприйнятливим до слів лідера, але тільки якщо він також вважає цього лідера сильним**.

Як сказав колишній чиновник з його адміністрації: ***«У Дональда Трампа немає друзів. Він поважає людей, які мають владу»***.

— За словами цього чиновника, пан **Трамп вважає лідерів сильними, якщо вони очолюють важливі країни і мають політичну владу, щоб перетворити рішення на дії**.

Серед тих, кого він сприймав серйозно, були Абе, Нарендра Моді з Індії, Володимир Путін з Росії та Сі Цзіньпін з Китаю.

На противагу цьому, пан **Трамп ненавидів політиків, які не могли виконати свої обіцянки, і які реагували на їхню слабкість, стаючи «пасивно-агресивними».**

До цього табору він відніс Джастіна Трюдо з Канади, французького президента Макрона, Ангелу Меркель з Німеччини та британських прем'єр-міністрів від Бориса Джонсона до Терези Мей.

2. Дональд Трамп означає щось більше

Мудрі уряди дізналися, що пан Трамп має «дуже чітке уявлення» про свій мандат від американської громадськості, яка хоче, щоб він ставив їхні інтереси на перше місце. Пан Трамп є одночасно унікальним і більш відомим,

ніж багато союзників спочатку хотіли визнати. Пан Аро з Франції згадує зустріч, на якій «відверто кажучи, те, що говорив Трамп, не мало жодного сенсу», а американські помічники дивилися на своє взуття. Пізніше Макрон, коли його запитали про реакцію, відповів своєму послу: «Ви знаєте, з цього нічого не вийде. Але він наймогутніша людина на землі». Проте проникливі посли побачили, що погляди пана Трампа мають глибоке коріння в американській історії. Вони побачили «спадкоємність» з президентством Барака Обами, чиє придворне красномовство приховувало подібну «втому від союзників».

Мораль першого президентства Трампа полягає в тому, що уряди надмірно персоналізують свої відносини з Америкою, каже дипломат, чиї колеги зайняті плануванням усіх непередбачуваних ситуацій, пов'язаних з Трампом. Вони повинні більше зосередитися на тому, що їм потрібно зробити для себе, пропонує він. Він має рацію. Пан Трамп може навіть погодитися.

***

№ 263

Юрій Ніколов 2024-11-13
34 мин. ·

На роботу у дєньгоприйомний пункт митниці щойно повернули митника, якого у 2021 році на виконання рішення РНБОУ спіймали з 700 тисячами доларами в багажнику. В митниці про це прям офіційно підтвердили.

Хоча лише три роки тому ДБР у своєму прес-релізі писало, що затримано прям касира, який «систематично збирав та акумулював у себе отримані гроші, частину яких розподіляв між іншими правоохоронними структурами».

Тобто зашкварніше персонажа не придумаєш. Його прийняло ДБР Татарова. Але прийняло так, щоб можна було поновити на роботі в вертикалі Єрмака))))

... Я буквально сьогодні постив статтю «Економіста», в якій дуже влучно описали як Зеленського захищають від правди. «Справа навіть не в тому, що його тримають у теплій ванні», - каже джерело, використовуючи місцеву ідіому, щоб припустити, що президент перебуває в коконі своїх високопосадовців. «Його тримають у сауні».

Тобто да. Я цілком згоден з тим, що наш Верховний головнокомандуючий не завжди знає, що погані бояре мутять у нього під носом. Тому просто нагадаю імена поганих бояр: Андрій і Олег. Це повністю їхня компетенція.

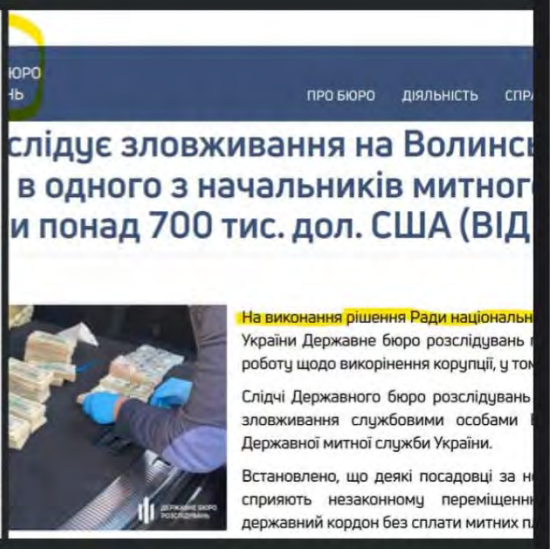

***

№ 264

Gennadiy Druzenko · 2024-11-13

10 мин. · ...

ЖИТТЯ НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО КАСИ?

Колись головний замовник і великий шанувальник "95 кварталу" Валерій Коломойський любив цитувати афоризм невстановленого автора: "Життя наче супермаркет: бери що хочеш, але не виході кожного чекає каса". Життя великого пройдисвіта підійшло до каси у вересні 2023 року. Коли я дивлюсь на щоденні анонси майбутньої адміністрації Трампа, мені чомусь здається, що життя шостого українського президента також невблаганно наближається до точки, де за все прийдеться заплатити.

Бо коли ти жертвуєш свободою та гідністю свого народу, аби виграти війну, ти ризикуєш втратити і свободу і країну.

На відео – Tulsi Gabbard, яка очолить в адміністрації Трампа Національну розвідку США. Вона неодноразово прямим текстом публічно стверджувала, що Зеленський – автократ, який відрізняється від путіна хіба що відсутністю ядерної зброї. Я, до речі, так не думаю, але мені ніхто і не пропонує очолити розвідку США...

Коли зраджуєш свободу, шлях від "сучого сина, але свого сучого сина" до офірного цапа-відбувайла іноді такий же короткий, як час від виборів нового американського президента до його інавгурації...

***

№ 265-1

Будівельне лобі є найбільш ефективним за часи Зеленського

2024-11-14

Ніколов

"Велике будівництво", Велике відновлення та "єОселя" - найбільш вдалі приклади роботи цього лобі. Одна лише Олена Шуляк, голова фракції "Слуга народу", принесла забудовникам десятки мільярдів гривень державного замовлення та чергове перетрахування архітектурно-будівельного нагляду. Про "Велике будівництво" ви знаєте самі.

Ось новий проект, який просуває влада,

— **побудова соціального житла**.

Деталей поки що немає, але є цифра

— **50 000 квартир у центральній та західній частині України**.

Сама ідея - чудова, це завжди **гарний козир напередодні виборів**.

Але тут є потенційна небезпека. Дивитися треба у схему фінансування.

Якщо

— соціальне житло фінансуватимуть з бюджету - державного чи місцевих - то можемо сміливо називати це схемою з освоєння бюджетних потоків.

Власне, проекти "Великого будівництва", «Великого відновлення» та "єОселя" - це освоєння бюджетних коштів.

А бюджетні кошти лише називаються бюджетними, але насправді це мільйони платників податків скидаються грошима, аби звести для когось 50 000 квартир.

Благородно, але не надто чесно щодо решти платників. Особливо у такій бідній країні, як Україна.

Вам можуть розповісти, що держава фінансує соціальне житло у Німеччині, Франції, Голандії - але майте на увазі, що

усе це потужні економіки, в яких є великі надходження податків від бізнесу та населення.

А в Україні - суцільна нестача коштів, дірка у Пенсійному фонді, і тут влада така - давайте будувати соціальне житло. Розумієте?

Якою може бути альтернатива?

Мені подобається підхід UK, де забудовники віддають до 20% побудованого житла у соціальний фонд, а решту 80% продають. Від влади вони отримують пільги з доступу до землі та інші поступки. Звісно, це певним чином призводить до подорожчання нерухомості.

Але в Україні, якщо ви помітили, нерухомість вже давно дорожчає попри усі розумні аргументи. Причина - у нерухомість вкладають гроші корупціонери всіх рівнів. Тож це не аргумент.

***

№ 265-2

В Україні пообіцяли побудувати 50 тисяч соцквартир, щоб люди повертались додому

14 ЛИСТОПАДА 2024, ЧЕТВЕР, 14:56

Редактор: Ольга Фандоріна

В Україні запускають у цьому 2024 році ***пілотний проект з побудови соціального житла***, для того, щоб люди мали змогу повернутись до країни.

На першому етапі планується побудувати 6 200 квартир. Про це повідомляє голова ***Державного Агентства відновлення*** Сергій ***Сухомлин*** на міжнародній конференції ***ReBuild Ukraine***, на якій обговорюють потреби України у відбудові як під час війни, так і після її завершення.

За його словами, таке житло може бути додатковим аргументом, аби люди поверталися до України.

Планується побудувати 50 000 квартир у центрі та на заході України.

"Це соціальне житло, яке має, в тому числі, бути додатковим аргументом, щоб люди поступово поверталися до України", - зазначив він.

Глава агентства також розповів, що серед проєктів, крім будівництва соціального житла, також

— посилення енергетичної стійкості громад, заміна системи вуличного освітлення на енергоефективне, встановлення сонячних електростанцій на об’єктах критичної інфраструктури.

"Без задоволення базових потреб ми не повернемо людей в наші міста та селища", - сказав голова Агентства.

Як повідомляли Українські Новини, на сьогодні зафіксовано значний відтік українців на тимчасово окуповані росіянами території (ТОТ).

За даними уповноваженого Верховної Ради з прав людини Дмитра Лубінця,

— **з березня 1 млн ВПО втратили право на допомогу**,

Лубінець закликав прем'єр-міністра Дениса ***Шмигаля*** переглянути зміни щодо допомоги внутрішньо переміщеним особам (ВПО) з березня.

***

№ 265-3

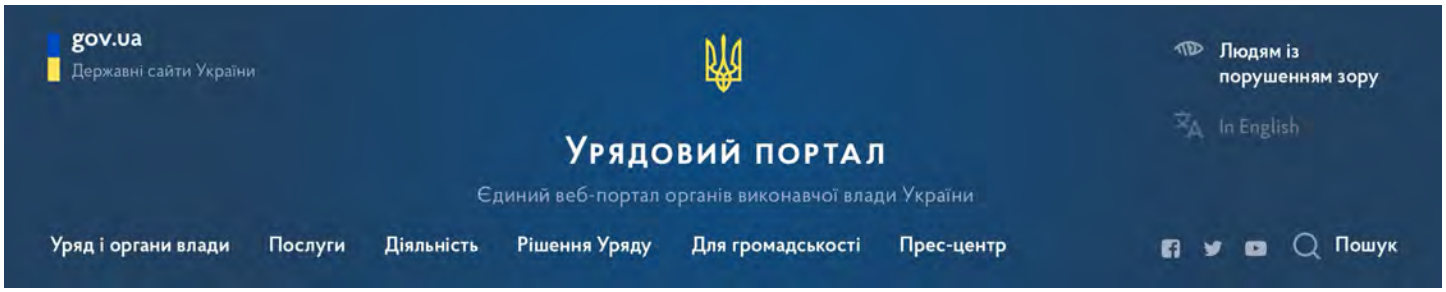

Мінсоцполітики: Перша частина ВПО, які мають право на продовження виплати допомоги ще на 6 місяців з березня 2024 року, отримали виплати за березень

Міністерство соціальної політики України, опубліковано 15 березня 2024 року о 15:35

З початку повномасштабної війни Україна підтримувала і продовжує підтримувати своїх громадян, які змушені були залишити власні домівки та стали внутрішньо переміщеними особами. Програма підтримки для ВПО є однією з найбільших в соціальній сфері.

З моменту запровадження виплати як ***швидкої допомоги*** всім внутрішньо переміщеним особам, Уряд коригував параметри допомоги на ***проживання***. Зокрема, першочергово вона має підтримати під час воєнного стану людей, які не мають можливості працювати, доглядають дітей або важко хворих чи осіб з інвалідністю, не мають доходів або мають низькі доходи (детальніше – за посиланням). Виплати допомагають людині пройти складний період пошуку житла, роботи, облаштування в новій громаді, налагодження життя.

З 1 березня 2024 року для тих внутрішньо переміщених осіб, які отримують допомогу від держави щонайменше 8 (а зазвичай – 12-24 місяці) продовжено ще на 6 місяців, але з урахуванням низки особливостей.

Зокрема, **автоматично (без додаткового звернення)** продовжено виплати для тих осіб, які втратили працездатність: пенсіонери, особи з інвалідністю 1 та 2 груп, тяжкохворі діти, а також для дітей, які стали сиротами або позбавлені батьківського піклування, а також батькам-вихователям і прийомним батькам.

15 березня виплату допомоги для таких ВПО було спрямовано **автоматично**. Сукупно, було спрямовано видатки на виплату допомоги для 671 тисячі осіб, на загальну суму 1,4 млрд грн.

Якщо ви належите до вищенаведених категорій і вам не було призначено автоматично – зверніться, будь ласка, до найближчого ЦНАП, або органу соціального захисту із заявою на призначення виплати.

Ще частина ВПО отримає виплати після подання нових заяв на виплату – це необхідно для того, аби призначення допомоги відбувалось з урахуванням складу сім'ї та доходів родини внутрішньо переміщених осіб. Нагадаємо, допомога на проживання для ВПО на **додаткові** 6 місяців здійснюється, якщо середній дохід на одну особу в такій родині складає менше ніж 9 444 грн.

Нарахування коштів для тих ВПО, які мають право на продовження виплат після подання заяви, відбудеться **21 або 28 березня**, оскільки станом на даний момент управління соціального захисту населення ще продовжують опрацювання поданих заяв на виплату від громадян.

В цілому станом на 14 березня органи соціального захисту отримали 91,4 тис. заяв на призначення допомоги на **додаткові 6 місяців**. Близько 66% заяв вже опрацьовано. Ще 34% заяв – знаходяться на опрацюванні.

Це означає, що **якщо ви подали заяву на продовження виплати**, кошти будуть зараховані вам до кінця місяця (у разі наявності права на продовження виплати). Ніяких додаткових дій вчиняти не потрібно.

Звертаємо увагу тих, хто ще **не встиг подати заяву** на перепризначення виплати: ви можете це зробити і **зараз**.

Крім того, Мінсоцполітики ініціює продовження терміну подання заяв до 30 квітня. Відповідно, навіть якщо заява на виплати буде подана в кінці квітня, кошти родині надійдуть за березень і квітень включно.

Нагадуємо, що Мінсоцполітики за результатами обговорення з регіонами, пропонує уточнити категорії тих, хто, перебуваючи у складному становищі, має право отримувати виплати. Зокрема, додати осіб передпенсійного віку, тих, хто доглядає дітей до 3-х або до 6-ти років, дітям та вихователям з патронатних сімей та ін.

Звертаємо увагу, що сам **розмір виплат залишився без змін**:

(1) 2 тис. грн – на одну дорослу особу, яка стала внутрішньо переміщеною особою

(2) 3 тис. грн – на одну дитину або особу з інвалідністю-ВПО.

Тобто

— сім'я з 4-х ВПО (двоє дорослих і двоє дітей) загалом отримує від держави 10 тис. грн допомоги щомісяця (без врахування інших допомог).

***

№ 266

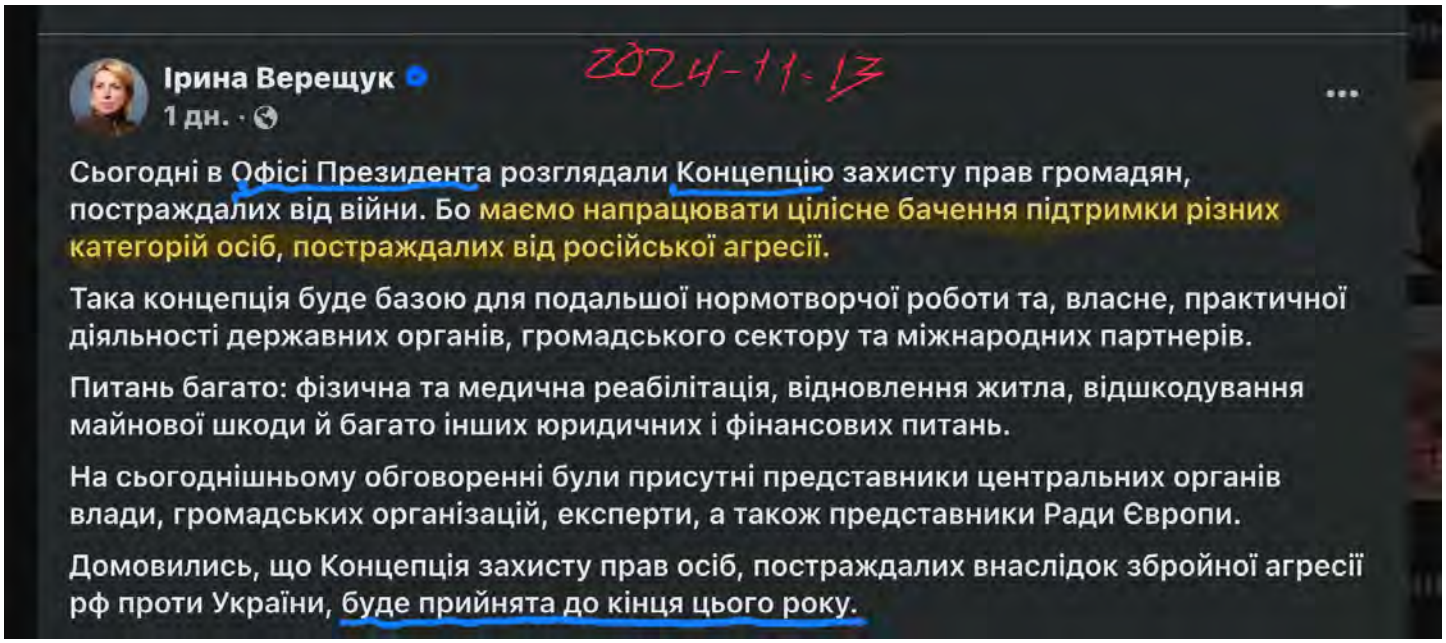

Рис1

Рис2

***

№ 267

Продовжуємо працювати для підготовки нашого внутрішнього Плану стійкості – звернення Президента

2024-11-14

Бажаю здоров’я, шановні українці, українки!

Довгий день сьогодні був.

Продовжуємо працювати для підготовки нашого ***внутрішнього Плану стійкості*** – того, що потрібно, **щоб Україна вистояла**.

Сьогодні опрацювали кілька пунктів, і зокрема – *культурний суверенітет*, те, що стосується і культурної спадщини України, і сучасної культури, і культурної дипломатії.

Виробництво українського контенту, і заради цього – реальне, дієве об’єднання культурної спільноти в Україні.

Це частина нашої сили та елемент гарантування зв’язків України з глобальним світом.

Бувають речі, які не здатні донести іншим ані політики, ані громадські діячі, ані інформаційний простір.

Але емоції роблять це. Мистецтво це робить.

Культура **загалом – це *інструмент*, який працює однаково заради людяності в різних частинах світу.**

Ми маємо приділити цьому значно більше державної уваги, і це буде.

***

Також сьогодні опрацювали пункт *внутрішнього Плану* щодо *безпеки* – безпеки в усій нашій країні, у кожній області, у кожній громаді.

Це основа. ***Безпечний простір***, який потрібен кожній нашій людині.

Хороші напрацювання є в Міністерства внутрішніх справ, у Служби безпеки України.

Все обов'язково впровадимо.

***

Вже опрацювали пункти, зокрема, щодо енергетики – детально все підготовлено – і щодо зброї: нашого виробництва, нашої співпраці з партнерами.

***

Загалом **10 пунктів, які *будуть* представлені наступного тижня**, і під кожен пункт разом з українським громадянським суспільством, разом з усіма, хто готовий доповнювати раціональними ідеями, із бізнесом **ми підготуємо** фактично базовий, **доктринальний документ для України, для нашої стійкості.**

З *чіткими* додатками. Покроково.

> **Те, як ми спрямуємо наші внутрішні можливості заради української перемоги.**
>
> **Заради того, щоб ми мали право на це слово – «перемога».**

Ми всі – кожен українець, кожна українка. Мільйони людей, які мріють про **завершення цієї війни справедливо** для України й працюють заради цього, воюють заради цього.

***

Сьогодні була доповідь Головкома ***Сирського***. Як і завжди, саме із цього починається день.

Не тільки ***Донеччина*** – ще ***Куп'янський*** напрямок, наші воїни там спрацювали дуже ефективно. Я вдячний усім за стійкість.

Південні напрямки. ***Курська операція***.

Пишаюся всіма нашими людьми, кожним підрозділом, який тримає позиції та забезпечує Україні можливість переконувати світ. Переконувати, що люди мають виграти. Саме те, заради чого б'ється Україна.

Я дякую всім, хто допомагає! Дякую всім, хто з Україною!

Слава Україні!

***

№ 268

Продовжуємо працювати для підготовки нашого внутрішнього Плану стійкості – звернення Президента

2024-11-14

Бажаю здоров’я, шановні українці, українки!

Довгий день сьогодні був.

Продовжуємо працювати для підготовки нашого ***внутрішнього Плану стійкості*** – того, що потрібно, **щоб Україна вистояла**.

Сьогодні опрацювали кілька пунктів, і зокрема – *культурний суверенітет*, те, що стосується і культурної спадщини України, і сучасної культури, і культурної дипломатії.

Виробництво українського контенту, і заради цього – реальне, дієве об’єднання культурної спільноти в Україні.

Це частина нашої сили та елемент гарантування зв’язків України з глобальним світом.

Бувають речі, які не здатні донести іншим ані політики, ані громадські діячі, ані інформаційний простір.

Але емоції роблять це. Мистецтво це робить.

Культура **загалом – це *інструмент*, який працює однаково заради людяності в різних частинах світу.**

Ми маємо приділити цьому значно більше державної уваги, і це буде.

***

Також сьогодні опрацювали пункт *внутрішнього Плану* щодо *безпеки* – безпеки в усій нашій країні, у кожній області, у кожній громаді.

Це основа. ***Безпечний простір***, який потрібен кожній нашій людині.

Хороші напрацювання є в Міністерства внутрішніх справ, у Служби безпеки України.

Все обов'язково впровадимо.

***

Вже опрацювали пункти, зокрема, щодо енергетики – детально все підготовлено – і щодо зброї: нашого виробництва, нашої співпраці з партнерами.

***

Загалом **10 пунктів, які *будуть* представлені наступного тижня**, і під кожен пункт разом з українським громадянським суспільством, разом з усіма, хто готовий доповнювати раціональними ідеями, із бізнесом **ми підготуємо** фактично базовий, **доктринальний документ для України, для нашої стійкості.**

З *чіткими* додатками. Покроково.

> **Те, як ми спрямуємо наші внутрішні можливості заради української перемоги.**
>
> **Заради того, щоб ми мали право на це слово – «перемога».**

Ми всі – кожен українець, кожна українка. Мільйони людей, які мріють про **завершення цієї війни справедливо** для України й працюють заради цього, воюють заради цього.

***

Сьогодні була доповідь Головкома ***Сирського***. Як і завжди, саме із цього починається день.

Не тільки ***Донеччина*** – ще ***Куп'янський*** напрямок, наші воїни там спрацювали дуже ефективно. Я вдячний усім за стійкість.

Південні напрямки. ***Курська операція***.

Пишаюся всіма нашими людьми, кожним підрозділом, який тримає позиції та забезпечує Україні можливість переконувати світ. Переконувати, що люди мають виграти. Саме те, заради чого б'ється Україна.

Я дякую всім, хто допомагає! Дякую всім, хто з Україною!

СТРОЮ РОЖИ ПЕРЕД
ЗЕРКАЛОМ И ПЛАНЫ НА
БУДУЩЕЕ, И ДАЖЕ НЕ ЗНАЮ,
ЧТО СМЕШНЕЕ ПОЛУЧАЕТСЯ

***

№ 269

Слідство.Інфо 2024-11-14
12 ч. ·

Після розслідування журналістки Яни Корнійчук про слідчого ДБР Говорущака у відомстві провели внутрішню перевірку.

1.

«За результатами логічної та арифметичної перевірки декларацій Олександра Говорущака не встановлено порушень вимог антикорупційного законодавства в частині декларування», — йдеться у відповіді на звернення нардепа, яка є у нашому розпорядженні.

2.

Раніше ми виявили, що Говорущак та його рідня придбали будинків, квартир та автівок на 35 мільйонів гривень. https://www.slidstvo.info/news/za-rezultatamy-logichnoi-ta-aryfmetychnoi-perevirky-porushen-ne-vstanovleno-dyrektor-dbr-oleksiy-sukhachov-pro-slidchoho-fihuranta-materialu-slidstva-info/

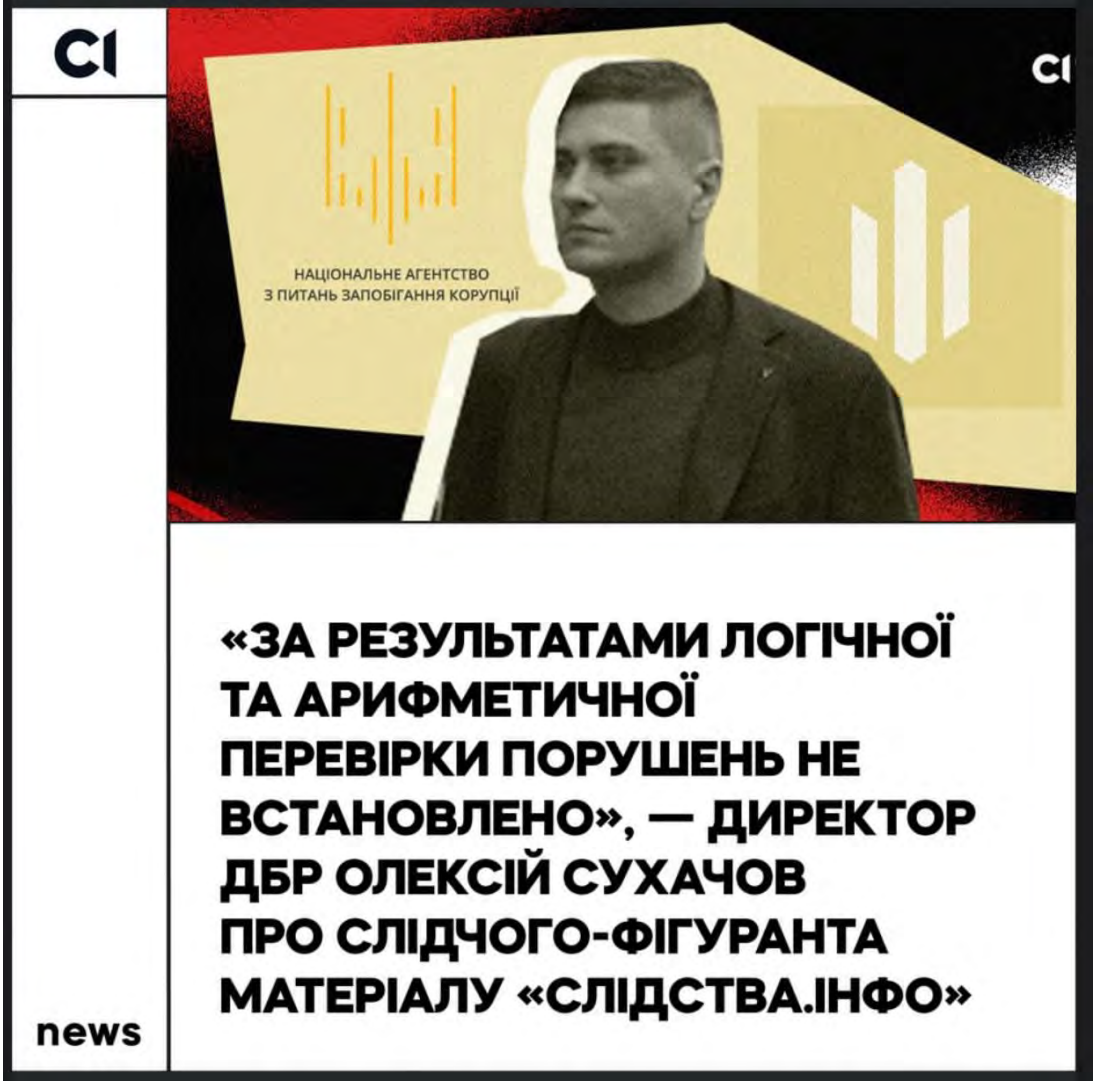

***

№ 270

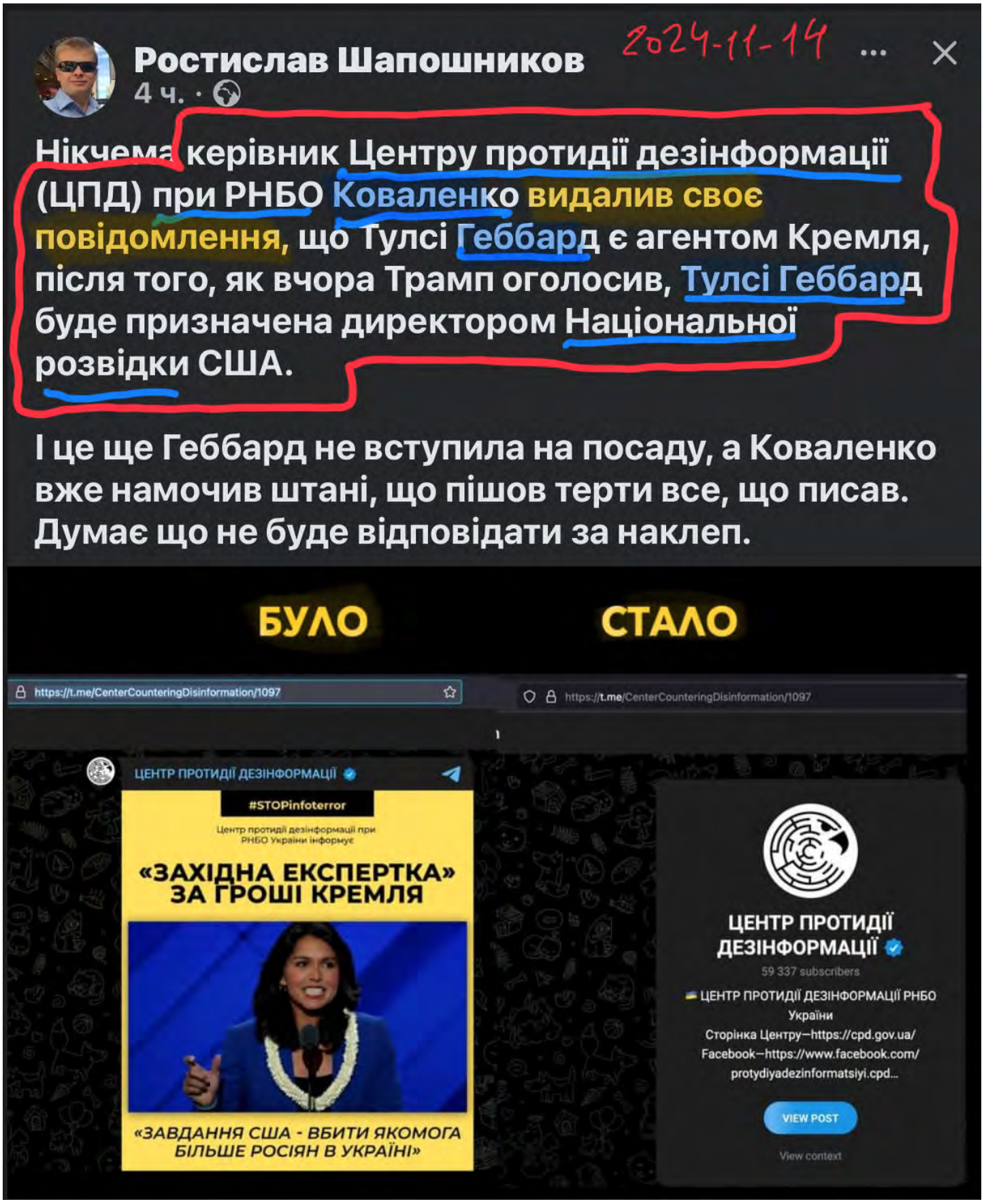
Ростислав Шапошников
4 ч. ·
2024-11-14
Нікчемна керівник Центру протидії дезінформації (ЦПД) при РНБО Коваленко видалив своє повідомлення, що Тулсі Геббард є агентом Кремля, після того, як вчора Трамп оголосив, Тулсі Геббард буде призначена директором Національної розвідки США.
І це ще Геббард не вступила на посаду, а Коваленко вже намочив штані, що пішов терти все, що писав. Думає що не буде відповідати за наклеп.
БУЛО
СТАЛО
https://t.me/CenterCounteringDisinformation/1097
ЦЕНТР ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ
#STOPinfoterror
Центр протидії дезінформації при РНБО України інформує
«ЗАХІДНА ЕКСПЕРТКА» ЗА ГРОШІ КРЕМЛЯ
«ЗАВДАННЯ США - ВБИТИ ЯКОМОГА БІЛЬШЕ РОСІЯН В УКРАЇНІ»
https://t.me/CenterCounteringDisinformation/1097
ЦЕНТР ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ
59 337 subscribers
ЦЕНТР ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ РНБО України
Сторінка Центру—https://cpd.gov.ua/
Facebook—https://www.facebook.com/protydiyadezinformatsiyi.cpd...
VIEW POST
View context

***

№ 271

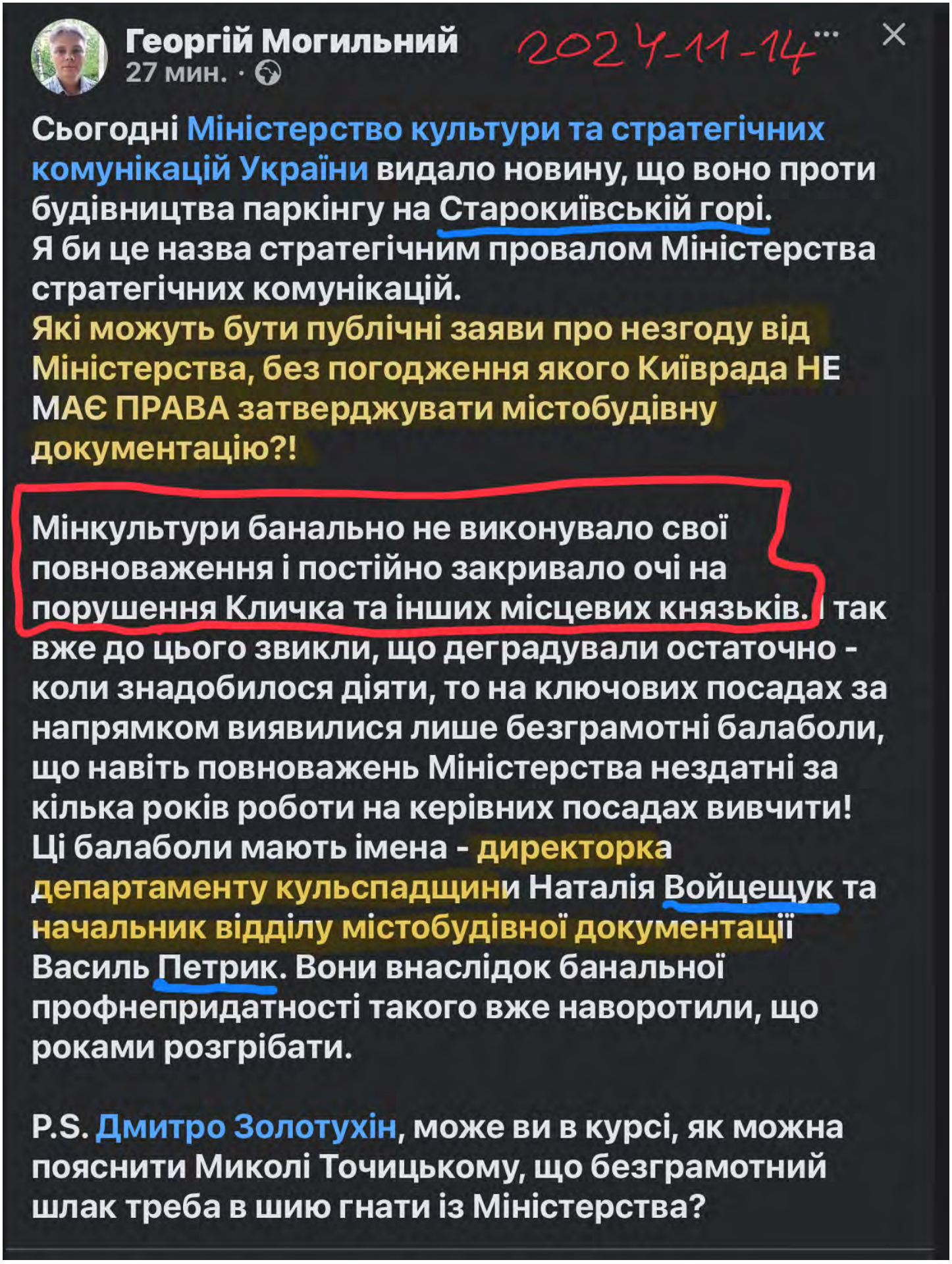
Георгій Могильний
27 мин. ·
2024-11-14
Сьогодні Міністерство культури та стратегічних комунікацій України видало новину, що воно проти будівництва паркінгу на Старокиївській горі.
Я би це назва стратегічним провалом Міністерства стратегічних комунікацій.
Які можуть бути публічні заяви про незгоду від Міністерства, без погодження якого Київрада НЕ МАЄ ПРАВА затверджувати містобудівну документацію?!
Мінкультури банально не виконувало свої повноваження і постійно закривало очі на порушення Кличка та інших місцевих князьків. І так вже до цього звикли, що деградували остаточно - коли знадобилося діяти, то на ключових посадах за напрямком виявилися лише безграмотні балаболи, що навіть повноважень Міністерства нездатні за кілька років роботи на керівних посадах вивчити!
Ці балаболи мають імена - директорка департаменту кульспадщини Наталія Войцещук та начальник відділу містобудівної документації Василь Петрик. Вони внаслідок банальної профнепридатності такого вже наворотили, що роками розгрібати.
P.S. Дмитро Золотухін, може ви в курсі, як можна пояснити Миколі Точицькому, що безграмотний шлак треба в шию гнати із Міністерства?

Рис1

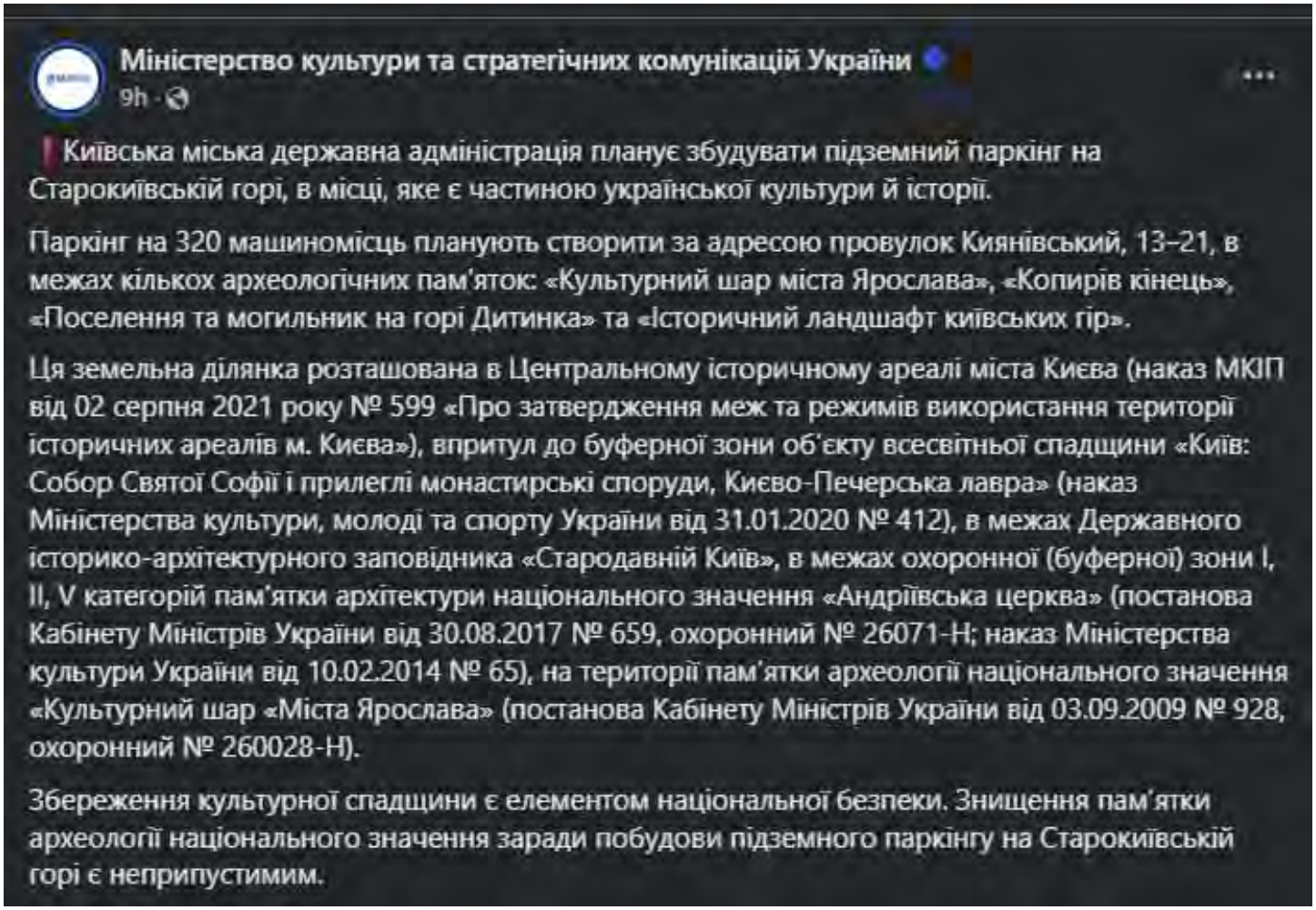
Міністерство культури та стратегічних комунікацій України
9h
Київська міська державна адміністрація планує збудувати підземний паркінг на Старокиївській горі, в місці, яке є частиною української культури й історії.
Паркінг на 320 машиномісць планують створити за адресою провулок Киянівський, 13–21, в межах кількох археологічних пам'яток: «Культурний шар міста Ярослава», «Копирів кінець», «Поселення та могильник на горі Дитинка» та «Історичний ландшафт київських гір».
Ця земельна ділянка розташована в Центральному історичному ареалі міста Києва (наказ МКІП від 02 серпня 2021 року № 599 «Про затвердження меж та режимів використання території історичних ареалів м. Києва»), впритул до буферної зони об'єкту всесвітньої спадщини «Київ: Собор Святої Софії і прилеглі монастирські споруди, Києво-Печерська лавра» (наказ Міністерства культури, молоді та спорту України від 31.01.2020 № 412), в межах Державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ», в межах охоронної (буферної) зони I, II, V категорій пам'ятки архітектури національного значення «Андріївська церква» (постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2017 № 659, охоронний № 26071-Н; наказ Міністерства культури України від 10.02.2014 № 65), на території пам'ятки археології національного значення «Культурний шар «Міста Ярослава» (постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.2009 № 928, охоронний № 260028-Н).
Збереження культурної спадщини є елементом національної безпеки. Знищення пам'ятки археології національного значення заради побудови підземного паркінгу на Старокиївській горі є неприпустимим.

Рис2

***

№ 272

Ростислав Шапошников 2024-11-14
1 день ·

Вітаю Миртворець - Тулси Габбард, яка була внесена до списку Миротворець, призначена Директором Національної розвідки США.

Як швидко видалять з сайту, наче нічого і не було?

https://myrotvorets.center/criminal/gabbard-tulsi/

«МИРОТВОРЕЦЬ»
ЦЕНТР ДОСЛІДЖЕННЯ ОЗНАК ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ, МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ
Non-government Center for Research of Elements of Crimes against the National Security of Ukraine, Peace, Humanity, and the International Law
Information for law enforcement authorities and special services about pro-Russian terrorists, separatists, mercenaries, war criminals, and murderers

Langley, VA, USA
Warszawa, Polska
official@myrotvorets.center

Головна | Про Центр | "ЧИСТИЛИЩЕ" | «IDENTIGRAF» | (надіслати дані) | подати скаргу

3921
день війни з російсько-фашистськими загарбниками

Поиск

Габбард Тулси / Габбард Тулсі / Gabbard Tulsi

Страна: США

Наші проекти

CNN Politics | SCOTUS | Congress | Facts First | 2024 Elections | Watch | Listen

BREAKING NEWS
President-elect Donald Trump has chosen Rep. Matt Gaetz as his pick for attorney general. Watch CNN

Trump picks Tulsi Gabbard for Director of National Intelligence

By Jeremy Herb and Katie Bo Lillis, CNN
3 minute read · Updated 3:35 PM EST, Wed November 13, 2024

***

№ 273

Огляд... сьогодні буде Курахівський напрямок...

2024-11-14

Машовець

Головну увагу приділемо *поточній ситуації*, про склад та струкутру військ противнка я писав у нещодавньому огляді, присвяченому цьому напрямку. Тому, думаю, я лише нагадаю основні показники цих параметрів... причому, переважно, стосовно його резервів

Отже, наскільки я розумію, Курахівський плацдарм ЗСУ доживає останні дні.

Війська зразу трьох угрупувань (УВ) противника - "Центр", "Юг" та "Восток", очевидно, найближчим часом його ліквідують... й дай бог, щоб ця ліквідація пройшла БЕЗ оточення наших підрозділів, а закінчилась лише їх відходом, бажано організованим та поетапним.

На даний момент...

- Війська противника, у вигляді 90-ї танкової дивізії (тд), на північному фасі (фланзі) плацдарму, при дієвій участі підрозділів бригад 51-ї загальновійськової армії (ЗВА), а саме - 1-ї, 5-ї, 110-ї, 114-ї омсбр, продовжують розвивати свій успіх в тактичний зоні, активно атакуючи позиції наших передових підрозділів по напрямкам Новоолексіївка - Українка, Новодмитрівка - Сонцівка, а також просуваються вздовж північного берегу Курахівського водосховища, зайнявши Іллінку (тут діють війська 51-ї ЗВА).

Правий фланг 90-ї тд з півночі, по напрямку Селідове - Григорівка, очевидно, забезпечують підрозділи 27-ї мотострілецької дивізії (мсд) 2-ї ЗВА противника. Що, в свою чергу, дає можливість командуванню 90-ї тд маневрувати власними та приданими силами та засобами у смузі Григорівка - Селідове - Цукурине - Новодмитрівка з метою перманентного нарощування зусиль у загальній дирекції Селідове - Андріївка.

ЗСУ, правда, ще утримують Берестки та ведуть вперті арьєргардні бої в районі селищ Вознесенка та Новоселідовка, але, очевидно, передові підрозділи противника вже прорвались ЗАХІДНІШЕ цього рубежу по напрямку Новодмитрівка - Сонцівка, тому, думаю, це ненадовго - поки не витягнуть тили з усього північного берегу Курахівського водосховища...

- Як це не прозвучить парадоксально, але ситуація у смузі наступу 90-ї тд противника для ЗСУ виглядає більш сприятливо ніж те, що твориться південніше (на південому фасі\фланзі Курахівського плацдарму). Принаймні, загальний сенс дій та найближче завдання противника північніше Курахівського водосховища - цілком зрозумілі, так само, як й напрямки докладанням ним основних зусиль. Тому, очевидно, організація та ведення бойових дій з боку ЗСУ носять тут більш-менш планомірний та впорядкований характер...

Однак, у смугах наступу 8-ї ЗВА противника (УВ "Юг") - 20-а та 150-а мотострілецькі дивізії (мсд) та правого флангу УВ "Восток" (36-я окрема мотострілецька бригада (омсбр) зі складу 29-ї ЗВА, 37-а омсбр 36-ї ЗВА, 39-ї омсбр та зведена тактична група 18-ї кулеметно-артилерійської дивізії (кулад) зі складу 68-го АК, а також 40-а окрема бригада морської піхоти (обр МП) противника), тобто у південій частині Курахівського плацдарму, ситуація для ЗСУ поступово набуває вкрай негативного характеру...

Зокрема, противник (передові підрозділи його 20-ї мсд зі складу 8-ї ЗВА, підсилені підрозділами 150-ї мсд), прорвавшись до с.Дальнє, ВЖЕ зумів зав'язати бої в самому селищі й очевидно має намір просунутись далі у бік Костянтинопільське та Успенівка з північно-східного напрямку (до неї противнику залишається з цього напрямку приблизно 4-4.5 км). ЗСУ зупинити цей рух противника - поки не можуть...

В свою чергу, з півдня передові підрозділи 36-ї омсбр 29-ї ЗВА противника (очевидно, підсилені окремими підрозділами 37-ї омсбр) активно просуваються західніше с.Трудове, вздовж дороги Шахтарське - Успенівка й вже знаходяться десь у 2.5 км від її південно-західної околиці...

Таким чином, ті наші підрозділи, які ще обороняються перед фронтом 39-ї омсбр противника, в районі селищ Антонівка, Катеринівка та Єлизаветівка ризикують опинитися в оточенні, якщо противник продовжить своє просування на Успенівку - як з північно-східного напрямку, так й з півдня...

Більше того, очевидно, що 40-а обр МП та головні сили 37-ї омсбр противника продовжують "таранити" нашу оборону по напрямку на Розлив (й відповідно, у бік Костянтинопіль) та по напрямку Максимівка - Сухі Яли, очевидно, намагаючись цю загрозу оточення для наших підрозділів "масштабувати" ще більше... практично на ВЕСЬ Курахівський виступ...

Якщо коротко та по суті, то...

— **рубіж оборони ЗСУ по річці Сухі Яли, який повинен був допомогти командуванню ЗСУ стабілізувати південну частину Курахівського плацдарма, на даний момент дуже близький до того, щоб бути прорваним**, приблизно, десь на відтинку Костянтинопільське -

Успенівка. Українські підрозділи ще ведуть бої за Трудове, але на сусідніх ділянках вони же відходять до річки.

Причому, положення наших військ у районі Ганівка - Антонівка - Катеринівка - Веселий Гай через прорив противника до с.Дальнє, стрімко погіршується, майже з кожною годиною...

- Безпосередньо в районі с.Курахове противник продовжує свої спроби пробитися зі сходу в саме селище. Тут діють, очевидно, підрозділи 150-ї мсд зі складу 8-ї ЗВА (УВ "Юг") та якась частина сил 51-ї ЗВА (зі складу УВ "Центр").

Цікаво, що

— противник тут застосовує ту саму "методологію" інфільтрації у населений пункт, яку він застосовував у м.Селідове.

Діючи малими піхотними групами він бувально "лізе у будь-яку шпарину" в нашій обороні, займає біль-менш зручні позиції в нашій системі оборони, поступово там накопичується, після чого переходить до масованих та інтенсивних атакуючих\штурмових дій накопиченими силами та засобами, вже безпосередньо у самому населеному пункті.

Є інформація, що противник, таким чином, зумів "інфільтруватися" ВЖЕ й у с.Курахове - просунувшись вздовж Запорізького проспекту в район будівлі середньої школи №3

Очевидно,

1) — **командування противника цілком обізнане про *нестачу особового складу* у передових підрозділах ЗСУ** (й відповідно, неможливість щільного та суцільного контролю ними на конкретній місцевості буквально всіх ділянок та відповідних зон, придатних для просування малих піхотних груп),

що по суті означає

2) — існування "щилин" та проміжків між позиціями та опорними пунктами українських підрозділів в тактичній зоні. Вони ретельно їх вишукують й лізуть через них...

Очевидно,

3) — **рівень тактичної розвідки та якість моніторингу всієї тактичної зони у противника різко зросли**.

Що характерно, командування противника застосовує цю "методу" не тільки для того, аби "інфільтрувати" свої штурмові групи, під час

бойових дій за якійсь більш-менш значний населений пункт, а й загалом, на тих ділянках, де його наступаючі тактичні групи загалом стикаються із організованою обороною...

2.

Що противник може ЩЕ ввести у бій по цим напрямкам, аби наростити темпи наступу й завершити ліквідацію всього Курахівського плацдарму...?

Не так вже й багато...

Загалом, у резерві УВ "Центр", яке, я нагадаю, ще діє, окрім Курахівського напрямку, власне на Покровському (нгу) та Торецькому напрямках, в складі 5-и мотострілецьких полків та одного танкового полку (80-й тп, зі складу 90-ї тд), а також 6-и "резервних" стрілецьких та мотострілецьких батальйонів, "числилось" на кінець жовтня приблизно 14-15 тисяч "тушок", при 110-и танках та 250-255-и одиницях ББМ. Вони мали десь до 80-90 одиниць "ствольної" арти й приблизно 12-14 одиниць РСЗВ...

Але, це - на ВСЮ зону відповідальності УВ "Центр", причому, десь до третини цих сил й засобів знаходились - або на території Ростовської області, або у оперативному тилу.

Наскільки я розумію, на початку листопада, командування УВ "Центр" підтягнуло частину цих резервів саме на Курахівський напрямок (в першу чергу, це стосувалося 90-ї тд, у складі якої з цією метою був не тільки "активований" один зі штатних танкових полків, який до цього перебував у резерві, а й був сформований "додатковий" штурмовий мотострілецький полк\мсп - 428-й мсп).

Так само, бригади 51-ї ЗВА, які розгорнуті та діють на Курахівському напрямку також отримали ДОДАТКОВО до 4-х - 5-и батальйонів "маршевого поповнення" зі своїх "резервних" підрозділів та частин. Саме цими силами, зараз УВ "Центр" й наступає на Курахівському напрямку, причому, очевидно запланований ще раніше й вже давно очікуваний наступ противника на Покровськ, на даний момент "трохи зсунувся у часі"...

В свою чергу, 8-а ЗВА (якщо рахувати, навіть, разом із 39-ю омсбр зі складу 69-го АК та тактичною групою 18-ї кулад) мала на кінець жовтня, для "нарощування зусиль" також достатньо обмежані сили та засоби - 1 стрілецький полк (сп) та 4 батальйону, з яких один - танковий (ймовірно, зі складу 20-ї мсд). Правда, усі вони були розгорнуті у найближчому тактичному тилу армії...

Це - 2-2.3 тисячі російських в\сл, до 32-х танків, ББМ-ок, взагалі - менше 20 штук, ну й до 40-а одиниць АС "ствольної" арти, з реактивною - якось не склалося...

Наскільки я розумію,

> **— у контексті ведення "лобового" наступу (мається на увазі - зі сходу) на Курахівський плацдарм ЗСУ, цих сил й засобів 20-ї та 150-ї мсд (обидві дивізії цієї армії, на Курахівському напрямку діють майже повним складом, лише без окремих своїх підрозділів, вони давно й "щільно" втягнуті у виснажливі бої й виокремити щось з їх складу для резерву, російське командуванні, як не могло раніше, так й не може це зробити зараз) задля нарощування зусиль - цілком вистачало...**

Проблема була в іншому,

> — що в реальності підсилити свої війська, які безпосередньо наступають на Курахове у смузі 8-ї ЗВА, російське командування могло (й зробило це згодом) лише двома батальйонами - одним танковим та одним мотострілецьким.

Саме тому, ми спостерігаємо такий перекіс у резервах саме в смузі сусідньої 51-ї ЗВА противника, яка отримує резерви майже у перманентному режимі, у порівнянні із його 8-ю ЗВА, де раді 1-2-м батальйонам, бо по суті, обидві діють на одному й тому ж напрямку...

Більше того, у смузі УВ "Восток", де, по суті, у "першій лінії" діють 4 повнокровних бригади, з яких 3 - мотострілецькі (омсбр), а одна - морської піхоти (обр МП), командування противника може ДОДАТКОВО ввести у бій ОДНОМОМЕНТНО (протягом 24-х годин) лише до одного мотострілецького полку.

Причому, в резерві тут числиться для ВСЬОГО УВ "Восток" (яке ще діє на Времіївському та Гуляйпольскому напрямках), до 6.5 тисячі в\сл, 12-14 танків, до 88-90-и ББМ-ок, 45-46 АС...

Таким чином, на даний момент... противник зосередив та розгорнув на Курахівському напрямку формування зі складу трьох УВ ("Центр", "Юг" та "Восток") загальною чисельність - приблизно, у 70-71 тисячу в\сл...

Найбільш широкі можливості та спроможності, щодо подальшого нарощування своїх зусиль противник має саме у смузі наступу 90-ї тд та 51-ї ЗВА (це північний фас та "осьова дирекція"). Очевидно, це не зовсім відповідає нинішнім ПРАКТИЧНИМ результатам, де навпаки, значення південного флангу (смуги УВ "Восток" та 8-ї ЗВА Ув "Юг"), щодо перспектив

успішного для противника завершення Курахівської офензіви, поступово зростає...

Більше того, ймовірно, противник не може ПОВНІСТЮ використати оперативний резерв УВ "Центр" саме на Курахівському напрямку, бо його 2-а та 41-а ЗВА, які діють, власне, на Покровському напрямку, також найближчим часом потребуватимуть резервів...причому, далеко не у малому обсязі.

Тому, як на мене,

— найближчим часом, ми побачимо

1) — або перегрупування сил й засобів між смугами та зонами відповідальності угрупувань противника, які намагаються зараз оточити наші війська в районі Курахове...

2) — або на Курахівський напрямок вони пригонять "когось свіженького"...

***

№ 274

Dubinsky.pro
1 ч. ·

2024.11.15

Раз уж мы начали разбираться во влиянии клана Пинчука-Кучмы на Зеленского и ОП, давайте посмотрим на кандидатуры будущего президента с точки зрения клана.

1.

- Кличко? 100% их, через Левочкина и Фирташа. Через них же - на все 100% устраивает русских.

- Залужный? 100% их, через связи в Британии, да еще и под контролем МИ-6. Идеальный вариант, если Украину придется "делить" между РФ и ЕС. Британский резидент - президент страны-члена ЕС это конгениально.

- Зеленский легализуется на второй срок? Уже их, прибит гвоздями и Ермаком.

2.

А других кандидатов то - и нет.
Клан прекрасно подготовлен к перезагрузке.

Если, конечно, не помешает Трамп.

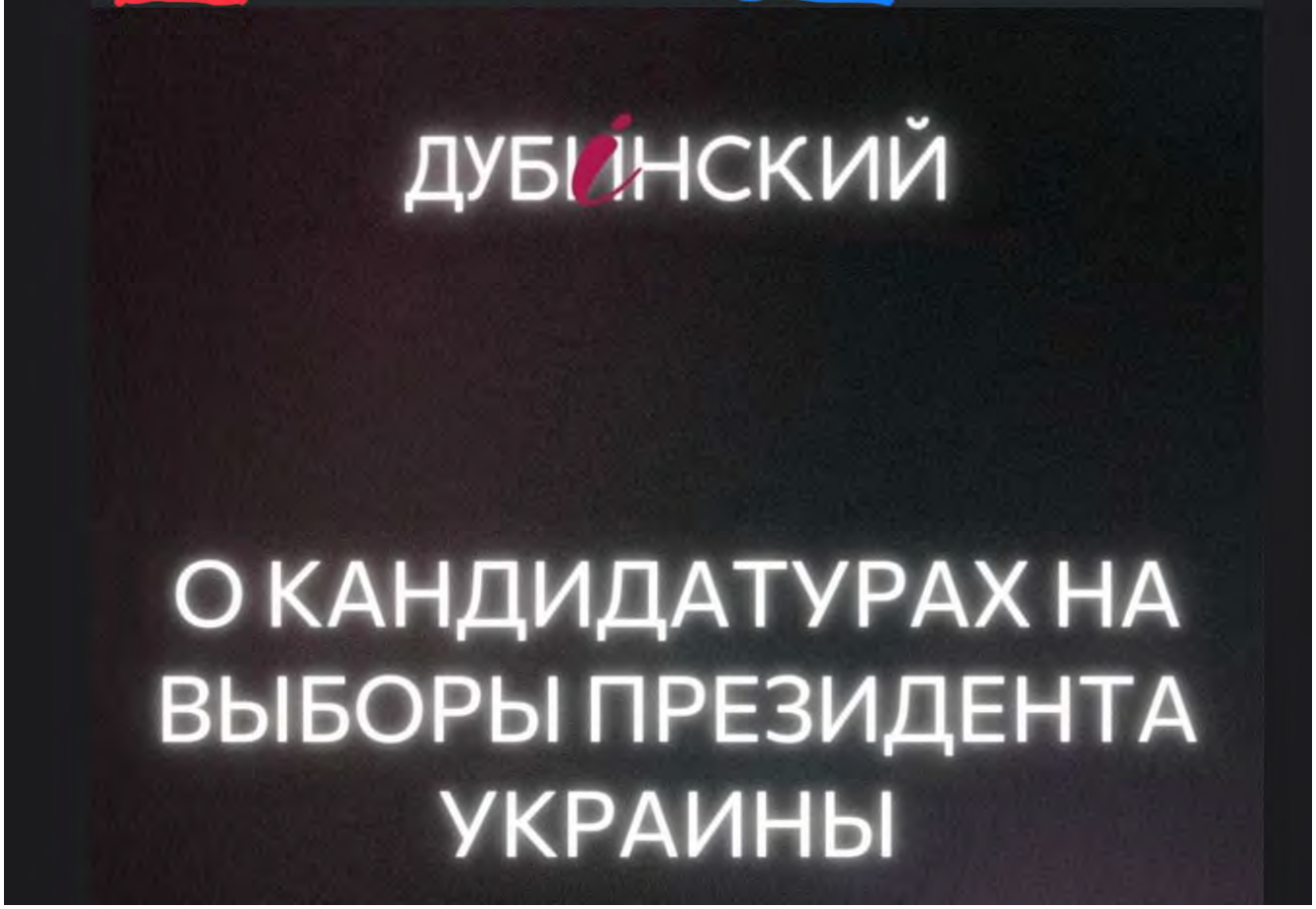

***

№ 275

2024-11-15

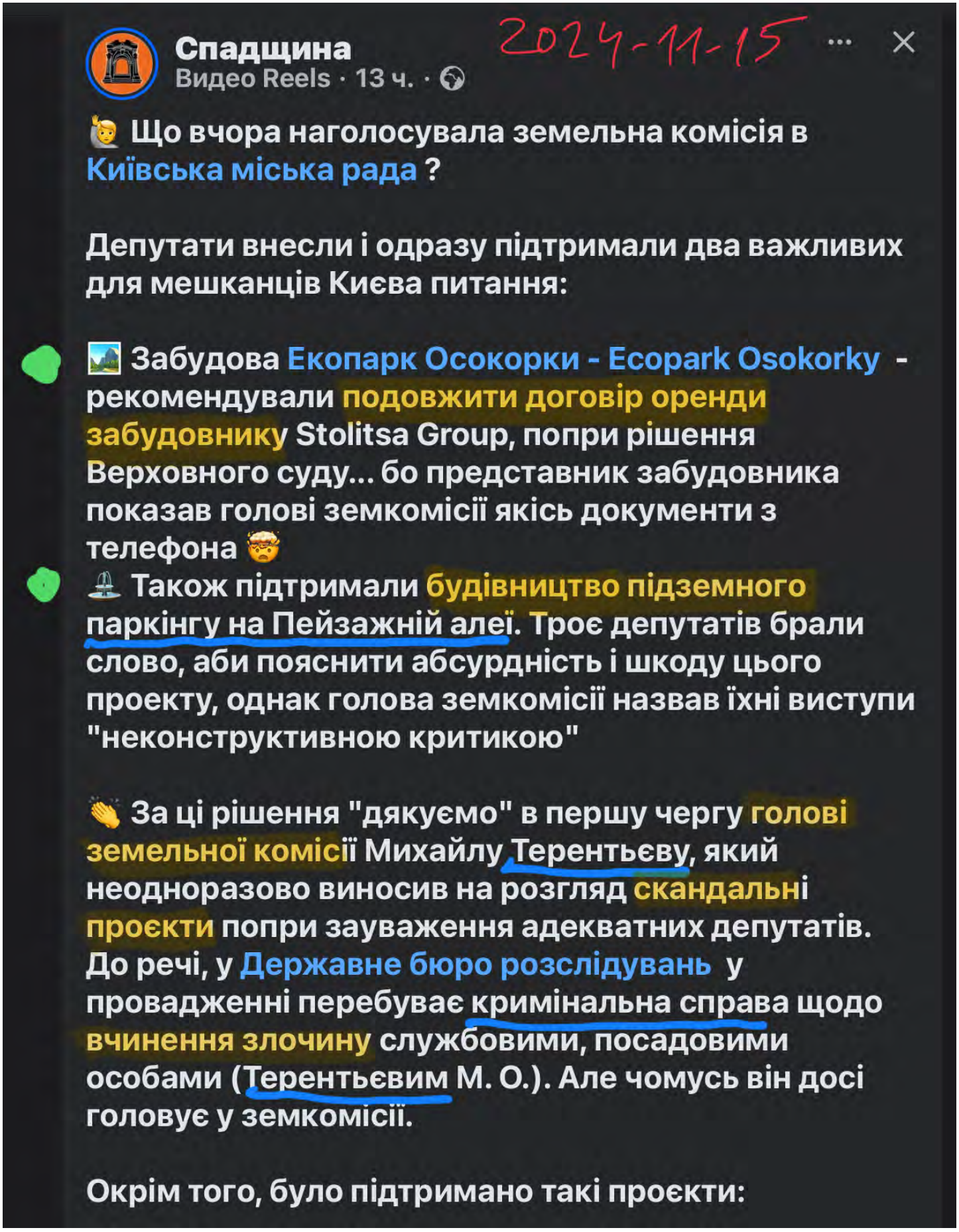
Спадщина
Видео Reels · 13 ч. ·
2024-11-15
Що вчора наголосувала земельна комісія в Київська міська рада ?
Депутати внесли і одразу підтримали два важливих для мешканців Києва питання:
Забудова Екопарк Осокорки - Ecopark Osokorky - рекомендували подовжити договір оренди забудовнику Stolitsa Group, попри рішення Верховного суду... бо представник забудовника показав голові земкомісії якісь документи з телефона
Також підтримали будівництво підземного паркінгу на Пейзажній алеї. Троє депутатів брали слово, аби пояснити абсурдність і шкоду цього проекту, однак голова земкомісії назвав їхні виступи "неконструктивною критикою"
За ці рішення "дякуємо" в першу чергу голові земельної комісії Михайлу Терентьєву, який неодноразово виносив на розгляд скандальні проєкти попри зауваження адекватних депутатів. До речі, у Державне бюро розслідувань у провадженні перебуває кримінальна справа щодо вчинення злочину службовими, посадовими особами (Терентьєвим М. О.). Але чомусь він досі головує у земкомісії.
Окрім того, було підтримано такі проєкти:

Рис1

*

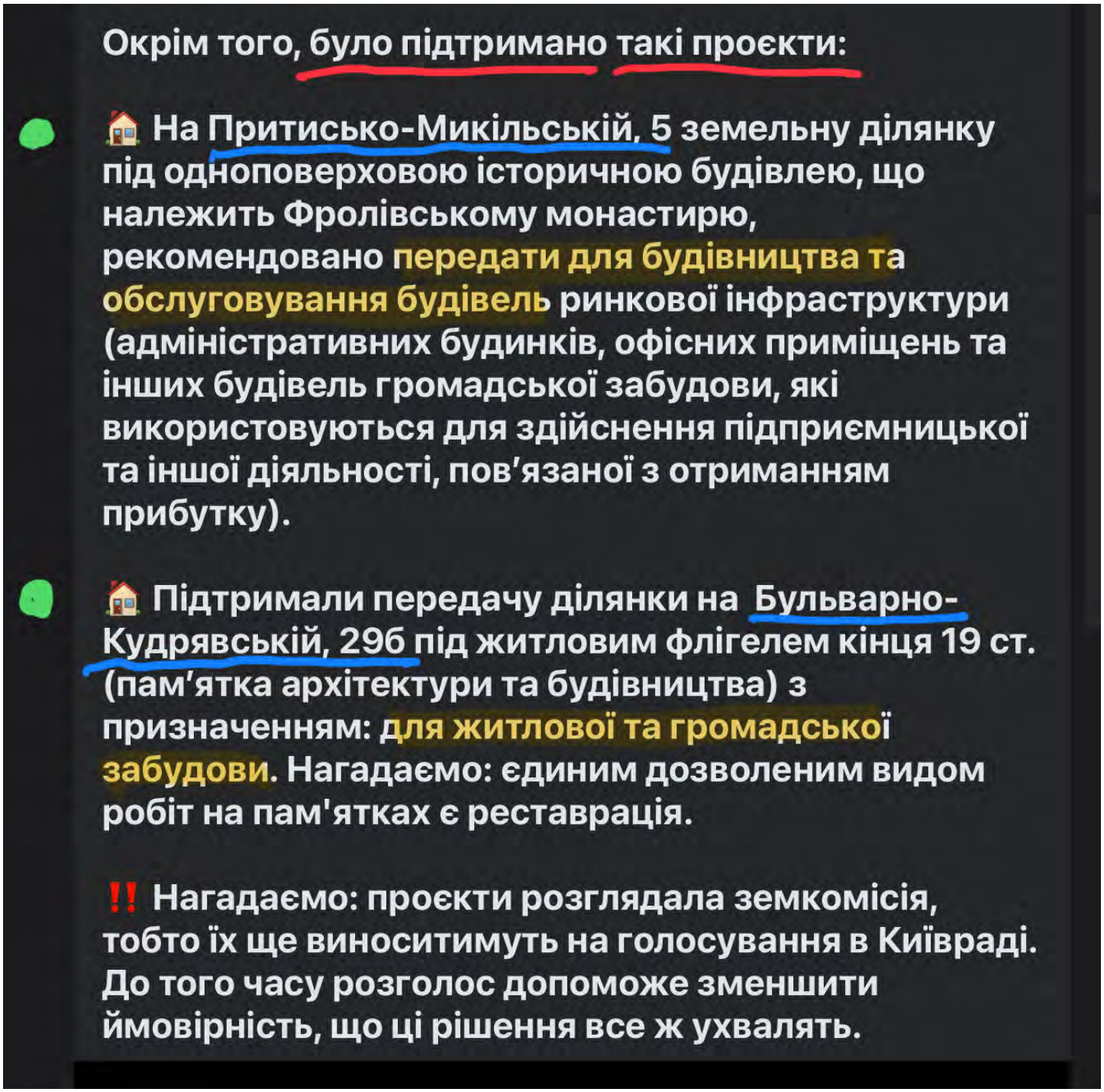
Окрім того, було підтримано такі проєкти:
🏠 На Притисько-Микільській, 5 земельну ділянку під одноповерховою історичною будівлею, що належить Фролівському монастирю, рекомендовано передати для будівництва та обслуговування будівель ринкової інфраструктури (адміністративних будинків, офісних приміщень та інших будівель громадської забудови, які використовуються для здійснення підприємницької та іншої діяльності, пов'язаної з отриманням прибутку).
🏠 Підтримали передачу ділянки на Бульварно-Кудрявській, 29б під житловим флігелем кінця 19 ст. (пам'ятка архітектури та будівництва) з призначенням: для житлової та громадської забудови. Нагадаємо: єдиним дозволеним видом робіт на пам'ятках є реставрація.
‼️ Нагадаємо: проєкти розглядала земкомісія, тобто їх ще виноситимуть на голосування в Київраді. До того часу розголос допоможе зменшити ймовірність, що ці рішення все ж ухвалять.

Рис2

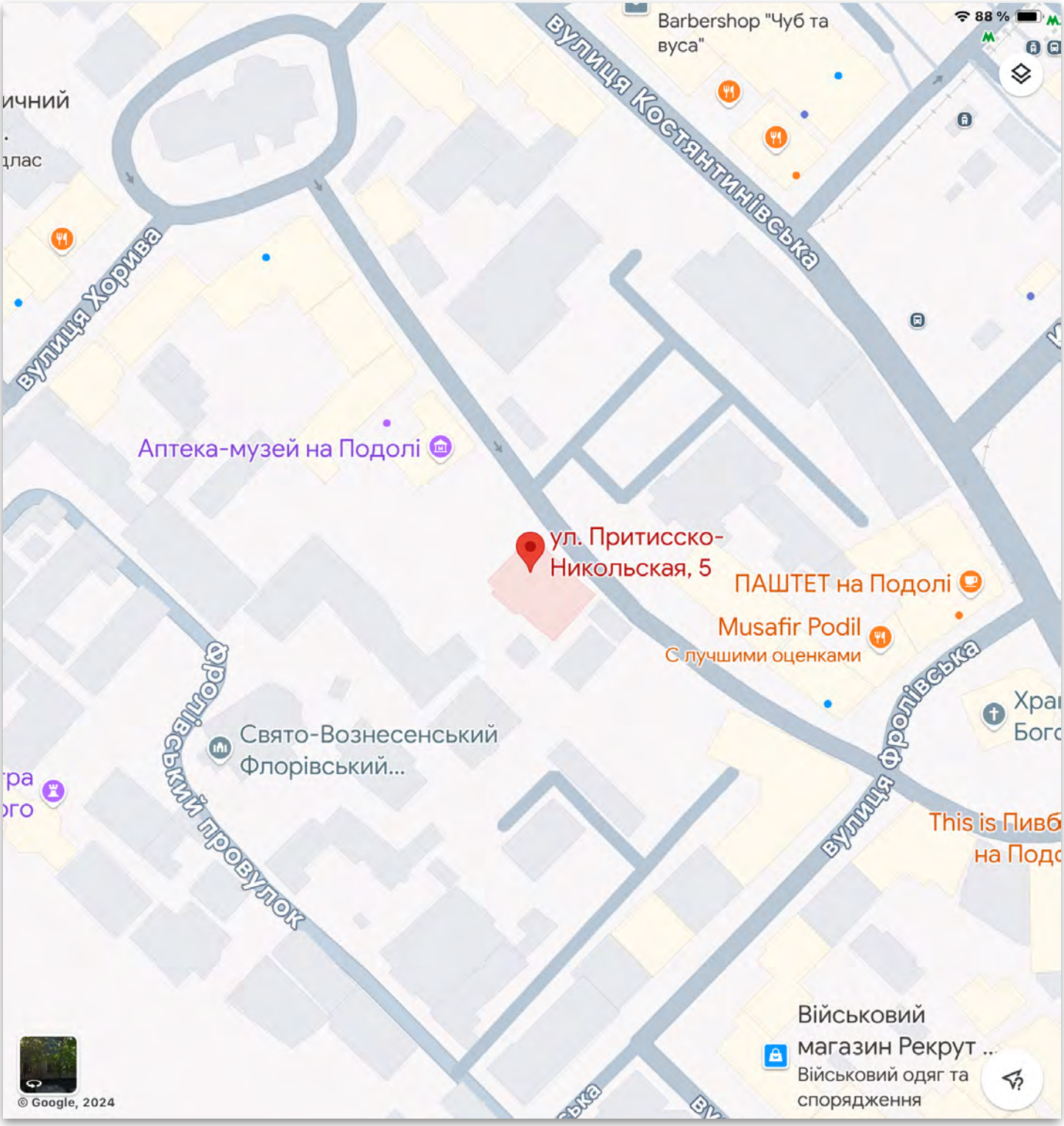
Barbershop "Чуб та вуса"
вулиця Костянтинівська
вулиця Хорива
Аптека-музей на Подолі
ул. Притисско-Никольская, 5
ПАШТЕТ на Подолі
Musafir Podil
С лучшими оценками
Свято-Вознесенський Флорівський...
Флорівський провулок
вулиця Фролівська
Військовий магазин Рекрут ...
Військовий одяг та спорядження
© Google, 2024

Рис3

***

№ 276

Victoria Maximenko 2024_11_15
42 мин. ·

Прастіті, мнє только спросіть.

А що, без цього незламно-потужно-доктринального плану стійкості, ми не маємо права не те що на перемогу, а навіть на слово «перемога»? Ми – це кожен українець, кожна українка?

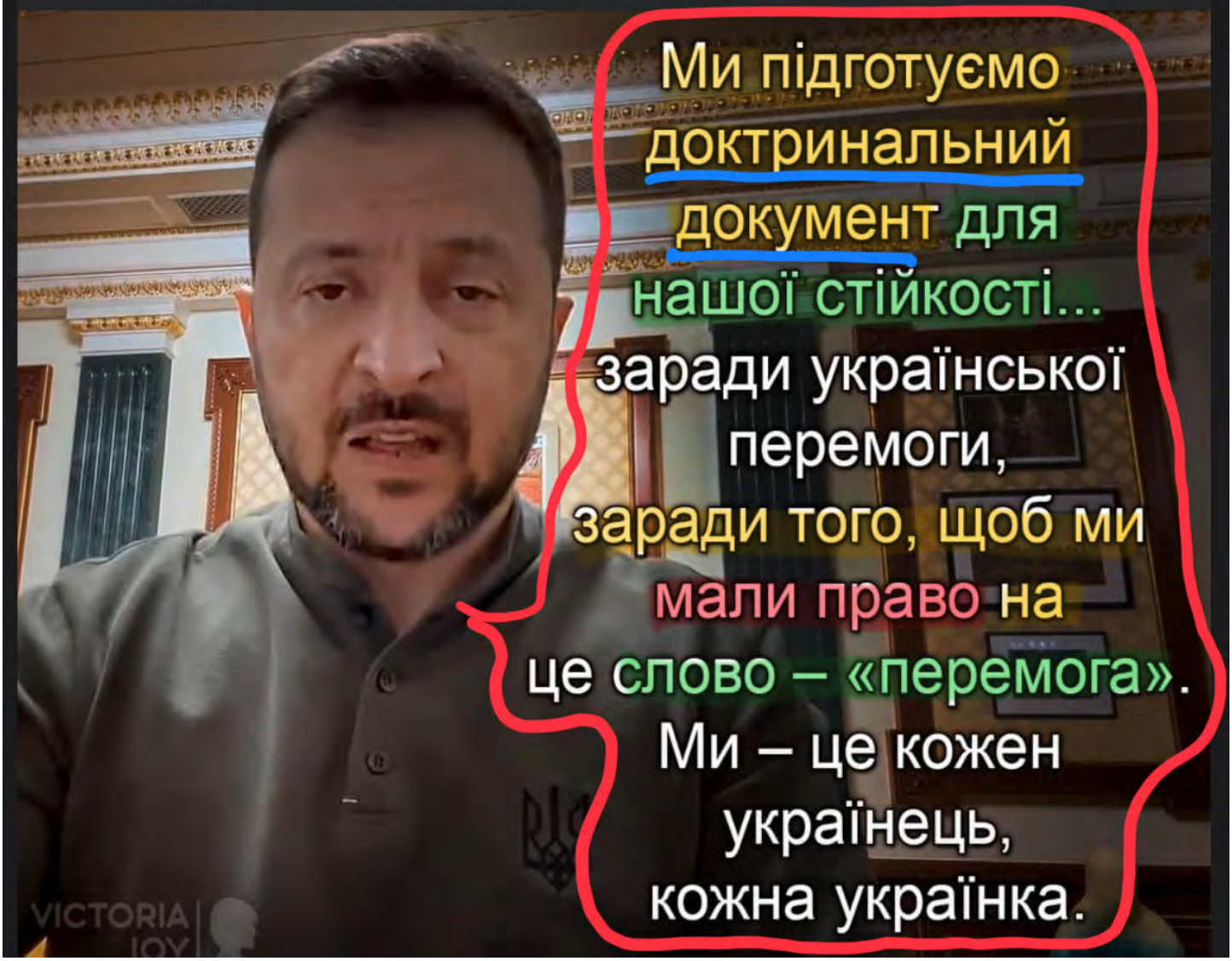

***

№ 277

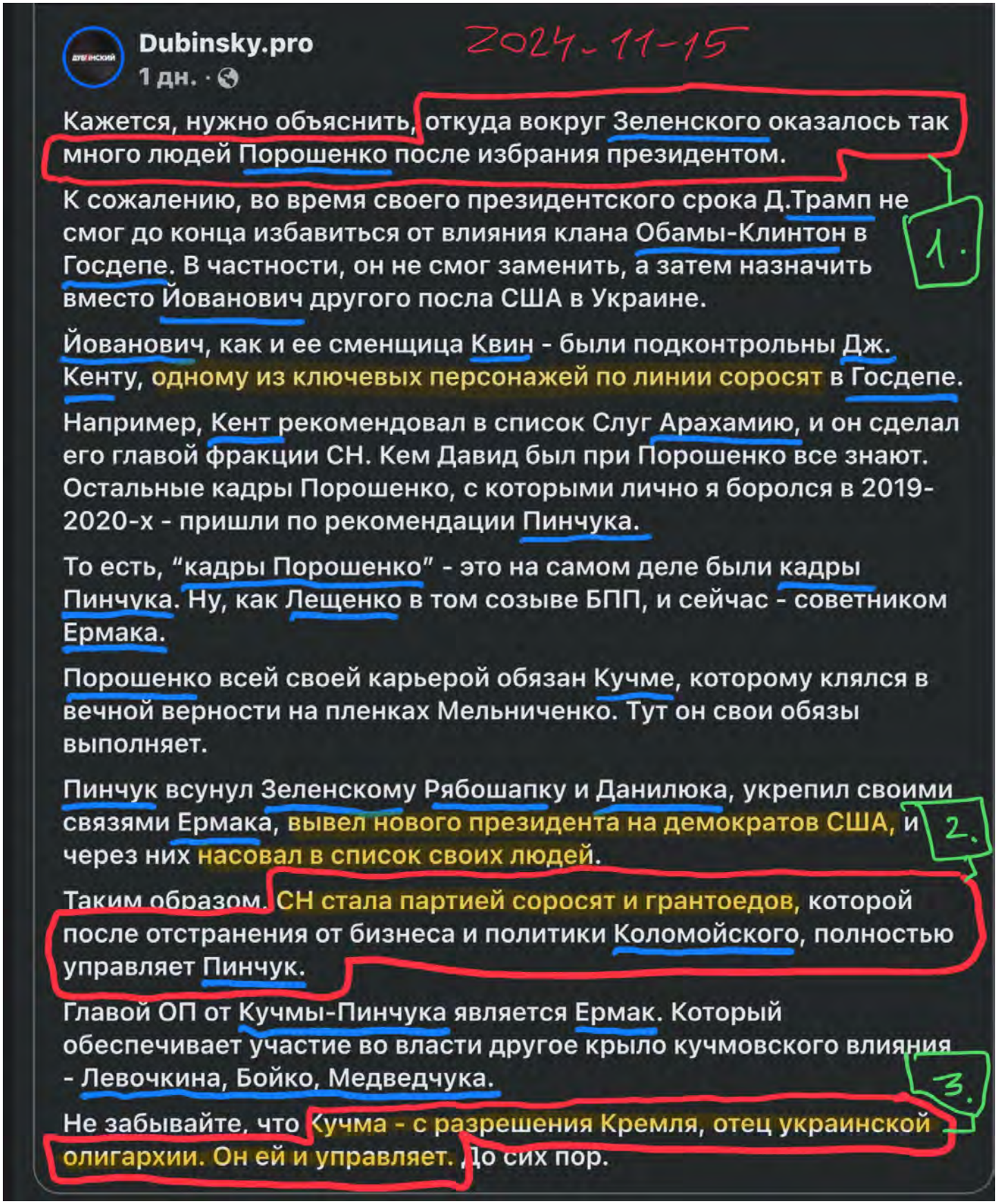

Dubinsky.pro
1 дн. ·

2024-11-15

Кажется, нужно объяснить, откуда вокруг Зеленского оказалось так много людей Порошенко после избрания президентом.

К сожалению, во время своего президентского срока Д.Трамп не смог до конца избавиться от влияния клана Обамы-Клинтон в Госдепе. В частности, он не смог заменить, а затем назначить вместо Йованович другого посла США в Украине.

1.

Йованович, как и ее сменщица Квин - были подконтрольны Дж. Кенту, одному из ключевых персонажей по линии соросят в Госдепе.

Например, Кент рекомендовал в список Слуг Арахамию, и он сделал его главой фракции СН. Кем Давид был при Порошенко все знают. Остальные кадры Порошенко, с которыми лично я боролся в 2019-2020-х - пришли по рекомендации Пинчука.

То есть, "кадры Порошенко" - это на самом деле были кадры Пинчука. Ну, как Лещенко в том созыве БПП, и сейчас - советником Ермака.

Порошенко всей своей карьерой обязан Кучме, которому клялся в вечной верности на пленках Мельниченко. Тут он свои обязы выполняет.

Пинчук всунул Зеленскому Рябошапку и Данилюка, укрепил своими связями Ермака, вывел нового президента на демократов США, и через них насовал в список своих людей.

2.

Таким образом, СН стала партией соросят и грантоедов, которой после отстранения от бизнеса и политики Коломойского, полностью управляет Пинчук.

Главой ОП от Кучмы-Пинчука является Ермак. Который обеспечивает участие во власти другое крыло кучмовского влияния - Левочкина, Бойко, Медведчука.

3.

Не забывайте, что Кучма - с разрешения Кремля, отец украинской олигархии. Он ей и управляет. До сих пор.

***

№ 278

Яким буде майбутнє, залежить від кожного з нас сьогодні – виступ Президента перед студентами закладів вищої освіти Колумбії

2024-11-15

Дякую, пане ректоре!

Дякую вам, шановні студенти Колумбії, пані та панове! Дякую вам.

Я радий, що маю змогу виступити перед вами напередодні Міжнародного дня студентів. Свята тих, хто навчається сьогодні й творитиме майбутнє завтра.

Саме молодь завжди була рушійною силою змін. Саме ви завжди дарували світові нові погляди, ідеї та рішення. Те, що має зробити світ кращим. І сьогодні наш світ потребує цього більше, ніж будь-коли. Я кажу це і як Президент, і як громадянин країни, проти якої Росія веде повномасштабну війну вже майже 1000 днів.

Вже 1000 днів Росія намагається знищити нас, забрати наші життя й нашу свободу.

Я міг би навести багато прикладів, які допоможуть вам краще зрозуміти, **що таке російська агресія і що таке сучасна Росія**. Як це, коли Росія приходить у твій дім, на твою землю.

Наведу лише один приклад: те, як сьогодні живуть ваші однолітки, українські студенти та молодь. Десятки тисяч юнаків і дівчат були змушені покинути свої рідні міста та альма-матер. Десятки наших університетів були переміщені

– із Донецька, Луганська, Сімферополя, Маріуполя та багатьох інших міст, куди прийшла Росія, її ракети та бомби.

Кожен сьомий навчальний заклад в Україні був або зруйнований, або пошкоджений.

І це не просто будівлі – це молодь, це мрії, надії, це майбутнє наших дітей, нашої молоді. І з кожною зруйнованою школою чи університетом знищуються можливості для розвитку. Це реальність, із якою щодня стикаються молоді українці.

Але попри все **ця руйнація не зламала нас, вона зміцнила нашу рішучість і нашу волю**.

Тож сьогодні українська молодь є символом стійкості. Нескінченної мужності. Наші студенти не тільки опановують свої майбутні професії попри війну, обстріли та сигнали тривоги, вони активно займаються волонтерством, підтримують армію, наших воїнів. Багато з них залишили аудиторії, щоб піти на фронт захищати своє: свої сім'ї, свою землю, свою країну, свої права. Все те, що нам дороге. Все, що Росія намагається знищити. Вже майже 1000 днів поспіль.

Боротьба нашої країни за життя триває вже майже 1000 днів. І ця боротьба не лише про Україну. Вона стосується й вас, кожного, хто цінує свободу, право обирати власний шлях і майбутнє без війни. Яким буде це майбутнє, залежить від кожного з нас сьогодні – людей, які живуть у різних куточках світу, але мають однакове розуміння таких понять, як свобода та справедливість. Колумбія та Україна є прикладом цього.

Ми живемо на різних континентах, у різних часових поясах, але маємо багато спільного. І це більше, ніж жовтий і синій кольори на наших прапорах. Це також схожі історичні виклики і, я впевнений, спільне бачення цінностей, які потрібно захищати.

Війна Росії проти нас, проти України, – це більше, ніж війна. Це спроба відновити колоніальну імперію, поневолити наш народ, відібрати нашу свободу та право вибору. Колумбійці, які пережили боротьбу проти колоніалізму, знають, що це таке. Вони знають, якими жорстокими можуть бути загарбники, як вони намагаються зламати ваш опір і як важливо боротися, відстоювати свою свободу та право кожного народу жити незалежно, зберігати свою ідентичність.

Як одна з найбільш багатонаціональних країн Латинської Америки, Колумбія також є прикладом здатності захищати свою культуру та різноманітність. У вашій країні переплелися десятки культур та етнічних груп, кожна з яких зберігає свої традиції, мову, мистецтво та ідентичність.

Україна також має багату культурну спадщину. В нас проживає близько сотні різних національностей і корінних народів, зокрема кримські татари. Зараз на окупованих територіях вони стикаються з численними переслідуваннями з боку Росії – арештами, ув'язненнями, полоном, регулярними обмеженнями прав.

У Криму зокрема і в Україні загалом Росія знищує не лише фізичні об'єкти, а й основи культури та ідентичності, право бути тими, ким ми є.

Я впевнений, що наші народи знають, наскільки це важливо. Вони знають, що за це варто боротися.

Україна та Колумбія мають хороший простір для співпраці та культурного обміну. Це проєкти зі збереження культурної спадщини, захисту прав корінних народів, розвитку освітніх програм та ідей культурної толерантності. Разом із Колумбією ми хочемо показати, що різноманітність робить нас сильнішими, що унікальність кожного народу – це наш спільний скарб, який варто зберігати й захищати.

Задля відновлення справедливості й тривалого миру Україна представила міжнародній спільноті ***Формулу миру***.

> — План конкретних кроків, 10 пунктів для припинення війни та забезпечення безпеки на планеті.

Це не лише наш план, це наш заклик до кожної країни, до кожного долучитися до захисту глобальної безпеки.

І кожен голос має значення. Голос Колумбії та всіх демократичних країн може наблизити нас до нової системи, у якій жодна країна не зможе безкарно здійснювати агресію.

У червні цього 2024.року ми провели ***перший Саміт миру*** у Швейцарії, який зібрав понад сто держав і міжнародних організацій з усіх регіонів світу. Більшість із них були представлені на рівні лідерів.

Дуже шкода, що **Президент Колумбії або будь-який інший представник вашої країни не був присутній**. Дуже шкода.

Однак я вірю, що Колумбія знайде спосіб приєднатися до процесу відновлення справедливості. І саме тут ваша роль як молодих людей, які формуватимуть майбутнє Колумбії, є вирішальною.

Триває підготовка до ***другого Саміту миру***. Кожна держава може взяти на себе ініціативу щодо реалізації будь-якого з пунктів. Кожна знайде сферу, яка буде для неї пріоритетною. Я вважаю, що **Колумбія могла б зробити значний внесок, наприклад, у забезпечення екологічної безпеки у світі**.

Справжня перемога можлива лише за умови, що ми стоятимемо разом. Коли всі демократичні нації об'єднаються для захисту справедливості, ми зможемо змінити світ на краще.

Ми дякуємо вам за підтримку з боку колумбійської академічної спільноти, за вашу солідарність, за ваше прагнення до справедливості. Разом ми можемо побудувати світ, де колоніалізм та агресія ніколи, ніколи, ніколи більше не будуть прийнятними.

Дякую вам. Дуже дякую. Дякую за запрошення. Дякую, Колумбіє. Дякую, друзі, за вашу увагу. І я готовий розпочати нашу дискусію.

Слава Україні!

***

№ 279

В 1956 году философ Гюнтер Андерс написал следующее пророческое размышление

Гюнтер Андерс, «Устарелость человека». 1956 год

«Чтобы подавить любое восстание, не нужно действовать насильственно. Методы, подобные гитлеровским, устарели.

Достаточно создать настолько сильную коллективную обусловленность, что сама идея восстания больше не будет появляться в умах людей. Идеальным было бы формировать людей с рождения, ограничивая их врожденные биологические навыки. После этого мы продолжили бы кондиционирование, резко сократив образование, сведя его к усвоению профессиональных навыков. **Необразованный человек имеет ограниченный кругозор, и чем больше его мышление ограничивается посредственными занятиями, тем меньше он способен восстать.**

Мы должны сделать так, чтобы доступ к науке становился все более трудным и элитарным, чтобы существовал разрыв между людьми и наукой, и чтобы информация для широкой публики не имела подрывного содержания.

Главное – без философии.

Здесь мы также должны использовать силу убеждения, а не прямое насилие:

> — **мы будем массово транслировать по телевидению развлекательные программы, затрагивающие только эмоции или инстинкты.**

Умы будут заняты бесполезным и игривым.

> 1) — Удерживать ум от размышлений можно непрерывными разговорами и музыкой.
>
> 2) — Мы поставим сексуальность на первое место в списке интересов человека. Нет лучшего социального транквилизатора.

В общем,

> — **мы будем делать это таким образом, чтобы устранить серьезную часть существования, высмеивать все ценное, постоянно поддерживать легкомыслие, чтобы эйфория публичности стала эталоном человеческого счастья и образцом свободы.**

Таким образом, обусловливание приведет к такой интеграции, что единственный страх, который нам придется поддерживать, будет заключаться в исключении из системы и, следовательно, в невозможности получить доступ к условиям, необходимым для счастья.

С «массовым человеком», сформированным таким образом, нужно обращаться как с тем, кто он есть:

> **— как с коровой, и за ним нужно следить, как за стадом.**

Все, что ведет к апатии его ясномыслия, является общественным благом, и то, что могло бы его разбудить, нужно высмеивать, подавлять, бороться с ним.

Любая доктрина, которая ставит под сомнение систему, должна быть обозначена как подрывная и террористическая, а с теми, кто ее поддерживает, будут затем обращаться как с террористами».

***

№ 280

Олена Шуляк - офіційна сторінка
14 ч. ·

2021-11-15

До 30% переселенців з Маріуполя змушені повернутися на окуповані території, стверджує міський голова Вадим Бойченко.

1.

⚠Але проблема значно глибша. Вона торкається й громадян з прифронтових територій, які відмовляються від евакуації. Чому? Тимчасові прихистки від держави не дають відповідей на ключові запитання: як жити далі, на які кошти, в якому житлі?

2.

🏚Бути вічним біженців у власній країні — перспектива, яка лякає більше, ніж життя під постійною загрозою.

3.

Рис1

У Гаазі відбулася третя підготовча зустріч щодо створення Комісії з розгляду заяв для України

15 листопада 2024 року - 21:01

У Гаазі 13–15 листопада відбулася третя підготовча зустріч щодо створення міжнародної Комісії з розгляду заяв для України, на якій українська делегація презентувала позицію щодо майбутньої Комісії.

Заступниця керівника Офісу Президента Ірина Мудра відкрила засідання в онлайн-режимі та закликала учасників пришвидшити роботу зі створення Комісії.

«Я висловлюю свою вдячність тим країнам, які розділяють наш довгий шлях із самого початку. У Реєстрі збитків беруть участь 43 держави та ЄС. Водночас я також глибоко вдячна 12 новим країнам, які зараз об'єднали наші зусилля на підготовчих зустрічах, стоячи пліч-о-пліч із нами в нашій боротьбі за справедливість», – сказала вона.

Під час зустрічі розглянули, зокрема, аналіз досвіду попередніх компенсаційних комісій та можливі варіанти створення Комісії з розгляду заяв для України, а також другу редакцію проєкту установчого документа Комісії.

«Обговорення та висновки цієї зустрічі є ще одним важливим кроком на шляху до створення всеохопного механізму для розгляду заяв щодо компенсацій, пов'язаних з агресією Російської Федерації проти України», – підсумувала Ірина Мудра.

Перша підготовча зустріч відбулася цьогоріч у липні, друга – у вересні. Четверта запланована на січень 2025 року. Саме після неї мають розпочатися офіційні переговори щодо укладення міжнародного договору про створення Комісії з розгляду заяв.

Рис2

Олена Шуляк - офіційна сторінка
18 ч. ·
2024-11-15
Сьогодні 3 роки, як я очолюю партію Президента України Володимир Зеленський Слуга Народу. Тому хочу поділитися кількома висновками, зробленими за цей час.
1 "Слуга Народу" об'єднує найбільшу кількість представників у радах різного рівня. Однознач... Ещё
ЖІНОЧЕ ЛІДЕРСТВО ПІД ЧАС ВІЙНИ
Щорічний з'їзд руху «Зе!Жінки»
+3
Зе МОЛОДІЖКА

Рис3

***

№ 281

«Мінська-3» не буде, нам потрібен реальний мир – звернення Президента

2024-11-15

Бажаю здоров'я, шановні українці, українки!

Коротко про сьогодні.

Продовжили працювати над пунктами нашого *плану внутрішньої стійкості*.

Сьогодні – два **фундаментальні пункти**:

1) — ***фронт*** і

2) — **людський капітал**.

Усе, що стосується нашого ***захисту***.

І все, що стосується наших ***людей*** – і військових, і цивільних, і дорослих, і дітей.

Мета очевидна – це захист від російської агресії зараз і все, що ми повинні зробити для того, **щоб не програти післявоєнний мир** – щоб **зберегти та зміцнити наш народ**. І державу, і народ.

Це обов’язково.

Продовжив нашу міжнародну роботу сьогодні. Неформальну дипломатію.

— Поспілкувався зі студентами університетів у Латинській Америці. Люди в усіх частинах світу мають однаково розуміти, що потрібно зараз, щоб повернути спокій міжнародним відносинам.

І ще одне. Про одну із сьогоднішніх новин.

Канцлер ***Шольц*** казав мені, що збирається подзвонити ***Путіну***.

Дзвінок Олафа, на мою думку, це скринька Пандори. Тепер можуть бути інші розмови, інші дзвінки. Просто багато слів.

І це саме те, чого Путін давно хоче:

— йому вкрай важливо послабити його ізоляцію. Ізоляцію Росії.

Та *вести перемовини*, звичайні перемовини, які нічим не будуть завершуватись. Так, як він десятиліттями робив.

Це давало можливість Росії нічого не змінювати у своїй політиці, нічого не робити по суті і якраз і *призвело до цієї війни*.

Розуміємо всі ці виклики зараз. Знаємо, як діяти.

І хочемо попередити:

— **«Мінська-3» не буде, нам потрібен реальний мир.**

Слава Україні!

***

№ 282

Пенсійна реформа - до чого готуватися

2024-11-14

1. Пенсійна реформа від Давида Арахамії та Галини Третьякової

У липні 2025 року в Україні відбудеться пенсійна реформа.

Інформатор розповідає, якою вона може бути

У липні 2025 року в Україні має відбутися пенсійна реформа. Її закладено у проєкті держбюджету.

Інформатор поспілкувався з народним депутатом України Сергієм ***Гривком*** щодо того, як може змінитися пенсійна реформа. За його словами, скоріше за все буде запроваджена накопичувальна пенсійна система, яку ще на початку 2023 року запропонували Давид ***Арахамія*** з колегами. Також уріжуть пенсії прокурорам та чорнобильцям. Детальніше - у нашому матеріалі.

За словами члена комітету соціальної політики Верховної Ради України Сергія ***Гривка***, наразі обговорюється різні варіанти пенсійної реформи. Її необхідність викликана тим, що наразі офіційно в Україні близько 10,3 млн пенсіонерів, а працюючих - до 9,5 млн громадян. Тобто пенсіонерів значно більше, ніж працюючих.

"Дискусія вже дуже давно ведеться щодо прожиткового мінімуму та накопичувального пенсійного забезпечення. Частину ЄСВ, які сплачують роботодавці, буде спрямовано на накопичувальний рахунок особи. Це буде 1,5-2%. Також людина самостійно могла б додати на цей рахунок певну суму, щоб її пенсія стала більшою. Розмір ЄСВ при цьому не зміниться. Багато законопроєктів щодо пенсійної реформи було", - зауважує депутат.

МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 289-86-22, (044) 289-70-60,
E-mail: info@mlsp.gov.ua, сайт: www.msp.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37567866

від _____20___ р. № _____ На № _____ від _____ 20 __ р.

Про погодження проекту акта

Міністерства, заінтересовані органи
(за списком)

Міністерство соціальної політики направляє на погодження проект Закону України „Про загальнообов'язкове накопичувальне пенсійне забезпечення", підготовлений на виконання завдання, визначеного пунктом 4 протоколу наради щодо реформування системи пенсійного забезпечення в Україні під головуванням Прем'єр-міністра України Шмигаля Д. А. від 27.06.2024, а також проект Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо загальнообов'язкового накопичувального пенсійного забезпечення".

Просимо погодити зазначені проекти законів України **до 28 жовтня 2024 року**.

Додаток: на 235 арк.

У свіжому доопрацьованому законопроєкті від Мінсоцполітики, який поки що не винесений на розгляд парламенту, накопичувальну пенсійну систему **планується запровадити з 1 січня 2026 року** (а не влітку 2025 року).

Згідно з проєктом, у перший рік накопичувальний внесок буде становити 1% з ЄСВ та 1% з ПДФО (податок на доходи фізичних осіб), у 2й рік - 2% з ЄСВ та 2% з ПДФО, у 3й рік та надалі - по 3% відповідно. Ці кошти будуть сплачувати роботодавці до досягнення людиною віку 55 років. Щоб отримати більшу пенсію, громадяни зможуть переказувати на накопичувальний ринок додаткові кошти.

Ці гроші акумулюватимуться протягом 3 років у ***державному інвестиційному фонді***, на 4й рік громадяни самостійно зможуть обрати **недержавний фонд** для накопичення відрахувань з зарплати (приватний пенсійний фонд, лайфова страхова компанія, банк).

Тут підтримка співфінансування державою накопичувальних рахунків громадян не передбачено. Для ФОП накопичувальна пенсійна система буде добровільною.

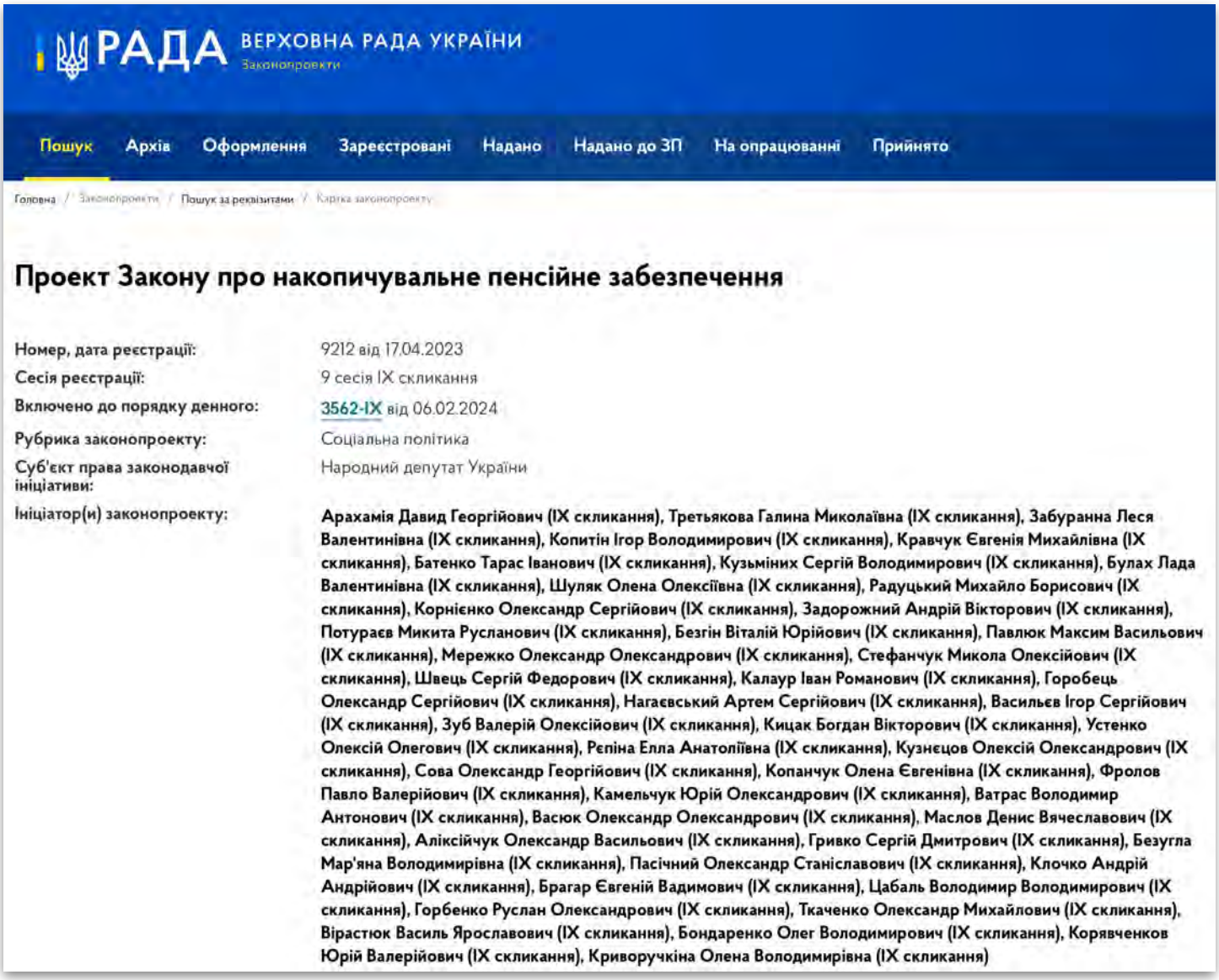

РАДА ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Законопроекти

Пошук | Архів | Оформлення | Зареєстровані | Надано | Надано до ЗП | На опрацюванні | Прийнято

Головна / Законопроекти / Пошук за реквізитами / Картка законопроекту

Проект Закону про накопичувальне пенсійне забезпечення

Номер, дата реєстрації:	9212 від 17.04.2023
Сесія реєстрації:	9 сесія IX скликання
Включено до порядку денного:	3562-IX від 06.02.2024
Рубрика законопроекту:	Соціальна політика
Суб'єкт права законодавчої ініціативи:	Народний депутат України
Ініціатор(и) законопроекту:	Арахамія Давид Георгійович (IX скликання), Третьякова Галина Миколаївна (IX скликання), Забуранна Леся Валентинівна (IX скликання), Копитін Ігор Володимирович (IX скликання), Кравчук Євгенія Михайлівна (IX скликання), Батенко Тарас Іванович (IX скликання), Кузьмінних Сергій Володимирович (IX скликання), Булах Лада Валентинівна (IX скликання), Шуляк Олена Олексіївна (IX скликання), Радуцький Михайло Борисович (IX скликання), Корнієнко Олександр Сергійович (IX скликання), Задорожний Андрій Вікторович (IX скликання), Потураєв Микита Русланович (IX скликання), Безгін Віталій Юрійович (IX скликання), Павлюк Максим Васильович (IX скликання), Мережко Олександр Олександрович (IX скликання), Стефанчук Микола Олексійович (IX скликання), Швець Сергій Федорович (IX скликання), Калаур Іван Романович (IX скликання), Горобець Олександр Сергійович (IX скликання), Нагаєвський Артем Сергійович (IX скликання), Васильєв Ігор Сергійович (IX скликання), Зуб Валерій Олексійович (IX скликання), Кицак Богдан Вікторович (IX скликання), Устенко Олексій Олегович (IX скликання), Рєпіна Елла Анатоліївна (IX скликання), Кузнєцов Олексій Олександрович (IX скликання), Сова Олександр Георгійович (IX скликання), Копанчук Олена Євгенівна (IX скликання), Фролов Павло Валерійович (IX скликання), Камельчук Юрій Олександрович (IX скликання), Ватрас Володимир Антонович (IX скликання), Васюк Олександр Олександрович (IX скликання), Маслов Денис Вячеславович (IX скликання), Аліксійчук Олександр Васильович (IX скликання), Гривко Сергій Дмитрович (IX скликання), Безугла Мар'яна Володимирівна (IX скликання), Пасічний Олександр Станіславович (IX скликання), Клочко Андрій Андрійович (IX скликання), Брагар Євгеній Вадимович (IX скликання), Цабаль Володимир Володимирович (IX скликання), Горбенко Руслан Олександрович (IX скликання), Ткаченко Олександр Михайлович (IX скликання), Вірастюк Василь Ярославович (IX скликання), Бондаренко Олег Володимирович (IX скликання), Корявченков Юрій Валерійович (IX скликання), Криворучкіна Олена Володимирівна (IX скликання)

У Верховній Раді ще на початку 2023 року було зареєстровано законопроєкт "Про накопичувальне пенсійне забезпечення" №9212 під авторством Давида ***Арахамії***, Галини ***Третьякової*** та інших депутатів.

Але у квітні 2023 року він був повернутий на доопрацювання, не набравши достатньо голосів. Відповідно якщо за нього проголосують, документ може бути суттєво видозмінений. **У документі поки що немає ніяких розрахунків, як саме можуть змінитися пенсія у разі введення накопичувальної системи.**

Згідно з цим законопроєктом,

(1) з заробітних плат громадян, які ще не досягли віку 55 років, частина коштів перераховується на їхній накопичувальний рахунок.

(2) При цьому роботодавці, як і раніше, сплачують 22% від зарплати співробітника як єдиний соціальний внесок (ЄСВ). Законопроєктом

передбачалося, що у 1-й рік 1% з ЄСВ, у 2-й рік - 1,5% з ЄСВ, у 3-й рік - 2% з ЄСВ при цьому перераховується на накопичувальний рахунок працівника.

(3) При цьому накопичувальні рахунки буде також поповнювати держава "на паритетних засадах" принаймні у перші 3 роки.

(4) Решта грошей нараховується за солідарною пенсійною системою, яка є зараз.

Ці кошти будуть інвестуватися та відповідно **збільшуватися**.

80% з них підуть на придбання цінних паперів. гарантованих Мінфіном (облігацій). При цьому внесені на накопичувальний рахунок гроші стануть власністю особи, на ім'я якої відкрито цей рахунок, а спадкоємці зможуть отримати решту накопиченої до цього моменту суми, якщо людина помре завчасно.

Працівник зможе докласти додаткові гроші зі своїх доходів на ці накопичувальні рахунки, щоб пенсія була вище. У законопроєкті передбачалося, що держава паритетно буде додавати на накопичувальні рахунки громадян у такому випадку певні суми - в межах 3% від розміру середньої зарплати за видами економічної діяльності у середньому по економіці.

Законопроєктром передбачалося, що накопичувальні рахунки до кінця 2025 року будуть у створеному державою уповноваженому пенсійному фонді.

За задумом, після цього громадяни зможуть відкрити накопичувальні рахунки у ***недержавних пенсійних фондах***, які зможуть обрати самостійно та з 2027 року сплачувати вже туди.

Пенсії з накопичувальних рахунків будуть виплачуватися за кількох умов:

(1) досягнення віку, що дає право на призначення пенсії за віком у солідарній системі (60 років);

(2) виникнення в особи або у членів сім’ї першого ступеня споріднення підстав для лікування тяжких (критичних) захворювань/станів здоров’я

(3) виїзд за кордон на постійне проживання;

(4) визнання особою з інвалідністю I або II групи.

Розміри виплат визначаються з урахуванням сум пенсійних коштів, що обліковуються на індивідуальному пенсійному рахунку, тривалості виплати та інших параметрів із застосуванням методики розрахунку величини таких

виплат залежно від їх виду, затвердженої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Учасник системи має право вільного вибору одного з таких видів довічних пенсій:

(1) щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя учасника системи, але не менше 10 років з дня її призначення;

(2) щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя учасника системи;

(3) щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя учасника системи, а після його смерті - його чоловіку (дружині), який (яка) досягли пенсійного віку.

Для ФОПів та самозайнятих осіб така система буде добровільною. Але для них будуть діяти за бажанням такі ж правила накопичення. При цьому **проєктом передбачено, що у перший рік існування такої системи держава витратить на неї 30,8 млрд грн.**

2. Зменшать пенсії прокурорам та чорнобильцям

Народний депутат України Ярослав ***Железняк*** зазначає, що з 2025 року також планується змінити підхід до нарахувань спецпенсій.

Згідно з його даними, максимальна пенсія може становити 23 тис. грн. А для колишніх посадовців буде застосовуватися встановлений коефіцієнт, згідно з яким пенсія може бути зменшена.

"Якщо у прокурора пенсія 60 000, то свої 23 000 він отримає, а інші 37 тисяч помножаться на коефіцієнт. Це може бути 100%-50%-10% або 0%.", - пише Ярослав Железняк.

Зараз зареєстрований законопроєкт Галини Третьякової №12165 "Про внесення змін до деяких законів України щодо пенсійного забезпечення окремих категорій працівників (службовців)".

> — Можливо, саме він унормує пенсії для держслужбовців та правоохоронців. Він відповідає вимогам МВФ.

З цікавого у ньому йдеться про те, що пенсію за вислугу років прокурорам призначатимуть лише після звільнення. Пенсії для силовиків та працівників прокуратури перераховуються із урахуванням зростання грошових доходів населення в Україні та зростання споживчих цін на коефіцієнт збільшення, відповідно до закону "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування". З 1 липня 2026 року буде діяти професійна пенсійна системи для працівників прокуратури, суддів, службовцям правоохоронних органів, органів оборони України та антикорупційних органів з елементами

накопичення для високооплачуваних посад, розмір середньомісячної заробітної плати яких перевищує розмір середньомісячної заробітної плати по країні за попередній рік. Якщо ж прокурор стане інвалідом 1 чи 2 групи, матиме пенсію у розмірі 60% від своєї чинної зарплати.

"Головне це якісно прописати у законопроєктах. У нас є Конституція України. Закон зворотньої сили немає. Ми не можемо погіршувати ті умови, які є зараз. Я вважаю, що потрібно приходити до збалансованого рішення. Поки що це на стадії обговорення, кожен депутат має свою думку", - каже депутат Сергій ***Гривко***.

За даними голови бюджетного комітету Роксолани ***Підласи***, у 2025 році планується суттєво обмежити виплати "чорнобильських" пенсій.

— Це звільнить 15 млрд грн для бюджету.

У 2025 році на період дії воєнного стану в Україні доплата непрацюючим пенсіонерам, які постійно проживають у зоні безумовного (обов’язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення, встановлюється за умови, що такі особи проживали або працювали у зоні безумовного (обов’язкового) відселення або в зоні гарантованого добровільного відселення, станом на 26 квітня 1986 року чи у період з 26 квітня 1986 року до 1 січня 1993 року, у зв’язку з чим особі надано статус особи, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Доплата за проживання на зазначених територіях встановлюється у розмірі 2 361 гривня.

Особам, які після аварії на Чорнобильській АЕС (26 квітня 1986 року) самостійно або у встановленому законодавством порядку за направленнями обласних державних адміністрацій змінили місце проживання за межі зон безумовного (обов’язкового) відселення або гарантованого добровільного відселення та в подальшому повернулися на постійне місце проживання до цих зон, а також особам, які зареєстрували своє місце проживання чи переїхали на постійне місце проживання до зазначених зон після аварії на Чорнобильській АЕС, доплата за проживання в таких зонах не встановлюється.

Виплата доплати за проживання у зоні безумовного (обов’язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення непрацюючим пенсіонерам припиняється після залишення особою свого місця постійного проживання на зазначених територіях та декларування/реєстрації місця проживання за межами зон безумовного (обов’язкового) відселення та зон гарантованого добровільного відселення, що підтверджується відомостями Єдиного державного демографічного реєстру та інших державних реєстрів.

Крім того, для встановлення виплат, передбачених цією статтею, Пенсійному фонду України треба забезпечити звірення відомостей про постійне місце проживання одержувачів доплати за проживання у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення із відомостями Єдиного державного демографічного реєстру та інших державних реєстрів для продовження чи припинення відповідних виплат, а також приведення розмірів доплати за проживання у зоні безумовного (обов'язкового) відселення або в зоні гарантованого добровільного відселення та пенсійних виплат у відповідність із цією статтею.

3. Ухвалення держбюджету

31 жовтня Верховна Рада підтримала держбюджет на 2025 рік у першому читанні. За відповідне рішення проголосували 247 народних депутатів. Заплановані доходи (без грантів та міжбюджетних трансфертів) – 2 трильйони 7 мільярдів гривень. Це на 411 мільярдів більше, ніж у 2024 році.

Згідно з регламентом, розгляд у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний 2025 рік завершується не пізніше 20 листопада, а остаточне прийняття - не пізніше 1 грудня.

Докладніше про проєкт бюджету на 2025 рік Інформатор писав тут.

Примітно, що **депутати поки що не можуть чітко пояснити, як буде діяти пенсійна реформа, закладена у бюджеті на наступний рік.**

Ми також звернулися за кометарем до Міністерства соціальної політики, а їхню відповідь опублікуємо для читачів.

***

№ 283

На шляху до несвободи

2024-10-29

Генадій Друзенко, для "Хвилі"

В Україні ми програємо війну, бо стали на шлях несвободи.

***Road to unfreedom*. Так називлась книжка Тімоті *Снайдера*, яку він видав 2018 року.**

Там йшлось про Америку, Європу та росію. У ній автор, зокрема, аналізує, як кремль намагається затягнути у воронку несвободи колективний Захід. Велика війна, яку росія розв'язала проти України, розбудила деяких (далеко на всіх) західних лідерів і вони згадали, що свобода – не переманентний стан, а динамічна реальність, яку потрібно відстоювати та плекати щодня.

В Україні ми програємо війну, бо стали на шлях несвободи.

Ми повірили, що аби перемогти дракона ми маємо уподібнитися до нього. Стати таким самим драконом тільки під іншим прапором.

— Так СРСР воював із Третім Райхом. Два людиноненависницькі режими зійшлися у смертельному герці. І переміг той, який виявився ресурнішим (зокрема через піврімку західних демократій) та жостокішим.

Чим довше триває війна, тим сильніше в нас проявляються риси, спільні із нашим ворогом.

(1) Тим ясніше в гаслі "Україна понад усе!" проступає відлуння "Deutschland über alles".

(2) Тим менше терпимості до опонентів.

(3) Тим частіше закон без найменших сумнівів приноситься у жертву доцільності.

(4) Тим яскравіше розцвітає корупція.

(5) Тим частіше здоровий глузд програє авторитету одноосібного лідера.

(6) Тим більше пропаганди в ефірі.

(7) І тим рідше можновладці згадують конституційну декларацію: "Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю". Lebensraum став важливішим за людей...

Наша трагедія в тому, що у лобовому зіткненні подібних систем спрацьовує елементарна математика:

— виграє той, у кого більше ресурсів: людей, озброєння, фінансів, територій тощо.

Давид має шанс перемогти Голіята тільки тоді, коли він відмовляється приймати нав'язані Голіятом правила війни.

Тому, коли ми 2022-го діяли як ССО, ми вигравали.

— Як тільки ми повернулись до радянської школи ведення війни (апогеєм чого стало призначення на посаду нинішнього Головкома), ми вже півтора року поступово втрачаємо міста, села, людей і... надію.

Шлях несвободи веде до російського рабства.

1) — Коли на нашому прапорі гасла "Гідність!" та "За нашу і вашу свободу" заступив клич "Слава нації! Смерть ворогам!",

2) — ми стали на шлях поразки.

Бо коли просто б’ються дві зграї, математика не на нашу користь. І ми з цим нічого не зробимо.

Чим більше буде радянщини в армії, бусифікації – в тилу, корупції – у владних кабінетах, нетерпимості у владних головах, тим менше свободи залишатиметься в Україні.

А **без свободи не буває гідності**.

Як говорив великий українець Борис Антоненко-Давидович:

> — "Я не толстовець, що не противиться злу, але я певен, що не доведе до добра наслідування найгірших рис своїх супротивників. Бо за що ж тоді боротися і важити своїм життям?".

І далі перефразовуючи класика:

> — "Адже **несвобода, навіть під українським національним прапором, оспівана українською мовою, залишається злом**"...

Україна гідності має шанс вистояти у нерівній борні із росією. Україна несвободи – ні...

***

№ 284

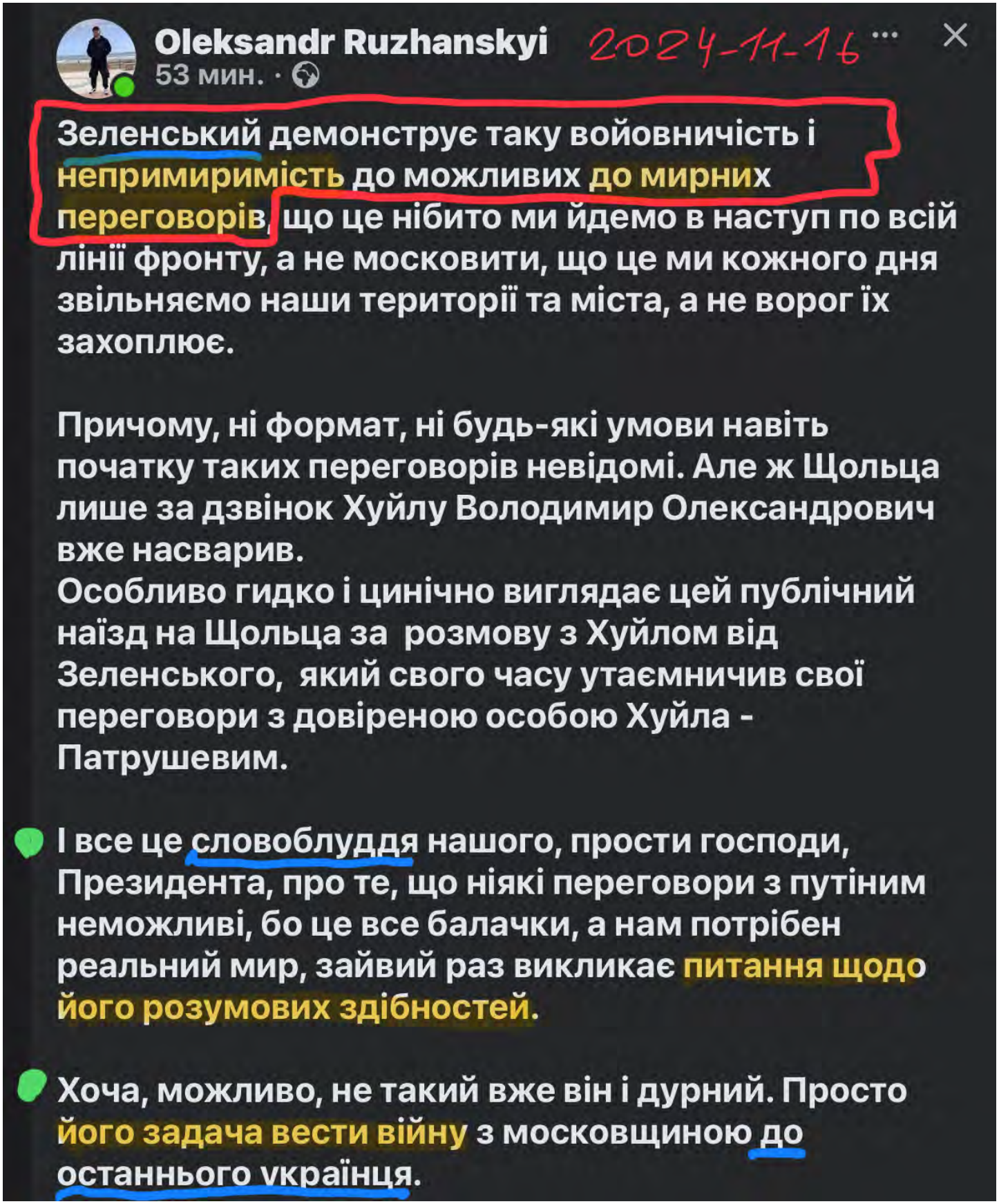
Oleksandr Ruzhanskyi
2024-11-16
53 мин. ·
Зеленський демонструє таку войовничість і непримиримість до можливих до мирних переговорів, що це нібито ми йдемо в наступ по всій лінії фронту, а не московити, що це ми кожного дня звільняємо наши території та міста, а не ворог їх захоплює.
Причому, ні формат, ні будь-які умови навіть початку таких переговорів невідомі. Але ж Щольца лише за дзвінок Хуйлу Володимир Олександрович вже насварив.
Особливо гидко і цинічно виглядає цей публічний наїзд на Щольца за розмову з Хуйлом від Зеленського, який свого часу утаємничив свої переговори з довіреною особою Хуйла - Патрушевим.
І все це словоблуддя нашого, прости господи, Президента, про те, що ніякі переговори з путіним неможливі, бо це все балачки, а нам потрібен реальний мир, зайвий раз викликає питання щодо його розумових здібностей.
Хоча, можливо, не такий вже він і дурний. Просто його задача вести війну з московщиною до останнього українця.

***

№ 285

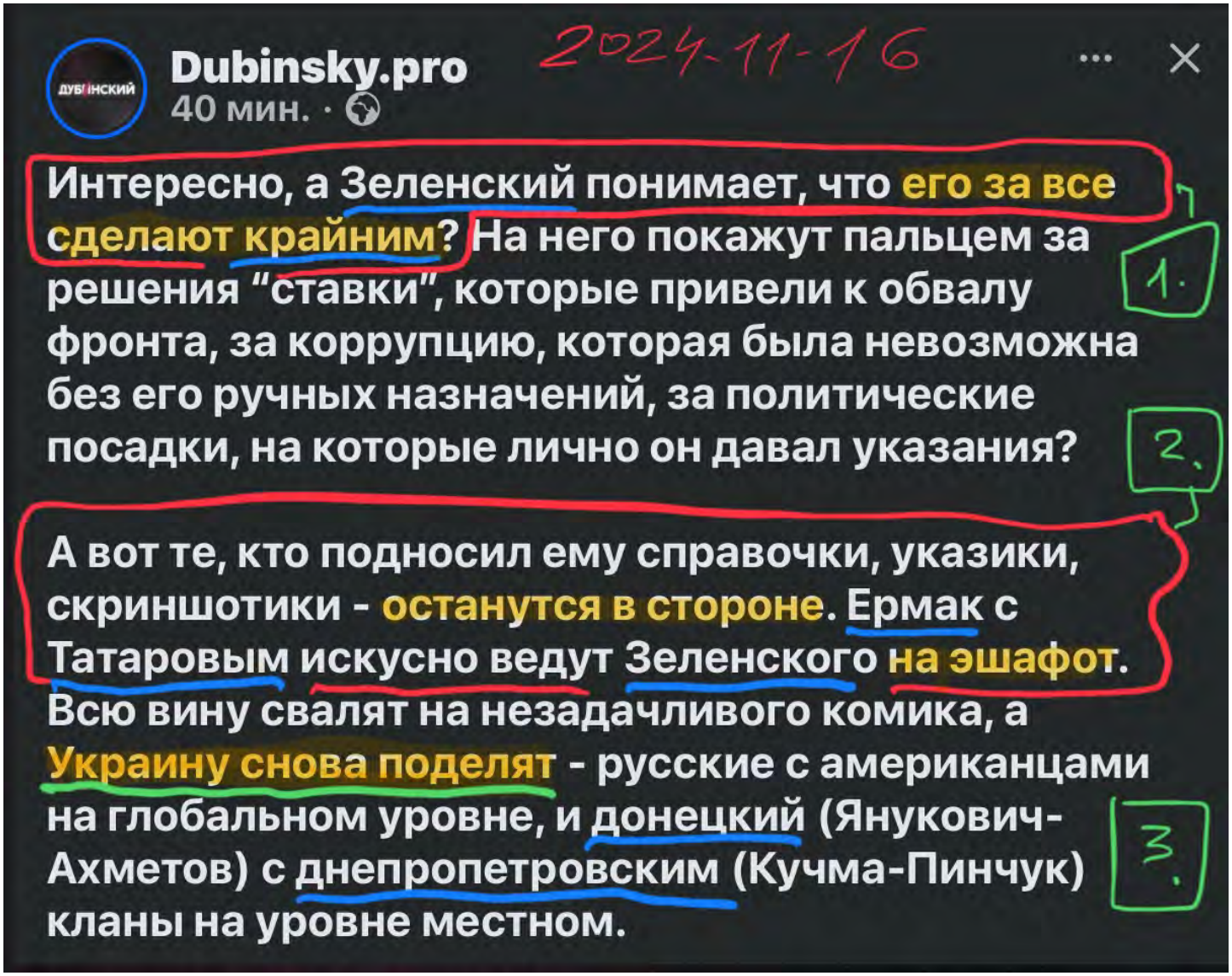

***

№ 286

Мало иметь ресурсы в земле. Важнее иметь знания в голове

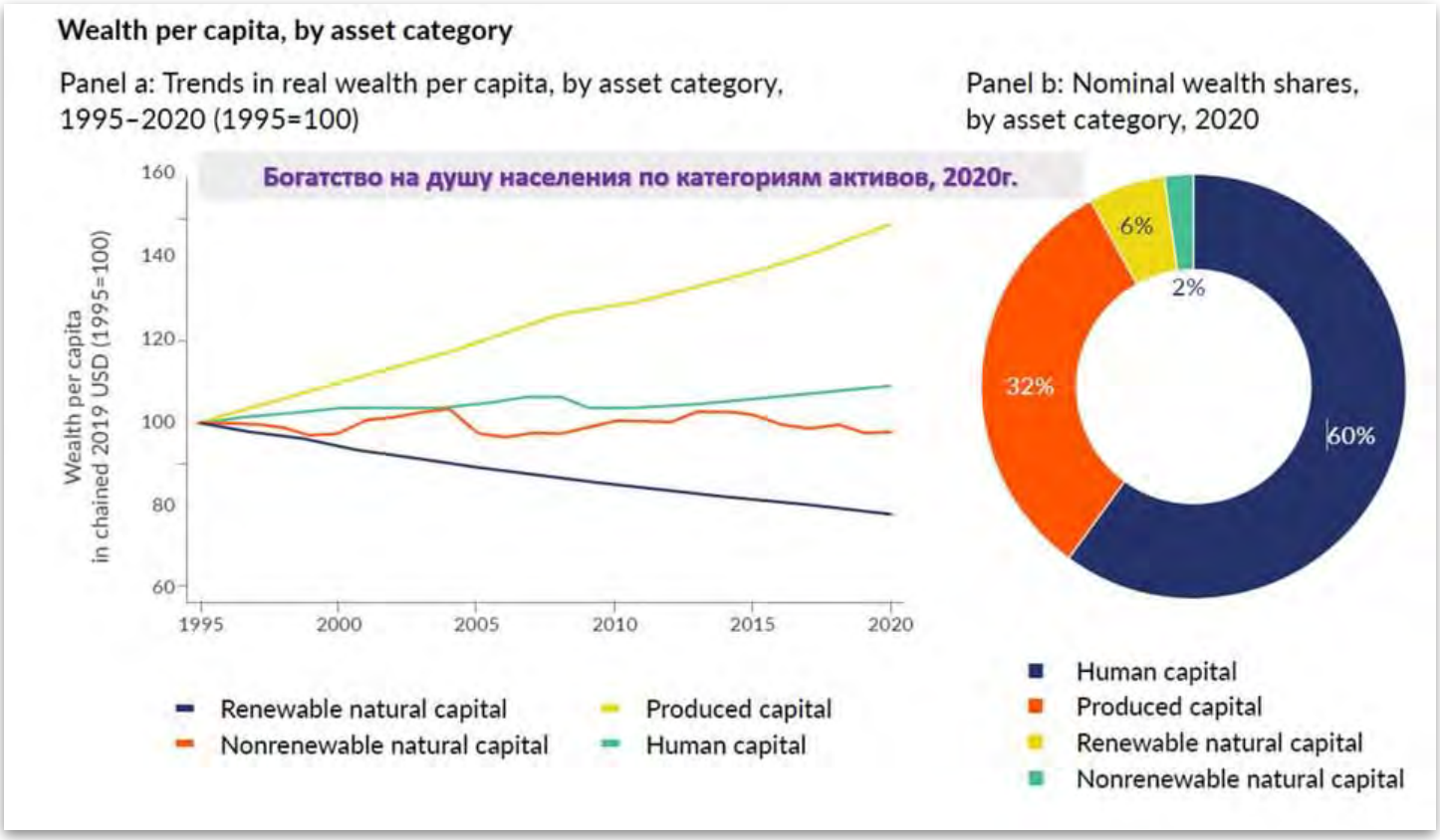

2024-11-16

Романчук

Почему в Украине сокращается богатство, и как спасти страну от бедности

В ноябре 2024г. Всемирный банк опубликовал доклад «The Changing Wealth of Nations. Revisiting the Measurement of Comprehensive Wealth».

— По оценке Всемирного банка реального (с учётом инфляции) богатства на душу населения в мире в 2020г. стало на 21% больше по сравнению с 1995г. За это время реальный ВВП мира увеличился более чем на 50%. В 1995г. ВВП мира был $29120 млрд.

— ВВП Украины - $38,28 млрд. (0,13% мира).

— В 2020г. ВВП мира был $85519 млрд. ВВП Украины -$156,58 млрд. (0,18% мира).

В период 1995-2020гг. богатство увеличилось в 124 странах, уменьшилось в 27.

Украина – среди них.

Мы в неблагополучной компании преимущественно африканских стран. Изменения реального богатства произошли за счёт изменения объёма активов. **Главный компонент богатства – человеческий капитал. На него**

приходится ~60% номинального богатства мира в 2020г. За 25 лет (1995-2020).

Его объём существенно вырос из-за образования и увеличения людей в рабочей силе.

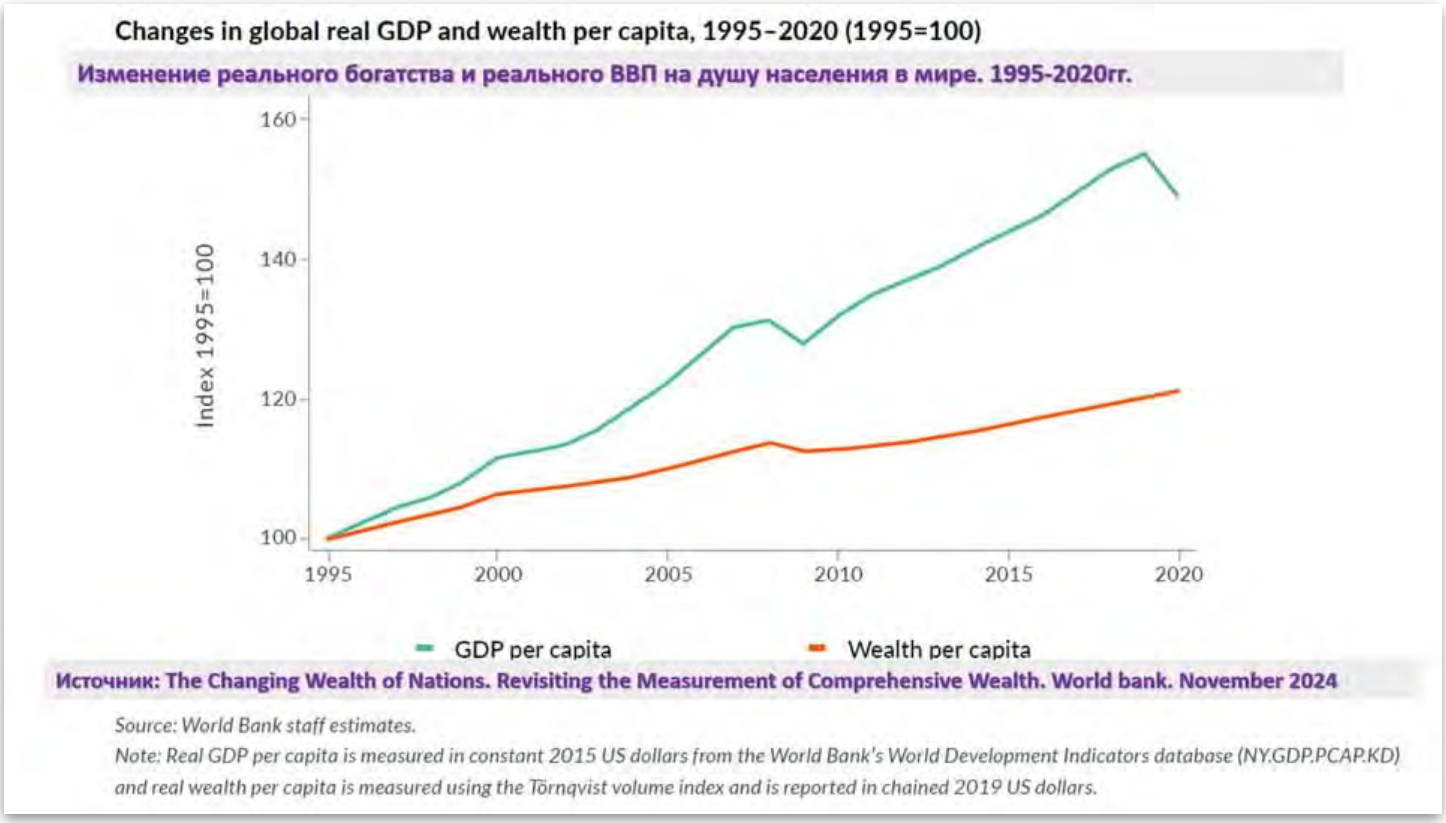

Усложнение производства, внедрение новых технологий увеличило спрос на минералы. ~50% подтверждённых запасов кобальта всего мира находятся в Демократической республике Конго. 60% молибдена находятся в Китае. Около 10 стран имеют значительные запасы лития. Большего всего их – в Чили (46%) и Австралии (29%).

В 2020г. более половина невозобновляемого природного капитала (nonrenewable natural capital) приходилось на 10 стран (Австралия, Бразилия, Китай, Индия, Ирак, Ирак, Катар, Россия, ОАЭ и США).

Украину в этом списке Всемирный банк не указывает.

Мы не только теряем человеческий капитал (война, миграция, деградация из-за провалов системы образования).

Страна буквально сидит на огромном мешке с деньгами (природные ископаемые), но её Правительство блокирует их коммерциализацию и монетизацию.

Если бы имеющиеся в Украине залежи нефти, газа, металлов были включены в полноценный коммерческий оборот мировой экономики, ВВП страны давно был бы более $800 млрд., а ВВП на душу населения не куцые менее $5500 на душу населения, а более $20 тысяч.

Средняя зарплата в Украине была бы не ~$450, а более $1200.

Средняя пенсия была бы не ~$200, как сегодня, а превышала бы $400. Таким образом, издержки, упущенная выгода от выбора модели Олигархат/Схематоз Украины - $570 – 600 млрд. за последние 25 лет (до войны).

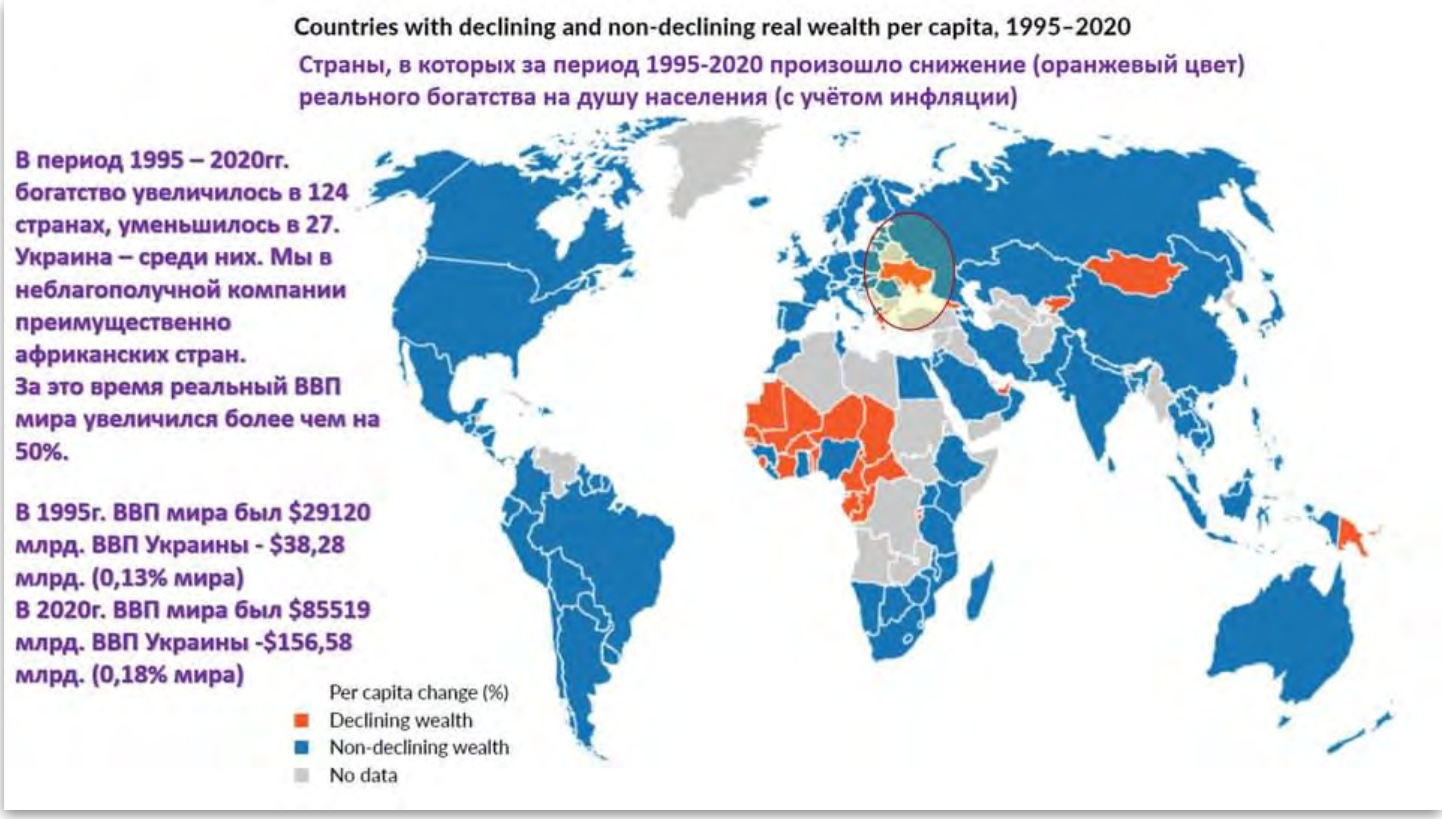

Чем дольше природные ископаемые, энергетическое сырьё будет государственное, т. е. в управлении VIP-распорядителей и потребителей чужого, тем больше будет объём издержек упущенной выгоды страны.

Складывается парадоксальная ситуация.

Развитые страны показывают, как они стали богатыми и процветающими. Только частная собственность – никакой коммуналки, общественной или государственной. У каждого клочка земли должен быть хозяин с конкретной фамилией и адресом. У каждой нефтяной скважины, жилы редкоземельных металлов должен быть хозяин/ва. Между собой должны вести коммерческий обмен частные собственники, а не чиновники. Именно в такой ситуации есть персонификация ответственности. Именно у настоящего хозяина включается мотивация максимизации полезности при сохранении ценности активов.

Украинские VIP-распорядители и потребители чужого, олигархи и обслуживающие их номенклатурно-силовые кланы совсем иначе смотрят на ресурсы страны.

Она для них – территория, где можно безнаказанно жрать, землю разорять, богатство за рубежом прятать, а украинцам лапшу на уши

вешать, что они, мол, ещё не готовы к жизни в условиях свободы и капитализма.

Настоящая экономическая наука вкупе с обществоведением давно открыла ***рецепт странового успеха***. Его ежегодно подтверждают многочисленные научно-исследовательские центры через статистические данные, индексы и рейтинги.

Вот он:

1) Свобода как единое, неделимое целое (личная, политическая экономическая);

2) частная собственность, которая может быть только при верховенстве права;

3) открытая конкуренция, в том числе с иностранными производителями, во всех секторах экономики, включая инфраструктурные, а также на рынке денег и финансовых инструментов;

4) свободная торговля во всем миром (товарные демпинговые войны тоталитарных стран не в счёт);.

5) универсальное, без исключений, действие механизма «прибыль -убытки». Никакого списания долгов, их национализации в пользу номенклатурных фаворитов;

6) малое государство в жёсткой смирительной рубашке. Она является гарантией макроэкономической стабильности: инфляция (до 2% годовых), совокупные госрасходы не более 25% ВВП, запрет дефицита госбюджета, госдолг не более 20% ВВП, совокупные госактивы – не более 10% всех активов, занятость в госсекторе – не более 7% общей занятости;

7) активное, солидарное гражданское общество, которое не только постоянно мониторит Правительство, но также помогает человеку в беде, выполняя важнейшие социальные, культурные, образовательные функции.

Доклад Всемирного банка ещё раз подтверждает экономическую аксиому.

Мало иметь богатство в земле. Нужно иметь научные знания в голове.

Разве миллионам венесуэльцев хорошо от того, что их страна обладает богатейшими запасами нефти, но марксистский режим Мадуро продолжает вбивать им в головы чушь об эксплуатации частным бизнесом человека труда, что земля и всё, что в ней должно принадлежать народу.

Под этой обёрткой «народ» VIP-распорядители и потребители чужого грабят свои страны, прихватизируя прибыль, национализируя убытки, да ещё запугивая людей звериным оскалом капитализма. Так происходит во всех

тоталитарных, авторитарных странах, включая Россию, Азербайджан, Китай, Иран, Нигерию и т.д. Такое же имеет место в Украине.

Извращение, выхолащивание институтов демократии и частной собственности, когда «народное» по факту бесхозное в руках номенклатурно-коммерческих кланов и их партнёров в самых разных силовых структурах.

А **для широкой публики и отвода глаз они постоянно устраивают «танцы с бубнами»**.

Они называются экономическими, инвестиционными форумами или конференциями.

До тех пор, пока в Украине земля и всё, что в ней, включая энергетические ресурсы, будет находится не в частной собственности, а в распоряжении Чиновников, страна с высокой степенью вероятности не будет иметь ни свободы, ни богатства.

Наша собственная новейшая история это убедительно доказывает. Доклад Всемирного банка о динамике богатства в мире – очередной тому подтверждение.

***

№ 287

2024-11-14

12 листопада у Києві під час ***круглого столу*** науковці обговорили пропозиції до ***Стратегії розвитку української культури до 2030*** року **в контексті тематики регіональної політики, відновлення та людського капіталу**.

Захід ініційовано та проведено ***Офісом підтримки відновлення*** при МКСК спільно з ***Національною академією керівних кадрів культури і мистецтв***.

«У сучасному темпі глобалізації, коли економіка зосереджена на створенні та контролі продуктів, важливо не забувати про культуру та мистецтво, які існують поза межами масового ринку. Мистецтво й культура зберігають автентичність і духовну глибину націй», — заявив ректор НАКККІМ, заслужений діяч мистецтв України **Валерій Марченко**.

Директорка ***Департаменту відновлення та культурної реінтеграції деокупованих територій МКСК*** **Діана Трима** наголосила, що Стратегія охоплює період війни та планування повоєнного відновлення.

Тому необхідно врахувати специфічні виклики, з якими наразі стикається сфера.

«Найбільшу частку мережі закладів культури складають ***бібліотеки*** та ***клубні установи***. Питання їхнього розвитку та функціонування — критично важливі, адже на базі цих закладів формуються культурні політики регіонів», — зазначила вона.

Нагадаємо, ***Офіс підтримки відновлення*** **провів дослідження, результати якого підтвердили, що така підтримка є вкрай необхідною**.

«Дуже важливо, щоб усі зміни спиралися на наукове підґрунтя. Адже наука є фундаментальною, прикладною основою для будь-яких процесів розвитку. Цей досвід буде унікальним, адже наразі жодна інша країна Європи не переживає такої великої війни, як наша. Це вимагає особливих підходів і глибоких досліджень, які дадуть змогу віднайти нові шляхи до відбудови та сталого розвитку», — підкреслив керівник Офісу підтримки відновлення **Дмитро Турчак**.

Науковці, зокрема, запропонували впровадити комбіновані політики, які б містили принципи децентралізації та водночас регуляцію зі сторони центрального органу виконавчої влади. Адже лише поєднання зусиль місцевої та центральної влади допоможе відновити культурну інфраструктуру та допомогти громадам адаптуватися до сучасних викликів.

Також Академія готова взяти на себе лідерство у фаховій підготовці кадрового резерву працівників сфери культури на деокупованих територіях, а також впроваджувати проєкти з відновлення людського капіталу мистецтвом.

Наприкінці зустрічі учасники також підкреслили, що культура є фундаментом національної безпеки, і саме тому нині важливо говорити про когнітивну деколонізацію.

Захід став початком серії круглих столів за участі науковців, головна мета яких — напрацювати наукове підґрунтя та збір пропозицій до Стратегії розвитку української культури до 2030 року.

***

№ 289-1

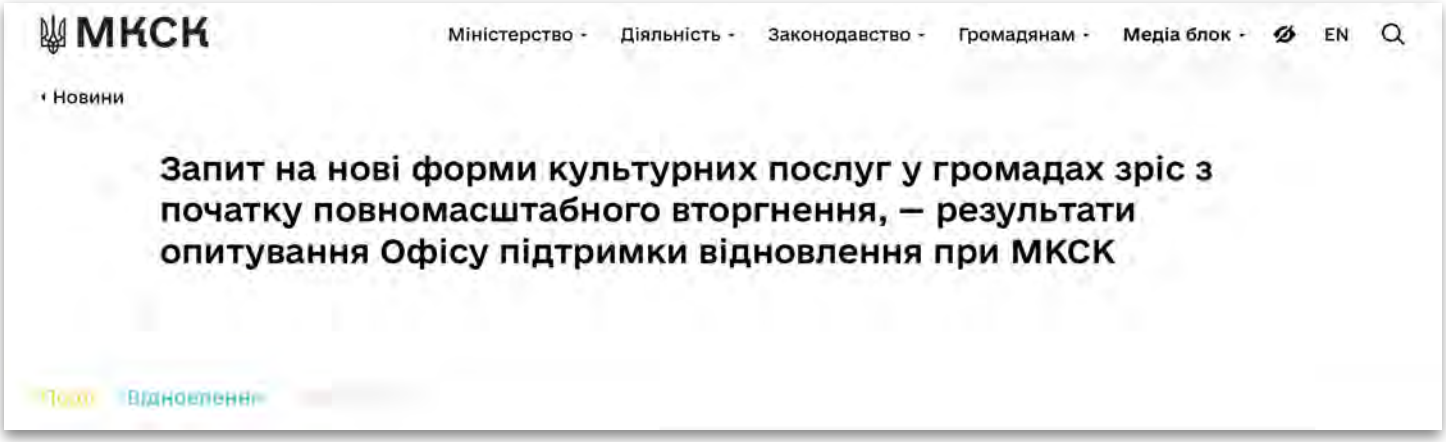

2024-10-17

У всеукраїнському опитуванні взяли участь майже 2700 респондентів з 855 громад.

«Ми прагнемо, щоб у громад формувався запит на покращення якості культурних послуг, і готові всіляко сприяти цьому. Оскільки побудова державної політики має спиратися на запит та потреби регіонів, ми започаткували відкритий діалог з громадами. Запрошуємо громади ділитися пропозиціями», — зазначила директорка Департаменту відновлення та

культурної реінтеграції деокупованих територій МКСК **Діана Трима**.

За результатами опитування, попри повномасштабну війну, запит на нові форми культурних послуг у громадах зріс.

«Громади потребують допомоги у пошуку нових форм, зокрема у малих громадах. Ми готові вести діалог надалі і шукати відповіді на запитання, як це зробити», —зауважила експертка з муніципальних послуг проєкту USAID «Говерла» **Людмила Колісник.**

Більшість (67%) опитаних вважають доцільним надання місцевим радам повноважень щодо самостійного формування мережі закладів культури, затвердження кількісної та функціональної моделі, положення про заклад культури, штатного розкладу та обсягу заробітної плати.

На думку представників комунальних закладів сфери культури у громадах, рішення про закриття або об'єднання здебільшого мають ухвалювати органи місцевого самоврядування (57%).

Є значний запит на нові професії, які слід додати до «класифікатора професій» для покращення функціонування закладів культури.

«Сьогодні заклади культури переосмислюють мету діяльності. Громади розуміють, що повинні бути активнішими учасниками процесу і разом з тим бути готовими брати на себе відповідальність. Основа проблема не у відсутності професій у "класифікаторі", а у відсутності цих посад у штатних розписах конкретних закладів культури», — додала в. о. Голови Держмистецтв **Ольга Росошанська.**

У ході обговорення баченням сучасної культурної послуги поділилися представники активу студентської молоді при Департаменті відновлення та культурної реінтеграції МКСК. Вони переконані, що для того, аби молодь залишилася в громадах, має бути платформа для реалізації її потенціалу та відповідно якісний контент. Молодь готова розробити алгоритм залучення фахових представників творчих професій у віддалені громади аби стимулювати розвиток.

Своєю чергою, Перший віцепрезидент Всеукраїнської громадської організації «Клуб мерів» **Олександр Мазурчак** додав, що сьогодні громади у важкому стані та потребують методичної допомоги від МКСК. Він також запропонував об’єднати зусилля із «економічними союзами», які діють при «Клубі мерів».

Керівник Офісу підтримки відновлення **Дмитро Турчак** резюмував, що

— діалог з громадами продовжиться та масштабується, адже важливо реагувати на запит та впроваджувати якісні зміни.

ОФІС ПІДТРИМКИ ВІДНОВЛЕННЯ

Міністерство культури та стратегічних комунікацій України

ЯКІСНІ КУЛЬТУРНІ ПОСЛУГИ В ГРОМАДІ

Результати всеукраїнського опитування громад

Презентація

Офіс підтримки відновлення при МКСК створений у партнерстві з ***UNESCO*** Ukraine за фінансової підтримки Японії, імплементує ***Громадська спілка «Фонд підтримки реформ в Україні»***.

***

№ 289-2

Досье: Турчак Дмитрий Васильевич

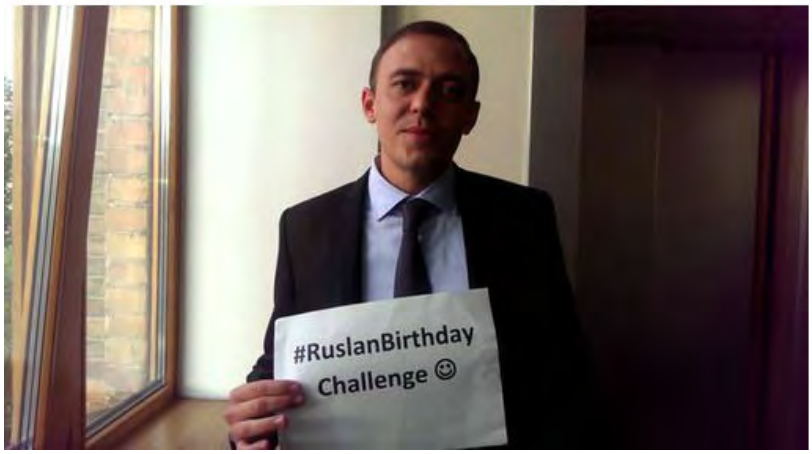

2017-03-30

Экс-директор Департамента здравоохранения Киевской городской государственной администрации (с 6 февраля по 29 сентября 2017 года).

Место рождения, образование

Дмитрий Турчак родился 6 ноября 1980 года в Полтаве.

В 2003 году окончил Днепропетровскую государственную медицинскую академию, получив специальность “врач – стоматолог”.

В 2006 году – Днепропетровский региональный институт государственного управления Национальной академии государственного управления при Президенте Украины. По окончанию ВУЗа получил специальность “руководитель проектов и программ”.

Семейное положение

По последним данным, Дмитрий Турчак не женат.

Карьера

С августа 2003 по июль 2004 года Дмитрий Турчак проходил интернатуру по терапевтической стоматологии в областной стоматологической поликлинике города Днепропетровска.

С августа 2004 по август 2007 года работал врачом-стоматологом в Первомайской городской больнице (г. Днепропетровск).

С июня 2007 по сентябрь 2011 года – врач-стоматолог-терапевт в коммунальном учреждении “Городская клиническая больница №18” (г. Днепропетровск).

Чем занимался Дмитрий Турчак в период с сентября 2011 по август 2014 года в официальной биографии директора ***Департамента здравоохранения КГГА*** не указано.

Попов назначил ответственных за реализацию Стратегии развития Киева

21 Грудня 2011 - 08:25 Новини

Підписатись Підписатись Підписатись

Председатель Киевской городской государственной администрации Александр Попов утвердил состав рабочей группы по реализации Стратегии развития Киева до 2025 года.

Согласно распоряжению главы КГГА, созданная рабочая группа будет координировать работу по реализации стратегических инициатив.

Возглавил рабочую группу начальник Главного управления экономики и инвестиций Игорь Довбань. Секретарем рабочей группы стал заместитель начальника Главного управления экономики Олег Сухонос.

В состав группы также вошли советники председателя Киевской городской государственной администрации Александр Кубраков, Оксана Мовчан, Дмитрий Турчак и Сергей Чернец, а также аналитик молодежного проектного офиса Евгений Петрощук и менеджер молодежного проектного офиса Дмитрий Сергиенко.

Напомним, что 15 декабря на сессии Киевсовета была утверждена Стратегия развития Киева до 2025 года. По словам Александра Попова, впереди один из самых ответственных этапов – реализация стратегии.

Тем не менее известно, что Дмитрий Турчак с 2011 года числился советником

тогдашнего мэра Киева Александра ***Попова***.

В этом статусе он вошел в состав рабочей группы по реализации проекта ***“Стратегия развития Киева до 2025 года”***.

Кроме того, Турчак активно продвигал проект “Карточка киевлянина”.

Любопытно, что этот период жизни чиновник решил не афишировать.

С августа 2014 по апрель 2016 года – директор дирекции по управлению социально-гуманитарными проектами коммунального предприятия (КП) Киевской городской государственной администрации (КГГА) “Киевское инвестиционное агентство”.

В апреле 2016 года Турчак недолго поработал помощником Киевского городского головы – Виталия Кличко, в патронажной службе КГГА.

С апреля по ноябрь 2016 года – заместитель директора – начальник управления по организации медицинской помощи Департамента здравоохранения КГГА.

С ноября 2016 по февраль 2017 года – заместитель директора Департамента здравоохранения КГГА.

В декабре 2016 года Дмитрий Турчак победил в открытом конкурсе на замещение вакансии главы Департамента здравоохранения КГГА.

С 6 февраля 2017 года занял должность директора Департамента здравоохранения КГГА.

К слову, обязанности директора Департамента здравоохранения КГГА Дмитрий Турчак исполнял начиная с 31 августа 2016 года, после того, как была уволена Татьяна Донченко – прежний руководитель департамента. Но об этом в официальной биографии Турчака почему-то также не сказано.

29 сентября 2017 года был уволен с должности директора Департамента здравоохранения КГГА по собственному желанию, в связи с поступлением в аспирантуру Национальной академии государственного управления при Президенте Украины. Исполнять обязанности директора этого департамента было поручено замдиректора Валентине Гинзбург.

Регалии, награды

С 1 мая 2016 года Дмитрий Турчак имеет 6 ранг госслужащего.

Связи, схемы, скандалы

По состоянию на март 2017 года имя Дмитрия Турчака ни в каких громких скандалах не фигурировало.

При этом стоит отметить, что будучи советником мэра Попова, он продвигал ряд проектов, успешность которых “мягко говоря” оказалась сомнительной, но об этом периоде своей биографии Дмитрий Турчак предпочитает не вспоминать

Так, в рамках реализации “Стратегии развития Киева до 2025 года”, Турчак занимался проектом “Киевская медицина будущего”. По его многочисленным заявлениям, уже к 2014 году столичная медицина должна была перейти в электронную плоскость: электронная медицинская карта, электронная регистрация больных, электронные рецепты и унифицированная электронная системы расчетов. А в 2012 году Турчаком было анонсировано создание веб-портала “Мой доктор” с возможностью выбора семейного врача.

Также Турчак был активно задействован в проекте “Карточка киевлянина”. По его словам, владельцы карточки уже несколько лет назад должны были получать 5% скидку в магазинах пяти торговых сетей столицы.

К слову, 2 сентября 2016 года мэр Киева Виталий Кличко обновил состав рабочей группы проекта “Карточка киевлянина”. Дмитрий Турчак вошел и в нее.

Стоит отметить, что за недолгий период управления Департаментом здравоохранения КГГА к Турчаку уже появились вопросы.

Например, в марте 2017 года народного депутата Сергея Лещенко заинтересовало, почему столичный горздрав нарушает закон, не публикуя на специальном государственном портале информацию о заключенных договорах и результатах их выполнения.

В это же время депутаты Киевсовета заподозрили столичных чиновников, в том числе и Дмитрия Турчака, в попытке создания абсолютно ненужной, по их мнению, бюрократической коррупционной структуры – коммунального предприятия “Киевский городской центр нефрологии и диализа”.

Директор департамента здравоохранения как ни пытался, но так и не смог убедить депутатов в целесообразности такого реформирования столичной медицины. Отметим, что работу Департамента здравоохранения КГГА курирует заместитель главы КГГА Николай Поворозник.

После увольнения Дмитрия Турчака с должности директора Департамента здравоохранения КГГА, 29 сентября 2017 года, поговаривали, что основная причина такого решения, было нежелание чиновника подписывать “сомнительные” финансовые документы.

Доходы, собственность

Декларация Дмитрия Турчака об имуществе, доходах, расходах и обязательствах финансового характера за 2015 год.

Согласно декларации, официальный суммарный доход Дмитрия Турчака в 2015 году составил 104,8 тыс. грн. и состоял из зарплаты – 103,4 тыс. грн., а также дивидендов и процентов – 1,4 тыс. грн.

Ему принадлежали:

- земельный участок площадью 433 кв. м.;
- дом (40,6 кв. м.);
- квартира (46,5 кв.м.).

Кроме этого, на банковском счете Турчака хранились 96,8 тыс. грн. Согласно данным, указанным в е-декларации, были у чиновника и наличные сбережения в размере 120 тыс. грн.

Декларация Дмитрия Турчака об имуществе, доходах, расходах и обязательствах финансового характера за 2016 год.

Весь доход Дмитрия Турчака в 2016 году составляла зарплата в размере 252,2 тыс. грн.

На банковском счете Турчака хранились 4115 долл. США и 2 тыс. грн. Были у чиновника и наличные сбережения в размере 205 тыс. грн.

Список принадлежащего чиновнику имущества остался неизменным.

Декларация Дмитрия Турчака об имуществе, доходах, расходах и обязательствах финансового характера за 2017 год.

Последнее обновление: 12.04.2018

***

№ 289-3

Фрагмент концепції від ГО:

Частина ІІ. причини

Основні ПРИЧИН И проблем

1) За весь час незалежності Украіні практика ***держуправління у сфері культури грунтується на концепціях культурної політики, в яких стратегічні цілі підмінені її завданнями, пов'язаними з конкретними напрямками діяльності та ресурсами культури, її засобами та інструментами.***

Самодостатніми ***цілями*** держуправління у сфері культури оголошувалися такі її ***засоби*** та ***інструменти,*** як: 1) надання доступу до культурних благ і зростання задоволеності громадян якістю наданих культурних послуг, 2) збереження культурного потенціалу галузі, 3) збереження об'єктів спадщини, 4) збереження, поповнення та використання архівної, бібліотечної, музейної фондів, 5) підтримка класичної художньої культури, сучасного мистецтва і народної творчості, виробництва і

Рис1

просування до глядача творів вітчизняного кінематографа, 6) збереження професійної освіти в галузі культури і мистецтв а, 7) підтримка інновацій в культурі, 8) підтримка творчих діячів і т. п.

Відсутність зовнішніх по відношенню до галузі культури цілей створює систему, що працює на збереження і обслуговування самої себе.

Галузева наука легалізує такий стан справ теоріями принципової незмірності соціального ефекту культури, «відкладеного ефекту» інвестицій в культуру, «опікуваних благ» і ін.

Наслідком є неможливість планувати і оцінювати ефективність і результативність державних інвестицій в культуру, реалізовувати її виховну і просвітницьку функції.

2) Н есовершенство вкоріненого підходу до результатів держуправління у сфері культури, відповідно до якого культурна діяльність держави вибудовується на підставі трактування ***культури як сфери послуг.***

Проведена часткова **підміна виховної та просвітницької функції культури** завданнями забезпечення доступності «культурних благ» (умов і послуг, що надаються для задоволення культурних потреб). При цьому під виглядом «культурних благ» можуть виступати твори і проекти, пропагують сурогатні цінності масової культури, цінності маргінальних субкультур, навмисно профанують традиційні цінності класичної української культури, культурно-історичного спадщини.

Хибне розуміння ***культури як сфери послуг*** призводить до того, що її **виховна та просвітницька функції підміняються логікою ринку послуг,** затверджується можливість оцінки ефективності інвестицій держави в культуру на підставі кількісних індикаторів (число проведених виставок, фестивалів, кількість відвідувань музеїв і т. п.), надання доступу до «культурних благ і цінностей». При цьому якісне ціннісний зміст заходів, їх вплив на соціальні норми і образи соціального контролю не оцінюються.

3) Про ценка за якісними критеріями підміняється поверхневими соціологічними опитуваннями, проведеними для демонстрації задоволеності населення якістю послуг, що надаються. Ці дослідження найчастіше носять замовний характер в інтересах професійних співтовариств або приватних осіб, які потребують продовження державного фінансування. Проведені дослідження не враховують потреби Мінкультури України в отриманні відомостей про успішності сприйняття суспільством традиційних цінностей і вивченні процесів закріплення соціальних норм і соціальних санкцій, експертні оцінки часто не вільні від суб'єктивізму, оскільки самі експерти представляють професійні спільноти, зацікавлені в отриманні державного фінансування для тих чи інших проектів.

Рис2

4) Відсутність систематичних наукових досліджень, які вивчають вплив культури на спадкоємність і просування в суспільстві системи традиційних цінностей, унеможливлює оцінку впливу культурних заходів, що плануються і здійснюються в рамках державного управління, на ціннісну картину світу громадян і соціальні норми.

В результаті, **держава не помічає проекти і ініціативи, здатні ефективно вирішувати завдання збереження культури і культурно-історичної спадщини,** особливо в регіонах України. Поряд з цим надмірна підтримка надається маргінальним субкультур і елітам, орієнтованим на цінності, суперечать об'єднуючим українським цінностям, і тому загрозливим дезінтеграцією соціокультурного простору України.

5) **Превалювання в практиці фінансування культурних заходів дрібного масштабу** (фестивалів, круглих столів і т. п.) не дозволяє розглядати їх вплив на ціннісну картину світу громадян України і на закріплення заснованих на традиційних цінностях соціальних норм.

Дана ситуація пов'язана з тим, що організатори заходів зацікавлені в отриманні будь-якої, нехай незначної суми з коштів держ бюджету, так як виділення держ фінансування збільшує шанси отримати основні засоби та з регіонального бюджету.

Практика рівномірного розподілу коштів регіональних і державних програм по суб'єктам призводить до того, що виділяються кошти не дозволяють проводити проекти, здатні надати вимірюється вплив на цінності і соціальні норми.

6) У рамках виконання державних і регіональних цільових програм планування заходів і механізмів держуправління у сфері культури обмежена форматом одиничних, не пов'язаних між собою заходів.

Відсутні заходи і механізми, що дозволяють забезпечити спадкоємність і просування традиційних цінностей і пов'язаних з ними соціальних норм в тому чи іншому регіоні за допомогою декількох одночасно або послідовно проведених заходів, в тому числі з різних напрямків культурної діяльності.

Причина у тому, що кожен проект, який претендує на фінансування, обмежений логікою отримання коштів конкретним виконавцем, який не працює в суміжних сферах і не бачить ситуацію поза рамками власного проекту;

7) **Недосконалий характер галузевої статистики** дозволяє в ряді випадків надавати завищені дані про відвідуваність театрів, музеїв, бібліотек

Рис3

та інших установ культури (з огляду на зацікавленість установ в наданні завищених даних для збереження поточних обсягів фінансування своєї діяльності в рамках субсидій).

При цьому інформація, яку збирають за кількісними параметрам, є надмірною, при надмірному безлічі статистичних форм відсутні форми, що дозволяють накопичувати дані, що свідчать про динаміку сприйняття суспільством традиційних цінностей російської цивілізації і про закріплення відповідних соціальних норм і соціальних санкцій.

Відсутня єдина для всіх регіонів України методика збору інформації по цілому ряду найважливіших індикаторів (збереження пам'яток матеріальної спадщини, кількість нововиявлених пам'яток та ін.);

8) Низка результативність в плані реалізації ключового завдання - виховання громадян України - пов'язана, перш за все, з відсутністю координації її в цій сфері між міністерствами України.

Низький рівень міжвідомчої взаємодії ускладнює здійснення державної підтримки літератури, книговидання, засобів масової інформації, а також архітектури як мистецтва, народних промислів відповідно до єдиними цілями державного управління і забезпечення національної безпеки.

На стику відомчих компетенцій знаходяться проблеми розвитку культури на селі, збереження і розвиток музеїв-заповідників.

9) **Із поля зору держви випадає ряд приватних організацій культури,** фондів, які здійснюють підтримку культурних проектів, громадських об'єднань та інших об'єктів державної культурної політики, які можуть, при наявності системи преференцій, надавати прямий вплив на соціокультурний простір в напрямку вирішення завдань збереження культури і культурно-історичної спадщини України.

У сферу активної державної політики не потрапляють некомерційні організації в сфері культури, приватні театри, музеї, концертні зали, галереї, аукціонні будинки і ряд професійних творчих спілок. Така недооцінка ролі цих організацій обумовлена домінуванням кількісних показників ефективності культурної політики держави.

В цілому склалася система держуправління яка не дозволяє Україні відповісти на сучасні виклики і результативно протистояти дії негативних чинників, що впливають на забезпечення національної безпеки в сфері збереження культури і культурно-історичної спадщини України.

Рис4

***

№ 290

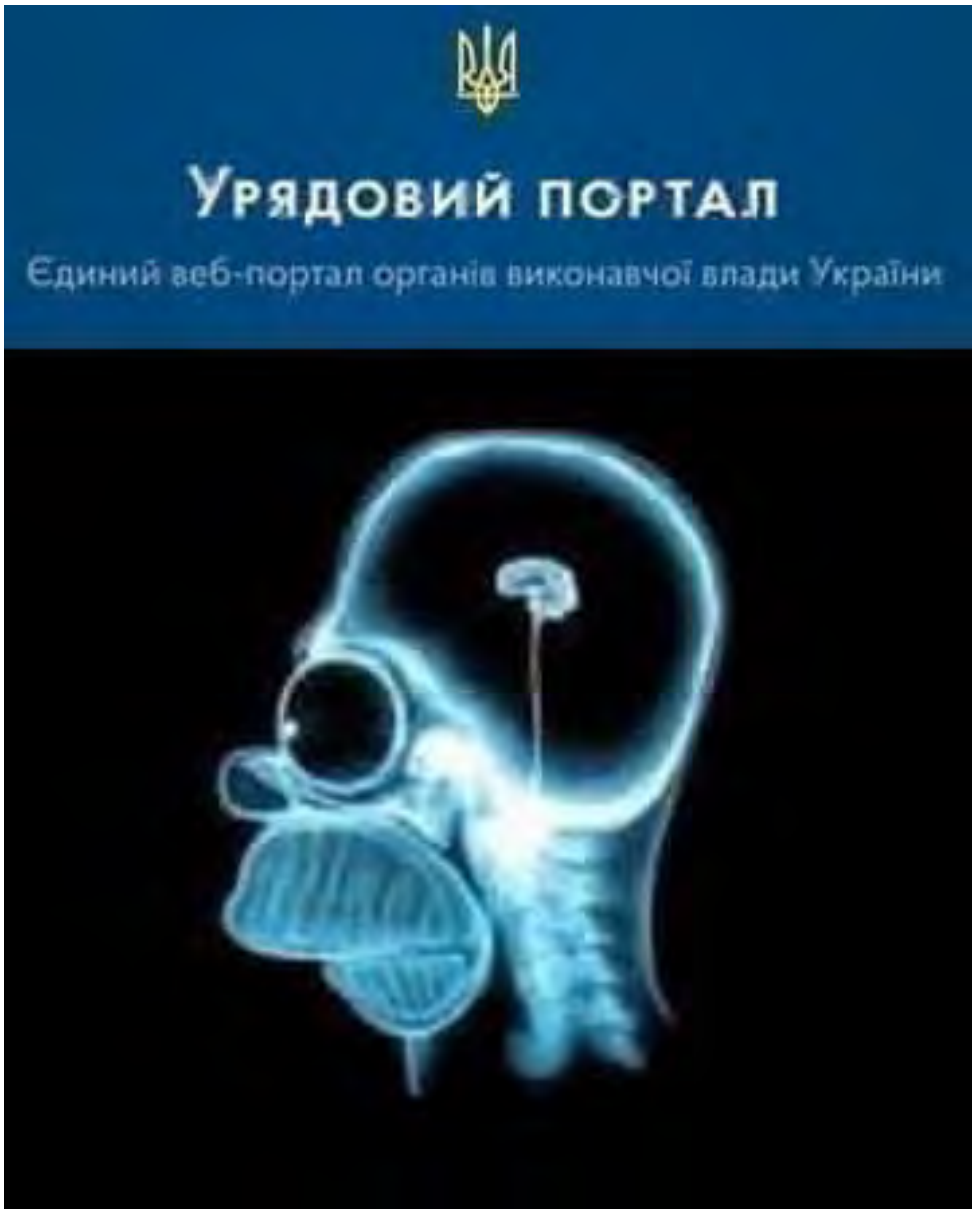
Урядовий портал
Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України

Рис1

У НАЦІОНАЛЬНІЙ ФІЛАРМОНІЇ УКРАЇНИ ВІДБУДЕТЬСЯ КОНЦЕРТ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРІВ З УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ПРОГРАМОЮ
Міністерство культури та стратегічних комунікацій України

Рис2

***

№ 291

***Керівник Офісу підтримки відновлення* Дмитро Турчак** резюмував, що

— **діалог з громадами продовжиться та масштабується, адже важливо реагувати на запит та впроваджувати якісні зміни.**

Рис1

Міністерство культури та стратегічних комунікацій України
10 сент. ·

2024-09-10

🙌Команда Офісу підтримки відновлення майже сформована!

1.

👉І якщо ти також прагнеш долучитися до відновлення української культури, то незабаром ми оголосимо конкурс ще на чотири посади до команди Офісу.

Деталі — вже незабаром на сайті fsr.org.ua та на офіційних ресурсах МКСК.

2.

Нагадуємо, Офіс підтримки відновлення ставить перед собою наступні цілі:

- розробка моделі відновлення та реконструкції зруйнованих об'єктів культурної спадщини та інфраструктури в Україні;
- модернізація та трансформація культурного сектору для забезпечення населення сучасними та якісними культурними послугами;
- нормативне врегулювання законодавства щодо відновлення об'єктів культурної спадщини та інфраструктури;
- створення сучасної цифрової інфраструктури для культурного сектору.

Офіс підтримки відновлення при Міністерство культури та інформаційної політики України, створений у партнерстві з UNESCO Ukraine за фінансової підтримки
Японії, імплементує Громадська спілка «Фонд підтримки реформ в Україні».

3.

Слідкуй за нашими новинами та не проґав унікальної можливості долучитися до команди професіоналів!

Рис2

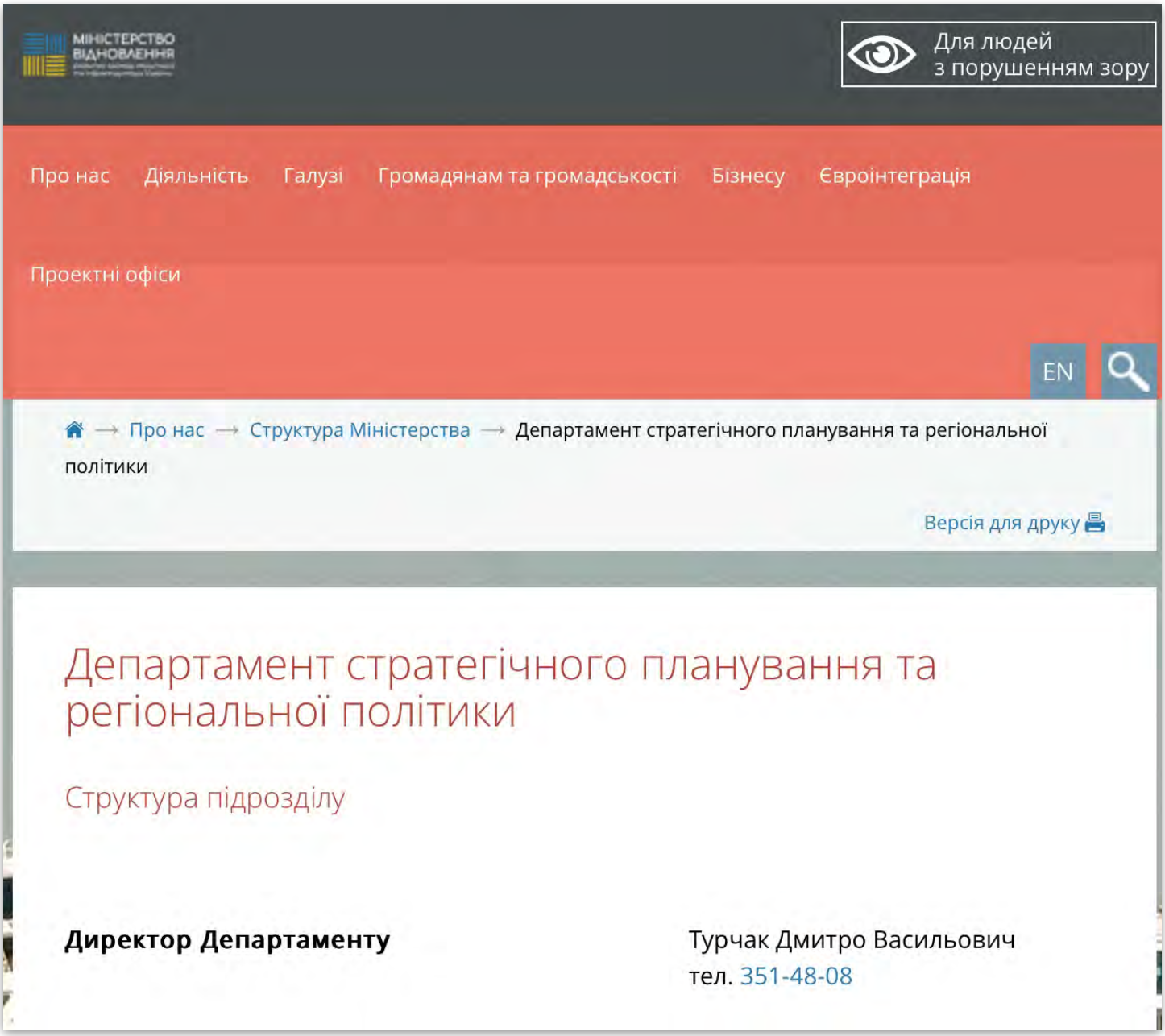

Рис3

***

№ 292

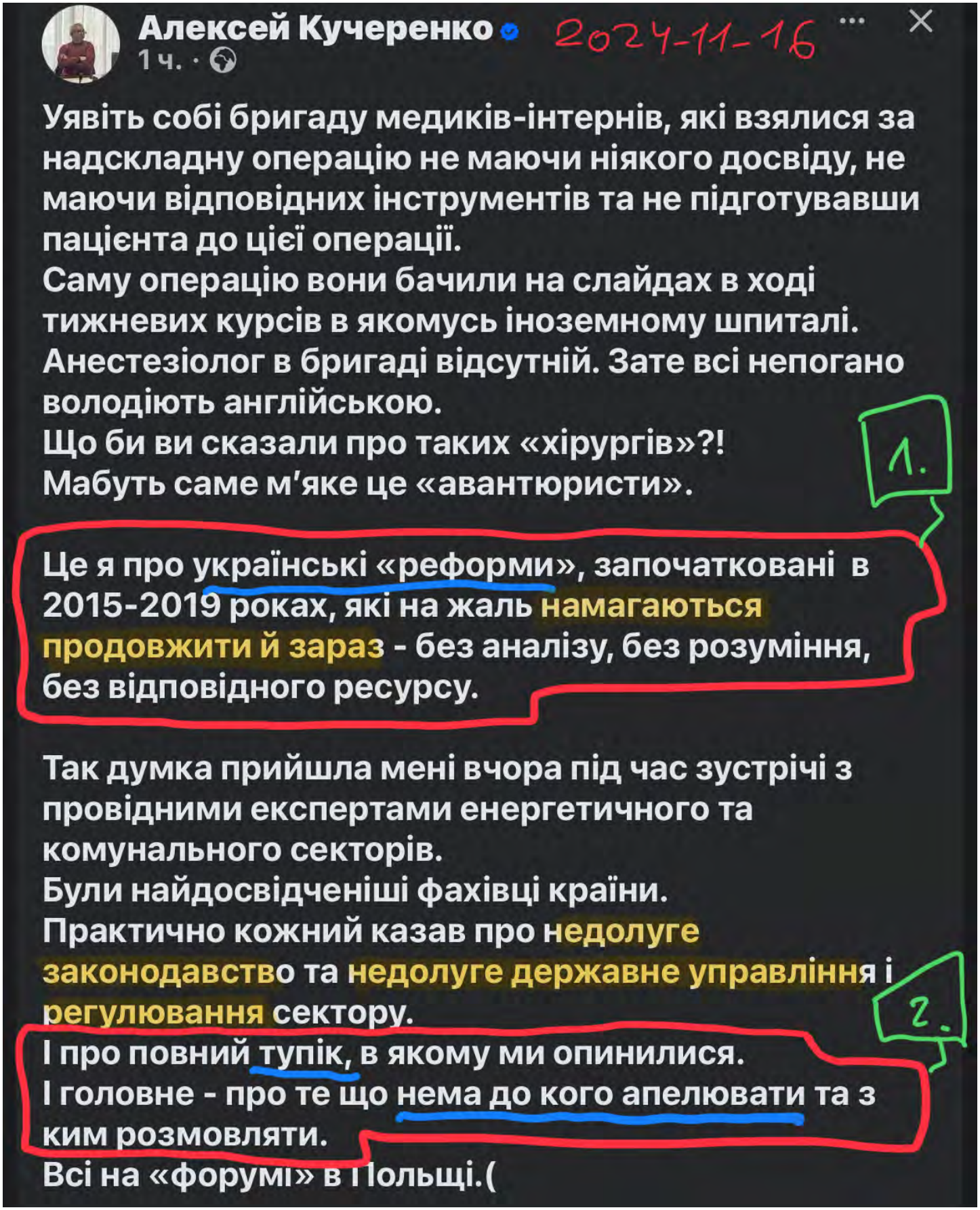
Алексей Кучеренко
1 ч. ·
2024-11-16
Уявіть собі бригаду медиків-інтернів, які взялися за надскладну операцію не маючи ніякого досвіду, не маючи відповідних інструментів та не підготувавши пацієнта до цієї операції.
Саму операцію вони бачили на слайдах в ході тижневих курсів в якомусь іноземному шпиталі.
Анестезіолог в бригаді відсутній. Зате всі непогано володіють англійською.
Що би ви сказали про таких «хірургів»?!
Мабуть саме м'яке це «авантюристи».
1.
Це я про українські «реформи», започатковані в 2015-2019 роках, які на жаль намагаються продовжити й зараз - без аналізу, без розуміння, без відповідного ресурсу.
Так думка прийшла мені вчора під час зустрічі з провідними експертами енергетичного та комунального секторів.
Були найдосвідченіші фахівці країни.
Практично кожний казав про недолуге законодавство та недолуге державне управління і регулювання сектору.
2.
І про повний тупік, в якому ми опинилися.
І головне - про те що нема до кого апелювати та з ким розмовляти.
Всі на «форумі» в Польщі.(

***

№ 293

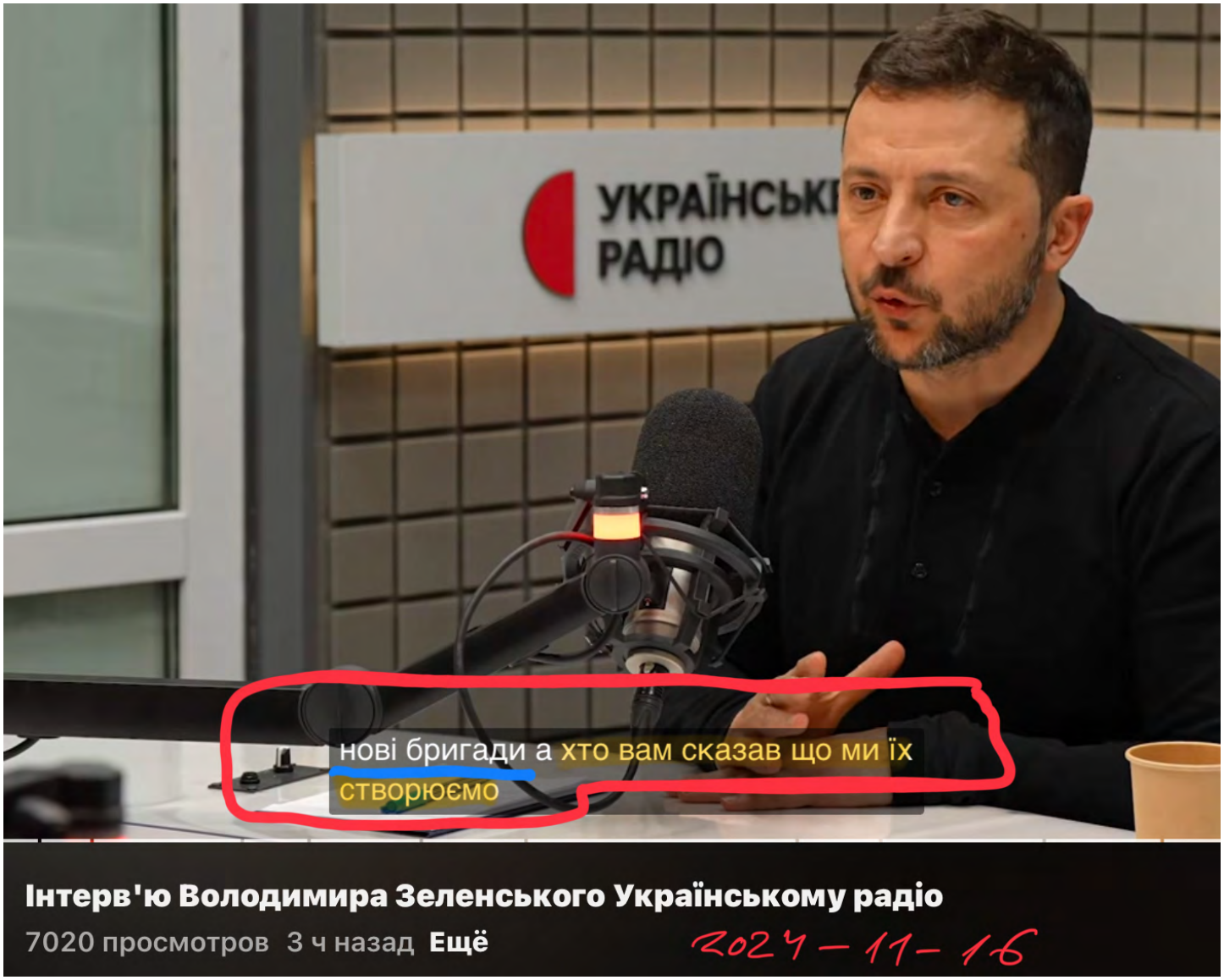
УКРАЇНСЬКЕ
РАДІО
нові бригади а хто вам сказав що ми їх
створюємо
Інтерв'ю Володимира Зеленського Українському радіо
7020 просмотров 3 ч назад Ещё
2024-11-16

Рис1

Генштаб ЗСУ пояснив необхідність створення нових бригад замість поповнення особового складу наявних

2024-11-06

Речник Генерального штабу ЗСУ Дмитро Лиховій роз'яснив необхідність створення у Збройних силах України нових бригад і посилення районів оборони бригад батальйонами з інших військових частин замість поповнення особового складу самих бригад.

"З цього приводу треба зробити такі роз'яснення. Останнім часом ворог збільшив кількість полків, бригад і дивізій та чисельність свого особового складу майже на 100 тисяч людей. Також збільшилася протяжність лінії фронту. Для того щоб закривати фронт, у складі ЗС України й треба створювати нові бригади", - сказав речник у коментарі агентству "Інтерфакс-Україна" в середу.

Рис2

МНЕ НЕ НУЖНА ПСИХОТЕРАПИЯ
Я ХОЧУ ЧТОБЫ ОНИ ЗА ВСЁ ЗАПЛАТИЛИ

Рис3

***

№ 294

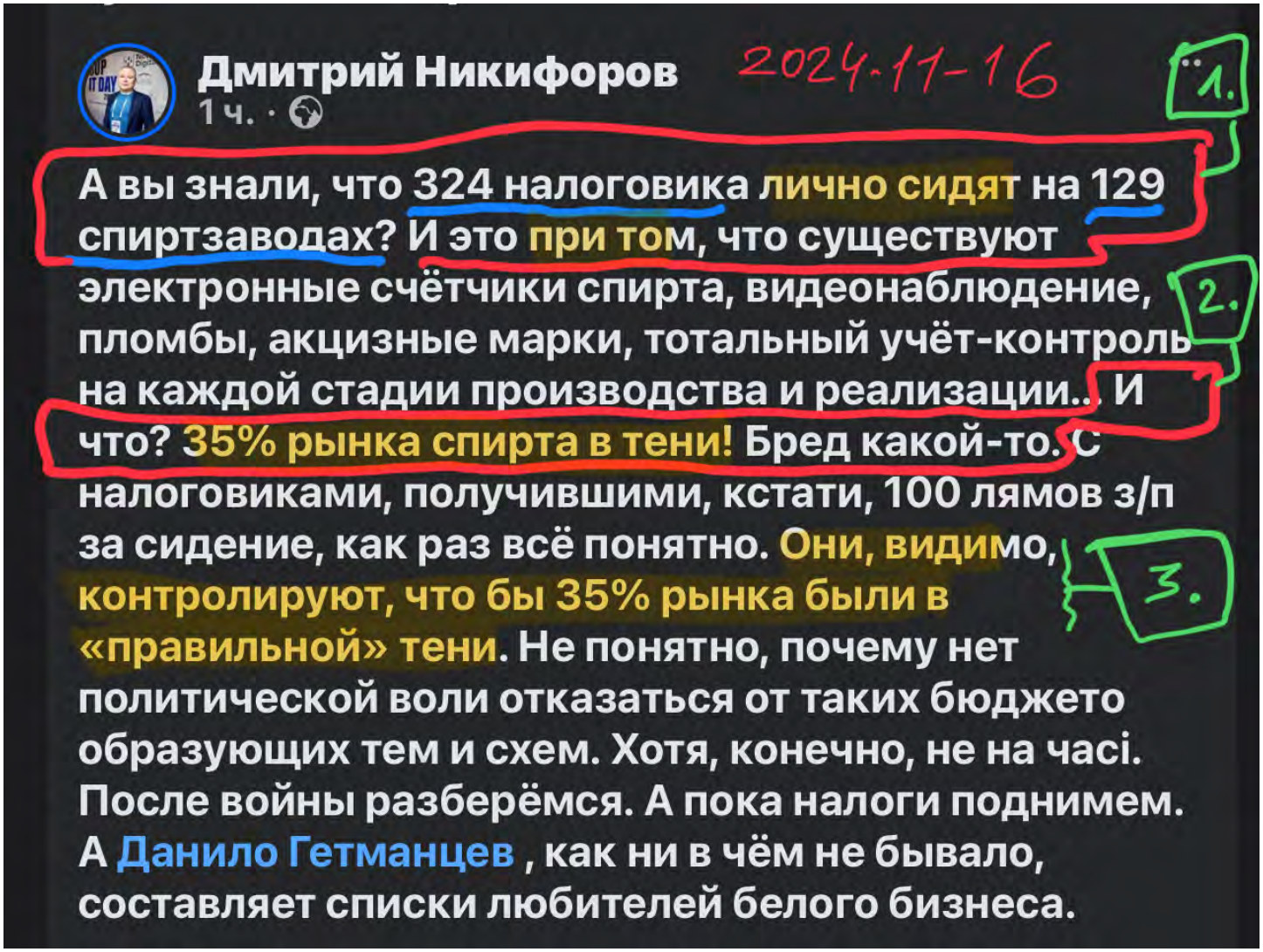
Дмитрий Никифоров
1 ч. ·
2024-11-16
1.
А вы знали, что 324 налоговика лично сидят на 129 спиртзаводах? И это при том, что существуют электронные счётчики спирта, видеонаблюдение, пломбы, акцизные марки, тотальный учёт-контроль на каждой стадии производства и реализации... И что? 35% рынка спирта в тени! Бред какой-то. С налоговиками, получившими, кстати, 100 лямов з/п за сидение, как раз всё понятно. Они, видимо, контролируют, что бы 35% рынка были в «правильной» тени. Не понятно, почему нет политической воли отказаться от таких бюджето образующих тем и схем. Хотя, конечно, не на часі. После войны разберёмся. А пока налоги поднимем. А Данило Гетманцев , как ни в чём не бывало, составляет списки любителей белого бизнеса.
2.
3.

***

№ 295

Якщо шукаєте власне аналіз ситуації, то починайте читати з параграфу «СТРАТЕГІЯ». Втім, оперативні новини можна звести до вже традиційного «росіяни поволі просуваються, зазнаючи значних втрат».

А перша частина допису Тома Купера – яскрава саркастична фантазія, спрямована проти читачів, які чекають «яскравих» новин з війни. В ній нічого ефектного – крім героїзму українських вояків, який аналітик повсякчас наголошує.

Оригінал тут:

https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-13-november-2024-uberraschungsei?utm_source=post-email-title&publication_id=1535927&post_id=151598218&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2bgqpz&triedRedirect=true&utm_medium=email

[Опубліковано 13 листопада близько 17:00 за Києвом]

Переклад: Ірина Жигалюк, Катерина Соболева, Антоніна Ящук

Редакція: Ростислав Семків

Том Купер

Війна в Україні, 13 листопада 2024: Überraschungsei або Кіндер-сюрприз

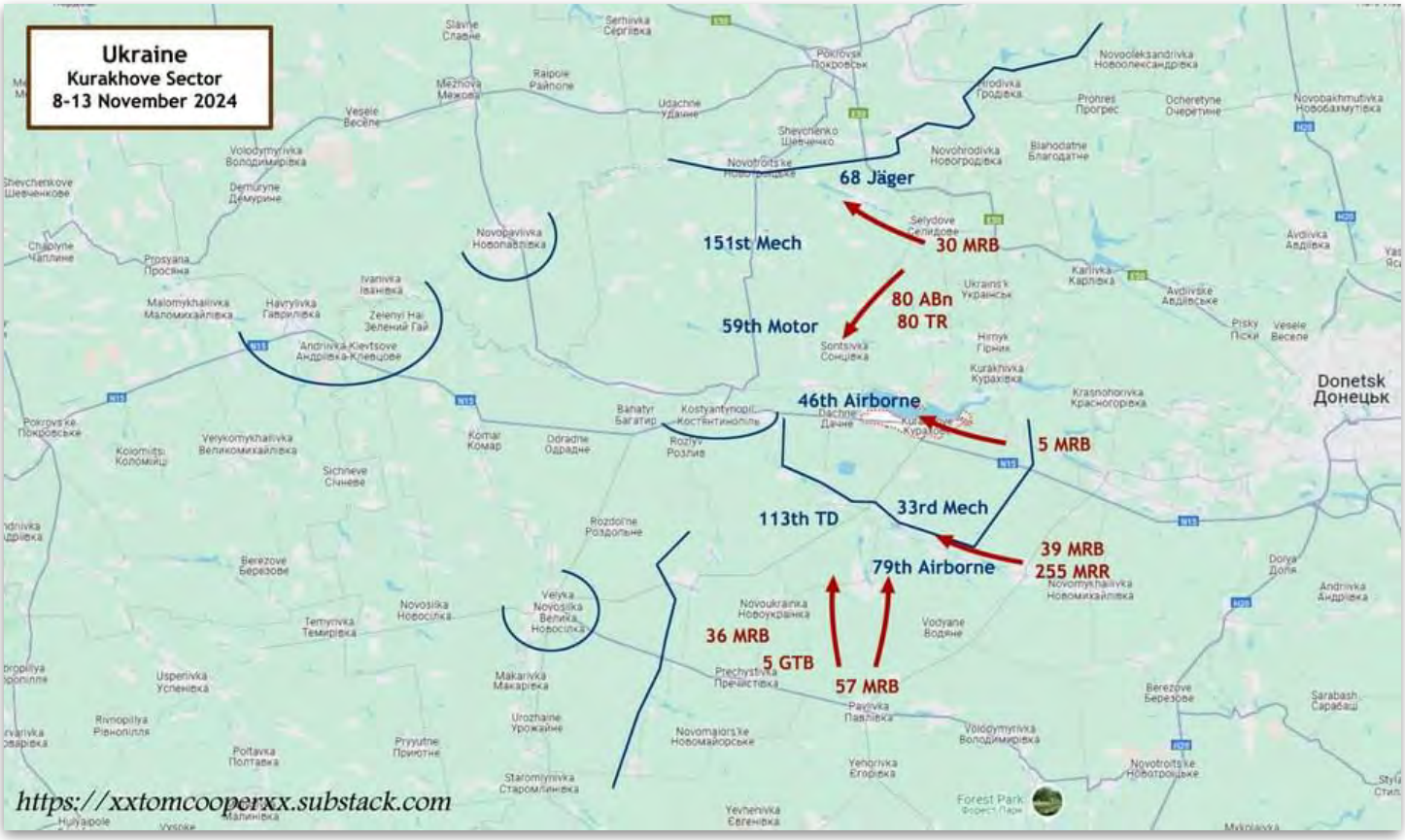

Вітаю тебе, шановний єдиний читачу А!

Учора ти, Mein Herr, бурчав, що тут у блозі не зосталося нічого, крім «безкінечних розмов про рускіх-убивць, які знищують ракетами житлові будинки простих людей, розповідей про колосальні втрати російських солдатів і скарг на с... кгм… некомпетентних українських генералів».

Так от, дозволь тобі з гордістю повідомити, що я негайно викликав на килим усіх винуватців — бездарних продюсерів цього безталанного шоу: путіна та його вишестоящі органи в москві, Зеленського, Сирського та всіх друзяк із Києва.

Моя дружина люб’язно пригостила нас чаєм, кавою, а також своїми знаменитими канапками з шинкою, огірочками й крес-салатом, і ми, обмінявшись звичними ввічливими фразами, взялися до серйозних тем.

Більше години обговорювали проблеми вздовж і впоперек. Я сказав їм, що так більше не можна — коїти все те, що вони коять уже кілька місяців. Єдиний читач цього блогу скаржиться і вимагає чогось новенького почитати. Видовищного аналізу. А для видовищного аналізу потрібні видовищні операції. А не оте (цитую) «нікчемне Scheiß».

Я сказав їм, що моєму єдиному читачеві байдуже до того, що українське цивільне населення гине від російських ударних дронів «шахед/герань-2», які зараз здебільшого озброюють (https://t.me/operativnoZSU/162647) термобаричними боєголовками і — частково — оснащують телевізійними камерами для кращого наведення на ціль. А якщо вже «шахеди/герані»

навчилися облітати лінії електропередач (https://t.me/zloyodessit/23003), то тепер Читач А очікує побачити фігури вищого пілотажу, з димом і яскравими ефектами в стилі Голлівуду. Він вимагає аналізувати феєрверки, а не кульгаву некомпетентність, сказав я.

Я пояснив їм, що Читач А також чекає від них ведення агресивної війни, та ще й із сенсом, особливо з огляду на їхній геополітичний і соціально-економічний контекст. Такі війни повинні містити серйозні військові операції, і то проведені точно за розкладом. А не такі, як Sauhaufen – цей невдалий великий контрнаступ у курській області за минулі чотири дні. Я сказав їм, що мене не цікавлять такі епізоди, як отой, коли російська 810-та бригада морської піхоти втратила (https://t.me/ButusovPlus/14901) 10 БТРів, 30 солдатів убитими і 10 полоненими під час чергового штурму Погребків. Це не цікаво і не варте уваги. Та навіть підстаркуватий співак Дітер Болен уміє розважати краще!

А ще я сказав, що Читач А очікує бліцкригу на цілу Україну, відео з танками та іншими машинами, що проїжджають на великій швидкості, солдатами, які радіють і розмахують прапорами, відео літаків і вертольотів, що проносяться в чистому блакитному небі, з віденським шніцелем і салатом із капусти безкоштовно для всіх глядачів, і що нікого не хвилює, що натовп, який досі називається «збройними силами російської федерації», не вміє ні видовищно наступати, ні навіть організовувати хоч якийсь наступ.

Звернувшись до путіна особисто, я наполягав, що Читач А очікує чітких і стабільних відеозаписів, як росіяни безжально розстрілюють українських військових під час здачі в полон. Ніяких аматорських зйомок [посилання на відео не наводимо — перекл.]. На мої слова путін узяв за руку генерал-майора клименка (командира 5-тої мотострілецької бригади, відомої розстрілами без суду і слідства і українських військовополонених, і росіян, які відмовлялися продовжувати штурм), вивів його надвір і розстр... кгм... приголу... кгм... демобілізував. На місці. Звісно, зараз дехто стверджує (https://t.me/nevzorovtv/22625), що клименко насправді 6 листопада їхав на велосипеді зі своїми підлеглими, коли його обстріляли українські дрони, але це фейкова новина. Чергова безсоромна спроба зробити тобі цікавіше, шановний читачу А.

Щоб усі мене одразу зрозуміли, я зрештою накричав на росіян: «und lernts etwas Deutsch, ihr nichtsnutzige Jammerlappen!!!» («і вивчіть німецьку, нікчемні скиглії!!!»).

Звісно, путін спробував підняти руку, але я не дав йому й пікнути, натомість, розлючений, повернувся до Зеленського та його друзяк. «Was denkts ihr euch nur («Про що ти думаєш?»), — закричав я, — тобі весело, що мені немає чого видовищного аналізувати, щоб єдиному читачу мого блогу не було нудно? Якщо вже прагнете перевершити «систему путін» у корумпованості та некомпетентності й працювати гірше, ніж ваші російські колеги, — сказав я,

— то читач А чекає чогось захопливого, з шоколадом та іграшками. Такого, як Кіндер-сюрприз!» Крім того, я вимагав чітких відеозаписів бойових вильотів українських F-16 і їх зіткнення з російськими Су-35, а не розмитих кадрів якогось літака, що пролітає в хмарах над Дніпром...

Насамкінець від імені Читача А я нагадав усім, що ми тут займаємося серйозними розвагами, а не якоюсь маленькою химерною війною, тут воюють мільйони людей, вирішуються долі десятків націй, але керують чомусь кілька груп гротескно некомпетентних людей, і тепер усе застрягло. Читач А більше не хоче цього бачити і чути: якась неповноцінна війна, а отже, і неповноцінна розвага.

Наприкінці нашої зустрічі — я прокрутив їм відеоролик Польської туристичної асоціації, яка запрошувала німців у гості, — усі мої співрозмовники стояли червоні як раки, глибоко присоромлені. Переминалися з ноги на ногу, як купка малих дітей, боялися навіть очі підвести. Дехто схлипував (імен не називатиму). Усвідомивши помилки, всі вони урочисто пообіцяли виправитися.

Незабаром.

І справді, українка 47-ма мехбригада вже розпочала нову рекрутингову кампанію (https://t.me/vert_i_call/20195). Безпосередньо спрямовану на тих, хто вдався до СЗЧ. На подив майже всіх причетних, вона привернула чималу увагу: за 48 годин надійшло понад 100 запитів.

Гаразд, тепер, висловивши глибокий сум з приводу невдоволення мого найголовнішого читача, дозвольте мені звернутися до решти 2,5 читачів блогу...

1. СТРАТЕГІЯ

На превелике полегшення (зокрема, для Німеччини), туман, спричинений перемогою Трампа на виборах у США, поступово розсіюється. По суті – і абсолютно несподівано, звичайно – виявляється, що наймудріший і найщиріший президент США всіх часів і народів має намір зосередити свою зовнішню політику на втягненні Китайської Народної Республіки у війну за економічне домінування в Тихоокеанському регіоні. Туди до купи і протистояння з Ісламською Республікою Іран. А Ізраїль повинен отримати допомогу для швидкої перемоги – шляхом повного розгрому своїх ворогів, тому що всі вони іранські маріонетки, а не представники народних рухів, без жодного сумніву.

Європу кинуть напризволяще: якщо вона хоче продовжувати підтримку України і зміцнювати власну оборону – то добре. Якщо ні, то ні. Хоча,

говорячи по суті: той, хто запропонує кращу угоду, може отримати зустрічну пропозицію. Наприклад: якщо європейці доєднаються до американської .... ем... Трампівської економічній війні проти КНР... він може винагородити їх щирою подякою або чимось подібним.

Так, і: де-факто в прямому ефірі під час шоу на розважальному… ем… новинному каналі Fox, Трамп обрав Пітера Хегсета своїм міністром оборони. Хегсет – ветеран війн в Іраку та Афганістані... і Гуантанамо також.... [натяк на в'язницю у затоці Гуантанамо, в якій американці утримують військових полонених, не в останню чергу асоціюється з задокументованими випадками військових злочинів з боку американців – перекл.]. На тлі всіх скарг на привласнення пожертвувань на різдвяні вечірки в його осередку PAC (Political Action Committee, створений Маском для фінансування передвиборчої кампанії Трампа) на користь друзів і сім'ї, або скандалів із звільненням барабанщиків під час його виступів на ТБ, трохи складно з'ясувати, чи дійсно він є «прихильником України», як дехто стверджує, чи зовсім ні. Фііі, у штаті Міннесота привласнення пожертвувань взагалі-то не заборонено законом, тож, хвала Богові, кому яке діло...

Наразі важливіше, щоб адміністрація Байдена надала решту «військової допомоги» Україні до того, як вона звільнить свої кабінети. Читай: «швидко». Настільки швидко, що допомога, надана Конгресом у квітні, півроку тому, може бути надана в січні або лютому. Приблизно через два-три місяці.

.... за умови, що Трамп, який вступить на посаду 21 січня 2025 року, не втрутиться...

2. ПОВІТРЯНА/РАКЕТНА ВІЙНА

Не хочу набридати вам обговоренням чергових операцій російських ударних БПЛА проти житлових будинків навколо Кривого Рогу та інших тилів. Минулої ночі було зафіксовано близько 90 «шахедів», з яких 37 збито, 47 заглушено РЕБом, а два повернулися до Росії. Плюс дві ракети Х-101, два «іскандери» або КН-23, і дві авіабомби БМ-30 або С-300... Всі ці ресурси, звісно, використали суто за військовим призначенням. От, лайно. Напевно, це я щось не так розумію.

Натомість ось вам дещо набагато цікавіше:

> **— вчорашня дронова атака українців на олєксинський хімзавод, що під тулою.**

Можливо, це всього-на-всього якийсь завод з виробництва пороху; і ці кадри зняв один з бідолашних путінських операторів. Він погано підготувався: не організував кращої погоди і запізнився із зйомкою моменту вибуху з вогненною, маслянистою, помаранчевою детонацією: але, як згадувалося

вище, росіяни пообіцяли виправитися. Незабаром вони почнуть надавати ідеально чіткі відеозаписи підриву своїх основних об'єктів. Та ще й з ідеальних ракурсів. Це особливо важливо напередодні наступного російського масованого ракетного удару, якого українські експерти очікують вже кілька тижнів.

Що? Ви все ще хочете аналізу війни на землі?

Ну, добре. У...

курську...

— вже зрозуміло, що російський контрнаступ, розпочатий п'ять днів тому, не має на меті стиснути позиції ЗСУ з двох боків, а складається з фронтальних ударів по трьох осях:

(1) - з Любимівки через Зелений Шлях на Новоселівку;

(2) - з Кореневого по підконтрольній ЗСУ міні-трасі на південь від Крем'яного, і

(3) - з Хитрівки на Погребки.

По суті, це відбувається у стилі «5-10 БТРів або БМП + 50-100 солдатів», які відправляються в черговий штурм, за тим самим маршрутом, знову і знову.

— Це все триває, поки всі росіяни не гинуть або не потрапляють у полон, або поки росіяни не дочекаються закінчення українських боєприпасів, тоді українці користуються можливістю, контратакують і відвойовують частину території. В такому випадку російські штурми, звісно ж, починаються з нових вихідних позицій. Сподіваюся, така тактика здається вам захоплюючою, новою і вартою уваги.

За лінією зіткнення росіяни використовують «іскандери» та подібні балістичні ракети для ураження «української логістики» – читай:

— доріг та перехресть – в районі Юнаківки та Каплиці (Сумщина).

Атаки росіян на Куп'янсько-Сватівському та Сіверському напрямках, схоже, вичерпали себе, тому дозвольте мені перейти до району Часового Яру.

Там, після того як всі інші спроби провалилися, росіяни насамперед намагаються розширити свій плацдарм через канал Сіверський Донець - Донбас у районі на схід від Ступочок (на південь від Часів Яру). Схоже, вони використовують місцевий ліс для захоплення двох висот, щоб отримати

міцний плацдарм для подальшого просування на південь від міста, що і є їхньою справжньою метою.

Торецьк...

> залишки російських військ у східній частині міста постійно отримують смертоносні вітання від українських FPV. Ті самі українські FPV шурують і по російських тилових позиціях аж до Залізного й Шумів, серйозно перешкоджаючи росіянам, що б вони не робили. Проте ті знову намагаються наступати з Нью-Йорка на Леонідівку... результат «трохи передбачуваний»...

[ЗОБРАЖЕННЯ 1]

Одна з численних російських БМП, що були підбиті у минулі кілька днів бригадою патрульної служби поліції особливого призначення «Хижак» та 12-тою бригадою спеціального призначення «Азов». Ліворуч видно уламки знищеного (українського) БТР М113.

[ЗОБРАЖЕННЯ 2]

...ще одну бронемашину – імовірно, танк Т-80 – підбито влучанням у двигун та/або паливний бак.

Покровськ...

> тут як при Вугледарі: росіяни наступають, і одна ділянка лінії фронту «перетікає» в іншу. Нині ділянки Покровськ-Курахове стали тим, чим раніше були Авдіївка й Вугледар.

З півночі росіяни все ще топчуться на першій лінії оборони, що була споруджена для захисту цього міста, та неподалік Мирнограда. Вони використовують багато боєприпасів, отриманих від Північної Кореї, та рандомно обстрілюють обидва ці міста замість позицій ЗСУ. Логічно.

(...мабуть, тому частина громадськості в Німеччині засмучена усіма цими новинами про навмисні обстріли росією мирного населення України...)

Із заходу росіяни закріпилися у Юріївці, а також наступають із Вишневого через Петрівку на Жовте, намагаючись вийти на південний фланг першої лінії оборони ЗСУ в Покровську.

Із півдня росіяни пробився у Сонцівку, що на північний захід від Курахового, та увійшли до неї. Не знаю, хто з українського боку відповідальний за це, але я готовий битися об заклад, що це якийсь батальйон, відправлений Сирським латати діри, а потім кинутий напризволяще.

...ну-ну, ніколи на цій війні такого не було, і ось знову. Це так раптово і несподівано, що нема сенсу обговорювати...

Звісно, 59-та окрема мотопіхотна бригада імені Якова Гандзюка намагається контратакувати – переважно поодинокими танками та БМП. Але поки що цього недостатньо, щоб відбити атакуючих ворогів, кількість яких постійно зростає, бо їхні командири посилають у Сонцівку нові й нові штурмові групи.

У Кураховому…

> – **хоч би скільки не сплила російської техніки й не поклала окупантів 46-та окрема аеромобільна бригада за останні тижні й місяці – росіяни таки увійшли у східну частину міста**.

Вони також дійшли до Дальнього, що за 5 кілометрів на південь від цього місця, і таким чином не лише убезпечили східну сторону оборони Курахового, а й почали обхід 33-тьої окремої механізованої бригади.

Іншими словами:

> **— звісно, ЗСУ збирається чинити опір якомога довше й активніше, але по факту українці відходять з Курахового та району на південь від нього.**

Причина останнього полягає в тому, що російський наступ на Курахове глибоко врізається у північний фланг 79-тої окремої десантно-штурмової Таврійської бригади, яка чинить запеклий опір на ділянці далі на південний схід. Їй ускладнює завдання російська 57-ма мотострілецька бригада, штурмуючи Трудове.

Ось що приблизно там відбувається:

[ЗОБРАЖЕННЯ 3]

Важливо мати на увазі, що

> — **ЗСУ практично не мають тут оборонних позицій, а далі, між Костянтинопільським та Андріївкою, практично немає замінованих ділянок**.

Не хвилюйтеся, я не видаю нічого секретного. Це навіть росіяни знають. Ось чому вони два тижні тому атакували й пробивалися на Шахтарське.

Зауважимо також, що

> — просування росіян до лінії Сонцівка – Роздольне стає просто питанням часу. Я не очікую, що ЗСУ будуть здатні зупинити цей тиск до того, як будуть змушені відійти на лінію Новотроїцьке – Новопавлівка –

Велика Новосілка, приблизно на початку грудня. Адже ЗСУ не мають тут серйозних позицій, а між ними – природних перешкод.

***

Що ж, **після всіх виборчих невдач та пов'язаних із цим провалів лідерства – в Україні, Європі, США – за останні три десятиліття, які повторюються знову і знову... принаймні допоки у цьому плані не станеться фундаментальних змін – вибачте, подобається вам це чи ні, але іншого аналізу у мене для вас немає.**

Неважливо, англійською чи німецькою говорять ті, хто обирає корумпованих брехунів за їх гарні очі чи колір їхніх партій, або ж вони купили ваш голос.

Чекати, чи будуть розсудливі люди й далі підтримувати геноцид, який вони щовечора бачать у прямому ефірі по телебаченню...

Усе це не має результатів і призводить до цілого ланцюга величезних стратегічних помилок.

Із відповідними результатами на полях битв. Таких, як ця…

***

№ 296

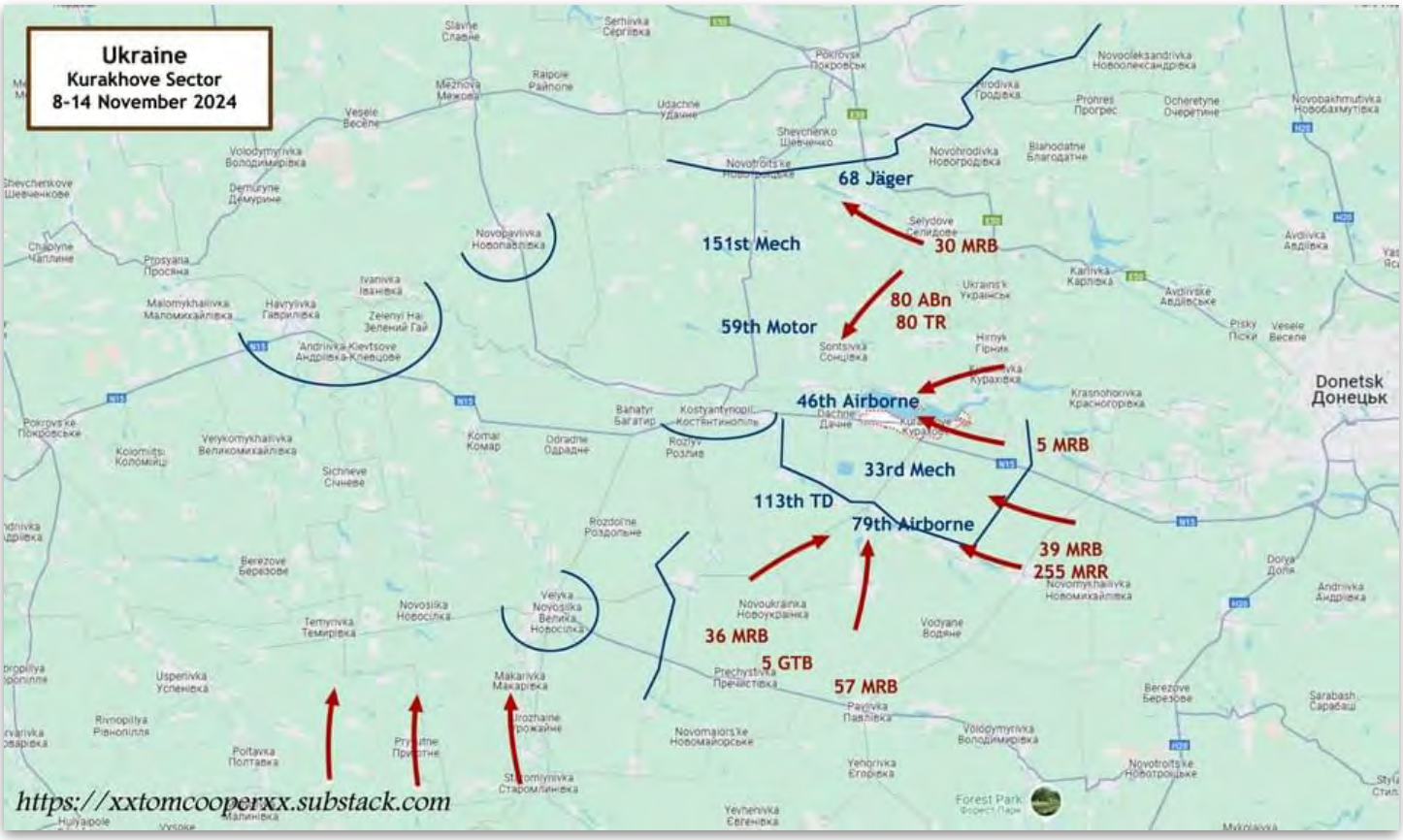

На фронті, в районах Куп'янська-Сватового та Покровська-Курахового, ситуація складна.

На окремих ділянках є прориви росіян, які ЗСУ стримують ситуативними контратаками чи відходячи на дальші укріплені рубежі. Том Купер коментує напружено, але не панікує, як це траплялося раніше. Будемо сподіватися, що лінія фронту з нашого боку ближчим часом буде повністю стабілізована.

Оригінал тут:

> https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-14-november-2024?utm_source=post-email-title&publication_id=1535927&post_id=151646160&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2bgqpz&triedRedirect=true&utm_medium=email

Переклад: Ірина Жигалюк

Редакція: Ростислав Семків

Том Купер

Війна в Україні, 14 листопада 2024 року

Всім привіт!

Коротке оновлення, спочатку незаплановане, а потім присвячене кільком «гарячим точкам» на полях бою в Україні.

Куп'янськ-Сватове...

Коли я писав свій останній «апдейт» (звіт за 13.11), надійшла новина про масштабний російський наступ на Куп'янськ.

Знадобився деякий час, щоб з'ясувати, що саме відбувається:

> — зрештою, виявилося, що після серії авіаударів (частково з УМПК, частково в стилі «стріляй і тікай») та масованого артилерійського обстрілу Куп'янська, росіяни атакували з півночі – вздовж залізничного валу з боку Сірківки, а потім по частково зруйнованому мосту через річку Гнилицю – і зуміли фактично дійти до північної сторони міста.
>
> Про те, як далеко вони зайшли, свідчить знищення цього бронетранспортера МТ-ЛБ фактично всередині Куп'янська (з ПТРК) [наведене покликання не працює – ред.].

Це було неабияке досягнення: не лише прорвати українську лінію фронту, але й заглибитися щонайменше на 5 км вглиб українських позицій...

Наскільки мені відомо, саме 116-та мехбригада (ЗСУ) пішла в контратаку першою, і, схоже, їй вдалося розбити російську штурмову групу, яка увійшла в місто ввечері 13.11.

Однак, за повідомленнями, ситуація «залишається гарячою»: російські авіаудари і артилерійський вогонь й далі надзвичайно інтенсивні, а додаткові російські штурмові групи просувалися вздовж залізничного валу вдень і ввечері.

Схоже, що

> **— забезпечили собі широкий плацдарм на південь від Гнилиці (не можу перестати на цьому наголошувати: зверніть увагу на «росіяни і їхні плацдарми»), а потім закріпилися на схід і захід від залізничного валу, аж до колишньої рибної ферми на північ від Куп'янська.**

Цей об’єкт складається з комплексу валів, що оточують близько трьох десятків ставків. Звичайно, ґрунт всередині цих ставків «в основному сухий, але фактично болотистий». Однак, саме ставки забезпечують надійний захист російським військам. Це те саме, якби вони побудували складну мережу окопів (і вони, безумовно, збираються розширити отриману «систему укріплень» найближчими днями).

Це нагадує мені схожу ситуацію – або принаймні схожу місцевість – яка сталася на півострові Фав на півдні Іраку в лютому 1986 року: вночі під проливним дощем іранці перетнули Шатт-аль-Араб, а потім захопили «соляну ферму» на північ від аль-Фав. Вона також складалася з системи валів, дамб і ставків. Коротше кажучи, іракці не змогли вибити їх звідти протягом наступних двох років, незважаючи на майже повну перевагу в повітрі, втрату переваги в артилерії і втрату майже десятка бригад у військах під час контратак. Іранський напад, а потім багатомісячні іракські контратаки майже зламали хребет іракській армії... Що врешті-решт «спрацювало», так це масоване застосування хімічної зброї у квітні 1988 року... А оскільки українці її не застосовують та їм ще й не вистачає артилерійських снарядів... ну, я впевнений, що решту ви вже зрозуміли.

[ЗОБРАЖЕННЯ 1]

Як таке могло статися?

Спрацювало кілька факторів.

Перший - це «залізничні вали».

> — Як і в Очеретиному у квітні, так і протягом тижнів і місяців після цього (весь час, поки росіяни наближалися до Покровська), їм вдавалося прорватися, просуваючись вздовж залізничного валу. **Залізничні насипи складаються зі спресованого ґрунту та гравію, і тому їх дуже важко замінувати.**

Як і в районі Очеретиного, ЗСУ, очевидно, не мінували і не встановлювали загородження вздовж цього валу, а також не подбали про те, щоб підірвати вал у кількох місцях, щоб зробити його непрохідним для автотранспорту.

А далі росіяни тижнями (за потреби місяцями) вели розвідку БПЛА, зондування спецназом, поки не дізналися, де українські позиції, які охороняють цей «шлях», де мінні поля, де чіткі лінії проходу через мінні поля: проникли вночі, впоралися з українськими позиціями і пробили оборону.

Загалом: **таки шкода, що я мав рацію ще в березні.**

Росіяни знають, що якщо вони хочуть отримати Лиман і Слов'янськ, то мають спочатку повернути Куйбишеве. Звичайно, вони не можуть реалізувати всі свої плани (наприклад, вісь «Часів Яр» цього року не спрацювала), але – і як би не були некомпетентні та безідейні «вишестощі органи» - у них завжди є генеральний план і контрольний список. Завжди можна розраховувати на те, що вони будуть сумлінно слідувати їм, «пункт за пунктом».

Покровськ-Курахове...

> Ця операція також «розвивається за (російським) планом»: по суті, група «центр» (ВСрф) утримує 46-ту повітряно-десантну в Кураховому, намагаючись обійти її з глибокого флангу – разом з 33-тьою мехбригадою і 79-тою ОДШБ – через Сонцівку на півночі і, за останніми даними, через Трудове і Успенівку на півдні.

Без сумніву, всі три українські бригади воюють фантастично (і фанатично). І контратака 59-мої мотопіхотної на Сонцівку була напівуспішною: просування росіян вдалося зупинити на північній стороні села. Однак їхня перевага очевидна, оскільки вони зайняли Вознесенку і Новоселидівку, а також увійшли вчора в Берецьке, що на північ від Курахового, і продовжують наступати на Дальнє, що на південь від Курахового.

Тим більше, що

> — **якийсь «бідолага з ЗСУ» віддав наказ замінувати Курахівську дамбу, що, в свою чергу, осушило озеро Вовоча - відкривши таким чином велику прогалину в лініях 46-тої аеромобільної**

(іншими словами: так, той, хто досі наполягає на тому, що «росіяни підірвали Курахівську дамбу», просто невіглас... чи принаймні прикриває чергову помилку в лавах українського командування).

[ЗОБРАЖЕННЯ 2]

Звичайно, багато інших російських успіхів стали можливими завдяки потужним авіаударам, великій кількості БПЛА тп масованим артилерійським обстрілам, які – й у цьому немає жодних сумнівів, щонайменше у випадку цього бою – завдають втрат ЗСУ. Ось один з прикладів - M109 33-го мехкорпусу, підбитий «Ланцетом»:

[ЗОБРАЖЕННЯ 3]

Цей Leo2 також був підбитий і покинутий - але принаймні на відстані близько 1000 м за лінією фронту: це дає надію, що 33-й батальйон зможе повернути його цілим і неушкодженим для ремонту:

[ЗОБРАЖЕННЯ 4]

Менше пощастило цьому T-72M 79-тої аеромобільної: він був підбитий і покинутий, а потім підпалений під час прикриття відходу підрозділів цієї бригади з району Романівка-Єлизаветівка.

[ЗОБРАЖЕННЯ 5]

Більше того, зараз доля більшої частини 79-тої аеромобільної залежить від того, що я називаю «113-тою бригадою ТРО» - насправді це 6-7 розрізнених і виснажених батальйонів з абсолютно різних бригад, кинутих Сирським (занадто пізно) на латання дір південного сектора фронту після того, як росіяни захопили зруйнований Вугледар.

УТОЧНЕННЯ:

> — забув звернути вашу увагу на підрозділи ВСрф, які штурмують район Курахового з півдня. Наприклад: 5-та (гвардійська) танкова бригада. Звісно, не особливо відома частина, та ще й одна з багатьох, яку довелося повністю переформувати після битви під Ізюмом у березні 2022 року. Однак з того часу це одна з «найбільш тверезо/розумно керованих» російських частин у цій війні. 36-та мотострілецька бригада також є «пристойним» підрозділом: це не «піхота-камікадзе» з безглуздими командирами, як у 155-й та 810-й морських піхотних бригадах. 5-та і 36-та дуже добре спрацювалися під час фінального штурму Вугледара.

[ЗОБРАЖЕННЯ 6]

До речі, на південний захід від Курахового росіяни також наступають широким фронтом у районі Великої Новосілки. Кажуть, цей район захищає більша частина 128-мої гірсько-штурмової бригади (за винятком її єдиного мотострілецького батальйону, майже знищеного під Шахтарськом наприкінці жовтня): це, а також велика кількість мінних полів, що залишилися від кампаній 2023 року, робить принаймні «ймовірним», що фронт ЗСУ на цій ділянці може встояти.

***

№ 297

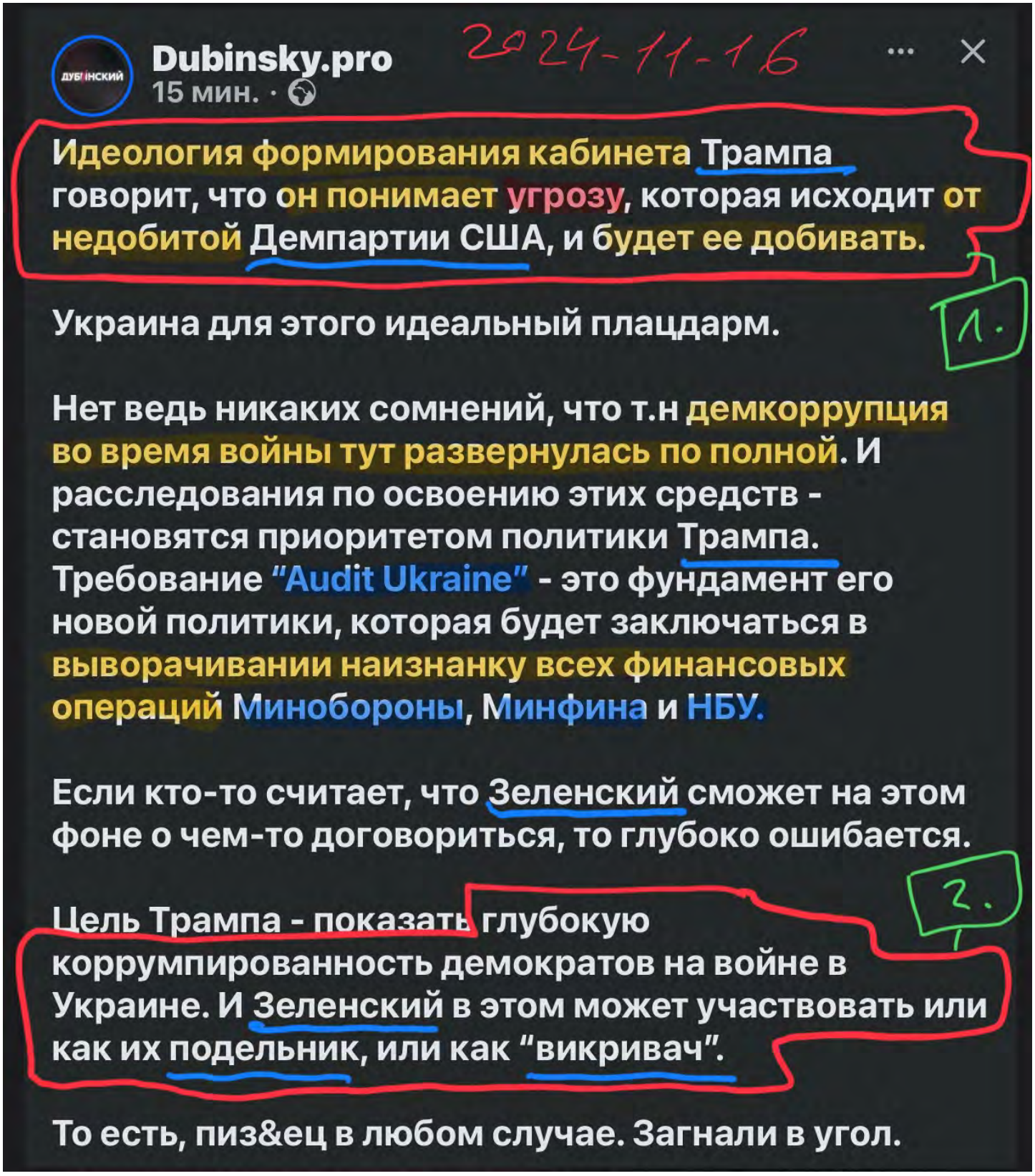

***

№ 298

Огляд... сьогодні неділя, тому буде з різних напрямків коротка інформація...

2024-11-17

Машовець

1. На Куп'янському напрямку (смуга дії угрупування військ\УВ противника "Запад") противник продовжує розширяти по фронту свій вихід на р.Оскіл в районі с.Кругляківка...

> Зокрема, передові підрозділи 2-ї "таманской" мотострілецької дивізії (мсд) зі складу 1-ї танкової армії (ТА) противника, очевидно, зайняли с.Колісниківка й тепер ширина ділянки лівого берегу Осколу, який контролюється противником в районі Сенькове складає приблизно 3.3 - 3.5 км.

Командування 2-ї мсд противника постійно переміщає на цей відтинок підкріплення через Піщане (нижн.) й , скоріш за все, готується до чергового етапу наступу УВ "Запад", на цей раз - задля ліквідації всієї північної частини нашого плацдармц на р.Оскіл, в районі Куп'янська-Вузлового.

Скоріш за все, через якійсь час, з цією метою також активізуються підрозділи 47-ї танкової дивізії (тд) противника по напрямку на Ківшарівку та Піщане (верхн.), а також, цілком ймовірно, визначений комплект військ 6-ї загальновійськової армії (ЗВА) противника зі складу УВ "Север", який діє у смузі УВ "Запад" (підрозділи 25-ї окремої мотострілецької бригади\омсбр та 11-го армійського корпусу\АК), по напрямкам Вільшана - Петропавлівка та Першотравневе - Піщане (верхн.)

2. На Лиманському напрямку, противнику поки не вдається суттєво розширити свій плацдарм на р.Чорний Жеребець у бік с.Греківка, в районі с.Макіївка, хоча передові підрозділи 144-ї мсд противника, зі складу його 20-ї ЗВА, постійно здійснюють такі спроби...

> Однак, ймовірно підрозділам 254-го та 283-го мотострілецьких полків (мсп) противника вдалося таки не тільки закріпитися в районі с.Невське, а й просунутись з півночі до околиць с.Терни. Але подальші наступальні дії противника у бік с.Терни з півночі, судячи зі всього, заблоковані ЗСУ...

В свою чергу, 3-я мсд цієї ж армії, яка діє північніше смуги наступу 144-ї мсд й має завдання наступати на с.Борова, активно атакує передові позиції наших військ по напрямку Першотравневе - Копанки явно намагаючись зайти "за фланг" підрозділам ЗСУ, які обороняються західніше Райгордка та в районі с.Новоєгорівка. Поки що - не дуже вдало...

Скоріш за все, протягом найближчого часу, сили та засоби 20-ї ЗВА противника будуть використані командуванням УВ "Запад" на флангах смуги дії армії, в інтересах "содействия" наступу 1-ї ТА та 25-ї ЗВА, відповідно на Куп'янському та Лиманському напрямках. Більше того, очевидно, цілком можливе, навіть, перегрупування якоїсь частини військ(сил) 20-ї ЗВА у смуги дії сусідніх 1-ї ТА та 25-ї ЗВА. Тим більше, що підрозділи 144-ї мсд вже

неодноразово залучалась до участі у атакуючих\штурмових діях у смузі дії 25-ї ЗВА.

3. На Курахівському напрямку, судячи зі всього, передові підрозділи ЗСУ чинять в районі с.Дальнє та с.Успенівка противнику впертий спротив. Зі сторони здається, що темпи просування противника на південному фасі (фланзі) суттєво знизились...

> Підрозділам 20-ї мсд 8-ї ЗВА противника, так й не вдалося повністю взяти під контроль все с.Дальнє й перерізати дорогу Курахівка - Успенівка, південніше Курахове...

Окрім того, бої продовжуються у с.Трудове та південніше Успенівки, де противнику (37-а омсбр) поки не вдається пробитися до р.Сухі Яли й таким чином відрізати наші підрозділи, які обороняються перед фронтом його 39-ї омсбр в районі Єлизаветівки. Хоча ситуація залишається, стосовно такого розвитку подій, вкрай складною.

На протилежному фланзі (фасі), відбувається те, про що я казав раніше... українські підрозділи поступово відходять з північного берегу Курахівського водосховища, ведучи жорсткі арьєргардні бої з противником, який наступає з півночі (частина сил 90-ї тд противника) та сходу (передові підрозділи 51-ї ЗВА противника, очевидно, вже зайняли Нову Іллінку й вийшли на північний кінець дамби).

У цьому сенсі, важливого значення буде мати утримання ЗСУ с.Сонцівка, й рубежу південніще селищ Вознесенка та Новоселідовка. Інакше, швидке просування противника на Берестки з півночі загрожує тим, що якась частина наших підрозділів, які обороняються східніше залізниці, що веде на Покровськ, може опинитися в оточені...

4. На заваршення, декілька коротких інформацій по противнику...

1) - Очевидно, протягом кінця вересня - першої половини жовтня визначений комплкт сил 69-ї окремої бригади прикриття (обрп) зі складу 35-ї загальновійськової армії (ЗВА) противника був перегрупований його командуванням з Гуляйпільсокого напрямку на Курський. Скоріш за все, мова йде про 2 її кулеметних батальйона + арт.група та до танкової роти.

2) - Зенітний дивізіон 11-ї окремої танкової бригадт (отбр) зі складу 25-ї ЗВА противника (перебуває в оперативному резерві першої черги) регулярно залучається командуванням армії для виконання завдань цілеспрямованої боротьби з розвідувально-ударними БПЛА ЗСУ оперативно-тактичного рівня у всій смузі дії цієї армії.

З цією метою, у складі дивізіону сформований зведений спеціалізований підрозділ на БМ ЗРК (бойових машин зенітного ракетного комплексу) малого

радіусу дії 9А34М "Стрела-10М" (від 4-х до 6-и БМ-ок, ймовірно знятих з довготривалого зберігання), який має постійний запас зенітних керованих ракет - 12-14 штук.

Об'явлена особовому складу додаткова премія за ураження кожного такого БПЛА - 5-7 тисяч "фублів".

3) - Для поповнення понесених втрат у основних зразках озброєння та військової техніки (ОВТ) у мотострілецькі бригади 41-ї ЗВА противника (зараз оперує на Покровському напрямку), протягом кінця літа - осіні, надійшло - до 27 танків типу Т-90М "Прорыв" та 32 одиниці бойвих машин піхоти (БМП) типу БМП-3 (з них 4-5 одиниць типу БМП-3М).

4) - На Сіверському напрямку (3-а ЗВА), у передових підрозділах противника у боєготовому стані залишилось трохи більше 100 одиниць боєготових танків (десь, приблизно - до 110-112-и одиниць), ВСІХ типів та модифікацій. Кількість інших справних бойових броньованих машин (ББМ), включно із бронеавтомобілями та тягачами типу МТ-ЛБ - 315-318 одиниць...

Ті самі показники, стосовно іншого напрямку, де оперує 3-а ЗВА противника (Краматорський), танків - більше 210-и одиниць, ББМ - 830-840 штук, переконливо свідчать, що пріоритет командування 3-ї ЗВА, на даний момент, надає саме наступу у бік Костянтинівки...

Наступний огляд буде присвячений смузі, де оперує УВ противника "Восток" - Времіївський та Гуляйпільский напрямки. Там також відбулись певні події, які варті оцінки...

***

№ 299

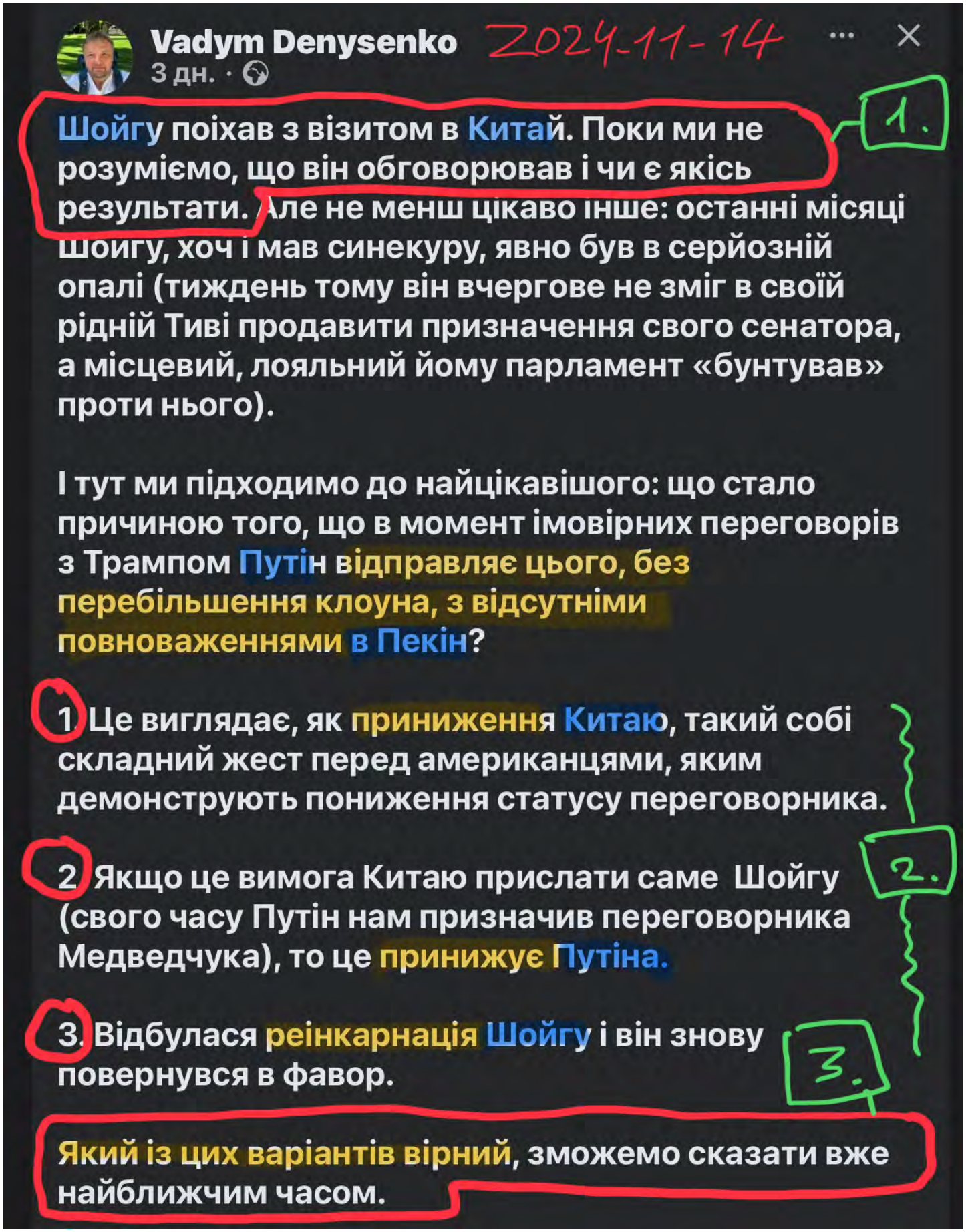
Vadym Denysenko
3 дн. ·
2024-11-14
Шойгу поіхав з візитом в Китай. Поки ми не розуміємо, що він обговорював і чи є якісь результати. Але не менш цікаво інше: останні місяці Шойгу, хоч і мав синекуру, явно був в серйозній опалі (тиждень тому він вчергове не зміг в своїй рідній Тиві продавити призначення свого сенатора, а місцевий, лояльний йому парламент «бунтував» проти нього).
1.
І тут ми підходимо до найцікавішого: що стало причиною того, що в момент імовірних переговорів з Трампом Путін відправляє цього, без перебільшення клоуна, з відсутніми повноваженнями в Пекін?
1. Це виглядає, як приниження Китаю, такий собі складний жест перед американцями, яким демонструють пониження статусу переговорника.
2. Якщо це вимога Китаю прислати саме Шойгу (свого часу Путін нам призначив переговорника Медведчука), то це принижує Путіна.
2.
3. Відбулася реінкарнація Шойгу і він знову повернувся в фавор.
3.
Який із цих варіантів вірний, зможемо сказати вже найближчим часом.

***

№ 300

Выступление Владимира Путина на заседании дискуссионного клуба "Валдай"

Москва. 7 ноября 2024

INTERFAX.RU - Президент России Владимир Путин в четверг принял участие в работе международного дискуссионного клуба "Валдай" в Сочи.

Ниже представлен полный текст его выступления.

***

Очень рад приветствовать всех вас на нашей традиционной встрече. И сразу же хочу поблагодарить за участие в острых, содержательных дискуссиях Валдайского клуба. Мы с вами встречаемся 7 ноября, дата значимая и для нашей страны, можно сказать, и для всего мира. Русская революция 1917 года, как в своё время нидерландская, английская, Великая французская революция, стали в известной степени вехами в развитии человечества, во многом определили ход истории, характер политики, дипломатии, экономики и общественного устройства.

Нам с вами также выпало жить в эпоху кардинальных, по сути, революционных перемен, не только осмыслять, но и быть непосредственными участниками сложнейших процессов первой четверти XXI века. Валдайскому клубу, почти ровеснику нашего века, уже 20 лет. В таких случаях часто, между

прочим, говорят, что время летит незаметно, быстро, но в данном случае так не скажешь. Эти два десятилетия не просто были насыщены важнейшими, подчас драматическими событиями поистине исторического масштаба – на наших глазах формируется совершенно новое мировое устройство, непохожее на то, что мы знаем из прошлого, например, Вестфальскую или Ялтинскую систему.

Поднимаются новые державы. Народы чётче и яснее осознают свои интересы, свою самоценность, самобытность и идентичность, всё твёрже настаивают на достижении целей развития и справедливости. При этом общества сталкиваются с бóльшим количеством новых вызовов: от захватывающих технологических изменений до катастрофических природных катаклизмов, от вопиющего социального расслоения до массовых миграционных волн и острейших экономических кризисов.

Эксперты говорят об угрозах новых региональных конфликтов, глобальных эпидемий, о сложных и неоднозначных этических аспектах взаимодействия человека и искусственного интеллекта, о том, как сочетаются друг с другом традиции и прогресс.

Какие-то из этих проблем мы с вами предсказывали, встречаясь раньше, детально даже обсуждали, встречаясь на Валдае, в Валдайском клубе, а какие-то интуитивно только предчувствовали, надеясь на лучшее, но не исключая и худшего сценария.

Что-то, напротив, стало для всех полной неожиданностью. Действительно, динамика очень сильная. Непредсказуем современный мир, это уж точно. Если оглянуться на 20 лет назад и оценить масштаб изменений, а затем спроецировать эти изменения на предстоящие годы, можно предположить, что следующее двадцатилетие будет не менее, а то и более сложным. А насколько – конечно, зависит от множества, большого количества факторов. Вот для того, чтобы их проанализировать, попробовать что-то спрогнозировать, я так понимаю, вы и собираетесь в Валдайском клубе.

Наступает в некотором смысле момент истины. **Прежнее устройство мира безвозвратно уходит, можно сказать, уже ушло, а за формирование нового разворачивается серьёзная, непримиримая борьба.** Непримиримая прежде всего по той причине, что это даже не схватка за власть или за геополитическое влияние. **Это столкновение самих принципов, на которых будут строиться отношения стран и народов на следующем историческом этапе.**

От его исхода зависит, сможем ли мы все вместе, совместными усилиями построить мироздание, которое позволит развиваться всем, решать возникающие противоречия на основе взаимного уважения культур и цивилизаций, без принуждения и применения силы. Наконец, сможет ли

человеческое общество остаться обществом с его этическими гуманистическими началами, а человек – остаться человеком.

Казалось бы, альтернативы этому нет. На первый взгляд. Но, к сожалению, есть.

Это погружение человечества в пучину агрессивной анархии, внутренних и внешних расколов, утрата традиционных ценностей, новые форматы тирании, фактический отказ от классических принципов демократии, базовых прав и свобод. Всё чаще демократию начинают трактовать как власть не большинства, а меньшинства и даже противопоставляют традиционную демократию и народовластие некой абстрактной свободе, ради которой демократическими процедурами, выборами, мнением большинства, свободой слова и неангажированностью СМИ, как некоторые считают, можно и пренебречь, можно и пожертвовать.

Угрозой является навязывание, превращение в норму тоталитарных по своей сути идеологий, что мы видим на примере ***западного либерализма***,

> — сегодняшнего ***западного либерализма***, который выродился, полагаю, в крайнюю нетерпимость и агрессию к любой альтернативе, к любой суверенной и независимой мысли и сегодня оправдывает неонацизм, терроризм, расизм и даже массовый геноцид гражданского населения.

Наконец, это международные конфликты и столкновения, чреватые взаимным уничтожением. Ведь оружие, способное это делать, существует и постоянно совершенствуется, приобретает новые формы по мере развития технологий. А клуб обладателей такого оружия расширяется, и никто не гарантирует, что в случае лавинообразного нарастания угроз и окончательного разрушения правовых и моральных норм оно не будет задействовано.

Уже говорил, что мы подошли к опасной черте. Призывы Запада нанести стратегическое поражение России – стране, обладающей крупнейшим арсеналом ядерного оружия, – демонстрируют запредельный авантюризм западных политиков. Ну, во всяком случае, некоторых из них. Такая слепая вера в собственную безнаказанность, исключительность может обернуться мировой трагедией. Вместе с тем прежние гегемоны, привыкшие ещё с колониальных времён повелевать миром, всё чаще с удивлением обнаруживают, что их перестают слушаться. Попытки силой удержать ускользающее могущество ведут лишь к всеобщей нестабильности и росту напряжённости, к жертвам и разрушениям. А вот того результата, к которому стремятся желающие сохранить свою абсолютную, безраздельную власть, такие попытки всё равно не обеспечивают. Потому что ход истории остановить невозможно.

Вместо того чтобы осознать тщетность своих устремлений, объективный характер перемен, некоторые западные элиты, кажется, готовы пойти на всё, чтобы не допустить появления новой международной системы, отвечающей интересам мирового большинства.

В политике Соединённых Штатов, например, и их союзников в последние годы всё более заметен принцип "не доставайся же никому", "если не с нами, то против нас".

> — Ну послушайте, эта формула очень опасная. Потому что и у нас, и во многих странах мира есть такая поговорка: как аукнется, так и откликнется.

Хаос, системный кризис уже нарастает и в самих странах, которые пытаются проводить такую политику, у них самих претензии на исключительность, на ***либерально-глобалистское мессианство***, на идеологическую и военно-политическую монополию всё больше истощают те страны, которые пытаются проводить такую политику, толкают мир к деградации, вступают в явное противоречие с подлинными интересами самих народов Соединённых Штатов Америки и европейских стран.

Уверен, что рано или поздно на Западе это поймут.

Ведь в основе его былых великих достижений всегда лежал именно прагматичный, трезвый подход, основанный на весьма жёсткой, порой циничной, но рациональной оценке происходящего и собственных возможностей.

И в этой связи хочу вновь подчеркнуть:

> 1) — в отличие от наших оппонентов Россия не воспринимает западную цивилизацию как врага, не ставит вопрос "мы или они".

Ещё раз повторю:

> 2) — "кто не с нами, тот против нас" – мы же так не говорим никогда. Мы не хотим никого ничему учить, никому навязывать своё мировоззрение.

Наша позиция открыта, и она заключается в следующем.

Запад накопил действительно огромные человеческие, интеллектуальные, культурные, материальные ресурсы, благодаря которым он может успешно развиваться, оставаясь одним из важнейших элементов мировой системы. Но именно "одним из", наравне с другими активно развивающимися государствами и группами стран.

Ни о какой гегемонии в новой международной среде речи быть не может.

— **И когда, допустим, в Вашингтоне и в других западных столицах осмыслят, признают этот неопровержимый, непреложный факт, процесс выстраивания мировой системы, соответствующей вызовам будущего, вступит наконец в фазу подлинного созидания**. Дай бог, чтобы это произошло как можно скорее. Это в общих интересах, в том числе и прежде всего самого Запада.

Пока же нам, всем тем, кто заинтересован в создании ***справедливого и прочного мира***, приходится тратить слишком много сил на преодоление **деструктивных действий наших оппонентов, цепляющихся за собственную монополию**.

1) — Ну это же очевидно, что это происходит, это все видят и на самом Западе, и на Востоке, на Юге – везде видят.

2) — **Пытаются сохранить власть и монополию**, очевидные вещи.

Эти усилия можно было бы направить с гораздо большей пользой, отдачей на решение действительно общих проблем, которые затрагивают всех: от проблем демографии и социального неравенства до климатических изменений, продовольственной безопасности, медицины и новых технологий. Вот над чем нужно было бы думать и над чем всем действительно нужно работать, чем заниматься.

Позволю себе сегодня несколько философских отступлений – у нас же дискуссионный клуб. Так что, надеюсь, это будет в «струе тех дискуссий», которые шли здесь до сих пор.

Уже говорил:

— **мир кардинально и необратимо меняется.**

От предыдущих версий устройства мировой системы он отличается сочетанием, параллельным существованием двух, казалось бы, взаимоисключающих явлений:

1) — **быстро растущей конфликтностью, фрагментацией политического, экономического, правового поля – это с одной стороны**, и

2) — **сохраняющейся теснейшей взаимосвязанностью всего мирового пространства** – с другой.

Это может восприниматься как некий парадокс.

Ведь мы привыкли к тому, что описанные тенденции обычно просто идут одна за другой, сменяют друг друга. Век за веком эпохи конфликтов и разрыва связей чередуются с более благоприятными периодами взаимодействия.

Такова динамика исторического развития.

Получается, что **сегодня это не работает**.

Ну попробуем немножко порассуждать на эту тему.

Острые, принципиальные, эмоционально наполненные конфликты, конечно, значительно осложняют мировое развитие, но не прерывают его. На месте разрушенных политическими решениями и даже военными средствами цепочек взаимодействия возникают другие. Да, гораздо более сложные, иногда запутанные, но сохраняющие экономические и социальные связи.

Мы увидели это на опыте последних лет.

Совсем недавно ***коллективный Запад***, «так называемый коллективный Запад», **предпринял беспрецедентную попытку отлучить Россию от мировой системы, экономической и политической**.

> 1) — Объём санкций, карательных мер, применяемых к нашей стране, не имеет аналогов в истории.
>
> 2) — Наши оппоненты предполагали, что нанесут России сокрушительный, нокаутирующий удар, от которого она уже просто не оправится, перестанет быть одним из ключевых элементов международного обихода.

Думаю, **нет нужды напоминать, что произошло в реальности.**

Сам факт того, что юбилейный Валдай собрал такую представительную аудиторию, говорит, мне кажется, сам за себя. Но дело, конечно, не в Валдае. Дело в реалиях, в которых мы живём, в которых Россия существует.

Россия нужна миру, и никакие решения ни вашингтонских, ни брюссельских якобы начальников над другими не способны изменить этого.

То же самое относится и к другим решениям.

«Против мощного течения не выплывает даже тренированный пловец, какие бы ухищрения и даже допинги он ни использовал».

А **течение мировой политики, мейнстрим направлен в другую сторону, в противоположную устремлениям Запада – от нисходящего гегемонистского мира к восходящему многообразию.**

> Это очевидная вещь, как у нас в народе говорят, «к бабке ходить не нужно». Это очевидно.

Давайте вернёмся к «диалектике истории», сменам эпох конфликтов и сотрудничества.

Действительно ли мир стал таким, что эта теория, эта практика больше не работают?

Попробуем взглянуть на происходящее сегодня под немного другим углом зрения:

> **— а в чём, собственно, состоит конфликт и кто участвует в этом конфликте сегодняшнего дня?**

С середины прошлого столетия, когда современными усилиями и ценой огромных потерь удалось победить ***нацизм*** – наиболее злостную, агрессивную идеологию, ставшую порождением острейших противоречий первой половины XX века, – перед человечеством стояла задача избежать возрождения подобного феномена и повторения мировых войн.

Несмотря на все зигзаги и локальные стычки, общий вектор тогда определился. Это радикальное отвержение всех форм расизма, разрушение классической колониальной системы и расширение числа полноправных участников международной политики – спрос на открытость, демократичность международной системы был очевидным, – быстрое развитие разных стран и регионов, появление новых технологических и социально-экономических подходов, направленных на расширение возможностей развития и повышение благосостояния.

Конечно, как и любой исторический процесс, это порождало столкновение интересов.

Но, повторяю, общее стремление к гармонизации и развитию во всех аспектах этого понятия было налицо.

Наша страна, в ту пору Советский Союз, внесла большой вклад в укрепление этих тенденций. СССР помогал государствам, освободившимся от колониальной или неоколониальной зависимости, будь то Африка, Юго-Восточная Азия, Ближний Восток или Латинская Америка.

И отдельно напомню, что именно Советский Союз в середине 80-х годов прошлого века выступил за прекращение идеологической конфронтации, за преодоление наследия холодной войны, собственно, за прекращение самой холодной войны и затем за преодоление ее наследия, тех барьеров, которые мешали единству мира и его всеобъемлющему развитию.

Да, у нас сложные отношения к тому периоду, учитывая, во что в итоге вылился курс тогдашнего политического руководства страны.

С некоторыми трагическими последствиями нам приходится справляться, бороться до сих пор.

Но сам порыв, хочу это подчеркнуть, сам порыв, пусть и неоправданно идеалистический со стороны наших руководителей и нашего народа, порой даже наивный подход, как сегодня мы это видим, без сомнения, диктовался искренними пожеланиями мира и всеобщего блага, что на самом деле исторически присуще характеру нашего народа, его традициям, системе ценностей, духовно-нравственных координат.

Но почему такие устремления привели к противоположным результатам?

Вот вопрос.

Ответ мы знаем, я уже неоднократно так или иначе упоминал об этом.

Потому что

— другая сторона идеологического противостояния восприняла происходящие исторические события не как шанс переустроить мир на новых справедливых началах и принципах, а как свой триумф, победу, как капитуляцию нашей страны перед Западом, а значит, как возможность по праву победителя устанавливать собственное полное доминирование.

Я уже как-то говорил об этом, сейчас просто вскользь, не буду называть имён.

В середине 90-х, даже в конце 90-х от одного из тогдашних политических деятелей США прозвучало:

— «теперь мы будем относиться к России не как к побеждённому противнику, а как к тупому инструменту в наших руках».

Вот этим руководствовались.

Не хватило ни широты взгляда, ни общей культуры, ни политической культуры.

Непонимание того, что происходит, и незнание России.

В том, как Запад превратно и в своих интересах истолковал то, что считал итогами холодной войны, как стал перекраивать под себя мир, его беспардонная и беспрецедентная геополитическая жадность – вот подлинные истоки конфликтов нашей исторической эпохи, начиная с трагедий Югославии, Ирака, Ливии, а сегодня и Украины, и Ближнего Востока.

Некоторым западным элитам показалось, что наступившая монополия, их монополия, момент однополярности в идейном, экономическом,

политическом и даже отчасти военно-стратегическом смысле и есть станция назначения.

Всё, приехали. "Остановись, мгновенье! Ты прекрасно!" Как самонадеянно тогда было объявлено, чуть ли не конец истории.

В этой аудитории нет нужды объяснять, насколько близоруким и ошибочным оказалось это осуждение.

История не закончилась, напротив, вступила просто в новую фазу. И дело ведь не в том, что какие-то зловредные враги, конкуренты, подрывные элементы мешали Западу в установлении своей системы мировой власти.

Скажем честно, после исчезновения СССР – модели советской социалистической альтернативы

– многим в мире поначалу показалось, что монопольная система пришла надолго, чуть ли не навсегда, и к ней нужно просто приспособиться.

Но она зашаталась сама по себе, сама под грузом амбиций и алчности этих западных элит.

А когда они увидели, что в рамках даже той системы, которую они создали под себя (после ***Второй мировой войны***, конечно, надо признать, победители создавали ***Ялтинскую систему*** под себя, а потом, после ***холодной войны***, якобы победители в холодной войне начали создавать под себя, корректируя эту ***Ялтинскую систему*** – вот в чём проблема),

ну так вот,

— которую они создавали под себя своими собственными руками, начинают преуспевать и лидировать совсем другие (вот что они увидели: систему создали – и вдруг появляются другие лидеры в рамках этой системы), безусловно, они тут же взялись корректировать эту систему, созданную уже ими под себя, начали нарушать те же самые правила, о которых говорили вчера, менять ими же самими установленные правила.

А какой же конфликт мы наблюдаем сегодня?

Убеждён, это вовсе не конфликт всех со всеми, вызванный отступлением от неких правил, о которых нам часто твердят на Западе, вовсе нет.

Мы видим конфликт между подавляющей частью населения планеты, которая хочет жить и развиваться во взаимосвязанном мире огромного количества возможностей, и мировым меньшинством, которое озабочено только одним, как я уже говорил, – сохранением своего доминирования.

И ради этого оно готово разрушать достижения, ставшие результатом длительного развития в направлении всеобщей мировой системы. Но из этого, как видим, ничего не получается и не получится ничего.

При этом сам Запад лицемерно пытается всех нас убедить, что под угрозой то, чего добивалось человечество после Второй мировой войны. Ничего подобного, я сейчас только что об этом упомянул. И Россия, и подавляющее большинство стран как раз стремятся к тому, чтобы укрепить дух международного прогресса и стремления к ***прочному миру***, который составлял стержень развития с середины прошлого столетия.

А под угрозой на самом деле совсем другое.

> — Под угрозой как раз эта монополия Запада, которая возникла после развала Советского Союза, обретённая им на некоторое время в конце XX столетия.

Но ещё раз хочу это сказать, да и присутствующие в этом зале понимают:

> — любая монополия, как нам известно из истории, рано или поздно заканчивается.

Иллюзий здесь быть не может.

Да и монополия – это всегда вредная вещь даже для самих монополистов.

Политика элит коллективного Запада влиятельна, но – по числу участников весьма ограниченного клуба – нацелена не вперёд, не на созидание, а назад, на удержание.

Любой любитель спорта, не говоря о профессионалах, в футболе, в хоккее, в любых видах единоборств знает:

> — **«игра на удержание практически всегда ведёт к поражению»**.

Возвращаясь к ***диалектике истории***, можно сказать, что параллельное существование конфликтности и стремление к гармонии, конечно, неустойчивое.

Противоречия эпохи рано или поздно должны разрешиться синтезом, переходом к другому качеству. И при вступлении в эту новую фазу развития – выстраивания новой мировой архитектуры, всем нам важно не повторить ошибок конца прошлого века, когда, как уже говорил, Запад попытался навязать всем свою глубоко, на мой взгляд, порочную, чреватую новыми конфликтами модель выхода из холодной войны.

В формирующемся многополярном мире не должно быть проигравших стран и народов, никто не должен чувствовать себя ущемлённым и униженным.

Только тогда мы сможем обеспечить действительно долгосрочные условия для всеобщего, справедливого и безопасного развития. Стремление к сотрудничеству и взаимодействию уже сейчас, без сомнения, берёт верх, преодолевая острейшие ситуации. Можно смело сказать, что это и есть международный мейнстрим – магистральное течение событий. Конечно, находясь в эпицентре тектонических сдвигов, вызванных глубинными изменениями мировой системы, трудно предсказывать будущее. А поскольку нам известно общее направление изменений – от гегемонии к сложно устроенному миру многостороннего сотрудничества, можно попробовать очертить хотя бы некоторые грядущие контуры.

Выступая на Валдайском форуме в прошлом 2023 году, позволил себе изложить *шесть принципов*, которые, на наш взгляд, должны быть положены в основу отношений на новом историческом этапе развития. Произошедшие события и время, на мой взгляд, только подтвердили и справедливость, и обоснованность выдвинутых предложений.

Я попробую их развить.

(1)

Первое. **Открытость к взаимодействию** является важнейшей ценностью для подавляющего большинства стран и народов.

Попытки возведения искусственных барьеров порочны не только тем, что тормозят нормальное и выгодное всем экономическое развитие. Прерывание связей особенно опасно в условиях природных катаклизмов, социально-политических потрясений, без которых, увы, не обходится международная практика.

Недопустимы, например, ситуации, подобные той, что случилась в прошлом году после катастрофического землетрясения в Малой Азии. Исключительно по политическим причинам было заблокировано оказание помощи народу Сирии, некоторые районы сильно пострадали от удара стихии. И такие примеры, когда эгоистические, конъюнктурные интересы препятствуют реализации всеобщего блага, вовсе не единичны.

Безбарьерная среда, о который говорил в прошлом году, – это залог не только экономического процветания, но и удовлетворения острых гуманитарных нужд. А в условиях новых вызовов, среди которых и последствия стремительного развития технологий, человечеству просто жизненно необходимо объединять интеллектуальные усилия. Показательно, что основными противниками открытости стали сегодня те, кто совсем недавно, вчера, что называется, больше всех поднимали ее на щит.

Сегодня те же силы и люди пытаются использовать ограничения как инструмент давления на инакомыслящих. Из этого ничего не выйдет по той

же самой причине – огромное мировое большинство за открытость без политизации.

(2)

Второе. Мы всегда говорили о **многообразии мира как обязательном условии его устойчивости**.

Может показаться парадоксом, ведь чем пестрее, тем сложнее выстроить единую картину. И конечно, универсальные нормы здесь вроде бы должны помочь. Могут ли они это сделать? Спору нет – это сложно, непросто сделать. Но, во-первых, не должно быть ситуации, когда модель одной страны или относительно небольшой части человечества берется за что-то универсальное и навязывается всем остальным. И второе, никакой условный, даже вполне демократически выработанный кодекс, невозможно взять, раз и навсегда приписать как директиву, как неоспоримую истину другим.

Международное сообщество – это живой организм, ценность и уникальность которого в его цивилизационном многообразии. Международное право – продукт договоренностей даже не стран, а народов, ведь правовое сознание – неотъемлемая и самобытная часть каждой культуры, каждой цивилизации. Кризис международного права, о котором сейчас говорят, – это в некотором смысле кризис роста.

Подъем народов и культур, которые раньше по тем или иным причинам оставались на политической периферии означает, что их собственные, самобытные представления о праве и справедливости играют все более весомую роль. Они разные. Отсюда может возникнуть впечатление разнобоя и какофонии какой-то, но это лишь первый этап становления. И убежден, что новое устройство возможно только на принципах многоголосия, гармоничного звучания всех музыкальных тем. Если угодно, мы движемся к мироустройству не столько полицентрическому, сколько к полифоническому, в котором слышны и, главное, должны быть услышаны все голоса. Тем, кто привык и хочет исключительно солировать, придется привыкать к новой мировой "партитуре".

Я уже говорил, что такое международное право после окончания Второй мировой войны? В основе международного права лежит Устав ООН, который был написан странами-победительницами. Но мир меняется, конечно, появляются новые центры силы, мощные экономики растут, выходят на первое место. Конечно, нужно, чтобы правовое регулирование тоже менялось. Конечно, аккуратно это надо делать, но это неизбежно. Право отражает жизнь, а не наоборот.

(3)

Третье. Мы не раз говорили, что новый мир может успешно развиваться только на **принципах максимальной представительности**.

Опыт последней пары десятилетий наглядно продемонстрировал, к чему приводит узурпаторство, чье-то стремление присваивать себе право говорить и действовать от имени других. Те, кого принято называть "великими державами", привыкли и приучились считать, что они имеют право определять, в чем состоит интерес других (вот интересное кино), фактически диктовать другим их национальные интересы, исходя из своих собственных. Это не только нарушает принципы демократии и справедливости, хуже всего, что это, по сути, не позволяет реально решать насущные проблемы.

Наступающий мир не будет простым именно в силу своего многообразия. Чем больше полноправных участников процесса, тем сложнее, конечно, найти оптимальный, устраивающий всех вариант. Зато, когда он найден, есть надежда, что решение окажется устойчивым и долгосрочным. А еще это позволяет избавиться от самодурства и импульсивных шараханий и, напротив, сделать политические процессы осмысленными и рациональными, руководствуясь принципом разумной достаточности. По большому счету этот принцип заложен же и в Уставе ООН, и этот принцип в Совете Безопасности. Право вето – это что такое? Право вето для чего придумано было? Чтобы не проходили решения, которые не устраивают игроков на международной арене. Хорошо это или плохо? Плохо, наверное, для кого-то, что одна из сторон ставит барьер при принятии решений. Но хорошо в том смысле, что не проходят решения, которые кого-то не устраивают. О чем это говорит? Эта норма говорит о чем? Идите в переговорную комнату и договаривайтесь. Смысл в этом.

Но поскольку мир становится многополярным, надо найти такие инструменты, которые позволили бы расширить применение и механизмы подобного рода. В каждом конкретном случае решение должно быть не просто коллективным, а включать тот состав участников, кто способен внести содержательный и значительный вклад в урегулирование проблем. Это прежде всего те участники, которые непосредственным образом заинтересованы найти позитивный выход из ситуации, потому что от этого на деле зависит их будущая безопасность, а, значит, и процветание.

Нет числа примерам того, как сложные, но на самом деле разрешаемые противоречия соседних стран и народов превращались в непримиримые хронические конфликты из-за интриг и грубого вмешательства внешних сил, которым в принципе все равно, что дальше будет с участниками этих конфликтов, сколько крови прольется, сколько жертв они понесут. Они просто руководствуются, – те, кто вмешивается со стороны, – своими исключительно эгоистическими интересами, при этом не беря на себя никакой ответственности.

Считаю также, что особую роль в будущем будут играть региональные организации, ведь страны-соседи, как бы сложно ни складывались отношения между ними, всегда объединяет общий интерес в стабильности и безопасности. Компромиссы просто жизненно необходимы им для достижения оптимальных условий собственного развития.

(4)

Далее. Ключевой принцип **безопасности для всех без исключения**.

Безопасность одних не может быть обеспечена за счет безопасности других. Я здесь ничего нового не говорю. Это в документах ОБСЕ все прописано. Надо только, чтобы это исполнялось.

Блоковый подход, наследие колониальной эпохи "холодной войны" противоречит природе новой международной системы, открытой и гибкой. В мире сегодня остался лишь один блок, спаянный так называемой обязаловкой, жесткими идеологическими догмами и клише. Это организация Североатлантического договора, которая, не прекращая экспансии на восток Европы, сейчас пытается распространить свои подходы и на другие пространства мира, нарушая свои собственные уставные документы. Это просто откровенный анахронизм.

Мы не раз говорили о той разрушительной роли, которую НАТО продолжала играть, особенно после распада Советского Союза и Варшавского договора, когда, казалось бы, альянс утратил формальный, ранее декларируемый повод и смысл своего существования. Мне кажется, что Соединенные Штаты понимали, что этот инструмент становится как бы непривлекательным, ненужным, а им нужен был и нужен сегодня, для того чтобы руководить в зоне своего влияния. Поэтому и конфликты нужны.

Вы знаете, еще до всех острых конфликтов сегодняшнего дня мне многие европейские лидеры говорили: "Что они нас пугают тобой? Нам не страшно, мы угроз никаких не видим". Это прямая речь, понимаете? Я думаю, что и в Штатах это прекрасно понимали, почувствовали, сами уже относились к НАТО как к второстепенной какой-то организации. Поверьте мне, я знаю, что говорю. Но все-таки эксперты там понимали, что НАТО нужно. А как сохранить его ценность, привлекательность? Нужно напугать как следует, нужно Россию и Европу разорвать между собой, особенно Россию и Германию, Францию конфликтами. Вот и довели до госпереворота на Украине и до боевых действий на Юго-Востоке, в Донбассе. Просто вынудили нас на ответные действия, в этом смысле добились того, чего хотели. То же самое и в Азии происходит, на Корейском полуострове, мне кажется.

На деле мы видим, что мировое меньшинство, сохраняя и укрепляя свой военный блок, надеется таким образом сохранить власть. Однако даже внутри

самого этого блока уже можно заметно понимать, видеть, что жестокий диктат "старшего брата" никак не способствует решению стоящих перед всеми задач. Тем более явно противоположны такие устремления интересам остальных стран мира. Сотрудничать с теми, с кем выгодно, налаживать партнерство со всеми, кто в этом заинтересован – таков очевидный приоритет большинства стран планеты.

Очевидно, что военно-политические и идеологические блоки – это еще один вид препятствий, возводимых на пути естественного развития такой международной системы. При этом замечу, что само понятие "игра с нулевой суммой", когда выигрывает только один, а все остальные остаются в проигрыше, – продукт западной политической мысли. Во время доминирования Запада такой подход навязали всем как универсальный, но он далеко не универсальный, и работает не всегда.

Например, восточная философия, а многие здесь, в этом зале, знают об этом не понаслышке, не хуже, а, может быть, даже лучше, чем я, – построена совсем на другом подходе. Это поиск гармонии интересов, чтобы каждый мог достичь самого важного для себя, но не в ущерб интересам других. "Я выигрываю, но и ты выигрывай". Да и русские люди всегда в России, все народы России всегда, когда это было возможно, исходили из того, что главное – не продавить свое мнение любыми путями и средствами, а постараться убедить, заинтересовать в честном партнёрстве и равноправном взаимодействии.

Наша история, в том числе история отечественной дипломатии, не раз показывала, что значит честь, благородство, миротворчество, снисхождение. Достаточно вспомнить роль России в устройстве Европы после эпохи наполеоновских войн. Я знаю, что там в известной степени это рассматривается как возврат, как попытка удержания там монархии и так далее. Дело сейчас совсем не в этом. Я говорю в целом о подходе к тому, как решались эти вопросы.

Прототип нового, свободного и неблокового характера отношений между государствами и народами – сообщество, которое формируется сейчас в рамках БРИКС. Это в том числе наглядно иллюстрирует тот факт, что даже среди членов НАТО есть те, как вы знаете, кто проявляет интерес к тесной работе с БРИКС. Я не исключаю, что в будущем и другие государства задумаются над совместной, более тесной работой с БРИКС.

Наша страна в этом году председательствовала в объединении, и совсем недавно, как вы знаете, прошел саммит в Казани. Не скрою, выработка скоординированного подхода многих стран, интересы которых далеко не во всем и всегда совпадают, дело непростое. Дипломатам и другим государственным деятелям пришлось приложить максимум сил, такта на деле показать умение слышать, слушать друг друга, чтобы добиться желаемого

результата. Немало сил на это ушло. Зато именно так рождается уникальный дух сотрудничества, он основан не на принуждении, а на взаимопонимании.

И мы уверены, что БРИКС дает всем хороший пример по-настоящему конструктивного сотрудничества в новой международной обстановке. Добавлю, что площадки БРИКС, встречи предпринимателей, ученых, интеллектуалов наших стран могут стать пространством для глубокого философского, фундаментального осмысления современных процессов мирового развития с учетом особенностей каждой цивилизации с ее культурой, историей, идентичностью традиций.

Дух уважения и учета интересов – на этом основана и будущая система евразийской безопасности, которая начинает формироваться на нашем огромном материке. И это не только подлинно многосторонний подход, но еще и многогранный. Ведь безопасность сегодня – понятие комплексное, включающее в себя отнюдь не только военно-политические аспекты. Безопасность невозможна без гарантий социально-экономического развития и обеспечения устойчивости государств перед лицом любых вызовов – от природных до рукотворных. Идет ли речь о материальном или цифровом мире, киберпространстве и так далее.

(5)

Пятое. **Справедливость для всех**.

Неравенство – настоящий бич современного мира. Внутри стран неравенство порождает социальную напряженность и политическую нестабильность. На мировой арене разрыв в уровне развития между "золотым миллиардом" и остальным человечеством чреват не только нарастанием политических противоречий, но прежде всего углублением проблем миграции.

Практически все развитые страны планеты сталкиваются со всё менее контролируемым притоком тех, кто надеется таким образом улучшить свое материальное положение, повысить социальный статус, обрести перспективы, а порой просто выжить.

В свою очередь такая миграционная стихия провоцирует рост ксенофобии и нетерпимости к приезжим в более богатых обществах, что запускает спираль социально-политического неблагополучия, повышает уровень агрессии.

Отставание многих стран и обществ по уровню социально-экономического развития – комплексный феномен. Волшебного средства против этой болезни, конечно, нет. Нужна долгосрочная, системная работа. Во всяком случае, здесь необходимо создать условия, при которых будут сняты искусственные, политически мотивированные препятствия для развития.

Попытки использовать экономику в качестве оружия, против кого бы это ни было направлено, бьют по всем, в первую очередь по самым уязвимым – по людям и странам, нуждающимся в поддержке.

Убеждены, что такие проблемы, как продовольственная, энергетическая безопасность, доступ к услугам в сфере здравоохранения и образования, наконец, возможность законного и беспрепятственного перемещения людей должны быть вынесены за скобки любых конфликтов и противоречий. Это и есть базовые права человека.

(6)

Шестое. Мы не устаем подчеркивать, что любое устойчивое международные устройство может базироваться только на **принципах суверенного равенства**.

Да, все страны обладают разным потенциалом, это очевидно, и возможности у них далеко не одинаковые. В этой связи часто приходится слышать, что полное равноправие невозможно, утопично и иллюзорно. Но особенность современного мира, тесно связанного и целостного, как раз и заключается в том, что государства не самые могучие, большие, зачастую играют даже большую роль, чем гиганты, хотя бы потому, что они способны более рационально и целенаправленно использовать свой человеческий, интеллектуальный, природный и экологический потенциал, гибко и разумно подходят к решению сложных вопросов, задают высокие стандарты в качестве жизни, в этике, в эффективности управления, в создании возможностей для самореализации каждого, в формировании условий, благоприятной психологической атмосферы в обществе для взлета науки, предпринимательства, искусства, творчества, раскрытия таланта молодежи. Все это сегодня становится факторами глобального влияния. Перефразируя физические законы: проигрывая в смысле, можно выиграть в результативности.

Самое вредное, деструктивное, что проявляется в сегодняшнем мире, – это высокомерие, отношение к кому-то свысока, желание бесконечно и навязчиво поучать. Россия никогда это не делала, ей это несвойственно. И мы видим, что наш подход продуктивен.

Исторический опыт неопровержимо показывает:

> — неравноправие, будь то в обществе, государстве, на международной арене, обязательно ведет к дурным последствиям.

Хочу добавить, о чем ранее, может быть, и не упоминал часто. За несколько столетий в западноцентричном мире выработались некие клише, стереотипы, своего рода иерархия. Есть развитый мир, прогрессивное человечество и некая универсальная цивилизация, к которой все должны стремиться, а есть

отсталые, нецивилизованные народы, варвары. Их дело – беспрекословно слушать, что им говорят со стороны, и действовать по указанию тех, кто якобы стоит выше этих народов в цивилизационной иерархии.

Понятно, что такая оболочка для грубого колониального подхода, для эксплуатации мирового большинства. Но беда в том, что эта, по сути, расистская идеология пустила корни в сознание очень многих. И это тоже серьезное ментальное препятствие для всеобщего гармоничного развития.

Современный мир не терпит не только высокомерия, но и глухоты к особенностям, самобытности других. Чтобы выстраивать нормальные отношения, нужно прежде всего прислушаться к собеседнику, понять его логику, культурную основу, а не приписывать ему то, что думаешь о нем сам. Иначе общение превращается в обмен штампами, в навешивание ярлыков, а политика – в разговор глухих.

Понимаете, конечно, мы же видим, проявляют интерес к каким-то самобытном культурам самых разных народов. Внешне все красиво – и музыка, и фольклор как бы приподнимаются. Но по сути, политика в сфере экономики и безопасности остается прежней – неоколониальной.

Посмотрите, как работает Всемирная торговая организация. Ничего не решает, потому что все западные страны, основные экономики все блокируют. Все только в своих интересах, чтобы возобновить и постоянно тиражировать одно и то же, что было десятилетиями и столетиями раньше, держать всех в узде, вот и все.

Надо не забывать, что все равны в том смысле, что все имеют право на свое видение, которое не лучше и не хуже других, оно просто свое, и нужно это по-настоящему уважать. Именно на этой базе формулируется взаимное понимание интересов, уважение, эмпатия, то есть способность сопереживать, чувствовать проблемы других, способность воспринять чужую точку зрения и аргументы. И не только воспринять, но и действовать в соответствии с этим, выстраивать свою собственную политику в соответствии с этим. Воспринимать – не значит принять и во всем согласиться. Это, конечно, так. Это, прежде всего, значит признать право собеседника на собственное мировоззрение. По сути, это первый необходимый шаг к тому, чтобы начать находить гармонию этих мировоззрений. Различие, разнообразие надо научиться воспринимать как богатство и возможности, а не как повод к конфликту. В этом тоже состоит диалектика истории.

Мы с вами понимаем, что эпоха кардинальных трансформаций – это время неизбежных потрясений, к сожалению, столкновения интересов, своего рода новой притирки друг к другу. При этом связанность мира необязательно смягчает противоречия. Конечно, это тоже правда. И может, напротив,

отягощать иногда, делать отношения еще более запутанными, а поиск выхода – гораздо более сложным.

За столетие своей истории человечество привыкло, что предельный способ разрешения противоречий – выяснение отношений при помощи силы. Да, такое тоже бывает. Кто сильнее, тот и прав. И этот принцип тоже работает. Да, бывает такое нередко, странам приходится защищать свои интересы вооруженным путем, отстаивать их всеми доступными средствами.

Но современный мир комплексный и сложный, он становится все сложнее и сложнее. Решая какую-то одну проблему, применение силы создает, конечно, другие, зачастую еще более тяжелые. И мы это также понимаем. Наша страна никогда не выступала и не выступает инициатором применения силы. Нам приходится это делать только тогда, когда становится понятно, что оппонент ведет себя агрессивно, не воспринимает никаких, абсолютно никаких аргументов. И когда это необходимо, мы, конечно, будем предпринимать все меры для защиты России и каждого ее гражданина, и всегда будем добиваться своих целей.

Мир совсем не линеен и внутренне неоднороден. Мы всегда это понимали и понимаем. Не хотел бы сегодня придаваться воспоминаниям, но хорошо помню, как в 1999 году, когда возглавил Правительство, а потом стал главой государства, с чем мы сталкивались тогда. Думаю, что российские граждане, специалисты, которые в этом зале находятся, тоже хорошо помнят, какие силы стояли за террористами на Северном Кавказе, откуда и в каких объемах они получали оружие, деньги, моральную, политическую, идеологическую, информационную поддержку.

Даже смешно вспоминать, и грустно, и смешно, как говорили: "Это же "Аль-Каида" (запрещенная террористическая организация); "Аль-Каида" вообще – плохо, но когда против вас воюет, то ничего". Что это такое? Все это и ведет к конфликту. Тогда мы ставили перед собой цель все время, сколько отпущено, все силы использовать для сохранения страны. Конечно, это было в интересах всех народов России. Несмотря на тяжелейшее экономическое положение после кризиса 1998 года и разрухи в армии, надо прямо об этом сказать, мы все вместе, именно всей страной отразили атаку террористов, затем и разгромили их.

Я почему вспомнил об этом? Потому что снова кое у кого возникла мысль, что мир без России будет лучше. Тогда старались закончить с Россией, доразвалить все, что осталось после развала Советского Союза, и сейчас, похоже, тоже кто-то об этом мечтает. Думают, что мир будет послушнее, будет лучше управляться. Но Россия не раз останавливала тех, кто рвался к мировому господству, кто бы это ни делал. Так будет и впредь. Да и мир-то лучше не станет. Те, кто пытается это сделать, должны это в конце концов понять. Сложнее только будет.

Наши оппоненты находят все новые способы и инструменты, пытаясь от нас избавиться. Теперь в качестве такого инструмента используют Украину, украинцев, которых попросту цинично натаскивают на русских, превращая их, по сути, в "пушечное мясо". И все это под аккомпанемент разговора о "европейском выборе". Ничего себе выбор! Нам точно такого не нужно. Мы защитим себя, наших людей, пусть ни у кого не будет на этот счет никаких иллюзий.

Но роль России этим, конечно, не исчерпывается, чтобы себя только защищать и сохранять. Может, это прозвучит несколько пафосно, но само существование России – гарантия того, что мир сохранит свою многоцветность, многообразие, сложность, и это залог успешного развития. И сейчас могу вам сказать, что это не мои слова, это мне часто очень говорят наши друзья из всех регионов мира. Я ничего не преувеличиваю. Повторю, мы никому ничего не навязываем, и не будем этого никогда делать. Нам самим это незачем, и никому это не нужно. Мы руководствуемся своими ценностями, интересами и представлениями о должном, которые укоренены в нашей идентичности, истории и культуре. И конечно, мы всегда готовы к конструктивному диалогу со всеми.

Тот, кто уважает свою культуру и традиции, не имеет права не относиться с таким же уважением к другим. А тот, кто пытается заставлять других вести себя неподобающим образом, неизменно втаптывает в грязь и собственные корни, свою цивилизацию и культуру, что мы отчасти и наблюдаем.

Россия сегодня борется за свою свободу, за свои права, свой суверенитет. Я без преувеличения так говорю, потому что на протяжении предыдущих десятилетий вроде как внешне все благоприятно, благопристойно выглядело. Из "семерки" сделали "восьмерку". Спасибо, нас пригласили.

Вы знаете, что происходило?

Я же видел:

> — приезжаешь на ту же самую "восьмерку", сразу становится ясно, что до встречи в рамках "восьмерки" уже собралась "семерочка" и между собой что-то пообсуждали, в том числе в отношении России, а потом приглашают Россию.

Смотришь на это с улыбкой, смотрел всегда. И красиво обнимают, и по плечу похлопают. А на практике делают все наоборот. И все наступают, наступают и наступают. Наиболее зримо это смотрится в контексте расширения НАТО на восток. Обещали, что не будут, а все делают и делают. И на Кавказе, и эта система противоракетной обороны – все, по любому ключевому вопросу просто плевать хотели на наше мнение. Это в конечном итоге все вместе стало выглядеть, как "ползучая" интервенция, которая, без всякого преувеличения,

направлена была бы на какое-то принижение, а лучше на разрушение страны – или изнутри, или извне.

Добрались в конце концов до Украины, туда влезли и с базами, и с НАТО.

2008 год:

> — **приняли решение в Бухаресте о том, чтобы открыть двери для Украины и Грузии в НАТО**. С какого, извините за простоту выражения, с какого перепугу? Там были какие-то сложности, что ли, в мировых делах? Да, спорили мы с Украиной по ценам на газ, но все равно решали. В чем проблема? **Зачем надо было это делать – просто создавать условие для конфликта?** Понятно же было, к чему это приведет. Нет, все равно – и дальше, и дальше, и дальше – освоение наших исторических территорий пошло, поддержка режима с явным неонацистским уклоном.

Поэтому можно смело сказать и повторить:

> **— мы не только за свою свободу боремся, не только за свои права, не только за свой суверенитет, а защищаем всеобщие права и свободы, возможности для существования и развития абсолютного большинства государств.**

В этом в известной степени мы видим и миссию нашей страны.

Всем должно быть понятно:

> **— давить на нас бесполезно, а вот договариваться с полным учетом взаимных законных интересов мы всегда готовы.**

К этому призывали и призываем всех участников международного общения. И тогда можно не сомневаться, что будущие гости заседания Валдайского клуба, сегодня пока еще, может быть, школьники, студенты, аспиранты или молодые ученые, начинающие эксперты, через следующие 20 лет, накануне 100-летия Организации Объединенных Наций будут обсуждать гораздо более оптимистические и жизнеутверждающие сюжеты, чем те, которые нам приходится обсуждать сегодня.

Большое спасибо вам за внимание.

***

№ 301

Я чудово розумію американців і європейців, які більше не хочуть допомагати Україні

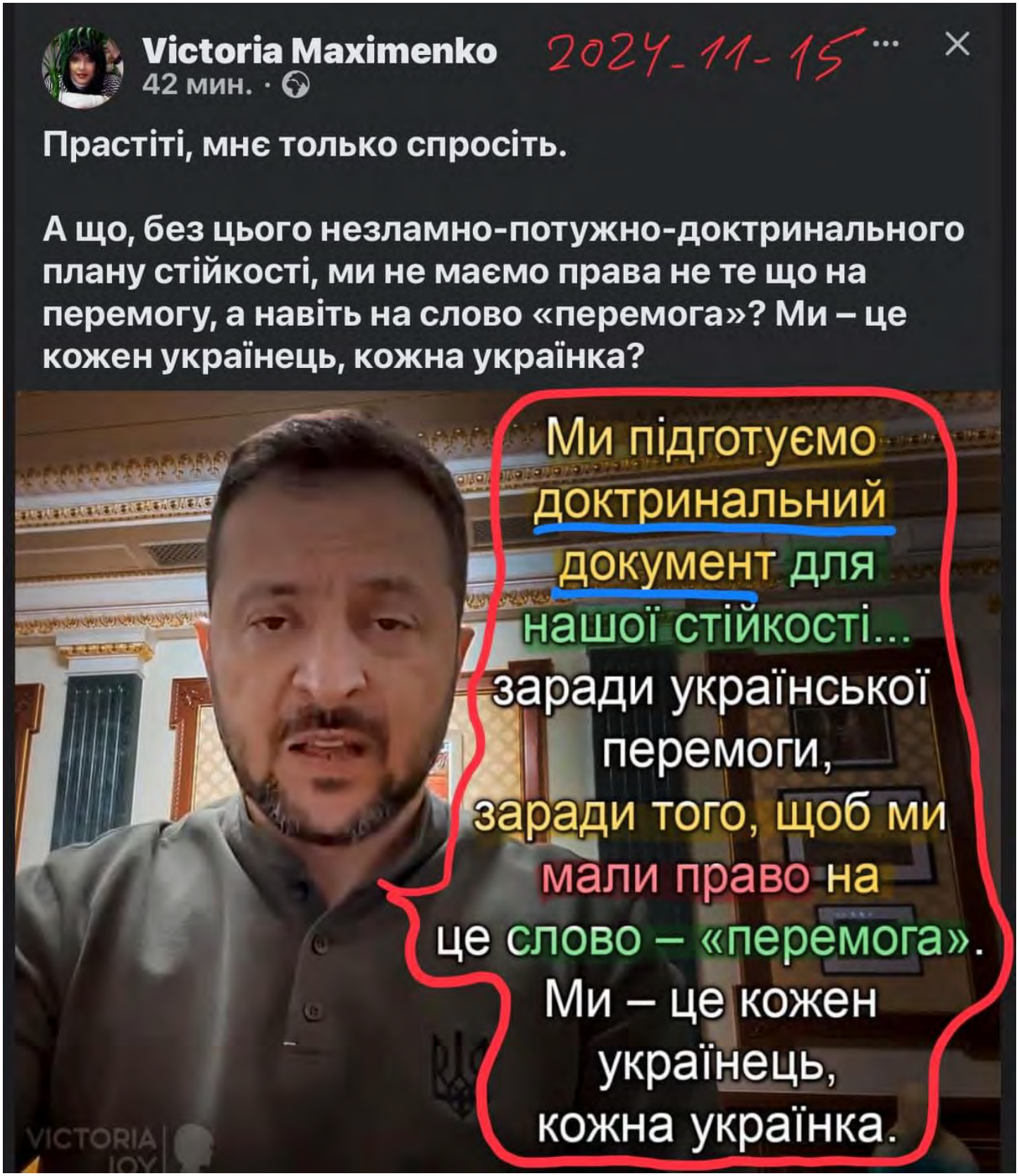

2024-11-16

Касьянов

А скільки можна? З Майдану допомагали, печеньки роздавали, а ви обрали після революції все одно кучмівського шоколадного олігарха. А ще до цього просрали Крим, не віддавши жодного наказу «стріляти!», не оголосивши загальну мобілізацію, не чинячи опору - взагалі нічого.

Потім був красивий парад під час Іловайської трагедії. Потім мало не просрали Маріуполь - дай бог здоров'я добровольцям і нацгвардійцям, які не втекли слідом за армійськими частинами. Потім була ганьба першого «Мінська» - мовляв, у нас не було армії... А чи була вона у ворога тоді?.. Усього-то з десяток батальйонів, навіть не бригад чи дивізій - я це знаю точно, бо під час підписання першого «мінська» був на Веселій горі під Щастям, і крили нас там не по-дитячому, але «мінськ» був гірший за війну.

Потім був драматичний 32-й блок-пост, де великий гетьман домовився з путіним, потім легендарний ДАП, де гетьман домовлявся вже з Моторолою, потім трагедія Дебальцевого, і другий, ще більш ганебний «мінськ». А ще готівка в мішках з-під цукру, яку СБУ возила фурами на Донецьк в обмін на «південноафриканське» вугілля. Знаю все це не зі ЗМІ, а як свідок і учасник тих подій.

Американці допомагали. Не багато - по 200-300 млн доларів, а ми купували дурні турецькі радіостанції, розпіарені «байрактари» в обмін на Томос, і нічого не робили для зміцнення своєї обороноздатності. Не побудували жодного патронного заводу, жодного заводу боєприпасів, відкинули всі готові вже на той час пропозиції щодо фпв-дронів, щодо наших «шахедів» і наших «ланцетів». І всі ці великі «фахівці» у великих погонах, які тоді ухвалювали підлі рішення, досі займають ключові кабінети в Міноборони і Генеральному штабі. Що, і в цьому американці винні?

Потім ми вирішили, що «треба просто перестати стріляти» і «подивитися в очі Путіну». Призначили сірого, ніякого Тарана міністром оборони - хто пам'ятає такого?... Зараз, до речі, надзвичайний і повноважний посол України в Словенії. Не посаджений, не розстріляний, відправлений на курорт. Американці винні?..

Потім уже сам Байден виходив до телевізора ледь не щовечора, і говорив: пацани, буде війна, готуйтеся, все дуже серйозно. Що йому відповіли? - Іди накуй, старий пердун, не провокуй. У нас тут шашлики на травневі, яка до біса війна, з глузду з'їхали, чи що?.. Ясна річ, ця американська провокація не пройшла.

Потім просрали все. Навіть те, що вже не можна було просрати.

Чонгар, накуй, розмінували. Тому що війна. Маріуполь залишили в оточенні. Навколо Києва з переляку підірвали всі мости, навіть ті, які не треба було підривати. Ситуацію врятували тільки 5-6 ефективних менеджерів, які ночами відстрілювали чеченців на Бессарабському ринку, а вдень вели переговори з ворогом. Ясна річ, без американців і європейців і тут не обійшлося: якби вони не провокували - війни б не було.

Потім ворог відступив і почалася ейфорія:

— ми перемогли дракона, тепер дайте нам абрамси і леопарди, ми до москви дійдемо. Весільні дрони не потрібні (де зараз сидить Резніков?) дайте танки, дайте гармати, дайте снаряди, дайте винищувачі, і не зазирайте в наш бюджет, не заважайте нам перемагати путіна на славу загальної демократії.

Скільки тоді доріг побудували, скільки плитки переклали, скільки парків упорядкували? Які, нафіг, укріпрайони, коли ми будемо наступати і вже Новий рік станемо святкувати в Криму?..

Півбюджету на дотаціях партнерів, а ми гроші «заробляємо». Не військові заводи будуємо, не фортифікації влаштовуємо, не озброєння розробляємо. Навіщо?.. Якщо все це можна в американців і європейців випросити.

Що в підсумку?..

Стратегія ведення війни відсутня. Головнокомандувачів знімає і призначає Мар'яна Безугла.

— Економіка не переведена на військові рейки.

— Виробництво зброї та військової техніки - на мізерах.

— Патріотична мобілізація провалена і перетворилася на репресивну машину.

— Мільйон дронів давно мало, шахеди тероризують Україну, а наші дрони не долітають до Москви.

І попереду зима. Енергетика на межі. Два-три удари ракетами, і в київських висотках не буде ні електрики, ні опалення, ні води, ні каналізації.

Хто буде винен?..

Ясна річ, що американці і європейці, які не дають далекобійні ракети для ударів по росії, і не приймають нас у НАТО. А хто ж іще?

***

№ 302

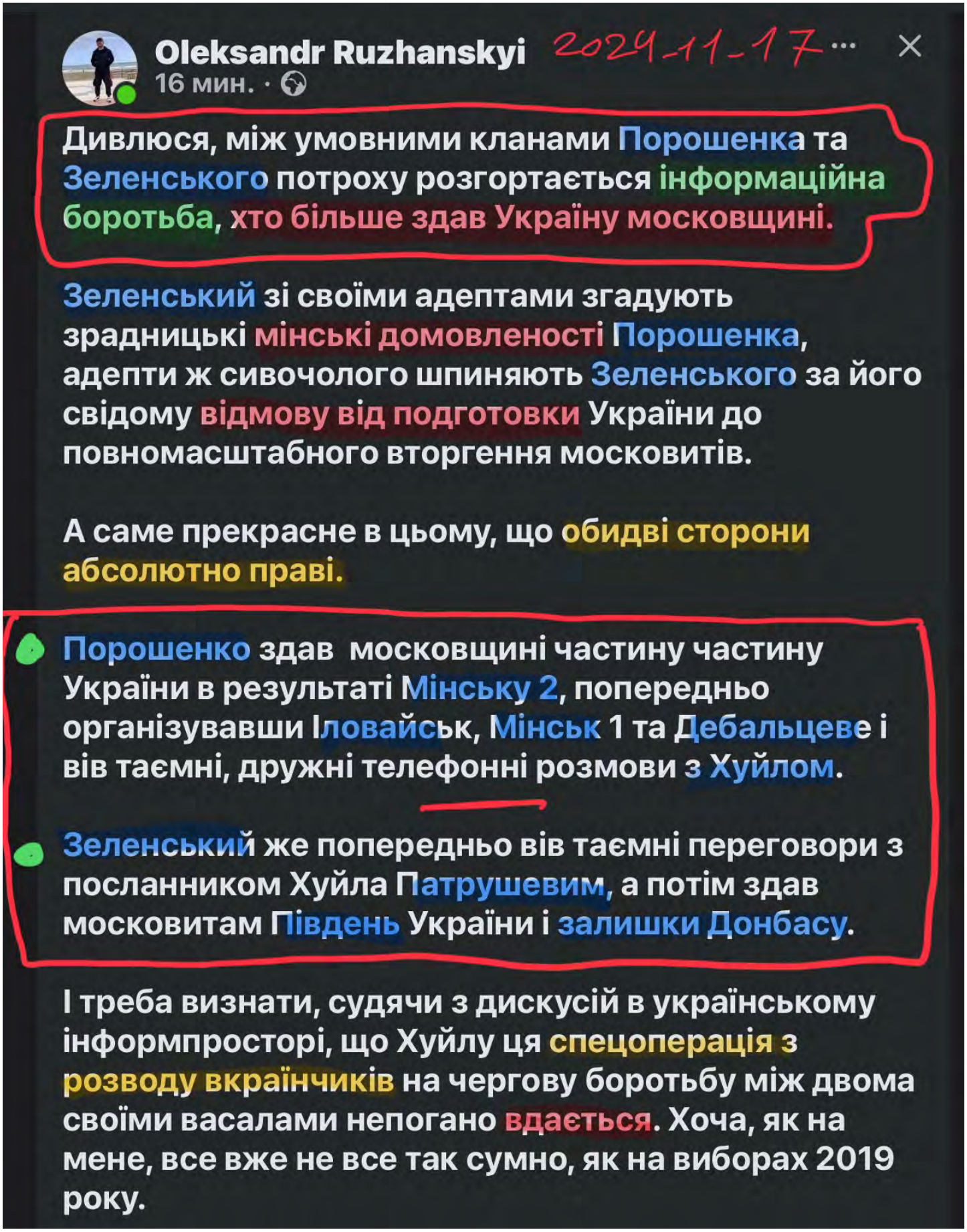
Oleksandr Ruzhanskyi
16 мин. ·
2024_11_17
Дивлюся, між умовними кланами Порошенка та Зеленського потроху розгортається інформаційна боротьба, хто більше здав Україну московщині.
Зеленський зі своїми адептами згадують зрадницькі мінські домовленості Порошенка, адепти ж сивочолого шпиняють Зеленського за його свідому відмову від подготовки України до повномасштабного вторгення московитів.
А саме прекрасне в цьому, що обидві сторони абсолютно праві.
Порошенко здав московщині частину частину України в результаті Мінську 2, попередньо організувавши Іловайськ, Мінськ 1 та Дебальцеве і вів таємні, дружні телефонні розмови з Хуйлом.
Зеленський же попередньо вів таємні переговори з посланником Хуйла Патрушевим, а потім здав московитам Південь України і залишки Донбасу.
І треба визнати, судячи з дискусій в українському інформпросторі, що Хуйлу ця спецоперація з розводу вкраїнчиків на чергову боротьбу між двома своїми васалами непогано вдається. Хоча, як на мене, все вже не все так сумно, як на виборах 2019 року.

***

№ 302

Рис1

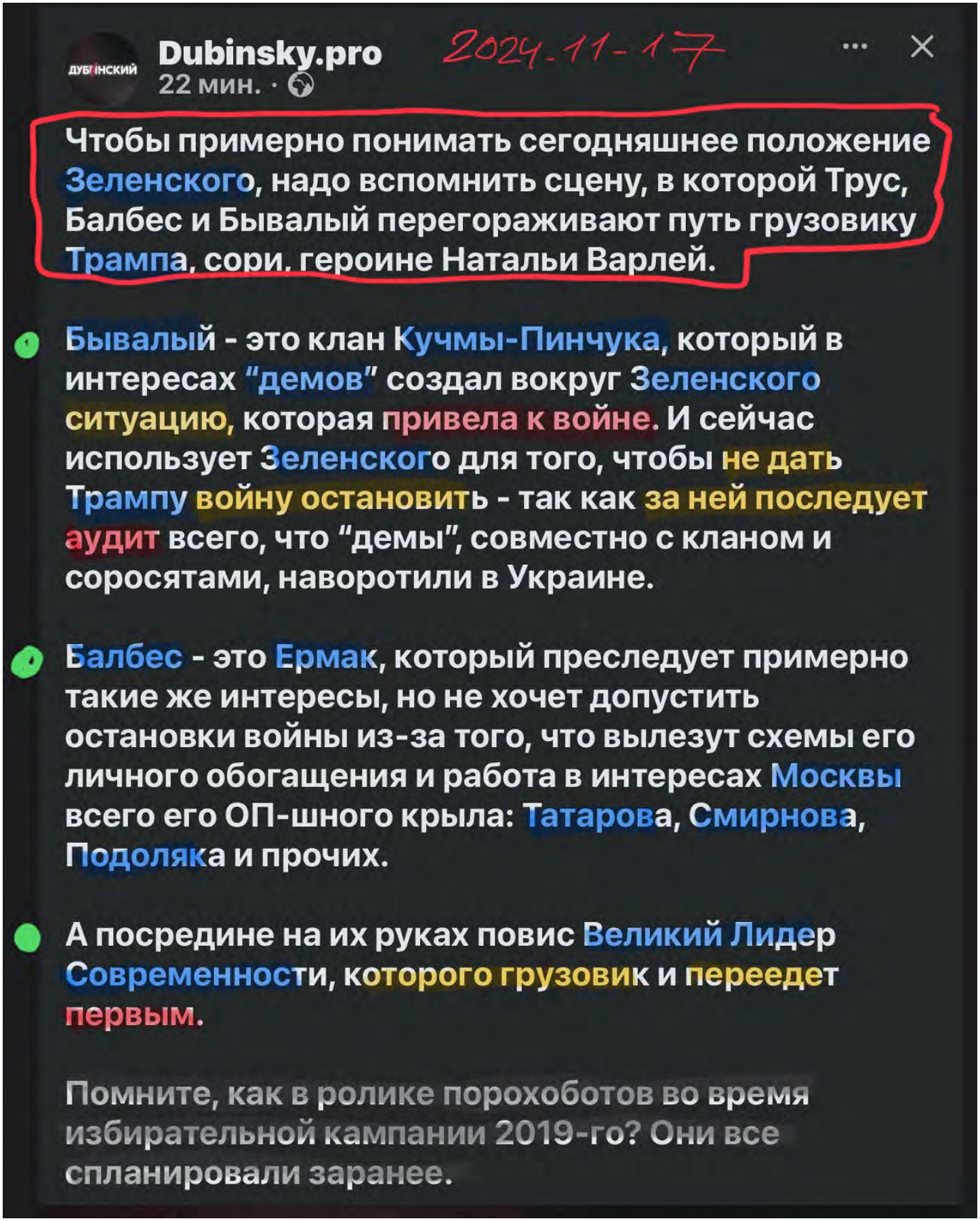
Dubinsky.pro
22 мин. ·
2024.11.17
Чтобы примерно понимать сегодняшнее положение Зеленского, надо вспомнить сцену, в которой Трус, Балбес и Бывалый перегораживают путь грузовику Трампа, сори, героине Натальи Варлей.
Бывалый - это клан Кучмы-Пинчука, который в интересах "демов" создал вокруг Зеленского ситуацию, которая привела к войне. И сейчас использует Зеленского для того, чтобы не дать Трампу войну остановить - так как за ней последует аудит всего, что "демы", совместно с кланом и соросятами, наворотили в Украине.
Балбес - это Ермак, который преследует примерно такие же интересы, но не хочет допустить остановки войны из-за того, что вылезут схемы его личного обогащения и работа в интересах Москвы всего его ОП-шного крыла: Татарова, Смирнова, Подоляка и прочих.
А посредине на их руках повис Великий Лидер Современности, которого грузовик и переедет первым.
Помните, как в ролике порохоботов во время избирательной кампании 2019-го? Они все спланировали заранее.

Рис2

Рис3

***

№ 303

Главная ошибка, которую допустила и допускает Украина по отношению к этой войне - это попытка выдать ее за экзистенциальный конфликт с одвічним ворогом, битву в преддверии Апокалипсиса.

2024-11-17

Арестович

И для РФ, и для администрации Байдена и для Старой Европы, не говоря уже про Глобальный Юг, эта война была, есть и остается абсолютно рациональной и моделируемой в четких границах с конкретными целями.

Был момент, когда россияне сильно просели ментально и эмоционально (когда в марте 22 сорвался план вторжения), но они вспомнили про свою «длинную волю» (свое главное цивилизационное оружие) и снова поднялись к рациональному управлению.

Для меня она тоже представляется совершенно рациональной и это представление - главное, чего мне не могут простить часть любимых соотечественников.

Если совсем быть точным - эта война таки экзистенциальная (но совсем на другом уровне и не о том, о чем думают наши петлюровцы), но оформлена она все равно предельно рационально.

Украина как политическая система повела себя дважды предельно глупо, а сейчас замахивается на третью - уже финальную глупость.

1) — Первая глупость - **поверить в экзистенциальность этой войны в том варианте, в котором поверила.**

2) — Вторая глупость - **так вести себя, как вела, поверив (и попытавшись переубедить других) в эту самую экзистенциальность.**

Хорошо, допустим война экзистенциальна.

— Но, простите, вы действительно хотите справиться с экзистенциальной войной, путем снятия табличек с Музея Булгакова и запрета школьникам говорить на переменах на русском языке?..

3) — Третья глупость творится сейчас.

В ситуации, когда постепенно выясняется, что главный лох здесь - мы с вами, что нас использовали, как площадку для игры в крикет (нашими головами) и выработки приличными джентльменами новых правил игры, что это война была, есть и остается договрняковой историей, а те, кого мы трясли за грудки и кричали «идет Апокалипсис!!!», с самого начала совершенно расчетливо отвели для нас роль Афганистана, «ловушки для медведя» - третья (и финальная) глупость - продолжать настаивать на экзистенциальности этой битвы, вместо того, чтобы трезво и рационально взглянуть на происходящее и нашу роль в этом.

— Оборотная сторона «экзистенциальной» глупости - выдача нашего поражения за «Апокалипсис в квадрате».

Между тем, проигрыш в войне, в мировой истории дело настолько «житейское», что снова-таки требует не само-запугивания и заламывания рук, а рационального управления.

«Победы никого не учат» и та самая Россия много раз проигрывала, чтобы снова научиться побеждать.

Все возможно к рациональному и волевому управлению, только мы этого не хотим.

А значит - служим глупой едой тем, кто управляет рационально.

Не поражения мы боимся, а осознания, что - Главный Лох в этой истории были мы.

«Я не лох» - вот главный приводящий мотив коллективной глупости и упрямства Системы.

Между тем, дурак, который осознал, что он - дурак, перестает быть дураком.

Единственный вариант, где мы не глупые жертвы, а волевые авторы происходящего с нами - сегодня таков:

(1) - перемирие,

(2) - силовое подавление недовольных внутри Украины,

(3) - поездка в Москву и выработка новой системы договорeностей, главной целью которых является взаимные гарантии безопасности и недопущение второй войны, постепенное восстановление добрососедских отношений,

(4) - новый принципиальный разговор с Западом с новых позиций.

Позиция простая:

— мы, «друзья», хорошо вас поняли.

— Вы решили сделать из нас Афганистан, а мы решили сделать из себя Швейцарию.

Нейтралитет, обеспеченный серьезной внутренней силой, и отныне и навсегда - сначала украинские интересы, интересы ее граждан, а по поводу всего остального - будем договариваться.

Степень зависимости от Запада - как мы видим, дело вполне регулируемое.

Мы сами засунули туда голову, сами и должны высунуть.

В любом другом варианте - мы останемся Афганистаном, который имеет все шансы закончить, как Южный Вьетнам.

———

- Насколько наша Система готова к осознанию и проведению такой политики?..

Прогноз максимально неблагоприятный. Система хочет в Южный Вьетнам.

Поэтому - **любой вопрос о позитивной судьбе Украины - это вопрос смены Системы.**

Насколько общество к этому готово или будет готово?

— Сейчас - не готово, в перспективе - посмотрим.

Я скептик, но работу не прекращу. Чиста из упрямства.)

———

Впрочем, есть еще один вариант.

> - Господь посылает Путину апоплексический удар, к власти в РФ немедленно (почему-то) приходят Яшин, Фейгин, Портников и Забужко, и наши «стоятели до конца» внезапно оказываются правы, а Арестович посрамлен.

На чудо, конечно, можно надеятся, но его нельзя планировать.

Надежду я отбирать не могу, но все равно предпочитаю планирование.

Так сказать - управление головой.)

***

№ 304

Ми обережно сподівалися вслід минулому звіту, але тепер ось воно – Том Купер називає головну новину: КУП'ЯНСЬК ОЧИЩЕНО ВІД ОКУПАНТІВ. Так, він, звісно, застерігає, що наступ росіян може поновитися, але на тому відтинку лінію фронту стабілізовано.

2024-11-17

Семків

Далі можна потішитись, згадавши разом із Купером, як «дві+ армії» росіян полягли під Сумами в лютому-березні 2022 року, через що знекровився наступ на Київ зі сходу, й відтак зробити висновок, що ближчим часом на жодне просування в напрямку Сум окупанти не здатні.

А далі ще почитати, як він (знову) нападається на керівництво України й хвалить польових командирів та солдатів, чий героїзм повсякчас підкреслює.

Оригінал тут:

> https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-15-november-2024-stavka?utm_source=post-email-title&publication_id=1535927&post_id=151692836&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2bgqpz&triedRedirect=true&utm_medium=email

Переклад: Ірина Жигалюк, Ростислав Семків, Катерина Соболева, Антоніна Ящук

Редакція: Ростислав Семків

Том Купер

Війна в Україні, 15 листопада 2024 року: Ставка й Тік-Ток-стратегія

Усім вітання-привітання!!

Насамперед, дозвольте мені повідомити, що… ах!.. це найкраща новина, що її я отримував з України за останні тижні (якщо не місяці): станом на вчора, 11:00 за місцевим часом, ЗСУ не лише повністю очистили Куп'янськ від усіх росіянських військ, а й цілковито повернули собі територію «ставків» на північ від міста. Тобто, ВСрф так і не змогли там окопатися.

Звісно, росіяни продовжують штурмувати, у них залишився ще плацдарм на південь від річки Гнилиця. Тож все ще може змінитися. Але поки що «ситуація під контролем».

Тепер, відчувши полегшення, бо я поділився цією новиною, відповім на запитання декількох моїх читачів, які питають щось на кшталт

«чи не пора вже валити з курщини?», «чи не було помилкою піти на курщину?» тощо.

Чесно і щиро (як завжди) – **не маю зеленого поняття**.

Справа не лише у тому, що мені бракує фантазії, аби уявити якісь альтернативи наявному порядку речей, – просто вони не трапилися, тож вважаю безглуздим «поглиблено» їх обговорювати.

Водночас **досить багато «за» і «проти» можна вивести на основі на основі того, що наразі відомо про адміністрацію Зеленського та її манеру приймати рішення.**

Почнемо з того, що у лютому-березні 2022 року Зеленський зібрав Ставку.

> — Не плутайте цей орган з тим, що колись організовувало російське/радянське армійське верховне командування.

В українському варіанті до складу Ставки входять

1) — президент,

2) — його найближчі радники (наприклад, Єрмак, про якого тільки лінивий не сказав, що він має найбільший вплив на Зеленського),

3) — декілька міністрів або ексміністрів, а

4) — також топкомандувачі усіх військових і силових структур (і принаймні до липня цього року – два екстопкомандувачі).

«Ядро» Ставки: Зеленський, Сирський («Головком») і Єрмак

[ЗОБАЖЕННЯ 1]

Як працює Ставка зсередини, оцінити важко, адже офіційної інформації про її роботу публікують дуже мало.

Однозначно відомо лише те, що

— **останнє слово там завжди за *Зеленським*** (і він регулярно звільняє старих та/або призначає нових членів, завжди указом).

— Принаймні номінальною метою Ставки є прийняття рішень, що і як Україна робитиме далі в цій війні.

— Також зауважу, що Ставка відповідає за ухвалення рішень на стратегічному рівні.

Далі рішення ***Ставки*** передають в український ***Генштаб***, **який (номінально) відповідає за перетворення «політичних» рішень у військову реальність.**

Про що саме «вони» (тобто, члени Ставки на чолі з Зеленським) думали, коли віддавали наказ про наступ на курську область рф?

Мені це абсолютно незрозуміло.

Так,

— ми маємо пояснення ***Сирського*** (як Головнокомандувач ЗСУ, тобто «Головком», Сирський є членом Ставки), що **ця операція мала на меті «попередити» якийсь російський наступ у Сумську область України.**

Маємо й інші різноманітні пояснення, в тому числі

— **про захоплення території росії як предмету для торгу на переговорах**, про доведення того, що усілякі «червоні лінії» путіна – це просто блеф, і так далі, і тому подібне.

Знову ж таки, я не член Ставки і не підтримую зв'язок із будь-ким, хто ним є. Ви ж розумієте – як декілька місяців тому зауважив у приватному чаті один мій колега – що мені легко робити висновки і поширювати їх на публіку (тобто, просто базікати). Що там насправді – я не знаю.

Можу лише сказати, що **у жодному з офіційно опублікованих пояснень я не бачу особливого сенсу**.

Ну, наприклад:

— **я не бачу жодних ознак, що росіяни готували якийсь там наступ на Сумщину, як про це говорить *Сирський*.**

Якщо зважити на факт, що коли ЗСУ в серпні зайшли на курщину, їх там зустріли два кволих підрозділи контрольованих фсб прикордонників і ще поодинокий полк моторизованої піхоти… то це точно не схоже на «значну концентрацію російських військ», які «готувались висуватися на Суми».

Можливо,

— «більш правдоподібним» буде припустити, що йдеться про «сіяння паніки», як про це вже також писали.

З іншого боку, оскільки «система путін» тотально контролює російські медії й, відтак, суспільну думку, то

— лише люди, які страждають жорсткими ілюзіями, можуть думати, що «кілька українських танків у Суджі» можуть змустити «запанікувати всю росію».

Й навіть якщо ЗСУ вдасться реально доїхати до самого ***курська*** (що доволі сумнівно, з огляду на логістичні труднощі), я сумніваюся, що реакція росіян буде якоюсь іншою.

Якраз навпаки, щойно про українське проникнення стало відомо «на ширший загал», публіка в росії почала отримувати задоволення від регулярних звітів про «колосальні втрати українців».

Прямо всі, куди не кинься, просто щасливі від цього.

Втім,

— міркування, що «росіяни будуть змушені відтягнути сили з України на захист курська», було доволі логічними (я теж два чи три рази про це згадував); але це вже робота СБУ та ГУР знати – причому наперед, тобто ще до початку операції, – буде вона мати такі наслідки чи ні.

А тому

— ці структури мали б «порахувати» резерви ВСрф та моніторити їх розгортання й тоді рапортувати про свої висновки – все це звична розвідувальна «рутина». Й тоді б вони могли заявити щось типу «так, вишестоящі органи в москві перекинуть стільки-то підрозділів з України, щоб захистити курськ» або «ні, вони такого не робитимуть».

Чи розвідка доповідала про таке й чи Ставка взагалі їх запитувала – залишається невідомим.

Так само не знаємо, чи був узагалі проведений такий моніторинг; цілком можливо, українські розвідувальні структури були зайняті іншими – часто «доволі безглуздими» – завданнями, які спускають зі Ставки (наприклад, задля піару, потусуватися в Судані та Сирії).

Проте навіть якщо відповідні звіти й було підготовано, здається Зеленський / Ставка їх просто проігнорували – як то постійно роблять купа зомбі-ідіотів «на Заході»…

Станом на зараз, немає жодного способу про це дізнатися (от «після війни», я певен, з'явиться просто «мульйон» пояснень від всіх учасників процесу, які будуть звинувачувати один одного).

Понад все те – судячи з почутого від моїх російських інформаторів і опираючись на власні висновки (я про це писав ще в березні) – я просто переконаний, що, враховуючи свій досвід спроб захопити ***Сумщину*** в лютому-березні 2022 року, навіть вишестоящі органи в москві (російські міноборони та ґєнштаб) не аж настільки дурні, щоби знову повторить.

Та операція була ганебною невдачею, внаслідок якої полягло дві+ «найкращі» російські армії (це за кількістю і солдатів, і техніки – більше про це в моїх книжках «Війна в Україні»,

том 2 /

https://www.helion.co.uk/military-history-books/war-in-ukraine-volume-2-russian-invasion-february-2022.php

і том 6 /

> https://www.helion.co.uk/military-history-books/war-in-ukraine-volume-6-the-air-war-february-march-2022.php

До того ж, російське командування розуміє, що на горбистий рельєф східної ***Сумщини*** нічого влазити з тією «армією», яку вони зараз мають – натовпом погано тренованої та ще гірше організованої піхоти. Тому російські ВКС просто шпиняють по Сумах плануючими бомбами, а решту досипають БМ-30 «Смерч».

Підсумок:

> **— знайомі мені «росіяни» «цілком задоволені» тим, що все залишилося так, як у серпні цього року. І вони вдоволені тим, як, на їхню думку, все відбувається з того часу.**

Вони не бачать причин витрачати час і ресурси в Сумах – особливо коли «бос» (путін) одержимий існуючими адміністративними кордонами, і, таким чином, фактичною метою війни («План N») є «забезпечення безпеки» решти Луганської та Донецької областей в їхніх адміністративних кордонах (включно з кількома «сентиментальними» цілями, такими як Лиман, Слов'янськ, Торецьк...).

(Звичайно, тут можна заперечити, що росіяни вже створили «прецедент» у форматі своєї «диверсії» на півночі Харківщині на початку року – і що, отже, було б «логічно», якби вони спробували щось подібне на Сумщині. Втім, це лише «ми», тут, на «Заході», можемо так думати. З точки зору вишестоящих органів у москві, диверсія на Харківщині була мотивована тим, що вони «знають»: Зеленський/Ставка завжди «вкрай нервово» реагують на Харків, і, отже, ВСрф можуть легко зв'язати там значний контингент ЗСУ, перш ніж дістатися до своїх справжніх цілей – а всі вони знаходяться на Донеччині).

З огляду на все це, я наважуся зробити висновок, що

— Курська операція була мотивована «Тік-Ток стратегією» Зеленського для цієї війни.

Що вона подібна на ситуацію, коли

— він (див. «Ставка») наказав «ні кроку від Бахмута», хоча ніхто в ЗСУ не міг зрозуміти цього (насправді, навіть у Генштабі було достатньо розуму, щоб зробити висновок, що було б краще залишити Бахмут і зупинити росіян у Часовому Ярі – і події цього року підтвердили їхню правоту).

Чому ж тоді Зеленський приймає такі рішення?

Як я це бачу:

— насамперед тому, що очікує — «західні союзники» зроблять для України багато з того, що сам Зеленський нездатний та/або не має бажання робити.

Тому що він опортуніст, а не «лідер».

Наприклад:

«якщо нам дадуть достатньо зброї та боєприпасів, то нам будуть не потрібні такі "непопулярні" рішення, як загальна мобілізація населення та економіки».

Наскільки я розумію тенденції, це набуває таких абсурдних масштабів, що *Зеленський* стає «одержимим зароблянням піар-балів за будь-якої нагоди», особливо в соціальних мережах.

Тому що його досвід показує:

> **— «заробляння піар-балів у соціальних мережах» слугує «доказом того, що українці можуть, якщо їм дати можливість», а також «заохочує/мотивує Захід» до надання додаткової фінансової та військової допомоги.**

.... Хоча, і направду: заробляння піар-балів у соцмережах мало лише тимчасовий – і то дуже запізнілий – ефект, обмежений періодом «осінь 2022 – весна 2023».

Просто тому, що «Захід» (див. Байден, плюс усі європейські «лідери», які ховаються за спідницею Байдена) все ще не дбає про український суверенітет:

> — «Захід» дбає лише про короткострокові позиції своїх зомбованих ідіотів на виборах і повернення до «business as usual» з путіним.

Щодо «Заходу», який прагне серйозно підтримати Україну і допомогти їй перемогти у цій війні... вибачте, але для його існування потрібна фундаментальна реформа нашої влади: зараз вона не здатна реформуватися хоча б настільки, щоб протистояти спонсорованим олігархією екстремізму та агнотології (наука про введення людей в оману).

Виходить, що з цієї точки зору (а це «дуже ймовірно»),

> — **Курська наступальна операція була нічим іншим, як політичною піар-акцією**.
>
> **І не мала серйозного військового значення.**

У такому разі

> **— вона виявилася марною (бо «Захід» не збільшив/прискорив надання допомоги), а**
>
> **— ще *Зеленський/Ставка* зараз у халепі, бо просто вивести війська було б ганьбою.**

Із погляду військового... я вже сумніваюся, що Головнокомандувач вважав цю операцію можливістю створити «Wildschweinjagd»: організувати масштабне знищення підрозділів ВСрф у маневреному бою (таке ми бачили в серпні, потім у жовтні, і знову в минулі кілька днів).

Я так вважаю, бо

> — ***Сирський*** виявився не «візіонером», не «новатором» і не командиром «зі свіжими ідеями», він не здатен керувати маневреним боєм, це «просто ще один пострадянський мікроменеджер і галаслива дитина».

«Типовий командир кінця XX — початку XXI століття», який може здійснювати «ефективне» командування, але має «успіхи» лише за наявності XY-мільйонів артилерійських снарядів і XWZ-мільйонів солдатів.

Можливо, на моє бачення сильно вплинуло те, що я випадково дізнався думку офіцерів ЗСУ нижчого рангу.

І вони справді вважали Курську операцію «гарною можливістю для Wildschweinjagd» — навіть якщо (за іронією) не хотіли входити до росії (якщо сумніваєтеся в моїх словах, пригадайте, як командир 80-тої бригади звільнився, коли отримав наказ вести свій підрозділ на операцію; була ще й друга ситуація з іншим офіцером /

https://x.com/OSINTua/status/1853105643558703118

і зауважте, це лише приклад, який випадково став мені відомим).

БМП-3, пошкоджена і покинута під час однієї з найновіших російських «контратак» у курській області; машина належала 155-тій бригаді морської піхоти ВСрф, кадр із відео

[ХОБРАЖЕННЯ 2]

Та якщо це був «просто Wildschweinjagd», то... що ж, або він виконав свою роль, і тепер настав час спробувати щось інше в іншому місці; або, гаразд, тоді ЗСУ можуть сидіти на курщині далі й бити російську морську піхоту і ВДВ, як минулими днями.

Справді, можна навіть сказати, що ЗАРАЗ, коли в курській області є велика концентрація «50 000» солдатів ВДВ і ВСрф (можливо, також 11 000 північнокорейських солдатів, як багато хто стверджує)... що ж, «просто так вивести війська» не можна.

Тому що ***Сумська область*** стане вразливою до російського наземного наступу, і то за участю «не просто звичайного натовпу чмобіків», а великої кількості (досі) механізованих підрозділів ВДВ.

Однак у такому випадку погано оснащеним батальйонам територіальної оборони — типу таких, які ***Сирський*** послав на курщину в серпні-вересні, — просто нічого там робити (про що свідчить їхній майже повний розвал і великі втрати під час першого російського контрнаступу... якщо Головнокомандувач і Генштаб взагалі коли-небудь переймалися «такими деталями», звісно).

Іншими словами, **ця операція була блискучою можливістю.**

Наприклад,

> — якби у ЗСУ була можливість дійти аж до курська — у серпні вони були на таке здатні, відповідно, змогли б «у загальному підсумку» досягти набагато більшого.

На жаль,

> — під впливом нинішнього керівництва та за «підтримки» «західних союзників», досягти такої цілі не вдалося. Тепер ЗСУ не мають іншого вибору, окрім як «спробувати отримати найкращий можливий результат» від операції.

Тому «добре», що на курщині дислокуються найкращі підрозділи ЗСУ:

> — **на відміну від Ставки, Головнокомандувача та Генштабу, їхні командири знають свою справу, а військовослужбовці надзвичайно рішуче налаштовані виконувати свої обов'язки.**

***

№ 305

Україна заслуговує на те, щоб наступний рік став роком миру – звернення Президента до учасників спеціальної сесії Європарламенту, присвяченої тисячі днів повномасштабної війни

2024-11-19

Щиро вам дякую. Дуже дякую, шановна Роберто, пані Президент!

Шановні пані та панове, шановні друзі, наші друзі, друзі України!

Дякую вам за підтримку України.

Дякую, Роберто, що скликали цю позачергову сесію Європейського парламенту з нагоди тисячі днів повномасштабної війни.

Дякую за те, що жоден із тисячі днів цієї жахливої війни не став днем зради наших спільних європейських цінностей.

Ми довели, що ці цінності – не просто слова, не щось абстрактне. Європейські цінності та європейський спосіб життя, коли вони втілюються в дії, захищають життя реальних людей. Щиро дякую вам!

Разом – Україна, вся Європа, наші партнери в Америці та в усьому світі – нам вдалося не лише завадити спробі Путіна захопити Україну, а й захистити свободу всіх європейських народів.

Навіть із північнокорейським лідером Кім Чен Ином на своєму боці сили Путіна поступаються об'єднаним силам Європи. Я закликаю вас не забувати про це. Не забувайте, як багато Європа здатна досягти.

Якщо ми змогли запобігти руйнації європейського способу життя, то ми, безсумнівно, зможемо підштовхнути Росію до справедливого миру.

Саме миру ми прагнемо найбільше.

Два роки тому ми запропонували ***Формулу миру***, і я вдячний усій Європі та кожному партнеру, який її підтримав. І ви в Європейському парламенті були одними з перших, хто підтримав Формулу миру. А єдиний, хто виступає проти неї, – це той, хто розпочав цю війну, це Росія.

І **ми мусимо схилити Росію до справедливого миру**.

На кожен удар і кожну загрозу з боку Росії необхідно відповідати жорсткими санкціями.

Протягом тисячі днів було вкрай важливо суттєво зменшити здатність Росії фінансувати свою війну за рахунок продажу нафти. Нафта – це кров путінського режиму. А тіньовий флот танкерів – це те, що підтримує його існування.

Поки ці танкери працюють, Путін продовжує вбивати. Необхідні сильні санкції.

Я дякую кожному з вас, ще раз дякую, Роберто, дякую кожному з вас, хто підтримує наш народ – нашу стійкість, нашу здатність відновлювати безпеку навіть після найбільш руйнівних масових атак з боку Росії. Разом ми вже досягли чимало. Але нам не слід боятися зробити ще більше.

Зараз Путін стягнув 11 тисяч військових з Північної Кореї до кордону України. Цей контингент може зрости до 100 тисяч.

Поки **деякі європейські лідери думають про можливість виграти якісь вибори чи щось на кшталт цього за рахунок України**, Путін зосереджений на тому, щоб виграти цю війну. **Він не зупиниться сам. Що більше у нього часу, то гіршими стають умови.**

Кожне «сьогодні» – найкращий **момент, щоб притиснути Росію сильніше.**

І це зрозуміло – **без певних ключових чинників у Росії не буде реальної мотивації вести змістовні переговори**:

— без пожеж на складах боєприпасів на російській території, без порушеної військової логістики, без зруйнованих російських авіабаз, без

втрачених можливостей виробляти ракети й безпілотники, без конфіскації її активів.

Ви добре знаєте, що Путін не цінує ані людей, ані правила; він цінує лише гроші й владу, – і це те, що ми повинні відібрати у нього, щоб відновити мир.

Якщо хтось у Європі думає, що може продати Москві Україну або будь-яку іншу країну, як-от країни Балтії, Балкани, Грузію чи Молдову, і отримати щось натомість, нехай пригадає цю просту істину:

— «неможливо знайти спокій у водах під час шторму».

Мусимо зробити все, щоб закінчити цю війну – чесно і справедливо, як ви сказали, Роберто. І, звісно, разом. Разом.

Тисяча днів війни – це величезний виклик. Величезний. Україна заслуговує на те, щоб наступний рік став роком миру.

Дякую вам!

Ще раз дякую. Щиро вам дякую. Дякую за ваші резолюції, ваші рішення, ваші принципи, ваші візити в Україну під час війни, протягом першого року війни, особливо першого року, коли було так важко. І дякую за вашу віру в Україну. Дуже вам дякую.

Слава Україні!

***

№ 306-1

Ми маємо не допустити, щоб хтось у світі засумнівався у стійкості всієї України – виступ Президента у Верховній Раді

2024-11-19

Слава Україні!

Українці пройшли вже тисячу днів цієї війни. Не зламалися. Не здалися. Не втратили державності.

Українці пройшли тисячу днів повномасштабної війни. Це подвиг наших воїнів, усього українського народу. Мільйонів наших людей.

Кожен і кожна заслуговують на вдячність – велику вдячність.

Слава Україні!

Вчора я був у ***Покровську***. Був у ***Куп'янську*** та на позиціях наших воїнів поблизу цих наших українських міст.

Протягом уже довгих місяців наші Покровськ і Куп'янськ – у тяжких випробуваннях, у справді важкій ситуації, в усіх новинах, усюди в житті.

Саме там і на суміжних оборонних напрямках на нашій українській Донеччині, на нашій Харківщині Росія пішла на найбільший рівень своїх втрат за цю війну.

І ми всі маємо розуміти, за що ворог сплачує таку ціну.

Росія *хоче* руйнації нас, нашої держави, наших людей, *руйнації нашої стійкості.*

Українська стійкість на цій лінії від Куп'янська до Покровська й далі до Запоріжжя може забезпечити фундаментальні передумови для справедливого завершення цієї війни.

І це стійкість не лише наших воїнів.

Ніхто з нас не сумнівається у стійкості наших героїв, у стійкості наших воїнів. Вони дійсно справжні, міцні. Ми пишаємось кожним українським воїном. Ми пишаємося всією Україною. Всією державою. Всім суспільством. Завжди. Стійкість усієї України нам потрібна.

У вирішальні моменти – а вони будуть наступного 2025 року

> **– ми *маємо не допустити*, щоб хтось у світі засумнівався у стійкості всієї нашої держави.**

На цьому етапі війни вирішується, хто дотисне.

> — Або ми ворога, або ворог нас, українців. І європейців. І всіх у світі, хто хоче жити, і жити вільно й не підпорядковано якомусь одному диктатору.

Ця битва – вона не тільки про Покровськ, Куп'янськ чи будь-яке наше українське місто, містечко, село. Не тільки про ту чи іншу нашу область.

Ця битва – про всю Україну. Битва про всю Європу. Про порядок чи хаос для всього світу.

І поки весь світ чекає на диво від Трампа, дай бог, ми з вами маємо не чекати, ми маємо не втрачати стійкості, ми маємо «пахати».

> — Треба працювати кожен день. Усім народом на стійкість усієї держави.

Порізно виграти в цій битві просто неможливо. У єдності – також непросто, але можливо. Це війна, у якій вирішується доля всієї нації. І **ніхто не повинен і не зможе вирішити її за нас**.

Україна була й буде незалежною державою, яка має свою долю. І самостійно Україна визначатиме, як жити зараз, як жити далі. Україна має право на це. Україна завоювала право на це.

Але,

> — щоб змогти реалізувати це своє право, ми повинні зараз вистояти. Зараз «не посипатися».

— Щоб не ми, а окупант посипався. Нам потрібна внутрішня стійкість.

Основи такої стійкості я представлю саме зараз.

Пане Голово Верховної Ради України!

Усі присутні в цій залі!

Дорогий український народе!

Тисяча днів. Зрозуміло, ми всі змінилися.

Українці виправили історичну помилку поколінь, які боролися заради нашої держави в попередні часи. Ми не втратили єдності, не втратили нашої держави. Ми не стали битися одне з одним, конкурувати за Україну одне проти одного. І тому не стали внутрішньо слабкими. І тому Україна може перемогти Росію.

Слава Україні!

Усе дуже непросто, але в нас є для цього внутрішня сила.

Але це правда, що наших зусиль зараз треба ще більше – більше, щоб єдність працювала.

Єдність – це передусім люди.

На жаль, багатьох наших людей, багатьох найбільших носіїв української єдності, українського духу ми втратили.

Вони віддали своє життя заради нашого, заради життя України. І кожна така втрата забирала частинку від нашої України, від нашої консолідації. Від української впевненості.

Проте кожна втрата, кожна загибель наших героїв на полі бою додає незворотності українським змінам. Ми не можемо зрадити їх.

І це зобов’язує всіх нас робити значно більше, щоб компенсувати те, що вже не зроблять наші герої, полеглі герої України.

Шановні присутні!

Я прошу зараз хвилиною мовчання вшанувати пам’ять усіх наших героїв, які загинули заради нас із вами.

Дякуємо.

Шановні присутні!

Дорогі українці, українки!

(1)

Єдність – це перший пункт нашого *внутрішнього Плану стійкості*.

— І це те, без чого не може бути необхідних результатів ***Плану перемоги*** України, який був представлений вам і нашим партнерам.

У кожній війні, щоб не програти її, є речі, які може зробити сам народ, і є те, що можна зробити тільки в єдності із союзниками.

Саме тому потрібні ці два документи:

1) те, чого ми очікуємо від себе передусім, і

2) те, чого ми очікуємо від партнерів.

І наша внутрішня єдність завжди має бути такою, щоб об'єднувати і наших партнерів.

Світ може бути глухим іноді до окремих голосів, але не до цілого народу, який знає, чого хоче, працює об'єднано та вміє досягати своїх цілей.

Ми це довели. Україна довела, що існує цей фундаментальний зв'язок між нашою єдністю й тим, як об'єднуються серця інших. Зокрема у Європі. Зокрема в Америці. Зокрема в інших частинах усього світу, безумовно, від Аргентини до Японії.

Коли ми в Україні об'єдналися на свій захист, ми об'єднували й інших.

Український прапор впізнають в усьому світі та відчувають, що за нашим прапором є сила. Цього не було б без нашої єдності.

І без нашої єдності Європа не стала б настільки сильною в захисті спільних позицій та захисті своїх цінностей.

Зараз уже й не згадують, як раніше, що нібито Євросоюз ні на що не здатний. Не так давно це було мейнстримом у політичних розмовах. Нібито це бюрократія. Нібито Євросоюз не здолає криз і не витримає ударів.

Євросоюз досяг значно більшого, ніж від нього очікували. Як і Україна.

Багато в чому джерелом цих досягнень усієї Європи стало саме наше внутрішнє єднання, єднання тут, в Україні. Наше вміння не здатися складнощам і сміливо поглянути в очі історії 24 лютого.

Як результат – об'єднана Європа усвідомлює себе все більше глобальним суб'єктом і рухається до все більшої автономії, до більшої сили.

НАТО безальтернативне для всіх у Європі. Безальтернативне для нас і одночасно і свободи, і безпеки. Для всього цього.

Світ шукає нових форматів взаємодії, і Україна запропонувала свій формат – ***Формулу миру***, яка об'єднала сто країн і міжнародних організацій.

Я хочу подякувати зараз кожному, хто працював заради цього. Дякуємо вам, дякуємо партнерам.

Як результат усього того, що сталося завдяки нашій із вами єдності, значна частина світу усвідомлює зараз краще, ніж будь-коли, що мир не буває просто даністю, не буває подарунком, не може бути просто спадком.

Мир потребує зусиль, і це мають бути зусилля саме на основі єдності.

Ми досягли найбільшого рівня близькості із Європейським Союзом і НАТО за весь час незалежності.

— Вже сформовано всю необхідну архітектуру для перемовного процесу із Європейським Союзом. Ми маємо рухатися динамічно у перемовинах.

Вже незабаром завершимо процедуру скринінгу законодавства України. Вже на початку 2025 року ми готуємося відкрити перемовини щодо першого кластера. Дякую всій команді за роботу. Другий та всі інші кластери – без зволікань.

Україна має стати найшвидшою у вступі в ЄС.

— І тому кожен в Україні має бути найшвидшим в ухваленні та реалізації відповідних рішень, які трансформують нас, Українську державу.

Ключові принципи перетворень у нашій державі та необхідні рішення будуть зазначені в додатку до цього пункту Плану стійкості – у ***додатку щодо євроінтеграції***.

***

Життєво важливим для всіх нас є й **право України на членство в НАТО**.

План перемоги України **починається з пункту про негайне запрошення нашої держави в Альянс**.

— Запрошення – це політичний крок. Крок, який не змінює докорінно безпекових умов для партнерів та не означає для України негайної активізації п'ятої статті Договору про НАТО.

Хоча наші люди на це заслуговують, ***якщо чесно***.

Однак **українці захищають уже тисячу днів наш колективний спосіб життя у Європі** – право кожного європейського народу бути вільним і жити мирно зі своїми сусідами на континенті.

Україна буде в Альянсі. Буде, якщо ми з вами продовжимо говорити з Альянсом у єдності. Вся Україна як один. Тільки так народам не відмовляють. Саме так.

Ми уклали вже ***27 двосторонніх безпекових угод*** із нашими партнерами. Майже всі вони – члени НАТО. І вони підтримують вступ України в НАТО.

— Це число свідчить про те, що нас від Альянсу не відділяє нічого фундаментального. Тільки дефіцит сили, дефіцит політичної волі.

До речі, не української політичної волі. І ми переконаємо наших партнерів бути сміливими. Але тільки разом. Я впевнений у цьому. Ми це зможемо з вами.

І це не щось додаткове чи нове для України. **Альянс, НАТО – це те, на що ми заслуговуємо**. Це не подарунок для нас.

Це має бути виправленням партнерами історичної помилки.

Те, що потрібно було зробити ще вчора, щоб не було цієї війни.

Ми не торгуємо суверенітетом, безпекою чи майбутнім України.

Ми не відмовимося від прав України на всю свою територію.

І ми точно не дозволимо, не дозволимо нікому використати нашу державу в чиїхось передвиборчих баталіях у Європі.

За рахунок України виграти не вийде.

Разом з Україною виграти можна.

Тільки так.

І ми не відмовимося від раціонального підходу до гарантування прав нашої держави. Маємо діяти швидко, маємо діяти мудро.

Можливо, Україні доведеться когось у Москві пережити, щоб досягти всіх своїх цілей. Можливо.

Щоб відновити повну цілісність нашої держави.

Втім,

— в інформаційній сфері зовсім протилежне часто подається як нібито частина реальності.

Ми всі повинні об’єднано захищати справжню реальність. Тому нам потрібна ***інформаційна консолідація***.

1) Всіх, хто цінує ***свободу слова***.

2) Всіх, хто розуміє, як багато зараз технологічний прогрес змінює для медіа.

3) Всіх, хто бачить, які ресурси ***Росія витрачає на те, щоб зламати нас і світ своєю щоденною дезінформацією***.

Інформаційна консолідація **передусім комунікації влади**

– заради чіткості, вчасності, повноти інформування.

Інформаційна консолідація забезпечить перш за все

— емоційну стійкість нашого народу, емоційну стійкість України.

***

Наступне.

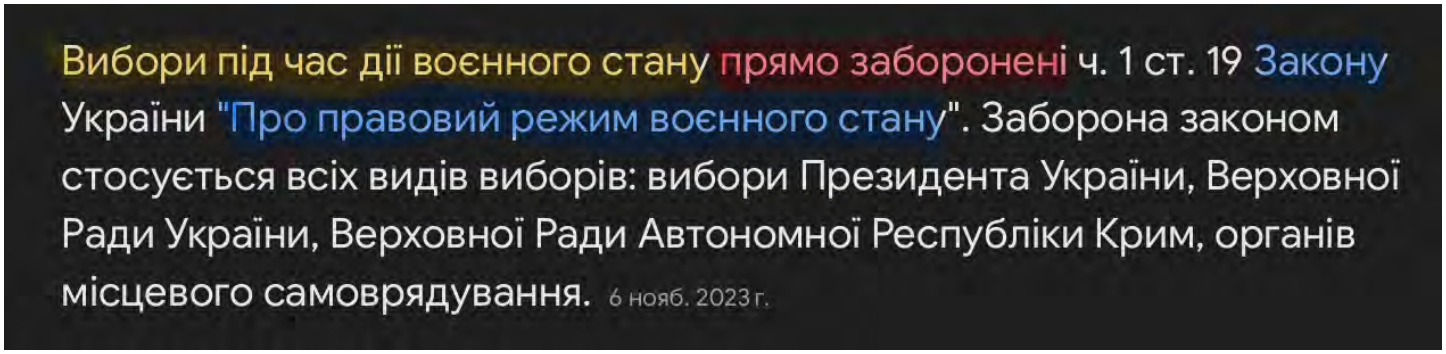

Ми всі знаємо, що **Конституція України та закон не дозволять проводити вибори у *воєнний час***.

— І ніхто у світі не вимагав і не вимагає цього від України.

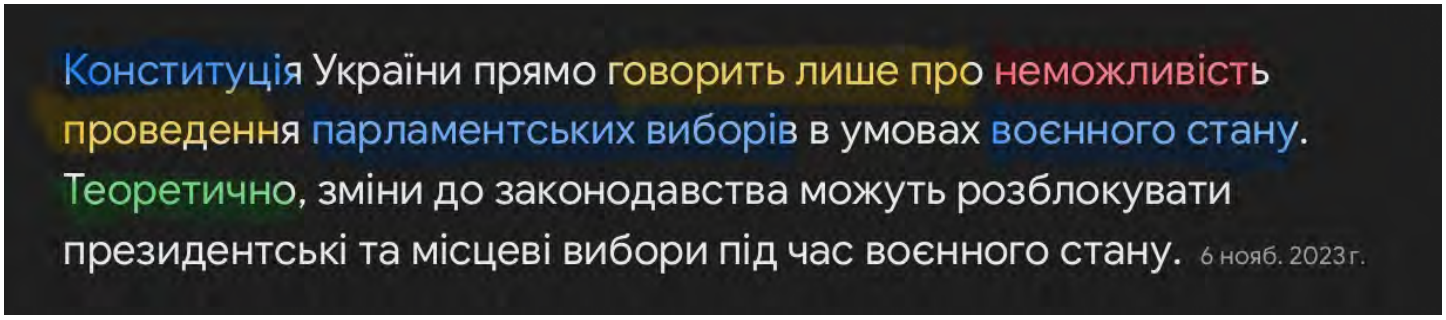

Але у нас, в України, є деякі люди, які, може, зголодніли до влади настільки, що хочуть боротьби всередині нашої держави більше, ніж заради нашої держави. Хочуть політичних суперечок в окопах, як у телестудіях.

Це згубно для України.

Україна спочатку потребує справедливого миру. А потім українці проведуть справедливі вибори.

— **Потрібно вміти ставити спільний інтерес вище, ніж будь-які особисті бажання.**

***

Ми маємо не забувати й про об'єднавчу силу справедливості. Це фундаментальна річ для всіх українців. Потрібні шляхи забезпечення цього. І безкомпромісність.

Зараз у залі Верховної Ради України – керівники всіх правоохоронних та антикорупційних органів України та системи судочинства. Це ваш вибір – як судитимуть про вас, якщо Україна не відчуватиме справедливості.

Відповідний перелік заходів буде представлений у додатку щодо законодавчих рішень.

***

Не менший пріоритет – ***зовнішня справедливість*** для України.

Єдиний винуватець війни – Росія.

Путін віддав наказ почати війну. Його оточення організовує ведення війни. Але **російська агресія тримається на вчинках і потуранні багатьох росіян**. Путін створив умови для вбивств. Але запускають ракети, запускають дрони, штурмують наші українські позиції, катують наших українців, полонених, військових, цивільних і забезпечують машину війни росіяни, а не просто одна божевільна особа в Кремлі.

Відповідальність Росії має бути колективною.

Те, що вони роблять, не спишеш тільки на силу державних репресій чи пропаганду.

Війна – це частина російської культури.

Тому кожен із Росії, хто претендує на сприйняття його чи її не за путінською «нормою», має зайняти недвозначну позицію щодо однозначних речей. Про Україну. Про Крим. Про Донбас. Про ордер Міжнародного кримінального суду на Путіна. І про трибунал для Росії за цю війну.

Все, що зроблено Росією за цю тисячу днів, не перекриєш однією фразою «ні війні». Потрібне повернення до моралі.

Але хоч би що сталося з Росією та росіянами далі, нам потрібен надійний всебічний захист від них.

Це має бути ще один елемент нашої єдності – наша ***ціннісна єдність***.

Культурний суверенітет України як одна з основ нашого державного суверенітету.

***

Наступне.

Нам потрібна спільна юридична, комунікаційна та адвокаційна робота держави та українських громадських сил.

> 1) — Трибунал проти Російської Федерації, 2) — конфіскація російських активів, 3) — дієві санкції проти Росії, 4) — стовідсоткове гарантування духовної незалежності України, 5) — українська культурна дипломатія, 6) — протидія дезінформації та 7) — розбудова нормальних державних комунікацій нашої держави, а також 8) — н**еобхідна трансформація наших державних інституцій**

– абсолютно все це неможливо без дієвої співпраці з громадянським суспільством.

Державні рішення, всі наші рішення мають бути підготовлені на основі найкращої експертизи, і ми вже напрацювали відповідні формати спільної роботи державних структур і суспільства.

Таких форматів потрібно більше.

Внутрішній План стійкості України

> **буде деталізований за участю**
>
> **1) — громадянського суспільства, 2) — бізнесу, 3) — культурної спільноти, 4) — медійників, 5) — правозахисників.**

***

Зокрема, вдалося реалізувати один із найбільш дієвих, на наш погляд, інструментів гарантування поваги до воїнів усередині підрозділів Збройних Сил України.

Вже працює ***система електронних переведень в армії***, і за перші дні її роботи в «Армії+» було погоджено вже більш ніж 500 переведень.

Загалом одним лише застосунком «Армія+» скористалися вже 410 тисяч наших воїнів, а всього в системі – 1 400 військових частин. Через застосунок опрацьовано 25 тисяч рапортів. Топові функції – електронні рапорти, модуль онлайн-навчання. Запущені опитування наших військових. Готується в Силах оборони також нове кадрове просування – без прив’язки звань до посад.

Це приклад того, що цифровізація в усіх сферах нашого державного життя є дійсно дієвим інструментом не просто спрощення процесів і подолання бюрократії, але й об'єднання людей – побудови довіри між державою та нашим українським суспільством.

Я доручив командуванню Сил оборони й безпеки України опрацювати поширення функціоналу «Армії+» на всі Сили оборони і безпеки, зокрема Національну гвардію України. Передусім це стосується знов-таки переведень.

Зміна підходів в управлінні людьми у Збройних Силах України, у Національній гвардії України, а також поширення найкращих практик управління, які застосовані в одних підрозділах, на всі інші елементи Сил оборони й безпеки України ***є центральним завданням оборонної політики*** нашої держави.

Кожен командир зараз відповідає одне й те саме на питання, що потрібно насамперед. І це – особовий склад. Це люди. Це комплектація наших бригад. Це навчання, дієве, реальне навчання.

> — Ми не маємо боятися говорити про складні речі та проблеми в нашій армії. Бо це наша армія. Ефективні рішення можливі лише за умови чесної розмови, відкритої розмови. Про мобілізацію. Про бронювання. Про СЗЧ.

Проблеми треба долати, а не замовчувати. Причини – з'ясовувати й прибирати. Швидше. Це потрібно було зробити вчора.

> Міністерство оборони України та військове командування повинні обрати й призначити ***військового омбудсмена*** – особистість, яка буде користуватися передусім довірою військових, довірою суспільства. Я чекаю цього найближчим часом.
>
> Всередині Сил оборони потрібні конфіденційні можливості для воїнів розв'язати проблеми, що виникають через порушення прав, розв'язувати їх.

Міністерство оборони України та військове командування повинні представити нашому суспільству нову систему контрактів про службу в Збройних Силах України для громадян, які не досягли віку мобілізації, але хочуть проявити себе найкращим чином у захисті України.

> Ці контракти матимуть відчутну, дуже конкретну мотиваційну складову.
>
> І не потрібно жодних спекуляцій: **наша держава не готує зниження мобілізаційного віку.**

На основі нових контрактних підходів ми маємо поступово переходити до формування армії більшою мірою завдяки контрактам, а не тільки мобілізації.

***

Загалом ***пункт щодо фронту*** в Плані стійкості, а також ***пункт щодо зброї*** будуть чи не найбільш об'ємними. Але зрозуміло, більшою мірою це закриті пункти.

Ми передбачаємо цілком конкретні заходи для стабілізації фронту, проведення Силами оборони й безпеки України необхідних операцій як на тимчасово окупованій території України, так і в Росії проти воєнних об'єктів, а також передбачаємо заходи для суттєво більшої технологічності Сил оборони України.

Зараз на деяких ділянках фронту – і це найбільш гарячі місця – під 90 % знищення техніки окупанта забезпечується саме дронами. FPV й інші дрони фактично компенсують дефіцит артилерії в нашій армії. І я вдячний усім, хто розвиває цей напрям, виробляє й постачає дрони на фронт, тренує наших операторів. Ця тепер уже масштабна українська галузь починалася щирим бажанням окремих патріотичних людей просто допомогти Україні та згодом переросла в таку серйозну нашу системну перевагу.

Втім, без особистого лідерства в цій системі, без окремих інноваторів, що випереджають сьогодення, випереджають систему, буде складно витримати гонку технологій із російською армією. Тому ми будемо й надалі заохочувати особисте лідерство та інновації.

Вчора на фронті ми говорили з командирами бригад, зокрема, про дрони та інновації.

Бригадам треба більше власних коштів для того, щоб вони самостійно, без бюрократії забезпечували себе дронами. Я це підтримую, ми це обов'язково підтримаємо. І ми збільшимо прямі кошти до бригад. Обов'язково.

Значну кількість дронів сьогодні дає держава. Значну кількість дронів дають наші волонтери. Дякуємо їм.

Але самі бригади часто бувають іще швидшими у визначенні та заповненні потреб.

І звертаюся до командирів усіх рівнів нашої держави, у наших Силах оборони й безпеки України: обов'язково дослух*а*йтесь до інноваційних пропозицій підлеглих, бережіть, будь ласка, тих, хто впроваджує технології, і поширюйте досвід найкращих рот і батальйонів у бригадах.

Дорогі українці, дорогі українки!

Україна вже робить максимум, щоб наростити власне виробництво гармат та артилерійських снарядів і виробництво у співпраці з партнерами. **Цього року ми вже виробили більш ніж 2,5 мільйона мінометних пострілів і снарядів**

до нашої артилерії калібрів від 60 до 155 міліметрів. Нарощуємо це виробництво.

Але так само нарощуємо все, що стосується дронів.

Наступного року Україна виробить як мінімум 30 тисяч далекобійних дронів. Хочу подякувати всім нашим компаніям – державним і приватним. Дякую за це.

Поставлене завдання зробити щонайменше 3 тисячі крилатих ракет і ракет-дронів.

Так само, як і в цьому році, в наступному ми повністю виконаємо цілі щодо виробництва й постачання всіх інших типів дронів.

Наші воїни вже забезпечують збиття російських розвідувальних дронів за допомогою наших дронів – FPV тощо. Продовжуємо шукати рішення для збиття «шахедів» за допомогою FPV.

***

Щодо ***ракетної програми*** багато хто вже запам'ятав, передусім росіяни, наші українські «нептуни».

Але ми зробили ще «довгі нептуни». Вже сама назва свідчить про завдання. І вже є перші ураження. Дякую вам.

Я пишаюся нашими українськими розробниками та виробниками ракет. Дякуємо вам.

Фактично щомісяця я стараюсь відвідувати наші оборонні підприємства. Ми не поширюємо цю інформацію в деталях. Не маємо права з погляду безпеки. Зрозуміло, що це наші закриті об'єкти на сьогодні.

Але на кожному такому об'єкті – і я хочу, щоб ви про це знали, – ми дякуємо всім працівникам від імені всіх вас, від імені всіх українців і від імені всіх українок, від імені всього нашого народу.

Це люди, які будують не просто ракети й дрони, створюють не просто снаряди чи техніку.

Українська зброя – це одна з основ української незалежності. Дякуємо вам іще раз.

Безумовно, одним лише нарощуванням виробництва ми не можемо обійтися.

Нам потрібно випереджати Росію в технологіях. Зараз часто ми шукаємо відповіді на їхні вже технологічні рішення. На жаль, але вони в них є. Потрібно, щоб вони шукали відповіді на наші технологічні рішення.

Саме це є головною ідеологією ***пункту «Зброя»*** у ***Плані стійкості***.

Заради цього в Україні впроваджується формат ***технологічної Ставки***.

> — **У цьому форматі на регулярній основі будемо збирати найкращих фахівців та найкорисніші технологічні ідеї.**
>
> Перше засідання нашої Ставки відбудеться на початку грудня.

Саме міцний оборонно-промисловий комплекс України здатен забезпечити нашій державі самостійність у виборі військової стратегії.

Реалізація воєнних пунктів Плану перемоги та відповідних пунктів Плану стійкості забезпечить реальне стратегічне стримування Росії. Навіть без ядерної зброї ми можемо знайти конвенційні інструменти стримування.

Наша зброя завжди буде нам першим гарантом.

3)

Ми готуємо для цього надійну ***фінансову основу***. Ми спрямовуємо власні інвестиції у виробництво зброї та залучаємо партнерів.

> Сьогодні, після нашого цього засідання, я зустрінуся з Прем'єр-міністром ***Данії*** Метте Фредеріксен. Вона прибула з візитом в Україну. Щоб підтримати нас у такий день – дуже дякую, Метте, – тисячний день повномасштабної війни. І щоб знову збільшити нашу співпрацю.

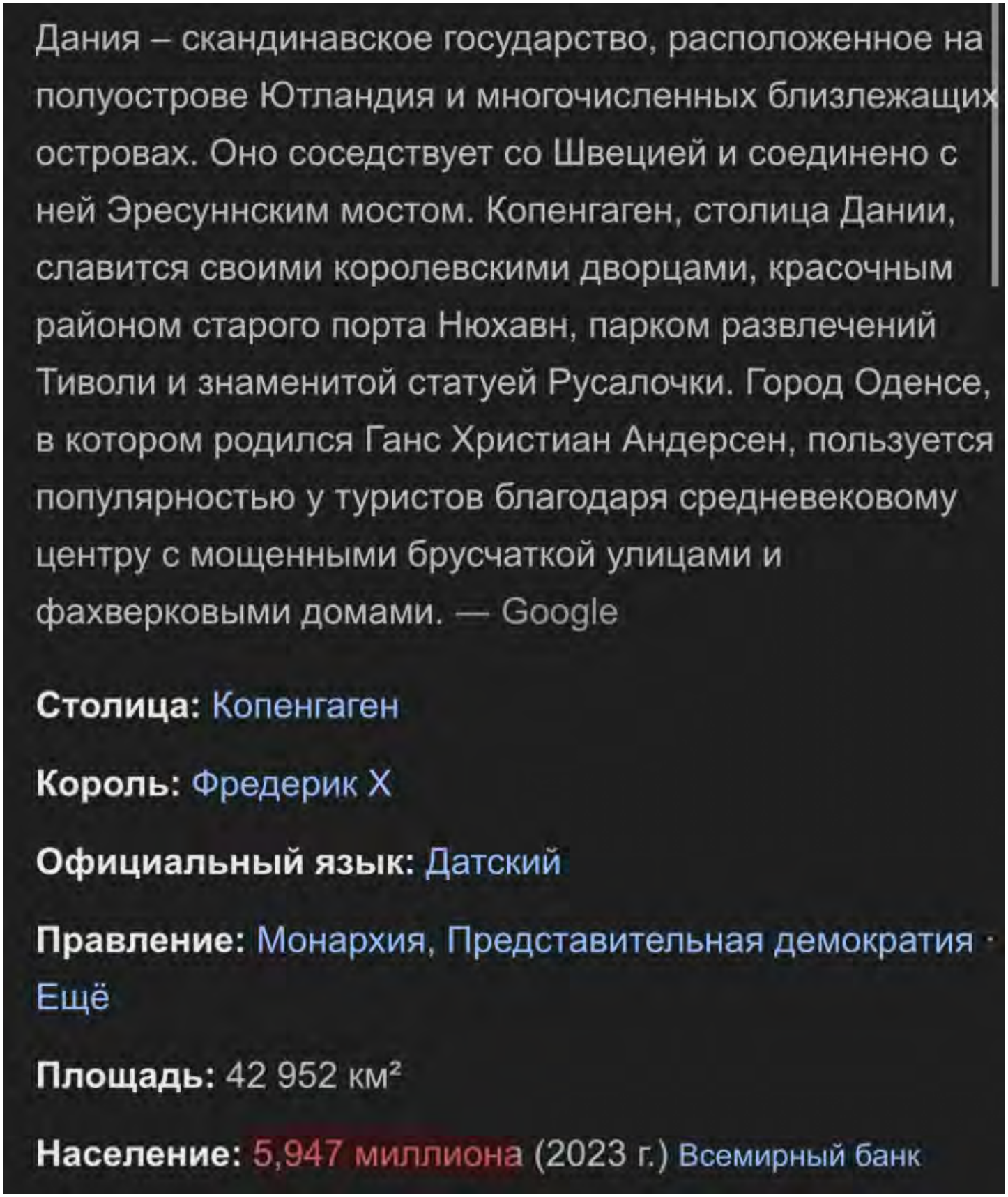

Данія стала дійсно **одним із найнадійніших оборонних партнерів** України.

Ми всі вдячні за це «нордикам», за цей формат «Україна – «Нордик». Вдячні Данії за їхнє лідерство. Завдяки данській моделі в український ОПК вже залучено понад 1 мільярд доларів від країн-партнерів. Дякуємо. Нещодавно приєдналася Норвегія. І маємо відкрити наш ОПК для повноцінної співпраці з партнерами.

Якщо разом із Британією чи Америкою ми здатні виробити тисячі одиниць на рік, значить, потрібен цей партнер навіть у державній частині ОПК. Ми залучили понад 40 іноземних оборонних компаній до роботи в Україні. У сфері ОПК працюють більш ніж 600 вітчизняних компаній, які загалом забезпечують 300 тисяч робочих місць. Це все – історичне досягнення України, українського народу.

Хотів би, щоб ми всі подякували нашим людям. Дуже дякую. Люди, які щоденно працюють, які виробляють нашу українську зброю. Дуже дякуємо вам.

Так само всі ми маємо бути вдячними кожному українському підприємцю, усім, хто зберігає та створює робочі місця абсолютно в усіх галузях української економіки. Зараз тут, в Україні.

4-1)

Попри все, попри війну, попри всі складнощі цієї війни українська економіка зберігає базову стійкість. І потребує ***нової економічної політики*** нашої держави. Політики, яка буде базуватися на кількох ключових речах.

1) **Перше** – максимальна підтримка українського підприємництва, локалізації та виробництва саме в Україні.

— Потрібне розширення доступу українських виробників до ринку публічних закупівель – усе, що можна виробляти в Україні, має вироблятися в Україні та закуповуватися передусім, за всієї поваги до партнерів, в українських виробників. Потрібне дієве страхування військових ризиків. Це факт. Потрібні послідовна дерегуляція та захист свободи підприємництва, які знайдуть своє відображення економічним зростанням. Безумовно, потрібне поступове зменшення частки перерозподілу ВВП державою.

2) **Друге** – це безпека ведення бізнесу та зниження тиску на бізнес від усіх державних інституцій, які контролюють діяльність інших, а не самі створюють додану вартість.

Сприятливість української юрисдикції та залучення інвестицій невіддільні від захищеності кожного «білого» бізнесу в Україні.

3) **Третє** – це чесність у відносинах між державою та бізнесом.

Ми зацікавлені у максимальній і легальній зайнятості в Україні. Це дуже важливо. В детінізації. І ми розуміємо, що цього не можна досягти лише силовими заходами. Потрібен стимул для детінізації, а не новий тиск. Потрібна довіра та якісне, не надмірне регулювання державою суспільних відносин.

Саме така економічна політика може привести Україну до стійкого економічного зростання, достатнього рівня забезпеченості оборонних потреб України та збереження людського капіталу завдяки тому, що українці зможуть реалізовувати в Україні себе та свої прагнення. Без сильної економіки цього не буде. А сильної економіки не буде без поваги до підприємництва та підприємців.

Тому фактично йдеться не просто про рішення щодо економіки. Йдеться про рішення щодо майбутнього.

4-2)

Іншою стороною економічної сили для України є здатність держави виконувати передусім свої зобов'язання, насамперед це ***соціальні зобов'язання,*** завдяки податкам і зборам.

> **І в цьому теж варто бути чіткими.** Саме внутрішнім ресурсом ми забезпечуємо наші Сили оборони й безпеки України. Тому сплачені податки – це зарплати воїнів.

І хоч зараз, у час війни, ми з об'єктивних причин не забезпечуємо себе самі необхідним фінансуванням на 100 %, все ж таки ми змогли гарантувати на цей і наступний роки повне фінансове забезпечення.

Ризиків для Сил оборони й безпеки України через фінансування немає. У цьому 2024році і в наступному 2025 .

> — Незалежно від політичної турбулентності будь-де у світі.

Всі зарплати та пенсії в Україні будуть виплачені згідно із законом. Ми маємо на це гроші.

Ми маємо пакет зимової підтримки для людей.

В березні 2025-го, як щороку, відбудеться індексація пенсій на рівень інфляції.

У наступному році передбачаємо розширення багатьох державних програм підтримки бізнесу та споживачів.

(1) Програма «5-7-9» минулого року стала фактично єдиним джерелом доступних кредитів для бізнесу. Цього року уряд почав переорієнтовувати її на інвестиційні цілі.

(2) Понад тисячу українських виробників купили нове обладнання завдяки грантовій програмі підтримки переробної промисловості.

(3) Програми «Зроблено в Україні» та «Національний кешбек» підтримують українського виробника та культуру уваги до виробництва саме в Україні.

(4) Програма «єОселя» допомагає українцям стати власниками саме свого дому, стимулює попит на будівельні матеріали та роботи.

(5) Буде відновлено також багато інших програм, програму «єПідтримка», яка точно стане в пригоді мільйонам українців.

Звісно, що за умови реалізації нашої ***<u>економічної стратегії</u>***, спрямованої на

— **зміцнення економічної свободи в Україні та визволення з-під надмірних регуляцій підприємницької сили українців, соціальних можливостей у держави та добробуту** в Україні

— **буде значно більше**.

Все це **буде відображено** в ***<u>пункті «Гроші»</u>*** Плану стійкості.

— Відповідні додатки до цього пункту будуть затверджені спільно представниками уряду України та нашими партнерами в українському бізнесі.

Шановні присутні!

Дорогі українці, українки!

Зараз я окреслив чотири пункти внутрішнього Плану стійкості.

1) — Перший – «Єдність». 2) — Другий – «Фронт». 3) — Третій – «Зброя». 4) — Четвертий – «Гроші».

Шість пунктів далі:

5) — «Енергетика» – найбільш закритий через злочинне прагнення Росії вкинути Україну в блекаут.

6) Далі – «Безпека».

Йдеться саме про **внутрішню безпеку** в наших містах, у наших громадах.

7) «Громади» – пункт щодо **взаємодії між державою та місцевим самоврядуванням.**

8) Далі – «Людський капітал», пункт, присвячений нашому стратегічному завданню – **створити всі умови для українців усіх поколінь та будь-якого походження, щоб жити й розвиватися в Україні**.

9) Далі йде «Культурний суверенітет» – як логічний **результат зростання людського капіталу** в Україні.

10) Та ще один, десятий пункт Плану стійкості, який підсумовує шлях нашої держави та нашого народу протягом тисячі днів цієї війни та водночас залишає моральну основу для життя України в майбутньому, – це пункт ***«Політика героїв»***.

***

Всі десять пунктів внутрішнього Плану стійкості разом із додатками до кожного пункту фактично стануть першою ***Українською доктриною***, яка має провести Україну від війни до миру.

Отже,

5)

пункт «Енергетика». Зверніть увагу: те, що дає будь-якій сучасній країні життєздатність.

Це особливий пункт Плану стійкості.

Щодо енергетики з безпекових причин можна сказати ще менше, ніж про фронт.

Найголовніше – вдячність.

> — Кожній нашій ремонтній бригаді. Всім працівникам і всім працівницям наших українських енергокомпаній. Дякуємо вам. А також усім у світі, хто допомагає Україні долати наслідки російських ударів по нашій енергетиці.

Загалом російська армія здійснила вже понад тисячу обстрілів об’єктів енергетики України. 900 цілеспрямованих російських атак проти об’єктів передачі електрики.

Більш ніж 220 цілеспрямованих російських атак проти об’єктів нашої генерації.

З початку повномасштабного вторгнення Росія окупувала близько 18 гігаватів енергопотужностей в Україні. Оце по-їхньому війна, війна проти людей, проти світла.

Але наші люди роблять усе, щоб не допустити темряви для України. Для всіх нас – для сімей, для дітей.

Кожен, хто працює заради нашої енергетики, заслуговує на нашу вдячність. Дякуємо ще раз!

Щодо захисту.

Проведено колосальну роботу. Жодних деталей розкривати не будемо.

> — Закритий додаток до цього пункту Плану стійкості буде містити конкретну інформацію з відповідним доступом, щоб зберігати контроль над процесами.

Завдання зрозуміле: завдяки всім формам захисту адаптуватися до постійної загрози російського терору. Відповідальність за виконання цього завдання персональна.

Наступне.

До кінця року вже будуть підготовлені ***паспорти енергетичної стійкості наших українських регіонів***.

> — Це вперше в Україні. Для всіх областей буде опрацьована основа для можливості витримати всі виклики в енергетиці.

Вже

> — в наступному 2025 році ми будемо імплементувати паспорти з погляду і генерації електрики, і генерації тепла. Це стосується, зокрема, децентралізації генерації.

Ми маємо звернути увагу також на управління споживанням енергії в Україні. Підтримка раціональності споживання енергії є обов'язком держави.

Ми звикли до такого терміну, як «енергоефективність». Але маємо також звикнути до того, що заходи з енергоефективності – це не про когось іншого в країні, хтось там відповідальний. Ні, це про кожного з нас. Це про мене, це про тебе, про кожного з нас.

Наступне – **Україна як енергетичний хаб**.

> — **Завдяки своїм можливостям в енергетиці наша країна може бути геополітично у Європі серед перших.**

Звичайно, це більшою мірою стосується часу після цієї війни. Але передумови для цього маємо створити ми вже зараз.

Атомна генерація – очевидний пріоритет.

Газ – збільшення видобутку, інтеграція нашої інфраструктури зберігання газу в європейську енергетичну практику, а також підтримка роботи української газотранспортної системи згідно з базовим сценарієм, для внутрішніх наших завдань.

Нафта – це збільшення видобутку та відновлення переробки. Складне завдання, але має стати досяжним. Усі підприємства Групи Нафтогаз покращили показники.

Особливо приємно сказати зараз про роботу державного менеджменту в Укрнафті.

> **— Після націоналізації Укрнафта досягла історично найбільших фінансових, дуже вагомих результатів.**

У 23-му – 24-му роках Укрнафта сплатила 78 мільярдів гривень тільки податків, має зараз чистого прибутку 43 мільярди. Постійно сплачує в бюджет дивіденди. І це в час війни. Дякуємо ще раз.

Показники, які дають розуміння того, скільки коштів було вкрадено в Укрнафті за десятиліття неналежного державного контролю.

Загалом енергетичний пункт Плану стійкості буде деталізований різними додатками – як закритими, так і відкритими, що в сукупності будуть чіткою енергетичною мапою для України на найближчі роки.

6)

Пункт шостий нашого Плану – «Безпека».

Саме ***внутрішня безпека*** в Україні.

Безпечний публічний простір та захищеність приватного життя є базовими потребами українців.

Я б ділив цей пункт на три блоки

> – 1) Україна сьогодні, 2) Україна повоєнна та 3) Україна сталого й надійного миру.

Які кроки робимо в час війни заради внутрішньої безпеки – це тільки частково відкрита інформація.

Зрозуміло, що

> **— в цій сфері є робота і для Служби безпеки України, і для всієї системи Міністерства внутрішніх справ України, і для всіх наших правоохоронних органів.**
>
> **Йдеться саме про жорстку роботу, яка не дозволяє ворогу підірвати життя України.**

Я вдячний усім, хто ефективно працює, щоб захистити нашу державу та людей від відповідних загроз. Дякуємо!

Наступне.

Міністерство внутрішніх справ України у взаємодії з іншими інституціями **впроваджує нову систему на загальнодержавному рівні – безпечна область, безпечне місто, безпечна громада.**

— Результатом має стати відповідний рівень захищеності в публічному просторі в Україні.

Максимальний пріоритет – безпека в навчальних закладах, передусім у школах по всій країні. Без винятку, в усіх громадах. Поліцейський у школі – обов'язково. Поліцейський у громаді – обов'язково. Люди мають бачити й знати, хто гарантує їм та їхнім дітям безпеку.

Безпековий пункт Плану стійкості передбачає й детальну роботу щодо укриттів.

Це **модернізація стандартів щодо наших укриттів, реконструкція та будівництво достатньої кількості нових укриттів**.

Окремо хочу відзначити принципово важливий і доволі простий проєкт, який має бути виконаний в усій Україні, – це ***рамки металошукачів*** на вході у школи, всі інші освітні заклади, наші громадські будівлі.

Це буквально одна з основ культури безпеки. Урядовці, обласна влада та місцеве самоврядування, дуже прошу: ви повинні представити чіткі строки реалізації цього проєкту заради безпеки всіх наших дітей, всіх українців.

Також хочу зробити кілька наголосів щодо часу після цієї війни.

1) — Перше – Україна братиме участь у ***конкуренції у світі за людей***, інвестиції та, в широкому сенсі слова, привабливість. Внутрішня безпека має стати конкурентною перевагою України.

2) — Друге – ми маємо зробити все можливе, щоб ***мінне забруднення*** нашої української землі не стало проблемою на покоління. Україні потрібне лідерство в технологіях та у виробництвах заради розмінування.

3) — І третє – ми маємо зробити все можливе, щоб ***закінчити цю війну справедливо*** для України. Але навіть за найкращого сценарію все одно залишиться це сусідство.

І в майбутньому українці не мають покладатись на те, що хтось чи щось там зміниться.

Тому укріплення державного кордону України, навчання українців цивільного захисту й домедичної допомоги, розгортання системи базової військової

підготовки є довготерміновою необхідністю. І це не про страх, а про впевненість і спокій.

Все це буде відображено в додатках.

7)

Наступний пункт Плану стійкості – це наші ***громади***, стійкі громади.

Стійкість усієї нашої держави має базуватися на максимальній ефективності управління в громадах. Люди мають відчувати, що громада – для них.

Ми створили спеціальну інституцію для того, щоб враховувати інтереси кожної громади при ухваленні державних рішень, – це ***Конгрес місцевих та регіональних влад***. Я вдячний усім, хто приєднується до цієї роботи.

Конгрес дає змогу кожній громаді бути почутою кожною державною інституцією.

Зараз, в умовах війни, прифронтові громади та громади у прикордонні з Росією потребують особливої підтримки.

Громади, які прийняли найбільше переселенців, потребують спеціальних рішень для більшої внутрішньої інтегрованості людей. Є диспропорція в доходах громад. Зрозуміло чому – у зв'язку з релокацією бізнесу та на основі віддаленості від фронту. І це лише кілька причин для того, щоб існували спеціальні принципи до нашої взаємодії з громадами у час війни.

Все це буде відображено в додатку.

Крім того, на рівні громад об'єктивно існує зараз та буде постійно збільшуватися міжнародний компонент роботи – роботи з нашими громадами, з громадами інших країн, країн-партнерів, а також із країнами, які взяли шефство або патронат над тим чи іншим нашим регіоном чи містом і опікуються його відбудовою.

Таких зв'язків, таких побратимств повинно бути якомога більше. І що більше в них буде змісту, як у співпраці, наприклад, між Данією та Миколаївщиною, то сильнішою буде вся наша держава.

І це завдання передусім МЗС України та уряду загалом – підтримувати й спрямовувати міжнародну роботу на рівні наших громад.

Має збільшуватись і співпраця між громадами в Україні на основі принципу «пліч-о-пліч». Розвиток проєктів згуртованості всередині нашої країни, коли тилові й більш спроможні на сьогодні громади підтримують і допомагають прифронтовим і тим, що під постійними обстрілами цього ворога.

Ми застосували заходи спеціальної підтримки нашого Харкова в умовах постійного російського терору, щоб життя залишалось у цьому місті, українському місті. Це стосується спеціальних податкових умов у Харкові. І це довело свою корисність.

Я доручаю розробити аналогічні умови для інших прикордонних міст – для наших центрів тяжіння на сході України, для Сум, для Чернігова.

Маємо не забувати й про наші громади, які зараз на тимчасово окупованій території.

Ми не забудемо цього. Україні потрібна готовність на всіх рівнях для того, щоб у правильний час та в результаті правильних заходів ми могли відновити контроль над усією своєю територією.

І повернути людей. Для цього Україні потрібна максимальна сила, передусім сила дипломатії.

8)

Наступний пункт Плану стійкості – «***Людський капітал***».

Фактично людський капітал – це про державну повагу до кожного й кожної з мільйонів наших людей.

Ми повинні створити всі умови для того, щоб українці – хоч би де вони перебували – справді могли відчувати себе українцями, працювати в Україні, з Україною, для України, зберігати справжній і сильний емоційний зв’язок із нашою державою, з усією нашою українською нацією, з її досягненнями, з її завданнями.

Бути українцем – це не бути осторонь України.

Потрібні такі умови для кожного громадянина України, для кожного, хто хоче пов’язати свою долю з Україною, з її майбутнім.

В додатках саме до цього пункту Плану стійкості буде опрацьовано:

1. Українську політику щодо відновлення. Бо нам потрібне відновлення не просто тих чи інших об’єктів, а відновлення передусім життя людей.
2. Національний стандарт безбар’єрності. І це стосується не тільки інфраструктури. Українська політика цифровізації – це прибирання саме таких бар’єрів, які не просто зменшували доступ різних груп у нашому суспільстві до державних послуг, але й робили Україну більш розділеною. Цифровізація додає Україні рівноправ’я всіх громадян. Ми маємо й будемо це розвивати. Українська «Дія», українська «Мрія» та всі

інші державні та громадські цифрові сервіси, які дуже важливі, продовжать зміцнюватись. Дякуємо всій команді, яка працює над цим.

3. Освіта. Нам потрібен новий та фактично надзвичайний підхід до освіти. Окрім всіх звичних функцій освітньої галузі, маємо забезпечити реалізацію ще одного завдання – збереження українських дітей, мільйонів… Може, навіть не ще одного, а головного: збереження мільйонів українських дітей, які зараз, на жаль, через цю війну перебувають у різних куточках світу, у різних країнах, – у полі української культури… Залишатися саме в полі українського національного буття. Від належного виконання цього завдання багато в чому залежить майбутнє нашої держави.

4. Потрібно модернізувати та зробити максимально дієвою нашу соціальну політику. Політика охорони здоров'я має бути спрямована на реальну досяжність національних цілей зі збереження знов-таки життя людей і збільшення тривалості життя українців. Україні потрібна спеціальна політика дитинства – конкретні заходи, які допомагають батьківству в Україні, підтримують сім'ї та сімейне виховання, дають дитині змогу рости в безпечному та сучасному соціальному середовищі.

5. Наша політика щодо церкви та релігійних організацій. За умови збереження світського характеру державних інституцій ми маємо й можемо розвивати партнерство між державою та церквою, між державою та релігійними спільнотами. В Україні є глобально важливий інституційний приклад такої співпраці – Рада церков і релігійних організацій, і на базі цієї інституції сформовано вже діалог між державою та всіма релігійними спільнотами України. В межах саме цього діалогу можемо визначати, які моделі більшої співпраці здатні зміцнити нашу державу та всіх наших людей, нашу духовну незалежність, нашу соціальну роботу в Українській державі.

Звичайно, не йдеться про московську церкву. Час тих, хто освячує терор, закінчився.

Слава Україні!

Які конкретні рішення можна озвучити зараз із метою збереження людського капіталу України?

Україні потрібен **інститут множинного громадянства**. Маємо визнати цю реальність: українці – це вже глобальна нація. І маємо не намагатися обмежити їхні права, обмежити це, а спрямувати в інтересах України.

Україні потрібен **перезапуск дипломатичної служби**. Це стосується різних аспектів роботи нашої дипломатії – і фінансових, і персональних. Зараз ми опрацьовуємо це разом із міністром закордонних справ України.

До кінця року будуть проведені заміни в корпусі послів України. Особливу увагу приділяємо державам G7+. Заповнимо всі вакансії українських послів. Усі до кінця року.

Також Україні потрібне **інституційне посилення всієї політики щодо українців за кордоном** – щодо наших людей з усіх хвиль міграції.

Ми маємо створити спеціальний орган центральної виконавчої влади – ***Міністерство об'єднання українців***, яке буде займатися справами глобальної багатомільйонної української спільноти не поміж інших справ, а цілеспрямовано.

До кінця 2024 року представимо на затвердження кандидатуру міністра.

Звичайно, не забуваємо про дуже приземлені, важливі, дуже конкретні, відчутні рішення, які допомагають людям кожного дня. Зокрема, цього року ми запровадили для всіх наших українських діточок із першого по четвертий клас школи ***безкоштовне харчування.***

Я доручив уряду забезпечити в наступному році безкоштовне харчування для всіх наших українських школярів. Це важливо, важливо зробити.

9)

Наступний пункт нашого Плану стійкості – «***Культурний суверенітет***».

І ми опрацьовуємо цей пункт разом з українською культурною спільнотою.

Коли ми готували концептуальні основи Плану стійкості, провели серію зустрічей із ***різними українськими діячами***. На одній із зустрічей було запропоновано формат, який може стати дуже продуктивним, на мій погляд, для оновлення української культурної політики.

Фактично було запропоновано

— **зібрати велику *культурну коаліцію*** – на регулярній основі – усіх тих, хто має бачення для культурної політики в Україні, українців, знає, які рішення можуть допомогти, і головне – своїм досвідом довів, що вміє бути результативним.

Ми обов'язково реалізуємо такий формат.

Загалом **будемо додавати політиці Української держави щодо культури таких спільних сил**. Потрібні партнерства. Як в Україні, так і на міжнародному рівні.

Ми реалізуємо формат «культурного Рамштайну» для України. Пан міністр Микола ***Точицький*** представить деталі. І це дуже важливо: ми реалізуємо це вже в наступному 2025 році.

Наступне.

Україні потрібен буквально календар заходів для української культури

– в усіх регіонах світу, на весь рік, щоб ми могли на рівні держави цілеспрямовано, системно підтримувати український контент, український культурний продукт.

Нам потрібна ***культурна дипломатія***

– активне просування наших ***українських наративів*** через культурні, мистецькі проєкти за кордоном.

Потрібна побудова, побудова довготривалих професійних зв'язків та культурної кооперації з культурними інституціями країн-партнерів.

Потрібна підтримка перекладів українських авторів іншими мовами та інтеграція наших україністичних студій в академічні кола світу. Більше цього потрібно. Тобто фактично – системне сприяння створенню кафедр україністики у світових університетах.

Саме мовою культури можна досягти тих країн і тих спільнот, які недосяжні для нашої політики чи інформаційної сфери.

Наступне.

Створення сучасних культурних просторів і сучасних культурних можливостей, перегляд, оновлення ***культурної інфраструктури***.

Захист, пошук і повернення нашої української культурної та історичної спадщини. Збір доказів щодо злочинів проти культурної спадщини та забезпечення відповідальності Росії.

Збереження наявних музейних колекцій, але й розвиток інфраструктури сучасного мистецтва.

І найочевидніше.

Цілеспрямоване, системне **створення нашого, українського контенту**.

Такого контенту, **який здатен повністю замістити російський контент**. Це інвестиції у створення українського культурного продукту для різних соціальних груп, різних вікових категорій. Передусім для наших дітей. **І це питання – і про стійкість, це питання про нашу безпеку зараз і потім.**

Ми повинні переграти Росію в цьому. Повинні. Це наше завдання.

10)

І, нарешті, десятий пункт Плану стійкості – «***Політика героїв***».

Чи не найбільш відповідальний пункт із морального погляду.

Ми всі розуміємо, які речі потрібні:

(1) Врегулювання переходу з військової служби у статус ветерана.

(2) Залучення наших ветеранів на державну службу.

(3) Програми підтримки ветеранів та їхніх сімей, сімей наших воїнів.

(4) Повна інтеграція ветеранів у суспільне та економічне життя.

(5) Освіта для наших ветеранів.

(6) Підтримка в освіті дітей наших воїнів.

(7) Належна реабілітація після поранень, після полону.

(8) Належна комунікація із сім'ями полонених воїнів та зниклих безвісти героїв України.

(9) Належна підтримка…

Все повинно дати інституційну гарантію того, що держава та суспільство завжди поруч із ветераном та його сім'єю. І це потрібно повністю, системно реалізувати.

Що вже робиться?

1) — Перше – ***здоров'я*** ветеранів. Реабілітація. У кожній кластерній та надкластерній лікарні створюються на сьогодні реабілітаційні відділення та центри ментального здоров'я. Треба більше.

> Завдання для урядовців, для місцевої влади: у 2025 році амбулаторні реабілітаційні відділення мають бути в кожній громаді, де є лікувальний заклад.
>
> З наступного року запускається й додаткова оплата для сімейних лікарів за декларації, що укладені саме з нашими ветеранами.

2) — Друге – завершені підготовчі роботи для запуску програми ***помічника*** ветерана.

Ухвалені необхідні нормативні акти, виділені в бюджеті кошти, у наступному році заплановано навчити та оплатити працю 11 тисяч фахівців із супроводу ветеранів.

3) — Третє – ***мережа ветеранських просторів***. У кожному районі нашої країни має бути такий ветеранський простір.

Щонайменше 80 нових ветеранських просторів будуть побудовані у громадах уже в наступному році.

4) — Четверте – програми економічної та соціальної ***підтримки*** для ветеранів.

Одне з ключових питань – це свій дім.

За цей рік за всіх складнощів майже 4,5 тисячі сімей ветеранів були забезпечені допомогою на придбання житла. І це важливо дуже. І окремо діє наша програма особливої шани до Героїв України. 274 сім'ї Героїв забезпечені квартирами.

5) — П'яте – ***освітні програми***. 2200 ветеранів здобули в цьому році нову освіту в центрах професійно-технічної освіти. В наступному році ми продовжимо такі програми навчання.

З першого січня нового року діятиме програма ***підтримки освіти для дітей ветеранів***. І це дуже важливо.

І в спеціальних додатках до цього пункту Плану стійкості має бути ще відчутна кількість і якість програм на підтримку ветеранської політики в Україні.

Дорогі українці, дорогі українки!

Повністю План внутрішньої стійкості для нашої держави з усіма додатками буде представлений і переданий у грудні цього 2024 року.

Головне – **справжня стійкість** для України.

Тисяча днів цієї війни.

Тисяча днів, як українці дали Путіну по зубах.

Ми маємо закінчити цю війну – завершити її справедливо.

Але так, щоб навіть беззубим Путін в Україну не повернувся.

Ми це повинні забезпечити. Це наш обов'язок.

Слава Україні!

***

№ 306-2

***

№ 307

Голова КМВА Попко підсвітив реальний бардак, що коїться в Києві під керівництвом Кличка

УКРАЇНА

КИЇВСЬКА МІСЬКА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

14.11.2024 № 1312

Про зміни у складі комісії з припинення Голосіївської районної у місті Києві ради

Відповідно до Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 68/2022 «Про утворення військових адміністрацій», у зв'язку з кадровими змінами:

Унести зміни до складу комісії з припинення Голосіївської районної у місті Києві ради, затвердженого розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 30 вересня 2010 року № 787 (у редакції розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 06 червня 2019 року № 1037), виклавши його в новій редакції, що додається.

Начальник Київської міської
військової адміністрації
генерал-полковник Сергій ПОПКО

001060

2024-11-20

Могильний

Я раніше вже писав, що за моїм особистим переконанням, ***Кличко*** **виступав проти відновлення Райрад не тому, що боявся втратити владу, а тому, що для створення нових Райрад треба спочатку... закінчити ліквідацію старих!**

Там стільки роздеребанили комунального майна, "загубленого" при передачі із власності районів на місто, що досі ніяк хвости підчистити не можуть.

Хоча рішення Київради про ліквідацію Райрад було ще в 2010 році, вони досі не всі ліквідовані.

Минуло понад 14 років - і черговий раз змінюють склад комісії з припинення Голосіївської районної у місті Києві ради...

***

№ 308

Выход войны на глобальный уровень и "пас друга" Байдена Трампу

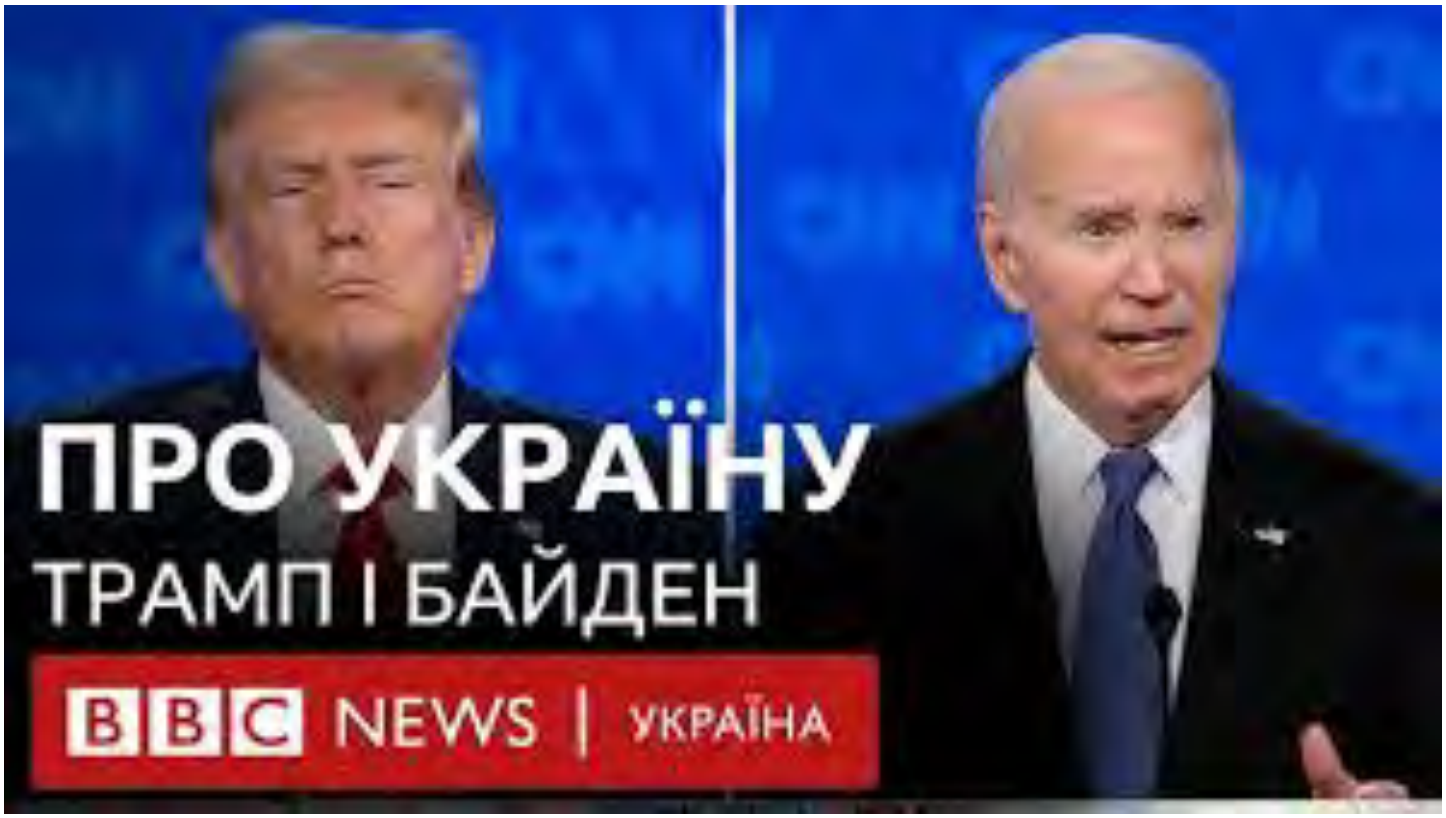

2024–11-19

Кущ

Разрешение США на удары дальнобойным оружием по территории РФ и новая российская ядерная доктрина. Обсудим версии.

В первую очередь,

> — максимально несостоятельна версия касательно того, чтто это, мол, некая "мина", которую Байден оставляет Трампу и чуть ли не попытка не допустить приход оного в власти с помощью резкой радикализации ситуации в мире.

Начнем с того, что **часть наших экспертов "набрасывают" на политическую систему США представления о политической культуре в Украине, а это, как говорят в Одессе, две большие разницы.**

Вообще, **аберрацией "переноса" в Украине грешат многие.**

У нас принято проецировать на других свои представления о мире и формате политических отношений.

Но

1) — если для пропагандиста самое опасное - поверить в собственную пропаганду, то

2) — для аналитика - не устранить фактор субъективного восприятия реальности.

К сожалению,

3) — **в Украине многие представляют себе отношения республиканцев и демократов в стиле отношений партии регионов и Нашей Украины, а отношения между Трампом и Байденом в стиле отношений Порошенко и Зеленского.**

Но

— в западной политической культуре не принято «демонтировать мониторы в ситуационной комнате СНБО, купленные за "наличку".

И

— не принято оставлять преемникам мины в виде "внезапных" изменений Конституции.

Более того,

— в США есть понятие "переходной администрации", когда все решения, принимаемые уходящей командой, согласовываются с командой победителя.

Так происходит и сейчас.

Более того,

1) — демократы в данный момент явно не в том тонусе, чтобы разыгрывать подобные "спектакли": они пребывают в состоянии электорального разгрома и политической деморализации.

Особенно с учетом масштабов "техасской резни бензопилой" на выборах и президента, и парламента.

Более того,

2) — нет волевого источника для "хлопанья дверью".

Байден явно не в таких кондициях, более того, он обижен на своих однопартийцев, так как до сих пор уверен, что победил бы Трампа, если бы его не списали в тираж.

Харрис после столь сильного личного поражения также не готова к роли "радикализатора". Кроме того, ее "заводские настройки" - это пребывание в тени более сильного лидера. Она никогда не брала инициативу в свои руки.

Тогда кто же?

Блинкен?

— Да, он хорошо может сбацать на гитаре в киевском баре, но вряд ли способен на столь масштабную радикализацию.

Кроме того, необходимо учитывать, что

— с 15 декабря в США начинается мертвый политический сезон и он продлится до инаугурации нового президента в январе.

А за три недели, даже при очень сильном желании, новую модель войны запустить нельзя.

Тогда что же происходит?

Использую бейсбольную терминологию.

Питчер - игрок, который бросает мяч с питчерской горки к дому, где его ловит кэтчер. Считается важнейшей позицией на поле.

Кэтчер - игрок, находящий за домом и принимающий подачи питчера. Важная позиция, требующая не только персональных навыков игрока, но и согласованности действий с питчером.

Теперь расставим игроков на поле.

Питчер - это Байден, а Кэтчер - это Трамп.

Байден запускает мяч "радикализации", а Трамп должен его "поймать" в начале следующего года.

В этом есть очень важный смысл.

Дело в том, что

— **мирные переговоры Трампа и Путина в нынешнем формате войны несут в себе ряд угроз для США и персонально для нового президента.**

Мы уже увидели, что даже звонок Шольца Путину вызвал критику в адрес Германии.

Любая личная встреча с Путиным вызовет еще большее сопротивление в кругах западного истеблишмента.

Можно предположить, что Трамп просто не обратит внимание на подобные замечания.

— **Но о чем тогда Трампу говорить с Путиным?** О том, как линия разграничения пройдет в Запорожской или Херсонской области?

В нынешнем формате, война представляет собой региональный территориальный конфликт, например, как когда-то между Индией и Пакистаном или Ираном и Ираком.

Выглядело бы странным, если бы Трамп вел переговоры об Украине без Украине и решал с Путиным некие территориальные вопросы, которые затрагивают национальные интересы другого суверенного государства.

В любом случае, это выглядело бы крайне отрицательно и не было бы воспринято прежде всего в Украине и Европе.

Кстати,

1) — Путин всегда старался снизить статус войны против Украины с помощью таких эвфемизмов как "СВО" и запрета называть войну войной.

С другой стороны,

2) — Путин максимально повышает международный статус противостояния, подчеркивая, что это конфликт между Россией и Западом.

И здесь уже термин "война" не только не запрещается, но и поощряется. А также пишется с большой буквы. В России даже начали прощупывать новый термин "Оборонительная Война" с Западом.

Байден всячески уходит от данной классификации.

Его позиция была следующей:

— 1) — есть Россия как агрессор и Украина - как жертва агрессии; 2) — никакого внешнего контекста у этого конфликта нет; 3) — любые попытки поиска такого контекста - оправдание агрессии; 4) — задача США - помочь Украине; 5) — Америке нечего обсуждать с Москвой (что не мешало проводить закрытые консультации по уровням эскалации).

Именно поэтому никакой встречи Байдена с Путиным в течение трех лет быть не могло, равно как и встречи Харрис с Путиным в течение ближайших четырех лет в случае ее победы.

Проводить в рамках такого "наследия" встречу Трампа и Путина крайне опасно для новой американской администрации.

Но это встреча, скорее всего, будет.

— **И для ее проведения, война РФ против Украины должна получить глобальный контекст.**

Уровень угроз должен выйти на *международный уровень.*

То есть,

— **это уже должно быть не просто "дело" двух противоборствующих сторон. Это должно касаться десятков стран и безопасности их граждан.**

Это должен быть *Карибский кризис 2.0.*

Трамп пришел к власти под лозунгом "не допустить Третью мировую войну".

И к моменту его инаугурации, общий фон должен быть именно таким.

— Во время Карибского кризиса в 1962 году, никто уже не вспоминал про Кубу и Фидель Кастро не участвовал в переговорах Кеннеди и Хрущева.

Трамп должен именно предотвратить "Третью мировую войну". Именно об этом сейчас пишут его сторонники, например, Илон Маск, создавая соответствующий информационный контекст.

За это можно получить Нобелевскую премию мира, войти в историю и стать героем документальных и художественных фильмов.

Но для разрядки, вначале должно возникнуть напряжение.

Именно поэтому,

— **администрация Байдена выступила в качестве контрапункта администрации Трампа.** Контрапункт - осмысленное противопоставление.

Зачем это нужно Байдену?

Самое главное, что это нужно глубинному государству.

Возможно тут присутствуют и некие личные моменты взаимоотношений двух политиков (скрытые договоренности). А возможно это вообще не решение Байдена, а переходной администрации.

По большому счету, это не столь важно.

Важно другое:

— **«Байден - подал, а Трампу теперь это ловить».**

***

№ 309

Огляд... На порядку денному, безумовно, протягом найближчих тижнів будуть плани (задуми) сторін на зимову кампанію 2024-2025-го років...

2024-11-20

Машовець

Тому, як на мене, протягом цього й частини наступного тижня, буде доцільним розглянути зразу з кількох "точек зору" це питання й потім - спробувати зробити якісь узагальненні висновки...

1. Сьогодні розпочнемо з "ресурсної" складової...

Особовий склад, ОВТ, формування резервів й т.п...

Будуть певні цифри, номери та покажчики... тобто, доволі нудний контент. Тому, тим, хто хоче "міцних емоцій" та "побольше трЭша", раджу зразу перевернути й не читати...

Отже, у визначення основних обрисів (у сенсі - характеру) кампанії противника на вище вказаний період, безумовно, важливого значення має факт наявності\відсутності у нього певного "інструменту" для цього (так, я маю на увазі стратегічне угрупування російських військ, яке діє на території України та навколо неї). Більше того, одне з вирішальних значень, при цьому,

буде мати його розмір та якість... тобто чисельність та рівень його боєздатності (ну або його основних складових частин...).

Тож, спробуємо розібратися...

1. Станом на ранок 16.11. 2024-го загальна чисельність "Объединённой группировки вс рф на юго-западном твд" (це офіційна назва діючої (воюючої в Україні) різновидової та різнородної частини(стратегічного угрупування) російського війска) складала - 567.2 тисячі військовослужбовців.

> Це з урахуванням ряду останніх стратегічних та оперативних перегрупувань військ (сил) противника, як на окремих операційних напрямках, так й в межах всього стратегічного угрупування його військ, або всієї його армії...

Таким чином, стає зрозуміло, що озвучена генералом ***Сирським*** пару місяців тому **ЗАПЛАНОВАНА (БАЖАНА) чисельність цього угрупування російських військ у 690 тисяч в\сл, принаймні до кінця поточного року, НЕ БУДЕ ДОСЯГНУТА.**

Причому,

> **— це трапиться, навіть, якщо пуйло прямо завтра об'явить мобілізацію...**

Що це означає, стосовно характеру зимової кампанії 2024\2025-го років...?

А це означає, що

> **— продовжувати бойові дії на теренах України російському командуванню та військово-політичному керівництву у кремлі, протягом вказаного періоду, доведеться, в основному, майже тим же самим складом сил й засобів, який в нього ВЖЕ розгорнутий у структурі його стратегічного угрупування в Україні, причому, включаючі майже ВСІ операційни напрямки... як основні, так й допоміжні (другорядні)....**

Звісно,

> — зміни у ЗАГАЛЬНІЙ струткткурі стратегічного угрупування противника цілком можливі, але навряд чи вони будуть мати стратегічний обсяг та характер.

Ба,

> — навіть, більше... оперативний - також під великим питанням...

Я зустрічав на просторах "тирнету" цікаву думку ряду експертів про те, що головним елементом стратегії кремля у цій війні є намагання довести чисельність угрупування своїх військ в Україні до мільонної позначки й шляхом мобілізаційного "перевантаження" просто задавити нас цією масою...

У цій стрункій версії усе виглядає нібито цілком логічно та послідовно, за одним невеликим виключенням - між БАЖАННЯМ та РЕАЛЬНИМИ СПРОМОЖНОСТЯМИ пролягає значна відстань, іноді це - натуральна прірва...

Так звана "часткова мобілізація", яка стартувала осінню 2022-го року й з тих пір триває й досі (в основному, у прихованому режимі), дала російському командуванню у своїй першій "хвилі" приблизно 150-180 тисяч "голів", ще 100-120 вони добрали у другій...

й,

> **навіть, враховуючі втрати протягом 2023-го року, а також приток різного роду добровольців, найманців та контрактників,**

зуміли вийти на 2024-й рік на показник у півмільйона в\сл (навіть, трохи більше) к моменту, коли запланували початок свого Стратегічного наступу (кінець червня - початок липня нинішнього року)...

Але з тих пір чисельність російського стратегічного угрупування, яким воно, власне, й веде цю війну, коливалася достатньо показово...

Свого піку вона досягнула літом (перед "походом на Вовчанськ") - до 578-580 тисяч (я навіть, в одному зведенні зустрічав цифру у 589 тисяч)...

Потім - лише зменшувалася, був момент,

> — коли впала до 542-х - 545-и тисяч...

Й ось, на кінець осені - початок зими, за рахунок закінчення "відкладеного" формування та розгортання ряду резервних дивізій, які вже почали "перекатами" прибувати на фронт, їм вдалося довести цей показник до позначки - 567 тисяч...

Погодьтеся,

> **— це не коливання у межах "плюс-минус 200-300 тисяч", як би МАЛО відбуватись, якщо кремль дійсно був би спроможний в реальності нарощувати чисельність свого воюючого в Україні стратегічного угрупування "в пределах милиона".**

Однак,

— це також не означає, що він НЕ ХОЧЕ цього, це лише означає, що він НЕ МОЖЕ цього зробити на даний момент.

Або краще сказати

— НЕ МОЖЕ СОБІ ДОЗВОЛИТИ МОБІЛІЗАЦІЮ...

Причому,

— по багатьом причинам - починаючи з соціально-економічних, закінчуючи внутрішньо- та зовнішньополітичними...

2. Протягом 2024-го року російське військове командування стратегічного рівня на додаток до розгорнутих у 2022-2023-му роках розгортало\розгортує 6 (ШІСТЬ) формувань у ранзі "дивізія" (основне тактичне з'єднання сухопутних військ), а саме...

(1) - 27-а мотострілецька дивізія (мсд) у складі 2-ї загальновійськової армії (ЗВА) - УВ "Центр"

(2) - 68-а та 69-а мсд у складі 6-ї ЗВА - УВ "Север"

(3) - 71-а мсд у складі 14-го армійського корпусу (АК) - УВ "Север"

(4) - 72-а мсд у складі 44-го АК - УВ "Север"

(5) - 73-а та 74-а мсд у складі 41-ї ЗВА - УВ "Центр"

На жовтень місяць вони перебували у наступному стані:

(1) - 27-а мсд - сформована, введена у бій на Курахівському та Покровському напрямках

(2) - 68-а мсд - формується (або ЗАПЛАНОВАНЕ формування)

(3) - 69-а мсд - сформована, частково введена у бій на Вовчанському та Курському напрямках

(4) - 71-а мсд - доформовується, частиною сил вже введена у бій на Курському на Вовчанському напрямках

(5) - 72-а мсд - сформована, введена у бій на Курському та Вовчанському напрямках

(6) - 73-а мсд - формується (або ЗАПЛАНОВАНЕ формування)

(7) - 74-а мсд - формується (ймовірно, близька до завершення процесу)...

Як бачимо, склад й структура резервів противника, які підпадаються (звісно, з "натяжко") під визначення "стратегічні резерви" - достатньо красномовні. За

фактом, це - операційні зони УВ "Север" та "Центр", тобто ті, де, НА ДАНИЙ МОМЕНТ, противник ВЖЕ НАСТУПАЄ, прагнучи досягнути саме ОПЕРАТИВНОГО результату.

3. Які ми можемо зробити висновки, на основі п.1 та п.2, якщо спробуємо їх поєднати, у контексті МОЖЛИВОГО характеру дій противника на майбутню зимову кампанію?

Вірно...

Очевидно, на даний момент, противник буде вимушений:

1) - Або продовжити свої активні (у сенсі, наступальні) операції саме у смугах УВ "Центр" та УВ "Север"...

2) - Або, у разі переносу зусиль на інші операційні напрямки, проводити СТРАТЕГІЧНЕ ПЕРЕГРУПУВАННЯ на всьому твд... не маючи можливості ДОКОРІННОГО та ОДНОЧАСНОГО нарощування чисельності всього свого стртаегічного угрупування військ

Є ще й третій варіант...

3) - Його наступ може завершитись НЕВДАЧЕЮ, із розгромним для нього рахунком, тоді взагалі, на більшості операційних напрямків доведеться переходити до оборони. Але, на даний момент, цей варіант, як на мене, видається, поки що малоймовірним... хоча й не неможливим взагалі.

Все це, разом узяте, спрощує стратегічне планування для ЗСУ...

але,

— наскільки саме... стане зрозумілим вже перед самим Новим роком...

***

№ 310-1

Conservatism and Freedom: A Libertarian Comment

di Murray N. ***Rothbard***

Modern Age is to be warmly congratulated for its articles on “Conservatism and Freedom” in the Fall, 1960 issue. Certainly, there is no more important intellectual task than launching a dialogue toward a synthesis of the two most important intellectual currents on the American “Right” today:

the conservative and the libertarian. Modern Age can make, and has begun to make, a notable contribution toward that dialogue. As a libertarian, I have been aware for some time of the importance, not only of converting authoritarian conservatives to the cause of freedom, but also of convincing the libertarians of the great importance of recognizing the existence of an objective moral order. As both Messrs. Meyer and Evans point out, there can be no truly moral choice unless that choice is made in freedom; similarly, there can be no really firmly grounded and consistent defense of freedom unless that defense is rooted in moral principle. In concentrating on the ends of choice, the conservative, by neglecting the conditions of choice, loses that very morality of conduct with which he is so concerned. And the libertarian, by concentrating only on the means, or conditions, of choice and ignoring the ends, throws away an essential moral defense of his own position.

I was particularly impressed by Frank Meyer's admirable article. I pass over reluctantly the temptation to quote extensively from his essay. I don't think there is anyone in the "conservative" camp who has as great an understanding of, or sympathy with, the libertarian, or "classical liberal" tradition. In contrast to Mr. [M. Stanton] Evans, for example, who chides the libertarian for believing that liberty is the highest moral end for man, Meyer sees that the best libertarians have realized, with Lord Acton, that liberty is the highest political end, i.e., the highest end that is proper for government, the organized arm of coercion, to achieve. I am a devoted adherent of a large part of the Aristotelian-Thomist philosophical tradition; but one part of that tradition has been politically disastrous for the West: the Greek notion that the State is somehow the most important ethical institution in society, and that therefore what is good for men to pursue is automatically good for the State to pursue. There, I believe, is the critical error of the authoritarian conservative creed, of the old-style "natural law" tradition before its proper corrective in the individualist, natural rights variant of that tradition as coined in the seventeenth and eighteenth centuries.

Here, perhaps, is the gravest failure of the Meyer and Evans articles: the failure to distinguish, in discussing classical liberalism, between the eighteenth and the nineteenth century versions of that creed. Their strictures apply, and properly so, to the nineteenth century version, which, admittedly, is much more common today: Benthamite, utilitarian. even positivistic – a version particularly prevalent among neo-classical economists. It is this wing of liberalism that has been remiss in recognizing objective moral values. The older seventeenth and eighteenth century version, however, was quite different: it believed staunchly in an objective moral order of natural laws, discoverable by man's reason; and, as part of that moral order, it discovered the importance of individualism and the natural rights of person and property as the proper political end. It therefore worked, though often unwittingly, within the Thomist natural law tradition of the West, adding a full libertarianism to that tradition. Whether or not the older libertarians were Christians theologically, they were certainly Christians philosophically. Neither Meyer nor

Evans, therefore, do proper justice to those libertarians of the Enlightenment who have, in a sense, already anticipated our dialogue and our synthesis.

Aside from this general caveat, I have only a few minor criticisms of Mr. Meyer's article. Meyer recognizes the primacy of reason, and realizes that simple reliance on tradition is an impossible task. Because of the infinite number of historical traditions handed down to us, we must select and choose; and our only weapon in this selection is our reason. And yet, despite his basic recognition of the primacy of reason, Meyer leans too far over on the "conservative" side of this dialogue by emphasizing that reason must operate "within tradition," and not in any sort of "ideological hubris... ignoring the accumulated wisdom of mankind." Now when Mr. Meyer recognizes that the conservatives must employ reason to select between true and false traditions, he has placed himself above and not within tradition, and necessarily so. A man cannot be within something, and yet judge it from all outside standard. Here I think Meyer has fallen for what is essentially a straw man version of the libertarian, rationalist creed. Every intelligent rationalist recognizes the great value of studying past thinkers and past accumulations of knowledge: for no man is omniscient, and therefore it is an enormous time saver and gain in efficiency, knowledge and clarity, to build on the best writings of the past, instead of trying to spin out all the laws of the universe de novo, which is

to act as a savage with no inherited record of civilization to help a man on his path to knowledge and wisdom, While modern historicists and relativists scoff at such accumulated wisdom, certainly no genuine rationalist libertarian will do so. But to say this does not give up the supremacy of reason – quite the contrary.

My only other quarrel with Mr. Meyer is his fondness for the term "tension" to describe the proper balance between freedom and value; tension implies a precariousness and an underlying contradiction which I don't think exist. Properly developed, the relationship between freedom and ethics is a peaceful and cohesive harmony, a harmony of a unified natural law, rather than a precarious tension. In the political sphere, that harmony comes about through the confinement of the coercive arm of society to the defense of individual rights of property.

With Mr. Evans, on the other hand, my differences are much more serious. I have already mentioned his confusion of political ends with general moral ends. He also erects a false dichotomy in believing that the libertarian wants freedom because he believes man is naturally good andshould therefore be turned loose, while the conservative wants freedom because he realizes that men can be bad, and therefore wants to limit potentialities or evil in society. This, too, is a straw man. Rousseau believed that man is naturally good, corrupted by his institutions; but only a few libertarians in the past have believed this, and I myself have yet to meet a libertarian who holds to such a puerile absurdity. All libertarians whom I have met believe, as all sensible men do, that man is a mixture or good and evil: that he is capable or both types of actions, given his free will to choose. The libertarian

wants, simply, to create such institutions in society that will maximize the channels, the inducements, for doing good, and to minimize the opportunities to do bad. We want freedom from the State because the State is the only legal, and by far the most powerful, channel for committing evil in society; and because, having freedom, man can exercise his opportunity to perform good actions. The positive and the negative, the freeing of the good and the checking of the bad, are two sides to the same libertarian coin. The same applies, incidentally, to the much abused "philosophical anarchist" variant of the libertarian creed: no philosophical anarchist worth his salt believes any longer in man's "natural goodness." Viewing the State as the legal engine for crime and evil, he wishes to abolish it, and to substitute various other forms of defense of the property rights of the individual. The real question that the anarchist poses, and that no one has really tried to answer, is this: is the State the only, or the most efficient, possible instrument for defending the rights of person and property in society?

We come now to Mr. Evans' apotheosis of James Madison and the Constitution. Belonging roughly to the Jeffersonian wing of the inner debate of the Founding Fathers, I regard Madison as a weak trimmer and fuzzy compromiser, rather than a sagacious combiner. Without the unnecessary Madisonian concessions to the profoundly statist programs and conceptions of Hamilton, the Constitution would have been a far more libertarian and a far more lasting instrument than it has proved to be. But there is more involved here: for Mr. Evans, despite the black record of the present century, persists in believing that the American Constitution has succeeded gloriously in its mission. From any libertarian, or even conservative, point of view, it has failed and failed abysmally; for let us never forget that every one of the despotic incursions on man's rights in this century, before, during and after the New Deal, have received the official stamp of Constitutional blessing. The Constitution has been stretched a very long way. If Mr. Evans should reply that these tyrannical acts have been really, and in the strict sense, unconstitutional, I would hasten to agree.

But that is my whole point: that the instruments set up by the Constitution – in particular, the erection of a monopoly Supreme Court with the final power to decide what is Constitutional – embody a fatal flaw in any constitutional attempt to limit the State. In short, when you give the State itself the final power to interpret the very instrument that is supposed to limit the State, you will inevitably find the Constitution being stretched and distorted, until it becomes merely a means of lending an unjustified aura of prestige to the State's despotic actions.

Calhoun, one of the great political thinkers in American history, went to the heart of the matter when he criticized the common reliance on a written constitution restricting government power:

"...It is a great mistake to suppose that the mere insertion of provisions to restrict and limit the powers of government. without investing those for whose protection

they are inserted with the means of enforcing their observance, will be sufficient to prevent the major and dominant party from abusing its powers. Being the party in possession of the government, they will, from the same constitution of man which makes government necessary to protect society, be in favor of the powers granted by the constitution and opposed to the restrictions intended to limit them. ..of what possible avail could the strict construction of the minor party be, against the liberal interpretation of the major, when the one would have all the powers of the government to carry its construction into effect and the other be deprived of all means of enforcing its construction....”

The Constitution, in short, was a noble attempt to solve the problem of restricting government to its proper sphere; but it was a noble attempt that failed, and therefore we must begin to search for more stringent and effective measures.

Two final comments on the conceptions of conservatism and classical liberalism, In the first place, I do not like the term “conservative,” nor does any other libertarian. This term stands in the way of a constructive synthesis, for it implies not only the “natural conservatism” mentioned by Frank Meyer – the blind and tropistic defense of whatever status quo happens to exist – but also, more seriously, it carries with it the conservative position of the nineteenth century, when conservatism was born.

For nineteenth century Conservatism, far from criticizing the Benthamites from the old natural rights point of view, was essentially a reaction against all that liberalism stood for: in particular, individual freedom, and the economic freedom that produced capitalism and the Industrial Revolution. The Conservative Party of Prussia, the first effective conservative grouping, was expressly formed to defend the institution of serfdom threatened by the rising influence of freedom and free enterprise. The irrationalist, organicist, and étatist biases of Conservatism all fed and influenced the supposedly anticonservative socialists of the nineteenth century. Even today, there is in the concept of “conservatism” an atmosphere redolent of Throne-and-Altar which has no place in any desirable “Rightist” synthesis, To put it bluntly and concretely, I would say to the conservatives, we libertarians will give up Bentham if you will give up the Crown of St. Stephen, And, lastly, having indicated the neglected strengths of the classical liberal tradition, I must indicate some of the weaknesses of that tradition, even in its enormously superior eighteenth century version. The chief defects of Enlightenment liberalism, I believe, are these: an inordinate passion

for democracy, and an inordinate hatred for institutional religion, particularly for the Roman Catholic Church. The true liberal should place foremost, in judging government, the policies that that government pursues; who runs the government is of secondary, purely instrumental importance, Of course, all other things being equal, it would be nice to have democratic voting ratify libertarian policies, but this is of minor importance. Democracy is simply a process, and once elevated into an

end-in-itself, it becomes a potentially mighty engine for mass tyranny and popular collectivism.

Furthermore, democracy, by encouraging the idea of equal voting by all men, grants the vote before it is properly earned and therefore fosters an excessive and dangerous egalitarian tendency in society.

The intense hatred of the Enlightenment for the Catholic Church was a tragic thing; for it severed, on both sides, two traditions which really had a great deal in common, and set these two mighty forces at almost permanent odds. This hatred pushed the Enlightenment liberals into numerous and grave anti-libertarian measures to oppress the Church: confiscation of church property, outlawing of monasteries and the Jesuit order, nationalization of the Church, and, perhaps the gravest of all, the erection of a system of public schools. For the establishment of public schools makes the grand concession, the concession that education of the young, one of the most important functions of society, is properly to be conducted by the coercive State. And if schools, why not other educational media, why not radio and television and newspapers, and why not, indeed, every other social good and service? The very existence of the public school – even if Americanism groups see to it that its textbooks are not tainted with socialism – cries aloud to its little charges the virtue and sanctity of government ownership and operation, and therefore, of socialism.

The libertarian, then, in building upon the older classical liberal tradition, must not only abandon utilitarianism and positivism: he must also abandon that tendency toward a worship of democracy and an unreasoning hatred of Catholicism that led him, among other flaws, to the erection of a vast incubus of statism and tyranny, the public school. And in doing so, he will also take a long step forward toward that very synthesis of the Right-wing Weltanschauung that we all recognize as so important in the present-day world.

Note

John C. Calhoun, A Disquisition On Government (The Liberal Arts Press, 1953), pp. 25 ff.

***

№ 310-2

Консерватизм и свобода: либертарианский комментарий

2024-11-20

label **Мюррей Ротбард**

Журнал «Modern Age» заслуживает теплых слов благодарности за статью «Консерватизм и свобода» в осеннем номере 1960 года.

Безусловно, **сегодня нет более важной интеллектуальной задачи, чем начать диалог, направленный на синтез двух важнейших интеллектуальных течений *американских «правых»*:**

> **1) консервативного и 2) либертарианского.**

«Modern Age» может внести и уже начал вносить заметный вклад в этот диалог.

Как либертарианец, я уже давно осознаю, что

> **1) — важно не только обратить авторитарных консерваторов на сторону *свободы*, но**
>
> **2) — и убедить либертарианцев в огромной важности признания существования объективного *морального порядка*.**

Как отмечают господа ***Мейер*** и ***Эванс***,

> **1) — не может быть подлинно морального выбора, если этот выбор не сделан в условиях свободы;**

точно так же

2) — не может быть действительно твердо обоснованной и последовательной защиты свободы, если эта защита не укоренена в моральных принципах.

А) — Концентрируя внимание на целях выбора, ***консерватор***, пренебрегая условиями выбора, теряет ту самую мораль поведения, которая его так волнует.

Б) — А ***либертарианец***, концентрируясь только на средствах, или условиях, выбора и игнорируя цели, лишается важнейшей моральной защиты своей собственной позиции.

Особое впечатление на меня произвела восхитительная статья Фрэнка ***Мейера***. Я с трудом преодолеваю искушение привести обширные цитаты из его эссе. Не думаю, что в «консервативном» лагере есть кто-то, кто так же хорошо понимает или симпатизирует либертарианской или «классическо-либеральной» традиции.

В отличие от мистера [М. Стэнтона] ***Эванса***, который, например, укоряет либертарианцев за их веру в то, что высшая моральная цель для человека — это свобода, ***Мейер*** считает, что лучшие либертарианцы вместе с лордом ***Актоном*** осознали, что свобода — это высшая политическая цель, то есть та высшая цель, которой должно достичь правительство, организованный орган принуждения. **Я являюсь преданным приверженцем значительной части *аристотелевско-томистской философской традиции*;**

— но одна часть этой традиции оказалась политически губительной для Запада:

— греческое представление о том, что государство почему-то является важнейшим этическим институтом в обществе и что поэтому **«то, что хорошо для людей, автоматически хорошо и для государства».**

В этом, как мне кажется, кроется критическая ошибка авторитарного консервативного кредо, старой традиции «естественного права» до ее надлежащего исправления в индивидуалистическом варианте этой традиции, основанном на естественных правах, который появился в XVII—XVIII веках.

Здесь, пожалуй, кроется **самая серьезная ошибка статей *Мейера*** и ***Эванса***:

— обсуждая классический либерализм, они не проводят различие между версиями этого кредо XVIII и XIX веков.

Их совершенно справедливая критика относится к версии XIX века, которая, по общему признанию, сегодня распространена гораздо шире, — бентамистской, утилитаристской и даже позитивистской.

Особенно сильное признание эта версия получила среди *экономистов-неоклассиков*.

> **— Именно это крыло либерализма не признает объективных моральных ценностей.**

Однако более старая версия XVII—XVIII веков была совершенно иной:

> 1) — она твердо верила в объективный ***моральный порядок*** природных законов, открываемых человеческим разумом;

и, как часть этого морального порядка,

> 2) — она открыла важность индивидуализма и естественных ***прав*** личности и собственности в качестве надлежащей политической цели.

Таким образом,

> 3) — он работал, хотя часто и неосознанно, в рамках томистской естественно-правовой традиции Запада, добавляя к ней полноценное либертарианство.

Независимо от того, были ли старые либертарианцы христианами богословски, они определенно были христианами философски.

Поэтому ни ***Мейер***, ни ***Эванс*** не воздают должной справедливости тем либертарианцам Просвещения, которые в некотором смысле уже предвосхитили наш диалог и наш синтез.

Помимо этой общей оговорки, у меня есть лишь несколько незначительных критических замечаний к статье г-на ***Мейера***.

Мейер признает примат разума и понимает, что просто опереться на традицию невозможно. Из-за бесконечного количества оставленных нам исторических традиций мы должны производить отбор и делать выбор, и наше единственное оружие в этом выборе — наш разум.

И все же, несмотря на базовое признание примата разума, Мейер слишком сильно склоняется на «консервативную» сторону этого диалога, подчеркивая, что разум должен действовать «в рамках традиции», а не предаваться «идеологическому высокомерию… игнорируя накопленную человечеством мудрость».

Когда г-н ***Мейер*** признает, что консерваторы должны использовать разум для выбора между истинными и ложными традициями, он ставит себя выше традиции, а не внутри нее, и это неизбежно.

«Человек не может быть внутри чего-то и при этом судить об этом по внешним стандартам».

> — Здесь, как мне кажется, Мейер попался на то, что по сути является ***«соломенным чучелом либертарианского, рационалистического кредо»***.

Любой разумный рационалист признает огромную ценность изучения мыслителей прошлого и накопленных ими знаний:

> — поскольку ни один человек не всеведущ, опора на лучшие труды прошлого — вместо того чтобы пытаться вывести все законы вселенной de novo, то есть действовать как дикарь, не имеющий унаследованных записей цивилизации, чтобы помочь человеку на его пути к знанию и мудрости, — обеспечивает огромную экономию времени и выигрыш в эффективности, знаниях и ясности.

Хотя современные историцисты и релятивисты насмехаются над такой накопленной мудростью, конечно, ни один настоящий рационалист-либертарианец не будет так поступать.

> **Но «утверждение этого не означает отказа от верховенства разума — верно как раз обратное».**

Единственное, в чем я еще не согласен с г-ном ***Мейером***, это его любовь к термину «напряжение» («tension») для описания надлежащего баланса между свободой и ценностями; напряжение подразумевает шаткость и скрытое противоречие, которых, на мой взгляд, не существует.

При правильном развитии отношения между свободой и этикой они представляют собой мирную и образующую единое целое гармонию, гармонию единого естественного закона, а не шаткое напряжение.

В ***политической сфере*** эта гармония достигается благодаря **«ограничению общественного органа принуждения в пользу защиты индивидуальных прав собственности»**.

В свою очередь, с мистером ***Эвансом*** мои разногласия гораздо серьезнее.

Я уже упоминал о том, что

> — он путает политические цели с общими моральными целями.

Он также создает «ложную дихотомию», полагая, что

1) — ***либертарианец*** хочет свободы, потому что верит, что **«человек от природы добр и поэтому должен быть свободен»**,

2) — а ***консерватор*** хочет свободы, потому что понимает, что **«люди могут быть плохими, и поэтому хочет ограничить потенциальные возможности или зло в обществе»**.

Это тоже **«соломенное чучело»**.

Руссо считал, что

— **«человек от природы добр, но испорчен своими институтами»**;

— но лишь немногие либертарианцы в прошлом верили в это, и я сам еще не встречал либертарианца, который придерживался бы столь **грубой нелепости**.

Все известные мне либертарианцы считают, как и все здравомыслящие люди, что

— «человек — это смесь добра и зла: что он способен на оба типа действий, учитывая его *свободную волю* выбирать».

Либертарианец просто хочет создать в обществе такие институты, которые максимально расширят каналы, побуждающие к совершению хороших поступков, и сведут к минимуму возможности совершения плохих поступков.

Мы хотим свободы от государства, потому что

1) — ***государство*** — это единственный легальный и, безусловно, самый мощный канал для совершения зла в обществе;

а также потому, что,

2) — обладая ***свободой***, человек **может** использовать свои возможности для совершения хороших поступков.

«Позитив и негатив»,

— 1) освобождение хороших людей и 2) контроль над плохими — две стороны одной и той же либертарианской медали.

То же самое, кстати, относится и к часто используемому ***«философско-анархистскому»*** варианту ***либертарианского кредо***:

1) — «ни один заслуживающий уважения философский анархист больше не верит в «естественную доброту» человека».

2) — Рассматривая **«государство как юридический двигатель преступности и зла»**, он хочет упразднить его, заменив другими формами защиты прав собственности индивида.

Настоящий вопрос, который ставит *анархист* и на который никто до сих пор не попытался ответить, заключается в следующем:

— **«является ли государство единственным или наиболее эффективным инструментом защиты прав личности и собственности в обществе?»**

Теперь мы переходим к апофеозу Джеймса ***Мэдисона*** и Конституции, предложенному мистером ***Эвансом***.

Принадлежа, грубо говоря, к ***джефферсоновскому крылу*** внутренней дискуссии отцов-основателей, я считаю ***Мэдисона***

— скорее ***слабым конъюнктурщиком*** и ***мутным соглашателем***, нежели ***мудрым комбинатором***.

Без ненужных мэдисоновских уступок глубоко этатистским программам и концепциям ***Гамильтона*** Конституция была бы гораздо более либертарианским и гораздо более долговечным инструментом, чем она оказалась.

Но дело не только в этом:

— ведь мистер ***Эванс***, несмотря на черную летопись нынешнего века, упорно верит, что американская Конституция славно справилась со своей миссией.

С любой ***либертарианской*** или даже ***консервативной*** точки зрения,

1) — **она потерпела неудачу, причем ужасную**;

ибо давайте никогда не забывать, что

2) — **каждое из деспотических посягательств на права человека в этом веке — до, во время и после «Нового курса» — получило официальную печать конституционного благословения**.

Конституция была растянута на очень долгий срок. Если мистер Эванс ответит, что эти тиранические акты в действительности были, причем в строгом смысле слова, неконституционными, я поспешу согласиться.

Но в этом-то и заключается моя мысль:

— инструменты, созданные Конституцией, — в частности, создание монопольного Верховного суда, наделенного окончательными

полномочиями решать, что является конституционным, — представляют собой фатальный недостаток любой конституционной попытки ограничить государство.

Короче говоря,

— когда вы предоставляете самому государству окончательное право толковать тот самый документ, который должен ограничивать государство, вы неизбежно обнаружите, что конституция растягивается и искажается, пока не становится просто средством придания неоправданного ореола престижа деспотическим действиям государства.

Один из величайших политических мыслителей в истории США [Джон] ***Кэлхун*** **дошел до самой сути вопроса, когда подверг критике всеобщее упование на писаную конституцию в деле ограничения власти правительства:**

— *«…это большая ошибка — полагать, что простое включение положений, ограничивающих полномочия правительства, без наделения тех, для чьей защиты они введены, средствами принуждения к их соблюдению, будет достаточным для предотвращения злоупотребления властью со стороны основной и доминирующей партии. Будучи партией, владеющей правительством, они, исходя из той же конституции человека, которая делает правительство необходимым для защиты общества, будут выступать за полномочия, предоставленные конституцией, и против рамок, предназначенных для их ограничения. …какую пользу может принести строгая конструкция миноритарной партии против либеральной интерпретации мажоритарной, когда одна из них будет иметь все полномочия правительства для приведения своей конструкции в действие, а другая будет лишена всех средств принуждения к ее исполнению»*[1].

Короче говоря,

1) — **Конституция была благородной попыткой решить проблему ограничения действий правительства свойственными ему функциями;**

2) — но **эта благородная попытка потерпела неудачу**, и

3) — поэтому **мы должны начать поиск более весомых и эффективных мер**.

Два финальных замечания по поводу концепций

1) — *консерватизма* и 2) — *классического либерализма*.

Прежде всего, мне, как и любому другому либертарианцу, не нравится термин ***«консерватор»***.

Этот термин стоит на пути *конструктивного синтеза*, поскольку он

1) — не только подразумевает «естественный консерватизм», о котором говорил Фрэнк ***Мейер***, — слепую рефлекторную защиту любого существующего статус-кво, но

2)— и, что гораздо серьезнее, несет в себе консервативную позицию XIX века, когда ***консерватизм*** зародился.

Консерватизм XIX века не только не критиковал ***бентамистов*** с точки зрения старых естественных прав, а был, по сути, реакцией против всего, за что выступал ***либерализм***:

— в частности, против индивидуальной свободы и экономической свободы, породившей капитализм и Промышленную революцию.

Первая эффективная консервативная структура — Консервативная партия Пруссии была создана специально для защиты института крепостного права, которому угрожало растущее влияние свободы и свободного предпринимательства.

Иррационалистические, органицистские и этатистские предубеждения консерватизма питали якобы антиконсервативных социалистов XIX века и оказывали на них влияние.

Даже сегодня в понятии «консерватизм» присутствует атмосфера, напоминающая о троне и алтаре, которой нет места в любом желаемом синтезе, основанном на «правах».

Говоря прямо и конкретно, я бы сказал консерваторам:

— «мы, либертарианцы, откажемся от Бентама, если вы откажетесь от короны Святого Стефана».

И наконец,

1) — указав на забытые сильные стороны традиции классического либерализма,

2) — я должен указать на некоторые слабости этой традиции, даже в ее чрезвычайно превосходной версии XVIII века.

Главные недостатки либерализма эпохи Просвещения, на мой взгляд, таковы:

— **1) — неумеренная страсть к демократии и 2) — неумеренная ненависть к институционализированной религии**, особенно к Римско-католической церкви.

В оценке *правительства*

1) — «истинный либерал должен ставить на первое место политику, которую это правительство проводит»;

2) — кто управляет правительством, имеет второстепенное, чисто инструментальное значение.

Конечно, при прочих равных условиях было бы неплохо, если бы ***демократическое голосование*** ратифицировало либертарианскую ***политику***, но это уже второстепенно.

Демократия — это просто процесс, и

— если возвести ее в ранг самоцели, она становится потенциально могущественным двигателем массовой тирании и народного коллективизма.

Кроме того,

— ***демократия***, поощряя идею ***равного голосования для всех*** людей, **предоставляет право голоса до того, как оно должным образом заработано, и, следовательно, способствует развитию чрезмерной и опасной *эгалитарной тенденции* в обществе**.

Сильная ненависть Просвещения к Католической церкви имела трагические последствия, поскольку привела к обоюдному разрыву отношений между двумя традициями, которые на самом деле имели много общего, что породило почти постоянное противостояние этих двух могущественных сил.

Эта ненависть толкнула либералов Просвещения на многочисленные и серьезные антилибертарианские меры по подавлению Церкви:

— 1) — конфискация церковного имущества, 2) — объявление вне закона монастырей и ордена иезуитов, 3) — национализация Церкви

и, возможно, самая серьезная из всех,

4) — создание ***системы государственных школ***.

Ведь создание *государственных школ* — это великая уступка, признание того, что воспитанием молодежи, одной из важнейших функций общества, должно заниматься принудительное государство.

— А если школы, то почему не другие средства образования, почему не радио, телевидение, газеты и почему, собственно, не все остальные социальные блага и услуги?

Само существование ***государственной школы*** — даже если группы американизма следят за тем, чтобы учебники не были запятнаны социализмом,

— громко кричит своим маленьким подопечным о добродетели и святости государственной собственности и управления ею, а значит, и о *социализме*.

Либертарианец, опираясь на более древнюю классическую либеральную традицию, **должен не только**

— отказаться от ***утилитаризма*** и ***позитивизма***:

он должен

— отказаться и от той тенденции к ***поклонению демократии*** и необоснованной ненависти к католицизму, которая привела его, среди прочих недостатков, к возведению огромного инкубатора ***этатизма*** и ***тирании*** — ***государственной школы***.

И тем самым он сделает большой шаг вперед к тому самому синтезу правого ***Weltanschauung***, который мы все признаем столь важным в современном мире.

Оригинал статьи

Thanks to Alexander Kouryaev

1. John C. Calhoun. A Disquisition On Government. The Liberal Arts Press, 1953. P. 25 ff. ↩

***

№ 311

В Украине царит «отчаяние» после победы Дональда Трампа на выборах президента США, пишет The Times, комментируя решение Зеленского презентовать «План устойчивости Украины»

Revealed: Zelensky to unveil 10-point resilience plan for Ukraine

Morale in the country has dipped after the US election but even if western support fades, the Ukrainian president promises a new plan

2024-11-17

Карпец

Подписывайтесь на тг-канал: https://t.me/alexkarpets

Президент Украины хочет обнародовать этот план, чтобы остановить упадок духа из-за проигрыша Харрис.

«Украинский президент хочет снизить отчаянные настроения в столице, вызванные переизбранием Трампа, а также заверить граждан, что он может сохранить свою страну, учитывая перспективу прекращения американской помощи», - пишет издание.

Утверждается, что в Киеве существует «общее чувство обеспокоенности» тем, что поддержка Запада без сильной Америки, возглавляющей этот процесс, может ослабнуть.

«С учетом психоэмоционального состояния, в котором находится страна, мы должны четко показать, как мы будем расставлять приоритеты в инвестициях в промышленность, как будет функционировать энергетика, как мы будем коммуницировать мобилизацию армии, укреплять физическую защиту — все наиболее болезненные вопросы, связанные с устойчивостью страны, прорабатываются», — объяснил смысл ***«Плана устойчивости»*** советник главы ОП Михаил ***Подоляк***.

По его словам, **«речь идет о мобилизации нашей экономики и общественных настроений»**.

В частности,

> — о росте производства оружия в Украине и создании «динамической» противоракетной обороны с укрытиями «в каждой деревне».

Также

> — в плане Зеленский планирует обратиться к беженцам, живущим в ЕС, «в надежде, что многие вернутся».

Тем временем, украинские власти предпринимают попытки доказать избранному президенту США, что поддержка Украины в его интересах, **«обратившись к деловым инстинктам Трампа и сформулировав выгоды от инвестиций в защиту Украины»**.

В частности ***Зеленский*** предлагает

> — открыть для доступ к разработке украинских полезных ископаемых американским компаниям. Подчеркивается стратегическая важность ее ***литиевых месторождений*** для развития американских технологий.

«Украина — богатая ресурсами страна, обладающая месторождениями полезных ископаемых, необходимых для производства современных полупроводников и аккумуляторов. Страна обладает 22 из 34 минералов, определенных ЕС как критическое сырье», - говорится в статье директора «Украинской промышленной экспертизы» Владимира ***Власюка***, которую цитирует The Times.

От себя отметим, что непонятно,

> **1) — как власть намерена "мобилизовать экономику и общественные настроения", если почти за три года ничего "мобилизовано" не было, а в обществе царит, мягко говоря, крайняя степень недоверия к власти.**
>
> **2) — Как будут возвращены из-за рубежа беженцы, если из страны бегут всеми возможными путями и способами.**

Кроме того, из сказанного следует вывод о том, для привлечения западных партнеров и лично Трампа с его "деловыми инстинктами" **ставится вопрос об окончательной распродаже ресурсов страны** на той части, которая останется под контролем.

Что останется тем гражданам, которые не покинут страну, - разруха, дороговизна, нищенские доходы, смерть и калеки?

Не говоря уже о том, что все эти "добычи лития" и прочие новомодные "штучки" - это очень грязное и вредное для экологии занятие...

***

№ 312

Джордж Фридман: Европа без зонтика США при Трампе. Что ждет трансатлантические отношения на фоне войны в Украине

2024-11-14

Джордж Фридман

Анализ Джорджа Фридмана, основателя и председателя Geopolitical Futures

1. Конец послевоенной эпохи

США движутся к фундаментальному изменению своих отношений с Европой.

Европейский Союз сегодня - это богатый регион с ВВП, сопоставимым с американским. Это уже не та разрушенная Европа времен холодной войны, которая не могла себя защитить.

Это богатый регион, который предпочитает не заниматься собственной обороной, перекладывая ответственность на США.

Возьмем украинский вопрос

> - это прежде всего европейская проблема. Если русские пройдут через Украину на европейскую равнину, это станет катастрофой для Европы.

Но европейцы продолжают ждать, когда американцы сделают то, что должно быть сделано.

Ответ, который сформировался в США и который во многом обеспечил победу Трампа:

"Нет. Делайте это сами. Мы можем помогать, но не будем главной силой. Если хотите защитить Европу - защищайте её".

2. Переосмысление глобального лидерства

Это действительно **конец эпохи, когда мир полагался на США, их риски и богатство для обеспечения своей безопасности**.

— С точки зрения европейцев, США не хотят отказываться от этой роли.

— Но с американской точки зрения это никогда не было чем-то желанным - это было вынужденной мерой при отсутствии других вариантов.

США смотрят на ситуацию и спрашивают:

"Почему Европа нуждается в наших деньгах, наших рисках? Пусть ваши собственные солдаты берут на себя эти риски".

Когда европейцы говорят, что мы отказываемся от роли лидера, американская позиция проста:

"Именно так. Ведите вы. Мы отойдем в сторону. Мы всегда можем быть лидером, когда захотим - мы достаточно велики для этого. Но мы не будем нести бремя быть первым, кого зовут".

3. Новая архитектура альянсов

Все альянсы будут пересмотрены, но это не означает их конец.

— Если страна важна для США и если она не может разумно, при максимальных усилиях, защитить себя - мы рассмотрим возможность помощи.

— Но идея, что страны могут существовать, наращивать богатство без налогового бремени на военные расходы, которое несут США - это неразумно.

Интересно наблюдать **формирование нового альянса англоговорящих наций - что-то, что оценил бы Черчилль.**

Мы знаем, что

1) — британцы будут рядом - они были с нами во многих войнах.

2) — Канадцы отвечают за североамериканскую противовоздушную оборону, они несут это бремя.

3) — Австралийцы сейчас **наш партнер номер один, не европейцы** - именно в них мы вкладываем больше всего, особенно в контексте сдерживания Китая.

4. Культурный разрыв в вопросах обороны

Европа не может достаточно быстро перестроиться, и проблема глубже, чем просто недостаток инвестиций в оборону.

— Они не тренировали своих людей, не воспитывали культуру, где патриотизм зовет на фронт. Они просто тешили себя иллюзией, что США будут вечно играть эту роль.

Сейчас в Европе должен произойти культурный сдвиг.

— Годами они воевали без риска, теперь им приходится просить своих молодых людей идти под угрозу. Как это будет работать в Германии или Франции?

Американская позиция проста:

— мы не можем беспокоиться об этом.

Если они не хотят быть настоящей страной, но имеют амбиции настоящей страны - это их проблема.

4. Германский вопрос

Германия, будучи крупнейшей экономикой Европы, демонстрирует особую сложность этой трансформации. У немцев есть история, которая делает их настороженными к милитаризму. В европейских странах любовь к стране существует в какой-то форме, но не в форме ответственности за её защиту.

Сейчас у немцев есть два пути:

1) — либо действовать,

2) — либо капитулировать и заключить сделку с дьяволом или с кем придется.

Должны произойти культурные изменения, хотя я не уверен, что они произойдут.

При этом они становятся все более озлобленными на США за то, что те не выполняют свою роль, а американцы проявляют обычную чувствительность к европейским чувствам - то есть никакой.

5. Российский фактор

Российская армия показала себя плохо в Украине. В начале войны они должны были взять страну за месяц, но вы видели, как они действовали - танки входили и у них заканчивалось топливо, они забыли доставить горючее. У них призывная армия, офицерский корпус, который чуть не устроил переворот. Это проблемная сила.

Однако если смотреть на карту и историю, для России северо-европейская равнина - это путь к Атлантике, дающий стратегическую позицию. Если бы я был русским и думал о слабой Европе, я бы сказал: кого волнует Украина? Я бы думал о большем. Да, есть экономические санкции, но для России это историческая возможность, как во времена наполеоновских войн.

6. Заключение

Европейцам не стоит чувствовать себя в такой безопасности. Они снова в истории, хотя, похоже, не понимают этого.

РФ - это уже не армия времен холодной войны - это другая армия, и мы не знаем её пределов.

Они плохо показали себя в Украине, но, возможно, они учатся.

В любом случае, **уверенность Европы в том, что их проблемы ограничиваются Польшей или странами Балтии, может оказаться опасно наивной.**

***

№ 313

Украина - сакральная травма России. Что это означает в контексте победы Трампа?

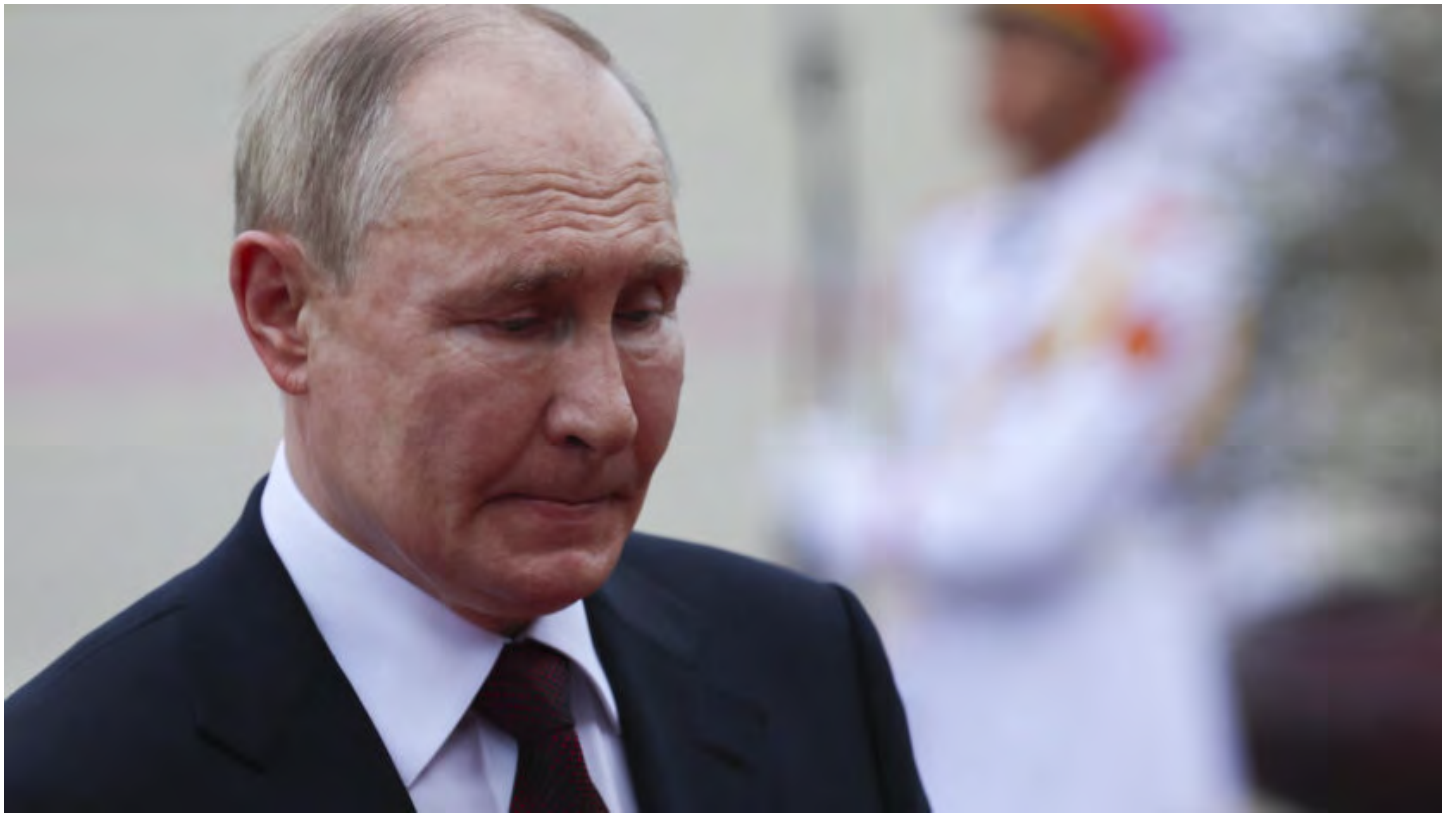

2024-11-14

Дмитрий Пастернак-Таранушенко, для "Хвилі"

Полномасштабная война в Украине и два с половиной десятилетия выяснения отношений между Россией и США, Россией и Западом.

1. Не в этот день, но примерно 25 лет назад, 24 марта 1999 года премьер РФ Примаков, который рассматривался как вполне вероятный будущий президент, **развернул над Атлантикой самолет, на котором летел с визитом в США.**

Поводом стало **решение НАТО начать бомбардировки Югославии** (в ее тогдашних, уже сократившихся границах).

> — Россия была категорически против, но при ее тогдашнем состоянии противопоставить НАТО не могла ничего.

2. Хотя ***Примаков*** вскоре оказался на второстепенных ролях и началась долгая эпоха Путина, **эта точка во внешней политике России стала, по сути, отправной.**

Не Мюнхен. Россия развернулась от Запада и начала двигаться к «многополярному миру», где с ее позицией станут считаться.

Российские отсылки перед полномасштабной войной с Украиной к 1997 г. — это попытки вернуться в «блаженные» времена Ельцина, когда США, а шире — Запад всячески демонстрировали готовность считаться с Россией. Несмотря на то, что она находилась в очевидном упадке.

Распад Югославии, бомбардировки, отделение Косово стали ужасом ужасным для российских элит. Для российского дипстейта. Т.к. Россия видела в Югославии, как федерации, самую себя. И боялась повторить ту же судьбу. Российские элиты к тому моменту начали сознавать, что защитить свои интересы от агрессивных внешних игроков смогут только через силу собственного государства.

Вторая чеченская война стала ответным ходом российского дипстейта.

3. В мае 2022 г. я уже писал на «Хвыле» в серии статей, что **югославская травма** (с моей личной тз) **стала основанием для украинского «отыгрыша»** чрезвычайно испугавшей и напрягшей Россию ситуации.

> Она задала вектор фактического движения России на последующие десятилетия. Каждый шаг Запада пропускался через призму этого страха.

4. **Ночной разворот шедшей на Украину стаи стратегических бомбардировщиков** (monitor писал про 8 Ту-95 и 3 Миг-31, «Николаевский Ванек» про 13 Ту-95 и 4 Миг-31) — по сути, может символизировать обратную ситуацию.

Т.е. попытку России показать, что если к ее мнению прислушаются, она не будет эскалировать. Она готова будет начать поворот лицом к Западу. И, в практическом смысле, готова будет закончить свой аналог бомбардировок Югославии, со своим последующим замирением, отторжением Косово (части украинской территории) и т. п. Т.е. военную фазу усилий на украинском направлении.

5. **Все происходящее — в чистом виде отыгрыш.**

Он про ситуацию США — Россия и Запад — Россия. Для России в такой игре есть фундаментальная причина и в ней есть фундаментальный интерес. Жаль, что Украина попалась на этот отыгрыш как рыбка на крючок. У нее в этой истории собственного интереса примерно ноль.

6. Желательно **отдавать себе отчет, что полного разрешения ситуации не случится**.

Асимметрия продолжит существовать, т.к. от Югославии (уже Сербии) было отторгнуто «священное» для сербов Косово поле.

В то же время, Киев останется — по крайней мере, в случае скорого наступления мира — за Украиной. Это может обусловить дальнейшие

попытки России по установлению контроля над Украиной.
Над Киевом, не над Львовом.

Поэтому Россия (и дальше) будет играть на противоречиях между проектами и на инфантильных региональных амбициях, пытаясь поглубже вбивать внутриукраинский клин. Потому что это ослабляет единство Украины, тормозит «проект Украина» и отвлекает его на абсолютно иррациональные цели, в результате чего украинская государственность сыплется — теряет людей, потенциал, перспективу.

Сакральный Киев интересовал и будет интересовать Россию заведомо больше, чем вся Западная Украина вместе взятая и еще изрядно областей в придачу.

7. Исходя из этого предположения:

а) Россия, очевидно, любой ценой постарается не допустить попадания Киева (именно Киева) под зонтик НАТО. «Ничья» для России как решение возможна, а вот перемещение Киева в НАТО — нет, т.к. это по сути повторение травмирующей истории Косова поля. Повторение травмы, вокруг которой символически все давно вертится.

Поэтому она готова будет вколачивать в войну сколько-угодно ресурсов очень длительное время (у Украины, по факту, нет такого пространства для маневра), чтобы избежать материализации ужаса отторжения сакрального ядра. На понимание драматизма — этот феномен в христианском мире описывается как «продать душу дьяволу». Т.к. Россия слишком велика по размеру, она не может прилепиться ни к Западу, ни к Востоку и вынуждена идти своим путем, она не может себе такого позволить. Это было бы поражением цивилизационного масштаба. Отказ от сакрального ядра будет означать дальнейший распад. Сакральное ядро нельзя выдумать на ровном месте. Его «придумывает» и укореняет сотни лет реальная история.

б) **борьба продолжится**, даже если другими средствами,

в) **украинская игра вслепую** и в глупую привела к тому, к чему привела.

Давно пора начинать играть умнее и масштабнее. Надо отбросить то, что привело к нынешнему положению вещей, как не работающее и крайне вредное.

Отбросить, как минимум, чтобы сохраниться. Сохранить шанс.

Но, на самом деле, чтобы и страна вышла из многодесятилетнего пике, и люди в Украине оставались, в Украину возвращались, жили достойно, видели перспективу.

***

№ 314

Австрійський аналітик Том Купер випустив першу частину свого «огляду вихідного дня», яку присвятив одразу декільком явищам

2024-11-18

Семків

Він вважає, що глузлива відповідь ***Маска***

> https://suspilne.media/881643-u-nogo-divovizne-pocutta-gumoru-mask-pogluzuvav-nad-slovami-zelenskogo-pro-nezaleznist-ukraini/

на слова ***Зеленського*** про Незалежність України очевидна і пов'язана з тим, як бачать в США теперішнє становище нашої держави. Він – ах, Кассандр Куперович! – знаходить цілковите підтвердження своїм висновкам у заснованій на розмовах з українськими військовими статті «Бабеля»

> https://babel.ua/texts/112593-ukrajinska-liniya-oboroni-povilno-sipletsya-yak-ce-vidbuvayetsya-na-riznih-rivnyah-chomu-ce-vidbuvayetsya-i-shcho-robiti-dlya-babelya-poyasnyuyut-visokopostavleni-oficeri-zsu

про те, яких помилок припускається командування ЗСУ і як їх виправити. І нарешті, Купер наважився описати явище, яке він останніми місяцями спостерігає в ЗСУ. Не будемо спойлерити й передчасно розповідати, що це за явище. Зазначимо тільки, що, на думку оглядача, воно є позитивним, і що завдяки йому «кінець «системи Зеленського» не буде водночас кінцем України».

Оригінал тут:

> https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-17-november-2024-part?utm_source=post-email-title&publication_id=1535927&post_id=151778965&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2bgqpz&triedRedirect=true&utm_medium=email

Переклад: Ірина Жигалюк, Катерина Соболева

Редакція: Ростислав Семків, Катерина Соболева

Том Купер

Війна в Україні, 17 листопада 2024 року: частина 1

Усім привіт!

Не знаю, як для вас, а для мене ці вихідні були дуже насиченими. Вони почалися з читання у соцмережах все більшої кількості коментарів (переважно кумедних) від різних українських експертів про те, що Україна може очікувати набагато більшого від «другого пришестя Трампа» та його адміністрації, ніж від Байдена. Що Трамп допомагатиме набагато більше, і це підтверджує така-то кількість таких-то причин.

Чудово, чи не так?

Сподіваюся, це виявиться правдою. Але мій мізинчик-свербунчик каже мені: ніколи так не буде.

Запевняю вас, що у мене немає кришталевої кулі, і я не можу сказати, як все обернеться, коли Трамп повернеться до Білого дому.

Проте у мене склалося стійке враження, що минулого вечора Зеленський став першим українцем, хто виніс з цього важливий урок.

Упс! Ніколи такого не було, і ось знову!

Все почалося з інтерв'ю Зеленського з нагоди дня Українського радіо.

Серед іншого, він

> **сказав неправду про те, що «бригадам (ЗСУ) тепер можна запитувати про кроки назад»**,
>
> **що «військове керівництво їм це дозволяє», і що «наша загальна позиція: передусім – людина, а потім – земля»...**

Ми вже сто разів це обговорювали:

> — холодний розрахунок полягає у тому, що **для «головкома» Зеленського та українського Генштабу життя воїнів ЗСУ просто не мають значення, що Сирський ніколи не наказує відступати, що він завжди як мінімум на тиждень запізнюється із реакцією на появу котлів, із надсиланням підкріплення тощо, тощо, тощо...**

Більше відповідає першій частині даного огляду – стратегічним рішенням – те, що Зеленський каже далі у цьому інтерв'ю.

Він пояснює, що

> — Україна (по суті) є ***«незалежною країною, і вона не може сидіти за столом переговорів і слухати (як інші країни вирішують її долю та її майбутнє)»***.

Саме цю заяву потім публічно висміяв Ілон ***Маск***.

[ЗОБРАЖЕННЯ]

Я не здивований.

Це те, що ти отримуєш, коли

> **— єдина твоя стратегія у цій війні полягає в тому, щоб постити хвалькуваті відосики у соцмережах і при цьому нічого не робити – не мобілізовувати населення та економіку перед обличчям екзистенційної війни, яку росія нав'язала Україні.**

Власне,

> **— за майже три роки від початку повномасштабного вторгнення Зеленський успішно перетворив Україну на країну, яка майже повністю залежить від постачання грошей, зброї та боєприпасів з-за кордону.**

Тому по факту для «***Трампа, Маска енд компані»*** така країна не є ні «незалежною», ні навіть «суверенною».

Для них така країна є надмірно залежною, дороговартісною, а отже й непотрібною дочірньою компанією, маріонеткою у «власній» або «своїй» сфері впливу.

> — Може, комусь **варто вести переговори про щось (і з кимось іншим), але з цими їх точно не варто вести**.

Особливо – і це єдине, що має значення для таких людей, як Трамп і Маск – коли країна, про яку йдеться, має ВВП, менший за річний дохід нафтової корпорації ExxonMobil.

Яка, своєю чергою, бажає повернутися до «звичайного бізнесу» з пуддінгом. Бо пуддінг потрібен, щоб забезпечити непоганий прибуток ExxonMobil (та подібним їй корпораціям) від таких справ, як експорт нафти з Казахстану.

1. (Початок) кінця *системи Зеленського*

З такої точки зору це можна розглядати як мінімум як «рахунок» Зеленському за всі його провали – якщо не власне початок кінця «системи Зеленського».

Одразу зауважу: на щастя,

> **— кінець «системи Зеленського» не буде водночас кінцем України.**

Що я маю на увазі?

У моєму лексиконі

> 1) — **«система Зеленського» означає систему управління, у якій керівники нічого не роблять**.

Ба більше

> **2) – «зберігають статус-кво», сподіваючись, що хтось інший зробить за них їхню роботу, роблячи «потужні» пости у соцмережах (це сьогодні так модно!), та генеруючи 2-3 інформаційні приводи на день.**

Це «стандарт» західного управління в останні 10-15 років.

Чому я впевнений, що це може стати початком кінця цієї системи – принаймні в Україні?

А це вже інша історія, для її пояснення якої потрібен час.

2. Побитий рекорд

Тим часом – поки по підводних кабелях зв'язку між США, Європою та росією відбуваються вищеописані події, та ще й різні персонажі звинувачують мене у тому, що я «звучу, як заїжджена платівка» за мою критику некомпетентності та корупції адміністрації ***Зеленського***, головкома ***Сирського*** та усієї нікчемної банди його «друзяк» на ім'я «Генштаб України», додаючи до цього «розповсюдження російської пропаганди» та «збагачення на війні в Україні» – одна людина зробила щось схоже на те, що я роблю вже кілька місяців, а потім описала це й публікувала результати.

Це журналістка Оксана ***Коваленко***. Вона запитала різних офіцерів ЗСУ, що, на їхню думку, не так із Збройними силами України і як перемогти росіян.

Сюрпрайз-сюрпрайз – написана за результатами опитування стаття рясніє такими заявами:

> «Проблеми на рівні бригад з'являються, коли помиляються на рівні Генерального штабу або коли рішення приймають недостатньо швидко».
>
> «Найслабша ланка в системі командування ЗСУ – це Генеральний штаб».
>
> «Наразі Генеральний штаб функціонує не на стратегічному рівні, а на рівні оперативного командування — він затикає дірки».

...і:

> «...У нас немає свого виробництва відповідного озброєння, відсутній ресурс для забезпечення як Сил оборони України, так і взагалі України як держави, що воює. Потрібна мобілізація зусиль всієї країни. У нас до мільйона військових у запасі. Потрібен справедливий підхід до мобілізації на військову службу, має бути адекватна підготовка людей, щоб вони розуміли, що таке бойові дії, й отримували необхідні навички. Уся країна повинна працювати на мобілізацію, а не лише ТЦК».

...тобто, все те саме, що я «проповідую» вже місяцями (у тому числі й тут вище).

Але поки що у своєму дослідженні я «на кілька кроків попереду».

І тут, на мою думку, стає очевидною ще одна причина «кінця системи Зеленського», а також те, чому з цього приводу не варто хвилюватися.

Я вже деякий час спостерігаю за певним новим «явищем» всередині ЗСУ. Безсоромно зізнаюся: я давно вже не прошу контакти людей, які могли б дати відповідні роз'яснення. Усіх так пильно контролює СБУ, що вони просто не можуть говорити без ризику для себе. Тож немає сенсу відкрито про це запитувати...

Що, у свою чергу, означає, що більшість того, про що я поведу мову далі, базується на певному «дедуктивному методі».

Але я все ж таки спробую.

3. Автономні... «сектори»

Я міг би почати з того, що

> **— «з самого початку»... існували «відділи», на сварки з якими не наважувалися «нариватися» ні Главком, ні Генштаб, ні тим більше місцеві командири.**

Щоб нікого не підставляти, я не вдаюся в подробиці (назви, найменування, географічні райони тощо). Тому ця частина даної статті також залишиться «неілюстрованою». Дозвольте мені лише сказати наступне: існують «підрозділи» ЗСУ, які адмініструють, організовують та реорганізовують себе на власний розсуд. Вже кілька місяців, якщо не довше. Це пов'язано не лише з їхніми («зазвичай» і «набагато більш») успішними рекрутинговими кампаніями, але й з тим, як їхні підрозділи екіпіровані, організовані й також керовані в бою.

Можна було б сказати, що в цьому немає нічого особливого, а потім пояснити це кращим приватним фінансуванням відповідних підрозділів тощо (як я це зробив приблизно тиждень тому). Однак, тим часом, я «цілком впевнений», що вищезгадані підрозділи також діють у своїх секторах – якось типу «автономно». Іншими словами: чи то покинуті своїми командирами, чи то з якихось інших причин (цитата з одного співрозмовника: «дурні накази, віддані за 500 км від фронту»), їхні командири почали брати все в свої руки.

Знову ж таки, я не буду вдаватися в деталі: майте на увазі, що це може бути (неправильно) інтерпретовано як «бунт», принаймні за «невиконання наказу». Це те, що жодна військова інституція і жоден військовослужбовець не здатний сприйняти легко. Тому дозвольте мені обмежитися наступним описом: на даний момент я вважаю, що в Україні можна виділити щонайменше чотири, можливо, п'ять таких ділянок фронту. І в кілька разів більше... «підрозділів», які вдаються до... «автономії»: в районах (і підрозділах), де конкретні

командири, схоже, або достатньо розчаровані, або вважають і вважають себе достатньо авторитетними, щоб проводити операції повністю самостійно.

Майже напевно без жодних консультацій з «Києвом».

Звісно, я можу абсолютно помилятися, але, здається, ми бачили, як це відбувалося в багатьох місцях лише цього тижня. Дійсно, все це сталося протягом 3-4 днів. «Майже одночасно». Знову ж таки, без подробиць, але: «командири батальйону А і бригади Б» підготували операцію, проникли в тил противника, знищили десятки солдат обраного ворожого батальйону - де-факто вирізали їх «уві сні» - і благополучно повернулися назад на свої позиції (без жодних втрат). Або «командири бригад В, Г та Ґ », організувавши глибоку оборону, не дали росіянам просунутися по дорозі Y, а потім розгромили їх до останнього (без жодних втрат)... Або «бригада Д» за підтримки «бригад Е та Є» провела локальну контратаку, відкинула росіян до... (без жодних втрат), і т. д., і т. д., і т. д.

Знову ж таки: все це сталося протягом 3-4 днів. І це лише три з шести-семи відомих мені прикладів. Справа в тому, що Сирський ніяк не може керувати всім цим «одночасно», а тим більше «на відстані з Києва». Навіть якби в добі було 48 годин, а Сирському достатньо було б спати лише 2 години на добу (і це при мікрокеруванні «100+ інших боїв»). Більше того, зазначені операції не в його стилі: його стиль - «відправити батальйон X на латання фронту в секторі Z»... і «ой, одного батальйону не вистачило? Надішліть ще один...».... і жодних розмов про домовленості з сусідніми підрозділами, жодних розмов про взаємопідтримку і жодних розмов про шляхи відведення (бо, між іншим, в українській доктрині національної оборони, а отже, і в жодному навчальному посібнику, немає поняття «відведення»).

Направду найсмішніше те, що після однієї зі згаданих операцій Генштаб спіймали на тому, що він не мав жодного уявлення, що відбувається. По суті (знову ж таки, вибачте, ніяких імен і географічних назв з причин, пояснених вище), близько 11:00 того дня, про який йдеться, Генштаб зробив заяву для преси, що в цьому районі немає росіян, хоча відповідні відеозаписи були опубліковані вже днем раніше. А потім, приблизно в той самий час, коли Генштаб зробив цю заяву, останній з росіян, «яких там не було», був... гм... «відправлений до прадідів».

Іншими словами:

> **— Генштаб (все ще) не мав жодного уявлення про те, що відбувалося, до того часу, коли згадана операція була завершена.**

Що важливо мати на увазі, аналізуючи цю інформацію: «один» командир не може робити таке. Для цього потрібна співпраця «сусідів». Хоча б тому, що коли (наприклад) командир «батальйону А» або «бригади Б» вирішує

провести ту чи іншу операцію, він залежить від співпраці і підтримки «сусідів зліва і справа... можливо, і в тилу»: незалежно від того, оборонна це операція чи наступальна, коли ти воюєш з росіянами сьогодні (і з причин, які знову і знову добре пояснюються не тільки Доном або мною, але і в статті Оксани, на яку ми посилалися вище), тобі потрібен суворий фланговий захист. Інакше росіяни швидко скористаються цією можливістю.

...що, в свою чергу, означає:

> **— немає «просто окремих підрозділів» і «просто окремих командирів». Виявляється, існують цілі «автономні сектори» фронту ЗСУ: сектори, де нікому немає діла до місцевих територіальних командувань, Генштабу, і навіть Главком не має права голосу.**

І що найприємніше:

> **— ці сектори також є найуспішнішими в операціях, незалежно від того, наступальні вони чи оборонні. Дійсно, таких підрозділів стає дедалі більше, і таких секторів стає дедалі більше, і вони (поступово) збільшуються.**

І хоча це можна пояснити непокорою та відсутністю дисципліни (або навіть «фу, це ж могло було зроблено з офіційного дозволу»), слід пам'ятати, що для таких речей потрібні «яйця розміром з футбольний стадіон “Вемблі”.

Особисто я вважаю, що це багатообіцяючий розвиток. Дійсно: обнадійливий розвиток. Можливо, навіть прототип того, чим стане ЗСУ в майбутньому.

Настільки, що саме тому я кажу: що б не сталося з «Системою Зеленського», незалежно від того, наскільки вона деградує, я не хвилююся ні за Україну, ні, зрештою, за ЗСУ.

Спілкуючись з десятками людей, я знаю:

1) — **на відміну від Зеленського, Сирського та їхніх друзяк**,

2) — **українці знають, що їм потрібно підтримувати збройні сили, інакше їх усіх – усю націю – знищать.**

Тому так багато з них (навіть якщо не «всі»: відсутність єдності в цьому питанні є головним результатом нездатності Зеленського мобілізувати всю країну та її народ) підтримують свої збройні сили всіма силами.

І,

3) — **не знаходячи інших рішень для свого некомпетентного і корумпованого керівництва, частини збройних сил беруть ситуацію в свої руки.**

На відміну від своїх політичних і військових лідерів – щоразу, коли вони це роблять, вони досягають успіху: на війні, в ситуації, в якій нині опинилася Україна, це єдине, що має значення.

***

Ukraine War, 17 November 2024: Part 2

SARCASTOSAURUS

NOV 18, 2024

Little bit later than originally planned, a summary of the latest Russian missile strike on Ukraine.

During the night from 16 to 17 November, but especially during the morning of 17 November, the Russians run their - long expected - mass missile strike on Ukraine. Indeed, it seems this was one of biggest, and longest missile strikes on Ukraine so far. Once again, primary target was the power-supply network of Ukraine: for this purpose, the Russians should have deployed a total of 210 ballistic- and cruise missiles.

What’s more: this strike came after a week during which – according to Zelensky – the Russians deployed 900 UMPK glide bombs and 600 attack UAVs: it’s on hand that this has already depleted Ukrainian stocks of surface-to-air missiles by quite a degree (for example: on 16 November, the PSU claimed to have detected 83 Shaheds, shot down 53 and jammed the other 30).

Now, as far as is known, early on 17 November, NATO and Ukrainians have detected 90 incoming Shaheds on time to provide ample warning. As usually, these slow attack UAVs were sent to ‘meandre’ around the Ukrainian airspace and thus prompt Ukrainians to activate air defences so their positions can be recorded by the Russian means of electronic warfare – for better targeting by other means. Reportedly, 42 Shaheds were shot down, 41 were jammed and caused to harmlessly crash. Two others returned to Russia.

Because there were questions in this regards: as mentioned at least a week ago, yes, some of Shaheds nowadays have thermobaric warheads. Actually, over the time, a total of five different types of warheads have been found on downed Shaheds:

(1) - 1.) Iranian-made 50kg high-explosive/fragmentation warhead;

(2) - 2.) BST-52 thermobaric warhead;

(3) - 3.) BSF-50 high-explosive warhead;

(4) - 4.) oFZBch-50 high-explosive/incendiary/fragmentation warhead; and,

(5) - 5.) TBBCh-50 thermobaric.

Meanwhile, according to official Kyiv, no less than ‘7 Tu-160 bombers’ and 16 Tu-95MS bombers (most from Olenya AB, on the Kola Peninsula, but also 7 from Olenogorsk AB) were airborne over south-western Russia, and they began releasing Kh-101 cruise missiles in coordination with warships of the Russian Black Sea Fleet releasing Kalibr cruise missiles. In grand total, the Ukrainians report to have detected 101 Kh-101 and Kalibr cruise missiles: Kalibrs seems to have been released from four warships (means, probable maximum was 16 of such weapons).

The first of cruise missiles have entered the Ukrainian airspace around 06.30hrs local time. As so often before, multiple of Russian cruise missiles have violated the Moldovan airspace. The PSU claimed that its F-16s have shot down ‘about 10 Russian targets’, and in grand total, the Ukrainians claimed 85 Kh-101s and Kalibrs as shot down.

It is interesting to see the (Ukraine-reported) involvement of Tu-160 bombers. Don’t recall these to have been explicitly mentioned as involved in strike operations against Ukraine so far. Not that this is entirely out of question but, AFAIK, there was never any kind of definitive confirmation – even if, back in summer 2022, at least one Tu-160 was photographed underway at high altitude some 50km from the Ukrainian border (see the video-still below).

As both the slow Shaheds and then the faster cruise missiles were about to approach their targets, the Russians initiated the final phase of their strikes. This included air-launched subsonic guided missiles, and air- and ground launched ballistic-, supersonic and hypersonic weapons, like:

(1) 1 Iskander-M ballistic missile;

(2) 2 Kh-32 (released by 2 Tu-22M-3s; 2 were claimed as shot down), and 2 Kh-31P missiles (released by 4 Su-27s; both were claimed as shot down);

(3) 5 Kh-59/69 guided missiles (released by 5 Su-34s; all 5 were claimed as shot down);

(4) 8 Kinzhal air-launched ballistic missiles (released by 10 MiG-31Ks; 7 were claimed as shot down by the PSU), and

(5) at least one Zircon hypersonic missile (was claimed a shot down, but wreckage caused heavy damage to an apartment building).

In grand total, the Ukrainians claimed to have shot down 144 missiles and UAVs (that is: 102 out of 120 missiles and 42 out of 90 UAVs).

Wreckage of a Zircon hypersonic missile that crashed into a house in the Pettjersk District of Kyiv.

Primary targets were power plants, substations, transformation stations, and heating pipelines of the energy network. From what can be made by now, energy infrastructure was hit in:

(1) Rivne: explosions reported.

(2) Lviv: 1 woman killed by debris of a Russian missile in Chervonohrad, 2 injured; main heating pipe in that town was damaged, leaving 6,000+ without heating.

(3) Vinnytsia: explosions reported.

(4) Volyn: explosions reported

(5) Kyiv: energy infrastructure facilities in the north of the city were hit by Kh-59/69s; an apartment building in Pecherskyi district is known to have been hit; debris is known to have hit buildings in Holosiivskyi and Dniprorvsky districts. One woman was injured. The PSU claimed to have shot down 'several' Kh-101s, Kinzhals, Iskander-Ms, and 'likely' a Zirocon missile over Kyiv (in addition to 'dozens' of Shaheds).

(6) Sumy: around 20.37hrs this evening, a residential building was hit by an Iskander-M ballistic missile: 10 civilians were killed, 51 injured.

(7) Kharkiv: hit by multiple UMPKs.

(8) Poltava: the dam of the Kremenchuk hydroelectric power station was damaged.

(9) Zaporizhzhya: explosions reported.

(10) Dnipro: explosions reported, 2 railway workers killed, 3 injured.

(11) Kryvyi Rih: explosions reported.

(12) Mykolaiv: attacked around midnight and again around 05.00hrs; two women are known to have been killed, 6 wounded.

(13) Odesa: local air defences claimed the destruction of 29 Shaheds; numerous explosions reported, all electric transport stopped. 2 Ukroenergo engineers were killed when a transformation station on which they were working was hit. There are massive problems with electricity- and water supply all over

Odesa ever since. Lots of homes have been damaged too and civilians have been injured. Local schools were closed for two days.

Damage on the dam of the Kremenchuk HPP. The same power station was already targeted in May this year.

Railway traffic in Khmelnitsky, Odesa, and Poltava Oblasts was interrupted for hours, but most of problems were solved by the Ukrainian railways using diesel locomotives.

While this evening it is said that nuclear power plants in Khmelnytsky, Rivne and South Ukraine were not directly attacked, four of substations on which they rely were. Indeed, the strike reportedly delivered such a blow, that there is power shortage even for supply of electricity to these three nuclear power plants, required for their coolling: as a result, only two out of nine nuclear reactors used to produce electricity in Ukraine can still be operated at full capacity; the rest is working at 40-60%. Damaged was also the power-line supplying electricity necessary to cool the Zaporizhzhya NPP. Unsurprisingly, DITEK imposed emergency power cuts in Kyiv, Donetsk, and Dnipro already during the strike. As of this evening, NEC Ukroenegor applied a two-shift stabilisation shutdown from 06.00 until 22.00hrs local time – and that's coming atop of already daily power cut offs.

Foremost: dozens of enterprises involved in military production in Lviv, Vinnytsia, Ivano-Frankivsk, Kryvyi Rih, Kharkiv, and Cherkasy lost all power and couldn't work for the entire day.

Bottom line: this was not only a massive effort (definitely one of 'three most massive I can recall'), but also one that caused lots of damage – and then damage that is going to be felt all through Ukraine for the rest of this winter.

Sure, in reaction to this strike, the USA, Germany, and France have granted permission for deployment of their long-range weapons supplied to Ukraine against targets inside Russia. But, hand on heart: they can still dictate targets, and that's also (and literally) 'too little and too late'.

***

№ 315

Крах евроинтеграции на постсоветском пространстве

2024-11-14

Стефан Закревський, для "Хвилі"

Реакция многих украинских журналистов, экспертов и аналитиков на выборы в Грузии и Молдове показала их полную оторванность от реалий, в которых существуют простые люди.

С точки зрения многих граждан Грузии, они сделали абсолютно рациональный выбор на последних выборах, поскольку в последние годы в Сакартвело увеличился уровень жизни и ВВП, к тому же грузины не понимают, а что им может предложить Запад?

Если западные политики не готовы предоставить гарантии безопасности их стране и гарантировать вступление в ЕС, даже после проведения всех необходимых реформ.

Грузинские эксперты задают абсолютно логичный и рациональный вопрос: как Грузии поможет Запад в случае военной агрессии России, если даже Украина, которая выиграла время на перевооружение для европейских членов НАТО, позволив своей стойкостью уменьшить влияние России и Китая в

Европе, увеличив доходы США от экспорта газа, нефти, оружия европейским союзникам Америки, не получила всей необходимой ей помощи.

Поэтому евроинтеграция ассоциируется у многих граждан Молдовы и Грузии с ухудшением уровня жизни и прозападными политиками-имитаторами, способными лишь делать красивые презентации на конференциях, к тому же голосование за прокремлевских политиков воспринимается ими как "предохранитель" от возможной военной агрессии России.

Если раньше для остановки распространения коммунизма американская элита была заинтересована в экономическом успехе своих европейских и азиатских союзников, то сейчас Запад не имеет привлекательного предложения для периферийных стран, и именно с этим связано увеличение влияния Китая и России в Азии, Африке, Ближнем Востоке и постсоветском пространстве.

Даже **в США поражение Демократической партии показало важность социальной политики для американских избирателей.**

Стоит помнить, что

1) — раньше успехи Демократической партии, которая позиционировала себя защитником прав американских рабочих, базировались на борьбе с классовым неравенством,

2) — когда же под влиянием ***прогрессистов [ультралевых]*** главным приоритетом этой партии стала игра на расовых противоречиях и защита сексуальных меньшинств, эта партия потеряла свою поддержку среди избирателей.

Американцы до сих пор помнят, как во время COVID при президентстве Трампа им раздавали деньги, поэтому материальный интерес избирателей в США победил все предостережения об опасности для Америки от прихода к власти Дональда Трампа.

Поэтому, если евроинтеграция в Украине будет ассоциироваться с падением уровня жизни, деиндустриализацией, увеличением цен и коммунальных тарифов, украинских прозападных политиков ожидает политический крах, следствием которого станет реализация грузинского сценария для нашей страны.

Отдельного внимания также заслуживает позиция польской элиты и общества, которые уверены, что Польша оказалась по другую сторону "железного занавеса", имея гарантии безопасности от США и НАТО, тем самым имея защиту во время новой холодной войны.

Поляки, к сожалению, не желают осознать, что в то время когда США проваливаются в изоляционизм, осуществляют разворот к Азии, а американские изоляционисты считают ЕС экономическим конкурентом Америки, создание нового "железного занавеса", который защитит Польшу, является нереалистичным сценарием.

Россияне всегда умеют играть в долгую игру,

> **1) — если для Кремля главным украинским приоритетом является установление политико-идеологического контроля над Украиной с ограничением ее внутреннего суверенитета, то**
>
> **2) — Польшу корпорация чекистов стремится превратить в буферную страну.**

Еще в 2013 году Кремль начал свою игру

> — на усиление противоречий между Польшей и Украиной, используя своих марионеток в Украине [148 депутатов от партии Регионов и КПУ], которые обратились к польскому Сейму признать Волынскую трагедию геноцидом, совершенным украинскими националистами по отношению к польскому населению.

Фактически и сейчас

> — польские политики во время геноцидной военной агрессии России против Украины, которая несет прямые угрозы для Польши, пытаясь понравиться избирателям, увеличивая свои рейтинги на теме Волынской трагедии, играют по сценарию, написанному Кремлем.

Идеологи Кремля уверены, что **сейчас время начало играть на российскую власть**, особенно сейчас, когда, с их точки зрения,

> **— в США произошел демонтаж американского республиканизма и нежелание подавляющего большинства американцев, чтобы их страна была "мировым полицейским", который освещает дорогу к свободе и демократии.**

Итак,

— сейчас для украинской элиты главным приоритетом должна стать договоренность о новых правилах игры и уменьшение их коррупционных аппетитов, если они конечно не желают, чтобы россияне захватили их собственность.

К сожалению,

— еще с 2013 года Украина стала "пищей" для геополитических игроков, которые превратили нашу страну вместе с украинской элитой в *кровавый полигон*.

Очень показательно, что

— западные политики, несмотря на политические репрессии, высокую коррупцию, мафиозность режима, бегали за Виктором Януковичем, пытаясь убедить его подписать соглашение об ассоциации с ЕС, потому что в то время наша страна была на геополитическом перепутье, а западные элиты не желали, чтобы Украина усилила Россию.

Западу не был нужен новый глобальный конкурент, который мог бы появиться после объединения потенциалов и конкурентных преимуществ Украины и России.

Западным элитам Украина, прежде всего, нужна лишь как буфер, который сдерживает и истощает империалистическую Россию.

Россия же стремилась за счет Революции Достоинства спровоцировать внутренний конфликт в Украине, играя на фобиях и страхах Виктора Януковича, которого россияне запугивали информацией о подготовке покушения на него украинскими националистами.

Владимиру Путину не были нужны посредники между ним и украинцами, к тому же донецкий клан откровенно раздражал российскую элиту

— 1) — защитой экономических интересов Украины и 2) — противодействием со стороны донецких по отношению к российскому олигархическому бизнесу в Украине.

Россияне планировали после завершения Революции Достоинства привести к власти в Украине полностью контролируемого Кремлем и российскими спецслужбами украинского политика Виктора Медведчука, у которого были очень плохие отношения с представителями донецкого клана, даже Виктор Янукович откровенно ненавидел Медведчука.

Итак, фактически,

— именно Кремль запустил процесс демонтажа донецкого клана, потому что Владимиру Путину не был нужен субъектный посредник в Украине.

Украинцам стоит признать, что с 2013 года Россия, как и Запад, цинично используют Украину в своих геополитических интересах, поэтому для граждан нашей страны особенно актуальными являются слова из известной песни Кузьмы Скрябина:

"По-моему чувак, нас кинули".

***

№ 316

Кінцева зупинка. Виходимо, не залишаємо особисті речі. Потяг прямує в депо....

2024-11-21

Кущ

Віце-прем'єр (не люблю я новітні інфінітиви) ***Свириденко*** особисто та прем'єр ***Шмигаль*** онлайн, прийняли участь у старті масштабного проекту зеленої енергетики, а також розвитку портової інфраструктури в Україні (закреслено) ..... Насправді ***в Італії***.

Процитую офіційний прес-реліз, тому що цей лютий треш вартує того. Точніше, це такий політичний крінж, коли навіть ті, хто це пише, розуміють всю антиутопію того, що відбувається.

Отже:

***

"... це справді гігантська новина для нас (System Capital Management), для українського ГМК і для євроінтеграції України

Ми (Метінвест)вчора підписали історичну декларацію з урядом Італії щодо проєкту з виробництва зеленої сталі в Пйомбіно

Він називається ***Метінвест-Адріа***

Підписання відбулося під час зустрічі урядів Італії та України в Римі.

Український уряд представляла віце-прем'єрка України, міністерка економіки України Юлія Свириденко

Цей проект Метінвест буде реалізовувати в Тоскані, в муніципалітеті Пйомбіно, у партнерстві із італійською компанією Даніелі

Під час церемонії підписання Метінвест запропонував міністру підприємств і виробництва Італії Адольфо Урсо визнати проєкт таким, що має національне стратегічне значення, що може прискорити процес його затвердження за участі Ради міністрів.

Але цей проект є стратегічним і для України і повністю відповідає українським інтересам

З трьох причин:

1) - цей проект - про інтеграції української гірничого-металургійної індустрії в європейську. Він про створення нарешті ланцюга, при чому технологічно мова йде про нову індустрію. Українську металургію мають поважати і цінити в Європі.

2) - цей проект - про правильне відновлення, за принципом build back better.

> Він про втілення вже зараз саме українськими металургами великих зелених металургійний проектів. Зараз в Італії, як тільки з'явиться можливість - в Україні

3) - цей проект - про витіснення російських металургійних грошей і сировини з Європи. Крок за кроком. І дуже важливо щоб це зробили саме українці.

Проєкт вартістю 2,5 млрд євро.

18 жовтня 2024 року Адміністрація портової системи Північного Тірренського моря підтвердила відповідність проєкту своїм планам розвитку, а Metinvest-Adria досягла угоди з металургійною компанією JSW Steel Italia S.p.A. щодо забезпечення доступу до промислових зон.

Проєкт передбачає створення одного з найсучасніших заводів із виробництва зеленої сталі в Європі потужністю 2,7 млн тонн на рік.

Завод використовуватиме технології на основі електродугових печей та **вторинної сировини, зокрема брухту, чавуну та заліза прямого відновлення, що постачатимуться з України**.

Програмну угоду планується підписати до початку 2025 року. Цей документ визначатиме конкретні дії, зокрема концесію на рекультивацію земель, контракти щодо розвитку через Національне агентство з питань внутрішніх інвестицій та економічного розвитку Invitalia, заходи з забезпечення зайнятості, ініціативи у сфері відновлюваної енергетики та покращення портової інфраструктури.

Юрій Риженков сказав, що вчера стався дуже важливий крок до створення одного з найбільш сталих металургійних заводів у Європі. Проєкт допоможе зміцнити італійську металургійну промисловість і гірничодобувну галузь України, демонструючи потенціал міжнародної співпраці в сприянні сталому промисловому розвитку.

Будівництво планується розпочати на початку 2025 року, а виробництво сталі — наприкінці 2027 року".

***

А тепер простими словами про те, що сталося.

Найбільша українська ФПГ "напйомбініла" по самі гланди перспективи розвитку економіки доданої вартості в Україні.

А потурає їм у цьому урядова "дрімтім" з Києва.

Якій варто повчитись у ***Національного агентства з питань внутрішніх інвестицій та економічного розвитку*** Invitalia як треба запроваджувати механізм "інвестнянь", створювати промислові зони та розвивати базову інфраструктуру.

Я, звичайно, дуже радий що наші металурги витісняють з Європи росіян, але не **ціною перетворення України у сировинний апендікс**.

Бо «build back better» для компанії ***Ахметова***

> **— це як прикрити власну дупу, а не про те, що хтось там створює якісь міфічні тили в ЄС для України.**

Бо ми прекрасно розуміємо:

> **— ніхто не вернеться.**

Мова про те, що

— Україна буде постачати на нові італійські метзаводи металобрухт, чавун і залізну руду.

Тобто **єдине, що у нас буде працювати - це гірничий сировинний комплекс та застарілі заводи з виробництва чавуну, які будуть плюндрувати нашу екологію**.

Зате в Тоскані все буде "зелене" та високоякісне.

Єдине питання, навіщо ми платимо зарплату таким чиновникам?

— Навіщо вони приймають участь у цій пародії та економічному дезертирстві?

— Тепле місце в Тоскані готують?

От халепа, забув,

— це ж ЄС їм зарплату платить, як і решті наших бюджетників.

«Якщо вашим чиновникам будуть платити ззовні, то вони будуть захищати і відповідні зовнішні інтереси».

***

№ 317

До речі, ви в курсі, чим зараз займається один із головних винуватців забудови Екопарк Осокорки?

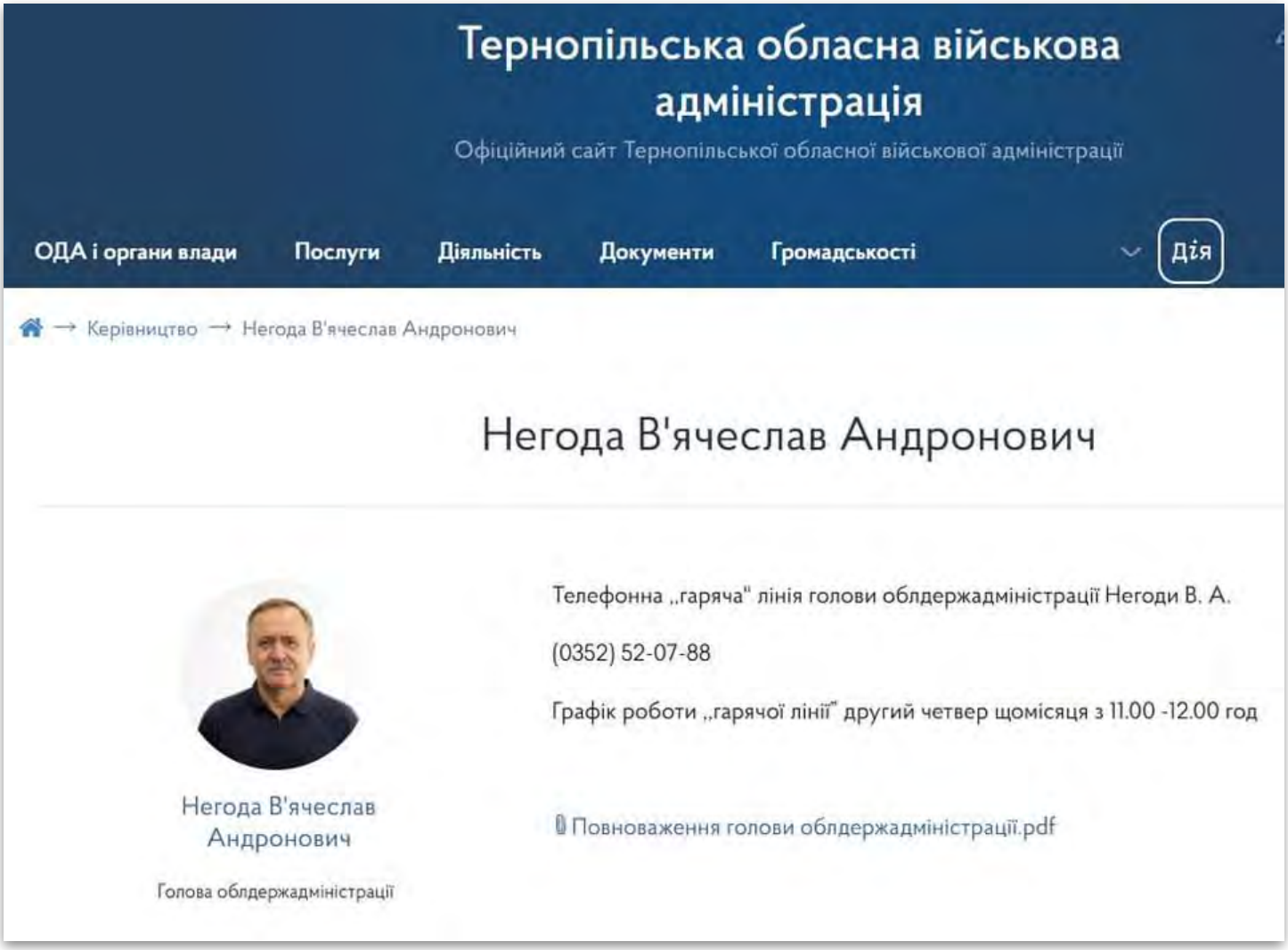

2024-11-23

Могильний

Працює головою Тернопільської обласної військової адміністрації.

Саме В'ячеслав Негода, як заступник міністра регіонбуду, в 2009 році погодив для Контактбудсервіса завідомо незаконний Детальний план території, що і відкрило шлях до його наступного затвердження і перетворення передбаченого Генпланом Києва парку на ліс з висоток.

МІНІСТЕРСТВО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

МІНРЕГІОНБУД

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, Україна, 01025, МСП 01601;
приймальня: (044) 226-22-08; загальний відділ: (044) 278-82-90, 284-05-54, факс: 278-83-90;
e-mail: mrb@minregionbud.gov.ua

16.11.2009 № 12/19-2-10/21-3942

на № _____ від _____

Товариство з обмеженою відповідальністю «Контактбудсервіс»

Міністерство регіонального розвитку та будівництва розглянуло звернення Товариства з обмеженою відповідальністю «Контактбудсервіс» щодо проведення державної експертизи детального плану території району «Осокорки» у Дарницькому районі м. Києва і повідомляє.

Відповідно до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 20.05.2009 № 522 «Про затвердження Порядку проведення державної експертизи містобудівної документації» Мінрегіонбудом розглянуті матеріали детального плану території району «Осокорки» у Дарницькому районі м. Києва (далі – ДПТ «Осокорки»).

Надані матеріали свідчать про наступне.

Земельні ділянки загальною площею 176,06 га надані ТОВ «Контактсервіс» у довгострокову оренду на 15 років для забудови об'єктами житлового і соціально-побутового призначення у житловому масиві Осокорки-Центральні (1, 2, 3, 4, 5, 6) у Дарницькому районі м. Києва.

До проекту ДПТ «Осокорки» отримані позитивні висновки Київської санітарно-епідеміологічної станції від 27.12.2007 № 1163 та Державного управління охорони навколишнього природного середовища в м. Києві від 18.02.2008 № 04-14/1143, проект схвалено на засіданні архітектурно-містобудівної ради при Головному управлінні містобудування, архітектури та дизайну міського середовища від 26.09.2007, отримано позитивний результат розгляду на громадських обговореннях (витяг з протоколу від 27.11.2007 № 17), отримано позитивний висновок наукової екологічно-експертної оцінки проекту від 15.01.2008, виконаної Державним екологічним інститутом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, позитивного експертного висновку інституту «НДІПмістобудування».

Проект ДПТ «Осокорки» розглянуто на розширеному засіданні архітектурно-містобудівної ради Мінрегіонбуду, яке відбулося 12 листопада 2009 року. За результатами розгляду відзначена висока якість виконаних

Рис1

проектних робіт, проект одностайно схвалено та рекомендовано для подальшого затвердження.

З урахуванням викладеного, Міністерство регіонального розвитку та будівництва погоджує детальний план території району «Осокорки» у Дарницькому районі м. Києва та рекомендує його для подальшого затвердження у встановленому законодавством порядку з такими техніко-економічними показниками:

Показники	*Одиниця виміру*	*І черга*		*Розрахунковий термін*	
		Всього	*у т.ч. на замовлення ТОВ "Контакт-будсервіс"*	*Всього*	*у т.ч. на замовлення ТОВ "Контакт-будсервіс"*
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*
Територія					
Територія в межах ДПТ	га	577,5	176,04*)	577,5	176,04*)
у тому числі:					
- житлові квартали та мікрорайони в розрахунку на 1 люд.	га кв.м	71,2 20,0		160,9 20,0	
- ділянки установ і підприємств обслуговування (крім підприємств і установ мікрорайонного значення)	га	7,8		59,2	
- зелені насадження загального користування в розрахунку на 1 люд.	га кв.м	2,5 0,7		50,5 6,3	
- вулиці, дороги, площі в розрахунку на 1 люд.	га кв.м	42,7 12,0		103,1 12,8	
- інші території	га	453,3		201,4	
Населення	**тис.чол.**	**35,6**	**18,6**	**80,5**	**63,4**
Щільність населення	люд./га	500	500	500	500
Житловий фонд					
Всього	тис.кв.м заг.пл. квартир	1068,0	556,5	2413,5	1902,0
Середня житлова забезпеченість	кв.м заг.пл./люд.	30	30	30	30
Щільність житлового фонду мікрорайону	тис.кв.м заг.пл./га	15,0	15,0	15,0	15,0
Кількість квартир	шт.	15257	7950	34479	27171
Середній розмір квартир	кв.м заг.пл.	70	70	70	70
Установи та підприємства обслуговування населення (мікрорайонного значення)					
Дошкільні навчальні заклади					
всього	місць	1190	615	2745	2170

Рис2

2. Вулично-дорожня мережа та пасажирський транспорт	млн.грн.	722,0		1206,0	
у тому числі:					
- вулично-дорожня мережа, всього	-"-	682,0		993,0	
- пасажирський транспорт	-"-	40,0		213,0	
Примітка: *) Без урахування вартості культової споруди.					

Заступник Міністра **В.А. Негода**

Денисюк І.П. 284-05-92

Рис3

***

№ 318-1

Core Group під час 12-ї зустрічі ухвалила заяву, яка підтвердила неминучість покарання винних в агресії проти України

2024-11-22

У ***Ризі*** відбулася **12-та зустріч** ***Коаліції держав*** (Core Group) ***зі створення спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України***.

До коаліції входить **41 держава**. Українську делегацію очолила заступниця керівника Офісу Президента Ірина ***Мудра***.

За результатами зустрічі узгоджені ключові параметри роботи трибуналу, зокрема щодо його юрисдикції, та опрацьована ***дорожня карта***, яка **чітко** передбачила **конкретні** подальші кроки щодо створення спеціального трибуналу.

«Ми нарешті досягли **значного прогресу цього року**. Позиція України є **чіткою** та однозначною: ми не можемо й не будемо йти на компроміс щодо правосуддя», – зазначила Ірина ***Мудра***.

Крім того, уперше ухвалена заява, яка підтвердила **неминучість покарання** для агресорів. У ній також відображена **рішуча спільна позиція** міжнародної коаліції держав-учасниць та їхня відданість найшвидшому створенню спеціального трибуналу.

Віденсько-ризька заява Коаліції держав (Core Group) зі створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України

Учасники Коаліції держав (Core Group) зі створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України,

посилаючись на Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 2 березня 2022 року «Агресія проти України», яка найрішучішим чином засуджує агресію Російської Федерації проти України в порушення статті 2 (4) Статуту Організації Об'єднаних Націй;

посилаючись на Резолюцію ES-11/6 Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 23 лютого 2023 року «Принципи Статуту Організації Об'єднаних Націй», що лежать в основі всебічного, справедливого та сталого миру в Україні;

нагадуючи про Спільну заяву стосовно зусиль зі створення трибуналу щодо злочину агресії проти України від 9 травня 2023 року, підтверджуючи нашу непохитну підтримку миру, безпеки та верховенства права у світі;

визнаючи важливість забезпечення відповідальності за злочин агресії проти України;

зустрівшись у Відні 17 вересня 2024 року та в Ризі 22 листопада 2024 року, заявляють таке:

1. Учасники Core Group беруть до відома ратифікацію Україною Римського статуту Міжнародного кримінального суду, що свідчить про відданість України міжнародному праву та міжнародному правосуддю. Учасники також беруть до уваги, що ця ратифікація поширюється на Кампальську поправку щодо злочину агресії.

2. Core Group продовжує роботу над створенням ефективного Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України, здатного здійснювати правосуддя, притягаючи до відповідальності тих, хто несе найбільшу відповідальність. Створення Спеціального трибуналу має поважати міжнародне право та користуватися широкою міжрегіональною підтримкою, щоб гарантувати його легітимність.

3. Учасники Core Group вітають внесок служб Ради Європи та Європейської комісії і Європейської служби зовнішніх справ у їхніх консультаціях, включно з підготовкою проєкту двосторонньої Угоди між Радою Європи та урядом України щодо створення Спеціального трибуналу, його проєкту статуту та проєкту Розширеної часткової угоди, у якій визначено умови підтримки такого трибуналу.

4. Учасники Core Group заохочують інші держави та міжнародні організації активно підтримувати та сприяти подальшим консультаціям Core Group. Учасники Core Group запрошують інші держави згодом, коли це доцільно та без шкоди для

Крім того, коаліція відзначила прогрес у підготовці проєкту двосторонньої Угоди між Радою Європи та урядом України щодо створення спеціального трибуналу, проєкту його статуту та проєкту Розширеної часткової угоди, у якій визначені умови підтримки трибуналу.

подальших консультацій Core Group, розглянути можливість підтримки створення Спеціального трибуналу і зробити внесок у фінансування та в операційні ресурси Спеціального трибуналу через інструмент, створений для цих цілей, зокрема через Розширену часткову угоду під егідою Ради Європи.

5. Учасники Core Group підтверджують надзвичайну важливість будь-яких майбутніх проваджень у створеному Спеціальному трибуналі, що дотримується чинного міжнародного права. Майбутні провадження створеного Спеціального трибуналу мають ґрунтуватися на праві на справедливий судовий розгляд незалежним і безстороннім судом, доступі до сторони захисту, своєчасному розгляді судових справ, виконанні остаточних і обов'язкових судових рішень без невиправданих затримок та на інших застосовних нормах міжнародного права прав людини.

6. Учасники Core Group залишаються відданими безперервній активній та ефективній роботі на шляху до створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України, зокрема шляхом продовження розгляду проєктів, підготовлених Радою Європи.[1]

Спеціальний трибунал створюється для покарання найвищого військово-політичного керівництва країн-агресорів за планування, підготовку, розв'язання та ведення агресивної війни – найтяжчого міжнародного злочину.

[1] Заява була ухвалена в присутності представника Генерального секретаря Ради Європи, Європейської комісії та Європейської служби зовнішніх справ.

Віденсько-ризька заява Коаліції держав (Core Group) зі створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України - pdf - 287.87 kb

CINEMA МИРАЖ

***

№ 318-2

Ми зробили важливий крок на шляху до створення спецтрибуналу щодо злочину агресії – Ірина Мудра

2024-09-18

У ***Відні*** українська делегація, яку очолила заступниця керівника Офісу Президента Ірина ***Мудра***, провела **11-ту зустріч** ***Core Group*** зі створення спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України.

За результатами роботи учасники досягли **згоди** щодо загальної ***концепції*** створення спецтрибуналу.

Заступниця керівника Офісу Президента зазначила, що це **засідання стало ключовим** для визначення ***моделі*** трибуналу, який буде створений угодою з Радою Європи.

Учасники Core Group перейшли від загальних питань ***формату спецтрибуналу*** до обговорення проєкту ***Статуту***.

«Українці чекають на відновлення справедливості. Ми не можемо дозволити собі зволікати. Створення цього спеціального трибуналу є моральним обов'язком для всього світу. Адже йдеться не лише про Україну. Йдеться про майбутнє міжнародного права, верховенства права та глобального миру», – наголосила Ірина Мудра.

У зустрічі взяла участь **41 делегація**.

Усі вони підтвердили, що 1) — винні у злочині агресії проти України будуть притягнуті до відповідальності, а також 2) — визначили наступні кроки для створення спецтрибуналу.

***

№ 318-3

Життєпис [ред. | ред. код]

Народилася 26 липня 1975 в смт. Меденичі Дрогобицього району Львівської області.[1]

У 1998 році закінчила з відзнакою Дрогобицький педагогічний інститут імені Івана Франка (факультет іноземних мов). Потім з 2002 по 2006 навчалася на юридичному факультеті Львівського національного університету імені Івана Франка.[2] У 2017 пройшла спеціальні курси для юристів з юридичної англійської мови в Кембриджському університеті, у 2018 закінчила курс MBA в Київській школі економіки. З 2019 по 2020 проходила стажування в International Compliance Association (Лондон) та отримала сертифікат з корпоративного менеджменту, ризиків та комплаєнсу.

У 2006—2008 працювала начальником відділу кредитно-інвестиційної діяльності юридичного департаменту Трансбанку, від 2008 до 2013 працювала в Swedbank. З 2013 по 2015 працювала начальником юридичного департаменту управління ризиками Правекс Банку, а з 2015 по 2022 — керівником юридичної групи Державного ощадного банку України (Ощадбанк).

Має двох дітей.[3]

Заступник міністра юстиції України

З 20 травня 2022 — заступник Міністра юстиції України[4].

У липні 2022 Ірина Мудра заявила, що Україна не має перспектив отримати репарації від Росії в міжнародних судах через те, що Росія вийшла з Ради Європи і вирішила, що не буде виконувати рішення Європейського суду з прав людини після 15 березня. На думку Ірини Мудрої, конфіскованих на той час російських коштів не вистачить на відновлення України. Водночас вона наголосила, що необхідними є розробка та впровадження нового компенсаційного механізму, і зазначила, що Україна ініціювала розробку такого механізму.[5][6]

***

№ 319-1

ДЕРЖАВНА ІНСПЕКЦІЯ АРХІТЕКТУРИ ТА МІСТОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ (ДІАМ)

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 365 50 75, 365 10 05
e-mail: office@diam.gov.ua, web: diam.gov.ua, код ЄДРПОУ 44245840

_____ № _____ На № _____ від _____

Міністерство розвитку громад та територій України

Державною інспекцією архітектури та містобудування України (далі – ДІАМ) отримано лист Міністерства розвитку громад та територій України від 31.10.2024 № 13383/30/14-24, що надійшов та зареєстрований в ДІАМ 01.11.2024 за № 707/05-24, яким скеровано лист Департаменту з питань державного архітектурно-будівельного контролю м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 28.10.2024 № 073-3218 з матеріалами щодо необхідності проведення позапланового заходу державного архітектурно-будівельного контролю за адресою: вул. Маккейна Джона, 28/25, група приміщень № 45 (приміщення з № 1 по № 8), цоколь, літ. «А» у Печерському районі м. Києва, для надання ДІАМ згідно з наказом Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України від 19.05.2023 № 424 «Про проведення позапланових заходів державного архітектурно-будівельного контролю (нагляду) на період воєнного стану» письмового обґрунтування щодо наявності загрози, що має негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища, забезпечення безпеки держави, та необхідності проведення відповідного позапланового заходу або відсутності підстав для нього та повідомляється таке.

Лист Департаменту з питань державного архітектурно-будівельного контролю м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 28.10.2024 № 073-3218 та додані документи не містять відомостей, що свідчать про наявність загрози, що має негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища, забезпечення безпеки держави, та необхідність проведення відповідного позапланового заходу.

Голова Олександр НОВИЦЬКИЙ

Євген Халиковський

ДІАМ № 6972/02/13-24 від 06.11.2024 19:14
Сертифікат 6FA97845F1B2570D040000003679010095E80400
Підписувач Новицький Олександр Валерійович
Дійсний з 16.10.2024 15:34:11 по 16.10.2026 15:22:49

Міністерство розвитку громад та територій України
87903/0/7-24 від 07.11.2024

2024-11-21

Могильний

Iryna ***Fedoriv***, а якщо написати статтю у стилі рекомендацій недобропорядному бізнесу, кому треба давати хабарі в Київська міська державна адміністрація - ***КМДА*** та ***Міністерство розвитку громад та територій*** України, щоб **в Печерському районі Києва на самозахопленій земельній ділянці без дозвільних документів прибудувати магазин при наявності активного протесту мешканців**, то якесь видання її візьме? ;)

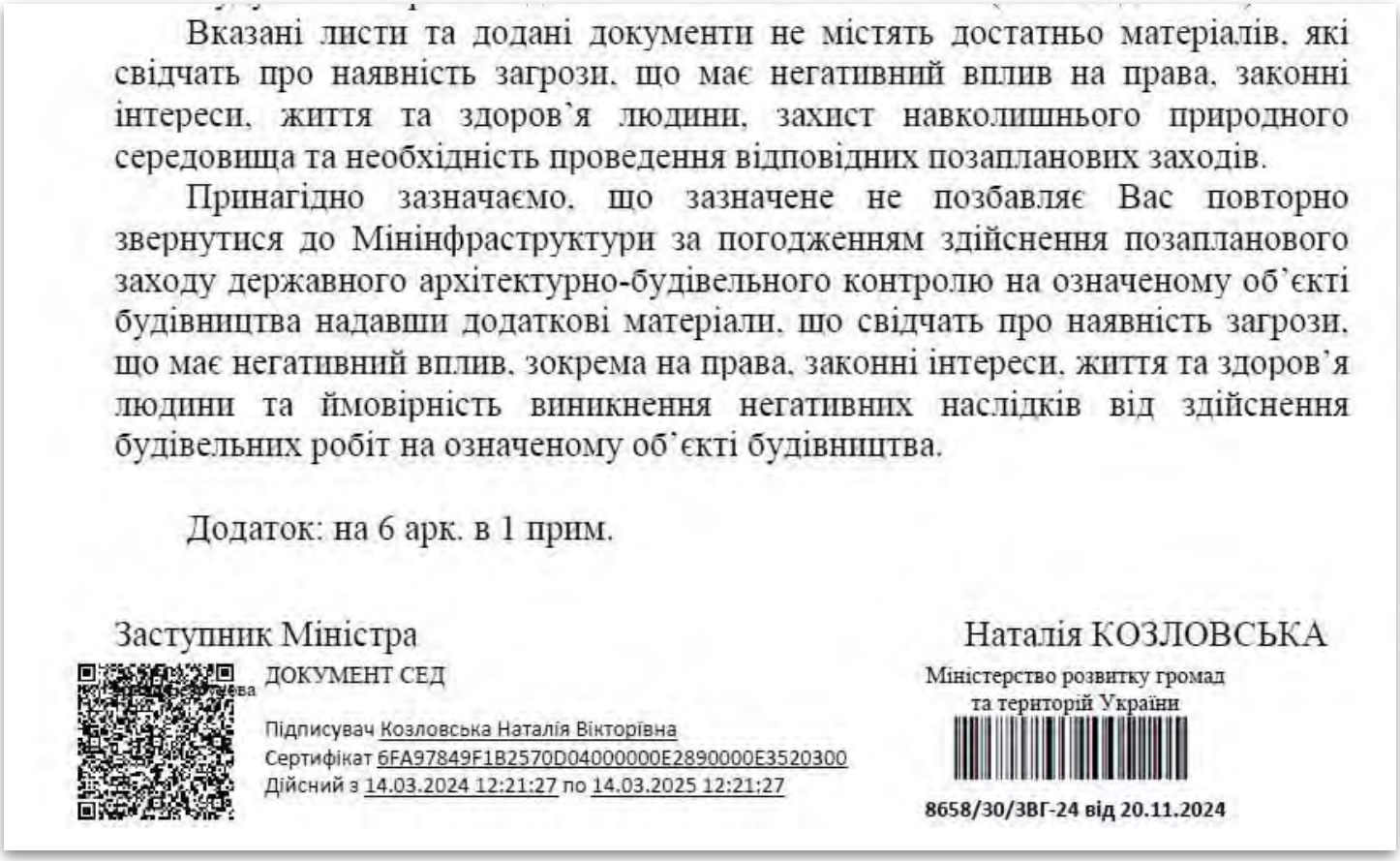

Вказані листи та додані документи не містять достатньо матеріалів, які свідчать про наявність загрози, що має негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища та необхідність проведення відповідних позапланових заходів.

Принагідно зазначаємо, що зазначене не позбавляє Вас повторно звернутися до Мінінфраструктури за погодженням здійснення позапланового заходу державного архітектурно-будівельного контролю на означеному об'єкті будівництва надавши додаткові матеріали, що свідчать про наявність загрози, що має негативний вплив, зокрема на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини та ймовірність виникнення негативних наслідків від здійснення будівельних робіт на означеному об'єкті будівництва.

Додаток: на 6 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра Наталія КОЗЛОВСЬКА

ДОКУМЕНТ СЕД

Підписувач Козловська Наталія Вікторівна

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000E2890000E3520300

Дійсний з 14.03.2024 12:21:27 по 14.03.2025 12:21:27

Міністерство розвитку громад та територій України

8658/30/ЗВГ-24 від 20.11.2024

P.S.

Олексій ***Кулеба***, не проконсультуєте, на кого краще направляти в очолюваному Вами міністерстві запит на отримання прайсу на послуги Вашої профільної заступниці Наталія ***Козловська*** та Голови ДІАМ ***Новицького***, діяльність якого Ви координуєте?

Бо не лише громадськості, але і будівельному бізнесу, буде цікаво дізнатися, **скільки коштують відмови Мінрегіону дозволити проведення перевірки**, якщо будівництво:

(1) - на самовільно зайнятій земельній ділянці;

(2) - з порушенням містобудівних умов та обмежень;

(3) - без жодного дозвільного документу;

(4) - з руйнуванням спільного майна мешканців багатоквартирного будинку;

(5) мешканці будинку подали колективне звернення із детальним описом порушень забудовника, що порушують їх законні права та інтереси, фотофіксацією та копіями документів, що доводять все це?

***

№ 319-2

Мешканці Києва борються з черговими «договорняками»…

5 ноябрь в 11:26

Геннадій Кривошея

В соцмережах вже декілька місяців поширюється інформація як жителі Печерського району будинку по вул. ***Джона Маккейна, 28/25***, боряться за свої права, за свою прибудинкову територію, на якій планують збудувати незаконний об’єкт.

Провівши аналіз документів та дозволів на відповідні роботи маю зазначити, що це будівництво (реконструкція) не просто має бути зупинене, а ще й має бути відкрите кримінальне провадження, а порушники закону мають бути притягнуті до відповідальності.

Отож, виявлені наступні порушення.

1. Перше порушення стосується абзацу 2, пункту 14, статті 10 ЗУ «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку». Там чітко зазначено, що рішення вважається прийнятим зборами співвласників, якщо за нього проголосували більш як 75 відсотків загальної кількості всіх співвласників…

Маю зазначити, що в будинку всього 46 приміщень, отож для початку реконструкції мало бути мінімум 35 підписів/згоди власників на відповідні роботи. Однак було зібрано лише підписи з 23 квартир, серед яких деякі підписи мають ознаки підробки (люди за медами України, орендарі і т.п.).

Вже на сьогодні частина мешканців, в зверненні до Громадської ради зазначає що їхні підписи підроблені. Я особисто деякі підписи перевірив і вони дійсно різні…

Отож, маємо: - підробку документів, - відсутність згоди мешканців та - не виконану норму ст. 10. ЗУ.

Цього вже достатньо щоб зупинити всю реконструкцію!

2. Групу приміщень за цією адресою було продано в листопаді минулого року, загальною площею 82,4 кв.м.

> Але якимось чином у витязі з Державного реєстру, з'являється ще додаткових 9,2 кв.м. у вигляді сходових клітин, які відсутні. Документів, які підтверджують їхнє встановлення не має.

Отже знову маємо ознаки корупції та підробки документів…

3. Мабуть саме для узаконення цих сходів в тому числі, власник приміщення швидко робить документи для облаштування вхідної групи: отримує містобуди, реєструє повідомлення СС1, бере картку благоустрою і швиденько заливає прибудинкову територію бетоном…

І тут є чергове порушення, адже в повідомленні СС1 на реконструкцію власник приміщення пише, що земельна ділянка не буде використовуватися, і саме тому Діам реєструє повідомлення…

Ми бачимо ще одне порушення (зловживання) з боку заявника, адже в заяві на департамент благоустрою, він зазначає, що буде облаштовувати феми… Але де саме? Ви ж самі повідомляєте що на землі ніяких робіт не будете проводити?

У вас не вирішено земельне питання, а ви вже все залили бетоном…

4. Наступне порушення було виявлено Водоканалом, про що свідчить їхня відповідь мешканцям будинку. Водоканал встановив факт того, що **забудовник бетоном залив мережі**.!

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ
«КИЇВВОДОКАНАЛ»

ISO 9001 СЕРТИФІКОВАНО
вул. Лейпцизька, 1-а, м. Київ, 01015; телефон: +38(044)254-55-31, факс: +38(044) 254-32-61
код ЄДРПОУ 03327664, www.vodokanal.kiev.ua

08.10.2024 № 4277/22/36/02-24 [redacted]

На № _____ [redacted]

Про надання інформації

У ПрАТ «АК «Київводоканал» (далі – Товариство) розглянуто звернення [redacted] від 02.09.2024, що надійшло на електронну адресу Товариства: general@vodokanal.kyiv.ua, стосовно проведення перевірки законності виконання робіт з облаштування прибудови до будинку на вул. Іоанна Павла II, 25 (вул. Джона Маккейна, 28). За результатами розгляду повідомляємо.

Відповідно до положень статті 36 Господарського кодексу України та статей 5, 21 Закону України «Про інформацію» відомості про правовідносини Товариства з контрагентами є конфіденційною інформацією та становлять комерційну таємницю Товариства, не є відкритою інформацією та не можуть бути надані іншим особам, в тому числі з підстав відсутності згоди контрагента.

Водоканал

Р[illegible] повідомляємо, що Товариством були видані технічні умови від 2016 року на водопостачання та каналізування об'єкта за адресою: вул. Іоанна Павла II (стара назва – вул. Джона Маккейна), 28/25.

З[illegible] наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 27.06.2008 № 190 «Про затвердження Правил користування системами централізованого питного водопостачання та централізованого водовідведення в населених пунктах України, затверджених наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 27.06.2008 № 190 (у редакції наказу Міністерства розвитку громад та територій України від 19.04.2021 № 97), приєднання об'єкта будівництва до систем централізованого питного водопостачання та централізованого водовідведення здійснюється відповідно до технічних умов, виданих виконавцем послуги з централізованого водопостачання / централізованого водовідведення, та розробленого і затвердженого в установленому порядку проєкту на приєднання.

Технічні умови є підставою для розроблення проєктно-технічної документації на приєднання об'єктів до систем централізованого питного водопостачання та централізованого водовідведення згідно з державними будівельними нормами та іншими нормативно-правовими актами, а також є обов'язковими до виконання.

Проєктна документація зовнішніх мереж водопостачання та каналізування об'єкта за адресою: вул. Іоанна Павла II, 25 (вул. Джона Маккейна, 28), на розгляд до Товариства не надавалась. Термін чинності зазначених технічних умов закінчився 2018 року.

Під час обстеження представниками Товариства виявлено, що роботи із влаштування прибудови до будинку на вул. Джона Маккейна, 28 проводяться на трасі водопровідного вводу Д = 50 мм до вказаного будинку, що є порушенням вимог чинних державних будівельних норм.

Товариством підготовлено акт про порушення охоронних зон водопровідних мереж із вимогою термінового вжиття заходів щодо звільнення охоронної зони зазначеного водопровідного вводу Д = 50 мм від прибудови.

Своєю чергою міських каналізаційних мереж у зоні забудови немає.

Інформуємо також, що в Товариства немає відомостей щодо звернень стосовно розгляду проєктної документації зовнішніх мереж водопостачання та каналізування об'єкта за адресою: вул. Іоанна Павла II, 25 (вул. Джона Маккейна, 28) .

В. о. голови правління –
генерального директора [illegible]

І це ще є одним фактом порушення згідно якого складено відповідний акт..

Я хочу щоб на ці порушення звернув увагу профільний заступник Petr Panteleev та Департамент територіального контролю під керівництвом Михайло Буділов та **скасували всі картки які тільки видавались, демонтували незаконне облаштування конструкцій, звільнили незаконне захоплення земелтної ділянки, а також направили відповідне звернення до правоохоронних органів**.

Думаю це буде справедливо!

Адже Закон один для всіх

Чи не так???

Докази надаю у вигляді копій документів та фото…

Разом з Георгій Могильний та Katerina Nepotribna

До уваги Михайло Терентьєв Дмитро Білоцерковець Алла Шлапак Ваган Товмасян

***

№ 320

Цей короткий (і доповнений) матеріал Том Купер опублікував одразу вслід російському удару міжконтинентальною (або середньої дальності) балістичною ракетою по Дніпру. Це попередження диктатора з метою залякати українців та на помсту за (вочевидь, напевне) вражений штаб групи «сєвєр». Утім, Купер висловлює сумнів щодо здатності росіян часто вдаватися до таких ударів. Так само він певен, що з низки причин вони не зможуть застосувати ядерну зброю.

Оригінал тут: https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-21-november-2024-the

Переклад: Антон Шигімага, Антоніна Ящук

Редакція: Ростислав Семків

Том Купер

Війна в Україні, 21 Листопада 2024 р.: цар лютує (ОНОВЛЕНО)

Всім привіт!

Близько 05:10 сьогодні вранці [21.11] росія запустила одну або декілька міжконтинентальних балістичних ракет (МКБР) з капустіного яру – в астраханській обл. – щоб завдати удару по промисловому підприємству у Дніпрі.

[ЗОБРАЖЕННЯ 1]

Стоп-кадр з відео удару по Дніпру, близько 05:10 сьогодні вранці. Шість спалахів, які тут видно можуть вказувати на використання блоків роздільної головної частини (БРГЧ) – такі зазвичай встановлюють на міжконтинентальні балістичні ракети. На тому-таки відео можна побачити три серії таких спалахів. Однак, якщо вірити чуткам, то ті системи, які росіяни використали для цього удару – а саме РС-26 чи РС-25, – мали б нести "лишень" чотири блоки на ракету (кожен блок вагою 125–250 кг).

Наразі незрозуміло чи росіяни ударили ракетою РС-26 Рубєж ("SS-X-31" за кодифікацією НАТО) чи РС-24 Ярс ("SS-27 Mod 2" за кодифікацією НАТО), і скільки їх було – одна, дві чи три. Кожна з них має твердопаливний двигун і може нести до чотирьох боєголовок на відстань (щонайменше) 5800 км (RS-26) чи до 12000 км (RS-24): Рубєж – це вкорочена версія РС-24 Ярс. Наразі принаймні немає сумніву щодо того, що ці дві ракети можуть застосовуватися із конвенційними боєголовками. Також раніше повідомлялося, що розробку РС-26 було припинено на користь розробок гіперзвукового озброєння, але здається, ми тепер бачимо, що це не так.

[ЗОБРАЖЕННЯ 2]

Реконструкція одинарного рухомого ґрунтового ракетного комплексу для ракети системи РС-26 Рубєж (знизу), а також схематичне зображення ракети.

Десь станом на полудень за місцевим часом більшість українських джерел говорили про удар "РС-26", озброєний не багато, не мало – 18 малими та пустими БРГЧ (схоже, кожна мала вагу 50 кг, без вибухового наповнювача).

Щодо використання таких ракет слід також зазначити, що їх не можуть перехоплювати такі системи ППО, як PAC-2/3 Patriot, IRIS-T, SAMP-T, та/або С-300, що знаходяться на озброєнні українських повітряних сил та сил ППО (насправді, щоб захиститися від атак такого штибу, українцям знадобилися б такі системи як-от Standard SM-6 чи THAAD виробництва США – вони здатні перехоплювати балістичні ракети на дуже великих висотах, і їх Вашингтон навряд чи постачатиме Україні).

Для пудінга було важливо використати саме такі системи, бо він дуже хотів, щоб його повідомлення "дісталося отримувача" і не було збите – і це так само вплинуло на те, що удару було завдано по менш-захищеному Дніпру, а не по добре-захищеному Києву.

Ця атака стала "свого роду відплатою" за два українських далекобійних удари по росії.

1. 18 листопада ГУР за допомогою БПЛА завдали удару по вузлу зв'язку Групи "сєвєр" ВСрф у мар'їно, що на курщині (відео цього удару, зняте з дрона, є тут: https://x.com/EuromaidanPress/status/1859144653632840166). Росіяни заперечили влучання і сказали, що "незначних пошкоджень від падіння уламків зазнали житлові приміщення".

[ЗОБРАЖЕННЯ 3]

Супутниковий знімок комплексу у Мар'їно з сервісу Google Earth.

2. У ніч з 19 на 20 листопада ПСУ запустили сумарно 12 ракет Storm Shadow по командному пункту ВСрф у м. губків (вул. совєтская 25-А), у білгородській області. Будівля, що зазнала удару – це санаторій на території табору "орльонок". Це оздоровчий заклад, і тому дехто висловлює сумніви, чи удар взагалі завдали по військовому об'єкту. Насправді, командний пункт, що зазнав удару, мав би розташовуватися під невеликим лісочком на території комплексу. Менше з тим, український ГУР заявляє, що це був штаб російської групи "сєвєр", і варто також брати до уваги, що ВСрф регулярно розміщують такі об'єкти на території "оздоровчих комплексів", готелів і т.п. – до того ж роблять вони це як на території росії, так і на [окупованій] території України (взяти-от за приклад КП 6-ї ЗВА на території оздоровчого комплексу "нєжєголь" неподалік шебекіного, який зазнав удару 9 червня). Росіяни виявили цю загрозу заздалегідь, однак, здається, очікували удару по єйську (гадки не маю, чому так… можливо, залучені українські Су-24 заправлялися на одній з авіабаз на півдні України перш, ніж "завернули на північ".

[ЗОБРАЖЕННЯ 4]

Примітно: росіяни не просто здивовані використанням 12 ракет Storm Shadow в 1 ударі, але й визнають, що якщо їх усі випустили по одному об'єкту, то там дійсно мало знаходитися щось важливе.

Ба більше, не лише росіяни, а й багато західних спостерігачів здивовані тим, що в ПС ЗСУ досі є достатньо літаків Су-24, щоб одноразово здійняти в повітря 6 одиниць. Аж так здивовані, що дехто вже почав висувати теорії про те, що українці застосували для цього удару передані Францією літаки Mirage 2000-5F…

Ну, 7-ма бригада ПС ЗСУ дійсно зазнала тяжких втрат: якщо вести відлік з лютого 2022 року, то є підтвердження збиття, знищення на землі або списання через нештатні ситуації десь 19 робочих Су-24М/МР (підтверджено аж так, що відомі серійні номери бортів та імена обох членів екіпажу). І ці 19 одиниць – це вже майже вся номенклатура літаків, які цей підрозділ мав на момент початку повномасштабного вторгнення – що вже казати про можливі/ймовірні інші втрати, про які нам поки невідомо. І так, Україна, звісно, має доволі погану інфраструктуру для обслуговування та капремонту літаків цього типу – з 2014 по 2022 роки їй вдалося провести капремонт і поставити на озброєння [лише] 7 бортів Су-24М/МР. Менше з тим, це не означає, що Україна втратила здатність відремонтувати нові борти з числа десятків бортів Су-24, які були на зберіганні на момент повномасштабного вторгнення. Якраз навпаки, проекти такого штибу відтоді зазнали значного розвитку.

Чому я вказую на ці дві українські атаки як на причину того, що путін наказав завдати удару по Дніпру ракетами РС-26 або РС-24?

Бо і йому, і вишестоящим органам у москві глибоко начхати на підірваний українцями у росії черговий склад боєприпасів або якусь авіабазу. Для них такі втрати важливі значно меншою мірою, ніж втрата «вірних» підлеглих. Саме тому вишестоящі аж киплять від злості, коли українці вбивають когось зі «своїх» для москви: топових командирів ВСрф, ГРУ чи ФСБ.

> — У цьому пудінг і його «найближче оточення» нагадують британців часів Американської революції, яких обурило, коли «повстанці/терористи» почали стріляти в офіцерів британської армії: така практика вважалася «несправедливою». Для пудінга і Ко вищі командири є «дуже важливими друзями», оскільки «довели свою вірність»...

Вочевидь, підготовку росії до контрудару по Дніпру відстежили в НАТО, оскільки вчора США, Німеччина, Франція, Іспанія та ін. (зокрема) наказали закрити посольства в Києві (в результаті чого «половину міста» було паралізовано через корки, викликані їх евакуацією) — і все це через «можливу ядерну атаку». Втім, вірогідно, росіяни справді діяли в рамках досі чинного договору зі США, згідно з яким кожна сторона повинна повідомити іншу про запуск МБР щонайменше за 24 години.

Тим часом, не лише США, а й КНР та Індія неодноразово застерігали путіна від розгортання ядерної зброї проти України.

— Крім того, путін не може мати певності, що всі 24 інстанції, які стоять між ним і «червоною кнопкою», виконають його наказ, а також що ракета виявиться справною.

Тож **такий розвиток подій — обстріл росією України ядерними боєзарядами — малоймовірний.**

Наскільки точним був удар по Дніпру? Наразі це неможливо оцінити об'єктивно. Частково тому, що одночасно з РС-26 або РС-24 росіяни атакували ціль шести крилатими ракетами Х-101 (всі шість було збито) і 1 балістичною ракетою повітряного базування «кінжал».

Офіційний Київ повідомив про пошкодження «промислового об'єкту» та «дві пожежі».

Неофіційні російські джерела стверджують, що ціллю обстрілу був завод «Південмаш» (наскільки мені відомо, станом на 10:00 за київським часом не було жодної відповідної заяви ні від пудінга, ні від вишестоящих органів).

Мірою надходження додаткової інформації впродовж дня я оновлюватиму цей допис.

Оновлення:

(1) - І українці, і росіяни повідомляють, що всього через кілька годин після удару російської МБР по Дніпру кілька українських ударних БПЛА вразили полігон капустін яр в астраханській області — звідти росіяни запустили ракету.

(2) - Тим часом у соціальних мережах з'явилося ще одне відео (https://t.me/Lunay14/21977) з Дніпра, яке демонструє «приліт» «кількох (до 18) боєголовок».

(3) - На даний момент відомо, що внаслідок удару російської МБР по заводу «Південмаш» постраждало двоє людей.

***

№ 321

Рождение новой геополитики из трагедии войны

2024-11-18

Кущ

1. **Когда кровь перестанет литься как из дьявольского "рога изобилия", наступит пора финализации *исторического метанарратива 2014 года*.**
2. **Третья (четвертая) украинская республика (смотря как считать), неминуемо придет к *"свободной кассе" истории*.**
3. И тогда лишь очень быстрая ее интеграция в состав ЕС может трансформировать метаисторический нарратив Майдана в созидательный национальный миф.
4. Но с учетом тенденций Новой геополитики, вероятность такого исхода, не абсолютна.
5. Ведь это должна быть очень быстрая интеграция в горизонте нескольких лет, иначе ее вероятность снижается по прогрессии.
6. Любое промедление с евроинтеграцией приведет к общественной аннигиляции данного проекта: **слишком много жертв положено на алтарь этого нарратива.**
7. Общество не захочет ждать годами и десятилетиями, постоянно генерируя данными ожиданиями все новые и новые геополитические риски.

8. И тогда возникнет 1) — ***кризис проектности пассионариев*** и 2) — ***общая деструкция смыслов***, формируемых политическими элитами.

9. Простыми словами, **этот нарратив больше не будет приводить его носителей к власти.**

10. Сила нарратива в виде евроинтеграции заключалась в его простоте и осязаемости. Зримости на уровне "протянутой руки" (во всех коннотациях данного словосочетания).

11. Крах базовой проектности вызовет к жизни потребность в новой.

12. Если Балто-Черноморская дуга превращается в буфер и теряет внутреннюю энергию, становясь уязвимой к внешнему давлению, возможно Украине пора задуматься не о "долготе" с севера на юг, а о создании "украинской широты" с запада на восток.

13. То есть, — **подумать о восстановлении своей геополитической транзитивности и функции страны-моста между цивилизациями**.

14. Это может быть "широта" от Украины далее чере Закавказье и Центральную Азию к Китаю.

15. Украина как часть "евразийского степного экономического пояса". И география вновь оживет после ее "умерщвления" политикой.

16. Как ни странно, **для этого сейчас создаются все предпосылки**.

17. И Запад, и Китай заинтересованы в создании "нейтрального" евразийского пояса "южнее России".

18. В котором будет:

    — Грузия, Азербайджан, Армения, Казахстан, Узбекистан, Туркменистан, Кыргызстан и Таджикистан.

19. И может быть Украина. Как часть всеобъемлющего мирного соглашения в рамках создания евразийского пояса безопасности вне России и вне Запада.

20. Этот "степной евразийский экономический пояс" может стать основой и торгового Нового Шелкового пути из Китая на Запад, и такого же маршрута Пути специй из Индии в Европу.

21. По сути, как когда-то Зевс похитил Европу, точно также Украина может похитить у России евразийский цивилизационный проект Гумилева, став важным элементом в векторе синергии Азии и Европы.

22. Дело в том, что начав войну, Россия утратила функцию "евразийства" и статус "суперэтноса" Европы и Азии.

23. **Ближайшая перспектива для нее - это "железный занавес" на границе с ЕС и разворот в сторону Азии, смещение вектора развития с запада на восток, символом чего стал "разворот" ее газопроводов.**

24. **Это создает возможности для Украины стать важным звеном новой евразийской цепи**, которая отделяет РФ от Ближнего Востока и Южной Азии.

25. **Да, это путь постепенного билдинга государства и девелопмента национальной экономики. Путь постепенного развития, шаг за шагом.**

> **— А не "коммунизм на минималках" в виде вступления в ЕС, который за нас решит все проблемы развития, точно также, как НАТО автоматически решит за нас все проблемы безопасности.**

26. **Альтернатива - путь постоянного труда политических элит и общества по улучшению стандартов жизни.**

27. Но улучшения в рамках долгосрочного позитивного сценария будущего.

28. На базе ***полифонии этносов*** и ***мультикультурализма***.

29. На мой взгляд, мы **рано или поздно придем к этому сценарию**.

30. **Вопрос в жертвах и времени**, которые придется принести на алтарь иррационального исторического движения.

31. **Есть «альтернатива в виде "вечной войны»**, без позитивного сценария будущего.

32. И ***метаисторический нарратив 2014 года***, от которого трудно отойти по причине того, что он как Молох пожрал слишком много жертв и эта кровь формирует в части общества неформальную "круговую поруку" ошибочных смыслов.

33. **Чем больше жертв, тем сложнее признать ошибочность исторической развилки.**

34. **Но сделать это все равно придется:**

> **— третья (четвертая) республика 2014 года сохранит свой идеологический нарратив лишь до окончания войны.**

35. **А потом будет *очень жесткое разочарование*.**

36. И здесь, главное, — не рухнуть в идеологическую пустоту и сформировать новый национальный проект развития.

***

№ 322

Украинскому народу нужна месть: причины катастрофы Второй республики

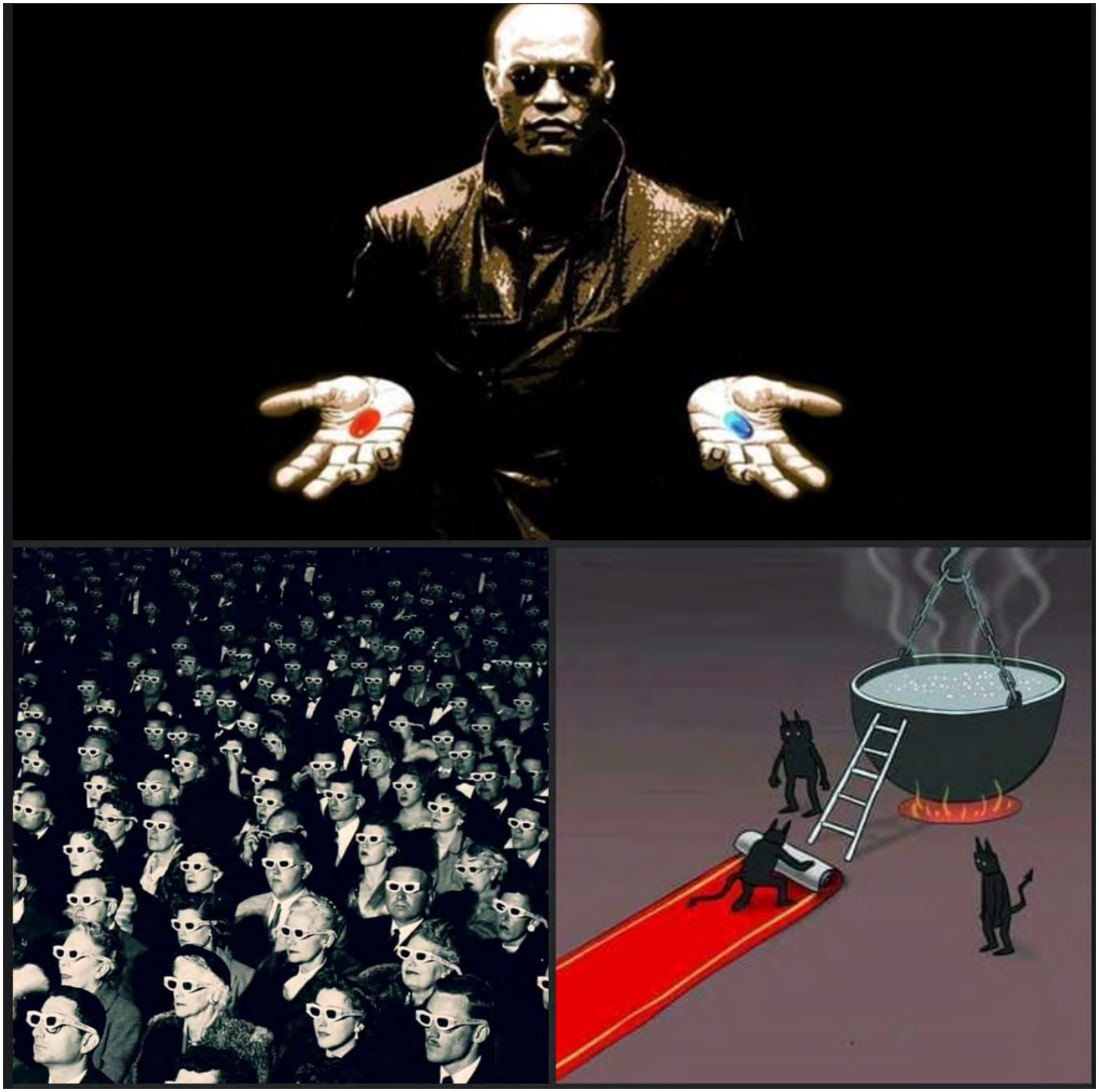

2024-10-31

Юрий Романенко, "Хвиля"

Катастрофа Второй республики - это прежде всего катастрофа человеческих отношений.

Читаю новость на русских пабликах. ВТБ $VTBR запустил льготную ипотеку под 2% на новостройки в зоне СВО. Сумма кредита может достигать 6 млн рублей. По госпрограмме также действует минимальный размер первого взноса — 10,1% от стоимости жилья.

То есть,

> **— россияне заливают кучу бабла под строительство жилья на оккупированных территориях.**

Наши гаврики вместо того, чтобы залить хотя бы 30 ярдов в аналогичную программу для ВПО, которым некуда деваться, хотят организовать тупорылую раздачу по тысяче.

Поэтому Украина проигрывает не только на фронте, но и в тылу.

> — Пока в Кабмине придумывают демографические стратегии, как вернуть людей, нужно просто к людям относиться по-человечески.

Катастрофа Второй республики - это прежде всего катастрофа человеческих отношений.

Это прежде всего, **катастрофа дегуманизации человека правящими сословиями**.

(1) Если прокуроры могут позволить себе увеличить зарплату на 2,7 млрд гривен, а семьям погибшим годами не платят компенсации, а часто погибших держат в статусе пропавших без вести, командиры скрывают потери, чтобы получать деньги с карточек солдат, то какая мотивация о простого украинца защищать это дерьмо?

(2) Если беженцы пишут, что возвращаются на оккупированные территории, потому что там уровень социального обеспечения выше, чем в Украине,

то

> **— это и есть тот нелицеприятный вердикт, который ставит население украинскому государству, которое спасало в феврале-марте 2022 года**.

Выход один в наших условиях

> **— немедленное проведение выборов и тотальный перезапуск государства**.

Новая Верховная Рада первое, что должна будет сделать

— *<u>следственные комиссии</u>*, которые будут шерстить 1) — все бюджетные закупки, 2) — все решения принятые в условиях войны и до нее на предмет целесообразности по сохранению человеческих жизней.

Должны будут

— разобраны все кадровые решения на предмет госизмены.

Следующая Верховная Рада должна получить субъектность высочайшего уровня, чтобы выполнить *функцию мести* государству и тем чиновникам и людям, которые беспощадно уничтожают украинский народ.

«Месть» должна быть на знаменах выборов.

Сословия упырей должны быть наказаны и распяты.

Только 1) — воздаяние за кровавый трэш откроет ворота для Третьей республики и 2) изменения сути социальных отношений в Украине и 3) возвращении государства человеку.

***

№ 323

Новая ось зла: Фергюсон о том, почему Миршаймер ошибается насчет Китая, России и Ирана

2024-11-15

Нил Фергюсон, перевод "Хвилі"

Не расширение НАТО воодушевило Россию, а американское отступление

В конце октября 2024 года известный историк Нил ***Фергюсон*** выступил с программной речью на конференции Центра независимых исследований (CIS) в Австралии, где **представил радикально отличающийся взгляд на современную геополитическую ситуацию** от того, что годом ранее озвучил здесь же профессор Джон ***Миршаймер***.

В противовес идее о том, что США должны сосредоточиться исключительно на сдерживании Китая и отказаться от поддержки Украины, Фергюсон представил убедительные доказательства формирования новой "оси" между Китаем, Россией, Ираном и Северной Кореей, которая требует комплексного противодействия со стороны Запада.

По мнению историка,

> — **текущий момент имеет пугающие параллели с 1930-ми годами, а неспособность западных демократий осознать масштаб угрозы может привести к катастрофическим последствиям.**

"Был теплый прием, оказанный Джону Миршаймеру в прошлом году, когда он приехал сюда в Австралию выступить на мероприятии CIS.

Во время этого визита Миршаймер выдвинул два основных аргумента в своей критике недавней американской внешней политики.

1) — Во-первых - **США неправы в том, что борются за независимость Украины, и были неправы, когда расширяли НАТО в Центральную и Восточную Европу после окончания холодной войны.**

> По сути, он предлагает, что **мы должны были оставить Россию контролировать эту часть мира, несмотря на распад Варшавского договора и горячее желание всех его бывших членов присоединиться к НАТО**.

2) — Во-вторых, Миршаймер утверждал, что **США позволяют себе отвлекаться не только на Украину, но и на кризис на Ближнем Востоке**, разразившийся за две недели до его выступления в прошлом году, от стратегической угрозы, исходящей от растущего Китая.

> Вместо этого, по его мнению, **США следует сосредоточиться на создании уравновешивающей коалиции азиатских государств, включая Австралию, для сдерживания амбиций Пекина**.

Это была позиция Джона Миршаймера на Консилиуме, и его последующая лекция в Брисбене набрала почти два миллиона просмотров на YouTube.

Сегодня вечером вы услышите радикально иную точку зрения.

Я разделяю скептицизм Миршаймера относительно либерального международного порядка.

> **— Как и Священная Римская империя, о которой Вольтер говорил, что она не была ни священной, ни римской, ни империей,**
>
> **— *либеральный международный порядок* 1) — не очень либеральный, 2) — не слишком международный и уж точно 3) — не очень упорядоченный.**

Я согласен с Миршаймером, что

> 1) — **США недооценили геополитические последствия экономического подъема Китая и расширения НАТО**.

Но **я категорически не согласен с ним, как и с Элбриджем Колби, когда они утверждают, что**

> 2) — **США должны отдать приоритет сдерживанию Китая над безопасностью демократий в Восточной Европе и на Ближнем Востоке**.

С момента окончания Второй мировой войны дебаты о внешней политике США чаще происходили 1) — внутри двух основных партий, чем 2) — между ними.

Если подумать, вы увидите правдивость этого утверждения.

— Двухпартийный консенсус в пользу введения тарифов и технологических ограничений против Китая – лишь последний пример.

Самые большие дебаты по внешней политике, которые мы наблюдаем в последние годы, происходят внутри Республиканской партии

– о целесообразности поддержки Украины в её войне против России.

Общепринятая мудрость в Европе сегодня заключается в том, что украинское правительство Владимира ***Зеленского*** окажется в числе главных проигравших, если Дональд ***Трамп*** будет переизбран президентом 5 ноября.

Для большинства западноевропейских лидеров новость о том, что ***Джей Ди Вэнс*** был выбран кандидатом в вице-президенты ***Трампа, казалась катастрофической.***

И всё же

— **было бы ошибкой считать это победой изоляционистов**, не говоря уже о путинских апологетах вроде Такера Карлсона.

Позвольте мне объяснить, что я имею в виду.

Посмотрите, что Вэнс сказал New York Times в интервью Россу Дутату в июне, где он изложил трехступенчатый план окончания войны "с американским лидерством".

Процитирую ***Джей Ди***:

— "1) — Номер один – вы замораживаете территориальные линии примерно там, где они сейчас. 2) — Номер два – вы гарантируете как независимость Киева, так и его нейтралитет. Это фундаментальное требование, которое русские выдвигали с самого начала. Я не наивен, думаю, русские о многом говорили нечестно, но нейтралитет – это явно то, что они воспринимают как экзистенциальный вопрос. И 3) — номер три – потребуется некоторая американская помощь в сфере безопасности в долгосрочной перспективе."

Когда ***Дутат*** спросил:

"Вы согласны, что сейчас не в наших интересах, чтобы русские прокатились по остальной Украине?"

– ***Вэнс*** ответил: "Нет, это **не в наших интересах**."

Это не изоляционистские, а реалистические аргументы, очень близкие по духу к тому, что говорил Генри ***Киссинджер*** в последние годы своей жизни.

> — Помните, именно после ***аннексии Крыма*** в 2014 году ***Киссинджер*** выступал за создание нейтральной Украины именно для того, чтобы предотвратить полномасштабное российское вторжение.

Это возвращение реализма в Республиканскую партию давно назрело после перегибов неоконсерваторов и недостаточности изоляционистов.

Но его не следует интерпретировать как победу Миршаймера и Колби.

И вот ключевой момент:

> — **самой яркой чертой нового реализма стало признание того, что Соединенные Штаты столкнулись с новой осью, которая объединяет Россию с Китаем, Ираном и Северной Кореей**.

Параллель с 1930-ми годами настолько часто использовалась, что утратила большую часть своей силы.

Когда Джордж Буш-младший в 2002 году назвал Иран, Ирак и Северную Корею "осью зла", он ввел американцев в заблуждение, потому что никакой такой оси не существовало.

Но сегодня – и этого **Миршаймер, похоже, не видит**

> **– мы столкнулись с реальной осью, которую можно и нужно сравнивать с той, что была сформирована Германией, Италией и Японией перед началом и на ранних этапах Второй мировой войны**.

Китай, Россия, Иран и Северная Корея теперь открыто сотрудничают в поддержке военных усилий России в Украине, снабжая путинскую армию (я обожаю, как украинцы совершенно естественно называют их орками) множеством вооружений: от дронов до ракет и снарядов, и теперь даже северокорейскими солдатами.

Должен отметить, что эта **идея аналогии с Осью** восходит к работе, написанной мной и моим коллегой Филипом Зеликовым в Гуверовском институте.

Что примечательно

> – очень немногие комментаторы заметили, что **этот аргумент теперь использует и Трамп**.

"Это совсем другой мир, чем три с половиной года назад", – сказал Трамп Bloomberg BusinessWeek в интервью, опубликованном в июле.

Цитирую:

> **— "Худшее, что произошло – мы позволили, поскольку Байден глупый человек... – позволю себе сымитировать его голос – ...поскольку Байден глупый человек, он заставил Россию и Китай пожениться. Они женаты, женаты, так женаты! Потом они приняли своего маленького кузена Иран. Потом они приняли Северную Корею. Им больше никто не нужен".**

И он продолжает:

> **— "Это очень-очень опасный мир. Настолько опасный... Я действительно беспокоюсь о месяцах, которые у нас остались. Я думаю, мы можем оказаться в Третьей мировой войне".**

Трамп делал такие заявления неоднократно.

Его главный тезис во внешней политике заключается в том, что

> — **он мог сдерживать эту ось, а Байден полностью провалил эту задачу**.

Фактически, **Байден способствовал сближению стран оси.**

"Я положу конец каждому международному кризису, который создала нынешняя администрация", – заявил он в той бесконечной речи о принятии номинации в Милуоки. Обещаю, моя сегодняшняя речь будет короче, чем речь Трампа на съезде Республиканской партии. Но позвольте процитировать некоторые его слова, потому что они очень актуальны.

Он сказал, что покончит со всеми кризисами, включая "ужасную войну России против Украины, которая никогда бы не случилась, будь я президентом" – не могу удержаться от его интонации – "и войну, вызванную нападением на Израиль, которая никогда бы не случилась, будь я президентом. Наши оппоненты унаследовали мир в состоянии мира и превратили его в планету войны. Мы на планете войны. Посмотрите на это нападение на Израиль, посмотрите, что происходит с Украиной. Города просто разбомблены. Как люди могут так жить, когда здания, огромные здания падают на землю? Всё начало разваливаться с катастрофического вывода войск из Афганистана – худшего унижения в истории нашей страны. У нас никогда не было такого унижения. **Воодушевленная этой катастрофой, Россия вторглась в Украину**".

Конец цитаты.

Заметьте, **обращаясь к Миршаймеру – не расширение НАТО воодушевило Россию, а американское отступление**.

Это язык *истинного реализма*, потому что он подчеркивает *сдерживание*, а не *деэскалацию*, которая является функциональной противоположностью сдерживания.

Джордж ***Оруэлл*** памятно и проницательно определил холодную войну – он придумал этот термин в 1945 году

> **– как "мир, который не является миром".**

Его мысль заключалась в том, что после появления атомной бомбы полномасштабная горячая война между двумя ядерными сверхдержавами была бы ужасающе дорогостоящей. Он правильно предположил, что у Советов скоро появится своя бомба.

В ***Холодной войне I*** – нам нужно научиться так её называть – которая длилась с конца 40-х до конца 80-х, мы жили в бинарном мире. Либо был Армагеддон, либо его не было.

> — Всё остальное, от Кореи до Вьетнама и Анголы, было периферийными прокси-конфликтами. А под этим уровнем были все тайные операции.

В ***Холодной войне II***, которая началась, когда американцы запоздало заметили, что Си Цзиньпин намерен бросить вызов их превосходству, ситуация иная.

> — Из-за распространения технологий, которые находились в зачаточном состоянии во время первой холодной войны, мы теперь живем среди войны, которая не является войной.

Мы знаем, конечно, что Россия воюет с Украиной,

но

> 1) **— является ли она, как утверждает Путин, также в состоянии войны с НАТО и другими союзниками США, поддерживающими военные усилия Украины?**
>
> 2) — И находится ли НАТО в состоянии войны с Китаем, Ираном и Северной Кореей – с осью, все члены которой поддерживают войну России?
>
> 3) — Находится ли Израиль в состоянии войны с Хезболлой, как и с ХАМАС?

Да, в том смысле, что израильские правительственные агентства уничтожили тысячи оперативников Хезболлы и всех, кто претендует на руководство этой организацией – кстати, это худшая работа в мире. И конечно, Хезболла

регулярно продолжает запускать ракеты, пытаясь убить израильтян. Но **это не война в том смысле, что мы не говорим о третьей ливанской войне, хотя она идет**.

4) — Находится ли Израиль в состоянии войны с Ираном?

Я думаю, да, но в СМИ это редко так изображается. Люди не говорят об израильско-иранской войне, хотя могли бы.

5) — Находится ли Китай в состоянии войны с Тайванем?

Нет, в том смысле, что маневры его кораблей и самолетов вблизи острова не включают обстрел тайваньских целей, но очевидно, что недавние китайские учения являются частью устойчивой кампании психологической войны против Тайваня. И мы редко читаем обо всех кибернетических и других скрытых измерениях этой кампании.

Холодная война, другими словами, обязательно является скрытой мировой войной.

> — Если бы противостояние между Соединенными Штатами и Советским Союзом переросло в горячую войну в 1962 году из-за Кубы, это была бы Третья мировая война.
>
> — То же самое верно и сегодня – Холодной войне II нетрудно превратиться в Третью мировую войну.

Позвольте процитировать статью, опубликованную в ***Washington Post*** в июне, где цитировался адмирал Сэмюэл ***Папаро***, новый глава Индо-Тихоокеанского командования США.

Цитирую:

> — "Они [китайцы] хотят предложить миру короткую, острую войну, чтобы это стало свершившимся фактом прежде, чем мир сможет собраться с силами. Моя задача – обеспечить, чтобы с настоящего момента до 2027 года и далее вооруженные силы США и союзники были способны одержать победу. В ответ на китайское наступление против Тайваня я хочу превратить Тайваньский пролив в безлюдный ад, используя ряд засекреченных возможностей, чтобы сделать их жизнь совершенно невыносимой на месяц, что даст мне время для всего остального". И я просто позволю вам поразмышлять за ужином, что может означать "всё остальное".

Войны случаются, когда сдерживание терпит неудачу.

Они случаются, когда наши противники слышат заявления вроде Папаро, но не чувствуют страха.

Я затрагивал этот вопрос почти два десятилетия назад в моей книге ***"Война мира"***.

1) — Почему в XX веке было так много насилия? И почему оно было так сильно сконцентрировано во времени – в 1910-х и 1940-х годах – и в пространстве, когда огромная доля организованного смертоносного насилия происходила в том страшном треугольнике территории между Балтийским морем, Балканами и Черным морем? Именно там произошел подавляющий процент организованного смертоносного насилия в XX веке.

2) — Ответ заключается в том, что **насилие с наибольшей вероятностью возникало там, где ударяла экономическая нестабильность и где империи приходили в упадок, оставляя многонациональные общества без надежных политических институтов.**

Именно поэтому неудивительно, что война снова бушует в Украине – стране, возможно, более пострадавшей от организованного насилия в прошлом веке, чем любая другая в мире.

Вся Россия и Восточная Европа пережили необычайную экономическую нестабильность в период после краха коммунизма – у них фактически была Великая депрессия.

Распад Советского Союза был классическим случаем имперского упадка, но общества, оставшиеся после него, не были хорошо подготовлены к тому, чтобы воспользоваться новыми возможностями индивидуальной свободы, свободных рынков и демократии.

Здесь есть параллели с концом Первой мировой войны в ноябре 1918 года, когда революция заменила Германскую империю Веймарской республикой.

> — Она пережила гиперинфляцию в 1923 году и резкую дефляцию в 1929-32 годах, а в 1933 году канцлером был назначен Гитлер. Мы все это знаем. С этого началась моя карьера – с попыток понять, почему это произошло.

После того, что я называл в то время "веймарскими годами России" 1990-х, а я был там в то время, постепенно возник, как подразумевала эта аналогия, ***новый московский фашизм при Путине***.

> **— Тем временем непосредственные соседи России, включая Украину и Грузию, боролись с вопиющей *коррупцией* и откровенной *некомпетентностью*,**
>
> **— периодически пытаясь навести порядок с помощью так называемых *цветных революций*.**

Было очевидно 10 лет назад, если не раньше, что Путин готов использовать грубую военную силу, чтобы помешать Украине стать стабильной и процветающей демократией.

— И все же в 2014 году Запад слабо отреагировал на его аннексию Крыма и создание марионеточных государств в частях Донбасса.

— А затем в 2021 году мы полностью не смогли сдержать Путина от полномасштабного вторжения.

Поэтому, вопреки Джону Миршаймеру, **не расширение НАТО привело к войне в 2022 году.**

Это линия Путина – неужели он не понимает, что повторяет кремлевскую пропаганду?

Всё это произошло из-за политики, которая, особенно в Европе и в частности в Германии, была очень близка к *умиротворению России*.

Такой же аргумент можно привести и о Ближнем Востоке,

— который страдает от насилия и нестабильности с момента падения англо-французских мандатов, созданных в регионе для управления руинами Османской империи, рухнувшей в 1922 году.

После 11 сентября было время, когда казалось, что США собираются установить свой собственный имперский порядок от Ирака до Афганистана.

Но неоконсервативное видение американизированного Большого Ближнего Востока было иллюзией – у него полностью отсутствовал внутренний политический фундамент.

Это был аргумент, который я привел в книге "***Колосс***", написанной во время вторжения в Ирак.

Сегодня никто не контролирует Ближний Восток.

— Конечно, не дряхлеющий, забытый президент Байден.

— И не саудовский наследный принц Мохаммед бин Салман, чьи грандиозные планы модернизации королевства все больше напоминают подобные же грандиозные планы покойного шаха Ирана по модернизации его страны в 1960-х и 70-х годах.

— И не злокачественная теократия, сменившая шаха в 1979 году.

Даже Биньямин ***Нетаньяху*** со всей своей макиавеллиевской хитростью с трудом удерживает свою коалицию в Израиле.

И именно поэтому, поскольку никто не контролирует ситуацию, террористические организации смогли сеять хаос от туннелей Газы до бункеров ливанской границы.

1) — Экономически стагнирующая, презираемая своим порабощенным народом Исламская Республика ***Иран*** способна лишь на то, чтобы спонсировать эти убийственные банды.

И тем не менее

2) — с января 2021 года почти ничего не было сделано, чтобы сдержать Иран от такого поведения.

Более того, мы теперь узнаём, что

3) — ***"крот" в правительстве США*** сливал детали израильских военных планов Тегерану – **скандал, который был бы на первых полосах всех газет, если бы американские газеты не превратились в неофициальные придатки Демократической партии.**

Остается ответить на вопрос:

1) — **воспользуется ли Китай слабостью Запада, чтобы разжечь третий пожар в глобальном лесу – либо 1) — блокадой Тайваня, либо 2) — развязав конфликт с Филиппинами?**

Он определенно вооружается и накапливает сырье, как будто готовится к противостоянию.

По словам Билла ***Бернса***, директора ЦРУ, человека, которого я глубоко уважаю и которым восхищаюсь,

2) — **президент Си приказал своим военным руководителям быть готовыми к войне к 2027 году**.

Что я нахожу крайне неправдоподобным, даже смехотворным – это то, что наш отказ от Украины и отход от Ближнего Востока якобы отговорит Си от риска блокады Тайваня.

Напротив, это была бы деэскалация, то есть анти-сдерживание в худшем его проявлении.

Сегодня, даже когда в Украине бушует война, до безумия трудно убедить британских и немецких министров в необходимости серьезно относиться к перевооружению.

Когда ХАМАС все еще удерживает заложников в Газе, а Хезболла обстреливает Израиль ракетами, невозможно убедить некоторых лейбористских депутатов в Лондоне, что проблема, о которой нам нужно

беспокоиться – это исламистский терроризм, а не исламофобия, не говоря уже об израильском "поселенческом колониализме".

И в то время как эта новая ось неуклонно наращивает свой совокупный ядерный арсенал, в Стэнфорде считается верхом дурного тона предполагать, что Третья мировая война почти наверняка представляет более неминуемую угрозу человечеству, чем изменение климата.

> **— *Сдерживание* зависит от военной готовности.**

И наоборот,

> **— *умиротворение* почти всегда является политикой государства, которое предпочитает избегать затрат на перевооружение.**

Позвольте привести пример.

> — Сегодня регулярный бюджет Германии предусматривает расходы на оборону всего в 52 миллиарда евро, что соответствует примерно 1,2% валового внутреннего продукта Германии. Этот уровень расходов сопоставим с веймарской эпохой, когда Версальский договор ограничивал военные расходы Германии примерно 0,9% ВВП.

Правда, согласно последним данным НАТО,

> Германия впервые достигнет целевого показателя в 2% ВВП в этом году, спустя 10 лет после введения этого норматива. Но это происходит благодаря временному специальному фонду Sondervermögen и нескольким другим элементам креативного бухгалтерского учета.

Эта цифра все равно остается существенно ниже показателя США в 3,4% ВВП.

Польша сейчас тратит 4,1% ВВП на оборону, Эстония – 3,4%, Латвия – 3,2%. Даже Греция, которую десять лет назад средний немец считал безнадежным случаем, тратит более 3%.

Сравните усилия, предпринятые, когда Саддам Хусейн попытался аннексировать Кувейт в 1990 году.

> По отношению к ВВП Германия потратила более чем в три раза больше на освобождение Кувейта, чем тратит на освобождение Украины.

Общая выделенная помощь Германии Украине составляет всего 0,37% ВВП.

Для США эта цифра составляет 0,35%, для Франции – 0,16%, для Италии – 0,11%. Для этого нет очевидных оправданий, когда страны Балтии и Дания выделили более 1% своего ВВП.

Я был в Киеве около шести недель назад.

Там есть очень хорошая пиццерия в центре города, основанная некоторыми ветеранами войны. И одна из вещей, которая мне действительно нравится – над баром написано: Si vis pacem, para bellum. Если хочешь мира, готовься к войне. Это один из старейших уроков истории. И украинцы учат его трудным путем.

Позвольте вернуться к Австралии. Учит ли ваша страна урок истории? Готовится ли она к войне, чтобы иметь мир? Я не слышу вас... Я не слышу вас...

Нет, я знаю, **Украина далеко. 9 000 миль отделяют Киев от Брисбена.**

Но это не кажется мне оправданием жалкого масштаба австралийской поддержки войны Украины за самооборону.

> — На сегодняшний день общая двусторонняя поддержка составила 720 миллионов долларов США – не 0,5% ВВП 2021 года. Оборонный бюджет прошлого года составлял 53 миллиарда австралийских долларов, 1,99% ВВП. По стандартам НАТО вы не достигаете целевого показателя. В следующем году, правда, он вырастет до 2,03%. Это лишь немного лучше показателей Германии и большинства других европейских членов НАТО.

Кстати, в 1968 году оборонный бюджет Австралии составлял 3,5% ВВП – так что это возможно.

Что действительно поразительно для меня – это то, как много из прогнозируемого увеличения австралийских оборонных расходов будет поглощено программами ядерных подводных лодок, которые являются первым столпом соглашения AUKUS.

Расходы на атомные подводные лодки увеличатся в 10 раз между прошлым годом и 2027-28 годами.

Между тем, число постоянного военного персонала сократилось до 58 600 человек.

И помните, что **первые из этих подводных лодок ожидаются к поставке в 2040-х годах – это 20 лет после тайваньского кризиса, который Билл Бернс ожидает в этом десятилетии**.

По мере того как мы входим в заключительную фазу предвыборной кампании в США, мы снова слышим избитое сравнение между Дональдом Трампом и Гитлером и Муссолини.

Это последний отчаянный бросок костей.

Но знаете, мне кажется гораздо более правдоподобным сравнить Трампа с президентом, с которым он действительно стремился наладить отношения, будучи молодым начинающим девелопером в Нью-Йорке. И угадайте, кто был этот президент? Ричард Никсон.

Видите, все мои речи идут по кругу. Это говорит о том, что я почти закончил.

'Я считаю, что вы один из великих людей этой страны, и для меня было честью провести с вами вечер', – написал Трамп Никсону после того, как они поужинали вместе в июне 1982 года.

Теперь вы можете яснее увидеть, почему существовало это родство.

1) — Как и Никсон, **Трамп всю свою карьеру был аутсайдером, на которого свысока смотрели гарвардские, манхэттенские и аспенские типы**.

2) — Как и у Никсона, **политический взлет Трампа происходил несмотря на состояние постоянной войны с мейнстримными СМИ**, особенно с New York Times ('фейковыми новостями') и Washington Post.

3) — Как и в случае с Никсоном, **политические противники Трампа не удовлетворились тем, чтобы бросить ему вызов на избирательных участках**. Они должны были объявить ему импичмент, используя ресурсы Министерства юстиции для преследования его даже после поражения на выборах 2020 года. Разница в том, что Уотергейт безвозвратно уничтожил Никсона, а Рашагейт не уничтожил Трампа. **Как сказал Трамп три года назад: 'Он ушел. Я не ухожу. Большая разница'.**

4) — Как и Никсон, **Трамп понимает пределы американской мощи и важность тщательной оценки того, что соответствует национальным интересам, а что нет**.

5) — Как и Никсон, **Трамп унаследовал проигрышную войну** – в Афганистане, а не во Вьетнаме, – от которой военное руководство неохотно отказывалось.

6) — Как и Никсон, **Трамп стремился улучшить отношения с авторитарными противниками**, даже если внешнеполитический истеблишмент успешно помешал Трампу поехать в Москву, как Никсон знаменито ездил в Пекин.

7) — И наконец, **как и Никсон, Трамп рассматривает большинство американских союзников как нахлебников, которые должны платить за американскую дружбу и защиту**.

Это, в конце концов, была суть доктрины Никсона.

И именно поэтому союзникам от Германии до Австралии нужно готовиться к возможности второго срока Трампа и понимать, что на этот раз – и я обожаю это говорить – больше не будет 'мистера славного парня'.

Прошло 50 лет, дамы и господа, с тех пор как Никсон и Киссинджер рассматривали радикальный пересмотр американо-австралийских отношений.

И меня очень поражает, когда я путешествую по этой прекрасной и процветающей стране, как мало её граждан осознают потенциальную неизбежность подобного пересмотра.

Возможно, Том, в преддверии своего полувекового юбилея, CIS сможет предупредить лейбористское правительство об этой опасности.

Большое спасибо, дамы и господа."

***

№ 324

Дрейф Индонезии в сторону БРИКС является весьма опасным для доминирования "талассократии" в Индо-Тихоокеанском регионе

2024-11-16

Кущ

Я уже писал, что **нерв глобального противостояния сейчас опять возвращается в дихотомию "морские империи vs сухопутные империи".**

В прежние столетия Азия утратила свою самостоятельность и стала колонией Запада (за исключением Японии), когда перешла с сухопутного торгового Шелкового пути на морские коммуникации, которые контролировались морскими империями.

1) — Английский адмирал Альфред ***Мехем*** написал в 19 веке книгу о морской факторе в создании имперского величия.

2) — Этот труд тогда стал настоящим "катехизисом империалиста" и даже был в качестве настольной книги австрийского императора ***Вильгельма***.

Сейчас Глобальный Евразийский остров развивает либо сухопутные торговые пути (Новый Шелковый путь, маршрут Север-Юг), либо каботажные морские вдоль контролируемой береговой линии - Северный морской путь.

Но для Китая, морская навигация все еще важна, особенно в Южно-Китайском и Восточно-Китайском морях.

Роль Малакского пролива и Суэцкого канала для него будет снижаться, а роль Ормузского пролива (морской отрезок маршрута Север-Юг из РФ в Иран) и Берингова пролива (СМП) - возрастать, а значит, усиливатся и его связка с Ираном и РФ.

Обруч в виде Римленда по сжатию Евразии со стороны Мирового океана на данный момент лопнул.

Иран, Пакистан, Ирак, Мьянма, Камбоджа, Лаос, Таиланд, Вьетнам, Шри-Ланка, Малайзия - дрейфуют в сторону БРИКС, либо в сторону ШОС.

Странами-партнёрами БРИКС уже стали: Алжир, Белоруссия, Боливия, Вьетнам, Казахстан, Куба, Нигерия, Турция, Уганда и Узбекистан.

И готовятся стать: Индонезия, Таиланд и Малайзия.

На Шри-Ланке на выборах вообще победили "почти" коммунисты.

Западный фланг Римленда серйозно просел после заявки Турции на вступление в БРИКС, неудач Запада в Сирии и Ираке.

Неудача в Афганистане ослабила влияние Запада на Пакистан, где усилилось влияние Китая через механизм Китайско-Пакистанского экономического коридора.

Индия лавирует в сторону Глобального острова в составе Китая и РФ, попутно завершая пограничный конфликт с Пекином.

Центральная Азия - в том же самом пазле.

Мьянма, Лаос, Камбоджа - прокитайский крен.

Вьетнам - политическая "зачистка" проамериканской фракции "комсомольцев" и усиление фракции "старейшин - коммунистов".

Наиболее удивительный дрейф - это позиция Таиланда и Малайзии.

Их движение в сторону БРИКС стало таким же неожиданным, как и геополитический маневр Турции.

В общем, если Западный фланг Римленда "висит" на Израиле и очень неопределенно - на Турции, то Южный фланг рухнул в Индийский океан (есть лишь слабая надежда зацепится за Бангладеш).

Линия обороны Римленда тут откатывается чуть ли не до Австралии.

Более менее сильно смотрится Восточный, тихоокеанский фланг в составе Тайваня, Южной Кореи и Японии.

Но любимый "рифовый" геополитический барьер для талассатов, то есть морских империй - это островные государства.

Атлантику и Тихий океан с помощью США "держат" постимперии близнецы: Британия и Япония.

Синергия Римленда тут почти идеальная.

Индийский океан - материковая Австралия, аналог Большого океанского "острова".

Но ее сил явно недостаточно даже в условиях поддержки со стороны США.

В этом плане, ключевую роль в данном регионе для талассатов играют два государства - островных "архипелага".

Речь об Индонезии и Филиппинах.

Последняя вместе с Таиландом входили когда-то в Манильский пакт безопасности или Организацию договора Юго-Восточной Азии (создавалось как Индо-Тихоокеанский аналог НАТО для сдерживания СССР), сформированный тогда Британией, Францией и США.

Франция таким образом старалась сохранить Камбоджу и Вьетнам в составе Французского союза, а Британия - заполнить вакуум военного присутствия в регионе после ухода ее военных сил "западнее Суэца".

В 1975 году манильский пакт распался.

И причины крах в рамках описанной конфигурации Римленда весьма схожи с нынешними факторами его деструкции.

Как и тогда, Таиланд вышел из блока после кардинальных изменений в геополитике его соседей.

Только тогда, это была победа коммунистов во Вьетнаме, Лаосе и Камбодже, а сейчас, дрейф этих стран в сторону Китая.

То есть, Таиланд и Малайзия всегда движутся в направлении общей региональной политики своих соседей.

Пакистан в прошлом веке покинул Манильский блок по причине того, что он никак не защитил его интересы в Бангладеш.

Но Запад и сейчас продемонстрировал, анонсируя запуск "Пути специй" в интересах Индии, что он никогда не сможет "выбрать" Пакистан в его

противостоянии с Дели и поэтому ценность любых блоков с Западом для Исламабада сейчас весьма условна.

Ну а Франция в настоящем времени теряет Сахель в Западной Африке, почти также, как в прошлом веке потеряла Индокитай (Камбоджу и Южный Вьетнам).

Заметим, что волны разрушения "блоков" Римленда и постимперских позиций Франции в Азии и Франсафрике, всегда связаны с геополитическим вектором экспансии одной из сил Глобального Евразийского острова (России или Китая).

А сейчас - это уже опасная для Запада синергия движения в виде стратегического партнерства России и Китая (оно проявляется и в Африке, и в Азии).

Опасность на уровне *геополитической экзистенции*.

При чем, РФ выступает своеобразным тараном для Китая в Африке, а Китай - усиливает геополитические интересы РФ в Азии.

В этом контексте, ключевая задача для морского доминирования - это кооптирование в новый западный блок Индонезии.

Но Джакарта начала активный дрейф в сторону БРИКС, что является одной из крупнейших неудач США в регионе.

Скорее всего, здесь сыграл свою роль исламский фактор (Индонезия поддерживает Палестину).

То есть при Трампе, ситуация для США в отношениях с Индонезией не изменится.

Зато у США все получается на Филиппинах (маркер длительного присутствия Америки в этой стране и фактор христианской религии, тем более, что Манила борется с мусульманскими повстанцами).

Политические элиты Филиппин не прочь стать "прокси" в новом противостоянии Китая и США в обмен на многомиллиардные вливания и лояльную мигрантскую и торговую политику Вашингтона по отношению к филиппинским трудовым мигрантам и компаниям.

И такая история будет максимально выгодна для Тайваня.

С другой стороны, в Маниле видят к чему приводят полномасштабные войны, в которые легко войти, но трудно выйти.

Роль Индонезии в этом "матчпойнте" является решающей.

Дрейф Манилы в сторону БРИКС резко снижает риск региональной эскалации.

То есть новый геополитический дрейф Джакарты в сторону БРИКС охлаждает воинственность Манилы и наоборот, движение Индонезии в сторону США усиливает риск конфликта Филиппин и Китая.

Вот такой геополитический пазл достался сейчас Трампу в контексте структурных трансформаций Глобального Юга.

***

№ 325

Ще декілька слів про неоколоніалізм

2024-11-15

Кущ

Я от задумався.

А чому Україна потрапила саме в інтелектуальний неоколоніалізм?

Чому нашу країну, ніби галеру ведуть на скелю, підміняючи її пріоритети розвитку, ідентичність, цивілізаційні цілі?

А чи задумувалися ви?

У будь-якому випадку ось моя відповідь.

Колоніалізм або неоколоніалізм, або будь-яка інша ієрархія у дихотомії «володар – раб» завжди має під собою якусь підставу, причину.

І ця причина - цінність об’єкта для того, хто хоче отримати з нього якусь вигоду, зиск.

Для володаря цінність раба у його праці, яку раб виконує для збагачення свого власника.

Таким чином, дар і багатство людини - це її здатність трудитися.

Проте цій дар стає її прокляттям, коли така людина перетворюється на раба, адже її поневолення та перетворення у рабський стан, стає бажаним для сильних, аморальних, цинічних і тд.

Так само і в геополітиці.

Давайте, щоб було наглядно, подивимося на це дещо застарілим поглядом приблизно століття так 19-20, і будемо говорити узагальнено:

1) — Даром і прокляттям деяких країн Африки є їхні корисні копалини.

Їх хочуть зробити рабами у категорії «сировинний придаток», викачуючи корисні копалини для промисловості метрополій (ресурсний неоколоніалізм).

2) — Даром і прокляттям деяких країн Азії є їх людський капітал ("дешева робоча сила").

Їх хочуть зробити рабами у категорії «ринок праці та збуту», використовуючи ці гігантські трудові ресурси на заводах, перенесених з метрополій, та продаючи їм дорогий високотехнологічний непотріб, на якому заробляють метрополії.

3) — Даром і прокляттям деяких країн Азії та Африки є їхні темпи промислового та загалом економічного розвитку.

Їх хочуть зробити рабами вищезгаданих категорій «сировинний придаток» або «ринок праці та збуту», силою вдягаючи на них обмеження зеленої повістки, таким чином руйнуючи їхню промисловість та штучно гальмуючи розвиток.

Дивідендом від такої інвестиції є ослаблення конкурента та повернення у підневільне положення (антропосферний неоколоніалізм).

Звичайно ж, можна заперечити і сказати, що все набагато складніше і в реальності не існує чистих видів дарів і проклять, а також чистих видів неоколоніалізму.

Так, це правда, вони всі уживаються в одній країні чи одному регіоні, просто один з них буде домінувати над іншими.

Україна та й по суті майже весь пострадянський простір яскравий приклад цього міксу видів неоколоніалізму з переважанням одного - інтелектуального.

Судіть самі.

— Країна багата на природні ресурси – ці ресурси через експорт і сировинну модель економіки «викачуються» з неї за кордон;

— країна багата на промислові підприємства – ці підприємства були знищені завдяки жадібності олігархів, впливу грантових експертів, відвертому шкідництву окремих політиків;

— країна багата на спеціалістів у промисловій і технологічній сферах – відбувається «відтік мізків» цих спеціалістів на Захід через злидні та безробіття тут.

І так можна продовжувати до нескінченності.

У будь-якому випадку, ***інтелектуальний неоколоніалізм*** є домінантним в історії з Україною.

До чого я веду?

Цей вид неоколоніалізму саме як домінантний порівняно з іншими типами нерівноправних взаємовідносин є рідкісним в історичній та сучасній практиці.

Спробуйте згадати ще одну країну, яка добровільно брала би на себе роль «Щита Європи» чи «Щита цивілізованого світу».

Тут можна гратися з варіантами того, від кого цей щит захищає:

> — 1) — від російської агресії, 2) — китайської експансії опосередковано через РФ чи 3) — від авторитарних режимів РФ, Ірану та КНДР разом узятих.

Суть залишається одна:

> **— хіба справді національним інтересом нашої країни може бути захист інших країн, якими, на думку частини українського суспільства, правлять дурні, нерішучі, західні політики-боягузи?**

Відповідь очевидна.

А тепер давайте збирати усе до купи, щоб підійти до самої суті, до того, що є причиною таких довгих розпинань.

Отже, суб'єкт потрапляє у якісь нерівноправні відносини через те, що він має певну цінність, яка водночас є його даром і прокляттям, адже приваблює сильнішого, і після поневолення служить певною функцією, яка приносить певну вигоду "володарю".

1) У випадку «володар – раб» усе просто: праця раба служить способом створення благ, які приносять користь володарю.

2) У випадку з сировинними країнами також все зрозуміло.

> Наприклад, візьмемо домінантний «ресурсний неоколоніалізм»: багаті природні ресурси країни служать «паливом» для промисловості поневолювача та нарощення його виробництва.

3) У випадку з Україною усе складніше, адже домінантним видом неоколоніалізму є ***інтелектуальний***.

А складніший цей випадок тим, що ми не маємо очевидної відповіді на такі питання: яку цінність Україна має для Заходу і яку вигоду йому може дати?

А якщо згадати про роль України як «Щита Європи» чи «Щита цивілізованого світу» і домінуючий наратив про вічну екзистенційну боротьбу з Росією, яка тягнеться віками і має в знак помсти вестися ще сотні років, то все стане на свої місця.

Велика цінність і прокляття України водночас – це її стратегічне географічне розташування на кордоні цивілізацій, місце перетину інтересів провідних держав, сполучення Заходу та Сходу у ширшому розумінні.

1) — У плані дару або ж багатства для України – це можливості використання транзитного потенціалу, а саме створення логістичного хабу, центру торгівлі, формату країни - мосту на перетині стратегічних світових комунікацій.

Країни, з якою ніхто не буде воювати.

2) — Прокляття – це те, що нас історично використовували і далі хочуть використовувати як буфер між різними типами цивілізацій або ще гірше, як точку напруження між ними.

Тобто, як країну, що часто знаходиться в стані війни.

Україна поступово втрачає свої географічні переваги.

Але це не наше рішення.

Воно було підготовлене численними експертами-"економічними вбивцями", які ще напишуть свою "сповідь". І вона стане черговим бестселером і над ним будуть лити крокодилячі сльози західні інтелектуали.

Роль *буферної зони* - *компрадорська* в своїй основі, в ній немає любові до своєї країни.

Але **ця ідея підтримується олігархами-компрадорами.**

Зараз активно формується нова національна ідентичність буферної території, точки напруги між Заходом і РФ.

Роль щита, а насправді, геополітичного капкана.

Після того, як Росія розпочала свою немотивовану агресію проти України, агресію, яка не має виправдання, Захід "раптово" розгледів у нас цінність для своїх геополітичних цілей щодо послаблення Росії.

Тому

1) — завдяки ***<u>інтелектуальному неоколоніалізму</u>***

2) — відбулась ***<u>підміна</u>*** позитивної моделі розвитку України (використання "дарів географії") на "прокляття географії".

Отже,

3) — цінність України, а саме її стратегічне розташування стали інструментом виснаження Росії внаслідок війні, яку Москва, звісно, сама і почала.

Тобто

4) — функція "щита", що формується у рамках інтелектуального неоколоніалізму - виконувати роль своєрідного геополітичного капкану для Росії по типу Афганістану, звідки ворог, ступивши і витративши купу економічних, військових, демографічних ресурсів, має вийти ослабленим.

Це «модель капкану», потрапивши в який, російський ведмідь має відгризти собі лапу та повернутись у барліг, шкутильгаючи на трьох.

Саме тому не треба тішитися ілюзіями того, що західні політики нерішучі боягузи або не бачать якихось перспектив.

Навпаки – бачать ще краще, ніж ми, вони мають чіткі інтереси, розрахунок та стратегію, де ми займаємо роль щита чи капкану, який має виснажити російського ведмедя, який сам, з власної вини, потрапив у капкан війни.

І не треба думати, що ось-ось ми переконаємо США чи ЄС у тому, що нам треба допомагати розвиватися на довгу перспективу як Південній Кореї.

Адже **нинішня стратегія Заходу по відношенню до України перетворює нас у одноразовий ключ для трансформації Росії**.

Для Заходу - це короткострокова інвестиція, надприбуткові плоди якої

- це 1) — зміна політичного курсу Росії на прозахідний, 2) — розкол між Пекіном та Москвою і конфлікт між ними.

І тут знову варто згадати про цю функцію, яку приписують Україні, а саме функцію «щита».

Щит захищає свого власника від меча нападника.

Допоки нападник не втомититься у спробах пробити захист.

Але давати захист для "вічної оборони" - це не головне призначення "щита", адже його функція – забезпечити власнику можливість захиститися на певний час, вичекати та ударити уже своїм мечем виснаженого супротивника.

Тим паче геополітичне протистояння не виграють лише обороною, а остаточно перемагають ворога у наступі. І тоді вже й щит не потрібен.

Заходу потрібно просто встигнути «загартувати новий особистий меч, поки Росія вищерблює об нас свій».

Як долається *капкан війни* та *інтелектуальний неоколоніалізм*?

Тільки

> **— 1) — суверенізацією державної політики та 2) — інтелектуальною самостійністю.**

Свій план розвитку можемо написати лише ми самі, керуючись власними національними інтересами справжньої української республіки.

Текст є спільним. Його основа - лист до мене одного київського студента.

Його слова були зворушливими та надихаючими. І я взяв його за основу цього посту, який доповнив та відредагував.

***

№ 326-1

Неочікуване та дивне зняття з Посади Голови Держспецзв’язку Юрія Мироненка з одночасним призначенням Олександра Потія, який працював там же заступником Голови що з 2020 року

Голова Держспецзв’язку Юрій Мироненко повідомив про останній день на посаді

13:47, 15 листопада 2024 349 Версія для друку

2024-11-15

Корсун

Нагадаю, що Ю. Мироненка призначили Головою Держспецзв’язку у зв’язку з гучним звільненням його попередника, який обґрунтовано підозрюється НАБУ та САП у корупційній діяльності.

Зокрема, нещодавнє розслідування Суспільного https://cutt.ly/DeF3853M

виявило розкрадання на закупівлях дронів для Сил Оборони на суму щонайменше 600 млн. грн. На той час Головою Держспецзв’язку був Ю. ***Щиголь*** і закупівлі здійснювалися Службою під його керівництвом.

Тому ідеологія призначення Ю. ***Мироненка*** зрозуміла: покращити саме процеси закупівлі дронів. Бо у специфіці роботи самої Держспецзв’язку пан Мироненко розбирався приблизно як балерина у ракетних двигунах: https://cutt.ly/VwAe38kX

При цьому були впроваджені такі антикорупційні заходи:

- переведено закупівлі «мавіків», «аутелів», «матриксів» на закритий модуль Prozorro та запроваджені тендерні процедури для закупівлі FPV-дронів, завдяки чому вдалося вийти на рекордно низькі ціни;
- створено внутрішню команду, яка досліджує ціноутворення дронів;
- запроваджено взаємодію з НАБУ і БЕБ, які верифікують кожен контракт;
- до моніторингу цін залучено незалежних антикорупційних журналістів;
- переглянуто суму попередньо укладених контрактів на закупівлю дронів на 4,5 млрд гривень.

У своєму прощальному дописі Ю. Мироненко написав про потужні покращення у сфері закупівель дронів: і що ціни рекордно знижено, і що НАБУ з БЕБ перевіряють кожен контракт, і що до моніторингу залучено «антикорупційних журналістів» (хоча прізвище не вказано),і навіть що суму попередньо укладених контрактів переглянуто на аж на 4,5 мільярда гривень.

Потужно та незламно, начебто молодець.

Але у такому разі виникає питання: а якщо все так суперово, то для чого знімати з посади настільки чудового керівника? Причому раптово, без будь-яких пояснень чи передумов. Його попередник був по вуха у скандалах, а Мироненко якось обійшовся взагалі без них. Ніщо не віщувало, як то кажуть.

Завдяки зусиллям Держспецзв'язку, попри збільшення ворожих кібератак на 60%, кількість критичних інцидентів зменшено у 20 разів завдяки впровадженню системних рішень.

І ще один нюанс: Михайло ***Федоров***, який від імені КМУ фактично особисто призначає керівника Держспецзв'язку – поки що ніяк не прокоментував це блискавичне звільнення. Чи не може так статися, що дана стрімка рокіровка не була з ним погоджена, і його просто поставили перед фактом?

Бо якщо так – це вказуватиме на серйозний розкол всередині владної команди. Про перехід якихось «червоних ліній» у внутрішньо-партійній боротьбі серед «слуг», з непрогнозованими наслідками.

Думаю, відповіді будуть відомі вже зовсім скоро.

А поки прокоментую ще одну заяву з прощального допису Ю. Мироненка: «Завдяки зусиллям Держспецзв'язку, попри збільшення ворожих кібератак на 60%, кількість критичних інцидентів зменшено у 20 разів завдяки впровадженню системних рішень.»

Заява знов потужна та незламна, але нічим не підтверджена. Вона виплигнула зненацька з допису вже звільненого керівника, наче грабіжник з підворітні.

Звідки взялася цифра про "збільшення ворожих кібератак на 60%"?

Це за який період, перепрошую? Хто та як визначає їх критичність?

Що мається на увазі під «системними рішеннями"?

У публічному просторі нічого такого не повідомлялося. Хоча Держспецзв'язку полюбляє вихвалятися навіть незначними успіхами. "Дайте об'єктивну неупереджену статистику по кібер-інцидентам" – хочеться кричати у атмосферу.

Чи мають ці "системні рішення" якийсь стосунок до розв'язання давньої та непримиренної конкуренції у стратегічній кібербезпеці між РНБО, ДССЗІ, МЦТ та СБУ? Чи, можливо, тихенько кібер-законодавство змінилося? Так наче ні.

Вочевидь, під темною водою «державної кібербезпеки» відбувалися якісь зміни, але суспільству їх просто не видно.

Тому ставлю це потужне твердження під великий сумнів, хоча розумію бажання пана Мироненка якось прикрасити часи свого непомітного керівництва Держспецзв'язком.

Чомусь прийшов на думку вислів Вінстона Черчиля: "Ми живемо в епоху великих подій і маленьких людей".

***

№ 326-2

Мені здається форточка можливостей, яка у 2023 році раптово відкрилась в Україні, закривається

2024-11-15

Ніколов

Тоді в мороку таємних закупівель на сотні мільярдів гривень відбулось багато змін. І в тому числі було затримано за корупцію голову Держспецзв'язку Щиголя. Замість нього призначили військового Мироненка, при якому

змінилась система закупівель дронів. І історії з аутелями по ціні Х1,5 стали більше неможливими. І ось цього Мироненка сьогодні зняли, а замість нього керівником ДССЗЗІ призначили Олександра Потія.

Я вважаю цю зміну кроком назад до «вєрнітє мнє карупціонєрав». Поясню чому, слідкуйте за деталями.

Потій – це людина з цієї системи, яку десятиріччями контролювали чекісти. Це логічно, бо це спецзв'язок, сєкрєтка, оце все. ***Щиголь*** призначив його своїм заступником в ДССЗЗІ у вересні 2020 року в один день з Володимиром ***Трофименком***, який теж став заступником ***Щиголя***.

Трофименко до цього призначення працював у харківському університі ім.Мудрого. Там його колегою була Ольга ***Шило***, мати відомого чекіста Артема ***Шила***.

> — Це той самий ***Шило***, який багато років працював саме у кібердепартаменті СБУ, але торік він потрапив у справу НАБУ по корупційним закупівлям «***Укрзалізниці***» і його прибрали з посади в тінь. Не посадили, а кудись перевели.

Після смерті Ольги Шило Трофименко став співавтором книги про неї. Цю книгу робив коли вже працював у ДССЗЗІ. А Артем Шило став ледь не першою людиною в СБУ.

І от 4 листопада вже цього року новому керівництву ДССЗЗІ вдалось отримати урядове рішення про відставку того ***Трофименка***.

> Це виглядало як поступова дочистка наслєдія попередників.

Однак вже 9 листопада ***Шмигаль*** скасував своє розпорядження про відставку ***Трофименка***, чим повернув його на роботу в ДССЗЗІ.

> А ще через тиждень 15 листопада видав наказ про звільнення голови ДССЗІ ***Мироненка***. І призначив замість нього ***Потія***, якого призначали в ДССЗІ в один день з ***Трофименком***.

І все це відбувається саме тоді, коли ДССЗЗІ пішло по виробникам дронів з вимогою знизити ціни. Бо серед виробників є і партнери ***Шила***, і ***Татарова***, і навіть ***Єрмака*** (да-да, той самий кінопродюсер ***Колюбаєв***)

Розумію, що звучить дещо конспірологічно. Але вся ця сума обставин для мене є сигналом про початок нищення команди ***Федорова***.

Бенефіціарами якої буде ***чекістський діп-стейт*. Ну і ***Єрмак*** з політичними дивідендами – він знищить одного з останніх власників «персонального доступу до Зеленського».**

Правий був «Економіст». **Зеленського занурили не в теплу ванну, а це вже сауна.**

***

№ 327-1

Ось людство й зіткнулося з одним одним із новітніх вишуканих еволюційних інструментів природнього відбору в боротьбі з перенаселенням планети

2024-11-23

Леся ***Поруцкая-Савкович***

Це раз.

Думаю, що майбутнє залежить від того, чи зможуть прокинутися носії IQ-фактора і взяти на себе роль і відповідальність Мойсея.

Це два.

1. ЕРА ІДІОТІВ

У 2006 році на екрани вийшов фантастичний фільм “Ідіотократія”, антиутопія про те, як в результаті природного відбору чисельна перевага ідіотів над розумними стала зашкалювати і що з того вийшло.

Сьогодні, через 18 років, цей сюжет не видається такою вже фантастикою: рівень IQ у людей неухильно знижується, і деякі дослідники вважають, що цей процес вже незворотній. На думку одних, в цьому винен негативний відбір за інтелектом (розумні люди таки гірше розмножуються), інші винять у всьому інформаційну революцію.

Чи встигне людство переламати тенденцію до того, як середній IQ homo sapiens впаде до рівня розумової відсталости?

Це питання турбує людей вже досить давно. Вчений ***Токарський*** вважав, що дурість є психіятричним захворюванням.

Він не вимірював її ніяким IQ, але дуже переконливо довів в 1896 році, що між поняттями "нерозумно" і "безглуздо" існує різниця.

Нерозумно, говорив він, впасти з вікна, задивившись на місяць; нерозумно забути адресу своєї квартири, однак це не можна назвати дурістю.

Поняття «***нерозумно***» - це щось таке негативне й дуже загальне.

А *дурість* – поняття позитивне.

***Дурість* – це поняття, яке включає обмеженість, безцільність, безглуздість.**

Ми живемо у світі "***симулякрів***" (як назвав цей феномен Жан ***Бодріяр***), копій без оригіналу, що їх люди згодні приймати за оригінали і гонитву за якими робити метою свого життя. Просто тому, що так роблять усі.

Не так давно французький нейропсихолог Мішель ***Демурже*** випустив книгу "***Фабрика екранних ідіотів***".

— Автор б'є в усі дзвони: з 1999 по 2009 рік середній IQ молоді на стику школи і ВНЗ впав на 3,8 пункта. Якщо ця тенденція збережеться упродовж 100 років, ми отримаємо падіння інтелекту до 62. А згідно з тестом IQ, показник 70 – це особи з розумовою відсталістю (верхня межа дебільности).

Загроза серйозна.

Суспільство, що складається з таких людей, не зможе підтримувати власного існування.

— Не буде кому управляти машинами і ремонтувати їх, тобто наша техногенна цивілізація впаде. Штучний інтелект може, звичайно, прийти на «допомогу», але кардинально нічого не змінить. Ще 20 років тому ніхто б не подумав, що XXII століття людство ризикує зустріти розумово відсталим.

Раніше рівень IQ постійно зростав, адже упродовж XX століття люди вважали, що кращий інтелект і знання забезпечують дітям кращі шанси в житті. Учені зі схваленням спостерігали так званий ефект Флінна, за ім'ям новозеландського філософа Джеймса Флінна, який в 1984 році опублікував дослідження про те, що середній IQ жителів США з 1932 по 1978 роки збільшився на 15 пунктів. Аналогічні дослідження в інших країнах показали схожі результати.

Кожне наступне покоління отримувало вищі результати в тестах на коефіцієнт інтелекту.

2. Ми справді розумнішаємо чи просто думаємо по-іншому?

Коґнітивна історія 20-го століття, на думку Джеймса ***Флінна***, свідчить, що зміни в нашому мисленні мають дивовижні (й не завжди позитивні) наслідки.

Проведені після 2000 року дослідження показали те, що зараз називають "***зворотній ефект Флінна***":

> — зростання IQ сповільнюється, припиняється або навіть змінюється спадом.

Флінн каже:

> — **"Перемога візуального сприйняття означає, що менше людей читає довгі романи або книги з історії. Люди живуть у бульбашці з сьогодення, що робить їх уразливішими до дії інформації, яка подається ззовні"**.

Люди без освіти чи тільки з дипломом про освіту, але без знань, котрі перебувають на вершині соціяльної піраміди, зводять нанівець бажання розвивати свій інтелект.

Бути розумним більше не престижно.

Нині люди з нижчим IQ народжують більше дітей. До 1850 року це взагалі не було проблемою для людства. Безглузді мисливці гине частіше за розумних, а розумному селянинові до снаги прогодувати дітей у голодний рік. Найбільш забезпечені класи Британії віками мали приблизно вдвічі більше дітей на жінку, ніж робітничий клас. Якщо у представника нижчих класів раптом і було більше дітей, то вони, в силу недостатнього харчування, мали проблеми зі здоров'ям, і вже в другому поколінні число їхніх нащадків зменшувалося. Після 1850 року погане харчування у дітей в розвинених країнах стало відходити в минуле навіть серед бідних, а збільшення доходів населення дозволяло прогодувати велику сім'ю тим, хто не мав вищої освіти.

Наш інтелект, можливо, й зростав, але це не зробило нас мудрішими.

> **— "Читання літератури і вивчення історії – це єдине, що допоможе отримати вигоду з інтелектуального прибутку XX століття і зробити його політично значущим".**

З цим можна погоджуватися або ні, але ***Флінн*** – не єдина людина, яка висловлює занепокоєння з цього приводу.

Як пише Вільям ***Паундстоун*** у своїй останній книзі "Голова в хмарах" (Head In The Cloud), **невігластво впливає на наші щоденні рішення у багатьох галузях життя.**

Цивілізація перестала бути реальною, втратила перевірочні інструменти оцінки конкретної людини.

> — Людям стало багато чого “здаватися” – у тому числі, що вони насправді розумні.

Не в змозі переварити таку величезну кількість інформації, яка сиплеться на них з усіх боків, люди дедалі більше споживають її у спрощеному вигляді, наприклад, з екранів телевізорів, дедалі менше розбираються в тім, що відбувається.

Відтак, **управляти ними стає дедалі простіше**.

Настала *<u>ера ідіотів</u>*, потреби яких обмежуються телевізором і холодильником.

За матеріялами Дар'ї Тарусової, головної редакторки порталу про українську і світову науку "Граніт науки"

Зі сторінки Олександра Лобанова

***

№ 327-2

Один з найдієвіших способів управління нацією - зниження рівня інтелектуальних потреб мас

Нижче наведено текст Рея ***Бредбері*** 1953 року, коли суспільство споживання набирало обертів. Знаменитий американський фантаст дуже чітко відокремив принципи впливу на людей.

***

Набивайте людям голови цифрами, начиняйте їх нешкідливими фактами, поки їх не занудить. Нічого, зате їм здаватиметься, що вони дуже освічені. У них навіть буде враження, що вони мислять, що вони рухаються вперед, хоча насправді вони стоять на місці. І люди будуть щасливі, бо “факти”, якими вони напхані - це щось незмінне.

Але не давайте їм такої слизької матерії як філософія чи соціологія. Не дай Боже, якщо вони почнуть будувати висновки й узагальнення. Бо це веде до меланхолії!

Людина, яка вміє розібрати і зібрати телевізійну стіну, а в наші дні більшість це вміє, - значно щасливіша за людину, яка намагається виміряти і обчислити Всесвіт, бо не можна його ані виміряти, ані обчислити, не відчувши при цьому, наскільки сам ти нікчемний і самотній. Я знаю, я пробував! Ні, до біса! Подавайте нам розваги, вечірки, акробатів і фокусників, відчайдушні трюки, реактивні автомобілі, мотоцикли-гелікоптери, порнографію і наркотики. Побільше такого, що викликає найпростіші автоматичні рефлекси!

Якщо драма беззмістовна, фільм порожній, а комедія бездарна, дайте мені дозу збудливого - вдарте по нервах оглушливою музикою! І мені здаватиметься, що я реагую на п'єсу, тоді як це всього-навсього механічна реакція на звукові хвилі. Але мені все одно. Я люблю, щоб мене тряхнуло як слід.

І якомога більше спорту, ігор, розваг - нехай людина завжди буде в натовпі, тоді їй не треба думати. Організуйте ж, організуйте все нові й нові види спорту, надорганізуйте надспорт!

Більше книжок із картинками. Більше фільмів. А їжі для розуму все менше. У результаті - незадоволеність. Якесь занепокоєння. Дороги переповнені людьми, всі поспішають кудись, все одно куди. Бензинові біженці. Міста перетворилися на туристичні табори, люди - на орди кочівників, які стихійно тягнуться то туди, то сюди, як море під час припливу і відпливу.

***

№ 328

Милей едет в США на съезд консерваторов и анонсирует подписание в ближайшее время соглашения о зоне свободной торговли с Америкой, но уже после инаугурации Трампа

2024-11-15

Кущ

С учетом деиндустриализации аргентинской экономики и усиления крена в сторону аграрно-сырьевого уклада, возникает вопрос, что может Аргентина продать на рынке США, с учетом того, что и кукуруза, и говядина в Америке есть своя?

Вообще, ЗСТ с крупной экономикой может быть очень крутой темой для построения ниаршоринга, то есть национальной промышленной платформы, которая работает на премиальный рынок сбыта.

Премиум-рынок - это сейчас ЕС и США.

— Здесь можно привести впечатляющий пример Мексики, которая сейчас заняла первое место по экспорту своей продукции в США, обогнав Китай и ЕС.

И это в основном продукция с высоким уровнем добавочной стоимости, а не сырье.

Одна из причин такого спурта - это соглашение о североамериканской зоне свободной торговли в составе Мексики, США и Канады.

Можно вспомнить и пример Турции, которая развила свою промышленность на факторе ЗСТ с ЕС, став лидером по продажам в Европу бытовой техники, например, телевизоров.

В следующем посте будет интересная статистика на сей счет.

Но есть и пример Украины, экономика которой после подписания соглашения о ЗСТ с ЕС скатилась к простейшим сырьевым циклам.

— Сейчас мы продаем во Францию сахарную свеклу, а не сахар.

В чем причина такого отличия. Многие могут сказать, что война и риски, но это не совсем так.

Основная причина, почему такие модели работают

- это умение стран создавать свои промышленные платформы за счет взаимодействия одновременно с Глобальным Югом и Западом.

Потому что **мексиканский экспорт в США - это опосредованно китайский.**

Китайские компании открывают в Мексике свои производства и пользуются:

а) коротким транспортным плечом;

б) тарифными и квотными льготами страны-локации.

Принимающей стране это тоже выгодно. В соглашениях о ЗСТ, как правило, устанавливается уровень местной локации производств.

Это может быть от 50% до 70%.

То есть, **минимум половину добавочной стоимости китайцам придется отдать принимающей стране.**

Но и китайцам это выгодно, особенно, если Трамп введет пошлины на их товар в размере 60-90%.

То есть,

> **— нужно привлекать инвестиции Глобального Юга и продавать товар на Западе.**

Вот почему, Мексика, находясь рядом с США, дружит с Китаем, а Турция планирует вступить в БРИКС.

Сейчас уже многие забыли, но именно такая идеология была заложена в соглашение о ЗСТ между Украиной и Евросоюзом, а вовсе не алгоритм членства в ЕС.

Европейцы, заключая с Украиной это соглашение, говорили нам:

> **— "становитесь восточноевропейской Турцией, замещайте на нашем рынке китайскую продукцию, пусть даже с помощью китайских инвестиций, как это сделала Мексика, работая на рынок США".**

Но Украина не пошла по этому пути, в первую очередь,

> — исходя из геополитических факторов и внутреннего предубеждения к Глобальному Югу и Китаю в частности.

Страна, где бывший премьер называет китайцев "китаезами", не может претендовать на статус промышленной платформы рядом с премиальными рынками.

Потому что сами создать конкурентное промышленное производство мы не сможем ни при каких обстоятельствах.

Эти компетенции и инвестиции может нам дать 1) — либо Запад, 2) — либо развитая часть Глобального Юга.

1) — Но Запад пойдет на это только в том случае, если Украина станет членом ЕС и то гарантий нет.

> Потому что есть пример индустриализированной Центральной Европы, а есть и деиндустриализированной Балтии.
>
> И чем меньше останется украинцев в Украине, тем меньше шансов стать второй Польшей.

2) — С другой стороны, Глобальный Юг готов дать нам деньги и инвестиции при геополитическом позиционировании, которое формирует статус страны-хаба и страны-моста, а также при гарантиях защиты их инвестиций от "активистов" и коррупционеров.

> И Глобальный Юг сделал бы это исключительно из рациональных побуждений - заработать много денег: Украина территориально рядом с ЕС и у нас есть льготный торговый режим.

Но ни статус страны-моста, ни защита инвестиций, у нас пока не реальны.

Значит

> — **1) — деиндустриализация и 2) — усиление аграрно-сырьевого уклада с выдавливанием "лишнего населения" и кризисом урбанизации** (кроме нескольких мегаполисов).

В этом контексте, Аргентина сделала ряд похожих действий:

> **1) — Милей оскорбил Китай, заморозил с ним инвестиционное сотрудничество и отказался вступать в БРИКС.**

При этом

> **2) — анонсировал подписание соглашения о ЗСТ с США.**

Результат для аргентинской экономики будет также похож на наш.

Я не удивлюсь, если в скором времени появится и поток миграции из Аргентины в США, хотя география и менталитет аргентинцев особо этому не способствуют.

Но "талантливые" президенты творят чудеса.

***

№ 329

"Интеллектуальный неоколониализм"

2024-11-13

Кущ

Наши отношения с Западом трудно назвать равноправным партнерством.

Эдвард ***Саид*** в своей работе "Ориентализм", описывал это в виде модели "Мы и Они".

Если Запад подбирает ментальные ключи к той или иной стране, он взаимодействует с ней в формате "Мы".

> **1) — Как это произошло с Центральной Европой, странами Балтии и Вестернизированной Азией (Япония, Южная Корея, Тайвань). Отдельно стоит пример Израиля.**

Но если ментальные ключи подобрать нельзя, то взаимодействие переходит в формат "Они".

> 2) — Как это произошло в отношении Китая, Вьетнама, Латинской Америки, Афганистана, Ирака, Ливии и т.д.

Формат взаимодействия в режиме "Они" - это почти всегда колониализм или неоколониализм.

При чем, иногда происходит и перекодификация, как в случае с ЮАР из "Мы" в "Они".

Во всяком случае, я не знаю иных примеров взаимодействия вне рамок неоколониальных практик в режиме "ОНИ".

Тут все очень похоже:

> — проектная Ост-Индская компания в 18 веке в Индии и проектная компания BlackRock по реконструкции Украины (правда у нас это пока лишь в планах и неизвестно, что из этого в результате получится).

О Сесиле Родсе в Южной Африке и вспоминать не хочется.

Неоколониализм может быть

> 1) — ресурсный (кобальтовые шахты с детским трудом в Африке), а может быть и 2) — финансовый (например, модель петродоллара или расчетов за нефть в долларе).

Сейчас мы видим зарождение новых видов неоколониализма,

> **— например, *биосферного*, когда Зеленая повестка становится "смирительной рубашкой" для экономического развития "грязных" экономик стран Глобального Юга.**

И даже *антропосферный* неоколониализм

> **- когда идет ограничение жизненного пространства в целом, например, в отношении "избыточных производительных сил Китая" (та еще неоколониальная терминология).**

В этом отношении, цели Запада в украинском проекте всегда читались между строк, ведь в классическом понимании неоколониальных целей в Украине у него нет.

Судите сами.

Ресурсного неоколониализма **Запада в Украине нет и вообще, ресурсное значение нашей страны для Запада очень сильно переоценено**.

> У нас нет нефти и природного газа на экспорт, почти нет золота. Запасы урана ограничены, равно как и месторождения лития и титана. Экспорт нашего аграрного сырья в ЕС уже ограничивают.

Я не верю в какой-либо "ресурсный проект" Запада в Украине, свои 300 млрд дол инвестиций на нашем сырье они и за 100 лет не отобьют. Тем более, что главный наш природный ресурс - железная руда принадлежит олигархам и просто так они ее не отдадут.

Финансовый неоколониализм **у нас также маловероятен в виду слишком низкой капитализации нашего экспорта. Если мы будем продавать свое зерно за рупии, этого никто кроме нас не заметит.**

По ***биосферному неоколониализму***

— тема была для нас актуальна еще в 2021 году, но с утратой ведущих меткомбинатов и она сошла на нет.

По ***антропосферному неколониализму***

— нас не нужно ограничивать в развитии производительных сил, так как у нас функционирует лишь 60% уже созданного промышленного потенциала, то есть нам для выхода на индустриальный уровень 1991 года пахать лет 50, но этого никто не будет делать даже без ограничений извне.

Плюс ***сокращение населения***

— **мы рекордными темпами освобождаем жизненное пространство на планете Земля, а не занимаем его, как Азия и Африка**.

Тогда в чем может проявляться *неоколониализм* Запада в отношении Украины?

Я называю это явление - ***интеллектуальным неоколониализмом***.

Когда

1) **— национальные нормативные центры заменяются внешними,**
2) **— суверенный нарратив развития заменяется глобальным аутсорсингом,**
3) **— все смысловые ниши заполняются внешним влиянием,**
4) **— а грантовая экосистема подменяет национальные think tanks (дословный перевод - "резервуар мыслей" и он у нас наполнен "водой" извне).**

Это лишает страну возможности сформировать свой особый цивилизационный образ и суверенную модель развития. Показать свою "особую стать".

Интеллектуальный неоколониализм в Украине пока приносит Западу лишь колоссальные траты финансовых и геополитических ресурсов.

Было бы наивно видеть в этом случайность или глупость западных элит.

Непростительной глупостью - видеть исключительно морально-этический аспект (хотя он, несомненно, имеет место быть).

Проект Запада в Украине заключается в том, что

1) — это единственная для него геополитическая площадка влияния на РФ для запуска в России прозападного геополитического проекта.

2) — Так как все попытки запустить данный проект изнутри завершились неудачно.

"Зайти" в РФ со стороны Китая, Центральной Азии и Закавказья уже невозможно, хотя такие попытки тоже были.

А потенциал Балтии для этого явно недостаточен.

В этом контексте, Украина становится ***геополитическим симулятором*** для моделирования геополитической трансформации постсоветского пространства.

И для этого

1) — Западу не нужны ни наши ресурсы, ни наши деньги, ни наше жизненное пространство.

2) — **Мы интересны как промежуточный проект влияния на Россию, которая и есть "конечной остановкой" и целью**.

Естественно, это ни в коей мере не может оправдать войну РФ против Украины, так как

1) — вместо грубой силы России нужно было формировать свой проект развития и

2) — выигрывать конкурентную борьбу с помощью инструментов развития, а не разрушения.

Вместо этого,

3) — РФ попыталась компенсировать с помощью войны свой цивилизационный провал в 90-х (в котором никто, кроме нее не виноват) и свой страх проигрыша Западу конкуренции на постсоветском пространстве в части проектов развития.

Но это уже другая тема.

Вообще, сам пост касательно интеллектуального неоколониализма я решил написать после прочтения вот этой новости:

> *"…. **Залужний** заявив на щорічних загальних зборах Європейської бізнес-асоціації:*
>
> *“Нам майже вдалося запевнити британський істеблішмент у тому, що найбільш, скажімо так, гарантоване їхнє капіталовкладення, гарантоване збереження їхніх інвестицій – це наша освіта, це підготовка наших майбутніх міністрів, прем'єр-міністрів, губернаторів, навіть майбутнього і президента”.*

Помню как во времена президента Кучмы в Украине запустили проект Академии государственного управления, которая должна была стать кузницей кадров для нашего государства.

Сейчас мы видим тотальное банкротство этой модели.

Страна с академической наукой, университетами с вековой историей, просит подготовить кадровый потенциал для себя иностранного партнера, убеждая оного в том, что это "лучшая гарантия инвестиций в нас".

Это и есть, ***интеллектуальный неоколониализм***. **И его последствия мы еще ощутим.**

Бороться с российским империализмом, чтобы заменить его на британский неоколониализм - явно не та стратегия, которая может обеспечить развитие страны и выживание нации в 21 веке.

***

№ 330

У Парижі Андрій Єрмак зустрівся з головою МЗС і радником Президента Франції

23 листопада 2024 року - 17:06

Керівник Офісу Президента Андрій Єрмак у Парижі провів зустрічі з міністром Європи та закордонних справ Франції Жаном-Ноелем Барро та дипломатичним радником Президента Франції Емманюелем Бонном.

Андрій Єрмак подякував Франції за підтримку України з перших днів повномасштабної російської агресії та висловив сподівання на продовження плідної співпраці.

Керівник Офісу Глави держави обговорив із міністром закордонних справ і радником Емманюеля Макрона актуальні безпекові питання, зокрема ситуацію на полі бою.

З Жаном-Ноелем Барро обговорив протидію та посилення позицій Заходу проти автократій.

Керівник Офісу Президента також поспілкувався про актуальну ситуацію в Україні з провідними французькими ЗМІ.

***

№ 331-1

Заступника Резнікова, який погоджував закупівлю “яєць по 17 грн”, призначили першим заступником голови Держспецзв’язку (ДССЗЗІ)

2024-11-24

Шабунін

Раніше ми *припускали*, що Федорова викинули з закупівлі дронів, щоб пиляти 50 млрд грн ДССЗЗІ.

Тепер, думаю, це вже можна стверджувати.

Нагадаю, минулого тижня Кабмін вивів ***ДССЗЗІ*** з-під порядкування ***Федорова***, а до того – без пояснень та причин звільнив керівника служби з команди віцепрем’ра.

І ось тепер 50 млрд грн на дрони витрачатиме ***Замлинський***, який покривав корупцію в закупівлях ***Резнікова*** і підтримував політику останнього НЕ купувати мавікі.

https://bit.ly/3ZjmVv5

Я так розумію, що ***Зеленський/Єрмак*** вважають, що з дроновою темою ***Замлинський*** справиться краще ***Федорова***.

— Припускаю, що “краще” ми з ними розуміємо кардинально по-різному…

Закликаю журналістів-розслідувачів **уважно слідкувати за закупівлями в ДССЗЗІ.**

Там, на жаль, буде пекло.

Для повноти картинки – ще трішки про ***Замлинського…***

1) — Будучи на посаді заступника Міністра оборони, він опікувався фінансовими питаннями.

2) — У 2022-2023 рр ***Замлинський*** був заступником Олексія ***Резнікова***, і зокрема погоджував контракти щодо скандальних закупівель “яєць по 17” та мінометних пострілів (й іншої зброї) на 1,3 млрд грн у “Львівського арсеналу” (справу розслідує НАБУ).

За даними “***Дзеркала Тижня***”, на час розгортання скандалу ***Замлинський*** також контролював усі підрозділи ***Міноборони***, які мали б відслідковувати корупційні дії в міністерстві: “включно із антикоруправлінням, внутрішнім аудитом та інспекцією”.

https://bit.ly/3V7yEKJ

Після скандалу та звільнення з ***Міноборони Замлинського*** призначили послом зі спеціальних доручень, який відповідав в МЗС за питання озброєння.

https://bit.ly/4fUYWIJ

ЦПК також з’ясував, що Замлинський пов’язаний з «вертолітним скандалом» 2021 року. Тоді ***Укроборонпром*** оголосив про начебто виготовлення в Україні вертольотів американського зразка. Проте це виявилося брехнею.

https://bit.ly/3CFUazP

***

№ 331-2

Інна Ведернікова 2024-11-24

51 мин. ·

«Дзеркало тижня» першим Vitaliy Shabunin, майже два роки тому, звернуло увагу на персоналію нового “смотрящего” за дронами в Держспецзв'язку пана Замлинського. Ця людина, перебуваючи на посаді заступника міністра оборони, контролюючи всі фінанси Міноборони, за командою Рєзнікова, не тільки узгоджувала корупційни кошториси, і й свідомо руйнувала антикорупційну структуру МО. І це підтвердив в інтерв'ю нашому виданню не хто-небудь, а ексголова НАЗК Oleksandr Novikov. Бо приховати те, що відбувається, було просто неможливо за наявності у нас документів.

Почитайте цю новину з тексту інтерв'ю (лінк у першому коментарі), а потім і саме інтерв'ю. Щоб зрозуміти, як і для чого влада вирішує кадрові питання. Під час війни. Коли стоїть питання збереження державності. Коли є загроза, що нами можуть пожертвувати слабкі союзники. Коли втрачено стільки життів.

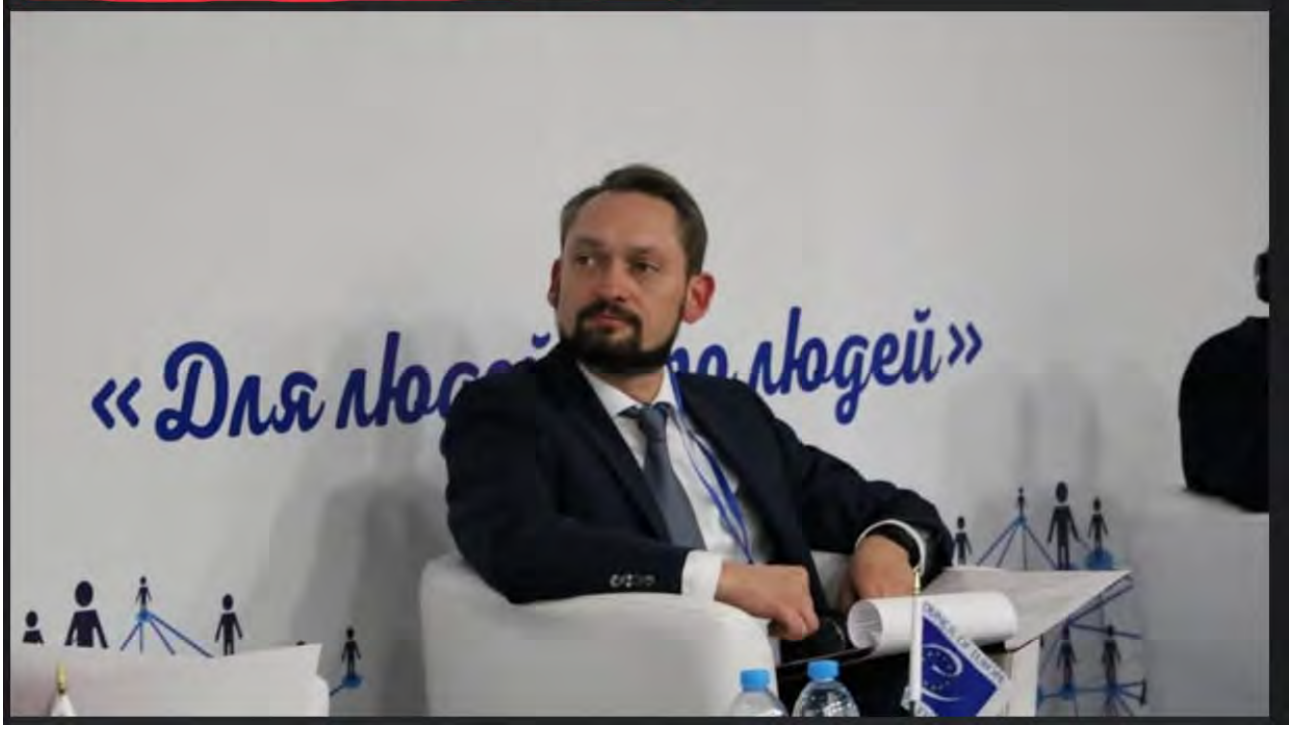

***

№ 332-1

ZN.UA

ГОЛОВА НАЗК ОЛЕКСАНДР НОВІКОВ: «У МІНІСТЕРСТВІ ОБОРОНИ СПРАВДІ СКЛАЛАСЯ СИТУАЦІЯ, КОЛИ ЗАКОН СТОСОВНО УПОВНОВАЖЕНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО ПІДРОЗДІЛУ БУЛО ПОРУШЕНО»

2023-02-17

Чому в Міністерстві оборони (МО) у розпал війни стала можливою корупція такого масштабу? Чому антикорупційний блок міністерства — а його курує Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) — не спрацював на попередження, дозволивши системі управління працювати на кишені окремих людей? Чи спрацьовує цей механізм в інших міністерствах? Чи всі осередки корупції вичищені з МО після того, як міністр зберіг свою посаду? Навіщо Резніков перевантажує антикорупційний підрозділ, який сам же й ліквідував?

Про це у першій частині інтерв'ю ми говорили з головою Національного агентства з питань запобігання корупції Олександром Новіковим. Спробувавши на прикладі кейсу МО розібратися в інституційних проблемах системи держуправління загалом, де, за словами голови НАЗК, «кожен орган центральної влади в перспективі повинен працювати як антикорупційний, а не тільки Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) і Національне агентство з питань запобігання корупції».

***

— Пане Олександре, на тлі потужних корупційних скандалів,зокрема в Міноборони, суспільство, медіа й експертнесередовище розкололися. «Спочатку — незалежність, потім —справедливість, інакше втратимо країну», «Систему не можназмінювати під час війни». Мова не тільки про можливе«розбалансування системи держуправління після гучнихвідставок», а й про «загрозу втрати довіри та поставокозброєння нашими західними партнерами». СтворенняШтатами Міжвідомчої робочої групи з нагляду в Україні, кудиувійшли інспектори Міноборони, Держдепу та USAID, —червоний сигнал. Але, намагаючись зберегти обличчя влади,відмовившись від публічного викриття корупціонерів і ротацій,після перемоги над зовнішнім ворогом ми можемо побачити,що програли ворогу внутрішньому. Що скажете?

— Я абсолютно впевнений, що процеси опору агресору та розбудови України як держави мають бути паралельними. Водночас усе, що ми можемо робити і змінити непублічно, ми повинні змінювати непублічно. Але там, де зміни, на жаль, можливі тільки за рахунок публічних комунікацій, ми не маємо цього боятися.

НАЗК у межах своїх повноважень робить усе, аби державна система запобігання корупції була саморегульованою. Проте війна народжує додаткові виклики доброчесності та справедливості, пов'язані з обмеженням доступу громадян до інформації. Саме тому для насзараз ключовою є розбудова внутрішніх підрозділівзапобігання корупції в органах влади, насамперед у секторібезпеки і оборони. Цього тижня я підпишу наказ про створення окремого управління НАЗК, яке займатиметься розбудовою доброчесності у сфері безпеки і оборони.

Кілька днів тому я також призначив нового заступника, Ярослава Любченка (*екскерівник юридичного департаменту НАЗК*. — І.В.), пріоритетом діяльності якого стане розбудова доброчесності у сфері безпеки та оборони, і взагалі забезпечення всіх керівників центральних органів виконавчої влади (ЦОВВ) системними матеріалами, щоб налагодити роботу антикорупційних підрозділів. Ми розуміємо, як це зробити. І зараз є запит безпосередньо від

міністра оборони — допомогти йому з розбудовою доброчесності в міністерстві.

— Не запізно?

— Як влучно сказав автор вашого видання Юрій Ніколов, який, власне, й порушив питання із закупівлями в Міністерстві оборони, швидка реакція міністерства, президента на ці корупційні факти свідчить, що в Україні ведеться боротьба з корупцією. І це саме про те, що в українців є шалений запит на справедливість. Наприклад, 84% громадян України — удвічі більше, порівняно з довоєннимперіодом (44%) — готові виходити на протести проти корупції. І від політичного керівництва країни має бути відповідь на такий запит.

У запобіганні корупції є таке поняття як tone at the top — «тонзгори». В українському суспільстві це саме про нульову толерантність до корупції. Тому ті речі, які вже стали публічними, формують і в західних партнерів образ України як країни, що бореться з корупцією. Яка не є у ДНК українців, а є наслідком нашої спільної колоніальної історії з найбільш корумпованою російською автократією.

— «Кожен орган центральної влади в перспективі повиненпрацювати як антикорупційний, а не тільки НАБУ, САП и НАЗК.Це наша мета — велика класна мета». Але ж озвучена вами двароки тому мета виявилася недосяжною. І, на жаль,протестувала її війна. З якою ж віддачею працюють 12 тисячпрацівників антикорупційних управлінь у міністерствах таінших ЦОВВ, якщо головний корупційний скандал стався всамому серці воюючої країни?

— На жаль, до цієї мети ми справді рухаємося дуже повільно. Державна антикорупційна стратегія, яку було прийнято влітку, два роки чекала рішення парламенту. І якщо стратегія — це про візію, то державна антикорупційна програма — про реальні заходи, терміни і відповідальних. Отож тепер ця, узгоджена з усіма інституціями та гілками влади програма, з січня у прямому сенсі лежить на столі в прем'єра, а уряд чомусь неспроможний її затвердити. Знову чекаємо. З критичними втратами часу. Оскільки ми сподівалися на швидке ухвалення антикорупційної стратегії та її реалізацію, на цей момент вона мала бути вже наполовину реалізованою. Тепер Україні доведеться за два роки і десять місяців виконувати стратегію, розраховану на п'ять років.

Що стосується антикорупційних уповноважених і підрозділівзапобігання корупції в міністерствах та інших органах влади, товони не можуть працювати автономно, без волі керівника. Я ще раз повторюю, саме «тон згори» важливий для того, щоб кожен орган державної влади став антикорупційним. У нас є проблеми з цим. Як і з недостатнім рівнем взаємодії уповноважених із міністрами та керівниками ЦОВВ, що ми фіксували, в тому числі,в

Міністерстві оборони, низьким рівнем комунікації антикоруповноважених між собою як спільноти, відсутністю матеріалів, необхідних для їх розвитку. Як усе це подолати, саме й розписано в антикорупційній програмі.

— Але ж пан Резніков на всіх рівнях презентує«перезавантаження» антикорупційного блоку МО, перед тимзвинувативши у всіх бідах саме антикорупційний підрозділ,«що не впорався із завданнями». Звісно, коли міністрзацікавлений в отриманні результату, йому не потрібно чекати,щоб уряд щось там затвердив, він сам дасть зелене світлоантикорупційному блоку. Але я не просто так запитала, чи незапізнився міністр. Тому що перед розмовою уважнопрочитала ваше багатомісячне листування.

Це ж пан міністр оборони після низки доповідей пропорушення, зокрема й у сфері закупівель міністерства, пішовна незаконне скорочення антикорупційного управління, яке викурируєте і яке з літа, перебуваючи у стадії розформування,практично не працювало? Це ж міністр оборони тільки в груднівісля третього (!) припису НАЗК із вимогою припинитинезаконні дії скасував директиву про те, що управління будескорочено? Але одразу ж розпочав службову перевіркуантикорупління, по суті видавлюючи його керівника панаЧухрая з посади. Якесь дуже дивне перезавантаження.

— Для будь-якої організації доброчесність вимірюється у двох аспектах. У культурному — як дотримання етичних стандартів: коли людина поводиться доброчесно, навіть якщо на неї ніхто не дивиться. І в організаційному — коли справді налагоджується ефективність системи, яка не генерує корупцію. Отож перевагою будь-якого керівника є, по-перше, стійка ділова репутація як його, так і інституції; по-друге, підвищення ефективності інституції; по-третє, вивільнення ресурсів для розвитку і виконання функцій; по-четверте, зростання мотивації самих працівників організації; по-п’яте, залучення найкращих працівників до роботи. Але вМіністерстві оборони справді склалася ситуація, коли законстосовно уповноваженого антикорупційного підрозділу булопорушено. Правда, не з ініціативи міністра, а з ініціативи його першого заступника пана Замлинського.

— Чи міг міністр віддавати цю компетенцію заступнику, з огляду на очевидний конфлікт інтересів? Адже РостиславЗамлинський відповідає за фінанси МО й водночас контролюєвесь антикорупційний блок, включно із антикоруправлінням,фінансовим аудитом та інспекцією. Після скандалу й арештуШаповалова і Хмельницького Резніков показово змінивзаступників, але ж гроші і контроль були і є (!) підЗамлинським та радником Резнікова ще з часів КиївradиАндрієм Мирошниченком. Який, до речі, не виходить ізприймальні міністра. Ця команда, нагадаю, дуже

«ефективно» працювала у «Фонді 3000», що «загубив» мільярди олігархів,опікуючись будівництвом «Лікарні майбутнього».

— Про пана Мирошниченка і його бекграунд у НАЗК нічого не відомо, а щодо порушення закону стосовно повноважень пана Замлинського — то воно справді відбулося. І тут є ознаки конфлікту інтересів,тому що уповноважений підрозділ підпорядковувавсязаступнику міністра, в діяльності якого містилося найбільшекорупційних ризиків.

Але хочу сказати задля об'єктивності, що на сьогодні ми маємоконфлікт двох норм — норми Закону про центральні органивиконавчої влади і Закону про запобігання корупції. Закон України про центральні органи виконавчої влади зазначає, що в міністра, у керівника ЦОВВ має бути заступник, відповідальний за антикорупційну діяльність. А Закон про запобігання корупції каже, що уповноважений підрозділ з питань запобігання корупції (ним, до речі, може бути і уповноважена особа, і заступник міністра) має безпосередньо підпорядковуватися керівникові органу виконавчої влади. Тому тут ситуація зумовлена ще й колізією в законодавчій площині.

Але коли ми це встановили, то внесли припис міністру оборонипро скасування наказу щодо передачі повноваженьЗамлинському. Крім того, на той час, коли ми проводили перевірку МО, було зафіксовано, що управління ліквідоване й перетворене на відділ. У результаті зменшилася чисельність штату, а відділ роботи з викривачами було ліквідовано. Такі дії вочевидь не відповідали Закону про запобігання корупції в частині забезпечення відповідності штатної чисельності уповноваженого підрозділу, кількості працівників в організації та наявних ризиків.

Заступник Міністра оборони України Ростислав Замлинський (по центру) на зустрічі із делегацією Комітету Палати представників США зі збройних сил

Тому ми подали припис повторно. І, слід віддати належне міністру оборони, він визнав помилку, фактично спровоковану через цю колізію та службові доповіді його першого заступника Замлинського. Він скасував як директиву підпорядкування уповноваженого підрозділу першому заступнику міністра, так і директиву щодо ліквідації управління запобігання корупції в Міністерстві оборони. І таким чином повернув ситуацію в законне русло.

— Але на п’ятий місяць війни, коли кожна копійка маєзначення. Ба більше, за моєю інформацією, де-факто нічого незмінилося, і пан Замлинський продовжує розписуватидокументи, тільки вже на заступника керівникаантикоруправління.

— За планом перевірок Національного агентства, в серпні 2022-го НАЗК почало перевірку Міністерства оборони. Ця перевірка фактично завершилась у вересні і після цього ми готували акт перевірки. Ми подали міністрові оборони акт і припис за результатами перевірки, на який отримали відповідь про приведення наказів міністра оборони у відповідність до закону.

— Переді мною три приписи — перший у серпні, потім — ужовтні та грудні.

— Щодо перших двох — справді, не було виконано вимоги до приписів, і у зв'язку з цим ми надіслали в Міністерство оборони вже третій припис, з описом усієї ситуації, усіх фактів про корупційні ризики. Деякі з них були пов'язані, в тому числі з обмеженнямсамостійності уповноваженого підрозділу, незалученням йогодо розгляду скарг про корупцію з боку інших підрозділів МО.Тобто там питання були як до керівництва МО, так і до діяльності уповноваженого підрозділу. Але насамперед вони були зумовлені незабезпеченням операційної незалежності.

— Простіше кажучи, уповноважений із літа не мав доступу домініструта документів міністерства, а тиск на нього сталичинити, коли він почав доповідати, що в МО є фінансовіпорушення.

— Про це докладніше, мабуть, може розповісти сам уповноважений. Але ми справді встановили, що, наприклад, підрозділи, які розглядали звернення про корупцію, не залучали уповноваженого підрозділу. А держсекретар міністерства пан Ващенко із заступником міністра паном Замлинським блокували обіг документації між керівником міністерства оборони та уповноваженим підрозділом.

— Це правда, що НАЗК готує протокол на держсекретаряміністерства пана Ващенка за фактом службового підроблення у справі екскерівника департаменту закупівель панаХмельницького, якого пан Ващенко тим самим намагавсяврятувати?

— Не можу підтвердити зазначену інформацію. Як ви знаєте, у мене 17-річний прокурорський досвід. Якщо буде встановлено факт службового підроблення, то не може бути ніякого протоколу, і за цим фактом має бути зареєстроване кримінальне провадження. Такі дії кваліфікуються на за Кодексом про адмінпорушення, а за Кримінальним кодексом України. Наразі я не можу підтвердити факт вчинення такого правопорушення, ми не інформували правоохоронні органи.

— Але ж НАЗК проводить якісь дії щодо пана Ващенка?

— Ми перевіряємо достовірність інформації про звільнення цього пана з посади після відповідного звернення НАЗК. Почали перевірку, як тільки отримали інформацію про те, що Богдан Хмельницький був не звільнений, а фактично переведений на іншу посаду.

— Повертаючись до антикорупційного блоку МО. Можна,звісно, критикувати самого уповноваженого: чому, взагалі,про ті яйця написали журналісти, а не уповноважений, що бувусередині системи і все бачив? Але давайте все ж такипоставимо питання ширше — чому взагалі не спрацювавантикорупційний механізм на рівні системи державногоуправління? Чому міністр може давати своїм

підлеглимдоручення підписувати від його імені мільярдні контракти, аналагодити систему, яка б страхувала його від недоброчесногозаступника, не може? Або не хоче й не робить, якщо в ньогоінші цінності та завдання?

— Дуже системне питання, дякую. Про це теж якраз і написано в програмі, що зараз лежить на столі в керівника уряду. Спробую пояснити. Сам інститут уповноважених із запобігання корупції з'явився у правовій системі України лише з 2013 року. Після створення НАЗК у 2015 році агенція мала забезпечити методичну допомогу уповноваженим антикорупційним підрозділам. Але коли я був призначений у 2020 році головою НАЗК, агенція фактично не мала жодних системних інструментів для забезпечення незалежності антикорупційних уповноважених. Тобто взагалі не допомагала уповноваженим. Ми просувалася (навчали уповноважених, готували методики тощо), чекаючи то на антикорупційну стратегію, а зараз — на програму.

Отже, основними причинами, які стримують реалізацію уповноваженими підрозділами (особами) з питань запобігання та виявлення корупції свого потенціалу (тут я буквально процитую програму), є:

(1) — по-перше, відсутність лідерської позиції (тону згори) керівника в затвердженні антикорупційних стандартів у діяльності інституції; нерозуміння та несприйняття керівником переваг діяльності уповноваженого як незалежного професіонала, який забезпечує реалізацію антикорупційної політики в інституції;

(2) — по-друге, певна правова невизначеність у питанні створення уповноваженого підрозділу (призначення/визначення особи) з питань запобігання та виявлення корупції в окремих органах влади;

(3) — по-третє, відсутність системи професійного розвитку та нерозвинена професійна мережа антикорупційних уповноважених;

(4) — по-четверте, відсутність формально визначених пріоритетів у діяльності уповноваженого підрозділу (особи);

(5) — по-п`яте, відсутність чітких гарантій автономії, в тому числі фінансової.

Все це потрібно зробити, щоб система реально запрацювала.Дати їй, як ви сказали, зелене світло на рівні всього державного управління. Річ у тому, що закон вимагає від кожного міністра незалежно від того, політичний він призначенець чи технократичний, затвердити антикорупційну програму міністерства, яка передбачає заходи з управління ризиками. Крім того, внутрішні політики, організація роботи будь-якого органу влади передбачають порядок договірної роботи. Отож вони мають передбачати залучення уповноваженого підрозділу до перевірки контрагентів, до опрацювання угод.

Як це й прописано в законі. Антикорупційний уповноважений має візувати такі документи.

— Чого уповноважений не міг робити в МО.

— Вони не могли в повному обсязі виконувати ці функції, і саме тому ми це відбили в приписі. І пан Резніков і публічно, і, наскільки мені відомо, організаційно зараз вживає заходів для формування уповноваженого підрозділу та його роботи відповідно до цих вимог.

— Тобто перезавантажує антикорупційний блок, який перед тим сам знищував?

— Питання в тому, що, відповідно до припису Національної агенції, передбачено проведення службового розслідування, яке має встановити, хто винен.

— Вам не здається, що це чергова казуїстика?

— Службове розслідування не проводиться «проти», як ви кажете, уповноваженого або якоїсь конкретної особи. Службове розслідування проводиться за фактами порушень, і я сподіваюся, що комісія з проведення службового розслідування, яка працює в Міністерстві оборони України, забезпечить встановлення справжніх причин цих порушень.

— Ви маєте на увазі, що у висновках буде прізвище панаЗамлинського, який блокував процес за дорученням міністра?

— Я не хочу публічно впливати на перебіг перевірки і тим більше на службове розслідування, яке проводиться Міністерством оборони, це питання до міністра та комісії.

— Але ж ви будете захищати антикорупційногоуповноваженого МО? Точніше — мундир НАЗК.

— Відповідно до закону України про запобігання корупції, передбачено, що, коли звільнення уповноваженого здійснюється з ініціативи керівника установи, то НАЗК має надати згоду або відмовити в наданні згоди. Згоди на звільнення НАЗК не надавала, але хочу сказати, що за наявності згоди сторін або з ініціативи самого уповноваженого, така згода не вимагається.

— Але ж ви знаєте, що зараз заднім числом пишуться наказипро дисциплінарні стягнення? І що ваш підопічний Чухрайподаватиме заяву в ДБР?

— Рік тому Національна агенція, на виконання запиту Кабінету міністрів і Міністерства юстиції, підготувала новий порядок проведення службових розслідувань у таких ситуаціях. Нова редакція постанови №950. Але

впродовж року Кабінет міністрівніяк не винесе її на розгляд. Ця постанова (в разі її прийняття) забезпечила б швидше і об’єктивніше проведення службових розслідувань у таких ситуаціях. Запит був від уряду, але уряд уже рік не може затвердити цю постанову.

Крім того, антикорупційна програма чітко ставить акценти: зміна структури і штату антикорупційних підрозділів ЦОВВ після внесення відповідних змін до законів погоджуватиметься з НАЗК. Щоб більше не було ситуації, як із Міноборони. Це дасть намможливість захищати уповноважених від будь-якихнеправомірних дій в органах, у яких вони працюють.

Але ж нам треба, щоб «тон згори» був для всіх міністрів, а не тільки для міністра оборони. І президент, і прем’єр-міністр мають постійно нагадувати вищим державним посадовцям про відданість доброчесності. І не тільки на словах, а й своїми рішеннями демонструвати нетерпимість до корупційних дій.

— І щоб закрити гештальт із Міноборони, яке, за вашими ж словами, ліквідувало відділ викривачів. У МО була ще однапоказова історія з директором Департаменту внутрішньогоаудиту міністерства паном Андрієм Бойком. Який, нахвилинку, є викривачем у кейсі порушень МО на 25 мільйонів гривень. За тією ж схемою його було усунуто одразу післяприходу в МО Резнікова та його оточення. Зараз суд поновивБойка на посаді, і він чекає справедливого рішення касаціїВерховного суду. Але зараз річ не в його відносинах із МО, інавіть не в прізвищі. Просто скажіть, будь ласка, що потрібнонаписати в тій антикорупційній програмі НАЗК, аби люди, котрістають викривачами на таку суму, не думали: «Навіщо я цезробив? Щоб потім наодинці битися з системою? Та хто,взагалі, виплатить мені ті десять відсотків від суми,збереженої для держави?».

— Інститут викривачів корупції — новий для України. Фактично, він почав ефективно розвиватися з 2019 року. НАЗК запропонувала парламентові створити портал повідомлень викривачів. На жаль, процес його створення теж затягнувся на понад два роки. Наші партнери з проєкту USAID зупиняли цю роботу через накладення президентом вето на законопроєкт, який вводив його в дію. Ми сподіваємося до 1 червня запустити портал викривачів.

— Що він забезпечить?

— Анонімне повідомлення про корупційне правопорушення в будь-якій організації. Особа, котра анонімно повідомить, отримає цифровий код. І якщо за результатом повідомлення буде порушено кримінальне провадження, а за результатами розгляду справи — винесено обвинувальний вирок суду (коли грошовий розмір предмета злочину або завдані державі збитки від такого злочину дорівнюють або перевищують 13 мільйонів 420 тисяч станом на

01.01.2023), викривач може отримати 10% від грошового розміру предмета корупційного злочину або від завданого державі збитку (але не більше 20 мільйонів 100 тисяч станом на 01.01.2023).

Хочу зазначити, що викривач — це не будь-яка особа, котра повідомляє про корупцію, а особа, котра повідомляє про корупцію в організації, де вона працює або в якій проходить навчання чи виконує якусь іншу професійну діяльність, перебуваючи у відносинах із тією чи іншою організацією.

— У цьому й полягає подвиг викривача.

— Так. І для того, щоб цей інститут належним чином запрацював, необхідно, як я вже сказав, запустити портал викривачів, а також забезпечити їхні реальну незалежність і захист. Що НАЗК зараз і забезпечує, але в межах своїх сил та можливостей. Наприклад, ми представляли інтереси керівника уповноваженого підрозділу НАЕК «Енергоатом» пана Олега Поліщука, виграли суди, включно з Верховним судом. Також захистили чимало викривачів із допомогою наших антикорупційних уповноважених.

— На жаль, не в Міністерстві оборони.

— На жаль. Відділ роботи з викривачами — один із найбільших у НАЗК. З метою підвищення контролю на цьому напрямі найближчим часом наше юридичне управління буде залучене до представництва інтересів викривачів. Але, знову ж таки, хочу сказати, що більшість антикорупційних заходів ми не можемо реалізовувати, тому що уряд досі не затверджує державну програму.

***

Від редакції: у другій частині інтерв'ю Олександр Новіков пояснить мовчання НАЗК у момент голосування скандального законопроекту №5655 про містобудівну реформу, розповість про нову земельну схему народних депутатів, а також прокоментує свої стосунки з Банковою.

Більше статей Інни Ведернікової читайте за посиланням.

***

№ 332-2

ZN,UA

ГОЛОВА НАЗК ОЛЕКСАНДР НОВІКОВ: «РІЗНІ ГРУПИ СТЕЙКХОЛДЕРІВ ЗАКОНОПРОЄКТУ №5655 НАМАГАЛИСЯ ВТЯГНУТИ НАС У ПОЛІТИЧНУ ІСТОРІЮ»

2023-02-18

Якщо в першій частині інтерв'ю з головою Національного агентства з питань запобігання корупції Олександром Новиковим ми докладно зупинилися на корупційному кейсі Міноборони, розібравши причини того, що сталося, то в другій — тестували, зокрема й позицію НАЗК щодо найчутливіших до корупції будівельної та земельної сфер. А також не забули про кадри та взаємовідносини з владою.

Як голова НАЗК оцінює те, що відбувається у містобудівній сфері? Чому Новіков відмовився від повторної експертизи скандального закону №5655? Чи зможуть народні депутати, котрі ініціювали законопроекти, які спрощують механізм зміни цільового призначення сільськогосподарських земель, додати пазл, якого бракує, до великої схеми відібрання останнього ресурсу у народу України? Куди і чому йдуть кадри з НАЗК? Чи зміг Олександр Новіков зробити НАЗК реально незалежною інституцією та чи підпише він протокол про корупцію заступнику голови ОПУ Андрію Смирнову?

***

— Пане Олександре, ще одна ваша цитата: «Містобудування ірозподіл земельних ресурсів, за результатами нашихопитувань, — одна із найбільш корумпованих сфер суспільнихвідносин. І вони є одним з головних пріоритетівантикорупційної стратегії і програми». Але прямо зараз нарівні держави вибудовується інституційна корупційна схема.

(1) По-перше, проводиться містобудівна реформа у рамках закону№5655, який написано під диктовку будівельного лобі.

(2) По-друге, Банкова прийняла рішення об'єднати Мінрегіон іМінінфраструктури під керівництвом віцепрем`єра ОлександраКубракова, в результаті чого міністерство занапастило всю регіональну політику і кадри, але отримало всі гроші на відновлення. Олександр Кубраков, до речі, підтримує скандальний 5655-й.

(3) По-третє, законопроєкт №7198 про компенсації запошкоджене житло виписаний до другого читання виключнопід смаки девелоперів.

(4) По-четверте, законопроєкти №8178 і №8178-1 спрощують механізм зміни цільового призначення сільськогосподарських земель, а ще дві законодавчі новели нардепів — №8225 та №7588 — дозволяють примусово вилучати земельні ділянки під час відновлення.

(5) По-п`яте, земля вже в обороті. НАЗК не робило експертизизакону про обіг землі, і якщо три умовні фермери викупили погектару за цей рік, то добре. Все йде за планом агрохолдингів.

Отже, після приватизації підприємств мова про останніресурси держави. І може так скластися, що коли бійціприйдуть із фронту, винахідлива влада вже все розбере покишенях. А що, власне, зробило НАЗК, аби запобігти цій схемі?

— НАЗК виконує свою роботу згідно з повноваженнями, якими нас наділила ВР України відповідним законом. Ми дотримуємося Конституції, а також поважаємо розподіл повноважень влади між законодавчою, виконавчою та судовою гілками. Законодавці наділили нас повноваженнями проводити антикорупційну експертизу. І не загальну, де оцінюється якість і напрямреформи, а часткову, в межах оцінки корупційних ризиків узаконопроєктах. Причому відповідно не до нашого припущення або суб'єктивної думки, а до методології проведення антикорупційної експертизи, яка є публічною, доступною кожному громадянину.

Отже, ми проводили антикорупційну експертизу законопроєкту №5655 про містобудівну реформу. Але не з погляду напрямку цієї реформи, а з погляду оцінки корупційних ризиків. Проводили як рік тому, тобто 2021-го, так і 2022-го під час доопрацювання законопроєкту до другого читання. Висновки

антикорупційноїекспертизи майже в повному обсязі, крім однієї рекомендації,були враховані в прийнятій парламентом редакції закону. Це щодо містобудівної реформи.

Тепер щодо останніх земельних законів. Вони дійсно сповнені корупційних ризиків. Вже є висновки експертів НАЗК, які було направлено до парламенту, з вимогою врахувати рекомендації за результатами антикорупційної експертизи. Ми вважаємо ці законив тому вигляді, в якому вони зараз розглядаютьсяпарламентом, дуже небезпечними і такими, що можутьпризвести до створення великої кількості корупційних схем. Але я мав розмову безпосередньо з паном Завітневичем (*ОлександрЗавітневич — народний депутат, голова парламентського Комітету зпитань національної безпеки, оборони та розвідки. — І.В.*). Він як керівник комітету пообіцяв врахувати висновки антикорупційної експертизи.

— За земельні висновки дякую, але ж НАЗК не робило повноїповторної експертизи законопроєкту №5655, який до другогочитання був на 70% перероблений. ZN.UA уважно спостерігалоза аргументами авторів закону, експертів, професійнихспільнот, медіа та місцевої влади. Тому запитання: чому виобмежилися зауваженнями і мовчали до моменту фінальногоголосування? І тільки потім у медіапросторі з`явився лист запідписом вашого заступника Андрія Вишневського про те, щоне всі зауваження враховано.

— Було намагання з боку різних груп стейкхолдерів і окремих ЗМІ, в тому числі і вашого видання, втягнути нас в якусь політичну історію. Але НАЗК є аполітичним органом, який, повторюю, не оцінює доцільність будь-якої реформи і ніколи не буде інструментом політичної боротьби різних груп. Оскільки ми проводилиантикорупційну експертизу цього закону і до другого читанняйого текст зазнав змін, то провели додатковий аналіз саме тихнорм.

І тут ви дійсно праві, — у законі до другого читання були норми, які породжували корупційні ризики. На запит комітету з питань містобудування і регіональної політики ВР ми направили листа, в якому подякували за врахування попередніх висновків експертизи, а також вказали, що виникли нові корупційні ризики. І наші зауваження знову було враховано при прийнятті законопроєкту, крім одного. У нас була вимога прибрати норму, яка давала право напродовження будівельних робіт у разі, якщо внесено припис,але упродовж місяця до електронної системи не внесено данихпро судове рішення щодо оскарження законності будівництва. У рамках цієї норми проста бездіяльність чиновника органу містобудівного контролю дає можливість забудовнику законно продовжувати незаконне будівництво. Чому так відбулося, мені невідомо. Ми проводили узгоджувальну нараду з авторами, з комітетом, і на нараді нам сказали, що врахують зауваження. Але в остаточній редакції не врахували.

— Але ж мовчання НАЗК спровокувало дуже негарну історію зпослами G7, яким пані Шуляк і пан Кубраков презентувализакон, де «враховані всі зауваження НАЗК». І це вже навіть неполітична, а етична історія, про яку ми теж на майданчикуZN.UA написали. Як і про те, що НАЗК порушило свій жеПорядок 325/20 і Методологію, які давали змогу агентствупровести повторну експертизу. У результаті у контекстіглобальної схеми, яку я вам детально описала, ми маємо дужетоксичний закон. Але він ще не підписаний президентом і маєшанси на вето.

— Я не беруся оцінювати баланс інтересів стейкхолдерів закону і політичне рішення, яке ухвалить президент. Це не належить до компетенції НАЗК. Але сама по собі цифровізація сфери будівництва і землекористування, що і пропонує №5655, — один із головних елементів антикорупційної стратегії. Інше питання, в якому напрямку і з яким балансом інтересів? Але ж сам напрям є таким, що здатен забезпечити мінімізацію корупційних ризиків.

— Колись Тимофій Мотренко, з яким ми починали реформудержслужби, казав, що немає нічого страшнішого за паліатив.Коли на дуже правильну основу нанизуються дуженеправильні речі. А цікаво, як сталося, що ваш колишнійпідлеглий Сергій Деркач — керівник Департаментуантикорупційної експертизи, який саме і займався 5655-м,несподівано став заступником Олександра Кубракова?

— Це зовсім не пов`язані питання. Сергій Деркач після припинення у грудні минулого року повноважень керівника департаменту в НАЗК працював заступником керівника антикорупційного проєкту USAID SACCI. І вже з посади заступника керівника цього американського проєкту у лютому перейшов на посаду заступника міністра. В НАЗК він три роки займався розвитком уповноважених підрозділів у системі запобігання корупції. І саме це, очевидно, є першопричиною його призначення в міністерство. Я не спілкувався з Олександром Кубраковим, але Сергій Деркач є є фахівцем з розбудови системи комплаєнс-контролю. Ми сподіваємося, що це забезпечить відсутність реалізованих корупційних ризиків якраз під час використання великих коштів на відновлення України, а також функціонування всіх інших процесів і органів влади, які підпорядковані об`єднаному міністерству.

— Останніми місяцями із НАЗК іде помітний відтік ключовихкадрів. І саме з блоку запобігання корупції. Дар'я Софіна,Василь Луцик. Мабуть, це хороша історія для посиленняцентральних органів влади, але ж це тотальне послабленняНАЗК. Де ви братимете кваліфіковані кадри?

— Ми живемо в зовсім іншій парадигмі та вважаємо, що НАЗК — це організація, яка повинна забезпечувати розвиток як своїх працівників, так і перш за все державних інституцій. Ми не намагаємося втримати персонал, натомість у нас є стратегія розвитку і зростання персоналу. Коли Дар'ї

Софіній, яка в НАЗК була керівником відділу оцінки корупційних ризиків, Нацбанк запропонував очолити схожий напрям, звичайно, я був першим, хто це підтримав. Василь Луцик займався розвитком інституту викривачів корупції, і, мабуть, тому йому запропонували очолити Державну соціальну службу України.

Тому це не про відтік кадрів, а про те, що НАЗК є органом, якийпрацює не тільки на себе. Є такі поняття як «приватний публічний інтерес» і «загальний публічний інтерес», тобто інтереси держави в цілому. Звісно, треба будувати острівці доброчесності в окремих організаціях — у НАБУ, НАЗК та інших. Але тут мова якраз про те, про що ви запитували на початку інтерв'ю. Ми маємо зробити так, щоби кожний державний орган працював як доброчесний, і тому це добре, коли наші працівники піднімаються кар'єрними сходами, зростають, їх призначають заступниками міністрів. Це свідчить про нашу потужну менеджерську команду.

Система менеджменту в НАЗК будується за найкращими управлінськими стандартами. Ми працюємо в рамках управлінської методології OKR (*Objectives and Key Results — Цілі та ключовірезультати*. — І.В.). Її розробила фірма Intel у 1970-х роках, а зараз використовує Google та багато інших сучасних компаній. Можна сказати, що наша мета у тому, щоб НАЗК було еталоном державної інституції, щоб уся державна служба була перебудована за зразком нашого агентства.

— Але все ж таки де ви братимете кадри на заміну тим, щойдуть?

— Незважаючи на те, що на час дії воєнного стану не передбачено проведення конкурсів, ми єдина організація, — і це свідчить про доброчесність усіх процесів у НАЗК, — яка проводить відкриті конкурси на посади. Насправді до мене часто звертаються люди, які кажуть, що вони можуть взяти на себе відповідальність. Адже посада — це не про переваги, це про відповідальність. Але я кажу, що у нас відкритий конкурс, подавайтеся.

У нас є окремий сектор рекрутингу, бо НАЗК потребує управлінських кадрів. Наразі ми шукаємо керівника міжнародного управління, керівника напрямку запобігання корупції та розбудови доброчесності комплаєнсу в органах місцевого самоврядування, окремо в приватній сфері, окремо в публічній. Але я хочу сказати, що у нас є також центр оцінки розвитку, тому частину управлінських кадрів ми сподіваємося сформувати за рахунок навчання наших працівників.

— Ви кажете, що НАЗК є єдиною інституцією в державі, детривають конкурси. І це драма насправді. Тобто вже більш яктри роки — а у нас то ковід, то війна, — на держслужбу йдутьвиключно «свої» люди. Реформи держслужби, по суті, більшенема. Оцініть корупційні ризики для державної системиуправління.

— Корупційні ризики шалені. Окремі міністри навіть зверталися до мене з проханням проводити спеціальні перевірки по деяких кандидатах, хоча парламент їх зараз заборонив. Тому справді, на державні посади за відсутності конкурсів іноді потрапляють люди, які не гідні представляти звитяжний український народ. Але вже є пропозиція системного вирішення цього питання. Голова фракції «Слуги народу» Давид Арахамія зареєстрував законопроєкт №8071, який передбачає відновлення декларування і спеціальних перевірок на посади. Тобто є запит від уряду, залишилося сказати своє слово народним депутатам. Якщо ми не відновимо декларування (а одночасно з відновленням декларування цей закон відновлює спеціальні перевірки), то отримаємо десятки і сотні корупціонерів на державних посадах.

— Вже отримали.

— Так. Державна служба ще може пережити відсутність конкурсів, але точно її ефективність буде підважена відсутністю спеціальних перевірок. Це вже відбувається. Парламент повинен прийняти закон і відновити декларування.

— А в нас уже адекватна кримінальна відповідальність занедостовірне декларування?

— На жаль, ні. Як ви пам’ятаєте, Конституційний суд наприкінці 2020 року скасував цю відповідальність. Завдяки чіткій позиції президента, Ради національної безпеки та оборони, парламенту вже в грудні, тобто менш як за два місяці, кримінальну відповідальність за недостовірне декларування повернули. Але не в тому обсязі, на який ми сподівались. За некваліфіковане приховування статків передбачено лише один рік позбавлення волі. Ми сподіваємося, що колись повернемося і до того розміру відповідальності, який був.

— У НАЗК є важлива опція, коли у випадку якоїсь інституційноїкорупційної схеми через депутатів, які не розділяютькорупційних практик, Нацагентство може звернутися доКонституційного суду, щоб скасувати якийсь закон або актКабміну. Скільки разів НАЗК скористалося такою практикою?

— Ми не зверталися до КСУ. Наразі такої нагальної потреби немає, оскільки парламент враховує висновки антикорупційної експертизи. Майже в 100% випадків. Якщо брати ці земельні законопроєкти, які в комітеті Завітневича, ми туди надіслали висновок антикорупційної експертизи, маємо запевнення, що наші рекомендації будуть враховані.

— А у випадку з №5655, де не всі зауваження НАЗК враховані? Будете спокійно спостерігати за тим, як на основі цього закону, якщо його не буде ветовано президентом, запрацює схема, про яку ми так довго, власне, і розмовляли?

— Ми бачимо усі ризики.

— По інформації наших джерел, нещодавно ви зустрічалися іззаступником голови офісу президента паном Смирновим. Цеправда, що НАЗК буде пред'являти протокол про корупціюАндрію Смирнову за квартири, паркомісця та будинки?

— Ця інформація не відповідає дійсності.

— Навіть після публікації розслідування про старшого братапана Смирнова нашими колегами з УП?

— НАЗК не коментує чуток, ми орган, який діє в рамках правового поля. Більш того, інформація щодо процесів підготовки рішень є службовою і не може бути розголошена. Тільки прийняті рішення можемо коментувати.

— Це правда, що у вас є проблеми у взаєминах із Андрієм Смирновим?

— Очевидно, з паном Смирновим у нас були певні непорозуміння, пов'язані із санкційною політикою держави. Але це я публічно вже коментував.

—А інформацію про те, що ви маєте дружні стосунки з Олегом Татаровим, будете коментувати?

— Як голова НАЗК я спілкуюся з усіма керівниками органів державної влади, їхніми заступниками, в тому числі з керівником офісу президента, його заступниками. З усіма. Але спілкування — це не дружба.

—У вас є своя позиція щодо російських опозиціонерів. Винавіть їздили на з'їзд під Варшавою у листопаді минулого рокудо Іллі Пономарьова. Навіщо?

— НАЗК не брало участі ні в яких з'їздах. Це по-перше. По-друге, НАЗК є органом, у якого є певний мандат міжнародної санкційної групи, так званої групи Єрмака—Макфола, на імплементацію планів санкцій проти Росії. Тому ми працюємо з усіма органами влади тут, в Україні. І з усіма союзниками України поза її межами. Ми абсолютно впевнені, що розвал системи влади в Росії здатен зберегти десятки тисяч життів українців. Тому не використовувати корисних росіян задля перемоги України — це просто злочин.

Хочу сказати, що НАЗК ідентифікувало 24 тисячі осіб, причетних до цієї війни. На 4,5 тисячі осіб уже було накладено санкції. Приблизно ще стосовно 5 тисяч РНБО вже проголосувала, і наскільки нам відомо, є рішення про накладення санкцій, ми лише очікуємо указу президента. Але важливо мати не лише процедуру накладення санкцій, а й процедуру, за якою особу можна виключити із санкційних списків.

— Чому?

— Тому що санкції це не захід відповідальності. Санкції — це засіб змінити поведінку людини. Якщо ми не надаємо людині можливості змінити поведінку, способу, що і як вона має змінити і що відбудеться надалі, то, навпаки, допомагаємо Путіну згуртувати людей. І те, як висмикувати людей із російської вертикалі влади, прямо передбачено планами Міжнародної санкційної групи.

— Україна — учасник Конвенції ООН проти корупції. Яка рольНАЗК в організації її виконання? Що зроблено за три роки ічому Україна в штрафниках з підготовки звіту про виконанняконвенції? Два роки тому мали опублікувати цей звіт.

— Саме так. Але затримка якраз пов’язана із тим, що спочатку парламент зволікав із прийняттям державної антикорупційної стратегії, а зараз уряд зволікає з прийняттям програми з її виконання. А це дійсно поганий сигнал для ЄС від держави-кандидата.

***

№ 332-3

ZN,UA

Голова НАЗК прокоментував те, що Резніков спочатку знищив антикорупційний підрозділ Міноборони, а зараз його «перезавантажує»

2023-02-18

За інформацією ZN.UA, Ростислав ***Замлинський*** відповідає за фінанси Міністерства оборони й водночас контролює весь антикорупційний блок, включно із антикоруправлінням, внутрішнім аудитом та інспекцією.

Після корупційного скандалу й арешту заступника міністра ***Шаповалова*** та голови Департаменту держзакупівель ***Хмельницького*** міністр оборони показово змінив заступників, але гроші і контроль залишилися під ***Замлинським*** та радником ***Резнікова*** ще з часів Київради Андрієм ***Мирошниченком***.

Який, до речі, по словам працівників МО не виходить із приймальні міністра.

> — Ця команда, нагадаємо, дуже «ефективно» працювала у «Фонді 3000», що «загубив» мільярди олігархів, опікуючись будівництвом «Лікарні майбутнього».

Але ***Резніков*** на всіх рівнях презентує «перезавантаження» антикорупційного блоку МО, перед тим звинувативши у всіх бідах саме антикорупційний підрозділ (його курує НАЗК), «що не впорався із завданнями».

ZN.UA стало відомо, що

> 1) — саме міністр оборони після низки доповідей про порушення, зокрема й у сфері закупівель міністерства, пішов на незаконне

скорочення антикорупційного управління, яке з літа, перебуваючи у стадії розформування, практично не працювало.

Що

2) — саме міністр оборони тільки в грудні після третього (!) припису НАЗК із вимогою припинити незаконні дії скасував директиву про те, що управління буде скорочено.

Але

3) — одразу ж почав службову перевірку антикоруправління, по суті видавлюючи його керівника ***Чухрая*** з посади.

Це дивне перезавантаження прокоментував голова Національного агентства з питань запобігання корупції Олександр Новіков в інтерв'ю редактору відділу політики Інні Ведерніковій.

«Про ***Мирошниченка*** і його бекграунд у НАЗК нічого не відомо, але в Міністерстві оборони справді склалася ситуація, коли закон стосовно уповноваженого антикорупційного підрозділу було порушено. Правда, не з ініціативи міністра, а з ініціативи його першого заступника пана ***Замлинського***», — заявив ***Новіков***.

На питання, чи міг міністр віддавати цю компетенцію заступнику, з огляду на очевидний конфлікт інтересів, Новіков відповів:

«Щодо порушення закону стосовно повноважень пана Замлинського — то воно справді відбулося. І тут є ознаки конфлікту інтересів, тому що уповноважений підрозділ підпорядковувався заступнику міністра, в діяльності якого містилося найбільше корупційних ризиків. Але хочу сказати задля об'єктивності, що на сьогодні ми маємо конфлікт двох норм — норми Закону про центральні органи виконавчої влади і Закону про запобігання корупції.

Закон України про центральні органи виконавчої влади зазначає, що в міністра, у керівника ЦОВВ має бути заступник, відповідальний за антикорупційну діяльність. А Закон про запобігання корупції каже, що уповноважений підрозділ з питань запобігання корупції (ним, до речі, може бути і уповноважена особа, і заступник міністра) має безпосередньо підпорядковуватися керівникові органу виконавчої влади. Тому тут ситуація зумовлена ще й колізією в законодавчій площині».

Але, за словами ***Новікова***, коли в НАЗК це встановили, то внесли припис міністру оборони про скасування наказу щодо передачі повноважень ***Замлинському***.

«Крім того, на той час, коли ми проводили перевірку МО, було зафіксовано, що управління ліквідоване й перетворене на відділ, —уточнює голова НАЗК.

— У результаті зменшилася чисельність штату, а відділ роботи з викривачами було ліквідовано. Такі дії вочевидь не відповідали Закону про запобігання корупції в частині забезпечення відповідності штатної чисельності уповноваженого підрозділу, кількості працівників в організації та наявних ризиків.

Тому ми подали припис повторно. І, слід віддати належне міністру оборони, він визнав помилку, фактично спровоковану через цю колізію та службові доповіді його першого заступника Замлинського. Він скасував як директиву підпорядкування уповноваженого підрозділу першому заступнику міністра, так і директиву щодо ліквідації управління запобігання корупції в Міністерстві оборони. І таким чином повернув ситуацію в законне русло».

Але ж це

1) — сталося на п’ятий місяць війни, коли кожна копійка має значення.

Ба більше, за інформацією ZN.UA,

2) — де-факто нічого не змінилося, і пан ***Замлинський*** продовжує розписувати документи, тільки вже на заступника керівника антикоруправління.

«Щодо перших двох — справді, не було виконано вимоги до приписів, і у зв’язку з цим ми надіслали в Міністерство оборони вже третій припис, з описом усієї ситуації, усіх фактів про корупційні ризики. Деякі з них були пов’язані, в тому числі з обмеженням самостійності уповноваженого підрозділу, незалученням його до розгляду скарг про корупцію з боку інших підрозділів МО.Тобто там питання були як до керівництва МО, так і до діяльності уповноваженого підрозділу. Але насамперед вони були зумовлені незабезпеченням операційної незалежності».

Простіше кажучи,

— уповноважений із літа не мав доступу до міністра та документів міністерства, а тиск на нього стали чинити, коли він почав доповідати, що в МО є фінансові порушення.

«Про це докладніше, мабуть, може розповісти сам уповноважений. Але ми справді встановили, що, наприклад, підрозділи, які розглядали звернення про корупцію, не залучали уповноваженого підрозділу. А держсекретар міністерства пан Ващенко із заступником міністра паном Замлинським блокували обіг документації між керівником міністерства оборони та уповноваженим підрозділом».

Та чи буде голова НАЗК захищати антикорупційного уповноваженого МО та мундир Нацагенства? Тому що зараз йде внутрішнє розслідування відносно

антикоруправління, а не міністерства загалом. Заднім числом в МО можуть бути складені накази про дисциплінарні стягнення і пан Чухрай подаватиме заяву в ДБР.

«Відповідно до закону України про запобігання корупції, передбачено, що, коли звільнення уповноваженого здійснюється з ініціативи керівника установи, то НАЗК має надати згоду або відмовити в наданні згоди, — відповів Новіков. — Згоди на звільнення НАЗК не надавала, але хочу сказати, що за наявності згоди сторін або з ініціативи самого уповноваженого, така згода не вимагається.

Рік тому Національна агенція, на виконання запиту Кабінету міністрів і Міністерства юстиції, підготувала новий порядок проведення службових розслідувань у таких ситуаціях. Нова редакція постанови №950. Але впродовж року Кабінет міністрів ніяк не винесе її на розгляд. Ця постанова (в разі її прийняття) забезпечила б швидше і об'єктивніше проведення службових розслідувань у таких ситуаціях. Запит був від уряду, але уряд уже рік не може затвердити цю постанову.

Крім того, антикорупційна програма чітко ставить акценти: зміна структури і штату антикорупційних підрозділів ЦОВВ після внесення відповідних змін до законів погоджуватиметься з НАЗК. Щоб більше не було ситуації, як із Міноборони. Це дасть нам можливість захищати уповноважених від будь-яких неправомірних дій в органах, у яких вони працюють.

Але ж нам треба, щоб «тон згори» був для всіх міністрів, а не тільки для міністра оборони. І президент, і прем'єр-міністр мають постійно нагадувати вищим державним посадовцям про відданість доброчесності. І не тільки на словах, а й своїми рішеннями демонструвати нетерпимість до корупційних дій», — резюмував голова НАЗК.

***

№ 333-1

Корисні копалини України коштують майже $15 трильйонів - Forbes

2023-04-25

Економічна правда

Загальна вартість корисних копалин України становить 14,8 трильйона доларів.

Про це йдеться в оцінці Forbes.

"Природні ресурси – один із важливих факторів російської військової агресії, який часто залишається поза увагою. Forbes оцінив вартість корисних копалин України у $14,8 трлн", - йдеться в повідомленні.

На початок 2005 року розвідані запаси оцінювалися в урядових документах як "$150 000 на душу населення, а за оцінками західних експертів – понад $200 000", що відповідало сукупній оцінці $7–10 трлн.

Наразі ж ця сума зросла майже до $15 трлн.

Понад 70% загальної суми припадають лише на три області – Донецьку, Дніпропетровську та Луганську.

В загальній вартості корисних копалин 62% забезпечує кам’яне вугілля, 14% – залізна руда, кожен з інших активів – менше 5%. Загальний обсяг корисних копалин становить 111 млрд тонн.

Forbes | Війна за ресурси

Розробка інфографіки Top Lead: TOP LEAD

Вартість запасів корисних копалин України

** Для розрахунку визначено, що середня вага 1 куб.м. природного газу становить 0,62 кг

Джерела: «Мінеральні ресурси України» ДНВП «Геоінформ України», «Металічні корисні копалини України» Грінченко, Курило та ін., «Неметалічні корисні копалини України» Михайлов, Виноградов та ін., розрахунки Forbes

***

№ 333-2

Bild в своей статье оценил украинские природные ископаемые в 7 трлн дол

2024-11-24

Кущ

Конечно, это преувеличение.

Я **уже давал аналитику: из активных запасов, которые можно извлечь в ближайшие 50 лет при комплексном освоении природных недр, у нас есть примерно 1 трлн дол.**

Вопрос, как их использовать.

(1) Можно продать как сырье. Получим в нынешних ценах ежегодно 20 млрд дол.

(2) А если в переработке с эффектом мультипликатора 1:10, то ежегодный эффект составит 200 млрд. дол.

Разница существенная.

И тогда 1 трлн дол природных запасов легким двжижением руки превращается в 10 трлн дол, из которых 9 трлн - добавочная стоимость в виде сложной продукции.

А это рабочие места, налоги, инфраструктура, спрос на инновации (развитие науки) и квалифицированную рабочую силу (развитие образования).

И ресурс для охраны окружающей среды.

Есть за что бороться.

Простыми словами, на кону стоит

> — **«где осядут эти 9 трлн дол в ближайшие 50 лет, в Украине или в других странах»**.

Почему эффект мультипликатора 1 к десяти?

Это усредненный показатель.

> В нефтехимии и переработке газа, он меньше, в переработке титана - больше.

Тут еще важно, где пройдет линия фронта на дату прекращения войны.

В среднем, "смета" войны для Запада составила порядка 300 млрд дол.

Но пока эти траты покрываются заблокированными российскими активами.

Кстати, как только общая сумма расходов Запада вышла за эту цифру, тут же начались разговоры об их сокращении.

Сейчас сумму ежегодной помощи Украине хотят привязать к сумме прибыли от использования российских активов в горизонте 5-10 лет, не больше.

Если отнять фактор заблокированных российских активов, то наши союзники не потратили на нас пока ни цента - все траты покрываются суммой российских активов.

С другой стороны, 300 млрд дол активов западных компаний заблокировано в РФ.

Но тут иная структура блокировки.

На Западе заблокированы преимущественно российские государственные активы и помощь нам от Запада идет по межгосударственным каналам.

А в России заблокированы активы частных западных инвесторов, преимущественно европейских.

Но вернемся к "смете" войны.

Допустим, расходы на войну составят для Запада 400 млрд дол.

Но профит в виде природных ресурсов - 9 трлн дол или более чем в 20 раз больше. Немалый Х.

Но здесь возникает ряд факторов неопределенности.

— Как завершить войну, как получить доступ к ресурсам, как контролировать их в течение 50 лет, нужны ли они вообще будут Западу и т.д.

Именно поэтому, фактор этих ресурсов является для Запада, чем-то вроде "золота Рейна" из саги о Нибелунгах.

— Для его получения нужно убить дракона и не факт, что это "золото" принесет счастье, а не проклятье. Зигфриду, вон, не повезло...

Поэтому, стратегия Запада в части трат на войну более рациональна:

1) — заправляем бак Украине до отсечки.

2) — А отсечка - это сумма заблокированных российских активов.

Недовольство США в части распределения финансовой нагрузки войны тоже можно объяснить через призму российских активов:

— в США их почти нет, все сконцентрировано в ЕС и вложено в евро, преимущественно в еврооблигации европейских стран.

То есть эти деньги пошли на финансирование дефицита бюджета ЕС.

Это одна из причин, почему Трамп хочет переложить на ЕС основной груз финансирования Украины.

И возвращаясь к статье в Bild.

Общий перечень наших наиболее ценных ресурсов определен, в целом, верно.

Это именно те минеральные ресурсы, о которых я часто пишу.

В списке уран, титан, литий и графит.

1) — Как видите, **нет железной и марганцевой руд**. **Наши олигархи уже и так начали «интегрировать» данный ресурс в европейскую экономику.**

2) — А "черная скала" купила часть акций Полтавского ГОК-а.

3) — А наша нефть и газ Европу вообще не интересуют: мало запасов, дорого добывать и противоречит Зеленому курсу.

К 2050 году ЕС хочет потреблять 50 млрд м куб природного газа в год.

То есть хватит обычного СПГ и поставок из Африки.

***

№ 334

Бюджет 2025

Показник	2023 звіт	2024 очікуване	2025 прогноз *
ВВП номінальний, млрд грн	6 537,8	7 484,7	8 466,3
% до попереднього року	105,3	103,5	102,7
Дефлятор ВВП, %	118,5	110,6	110,1
Індекс споживчих цін, грудень до грудня попереднього року, %	105,1	107,9	109,5
Середньомісячна заробітна плата,грн	17 442	20 581	24 389
Обмінний курс гривні до дол. США, у середньому за період (припущення)	36,6	40,8	45,0
Експорт товарів і послуг, % р/р	89,2	104,7	107,0
Імпорт товарів і послуг, % р/р	107,1	106,3	103,7

*Постанова КМУ №780 від 28.06.2024

2024-11-24

Монин

Как Вы понимаете Бюджет 2025 года имеет высокую степень неопределенности связанные с войной и его окончанием.

Но попробую обосновать почему **я считаю его «бюджетом фейк»**.

Итак я вполне понимаю власть которая закладывает базовый сценарий - война на весь 2025 год. Он ее вполне устраивает. Ибо это гарантированное отсутствие выборов и продолжение устоявшихся на войне схем.

Хотя мое мнение что с приходом Трампа вероятность некого мирного консенсуса - стала более вероятной. Но это право власти так поступать и тут не за что ее критиковать.

Что меня мягко *возмущает* в бюджете так это следующие вещи:

1) прогноз макропоказателей...

Наше доблестное ***Минэкономики*** настолько слабо как Институция что даже не удосужились изменить макропрогноз на 2024 и 2025 год...

Особенно забавной выглядит инфляция в 7.9% по итогам 2024, когда инфляция уже 9.7% и у меня прогноз текущий уже больше 10.

При это и МВФ и НБУ обновили макро прогнозы и можно было хотя бы их учитывать...

Но нет.

> Бюджет 2025 года сформирован на прогнозе Минэкономики от 28.06. ну и курс 45 на 2025 год так и оставлен. Хотя у меня к этому сейчас большие вопросы.
>
> Ибо даже у МВФ 43.5, а с приходом 50 млрд денег от G7 цифры вполне могут быть ниже.

2) Марченко и Ко так хотят повысить налоги любым способом что оставили в Бюджете 2025 года и 11416-д и акцизы на сигареты повышенные.

> То есть фактически он сформирован на несуществующей налоговой базе. Хотя это противоречит всем понятиям на которых должен строится бюджетный процесс.
>
> Более того я помню когда мы двигали ННВК, то именно отсутствие проголосованного законопроекта был поводом его не включать в бюджет, а тут все в порядке. Поэтому не случайно Марченко перешёл к прямому шантажу Зеленского через МВФ чтобы тот подписал законопроект 11416-д.
>
> Что касается акцизов на сигареты, то я недавно писал по этому поводу большую статью. Поэтому тут это скорее попытка Украины отложить акциз 90 евро за 1000 сигарет. В пятницу рабочую группу прошел.

3) Меня самое большее что интересовало в Бюджете - так это **изменение в финансировании бюджета.**

Ибо 50 млрд долларов грантов которые должны прийти от G7, кардинально меняют бюджет 2025 и делают его вообще бездефицитным...

> Но наш доблестный Минфин вообще решил не менять Додаток 2 к бюджету и оставить его неизмененным...
>
> То есть бюджет составлен на уровне того что Мы будем кушать 35+ млрд западных кредитов и на внутреннем рынке частично перекрелитовываться. Хотя реальность очевидно будет совсем другой.

Что касается изменений то по доходам и расходам практически оставлены теже самые общие суммы. Только произошли изменения балансировки внутри как доходов так и расходов и дефицит как и в первом чтении оставлен на уровне 1640 млрд гривен.

> Так государство увеличило ***доходы*** по налогу на прибыль и уменьшило по НДФЛ и дивидендам гос предприятий.

А по ***расходам*** общую сумму которая сидела в Резервам бюджета и Инвестиционной деятельности Минфина распределило на конкретные Публичные инвестиционные проекты. В первую очередь переобустройство школьных столовых и убежищ. Также на доплаты учителям добавили 12 млрд гривен.

Ещё из заметных изменений.

1) — Бюджет ***Феофании*** увеличили на 200 млн. А

2) — Бюджет ***Счётной палаты*** почти в 2 раза до 1.2 млрд гривен - это тот орган который для ВР формирует ***большой отчёт***.

О нарушениях которые просто игнорятся. Теперь подготовка отчёта будет стоить 1.2 млрд. Прекрасно...

Доклад закончил.

***

№ 335

Короткий допис Тома Купера, з якого випливає, що «удар» по Дніпру більшою мірою піар і блеф росіян, ніж реальна перспективна загроза. Здається, ніякої «Щекавиці» не буде, друзі.

Оригінал тут:

https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-22-november-2024-the?utm_source=post-email-

title&publication_id=1535927&post_id=151998536&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2bgqpz&triedRedirect=true&utm_medium=email

Переклад: Ірина Жигалюк

Редакція: Ростислав Семків

Том Купер

Війна в Україні, 22 листопада 2024 року: афера з Орєшніком

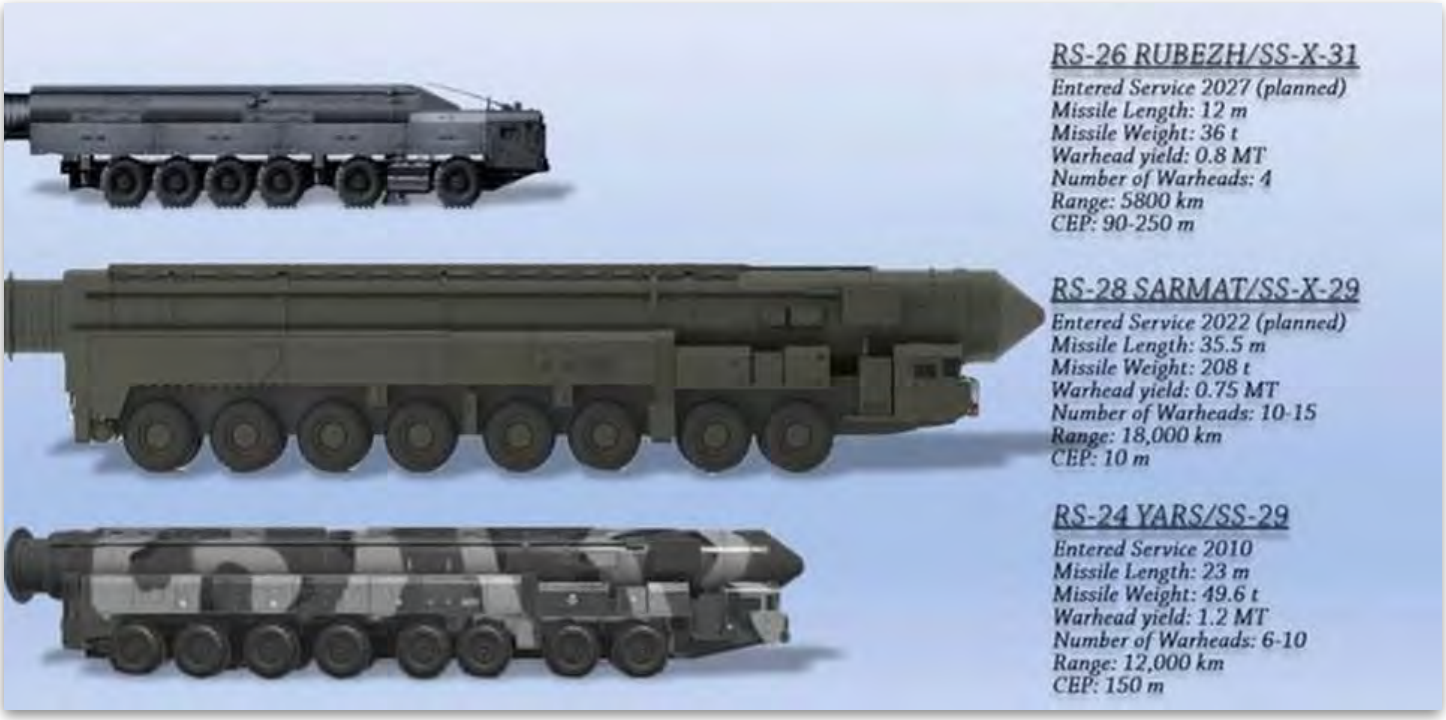

Доброго всім вечора (або доброго ранку для тих, хто вже прокинувся)!

Ось вам щось на кшталт «зведення» позавчорашнього російського «удару по Дніпру міжконтинентальною балістичною ракетою/ракетами»...

Називайте це гіперболою, якщо хочете - і не сумнівайтеся: це щось схоже на «резюме» або «попередні оцінки» - але, опитавши кількох людей, я не можу позбутися наступного враження:

(1) - Верховне командування ПС ЗСУ та ППО України було в істериці (ще раз... навіть не можу сказати, що я здивований),

(2) - путін розчарований, і

(3) - обидва джерела кажуть неправду.

Чому?

Почнемо з того, що, всупереч твердженням ПС ЗСУ, ракета, яку росіяни випустили по Дніпру, не була «міжконтинентальною балістичною ракетою» (МБР).

Це була «балістична ракета середньої дальності» (БРСД).

А путін збрехав, пояснюючи удар випробовуванням «нової ракети». Звичайно, він дав їй нову назву: «Орєшнік». Проте це не «абсолютно нова ракета», а скоріше «звичайна версія» РС-26 «Рубєж». «Рубєж» був розроблений ще в 2010-х роках, але так і не надійшов на озброєння: у 2017-2018 роках проект був призупинений. Імовірно, під час випробувань у 2017 році вона «продемонструвала» дальність 5 500-5 800 км.

[ЗОБРАЖЕННЯ 1]

Приблизне порівняння МБР РС-26 з двома «справжніми» МБР, РС-28 «Сармат» і РС-24 «Ярс».

Тепер росіяни – ймовірно, за порадою Дмитра Рогозіна, колишнього заступника міністра військово-промислового комплексу (знятого з посади за корупцію), і в спробі зробити пуддінга щасливим – прийшли до ідеї витягти один з прототипів «Рубєжа» з нафталіну (вони нечасто викидають такі речі) і використовувати його для цілей їхніх пропагандонів.

Судячи з того, що можна побачити в Дніпрі, росіяни оснастили цю ракету чимось на кшталт «6 блоків по 6 боєголовок»; кожна боєголовка важить близько 30 кг, але не має жодного вибухового наповнювача. Ідея полягає в тому, що коли така «боєголовка» падає на землю зі швидкістю 10 Махів, то вона напевно розтрощить все на своєму шляху...

Навіщо це робити?

Тому що РС-26 «Рубєж» не вистачає точності, необхідної для розгортання звичайних боєголовок. Дехто каже, що вона настільки неточна, що має «ймовірне кругове відхилення» (CEP) 200-500 метрів (насправді цього недостатньо, щоб влучити у футбольний стадіон). Тому їй була потрібна боєголовка, яка б мала більше шансів «влучити у що завгодно». Як наслідок, цей варіант «Орєшніка» оснащується 36 невеликими боєголовками: очікувані наслідки від них можна порівняти з ефектом від застосування «касетної боєголовки».

[ЗОБРАЖЕННЯ 2]

Шість смуг, що позначають шість міні-боєголовок, розміщених на одній з шести великих боєголовок «Орєшніка», яким обстріляли Дніпро позавчора вранці.

Ось чому на інших відеозаписах видно шість «великих спалахів», які спускаються крізь хмари над Дніпром: кожен з цих шести «великих спалахів» складався з шести «смуг», залишених боєголовками – як видно на фото вище.

«Сказано – зроблено»... в результаті чого, наддорога ракета (ціна однієї РС-26 оцінюється приблизно в 50 мільйонів доларів США) була випущена всього на 800 км, що є приблизно мінімальною дальністю польоту, щоб завдати мінімальної шкоди, але дозволити пудінгу погрожувати, хвалитися і представляти себе могутнім для російської громадськості і закордонних шанувальників. Хоча, насправді, він навряд чи зможе повторити випробовування, просто тому, що залишилося не так багато РС-26, які можна переобладнати в «Орєшніки»...., принаймні до того, як його «ракетчики» завершать розширення своїх виробничих потужностей (що, як повідомляють, вже відбувається).

Що ще важливіше:

— адміністрація Байдена зателефонувала до москви і оголосила про зміну політики щодо ATACAMS – заздалегідь. І, хоча в москві не зобов'язані були цього робити (бо «Орєшнік» не МБР), вони зателефонували до Вашингтона, щоб повідомити про цей запуск у Дніпрі – теж заздалегідь.

Отже, принаймні, американсько-російська система уникнення ескалації фактично все ще працює.

...і все. Насьогодні це все про «провокацію» і «ескалацію».

***

№ 336-1

Чому СБУ та ДБР не припиняють постачання на фронт тисяч бракованих мінометних мін, і не притягає до відповідальності керівників підприємств та вповноважених осіб "Укроборонпрому", чому не затримують військових керівників, які приймають та передають браковані міни у війська?

2024-11-21

Бутусов

На фронт масово постачаються браковані мінометні міни калібру 120 мм, вироблені державними підприємствами згідно з державною програмою виробництва боєприпасів.

Військових змушують приймати міни, які загрожують нашим мінометникам.

Керівництво країни та правоохоронні органи досі не зупинили цю злочинну аферу, яка потребує максимаьно жорсткого реагування під час війни.

6 листопада я оприлюднив відео з однієї з військових частин, про партію бракованих мінометних мін калібру 120 мм, які мають непридатні для застосування порохові заряди та підривники:

https://censor.net/ua/video_news/3518675/viyiskovi_otrymaly_neyakisnu_partiyu_min_vid_ukroboronpromu

Після моєї публікації цю партію мін із війська вилучили, почалось розслідуваня.

Але зараз бійці-мінометники надали мені відео браку порохових зарядів та підривників вже в інших двох партіях мінометних мін 120 мм, які виробили два українских підриємства, одне з яких у складі "Укроборонпрому":

https://censor.net/ua/news/3520918/brakovani_miny_butusov_pro_postavku_ukroboronpromu

Ці партії мін не вилучені попри перший скандал.

Злочин, який повторюється, тому що залишаєтьсчя безкарним.

Армію на папері озброюють, списують гроші, а насправді залишають без зброї - це реально диверсія.

Державна програма виробництва боєприпасів частково зірвана, тому що хтось ухвалив рішення замість якісних комплектуючих та якісного виробництва поставити армії болванки.

І тепер замість відкликання бракованих мін, розслідування та арешту відповідальних за цей злочин, хтось продовжує постачати на фронт брак, не зважаючи на скандал.

За це мають відповідати ті, хто планує, організовує та контролює виробництво - керівництво двох державних підприємств, керівництво "Укроборонпрому", керівництво Мінстратепрому.

Також мають бути негайно зняті з посад та залучені до відповідальності керівники військової прийомки, які прийняли тисячі бракованих мін на озброєння та передали у війська, а командування сил логістики ЗСУ, яке замість вилучення бракованих мін та організації наледного контролю якості

боєприпасів, допомагає злочинцям сховати усі сліди, і списати брак шляхом поставки на фронт.

Чому цих людей досі не направили у піхоту - утримувати посадку під прикриттям тих мін, які вони дозволили постачати в армію?

Звертаюсь до керівництва СБУ, ДБР Верховного головнокомандувача В.Зеленського - негайно припинити постачання на фронт браковани мін, та притягнути до відповідальності усіх причетних до тяжкого злочину проти сил оборони України та призвело до великих збитків платників податків.

***

№ 336-2

Спрямую ваш погляд на мільярдні потоки в цій історії

2024-11-23

Ніколов

Станом на сьогодні досі немає жодної(!) офіційної рекламації на якість мін.

Тобто

> **1) — український бюджет мусить і далі платити за гамно, яким українські солдати просто не можуть воювати.**
>
> **2) — І закупівельники просто не мають офіційних підстав для викоту штрафних претензій виробникам, щоб забрати вже заплачені гроші.**

Мова про велетенські гроші для підприємств нашого оборонпрому.

Заради укладання з ними контрактів управління воєнпредів Міноборони применшувало градус претензій до заводів Камишина.

> — Хоча саме вони мали твердо сказати: «Там настільки все хріново, що вони просто не здатні виготовляти стільки мін, на які вимагають мільярди».

Мені здається, колись все-таки хтось розкаже,

> **— чому у вересні 2024 Зеленський евакуював Камишина з оборонки і зробив своїм ні-за-що-офіційно-невідповідальним радником.**

Тепер гроші за гамно-міни вводять і виводять люди Сметаніна.

(Я не називаю конкретних підприємств і їхніх директорів тільки тому, щоб потім не казали, що журналісти розповіли страшно секретну інформацію і саме через неї Путєн вдарив ракетами. Насправді всі все знають, і Путєн давно регулярно обстрілює ці виробництва. Але про цих гнид обов'язково напишу окремо у рубриці #корупція_вбиває).

Важливо те, що **про гамно-міни стали повідомляти ще у жовтні 2024. У листопаді почали щось аналізувати.**

Але і досі всі на місцях.

Воєнпреди ***Умерова*** щось там досі думають. Виробники ***Камишина-Сметаніна*** досі сидять на бабках.

Воїни ЗСУ досі не мають чим стріляти.

І є небезпека що у ***Зеленського*** **все так втиху і порішають.**

Бо це означає, що вже поділені гроші доведеться повертати. І відривати жопу зі стільця щоб зробити якісні міни. А зони комфорту, приправлені корупційними баришами, такі ж зручні. Їх так не хочеться полишати…

***

№ 336-3

Пункт плану стійкості «Зброя». Якщо на фронті НЕ вибухає боєприпас (наприклад, міна калібру 120 мм), відповідальність за це лежить на Міністерстві оборони

2024-11-23

Шабунін

НЕ на військових і НЕ на АОЗ – на ***Міноборонi***.

Якщо точніше – на ***воєнпредах*** (військових представниках), які підпорядковуються Головному управлінню технічного оцінювання та контролю якості озброєння та військової техніки МО.

Це управління підпорядковується безпосередньо Міністру оборони, який "забезпечує гарантії незалежності останнього (як органу … , що здійснює функції з державного гарантування якості)". (п.4 https://bit.ly/4i4xF87)

Саме ***воєнпреди Міноборони*** перевіряють якість кожної партії боєприпасів. Без їх позитивного висновку АОЗ не прийме жодної партії товару. (пп.2 п.8 та пп.2,4,6 п.9 https://bit.ly/40ZjURT)

Більше того,

> **— воєнпреди Міноборони детально вивчають спроможність виробника виготовити боєприпаси відповідної якості та кількості.**

Без їх позитивного висновку АОЗ НЕ підписує жодного контракту. (пп.1 п.8 https://bit.ly/40ZjURT)

Так само **без позитивного висновку воєнпредів Міноборони військова частина не прийме жодного боєприпасу**. Військові можуть оцінити виключно їх зовнішній огляд (цілісність, упаковка і т.д.).

В такому процесі є логіка, адже ані АОЗ, ані військові не мають можливості перевірити якість боєприпасу.

Для цього щонайменше треба

> 1) контролювати процес його виробництва, 2) провести перевірку кожної партії, 3) мати відповідні спроможності і компетенції.

Підсумовуючи

> **– контроль якості поставленого в ЗСУ боєприпасу повною мірою лежить на Міністерстві оборони.**

Застереження:

> *описана процедура стосується боєприпасів, виготовлених в Україні (по імпорту - процедура інша).*

Все це я написав, бо кілька впливових військових журналістів (включно з Юрій Бутусов) пишуть, що ЗСУ б'ються критично неякісними мінами (калібру 120 мм).

За твердженням журналістів, ці міни з підприємств Укроборонпрому не вибухають – на 10 пострілів лише 1 розрив (https://bit.ly/3AH1ydS), або навіть не вилітають з міномету (https://bit.ly/4eGkw1Z).

Наразі **від Міністерства оборони немає публічної реакції або пояснення, що робиться для усунення проблеми і в яких вона масштабах**.

Якщо це правда, то потрібно терміново з'ясувати як мінімум обсяг проблеми.

Йдеться про сотні мін чи десятки тисяч? Про одну, дві, чи більше бракованих партіїі (https://bit.ly/4fBiwcH)? Про міни від одного виробника чи різних?

І з’ясовувати це потрібно негайно! Якщо проблема з боєприпасами є, то через неї щодня гинуть військові. Гине багато, бо 120-ти міліметровий міномет – один з основних захистів піхоти.

А ще цей пост мав би мотивувати відповідальних осіб негайно зайнятися проблемою, замість того щоб вигадувати, на кого б згодом перекласти відповідальність.

Ми ж в ЦПК плануємо звернутися з запитами у відповідні державні інституції.

***

№ 337

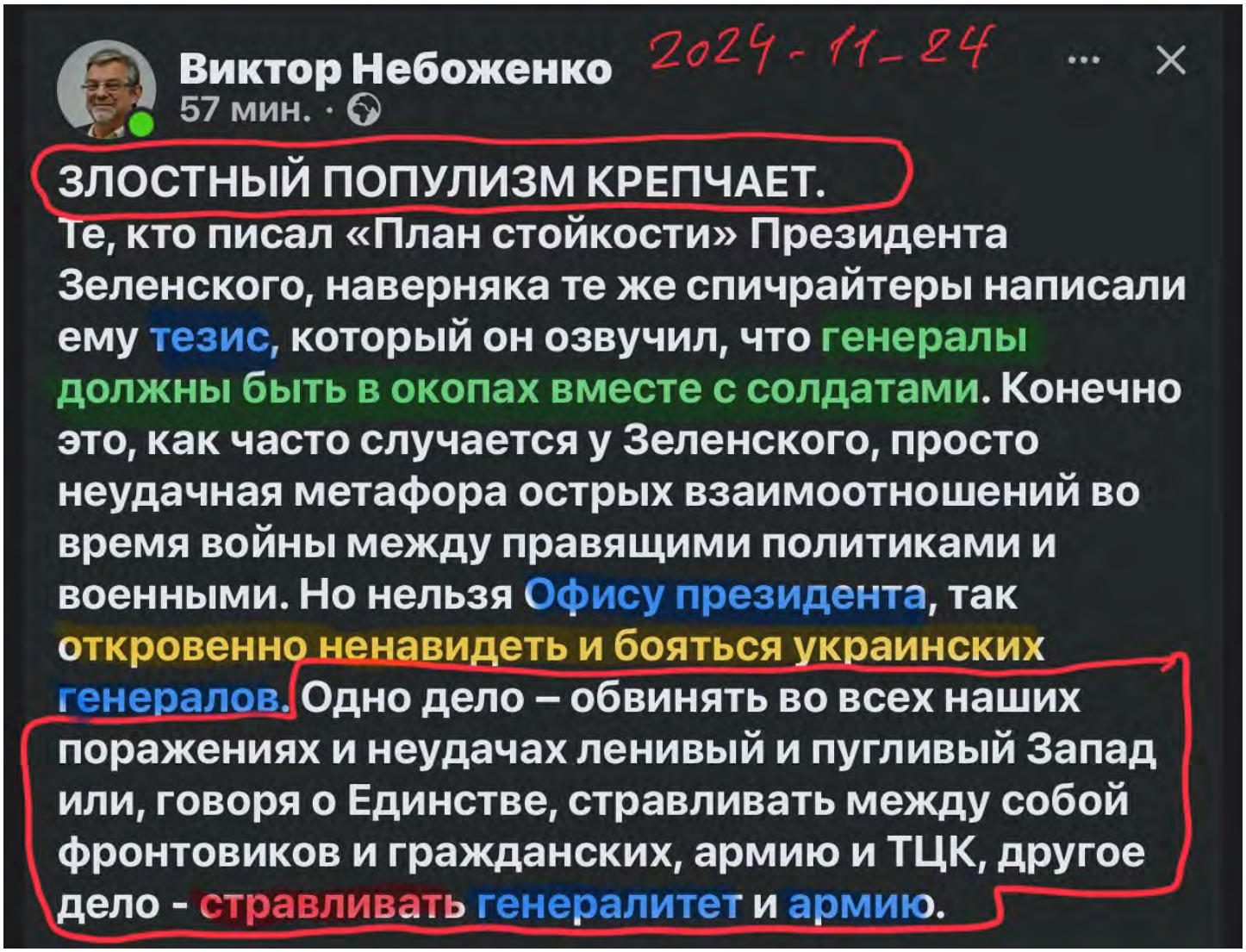

***

№ 338

Коли новообраний президент Трамп призначив підприємців Маска і Рамасвамі співголовами нового Департаменту Ефективності Уряду (DOGE), багато

українців почало тролити ці призначення, шукаючи аналогії з Офісом Простих Рішень

2024-11-23

Павло ***Шеремета***

Звичайно, що все залежатиме від подальших особистих взаємин ***Трампа***, ***Маска*** і ***Рамасвамі***, але їхні **рішучі наміри у реформі уряду США** мені імпонують.

Потрібно також розуміти, що ці наміри матимуть вплив і на Україну.

Вранці 6 листопада я приватно привітав тих своїх друзів в українському уряді, які намагаються скоротити неефективні державні видатки, але мають великі проблеми з шаленим опором державної “інституційної пам’яті”, як це називають на Грушевського.

Наші шанси можуть суттєво зрости після 20 січня. А поки що почитаємо пряму мову співкерівників DOGE з їхньої спільної колонки у ***The Wall Street Journal***:

Elon Musk and Vivek Ramaswamy: The DOGE Plan to Reform Government

Following the Supreme Court’s guidance, we’ll reverse a decadeslong executive power grab.

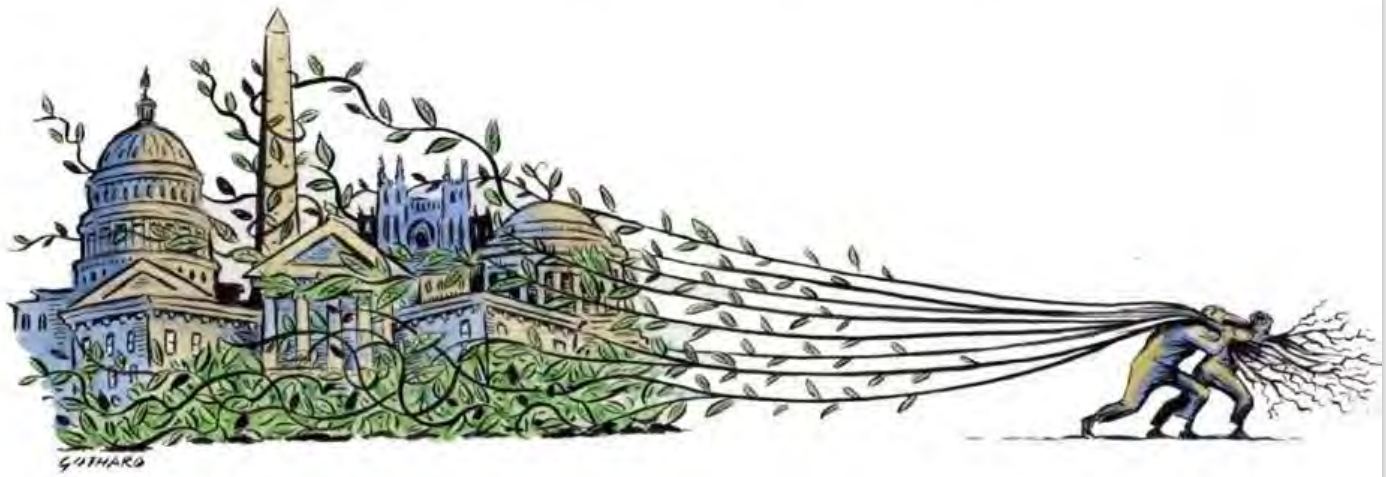

ILLUSTRATION: DAVID GOTHARD

By Elon Musk and Vivek Ramaswamy

“Наша нація була заснована на основній ідеї, що люди, яких ми обираємо, керують урядом. Сьогодні Америка функціонує не так.

Більшість юридичних актів — це не закони, ухвалені Конгресом, а «правила та положення», які оприлюднюють необрані бюрократи — десятки тисяч із

них щороку. Більшість державних рішень щодо правозастосування та дискреційних витрат ухвалюються не демократично обраним президентом і навіть не його політичними призначенцями, а мільйонами необраних і непризначених державних службовців у державних установах, які вважають себе захищеними від звільнення завдяки захисту державної служби.

Це антидемократично та суперечить баченню Засновників. Це накладає величезні прямі та непрямі витрати на платників податків. На щастя, ми маємо історичну можливість вирішити проблему. 5 листопада виборці рішуче обрали Дональда Трампа з мандатом на кардинальні зміни, і вони заслуговують їх отримати.

Президент Трамп попросив нас обох очолити нещодавно сформований ***Департамент ефективності уряду (DOGE)*** для скорочення федерального уряду.

Вкорінена та постійно зростаюча бюрократія становить загрозу існуванню нашої республіки, і **політики надто довго сприяли цьому**.

Ось чому ми робимо речі по-іншому. Ми підприємці, а не політики.

Ми будемо служити сторонніми волонтерами, а не федеральними чиновниками чи службовцями. На відміну від урядових комісій чи дорадчих комітетів, ми не будемо просто писати звіти чи перерізати стрічки. Ми скоротимо витрати.

Ми допомагаємо перехідній команді Трампа визначити та найняти ощадливу команду “хрестоносців малорозмірної держави”, включно з одними з найдосконаліших технічних і юридичних умів Америки. Ця команда тісно співпрацюватиме в новій адміністрації з Бюджетним Управлінням Білого Дому. Ми двоє консультуватимемо DOGE на кожному кроці щодо проведення трьох основних видів реформ: скасування нормативних актів, адміністративного скорочення та економії коштів. Ми зосередимося особливо на стимулюванні змін через дії виконавчої влади на основі чинного законодавства, а не шляхом прийняття нових законів. Нашою Полярною Зіркою для реформ буде Конституція США.

Критики стверджують, що ми не можемо серйозно закрити федеральний дефіцит, не прицілившись до програм соціального забезпечення. Але це відволікає увагу від масштабів марнотратства, шахрайства та зловживань, з якими хочуть покінчити майже всі платники податків, і які DOGE прагне вирішити, визначаючи точні виконавчі дії, які призведуть до негайної економії для платників податків.

Маючи рішучий виборчий мандат і консервативну більшість у Верховному суді, DOGE має історичну можливість для структурних скорочень у федеральному уряді. Ми готові до наступу з боку вкорінених інтересів у

Вашингтоні. Ми розраховуємо на перемогу. Зараз настав час для рішучих дій. Наша головна мета для DOGE — усунути необхідність його існування до 4 липня 2026 року — терміну дії, який ми встановили для нашого проекту. Немає кращого подарунку на день народження нашої нації на її 250-річчя, ніж створити федеральний уряд, яким би пишалися наші Засновники.”

***

№ 339

ZN,UA

ГОССПЕЦСВЯЗИ ВОЗГЛАВИЛ РОСТИСЛАВ ЗАМЛИНСКИЙ, СОГЛАСОВАВШИЙ ЗАКУПКУ ЯИЦ ПО 17 ГРИВЕН ДЛЯ МИНОБОРОНЫ

2024-11-24

В его послужном списке также контракт с "Львовским арсеналом" и вертолетный скандал 2021 года.

Бывшего заместителя министра обороны по вопросам финансов и внутреннего аудита при руководстве министерством Алексея Резникова

Ростислава Замлинского Кабинет министров *назначил* первым заместителем главы Государственной службы специальной связи и защиты информации Украины. Соответствующее решение было *принято* на заседании правительства 22 ноября.

Речь идет о бывшем замминистре, согласовавшем контракт о известной *закупке «яиц по 17», о которых первыми написало ZN.UA.*

В начале недели, 19 ноября,

> 1) — ***Кабинет министров*** своим *указом* **вывел** ***Государственную службу специальной связи и защиты информации Украины*** из-подчинения ***министру*** цифровой трансформации Михаилу ***Федорову***.

На прошлой неделе, 15 ноября, правительство

> 2) — *уволило с должности руководителя ГССЗЗИ Юрия Мироненко*, который возглавлял ведомство после скандального *задержания предыдущего руководителя* Госспецсвязи Юрия ***Щиголя***. уволен и заместитель председателя ГССЗЗИ Александр ***Потия***.

Руководитель центра противодействия коррупции Виталий ***Шабунин*** *отметил*, что **если раньше можно было предположить, что «Федорова выбросили из закупки дронов, чтобы пилить 50 млрд грн ГССЗИ, то сейчас это можно уже утверждать**».

> 3) — «Теперь 50 млрд грн на дроны будет тратить ***Замлинский***, который покрывал коррупцию в закупках ***Резникова*** и поддерживал политику последнего НЕ покупать мавики. Я так понимаю, что ***Зеленский/Ермак*** считают, что с дроновой темой ***Замлинский*** справится лучше ***Федорова***», – отметил ***Шабунин***.

В то же время в 2022-2023 годах Ростислав ***Замлинский*** был заместителем Алексея ***Резникова***, и, среди прочего,

> — согласовывал контракты по скандальным закупкам «яиц по 17» и *минометным выстрелам на 1,3 млрд грн* у «Львовского арсенала». Эти контракты впоследствии стали основаниями для расследований Национального антикоррупционного бюро Украины.

Важен и тот факт, что в минобороны ***Замлинский*** параллельно **отвечал за финансы и при этом контролировал весь антикоррупционный блок, включая антикоруправление, финансовый аудит и инспекцию**.

Как заявил еще в феврале 2023 года в *интервью ZN.UA* тогдашний глава Национального агентства по предотвращению коррупции Александр ***Новиков***,

— в Минобороны был нарушен закон об уполномоченном антикоррупционном подразделении, прежде всего по инициативе Ростислава ***Замлинского***.

Также по *данным ЦПК*, Ростислав ***Замлинский*** оказался

— связан с «вертолетным скандалом» 2021 года, когда «***Укроборонпром***» объявил о контракте на якобы изготовление в Украине вертолетов американского образца, но это все оказалось фейком.

После публичного скандала и увольнения из Минобороны ***Резникова***, ***Замлинского*** в начале 2024 года *назначили послом по специальным поручениям*, который был

— ответственный в ***Министерстве иностранных дел*** по вопросам военно-технического сотрудничества, контроля над вооружениями и военной деятельностью.

В то же время, в конце октября ***hromadske*** опубликовало расследование, согласно которому государство, вероятно, *потеряло почти 600 миллионов гривен на закупках беспилотников для* Вооруженных сил Украины в 2023 году.

— Речь идет о закупках ***Государственной службы специальной связи и защиты информации*** в рамках совместного с ***Министерством цифровой трансформации*** проекта «***Армия дронов***».

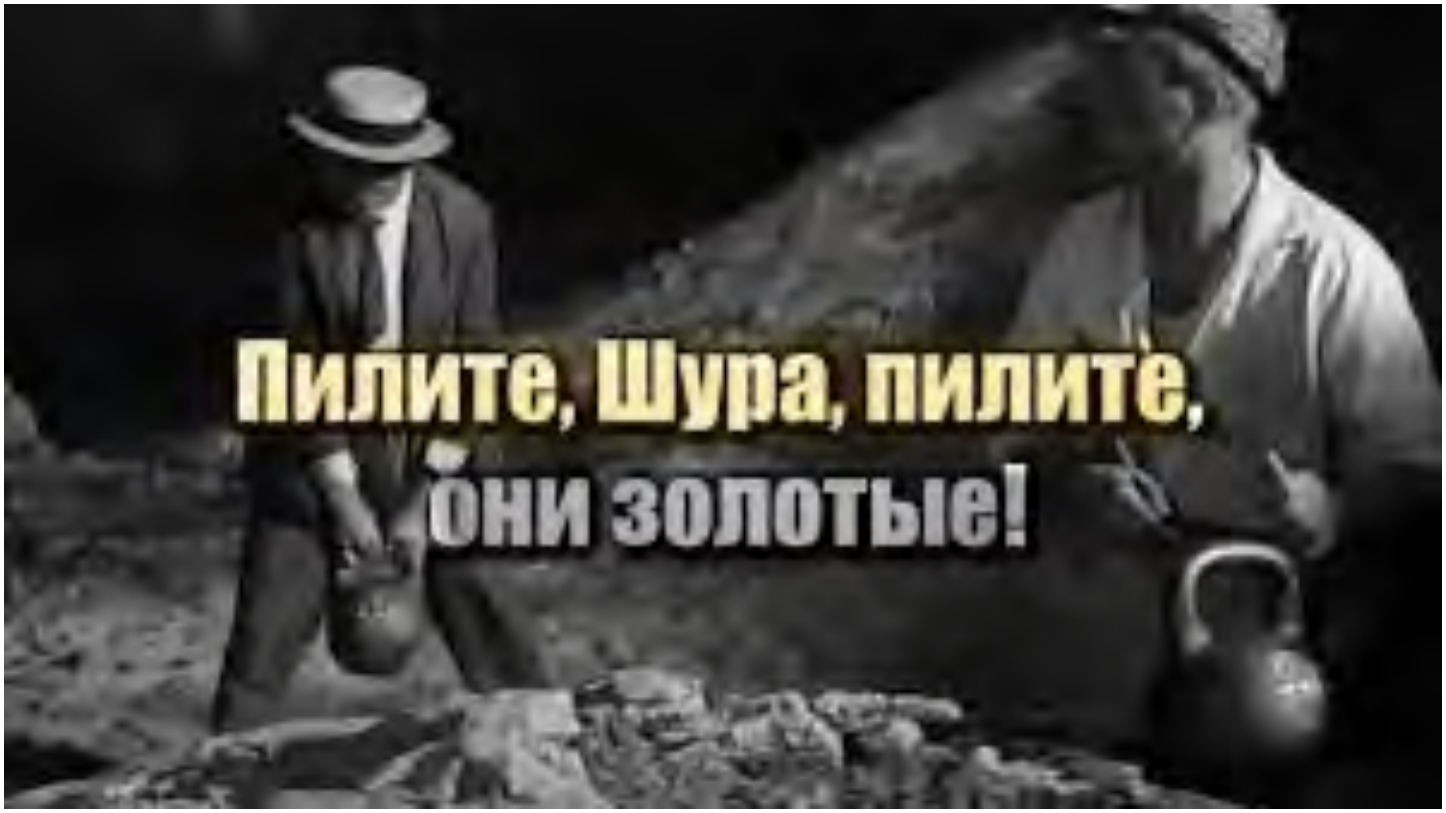

***

№ 340

Я мав честь слухати цей виступ наживо у четвер зранку

2024-11-25

Пекар

Читайте один із найважливіших текстів цього 2024 року.

Будь ласка, зважайте, що тут дуже велика концентрація -- якби розгорнути кожне речення у невелику главу, отримали б книгу.

***

Російська війна помножена на інерцію радянського врядування ставлять під загрозу здобутки трьох Майданів.

Які помилкові припущення призвели до хибних висновків, що потім дорого нам коштували і що з цим робити?

Мій виступ на конференції ***Frontier Institute*** *з* ***осмислення нашого досвіду.***

2024-11-24

Євген ***Глібовицький***

> Текст тут: https://forbes.ua/leadership/istoriya-doroslishannya-yak-ukraini-pereyti-vid-rezhimu-vizhivannya-do-uspikhu-tekst-dopovidi-direktora-institutu-frontiru-evgena-glibovitskogo-na-konferentsii-z-osmislennya-maydaniv-22112024-24983

Велике дякую партерам з CEO Club Ukraine та колегам з United Kingdom Special Defence Advisor за підтримку!

***

Історія дорослішання

2024-11-22

Євген Глібовицький, *Контриб'ютор Forbes*

Як Україні перейти від режиму виживання до успіху? Розповідає директор Інституту фронтиру Євген Глібовицький

За плечима незалежної України три революції та велика війна за існування української держави та нації. Україна відстояла свою ідентичність і державність як таку. А от боротьба за визнання України як суб'єкта «у великому світі» – у розпалі. Як Україні гарантувати безпеку, зберігаючи гідність, та вийти на рівень якості та стійкості рішень? У вступному слові на форумі «Річниця Майдану: щорічна конференція з осмислення досвіду» директор Інституту фронтиру Євген Глібовицький підсвітив пріоритети, які мають увійти до порядку денного влади та суспільства. Forbes Ukraine публікує текст доповіді.

Осінь – важлива пора року в українській історії. В ці дні 33 роки тому Україна готувалася до свого першого важливого іспиту – Всеукраїнського референдуму щодо проголошення незалежності. Від його результатів залежало багато чого.

(1) По-перше, чи Москва погодиться не тримати Україну в обіймах мерця.

(2) По-друге, чи світ довкола повірить, що українська незалежність – це серйозно, і прийме нову державу у свою спільноту.

(3) По-третє, щоб усередині країни відчувався дух нової єдності та енергії, яких вистачить для сходження на бажані висоти.

У будь-якому разі результат мав бути абсолютно переконливим.

І він став таким! 90% голосів за незалежність від учасників референдуму виглядали фантастично. Адже ще дев'ять місяців раніше 70% тих самих виборців погоджувались підтримати збереження оновленого СРСР. А ще кілька місяців перед цим, восени 1990 року, вимоги студентів, які голодували на граніті, виглядали недосяжними.

1. Ідея понад усе?

Ідеї, під які на початку зібралося кілька десятків сміливців, мали маргінальну підтримку в українському суспільстві. А демократична опозиція у Верховній

Раді УРСР налічувала трохи більше як 100 голосів з 450. Якби восени 1990-го хтось сказав, що за рік вся країна підтримуватиме незалежність, у це мало б хто повірив.

Але в ідеї є два боки. Перший – вона має неймовірну силу. Вона може поширюватися зі швидкістю пожежі, захоплювати нових прихильників і розповсюджуватися з пасіонарністю своїх носіїв. Яка користь з тисяч цензорів, армії кадебістів, мільйонів розгублених конформістів, коли поруч ідея, час якої нарешті настав.

Другий – ідея може швидко перевтілюватись у сліпу віру, якщо немає самокритичності та зрілого вміння розшифровувати контексти.

Українське суспільство дуже швидко прийняло, що причиною міжнародного визнання України у всьому світі є безальтернативна правильність підтримки України, підкріплена переконливим результатом на референдумі за незалежність.

Визнання України – але тільки без'ядерної, тільки далі пов'язаної, нехай невизначеними, але зв'язками Співдружності незалежних держав з метрополією, тільки нейтральної, яка не вішатиме свої гризоти на міжнародні безпекові клуби, – сприймалося здебільшого через призму романтизму, а не трансакційного реалізму.

Світ же ж однозначно став кращим, а отже, добрішим, хіба ні? Впала радянська імперія зла. Китай щойно пройшов глобальний осуд за розгін студентів з площі Тяньаньмень. Загребущий Ірак прогнали з суверенного Кувейту. Хіба це не докази?

Україна таки позбулася ядерної зброї. Тактичну росіяни встигли вивезти з України самі, доки Київ приходив до тями. А над стратегічною і так не було контролю. Тому безпекові запевнення від великих держав можна було сприймати як бонус у відносинах з великими силами, де результат визначений наперед.

Україна не мала шансів підписати в грудні 1994 року Будапештську угоду, а не меморандум із запевненням гарантій безпеки. А щоб хоч трохи наростити внутрішню зрілість і спроможність захищати себе, потрібні були роки зростання та досвіду.

2. Зародження суперсили

Помаранчева революція, яка почалася 20 років тому 22 листопада, була відповіддю українців на загрозливі подихи владних темників, виборчих каруселей, транзитні сервери – атрибути тоталітарного контролю і підкорення, який маскував себе під м'яку силу російської заможності та модернізованості.

Щоб пересилити адміністративний тиск, українці залучили свої майбутні суперсили: низову горизонтальну об'єднаність, ініціативність, спроможність діяти автономно. На якийсь час значна частина не надто споріднених у звичайному житті бізнесу, культури, церкви та навіть державного сектора об'єднали зусилля, бо без вулиці, без протесту, сил за формальними правилами забракло б, щоб відстояти справедливість.

Ця міжсекторна об'єднаність далі стане ключовою для майбутніх здобутків – протестів проти чийогось свавілля, захисту проти судилищ, революцій, волонтерських рухів на війні.

3. Наступне коло боротьби

Фінансова криза 2008 року, помножена на намагання тоді президента України Віктора ***Януковича*** **встановити автократію в країні**, спонукала демократичні сили в громадянському суспільстві до більшої ефективності і винахідливості.

Ослаблені економічним провалом споживачі вчились отримувати більше за менше. Значна частина з них відмовлялася приймати обмеження і продовжувала жадібно відкривати для себе світ – у подорожах, досвідах чи незнаних досі смаках екзотичних страв, нових книжках чи музиці.

Коли 21 листопада 11 років тому почався *Євромайдан*, його обличчя були розмаїтішими, ніж будь-коли.

> — Творчий вибух з актуальними гаслами «Стоїмо!» чи «Я – крапля в океані!» був настільки в іншій лізі відносно концентрованої силової спроможності режиму, що в очах держадміністрації єдиним поясненням такого нечуваного активізму сотень тисяч людей могла бути тільки теорія змови.

Навіть коли під завісу ***Євромайдану*** лідери дипломатії з Франції, Німеччини та Польщі до останнього домовлялися про те, як довше утримати Януковича при владі, не зчитуючи ні контексту, ні реальних обставин, система з тріском програвала. Покладання на кількісну силу закінчилося тим, що ***Янукович*** перестав контролювати навіть Печерський район столиці.

Розмова держави з громадянином з позиції сили та примусу виявилася неефективною.

Це не перше порушення державою суспільної угоди з громадянами. В 90-х вони навіть були готові віддавати свої права в обмін на турботу, але держава не могла її забезпечити. Громадянам довелось іти й забирати права.

Потім корупційно захоплена держава не втрималася від спокуси залізти в кишеню і ще більше перерозподілити ресурси громадян.

Наслідком «удару по пальцях» стали реформи, більше підзвітності та – вперше – співпраця держави з громадянами на умовах визнання їхньої гідності.

4. Війна Росії проти України та ризик контрреволюції

Побічним ефектом агресії Росії після 2022 року став ризик ***контрреволюції гідності***, яка найгостріше проявляється в питаннях *мобілізації* та *демобілізації*.

> 1) — Сотні тисяч українських захисників, які першими взяли на себе удар, вимагають визначеності.
>
> 2) — Сотні тисяч цивільних стримує нереформованість відносин, брак визнання гідності всередині сил оборони.

Людина, яка готова жертвувати своїм життям, хоче поважливого ставлення до себе та розуміння цінності її життя як такого. *Ветерани* хочуть знати, що вони матимуть увагу не тільки доки цілі та здорові.

Це не протистояння воїнів та *ухилянтів*. Це **військові та цивільні разом проти недостатньої реформованості старої системи.**

> — Вона *(система)* ж за ширмою *телемарафонів* **не може відчути тональність розмови з суспільством, часто тригерить давні травми, може не бачити цінності людини або не вміти розпізнати спроможності й таланти.**

Системи здебільшого орієнтованої на власні процедури, звітність та бюрократію, а не результат.

Україна не може виграти кількісне протистояння з більшою за розміром імперською загрозою. Але може мати успіх, якщо проти кількості здобуде якісну перевагу.

Для цього потрібна

> — набагато складніша ***система управління***, зокрема 1) — ***державного*** управління, 2) — увага до ***людського капіталу***, 3) — тонке відчуття контекстів та спроможність цінувати ***ініціативу***.

Війна вимагає ***тіснішої співпраці*** всіх з усіма, в тому числі

> — 1) — громадянського суспільства з адміністрацією; 2) — адміністрації з опозицією.

У різних форматах

– від круглих столів до посилення **небезпечно упослідженого парламентаризму.**

Новини з окупованих територій не залишають ілюзій щодо перспективи, яка чекає у разі поразки.

5. Завдання – довести свою суб'єктність

Це геть не очевидно у великому світі. Україна напевне відстояла свою ідентичність та державність як таку.

Але **боротьба за визнання України як суб'єкта, котру в українському суспільстві так передчасно вважали виграною на початку 90-х, зараз лише у розпалі**.

І серед опонентів не лише Росія.

Суб'єктність України не доведена на рівні великих держав, особливо після *перемоги на президентських виборах у США Дональда Трампа*.

Суб'єктність України часом є чинником роздратування для сусідів, зокрема західних. І тут теж Україна переважно не може грати у кількісну гру.

Єдиний шлях

– це **посилювати свої переваги та продовжувати бути адаптивним і швидким суспільством, що вміє трансформувати державу**.

При цьому важливо бачити й визнавати обмеження.

— Гідність втрачає свою основу без відповідальності.

— Безпека не стає цілісною, якщо здобувається через порушення громадянських прав або сприймається вузько, виключно у військовій рамці. Якість не може бути виведена понад кількість в абсолют.

Кількість теж має значення. Це були десятки мільйонів велелюдності, які не дали можливості сталінському режиму депортувати українців геть зі своєї батьківщини. Сотні тисяч квадратних кілометрів, які дозволили зупиняти ворога, тактично відступаючи, але не програти, впершись у протилежний кордон.

Як дуже добре видно з боротьби за демократію та європейську перспективу у Грузії та Молдові, Україна має значні переваги саме через свою спроможність стати тим, що в міжнародних відносинах називають «середньою силою» – middle power. Вона час від часу зможе приступати до кількісної гри, якщо робитиме якісну домашню роботу. І тут питання буде не тільки у власній вправності та інтеграції в клуби ЄС чи НАТО.

Невиконана домашня робота не переконає українських батьків народжувати багато дітей. Україні не гарантований успіх, недоторканність території чи велике населення.

Світ переповнений країнами, чий успіх у підручнику з історії, а тепер на столі – порядок денний з виживання.

Україна відрізняється тим, що сповнена жаги, внутрішньої потреби рухатись у протилежному напрямку – від виживання до успіху.

***

№ 341

КОРЕЙСЬКІ УРОКИ

2024-11-25

Друзенко

Ми любимо повторювати, що в нас наразі точиться найбільша віна в Європі з часів Другої світової. І це правда.

Повоєнна Європа, яка постала на згарищах великої війни та імперативі «Ніколи знову!» занепадає на очах. Виявилось, що не можна вічно процвітати та тішитись комфортним ситим життям під американською безпековою парасолькою. І прицьому активно робити профіт на дешевих російських енергоносіях та промисловому аутсорцингу в Китаї. Бо коли життя підходить до каси, виявляється росія/московія/орда виробляє (за оцінками міністра оборони Німеччини) вчетверо більше зброї, аніж ЄС разом узятий, а серед 10 найпотужніших армій світу немає жодної європейської, проте є Росія, Китай, Індія, Туреччина і Пакистан.

Саме тому, коли я думаю про те, як Україні вижити і перемогти, мене все більше приваблює кейс Південної Кореї. Така ж порівняно невелика нація, затиснута між монстрами Японією та Китаєм. Така ж тривала епоха бездержавності. Така ж еліта, вихована у традиціях японської метрополії. І така ж само доля стати полем бою, на якому комунізм і демократія зійшлися у непримиренному герцю.

Масштаб якого значно перевершував нинішню війну в Україні.

От сухі цифри:

1) — в Корейській війні брали участь 20 країн.

2) — Впродовж 4-х років було залучено більше 3 млн. особового складу з кожної сторони. Північнокорейці з союзниками двічі брали Сеул, а коаліція під прапорами ООН та на чолі з армією США – Пхеньян.

3) — Більше 3 млн. загиблих і геть зруйновані що Південь що Північ.

Втім це не завадило Республіці Корея у самий розпал війни (5 вересня 1952 року) провести перші в історії всенародні вибори президента, на яких переміг Лі Син Ман.

— Який плекав в країні корупцію та непотизм і переслідував політичних опонентів.

До речі, 1953 року, коли після смерті Сталіна та обрання Ейзенгауера відкрилось вікно для встановлення перемир'я між двома Кореями, Лі Син Ман був проти. Представник Південної Кореї генерал Чхве Док Сін відмовився підписати документ, оскільки режим Лі Син Мана, на той момент куди більш одіозний, ніж північнокорейський, ратував за продовження війни.

— Що не завадило американцям, китайцям та радянцям завершити війну без формальної згоди Південної Кореї.

Далі було ще сім років корупції, непотизму та клієнтели.

Доки

— «квітнева революція» 1960 року (яка до болю нагадувала наш Майдан) не знесла режим Лі Сін Мана, який тільки-но вчетверте переобрався на посаду за допомогою репресій та фальсифікацій.

Потім виявилось, що

— **наступник Лі – Юн Бо Сан прийшов змінити вигодонабувачів системи, а не саму систему**.

Тому

— **змінились лише бенефеціарії – корупція, непотизм та ефективність корейської державності залишились незмінними.**

І тоді в травні 1961 року маловідомий широкому загалу

— **генерал-майор Пак Чон Хі здійснив військовий переворот (для якого йому вистачило лише 5 тис. багнетів)** і відправив прогнилий режим Другої корейської республіки на звалище історії.

Так почалося корейське економічне диво.

Тепер Південна Корея посідає почесне місце в OECD, є одним із промислових лідерів світу, має одну з найпотужніших армій світу і один з найрозвинутіших оборонно-промислових комплексів.

Бо правильно зрозуміли вибір, який наразі стоїть перед Україною:

— **«Змінюйся або помри»**.

На жаль, **Україні ще тільки належить вирішити цю дилему…**

***

№ 342

Війна за Трампа і війна з Трампом. Як Зеленський готується до нової реальності

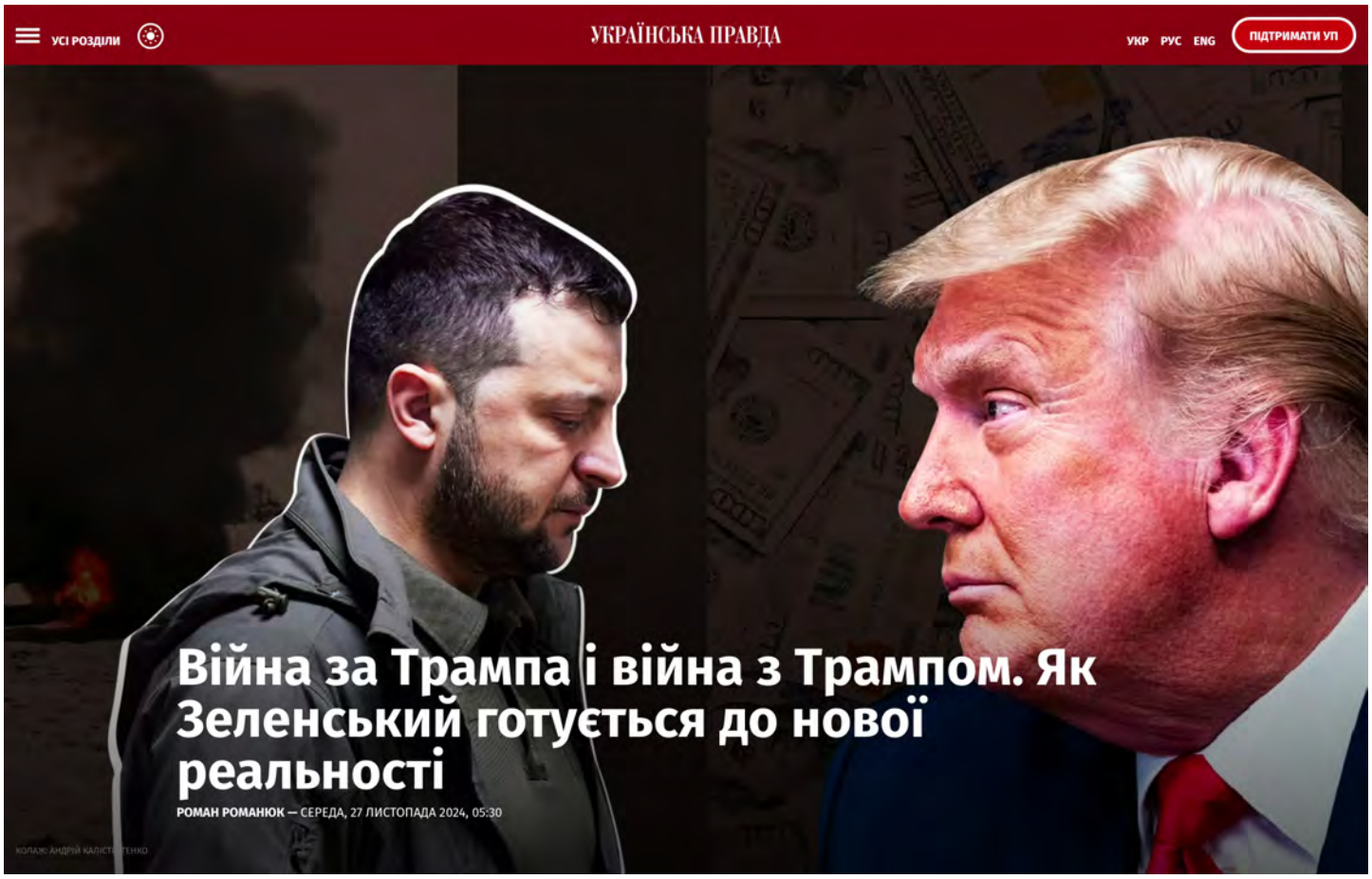

2024-11-27

РОМАН РОМАНЮК

У переддень *виборів президента Сполучених Штатів* в Офісі президента України панувала досить напружена атмосфера. Багато хто з команди Володимира Зеленського, м'яко кажучи, хвилювався за результати американського голосування.

Чи не єдиним, хто принаймні зовні зберігав самовладання і спокій, був керівник ОП Андрій Єрмак. Він навіть заспокоював інших.

"Не треба паніки, Камала (Гарріс – кандидатка від Демократичної партії, УП) виграє і ніякої катастрофи не буде", – переказують слова Єрмака два непов'язаних між собою співрозмовники УП, які перетинались із главою Офісу 4 листопада.

Однак уже за якісь дві доби стало очевидно, що описаний "план А" не спрацював і необхідно хутко шукати "план Б". Але це була дуже непроста задача.

Адже проблема полягала не в тому, що *американські соціологи* й українські аналітики помилились у прогнозах. Біда у тім, що справді титанічна робота Зеленського та команди з підготовки *Формули миру* і спроби нав'язати світу свій *План перемоги* опинилися під великим питанням. Якщо не втратили актуальність узагалі.

Те, що могло спрацювати з Байденом, виглядало майже нереальним із Трампом. Починаючи із запрошення в НАТО і далі за списком.

"Ми могли багато критикувати Байдена за нерішучість і вагання. Але він був прогнозований. Байден як дитина "Холодної війни" мав чіткі орієнтири, для нього непорушність кордонів чи підтримка людей зі спільними цінностями – це база.

Навіть якби він хотів якось вийти з війни в Україні, то просто не міг би піти на якусь форму визнання завоювань чи чогось такого. А Трамп який? Ніхто не знає, і це головна проблема", – пояснює не під запис співрозмовник УП в українському дипломатичному середовищі.

Зовні президент Зеленський і його команда продовжують демонструвати, що ситуація на дипломатичному фронті "складна, але контрольована". Цьому сприяє певна інерція глобальних процесів, доки Трамп офіційно не прийшов на посаду.

Але за лаштунками глобального політичного життя саме в цей момент іде підготовка до вирішальних битв за контури майбутнього світопорядку.

Як Україні не опинитись за бортом ухвалення ключових рішень та хто і як з Банкової намагається достукатись до Трампа, розбиралась УП.

1. Війна за місце біля Трампа

Зазвичай, коли йдеться про американську політику, то використовують кілька відомих локусів із Вашингтона: Білий дім, Капітолійські пагорби, конгрес.

Зараз же увага всього світу сфокусована не на столиці США, а на невеликому острові біля Палм-Біч, де розташований, по суті, приватний курорт Дональда Трампа.

Саме 126-кімнатний маєток Мар-а-Лаго став місцем найпалкіших обговорень команди Трампа щодо майбутніх перших кроків у владі, проведення десятків співбесід із кандидатами на ключові посади в США чи телефонних розмов зі світовими лідерами.

Якщо хтось претендує на те, щоб впливати на американську політику, він повинен мати доступ в Мар-а-Лаго. Небагато хто його має, і вже зовсім мізерна кількість людей може цілими днями сидіти за столом із майбутнім президентом США і просувати своїх людей чи ідеї.

Коло тих, хто має "робочу відпустку" на курорті Трампа, дуже специфічне. Більшість у ньому складають люди, яких в Україні часів Януковича назвали б "Сім'єю".

У США такого терміну не вживають, хоча провідну роль в оточенні Трампа грає його син Дональд Трамп-молодший. Саме він, наприклад, був одним із тих, хто наполегливо лобіював на посаду віцепрезидента свого друга *Джей Ді Венса*. Саме Трамп-молодший є неформальним лідером агресивної ультраконсервативної групи молодих політиків, які претендують на лідерство в так званому середовищі MAGA (Make America Great Again).

Близький до їхніх поглядів також і найбагатший бізнесмен світу Ілон Маск, який у буквальному розумінні живе останні тижні разом із Трампом. Навіть попри відсутність будь-якого формального статусу він може брати участь у міжнародних переговорах, як було під час *дзвінка Трампа* й Зеленського.

"Атмосфера там у Мар-а-Лаго чимось нагадує штаб Зеленського після перемоги на виборах: у всіх ейфорія і стійке переконання, що вони зараз перевернуть світ", – переказує один із українських політиків, який мав контакти зі штабом Трампа.

Масштаби цієї ейфорії та самовпевненості можна приблизно відстежити по рівню того, що люди типу Маска дозволяють собі в соцмережах. Наприклад, *збиткування в Х* із заяви Зеленського, що Україна суверенна країна і її не можна просто змусити виконувати чиїсь умови.

Правда, люди, знайомі із ходом бесіди українського президента зі своїм обраним американським колегою, переказують, що Маск під час спілкування президентів поводився взагалі скромно і без жодного виклику чи пози. Трамп лишень згадав, що бізнесмен поруч із ним, Маск привітався, сказав кілька фраз і далі просто слухав розмову.

На щастя для України поруч із майбутнім американським президентом є і більш помірковані, сказати б "класичні" консерватори, які насправді складають переважну більшість у Республіканській партії.

Тут варто згадати *Марко Рубіо*, який претендує на пост держсекретаря, та майбутнього радника з нацбезпеки *Майка Волтца*. Обидва є в традиційному розумінні "республіканськими яструбами", активно не люблять Китай та Іран, мають доволі проукраїнські погляди.

Але навіть вони на тлі MAGA-групи виглядають виваженими й поміркованими.

До речі, непропорційно велика роль "младореформаторів" Трампа в ухваленні кадрових та інших рішень відчутно напружує решту республіканців. Показовою в цьому плані є історія з голосуванням за лідера сенатської більшості.

Трампісти з Мар-а-Лаго активно підтримували на цю посаду Ріка Скотта і токсичили інших кандидатів. Але самі сенатори доволі демонстративно проголосували за Джона Тьюна, який неодноразово висловлювався на підтримку України.

"Трамп буде все вирішувати. Але Республіканська партія – це не тільки Трамп і точно не його "молода команда". Класичних партійців дуже напружують люди типу Маска, і не виключені конфлікти. Особливо, якщо врахувати, що і в Сенаті, і в Палаті представників у республіканців дуже хитка більшість, важливий кожен голос. А отже, Трамп муситиме чути вимоги партії", – описує ситуацію співрозмовник в українських дипломатичних колах.

"Але поки що, поки Трамп не став президентом, поки не призначили всіх його висуванців в уряд та інші органи, ця гучна і агресивна MAGA-меншість буде мати серйозний вплив і поводитиметься максимально агресивно. Тому всі друзі України зараз публічно поводяться дуже стримано, щоб просто не нарватись на хейт", – додає співрозмовник, знайомий із американським закуліссям.

2. Війна за Трампа: український вимір

"В Україні всі якось думають, що Трамп от прокидається з думками про нас і засинає з ними. Це ілюзії. Він зараз відсотків на 90% зайнятий пошуком людей у свій Кабінет. А потім тих 10% часу, що залишилися, іде на всі інші питання: кордон, міграція, аборти, Китай. І аж потім десь Україна", – переконує в розмові з УП один із чинних українських дипломатів.

Якщо простежити за ключовими новинами і заявами, які потрапляють на сторінки світових ЗМІ із транзитної команди Трампа, то левова частка їх якраз

стосуються кадрів, і ще трошки про надзвичайний стан у США, масові депортації нелегалів чи імпортні тарифи проти Канади і Китаю.

Жодної предметної заяви про закінчення війни в Україні чи деталей якогось серйозного плану Трампа просто не було.

"А в нього поки і немає ніякого плану. Трамп зараз отримав як обраний президент доступ до секретної документації, і йому поступово вивалюють всі файли розвідки, аналітику, розклади, оборонку і так далі.

І вся ця інформація дуже змінює погляд на реальний стан справ. Тому якщо якийсь план і був, то його зараз муситимуть міняти під реальність. Але поки що ніякого кінця світу немає", – розповідає один із українських політиків із контактами в штабі Трампа.

Інший співрозмовник УП з близької команди Зеленського переконує, що насправді нова американська команда зараз чекає від України якогось "реалістичного" сценарію закінчення війни.

"Зараз Україні немає сенсу тиснути на Трампа, бо у нього немає рішення. І що сильніше ми будемо тиснути, то швидше можемо нарватись на таке рішення, яке нам взагалі не сподобається", – резюмує один із дипломатів, залучених в американський трек.

Тому українське посольство, МЗС і ОП намагаються працювати з Конгресом, налагоджувати контакти із транзитною командою Трампа, шукати виходи на прямі комунікації тощо. Але левова частка роботи взагалі ніяк не підсвічується медійно, щоб не тригерити зайвий раз трампістів та інші гарячі голови.

Так само поїздка Андрія ***Єрмака*** в Штати, про яку, зокрема, йшла мова під час розмови президентів, досі ніде публічно не анонсувалась.

"Двопартійність – наша мантра. І з цим ми якраз маємо працювати. У нас досі зберігається проукраїнська більшість в обох палатах Конгресу. І от її треба максимально зберегти. І дати нашим справжнім друзям час донести до Трампа наш погляд на ситуацію і спробувати залучити його на проукраїнський бік", – каже один зі співрозмовників УП в дипломатичних колах.

Після останнього візиту Зеленського до США і *демаршу спікера* Палати представників ***Джонсона*** на адресу посла України Оксани ***Маркарової*** є напруга між українським посольством і офісом спікера. Вона заважає працювати Маркаровій і Джонсону напряму, але не з Конгресом.

Наприклад, посольство має робочі стосунки із командою Трампа, з багатьма членами якої ***Маркарова*** працювала ще як міністр фінансів. Під час

нещодавнього візиту глави МЗС Андрія Сибіги в США теж відбувались хороші двопартійні зустрічі з конгресменами обох палат.

Сам Зеленський досі ігнорував *вимогу Джонсона* звільнити ***Маркарову***. Правда, після перемоги Трампа на виборах на Банковій усе ж почали обговорювати таку можливість.

Не останню роль у цьому зіграли "рекомендації" президенту України від такого собі Ендрю ***Мака***, який у Вашингтоні позиціонує себе як ключовий комунікатор від Зеленського. Це юрист, колишній партнер київської фірми Magisters. Він із 2019-го року зареєстрований як неоплачуваний лобіст Зеленського.

Хоча здобутки на цьому напрямку в "радника" досить скромні, але він має тісний контакт саме в апараті Джонсона. Тож не дивно, що саме він переконує Банкову, що без зміни посла не обійтись.

Якщо до цього дійде, то у Зеленського розглядають кілька кандидатів на заміну, головними з яких є заступник Єрмака Ігор ***Жовква*** та чинний посол у Бразилії Андрій ***Мельник***.

Крім посольського треку, Офіс шукає прямих робочих комунікацій із командою Трампа. Хоча тут є складнощі через те, що від оточення майбутнього президента США надходять часто взаємозаперечні сигнали.

"Одні кажуть, що Трамп досі не пробачив, що Зе і Єрмак не вписались на повну силу за нього в 2020-му під час *імпічменту*, і він програв вибори. Але сам Трамп публічно дякував за позицію наших тоді. Інші передають, що ніякої підтримки не буде, а сам Трамп під час дзвінка каже, що все буде ок, він нас не кине. Таке враження, що вони спеціально напускають невизначеності", – розповідає один зі співрозмовників УП на Банковій.

Попри всі труднощі Офіс зумів налагодити певну комунікацію із колишнім послом США у Німеччині та керівником розвідки Річардом ***Гренеллом***.

З ним встановився контакт після зустрічі Трампа й Зеленського восени цього року, на якій Гренелл був присутній. Саме *Гренелла*, за даними західних ЗМІ, Трамп бачить на посаді спецпредставника США з питань російсько-української війни. І саме з ним зараз налагоджує контакти глава ОП Андрій ***Єрмак***.

***

"Якщо поговорити з американцями, то поки що висновок такий: починаємо з чистої сторінки. Наша головна задача зараз нікуди не вляпатись і не тиснути надміру. Бо там біля Трампа дуже багато людей, які, скажемо так, не наші друзі. Того зараз треба пройти зиму і дочекатись інавгурації, а тоді уже

предметно говорити", – переконує один зі співрозмовників УП в політичній верхівці України.

Саме цим у команді Зеленського пояснюють той факт, що попри глобальну зміну правил гри президент продовжує триматись каскаду своїх "планів".

"Ця презентація *"внутрішнього плану"* в Раді була для людей простих. Бо Зеленський бачить, що ми видихаємось. І там же головне що – що от наступного року все якось вирішиться. Чи добре, чи погано – але якесь рішення буде. Потерпіли три роки, давайте ще трохи. Якщо людям цього не пояснити, то нас накриє нова хвиля еміграції", – розповідає співрозмовник УП в "Слузі народу".

Це можна зрозуміти. Хоч і складно повірити в ефективність "культурного Рамштайну". Особливо, коли доля навіть військового Рамштайну не виглядає як щось гарантоване, а в керівництво найважливішого союзника приходять люди, які навіть не вважають за потрібне ховати свою зверхність і банальне хамство.

"Ми з новою адміністрацією Трампа можемо не подобатись одне одному, але сама Україна росіян за стіл не всадить. У нас немає чим їх лякати і чим на них так натиснути, щоб вони мусили «дати задню». Без Трампа тут нічого не вийде. Тому сидимо рівно, тримаємо Курськ і чекаємо січня", – резюмує співрозмовник у команді президента.

Роман Романюк, УП

***

№ 343

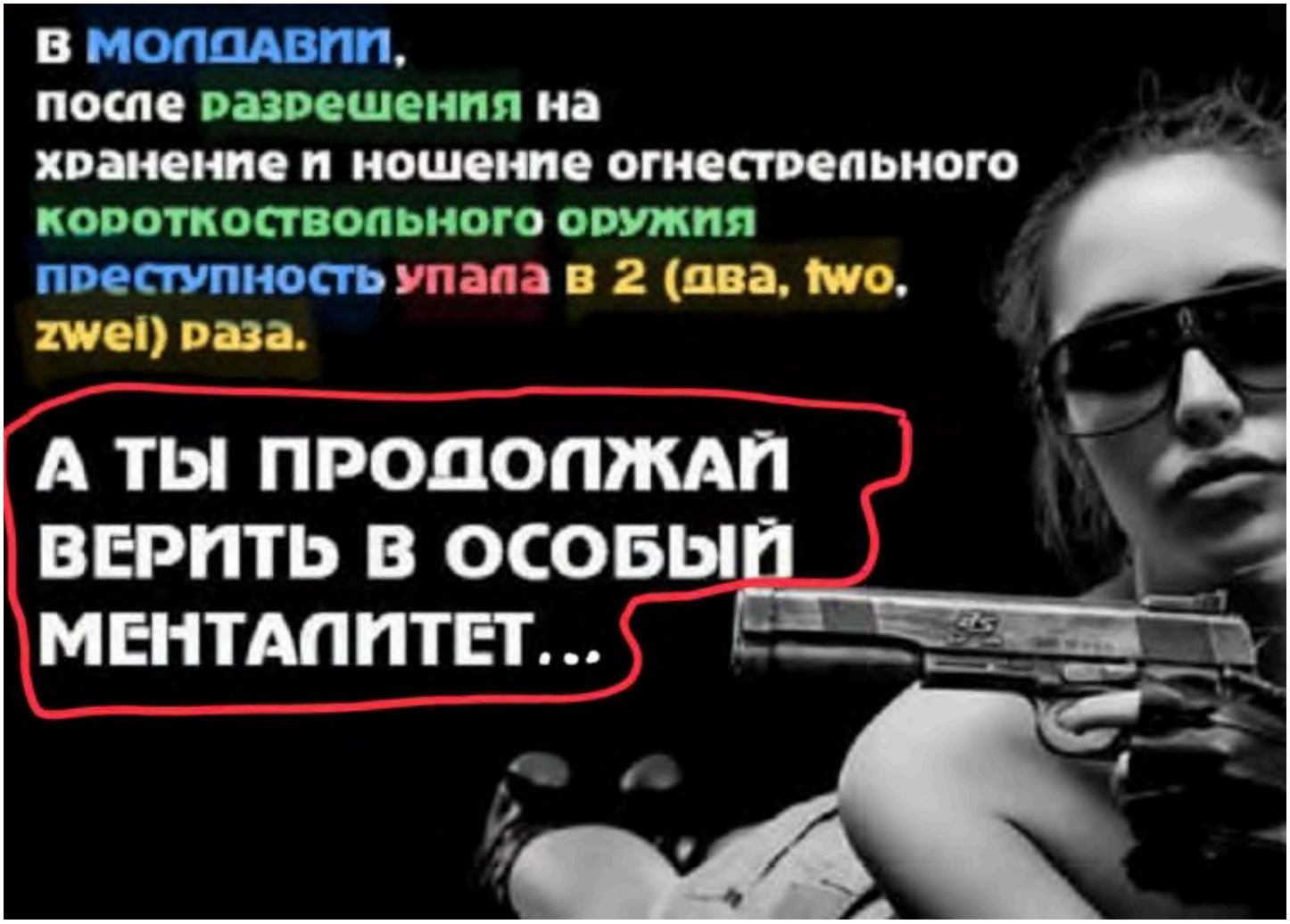

Рис1

Зброя і злочин

Кількість правопорушень, скоєних на території України з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та боєприпасів, на третьому році війни збільшилася у 42 рази у порівнянні з довоєнним 2021 роком. Це - офіційна статистика від МВС України.

"В 2021 році було зареєстровано 273 таких злочинів, в 2022 році кількість цих злочинів збільшилася у понад в 4,6 рази – 1 тис. 267, в 2023 році ця цифра становила 11 тис. 186. Станом на сьогодні за неповний 2024 рік вже зареєстровано 11 тис. 489 таких злочинів", - говорить заступник міністра внутрішніх справ України Леонід Тимченко.

Рис2

***

№ 344

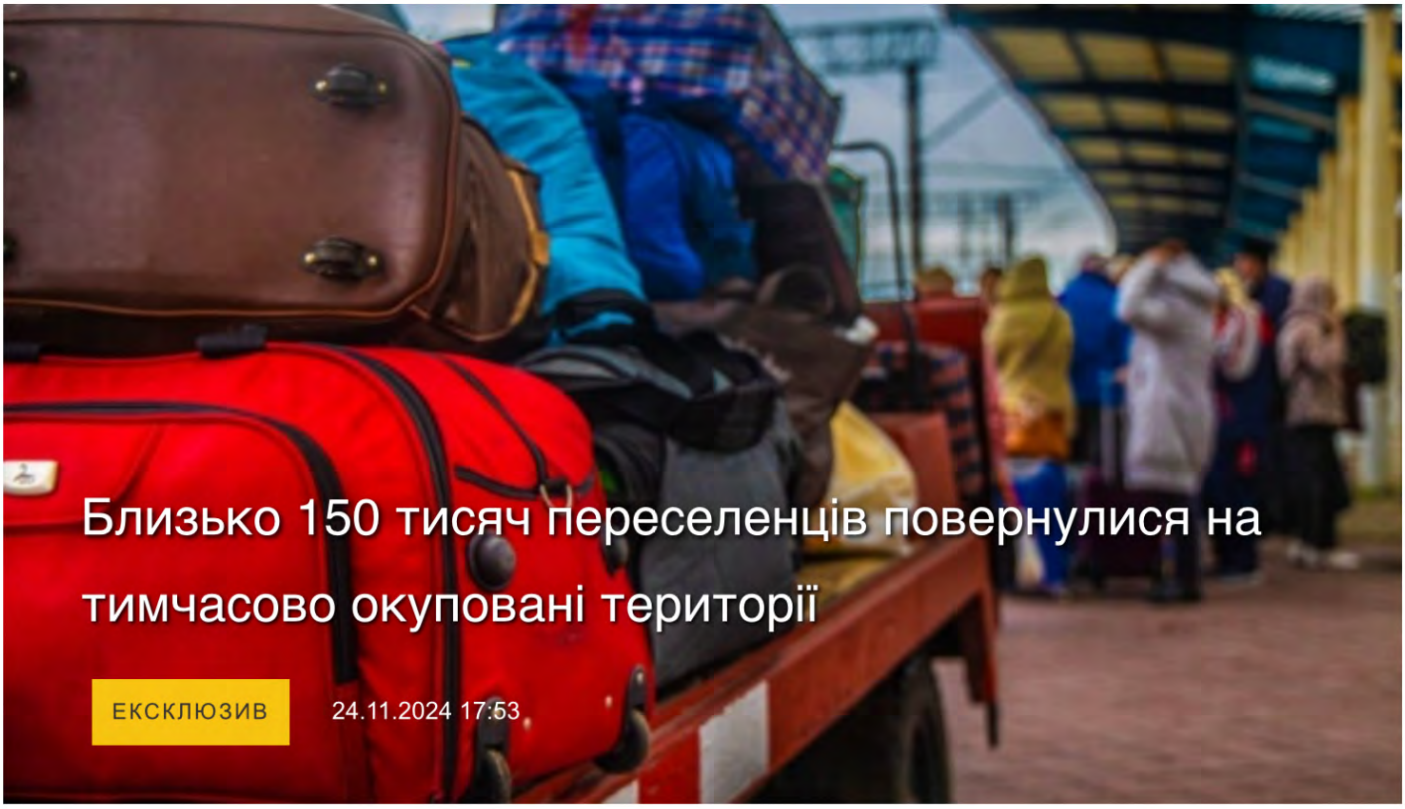

Близько 150 тисяч внутрішньо переміщених осіб повернулися на тимчасово окуповані території, зокрема, до 70 тисяч - у тимчасово окупований Маріуполь.

Про це повідомив народний депутат, член Комітету Верховної Ради з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин Максим Ткаченко в інтерв'ю Укрінформу.

Рис1

Ірина Верещук

Останнім часом деякі наші політики чомусь почали робити заяви, що внутрішні переселенці тисячами повертаються на ТОТ.

Ці «політики» стверджують, що начебто українці їдуть в окупацію, бо, мовляв, держава недостатньо їм допомагає з житлом, грошима та роботою.

От що я вам скажу, шановні безвідповідальні любителі хайпу:

1. Ви брешете, коли кажете про тисячі ВПО, які повертаються на ТОТ. Жодної підтвердженої статистики немає та не може бути, це виключно хайп заради гучних заголовків.

2. Усе, що держава обіцяє за законом, вона робить. Можливо, цього недостатньо, але в нас йде війна, і ресурси держави обмежені. Втім, це не є причиною їхати у ворожу окупацію. Ніколи не повірю, що тисячі українців їдуть в російську окупацію через відсутність 2-3 тисяч гривень на місяць державної допомоги. Так, держава не може подарувати всім переселенцям по квартирі. Але тимчасове житло є. Так, ми не можемо кожному переселенцю дати таку саме роботу за такі саме гроші, як було. Бо ми на війні. Але для тих, хто хоче працювати, робота є.

3. Ваші заяви є неповагою до мільйонів українців, які виїхали з ТОТ і будують нове життя. Їм важко, але вони адаптуються. До слова, у більшості з них це успішно виходить.

4. Своїми заявами ви підтримуєте ворожий наратив, що нібито в окупації краще. Тому, ваша інформаційна діяльність носить підривний та злочинний характер. Це особливо шкодить державі зараз.

5. Я розумію, що ви все це робите не з метою допомогти ворогу, а з метою привернути до себе увагу. Прошу вас знайти інші теми для хайпу.

А всім нашим внутрішнім переселенцям я хочу сказати велике дякую. За стійкість та єдність!

t.me/vereshchuk_iryna/2600 341 Nov 25 at 12:41

Рис2

Рис3

***

№ 345

Ц П К
Конфіскацію майна корупціонерів, які пішли на угоду зі слідством, знищили законом про позбавлення колаборантів держнагород

Рис1

Центр Протидії Корупції
2 ч. ·

2024-11-25

Кидок європейців чи випадковість?

Конфіскацію майна корупціонерів, які пішли на угоду зі слідством, знищили законом про позбавлення колаборантів державних нагород.

Таким чином, ця важлива частина реформи зі слідством проіснувала аж 20 днів. Реформи, яка була частиною вимог для отримання 4 млрд євро від Євросоюзу.

Гроші Україна вже отримала і ось такий розворот на 180 градусів.

Як відомо, законопроєкт про позбавлення колаборантів держнагород вніс Президент. І саме Зеленський несе політичну відповідальність за людей, які точно бачили цю проблему, проте спеціально залишили її в тексті. Байдуже: це голова профільного комітету Ради Іонушас чи заступник Єрмака – Татаров.

Хоча, можливо, саме такий план був від початку: заховати корупційний кидок в суспільно важливий законопроєкт (про позбавлення колаборантів держнагород).

Якщо це кидок корупціонерами в тому числі Президента, то помилку депутати виправлять вже найближчим часом. А самих схематозників покарають.

Якщо ж все залишать як є, то це планувалося від початку і це був свідомий кидок Євросоюзу.

Рис2

***

№ 346

Огляд... На Курахівському напрямку, так само, як й на Времіївському ситуація продовжує погіршуватись

2024-11-27

Машовець

Зокрема,

(1) - Очевидно, західніше м.Селідово ЗСУ не можуть стримати наступ 90-ї тд противника, підтриманий діями 27-ї мсд противника зі складу його 2-ї загальновійськової армії (ЗВА).

(2) - Так само, як у смузі угрупування військ (УВ) противника "Восток", в районі с.Велика Новосілка та Роздольне, очевидно бригади його 29-ї та 36-ї загальновійськових армій (ЗВА) продовжують просуватися на захід.

1. Я вже писав, що схильність російського військового командування до "обходов и охватов" є цілком очевидною та зрозумілою в контексті основних положень оперативного мистецтва, які сповідують, на даний момент, в російському війську.

> **Але кожного разу, це чомусь знову стає відвертим "откровенням" для командування оперативно-тактичного рівня ЗСУ.**
>
> В ходу планування та організації ведення бойових дій, воно знову и знову намагається утримувати та обороняти "основні вузли" із слабими, а то й взагалі не прикритими флангами...

Замість створення "проти флангів" більш-менш потужних тактичних груп У ГЛИБИНІ (нехай тактичній) своєї оборони, які би могли, в разі потреби, якщо й не контр-атакувати передові підрозділи противника, який намагається обійти чи охопити той чи інший район (вузол) нашої оборони, то, принаймні, не дати противнику розширяти свої вклинення на його флангах...

командування ЗСУ **продовжує приділяти основну увагу саме утриманню конкретних "вузлових пунктів"**.

Причому,

— робить це в умовах, очевидної НЕЗДАТНОСТІ забезпечити фланги цих "вузлів".

Добре, коли противник, в силу тих чи інших причин, не може їх обійти, як це зараз відбувається в районі Часів Яру, й він вимушений штурмувати\атакувати в лоб.

Але, **у переважній більшості випадків, з такими складнощами він, у реалізації своїх задумів (планів), не стикається...**

В кінцевому рахінку,

— з них (у сенсі, "вузлів", районів оборони) все одно доводиться відходити (часто, із далеко необов'язковими втратами), бо противник впевнено їх обходить по флангах, й в разі несвоєчасного прийняття рішення на відхід, просто перерізає шляхи підвозу МТЗ та перекидання підкріплення в них.

Так було в Авдіївці, так було у Вугледарі, Селідово, так зараз противник робить в районі Курахове та, очевидно, у більшому масштабі спробує це зробити, протягом зими, у Торецьку та Покровську...

Методологія очевидна

- потужні флангові ударні групи (як правило, у вигляді - підсиленої загальновійськової армії, яка має у своєму складі повноцінну мотострілецьку чи танкову дивізію) та 1 чи 2-і - сковуючі "з фронту" оперативно-тактичні групи (у вигляді, 2-3-х бригад чи навіть стрілецьких\мотострілецьких полків мобрезерву)...

Як це виглядає на практиці...?

А так, як це зараз відбувається на Курахівському та Времіївському напрямках...

Дві флангових ударних групи:

(1) - 2-а ЗВА противника, зі складу його УВ "Центр" (має у своєму складі 27-у мсд) + 90-а танкова дивізія\тд (вони зараз активно наступають західніше м.Селідове, очевидно на рубіж Новотроїцьке - Українка, фактично не тільки роблячи подальшу оборону південного берегу Курахівського водосховща - безперспективною, а й обходячи власне Покровськ з півдня)

(2) - 36-а та 29-а ЗВА противника, зі складу його УВ "Восток" (36-а, 37-а омсбр, 5 -а окрема танкова бригада\отбр) + зразу дві окремих бригади

морської піхоти (обр МП) - 40-а та 336-а обр МП, обходять правий (південий) фланг всього нашого угурупування, яке обороняється в районі південніше Курахове (Успенівка, Велика Новосілка)

Ну й дві сковуючі групи:

(1) - 51-а ЗВА УВ "Центр", також частиною сил допомагає 2-ї ЗВА з півночі (114-а омсбр)

(2) - та 8-а ЗВА УВ "Юг" + придані сили 68-го АК (39-а омсбр)

які, по суті... витісняють наші війська "по фронту", дроблячі та розсікаючі його певні чсастини на окремо взятих тактичних напрямках.

2. Я не можу сказати, що українське командування у цьому сенсі, чогось "кардинального" не розуміє, або не усвідомлює сенсу задумів (планів) противника.

1) — По характеру його реакції стає зрозуміло, що воно, очевидно, цілком розуміє те, що робить противник...

Однак, скоріш за все,

2) — в нього просто не вистачає сил та ресурсів реагувати на ці дії противника в ДОСТАТНІЙ МІРІ...

Наприклад,

— вперта оборона українських підрозділів в районі Константинопільске (нижн) - Успенівка - Ганівка - Трудове по річці Сухі Яли, очевидно, дещо пригальмувала крайні правий фланг УВ "Восток"...

Так само, як

— вперті оборонні бої ЗСУ в районі Сонцівки та Зоря...очевидно трохи відсунули у часі "швидке" зайняття противником с.Курахове "з ходу".

Однак, зову ж-таки, противник, навіть стикнувшись із такою протидією, знаходить спосіб вперто гнути "свою лінію". Він просто розширіє масштаб та ширину "обходу та охвату"...

— Не вийшло через Сонцівку - прорвемось ще північніше... на Українку. Вперлися в Успенівці - не проблема, прорвемось через Розлив та Роздольне... ну й т.д.

Тобто, головний принцип зрозумілий.

Командування противника, очевидно, знає про брак людей та ОВТ в передових частинах та з'єднаннях ЗСУ й намагається їх ще більш

"розтягувати по фронту" (шляхом створення гострої необхідності прикривати фланги), роблячі їх рівень боєздатності, скажімо так, взагалі проблематичним.

— Адже, зрозуміло, що **від кожного додатково "нарізаного" км у смугу оборони тієї чи іншої бригади, її загальний рівень стійкості далеко не покращується**.

На даний момент, противник може це собі дозволити, бо має очевидну перевагу в людях та ОВТ, хоча, звісно, не бескінечну... бо очевидно, що від певних "заманливих пропозицій" на оперативно-тактичному рівні й йому доводиться, через обмеженість власних ресурсів, все ж-таки відмовлятися, або, принаймні, зсувати їх реалізацію у часі...

3. Як з цим боротися й як протидіяти цьому... існує декілька цілком прийнятних для нинішніх умов, методів. Із зрозумілих причин, я їх тут описувати не буду, але вони добре відомі в історії військового мистецтва. Й думаю, українське командування цілком знайоме з ними...

— Як би там не було, але на даний момент, я поки не бачу особливих причин для "дуже модних" зараз у соціальних мережах та ЗМІ причитань та "гучних заяв", штибу "фронт посипався та розвалюється"...

ЗСУ продовжують вести бойові дії у плановому, а не хаотично-випадковому, характері.

Так, обороняються та відходять на ряді напрямків. Та, навіть, за тих умов, ведуть вперті ар'єргардні бої, які коштують наступаючому противнику дуже недешево, що, в свою чергу, об'єктивно "стачує" й його подальшу здатність до атакуючих\штурмових дій у перманентному режимі.

По суті, на даний момент

— російське командування "обмінює" значну частину своїх стратегічних резервів, які воно накопичило у 2024-му році, на всі ці Курахове та Вугледари (ну й частково, на шматок своєї "Курской волости")...

Чи вартує воно того, саме у стратегічному сенсі - питання, ну дуже риторчне

***

№ 347-1

Volodymyr Boiko написав з посиланням на "Судовий репортер", що суд зняв арешт з майна родини ексміністра Едуарда Ставицького

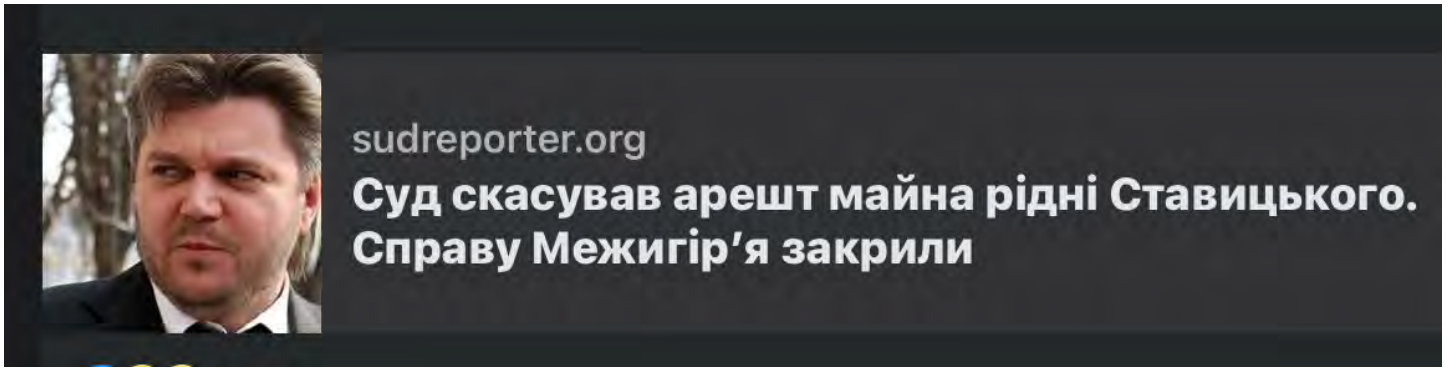

2024-11-27

Лямец

Причина - стекли терміни давності; улюблена тема у розслідуванні злочинів влади. Ставицький був персонажем другого рівня серед оточення Януковича, але на нього була зав'язана справа Межигір'я. Тепер не зав'язана.

Факти викладаю нижче, а зараз додам **невеликий коментар**.

Коли в перші місяці після перемоги Євромайдану я почув численні розповіді про те, як Генпрокуратура зливає справи оточення Януковича, з Податкової зникли сервери з даними підприємств, ну і так далі, - спочатку не повірив.

Потів почав придивлятися, і поступово зрозумів.

Одні групи еліт скинули інші, скориставшись величезним сплеском енергії Майдану.

Що було далі, ви знаєте самі.

> **1) — "Патріоти" пилили та крали так само цинічно, як "злочинна влада".**
>
> **2) — Естафету в них перехопила "зелена" влада.**

Те, що сталося, я сформулював у колонці "Майдан, тєбя паімєлі" - зараз певна група божевільних закидають, що то я розганяв російські наративи. Ну авжеж, якщо влада краде - то російські наративи, зрозуміли.

Тепер щодо новини. Факти такі:

🔷 **Вишгородський районний суд Київської області звільнив від арешту майно, яке належить родині колишнього міністра енергетики Едуарда Ставицького.**

Зокрема, це стосується нерухомості, коштовностей (270 предметів) і грошей.

🔷 **Скасовані арешти:**

1. Станіслав Ставицький (син): **шість квартир, п’ять машиномісць, два гаражі.**

2. Олена Ставицька (дружина): **чотири квартири, 24 700 доларів готівкою, 270 ювелірних виробів.**

3. Валентина Ушакова (теща): **квартира, земельна ділянка, котедж, шість машиномісць, прикраси, зокрема пам’ятні чоловічі годинники.**

4. Батько Ставицького: **20 годинників, 14 запонок, нагрудні знаки.**

🔷 **Контекст:**

Майно було заарештоване у 2014 році в межах справи про заволодіння комплексом «Пуща-Водиця» та резиденцією «Межигір’я», пов’язаною з Віктором Януковичем.

🔷 **Закриття справи:**

21 червня 2024 року суд закрив справу проти Ставицького через закінчення строків давності (понад 15 років із моменту злочину). Це стало можливим після його участі у засіданні через відеозв’язок із Ізраїлю.

🔷 **Цікаві деталі:**

Частина майна, наприклад, $4,8 млн і кілька кілограмів золота, під арешт не потрапила, і їхнє місцезнаходження невідоме…

Володимир Бойко вважає, що ці гроші пішли чесним правоохоронцям як своєрідна плата за послуги.

Теж вважаю таке саме.

За роки з моменту перемоги Євромайдану спостерігав подібні історії вже багато разів.

Звісно, ніхто не ловив правоохоронців на отриманні грошей в обмін на відпускання фігурантів.

З іншого боку, коли таких ситуацій десятки, лишається вірити в одно з двох:

1) — або вони непрофесійні, або самі розумієте.

2) — В жодному разі не вважаю правоохоронців непрофесійними.

🔷 **Ну і звісно, обов'язкові елементи.**

Суд вирішив справу, **незважаючи на апеляцію прокуратури,** посилаючись на постанову Верховного Суду. Це нормально, такі елементи обов'язково присутні у подібних справах.

Якщо родина Ставицького не дурні, а вони 100% не дурні, то згадане майно перепродане вже десяток разів впродовж першої доби після зняття арешту.

Повернути арешт вже навряд чи можливо.

📌 "Судовий репортер" пише, що деталі справи свідчать про

«недосконаліть судової системи та ускладнення через тривалий процес і міжнародний аспект розслідування».

Ну авжеж.

***

№ 347-2

Суд скасував арешт майна рідні Ставицького. Справу Межигір’я закрили

2024-11-26

Вишгородський районний суд Київської області скасував арешт майна родичів колишнього міністра енергетики Едуарда Ставицького.

Про це повідомляє «Судовий репортер» із посиланням на ухвалу від 6 листопада.

З-під арешту звільнені квартири, земельні ділянки, повертаються ювелірні вироби в загальній кількості 270 позицій.

(1) Сину експосадовця Станіславу Ставицькому скасували арешт із шести квартир, п’яти машиномісць і двох гаражів.

(2) У дружини експосадовця Олени Ставицької скасовано арешт із чотирьох квартир. Також їй мають повернути 24 700 доларів і численні ювелірні прикраси та біжутерію, які були визнані речовими доказами і передані до державного сховища.

(3) З-під арешту звільняється майно, зареєстроване на тещу Валентину Ушакову, — квартира, земельна ділянка, котедж, шість машиномісць. Їй повертають численні прикраси, в тому числі три чоловічі годинники — це, начебто пам’ять від покійного чоловіка.

(4) Батьку Ставицького повертають 20 наручних годинників і 14 запонок, два нагрудні знаки — з Ярославом Мудрим і Георгієм Побідоносцем, вилучені в березні 2014-го. Хоча відомо, що батько Ставицького зберігав у квартирі за місцем обшуку значно більше майна — 4,8 млн доларів і кілограми

золота в злитках. Але ця частина майна під арештом не опинилася і її місцезнаходження невідоме.

Майно родини Ставицького з 2014 року було заарештоване у справі про заволодіння об'єктами комплексу відпочинку «Пуща-Водиця» урочища «Межигір'я», де облаштував собі резиденцію екпрезидент України Віктор Янукович.

21 червня 2024 року Вишгородський райсуд звільнив Ставицького і приватного нотаріуса Юлію Ткаченко від кримінальної відповідальності за строками давності. Це стало можливим після того, як Ставицький зі своїм адвокатом узяли участь у судовому засіданні по відеозв'язку за допомогою системи EasyCon.

Останні 10 років Ставицький був оголошений у розшук і розслідування стосовно нього проводилося заочно.

Адвокат пояснював суду, що Ставицький ще у 2014-му разом із сім'єю виїхав на постійне проживання в Ізраїль і це прокуратурі добре відомо.

Ставицький не перебував у міжнародному розшуку, але стосовно нього надали дозвіл на спеціальне досудове розслідування і заочно обрали йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Підставою для закриття справи стало те, що з моменту вчинення злочину минуло 15 років.

Оскільки звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності є нереабілітуючою підставою, то закон надає право обвинуваченим заперечувати проти такого рішення. У такому разі судовий розгляд продовжується у загальному порядку.

Однак Ставицький і нотаріус Ткаченко не заперечували проти закриття справи. Окрім присутності по відеозв'язку суд також отримав письмову згоду Ставицького на звільнення від кримінальної відповідальності.

У рішенні зафіксовано, що прокурор у судовому засіданні підтримав клопотання обвинувачених у повному обсязі та просив їх задовольнити, тобто закрити справу.

Цікаво, що через два тижні прокуратура подала апеляцію на це рішення. У скарзі йшлося про те, що Ставицький перховувався від слідства і суду останні 10 років, а, отже, перебіг строків давності зупинявся.

Однак апеляційний суд скаргу прокуратури не задовольнив і зіслався на постанову Великої палати Верховного суду про те, що коли з моменту скоєння особливо тяжкого злочину минуло більше п'ятнадцяти років, то

обвинувачений підлягає звільненню від кримінальної відповідальності навіть за умови, якщо в цей період ухилявся від досудового розслідування та суду.

Обвинувальний акт у справі «Межигір'я» скерували до суду в 2018 році.

> — Святошинський районний суд Києва повернув його прокуророві, бо Ставицькому і ще одному обвинуваченому, які перебувають за кордоном, не вручені копії обвинувального акту.

У 2020-му справу повторно передали до суду, але вже у Вишгородський. У 2021 році колегія суддів знову повернула обвинувальний акт прокуророві. Суд зіславвся на те, що фактичні обставини обвинувачення, нібито, викладені непослідовно, не вказано мотиву та мети злочину, а також не визначено предмет злочину. Крім того, суд не переконався, що Ставицький і ще один обвинувачений, які перебувають за кордоном, обізнані про пред'явлені їм обвинувачення і що їм направлено в порядку міжнародної правової допомоги копії обвинувального акту.

Апеляційний суд це рішення скасував. Копії обвинувального акту під розписку вручалися адвокатам обвинувачених і надсилалися за останнім відомим місцем проживання, крім того, розслідування велося заочно, тож суд вирішив, що цього достатньо.

У травні 2021-го обвинувальний акт повернувся у Вишгородський районний суд і його розподілили на суддю Ірину Котлярову. Однак за наступні роки стадія підготовчого засідання так і не була завершена.

Окрім Ставицького і Ткаченко, був ще третій підозрюваний ексдиректор ТОВ «Медінвесттрейд» Павло Литовченко. Він, як і Ставицький, не прибував до суду, оголошений у розшук і, за останніми даними проживав у Росії. У червні 2024-го, коли суд мав закривати справу проти Ставицького і Ткаченко, матеріали стосовно Литовченка просто виділили в окреме провадження, тому що не вийшов із судом на зв'язок.

Нагадаємо, що, за версією обвинувачення,

> — Межигір'я вивели із державної власності ще у 2007 році, за президентства Віктора Ющенка. Організаторами оборудки вважалися голова правління НАК «Надра України Едуард Ставицький, а також ексдиректор ТОВ «Медінвесттрейд» Павло Литовченко і нотаріус Юлія Ткаченко.

Спочатку майно, вартістю понад пів мільярда, вилучили з управління Державного управління справами з передачею до статутного капіталу НАК «Надра України», а далі його обміняли під виглядом рівноцінного на майно ТОВ «Медінвесттрейд», вартістю близько 33 млн грн.

Потім фактичним власником «Межигір'я» став Віктор Янукович, який, ставши президентом, розбудував там свою приватну резиденцію.

У свою чергу, Ставицький за часів президента Януковича став міністром енергетики та вугільної промисловості.

***

№ 348

Є речі, які дуже схожі на саботаж, диверсію і зраду. «Схожі», бо важко повірити, що наш "рідний" український уряд такі речі робить

2024-11-27

Касьянов

1 грудня вводяться в дію нові правила бронювання військовозобов'язаних.

Ці нові/старі правила остаточно вб'ють українську оборонку, залишивши на плаву лише

> **1) — підприємства державного «Укроборонпрому», що постачає у війська непридатні 120-мм міни, ну і**
>
> **2) — ще привілейовані приватні оборонні компанії наближених до влади військових олігархів - тих, хто наживається на війні.**

1) — По-перше, бронь тепер діє тільки до 28 лютого 2025 року.

> Тобто та ж сама держава, яка вчора дозволила забронювати складальників дронів, конструкорів, програмістів на півроку, сьогодні каже - стоп! - тільки до кінця лютого. Що, після 28 лютого дрони вже не потрібні?..

2) — З 28 лютого скасовують дозволене не так давно 100% бронювання співробітників оборонних підприємств.

> Тепер тільки 50%. Тобто, можна і 100% - але за згодою лампасних чиновників Міноборони, які суб'єктивно вирішуватимуть, яке підприємство потребує якої кількості співробітників.

На початку цього року теж було 50% + дозвіл Генштабу, і поки підприємства чекали дозволу чиновників ГШ, у них забирали в армію половину співробітників, підприємства не могли виконати держоборонзамовлення, війська не отримували дрони.

— Тепер знову повернення до старої, корупційної та руйнівної для нашої оборони практики.

Для малих приватних інноваційних підприємств оборонної промисловості повернення до норми бронювання 50% від кількості військовозобов'язаних означатиме смерть:

— зазвичай у таких компаніях працюють 10-20-50 осіб, кожна з яких незамінна на своєму місці, володіє унікальними знаннями, навичками, досвідом - мобілізація половини цих людей зупинить розробку і виробництво зброї, і зробить неминучою нашу поразку у війні.

Нагадаю, що

1) — саме дрони, ті самі «весільні дрони» Рєзнікова вже зіграли ключову роль у цій війні,

але тепер, виявляється,

2) — потрібні не дрони, а люди,

тому що

3) — **влада вперто не хоче мобілізувати молоде покоління, і дочиста вигрібає середнє і старше, в надії отримати якісь голоси на можливих після війни виборах**.

Тільки виборів не буде - з такою політикою ми програємо війну, і українських виборів тут точно вже не буде.

Очевидно, що

— втративши половину військовозобов'язаних працівників, українські малі оборонні компанії, яких понад 70% в українській обороні, не виконають держоборонзамовлення, на фронт не потраплять дрони, а дефіцитні кадри - інженери, конструктори, електронщики, програмісти - заберуть ТЦК, ну а рештки людського ресурсу після ліквідації приватної оборонної промисловості підберуть наближені до влади олігархи, які наживаються на війні.

Ще «новація» - **тепер не можна забронювати співробітника/працівника, який квартал не пропрацював на оборонному підприємстві.**

Тобто,

— ви берете інженера на роботу, офіційно, і не можете забронювати - і він одразу ж стає жертвою ТЦК, тому що підприємство саме офіційно

повідомляє ТЦК, що у нього працює військовозобов'язаний, який не підлягає бронюванню.

Розумієте, який треш?

- Щоб забронювати співробітника, треба щоб він 3 місяці офіційно пропрацював і при цьому його запросто можуть мобілізувати.

Де логіка? У чому вона?.. Така норма закону прямо спрямована на знищення української оборонки.

Крім того, з 28 лютого

— **всі підприємства позбавляються статусу *«критично важливого виробництва»***, який дає право на бронювання співробітників.

Це взагалі юридичний нонсенс - держава заднім числом змінює закони, не тримає свого слова.

Тобто,

— оборонні компанії, які з боєм, кров'ю, терпінням пройшли всі захмарні бюрократичні процедури, і отримали статус «критично важливого», скажімо, до березня, чи квітня наступного року, тепер його втратять.

Разом з тим,

— статус «критично важливого» і право бронювати співробітників отримають великі компанії наближених олігархів - які платять ЄСВ понад 1,5 млн євро, або мають дохід у валюті понад 32 млн євро, у кого вартість активів понад 200 млн грн, або чистий дохід понад 1,5 млрд грн.

А їхні ***власники***, ***члени наглядових рад*** **тепер 100% бронюються.**

Така ось соціальна справедливість...

Наші розумники в парламенті та уряді, які ухвалюють такі "чудові" закони й постанови, здається, абсолютно не знають історії - не знають, як

— у Великій Британії та Німеччині в роки Першої світової війни силоміць - ПРИМУСОВО! - під страхом суворого покарання повертали з фронту кваліфікованих робітників та інженерів на оборонні заводи.

Повертали силоміць навіть тих, хто пішов добровольцем на війну.

Наші розумники нічого не знають про те, як

— у роки Другої світової війни в Британії, США, Німеччині, СРСР запроваджували суворі закони і жорстокі покарання за відправлення на фронт професіоналів - виробників озброєння і військової техніки.

Наші розумники знищивши оборонну промисловість тим самим знищать країну, залишивши армію без дронів і ребів.

Амінь…

***

№ 349

Юрий Касьянов 2024-11-27 ... ×

3 ч. ·

Коли депутат парламенту, член комітету з безпеки, оборони та розвідки заявляє, що мінометні міни просто відсиріли, то я розумію, що хтось ідіот - або ми, або вони.

Коли уряд своїми постановами знищує українську оборонку (дивись попередній мій пост), і водночас дає преференції великому бізнесу, у мене виникає те саме запитання: хто тут ідіоти - ми чи вони?...

Коли щодня ми втрачаємо людей і території, і ворог не приховує своїх планів щодо окупації всієї України, але хтось відмовляється перетворити країну на справжній військовий табір, провести справжню загальну мобілізацію, припинити витрачати гроші на всілякі непотрібні дурниці під час останньої війни за незалежність, після якої, можливо, не буде вже й самої України, я не розумію, хто тут ідіоти? Ми, чи вони?..

Можливо, ми тут усі ідіоти. І ті, хто робить ідіотські речі, і ті, хто дозволяє цей ідіотизм робити. Кінець для всіх буде однаковий - для мене десь на підвалі фсб, для депутата Веніславського - на дивані в Парижі.

Американський фільм «Ідіократія» - це про нас. Там розповідається, як абсолютно середні люди з 2005 року потрапили у 2505 рік, у майбутнє, де людство отупіло, середній рівень IQ знизився зі 110 до 20 балів, основною розвагою населення є перегляд порнофільмів, а з кранів замість води тече енергетичний напій, яким також поливають поля, через що нічого не росте. Але хоч би якими тупими були люди майбутнього, вони визнали високі розумові здібності людини з минулого, і взяли його до уряду.

У нас розумних в уряд не беруть.

***

№ 350

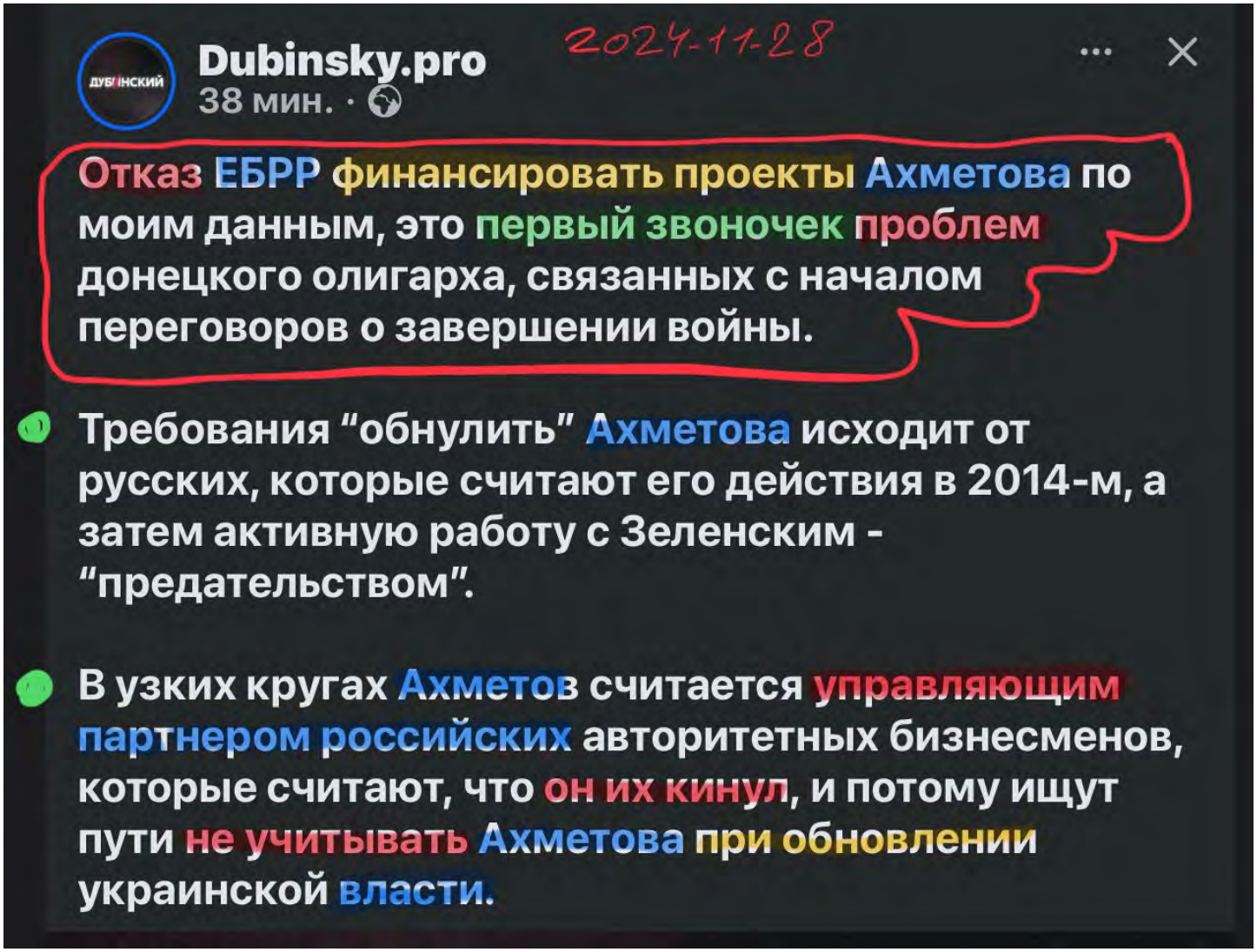
Dubinsky.pro
38 мин. ·
2024-11-28
Отказ ЕБРР финансировать проекты Ахметова по моим данным, это первый звоночек проблем донецкого олигарха, связанных с началом переговоров о завершении войны.
Требования “обнулить” Ахметова исходит от русских, которые считают его действия в 2014-м, а затем активную работу с Зеленским - “предательством”.
В узких кругах Ахметов считается управляющим партнером российских авторитетных бизнесменов, которые считают, что он их кинул, и потому ищут пути не учитывать Ахметова при обновлении украинской власти.

***

№ 351

Dubinsky.pro 2024-11-27
2 ч. ·

Срочная поездка Ермака в США связана не с войной, и не с ужасающим положением на фронте, а с его собственной за&ницей.

По моим данным, переходная команда Трампа высказала пожелание, чтобы и духу Ермака не было в момент инаугурации Трампа. Это одно из ключевых условий конструктивного диалога.

Пожелание вполне очевидное. По-первых, в понимании американцев, Ермак - кидала, который создал кучу проблем Трампу в 19-20 годах.

Во-вторых, это агент влияния Демпартии США, которая управляет им через клан Кучмы-Пинчука, Левочкина (тоже птенец Кучмы), и через связи с МИ-6, на кукане у которой кардинал Вермишелье сидит после слива операции "вагнеровцев" своим кремлевским дружкам.

Безусловно, памятуя попытку импичмента 2019 года, команда Трампа не будет оказывать никакого прямого влияния на Зеленского по поводу Ермака. Ему просто введут санкции Госдепа или OFAC за участие в значительной коррупции, и дело с концом.

Сейчас Ермак через лоббистов экстренно пытается решить свою проблему, и клянется в верности "республиканцам". Однако, по моим данным, успех ему не светит.

В любом случае, еще до нового года будет уволен главмусор режим Татаров. Причина - все та же коррупция, а также действия, направленные на дискредитацию Трампа с помошью к/п 42020000000002261.

По сути, это классическая вилка.

Ермак без Татарова - это торт "Наполеон", но без яиц.

***

№ 352

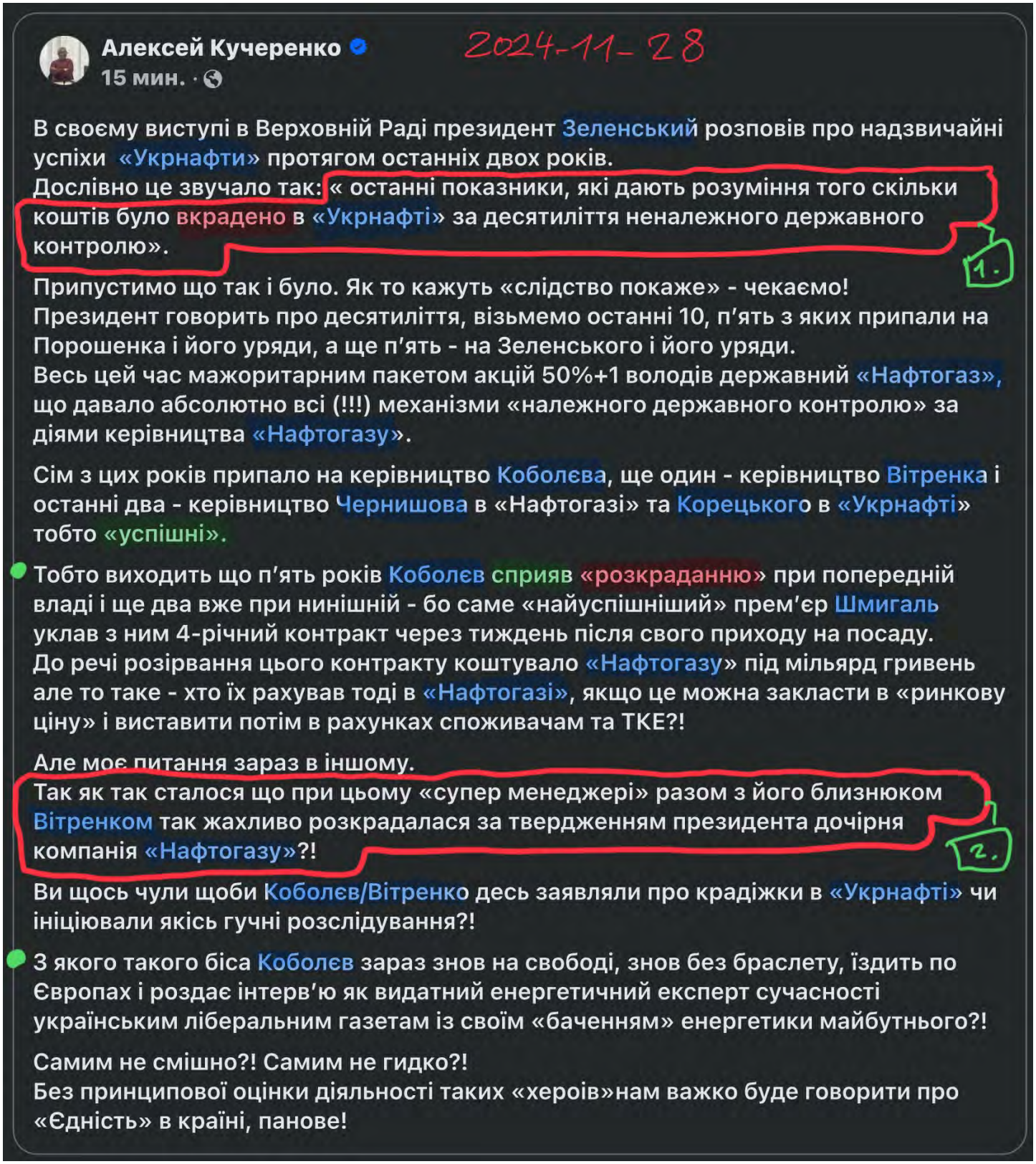

Алексей Кучеренко 2024-11-28
15 мин. ·

В своєму виступі в Верховній Раді президент Зеленський розповів про надзвичайні успіхи «Укрнафти» протягом останніх двох років.
Дослівно це звучало так: « останні показники, які дають розуміння того скільки коштів було вкрадено в «Укрнафті» за десятиліття неналежного державного контролю».

1.

Припустимо що так і було. Як то кажуть «слідство покаже» - чекаємо!
Президент говорить про десятиліття, візьмемо останні 10, п'ять з яких припали на Порошенка і його уряди, а ще п'ять - на Зеленського і його уряди.
Весь цей час мажоритарним пакетом акцій 50%+1 володів державний «Нафтогаз», що давало абсолютно всі (!!!) механізми «належного державного контролю» за діями керівництва «Нафтогазу».

Сім з цих років припало на керівництво Коболєва, ще один - керівництво Вітренка і останні два - керівництво Чернишова в «Нафтогазі» та Корецького в «Укрнафті» тобто «успішні».

Тобто виходить що п'ять років Коболєв сприяв «розкраданню» при попередній владі і ще два вже при нинішній - бо саме «найуспішніший» прем'єр Шмигаль уклав з ним 4-річний контракт через тиждень після свого приходу на посаду.
До речі розірвання цього контракту коштувало «Нафтогазу» під мільярд гривень але то таке - хто їх рахував тоді в «Нафтогазі», якщо це можна закласти в «ринкову ціну» і виставити потім в рахунках споживачам та ТКЕ?!

Але моє питання зараз в іншому.
Так як так сталося що при цьому «супер менеджері» разом з його близнюком Вітренком так жахливо розкрадалася за твердженням президента дочірня компанія «Нафтогазу»?!

2.

Ви щось чули щоби Коболєв/Вітренко десь заявляли про крадіжки в «Укрнафті» чи ініціювали якісь гучні розслідування?!

З якого такого біса Коболєв зараз знов на свободі, знов без браслету, їздить по Європах і роздає інтерв'ю як видатний енергетичний експерт сучасності українським ліберальним газетам із своїм «баченням» енергетики майбутнього?!

Самим не смішно?! Самим не гидко?!
Без принципової оцінки діяльності таких «героїв»нам важко буде говорити про «Єдність» в країні, панове!

***

№ 353

Вчергове депутати, як заправські урінотерапевти, полікували електорат. Цього разу про 120 мм мінометні міни

2024-11-27

Кевлюк

"Міжвідомча комісія з розслідування нештатного спрацювання 120-мм мін з'ясувала, що головними причинами інцидентів були зниження температури і підвищена вологість. Про це 26 листопада розповів член комітету Верховної Ради з питань національної безпеки, оборони та розвідки Федір Веніславський"

> https://gordonua.com/ukr/news/military-actions/slidcha-komisija-nazvala-prichini-intsidentiv-iz-minami-120-mm-jaki-postachali-silam-oboroni-ukrajini-1725515.html

В 1987, в курсантські роки, взимку за температури біля -30 і вологості більше 90% на полігоні Луга Ленінградської області ми стріляли зі 120 мм мінометів 2б11 мінами ледь не довоєнного виробництва.

> — Тобто боєприпаси пролежали на складах років 30-40.
>
> — Єдиний випадок нештатного спрацювання - курсант забув навісити додаткові пучки пороху і міна на вишибнову заряді улетіла метрів на 200 замість 5 км, як задумувалося.

До чого то я?

Ні температура, ні вологість не впливають ні на міну, ні на порохові заряди, якщо вони зберігаються згідно правил.

Щодо випадків, коли міна не вибухає біля цілі:

> 1) — або не спрацював підривник,
>
> 2) — або міна споряджена вибухівкою неналежної якості.

Які проблеми Пенсонінформбюро бачить у цій справі?

(1) - на ***заводі-виробнику порохів*** працюють безрукі фахівці, які накосячили з рецептурою і той порох тупо не горить як слід. Або їм дали такі компоненти, з котрих пороху не звариш;

(2) - на ***заводі-виробнику мін*** відсутнє обладнання для заливки під тиском вибухівки в корпуса мін (колишній міністр інфраструктури В.Омелян пише про відсутність філінгових машин в українському ОПК);

(3) - на всіх заводах ***<u>хтось закупив все саме дешеве</u>*** замість встановленого конструкторською та технологічною документацією.

Куди поділася решта фінансування - хай НАБУ-САП-ДБР-ВКР СБУ розбираються;

(4) — ***<u>воєнприйомка</u>***, котра пропустила цю партію мін у війська, має отримати реальні терміни за гратами.

Рис 1. Рожевий патрон - вишибний заряд. Звичайний мисливський патрон 16 калібру з нітрогліцериновим порохом.

Поряд праворуч - два підривники ГВМЗ.

> Навряд чи Українах їх сама виробляє, або зі складів, або купили десь. Нічого такого, на що впливає температура чи вологість, там немає.

Взрыватель ГВМЗ

Взрыватель ГВМЗ (головной взрыватель мгновенного и замедленного действия) отличается от всех рассмотренных выше взрывателей тем, что в нем имеется ударный механизм термопневматического действия (а не накольного).

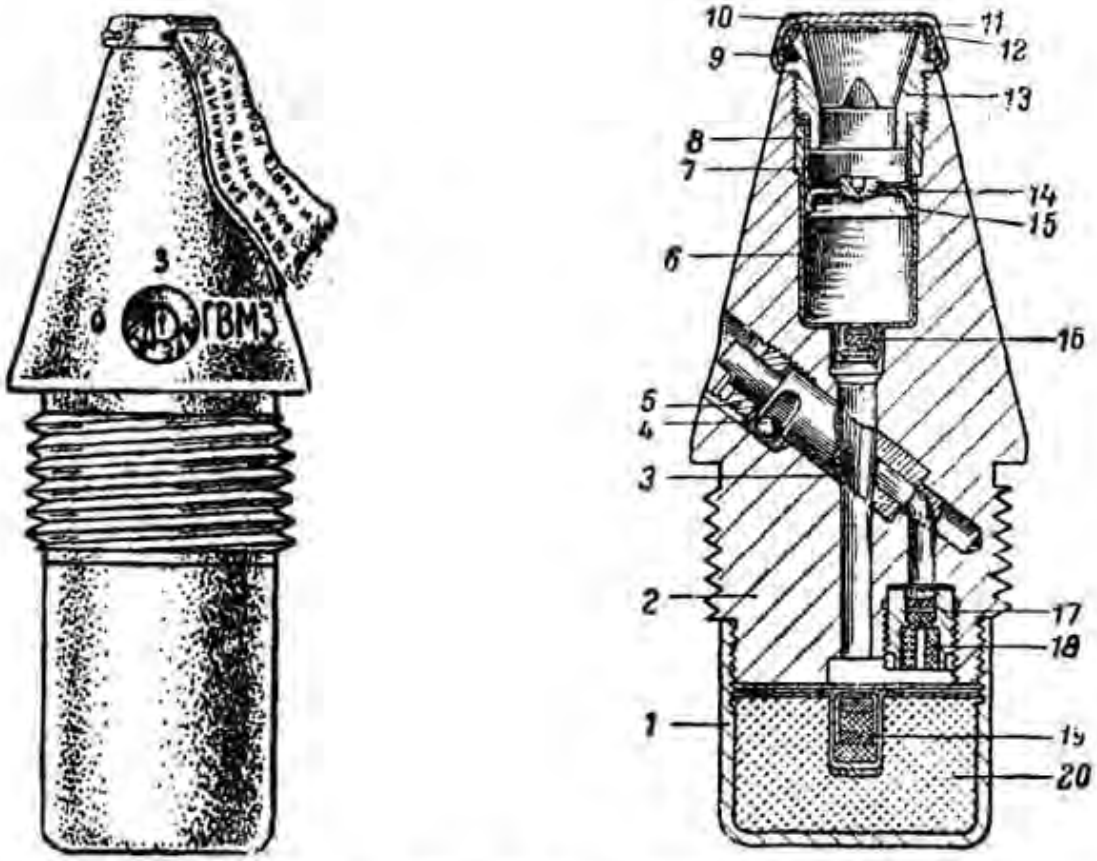

Рис. 98. Головной взрыватель ГВМЗ:

1 — стакан детонатора; 2 — корпус; 3 — установочный кран; 4 — шарик; 5 — гайка крана; 6 — гильза; 7 — предохранительная гильза; 8 — опорное кольцо; 9 — вилка; 10 — колпачок; 11 — кольцо; 12 — мембрана; 13 — головная втулка; 14 — шайба; 15 — кожаный обтюратор; 16 — капсюль-воспламенитель; 17 — втулка замедлителя; 18 — пороховой замедлитель; 19 — капсюль-детонатор; 20 — детонатор

Взрыватель ГВМЗ (рис. 98) предназначался раньше для осколочно-фугасных и осколочных снарядов 122-*мм* гаубиц и фугасных снарядов 280-*мм*. Затем он применялся для окончательного снаряжения 107- и 120-*мм* осколочно-фугасных и дымовых мин. В настоящее время взрыватель ГВМЗ (минный) вновь комплектуется только с 120-*мм* осколочно-фугасными минами.

Рис 2. ГВМЗ в розрізі. Зберігаються в цинку. Пофігу дощь і мороз.

Рис 3. Приклад, як зберігати міни неправильно. Уразливість - білі порохові навіски. Але навіть мокра все одно спрацює.

***

№ 354-1

We must not let Russia win

Today, the vital task to advocate for is to end the war and to bring a lasting peace back to Europe. We are grateful to the Nordic countries, the Baltics and Poland for supporting President Zelenskyy’s Peace Formula that aims to achieve that, H.E. Mr. Andrii Yermak, Head of the Office of the President of Ukraine, writes.

Uppdaterad: 26 november 2024, 19:07

Andrii Yermak, Head of the Office of the President of Ukraine.Foto: Press

November 19, 2024, marked 1.000 days of russian full-scale aggression against Ukraine. 1.000 days of unrelenting bombing, lost lives and wide- spread destruction, but at the same time of extraordinary courage and unprecedented solidarity.

We are profoundly grateful to all our partners for their staunch support. The Nordic and Baltic states (NB8) and Poland, as true friends, have been standing with Ukraine unwaveringly from the first days of the invasion, and are among the largest providers of assistance to Ukraine.

We commend the active presidency of Sweden in both NB8 and N5 formats this year. Moreover, Ukraine highly appreciates the NB8 and Poland's support on its path to EU and Nato membership. We trust in Poland's continued, strong advocacy in this matter during its upcoming Presidency in the Council of the EU.

Today, the vital task to advocate for is to end the war and to bring a lasting peace back to Europe. We are grateful to NB8 and Poland for supporting President Zelenskyy's Peace Formula that aims to achieve that.

The Victory plan of President Zelenskyy, which strengthens the Peace Formula, consists of five points:

1. An invitation for Ukraine to join Nato.
2. Increased military support without restrictions on weaponry use.
3. A non-nuclear deterrence package.

4. Granting an access to Ukraine’s critical raw materials for her partners.
5. Replacement of US military contingents in Europe with Ukrainian units.

As President ***Zelenskyy*** emphasizes, ”if we start moving with this plan now, we can manage to end the war no later than next year.”

The implementation of the first three points would put Ukraine in an advantageous negotiating position when engaging in talks with Russia. Extending an invitation to Ukraine would not generate any obligations for Nato allies under Article 5. However, it would encourage Russia to turn to diplomacy and undermine Putin’s intention to continue the war.

On the other hand, various proposed peace initiatives that entail a ceasefire with no ironclad security guarantees for Ukraine, would invite Russia to start another full-scale invasion in the near future.

Fruitful negotiations are only possible when all belligerent parties have a will to stop fighting. In addition, the situation must be reversed to at least the state of February 23, 2022. That would be a starting point for further settlement since swath of Ukraine had been occupied before the date. But Russia shows no signs of such willingness, as it continues to escalate:

Putin has deployed 11.000 North Korean troops to Ukraine`s border, with the potential to increase this number to 100.000. Russia`s launch of a nuclear-capable medium-range hypersonic missile at Dnipro last week, coupled with Putin threats of further strikes, demonstrates once again that Moscow has no interest in peace.

Each russian strike and nuclear threat must be met with unwavering resolve. Strengthening the sanction regime coupled with boosting the military and civilian capabilities of Ukraine, especially our air defences, should follow immediately. The support of Ukraine in the face of these challenges should be steadfast, durable and long-term.

A thousand days of war poses a tremendous challenge for the world. It is high time to reconsider the paradigm of the European security. Europe needs to step up and establish its own robust strategic approach. By strengthening the defence, economic, and diplomatic domains, Europe can achieve lasting peace, security and economic stability.

In this regard, NB8 states and Poland could play a crucial role in consolidating European countries to build a new security architecture, based on international law, effective deterrence, defence, and resilience. The largest armed seizure of a sovereign states territory since World War II must not be allowed.

Ensuring Ukraine’s victory in the war is a central pillar in any credible strategy to address the russian threat. Moscow can only be engaged in genuine negotiations when the Kremlin sees its current strategy failing. Diplomacy has no prospects

without force to back it up. There should be n iillusion that appeasing an aggressor will lead to lasting peace.

The concept of ”peace through strength” has proven its effectiveness throughout the world’s history. Now, it is time to use it once again.

H.E. Mr. Andrii Yermak, Head of the Office of the President of Ukraine.

***

№ 354-2

Ми не повинні дозволити Росії перемогти

Сьогодні життєво важливе завдання, за яке варто відстоювати, полягає в тому, щоб покласти край війні та повернути міцний мир до Європи. Ми вдячні скандинавським країнам, Балтії та Польщі за підтримку Формули миру президента Зеленського, яка спрямована на досягнення цього, Його Е.Е. Пан Андрій Єрмак, керівник Офісу Президента України, пише.

Оновлено: 26 листопада 2024 року, 19:07

Андрій Єрмак, керівник Офісу Президента України

19 листопада 2024 року ознаменувався 1000 днів повномасштабної російської агресії проти України. 1000 днів невблаганних бомбардувань, втрачених життів і широкомасштабних руйнувань, але в той же час надзвичайної мужності і безпрецедентної солідарності.

Ми глибоко вдячні всім нашим партнерам за їхню тверду підтримку. Країни Північної та Балтії (NB8) та Польща, як справжні друзі, непохитно стоять з Україною з перших днів вторгнення і є одними з найбільших постачальників допомоги Україні.

Ми високо дякуємо активне головування Швеції як у форматах NB8, так і N5 цього року. Крім того, Україна високо цінує підтримку NB8 та Польщі на шляху до членства в ЄС та НАТО. Ми віримо в продовження, сильну адвокацію Польщі в цьому питанні під час її майбутнього головування в Раді ЄС.

Сьогодні життєво важливе завдання, за яке варто відстоювати, полягає в тому, щоб покласти край війні та повернути міцний мир до Європи. **Ми вдячні NB8 та Польщі за підтримку формули миру президента Зеленського, яка спрямована на досягнення цього.**

План перемоги президента Зеленського, який зміцнює формулу миру, складається з п'яти пунктів:

> **1. Запрошення для України приєднатися до НАТО.**
>
> **2. Підвищена військова підтримка без обмежень на використання зброї.**
>
> **3. Пакет неядерного стримування.**
>
> **4. Надання доступу до критичної сировини України для її партнерів.**
>
> **5. Заміна військових контингентів США в Європі українськими підрозділами.**

Як підкреслює президент ***Зеленський***,

> "якщо ми почнемо рухатися з цим планом зараз, ми зможемо закінчити війну не пізніше наступного 2025 року".

Реалізація перших трьох пунктів поставить Україну в вигідну переговорну позицію під час переговорів з Росією.

> **— Запрошення до України не створить жодних зобов'язань для союзників по НАТО за статтею 5. Однак це спонукало б Росію звернутися до дипломатії та підірвати намір Путіна продовжувати війну.**

З іншого боку,

> — різні запропоновані мирні ініціативи, які передбачають **припинення вогню без гарантій безпеки** для України, **запросять Росію розпочати ще одне повномасштабне вторгнення найближчим часом.**

Плідні переговори можливі лише тоді, коли всі воюючі сторони мають волю припинити боротьбу.

Крім того,

— **ситуація повинна бути змінена принаймні станом на 23 лютого 2022 року**.

Це було б відправною точкою для подальшого врегулювання, оскільки смуга України була окупована до дати.

Але Росія не демонструє ознак такої готовності, оскільки вона продовжує ескалацію:

1) — Путін розгорнув 11 000 північнокорейських військовослужбовців на кордоні України, з потенціалом збільшити цю кількість до 100 000.

2) — Запуск Росією ядерної гіперзвукової ракети середньої дальності в Дніпрі минулого тижня в поєднанні з погрозами Путіна подальших ударів

ще раз демонструє, що Москва не зацікавлена в мирі.

Кожен російський удар і ядерна загроза повинні зустрічатися з непохитною рішучістю.

— Посилення режиму санкцій у поєднанні з підвищенням військових та цивільних можливостей України, особливо нашої протиповітряної оборони, **має наступити негайно**.

Підтримка України перед обличчям цих викликів повинна бути непохитною, довговічною та довгостроковою.

Тисяча днів війни становить величезний виклик для світу. Настав час переглянути парадигму європейської безпеки. Європі потрібно активізуватися і створити власний надійний стратегічний підхід. Зміцнюючи оборонну, економічну та дипломатичну сфери, Європа може досягти міцного миру, безпеки та економічної стабільності.

У зв'язку з цим держави NB8 та Польща можуть відігравати вирішальну роль у консолідації європейських країн для побудови нової архітектури безпеки, заснованої на міжнародному праві, ефективному стримуванні, обороні та стійкості.

— Найбільше збройне захоплення території суверенних держав з часів Другої світової війни не повинно бути допущено.

Забезпечення перемоги України у війні є центральним стовпом у будь-якій надійній стратегії вирішення російської загрози.

Москва може брати участь у ***справжніх переговорах*** лише тоді, коли Кремль бачить, що його нинішня стратегія зазнає невдачі.

Дипломатія не має перспектив без сили, щоб її підпіряти. Повинна бути ілюзія, що заспокоєння агресора призведе до міцного миру.

Концепція "мир через силу" довела свою ефективність протягом усієї світової історії. Тепер настав час використати його ще раз.

Н.Е. Пан Андрій Єрмак, керівник Офісу Президента України.

***

№ 354-3

Інформаційні вектори з просування українського інтересу

2024-11-27

Кущ

На цей раз - скандинавський напрямок.

Публікація в провідному шведському ЗМІ - стаття керівника ОП Андрія Єрмака.

Ключові тези:

1. Переговори про мир можливі за умови, коли обидві сторони війни готові припинити бойові дії.

2. Ситуацію необхідно повернути у стан на 23.02.2022.

3. Припинення війни без гарантій безпеки для України може призвести до розморозки війни у майбутньому.

4. Дипломатія має бути підкріплена силою.

5. Концепція "мир через силу" може привести до необхідного результату.

***

№ 355-1

Безвідносно бракованих мін - я зібрав з відкритих джерел дані про норови в "Укроборонпромі" часів Камишина, тобто 2023-2024 роки

2024-11-28

Ніколов

Прям зірковий портрет вийшов по "Павлоградському хімзаводу". Його очолює Леонід Шиман, який офіційно зібрав мінімум три підозри в корупційних злочинах. Але його не тільки не звільняють, але й навалюють в кратер суперконтракти

Ще один цікавий нюанс. Виявилось, що воєнпред Міноборони, закріплений за заводом Шимана, має дружину, яка працює на цьому заводі. І отримує у Шимана дуже хорошу зарплату в 1 мільйон гривень на рік. М'яко кажучи, це не виглядає як запобіжник проти прийомки Міністерством оборони можливих неякісних товарів з цього заводу Укроборонпрому.

***

№ 355-2

Влада з різних міркувань продовжує приховувати, який саме державний завод «Укроборонпрому» виготовив браковані міни для ЗСУ

Ок. Тоді давайте просто подивимось на норови, які зараз панують в «Укроборонпромі». Розберемо на прикладі одного з його підприємств – «Павлоградський хімічний завод».

Павлоградський хімзавод («ПХЗ») вже багато років очолює незмінний Леонід Шиман. Він є реальним уособленням відсутності покарання за корупцію в Україні. На ньому щонайменше три кримінальних провадження за корупцію.

Одне про виробництво нелегальної "бодяги" а-ля бензин на території заводу.

Друге через примус покупців продукції ПХЗ укладати договори не напряму, а через «прокладки», на яких і осідала маржа.

Третє від НАБУ і САП за історію 2016 року, яку розкрили "Наші гроші" (да-да, це не шуткі). Тоді завод Шимана законтрактував імпортні труби за 2 мільйони доларів у американського жуліка, якого навіть в США тоді вже знали як жуліка.

Отже, ще раз. Державним заводом багато років керує людина, офіційно запідозрена в корупції по найрізноманітніших напрямках. Однак його ніхто не звільняє. Ба більше, відомства Камишина та Умєрова навалють на завод Шимана багатомільярдні контракти по виготовленню зброї. Як гадаєте, це впливає на спроможність ЗСУ воювати з рашистами?

https://nashigroshi.org/2024/11/28/koruptsiyni-kharakterystyky-ukrains-koho-vyrobnyka-zbroi-pkhz/

***

№ 355-3

Корупційні характеристики українського виробника зброї: «ПХЗ»

Куратор оборонпрому Олександр Камишин і міністр оборони Рустем Умєров

2024-11-28

Влада з різних міркувань продовжує приховувати, який саме державний завод «Укроборонпрому» виготовив браковані міни для ЗСУ. Ок. Тоді давайте просто подивимось на норови, які зараз панують в «Укроборонпромі». Розберемо на прикладі одного з його підприємств – «Павлоградський хімічний завод».

Раніше на ньому утилізували паливо з ракет, які ми мали знищити по Будапештському меморандуму. А зараз Росія регулярно обстрілює його ракетами. І нещодавно навіть уразила один з наших протиракетних «Патріотів», що прикривав саме павлоградський напрямок.

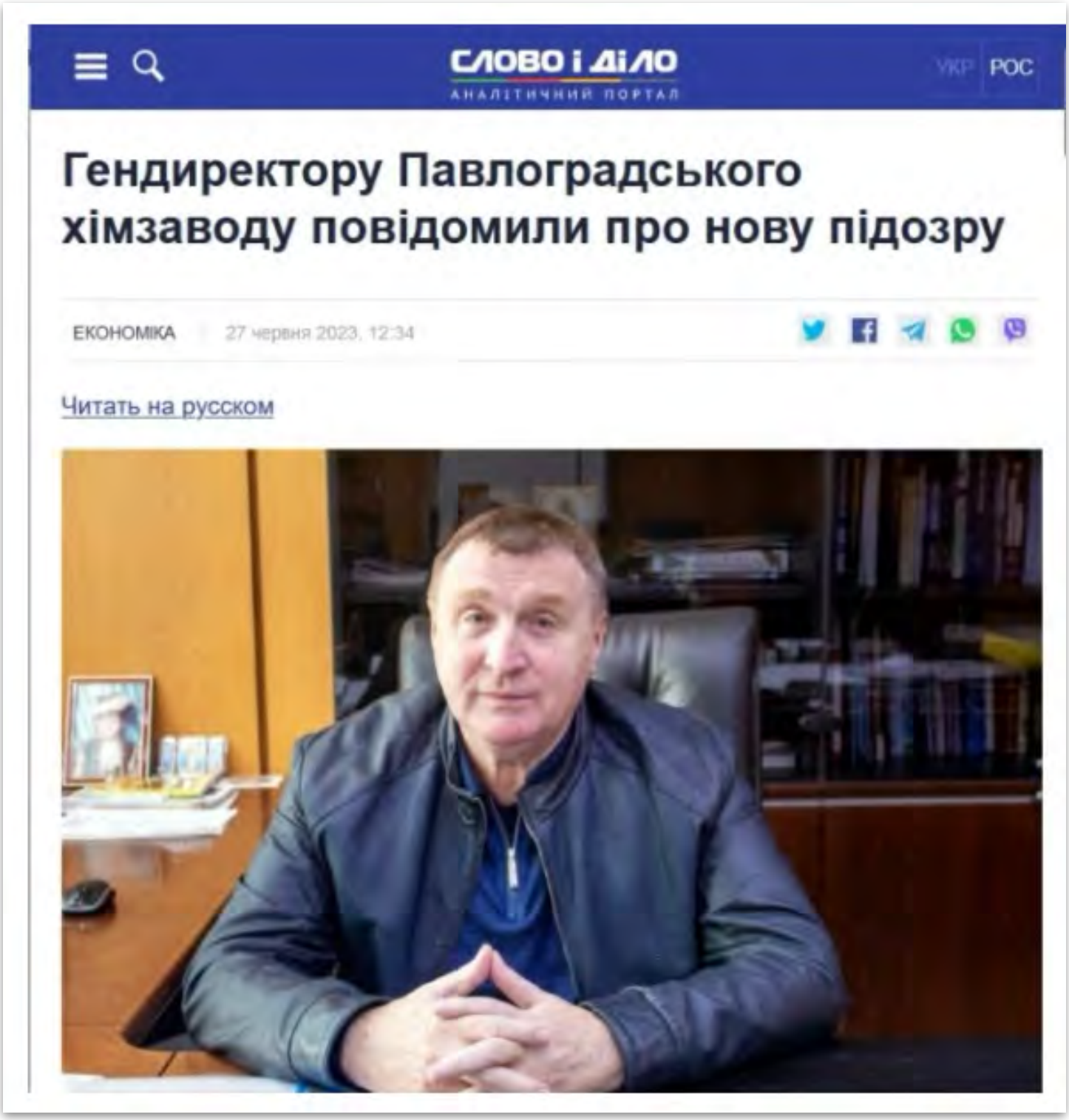

Павлоградський хімзавод («ПХЗ») вже багато років очолює незмінний Леонід Шиман. Він є реальним уособленням відсутності покарання за корупцію в Україні.

У 2014-2016 роках на території ПХЗ було організоване нелегальне виробництво низькоякісного палива. Це так звана «бодяга», яка по дешевці продається потім на невибагливих заправках. Однак те кримінальне провадження не привело його в тюрму, і він продовжив керувати заводом.

На початку 2024 року НАБУ і САП оголосили Шиману підозру в корупційному злочині (провадження №42016040010000006). Йому інкримінували те, що він та підлеглі відмовляли покупцям продукції ПХЗ в

укладанні прямих договорів поставки продукції. По суті примушували купувати через «прокладки», на яких і осідала маржа.

Ця справа вже розглядається у ВАКС по суті. Але Шиману дозволили не сидіти в СІЗО, бо він же ж поважна людина і має виробляти зброю. Тільки й розмов, що він є власником патентів на зброю, і якщо його хтось зачепить, то він може заблокувати наше виробництво.

НАБУ і САП викотили Шиману другу підозру вже влітку цього року (провадження №52018000000000733). Причому йому інкримінували корупційний епізод, про який вперше написали «Наші гроші» ще у 2016 році. Тоді «Павлоградський хімзавод» за 2 мільйони доларів купив труби у американської фірми «Petroleum&Materials Llc». Цю фірму очолював такий собі Дьюван Бачай, про якого на момент укладання угоди з «ПХЗ» вже було відомо в США, що він та його дружина мали звинувачення у шахрайстві. Вони отримали страховку за нібито померлого від гепатиту чоловіка, а потім хотіла збільшити виплату, посилаючись на результати ексгумації про смерть від пострілу з вогнепальної зброї. Насправді той був живий. І от саме цьому жуліку Шиман замовив труби на мільйони доларів.

А є ще кримінальне провадження 52019000000000537, про те що завод раніше закуповував вимірювальні прилади за завищеними цінами. Тут Шиману не тільки висунули звинувачення, але й арештували його рахунки в банках з 50 мільйонами гривень.

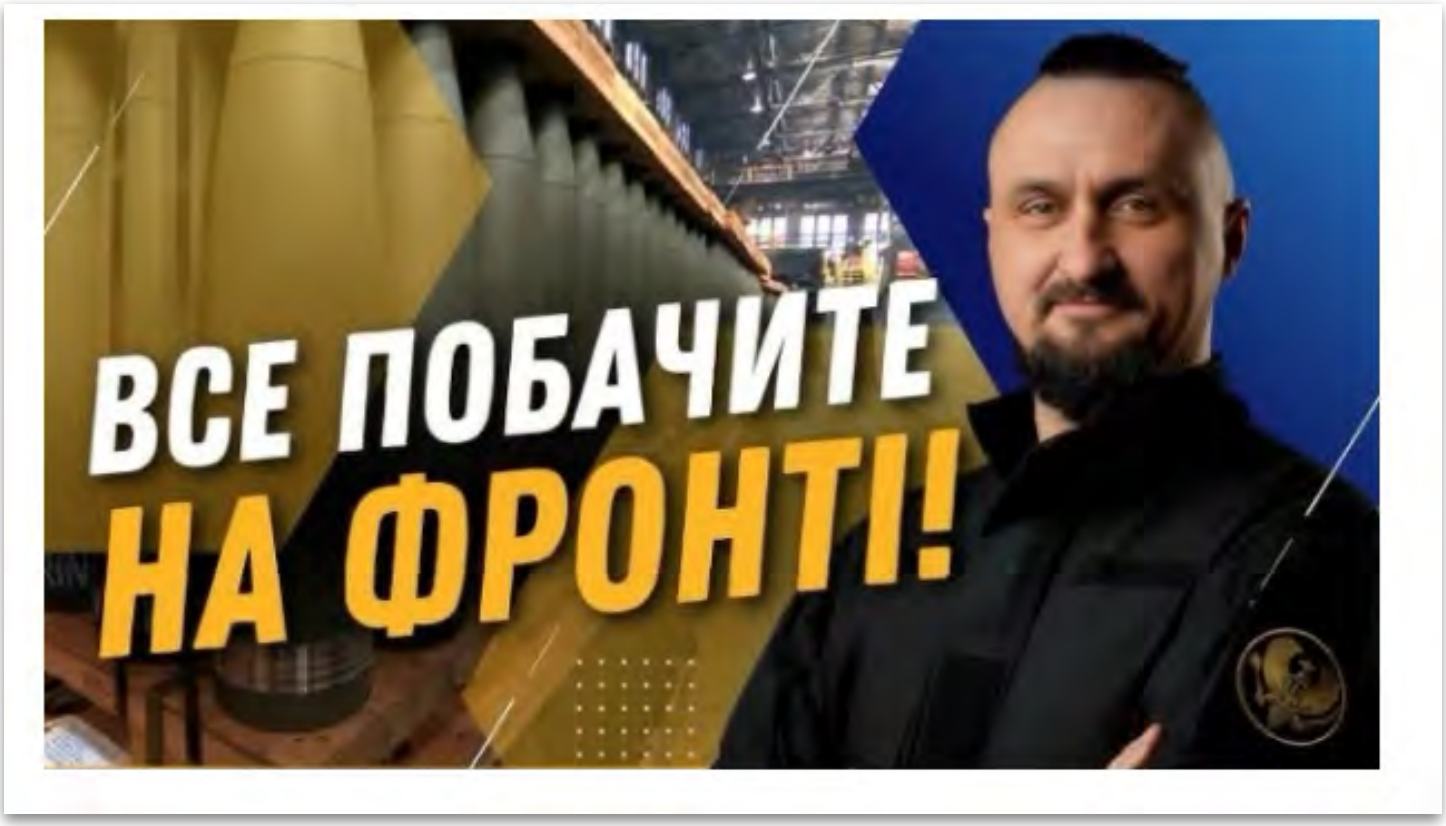

Але всі ці корупційні негаразди ніяк не впливають на статус Шимана в очах Зеленського і Єрмака. В березні 2023 року його призначили генеральним конструктором зі створення боєприпасів і вибухових речовин. Це, так би

мовити, найголовніший чиновник-інженер в Україні по цьому напрямку. Відповідно це відбилось на державних замовленнях для «ПХЗ», які організовував Олександр Камишин. Він також у березні 2023 року був призначений міністром стратегічної промисловості. А цієї осені був підвищений до радника Зеленського зі стратегічних питань. І Шимана навіть не відсторонюють від роботи під час розгляду корупційних звинувачень в суді.

Ось це протокол лише однієї з нарад, проведених під дахом Міністерства оборони. Тут прямо очевидно, як генерал-майор Замотаєв доводить до свідомості всіх присутніх «необхідність виконання вимог рішень Ставки Верховного Головнокомандуючого ЗСУ та Ради національної безпеки щодо невідкладного укладання контрактів на постачання боєприпасів в першу чергу з вітчизняним виробником».

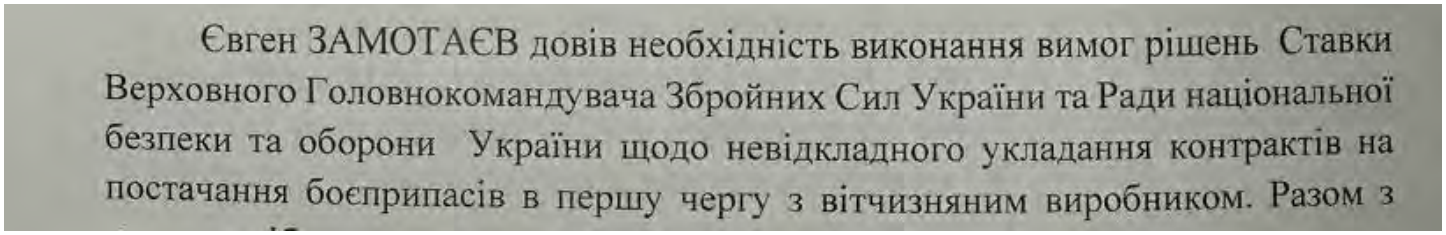
Євген ЗАМОТАЄВ довів необхідність виконання вимог рішень Ставки Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України та Ради національної безпеки та оборони України щодо невідкладного укладання контрактів на постачання боєприпасів в першу чергу з вітчизняним виробником. Разом з

І один з цих виробників, можливо, найбільший з точки зору отриманих мільярдів – це «Павлоградський хімзавод». Який очолює генеральний конструктор України Шиман, у якого за душею купа корупційних справ.

Ще один факт навряд чи у кого залишить сумніви у поблажливості Міністерства оборони до якості боєприпасів Шимана. Справа в тому, що прийомкою продукції та оцінкою роботи ПХЗ займається військовий представник Міноборони Михайло Шкуренко. Разом із тим, дружина військпреда Вікторія Шкуренко працює на «Павлоградському хімзаводі» й отримує від Шимана дуже пристойну зарплату – 1 мільйон гривень на рік. Про це написано прямо в декларації воєнпреда. І оскільки це відкрита інформація, то, мабуть, в Міноборони мали б знати за ймовірний конфлікт інтересів їхнього підлеглого. А значить знали і не зважали.

Леонід Шиман у суді

Отже, ще раз. Державним заводом багато років керує людина, офіційно запідозрена в корупції по найрізноманітніших напрямках. Однак його ніхто не звільняє (не відстороняє). Ба більше, відомство Камишина та його наступника Германа Сметаніна навалює на підприємство, очолюване Шиманом, багатомільярдні контракти по виготовленню зброї. Як гадаєте, це впливає на спроможність ЗСУ воювати з рашистами?

Юрій Ніколов, «Наші гроші»

***

№ 356

Vitaliy Shabunin
42 мин. ·

2024-11-28

Наглядову раду Агенції оборонних закупівель (АОЗ) досі не сформовано!

Загалом управлінська ганьба з формуванням наглядової ради АОЗ триває вже сьомий місяць. СЬОМИЙ!

🤦 За цей час Міноборони так і НЕ забезпечило укладення договорів з хоча б мінімальною кількістю (3) членів наглядової ради, що б зробило її правомочною.

11-го жовтня – внаслідок скандалу зі спробою знищення АОЗ – Міноборони нарешті спромоглось винести кандидатури членів наглядової на погодження Кабміну.

Але після цього – станом на сьогодні – Міноборони забезпечило укладання догорів лише з двома членами з п'яти.

А значить, наголошу, наглядова рада АОЗ є НЕправомочною.

Неправомочність наглядової ради дає Міністру оборони право в будь-який момент звільнити керівницю Агенції оборонних закупівель (Безрукову).

Нагадаю, що саме на АОЗ та військових влада спробувала перекинути відповідальність за непрацюючі мінометні постріли (щонайменше 100к яких вже відкликано з фронту).

Неспроможність міністерства сформувати діючу наглядову раду АОЗ (це лише 5 людей!) протягом СЕМИ місяців свідчить про тотальну управлінську недієздатність.

Або злий умисел. Тут вже самі вирішуйте.

***

№ 357

Від початку агресивної війни Росія знехтувала 22 основоположними міжнародними документами – Андрій Єрмак

2024-11-28

Від початку збройної агресії проти України у 2014 році Росія порушила понад 400 міжнародних договорів, учасницями яких є Україна та РФ, і знехтувала 22 основоположними міжнародними документами з 2022 року. Про це керівник Офісу Президента Андрій Єрмак заявив під час міжнародного форуму ***«Дипломатія сьогодні: роль України в глобальній політиці».***

Захід присвячений 80-річчю Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Загалом на форумі були присутні 700 осіб.

Серед них – міністр закордонних справ Андрій Сибіга, міністр культури та стратегічних комунікацій Микола Точицький, міністр молоді та спорту Матвій Бідний, заступники керівника Офісу Президента Ігор Жовква та Олена

Ковальська, представники дипломатичних місій, викладачі та студенти. Вони обговорили актуальні проблеми та виклики для дипломатії.

Андрій Єрмак наголосив, що збройна російська агресія проти України – найсерйозніше порушення міжнародного права з часів Другої світової війни. Це призвело до продовольчої, енергетичної та екологічної криз, які відчутні у різних країнах світу. Тому одна з цілей української дипломатії зараз – реанімація системи міжнародного права.

Він також зазначив, що завдяки дипломатичним зусиллям вдалося об'єднати довкола України всі народи Європи та значну частину країн світу з перших годин повномасштабного вторгнення РФ.

«Ми домоглися того, що принцип «нічого про Україну без України» стає реальністю завдяки нашій активній дипломатичній присутності на всіх ключових міжнародних майданчиках: від ООН і G7 до самітів ЄС і НАТО. Україна брала участь у засіданні Ліги арабських держав, саміті G20. І це не лише символічні кроки – це чіткий сигнал про те, що світ готовий чути Україну та діяти разом із нами», – сказав керівник Офісу Президента.

Крім того, Андрій ***Єрмак*** зауважив, що після початку повномасштабної російської агресії

> **— команда України відійшла від класичних методів дипломатії, почала працювати неформально, на особистих контактах, і не лише з лідерами держав та політиками, а й зі знаменитостями.**

Важливим досягненням України керівник Офісу Глави держави назвав *Формулу миру*, яку Президент Володимир ***Зеленський*** запропонував на саміті G20 в Індонезії 2022 року.

«**За ці два роки ми стали сильнішими на нашому незворотному шляху до НАТО**. Україна вже довела свою роль як ключового гаранта безпеки у Європі. **Ми не тільки декларуємо, а й упроваджуємо стандарти Альянсу у своїх Збройних Силах**», – підсумував Андрій ***Єрмак***.

Керівник Офісу Президента закликав партнерів посилити підтримку України та сприяти реалізації ***Плану перемоги*** й ***Формули миру*** для встановлення **всеосяжного, справедливого та міцного миру** для України, Європи й усього світу.

***

№ 358

Україна має втілювати інноваційні форми дипломатії – Ігор Жовква

2024-11-28

Україна має втілювати інноваційні форми дипломатії та шукати *нові підходи* в міжнародних відносинах.

Про це під час міжнародного форуму «Дипломатія сьогодні: роль України в глобальній політиці» сказав ***заступник*** керівника Офісу Президента Ігор ***Жовква***.

Він наголосив, що

> ***Президент*** України весь час застосовує **нові інструменти в дипломатичних відносинах.**

Зокрема, Володимир Зеленський не лише виступає на традиційних міжнародних майданчиках, а й

— ***звертається*** до народів країн-партнерів та

— спілкується з ***іноземними студентами***.

«Україна **продовжуватиме підходити інноваційно до дипломатії**. Ми завжди будемо висувати **сміливі ідеї** та опановувати такі підходи. Те, що раніше, кілька років тому, здавалося неможливим, починає втілюватися», – сказав Ігор ***Жовква***.

Окремо він наголосив, що

> — Україна змогла отримати від союзників далекобійну зброю, танки та авіацію, хоч окремі експерти й не вірили в можливість цих постачань.

Ще одним **інноваційним підходом** нашої країни Ігор Жовква назвав

> — укладення 27 двосторонніх ***безпекових угод*** на шляху до членства в НАТО.

Крім того, Президент України

> — запропонував ***Формулу миру***, яка є баченням встановлення справедливого та стійкого миру.

«Ми впевнені, що наші підходи до світової та європейської безпеки поділятиме надалі більшість країн світу. Ми вважаємо, що ***другий Саміт миру*** має відбутися вже найближчим часом. Наші пропозиції на столі, **ми дискутуємо про них з усіма ключовими лідерами**», – підсумував ***заступник*** керівника Офісу Президента.

***

№ 359

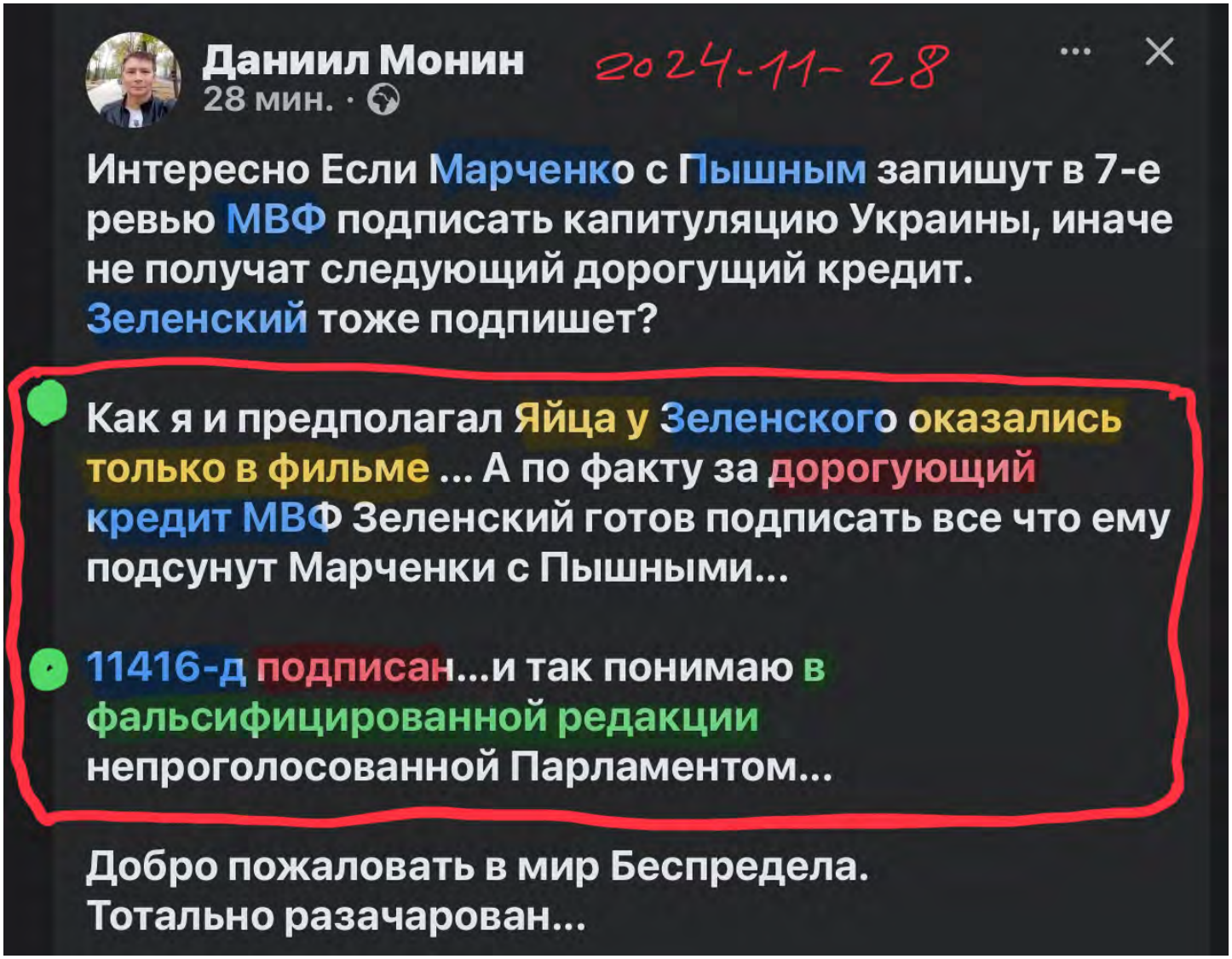

***

№ 360

Повышение налогов в воюющей стране

2024-11-28

Романчук

(1) Повышение налогов в ***воюющей стране***, когда кривая Лаффера руками VIP-распорядителей чужого превратилась в удавку на шее, в основном, малого и среднего бизнеса.

(2) Повышение налогов в стране вопреки законам экономики, теории экономического роста, ***в условиях полной доминации Государства в экономике и бизнеса Государства***.

(3) Повышение налогов в стране, в которой творится ***бардак в расходной части бюджета, а совокупные невоенные расходы значительно превышают расходы на вооружение и армию***.

(4) Повышение налогов в стране, в которой есть острый дефицит доверия к Правительству, ***«серая» экономика превышает 40% ВВП, а законодательство изобилует «дырами» и особыми положениями для коммерческих фаворитов***, что увеличивает разрыв между легальным обычным, легальным привилегированным и «серым» бизнесо.

(5) Повышение налогов в стране ***в режиме игнорирования мнения производителей*** товаров и услуг, оценки бюджетных возможностей домашних хозяйств и бизнеса.

(6) Повышение налогов до 37-38% ВВП в развивающейся стране ***со слабыми правыми институтами, подверженными рисками коррупции и***

дискриминации механизмами сбора налогов и контроля их уплаты, но — ***игнорирование требований сократить невоенные расходы***.

(7) Повышение налогов в стране, ***которая де-факто является социалистической***, только с элементами рыночной экономики (нерыночный сектор – это размер госрасходов, т. е. деньги, которые распределяются не через механизм добровольного обмена между частными собственниками) – это ***расширение власти VIP-распорядителей и потребителей, усугубление коррупции, увеличение рисков оттока капитала, в том числе предпринимательского и человеческого***.

(8) Повышение налогов в стране, которая и без того имеет ***токсичный деловой и инвестиционный климат***, регуляторные издержки которой составляют 15-17% ВВП, а ***коррупционная рента – более $40 млрд***.

Повышение налогов в Украине в 2024 году – это грубая научная, практическая, управленческая и моральная ошибка.

***

№ 361-1

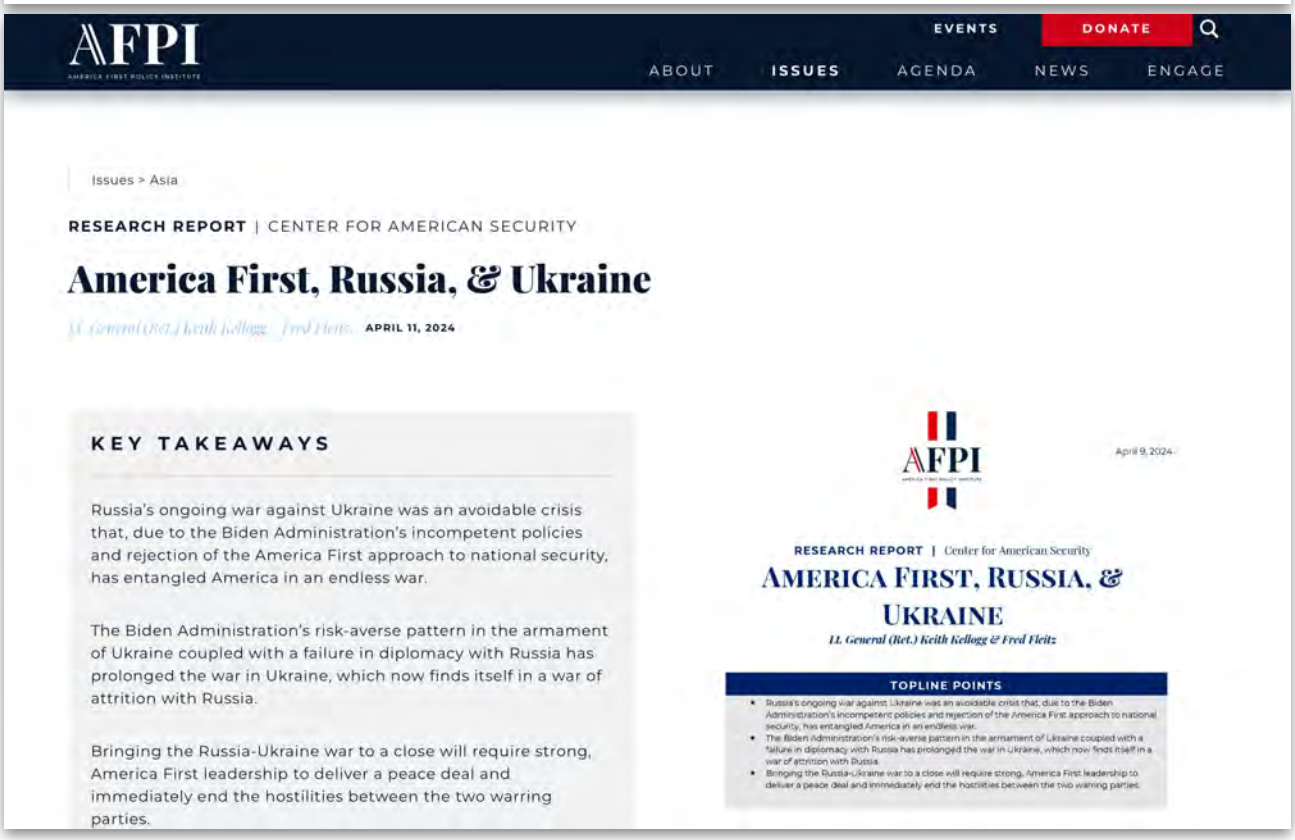

2024-11-29

Дубровский

Прочел статью Keith Kellogg и Fred Fleitz (ссылка в комменте) о том, в чем неправ Байден (это бОльшая часть статьи), и что делать с нашей войной. Она была написана в апреле, но сейчас стала актуальной, потому что - если кто еще не знает - Трамп номинировал Кейта Келлога на должность спецпредставителя по Украине. И многие обрадовались, поскольку он, в свое время, выступал за активную помощь нам против путлера.

Статья - целый доклад, местами очень профессиональный, подкрепленный ссылками. Про ошибки Байдена там очень много, и многое (не могу проверить все ли) - по делу. Это, очевидно, главное, зачем

статья писалась. Но нас интересует другое, и в этой части ее "нельзя читать без брома" ((. Вот отдельные пункты.

***

A U.S. offer to delay Ukraine’s admission into NATO for a decade might have been enough to convince Putin to call off the invasion

> ((до чего же он примитивно понимает ситуацию! И до чего легко принимает слова путлера за чистую монету! Причем, именно те, которые не надо было бы принимать. Это же какой-то путинферштейн и левацкая риторика самообвинения США!
>
> Дальше он сам себе противоречит. Говорит (и правильно) что Байден недостаточно решительно помогал, и тут же жалуется, что эта помощь (нерешительная, недостаточная) истощила американские запасы. Тут или штаны, или крестик...
>
> еще один возмутительный пассаж

Former British Prime Minister Boris Johnson in April 2022 reportedly discouraged Zelenskyy from a possible cease-fire agreement, although the Ukrainian leader might have backed out of the proposed agreement on his own. Russian officials claimed the United States was behind Johnson’s pressure to scuttle a peace agreement.[i] Biden Administration officials denied this. However, given its consistent opposition to a cease-fire and peace talks, we believe it is possible that Biden officials discouraged the Ukrainian government from striking a peace agreement with the Russians at the time.

> Это "соглашение" предусматривало разоружение Украины, при этом гарантами безопасности были страны Запада и рфия, все - с блокирующим голосом. Т.е. прямой путь к захвату Украины. Это была кгбистская ловушка, в которую Зеленский не попался - возможно, по совету Бориса Джонсона, возможно Байдена, а может и сам додумался. Но преподносить это как потерянный шанс???? Статья, в целом, профессиональная, но вот такие моменты выдают ((((
>
> И, наконец - ключевая проблема, для которой Келлог не предлагает никакого конкретного решения. Между тем, очень похоже на то, что такого решения не существует вообще - кроме членства в НАТО.

Part of this negotiated end-state should include provisions in which we establish a long-term security architecture for Ukraine’s defense that focuses on bilateral security defense. Including this in a Russia-Ukraine peace deal offers a path toward long-term peace in the region and a means of preventing future hostilities between the two nations.

Я хорошо помню дискуссии весны 2022, когда Зеленский начал было зондировать почву для возможного отказа от НАТО в пользу каких-то других гарантий. Например, рассматривался союз Британии-Польши-Украины+ балтийские страны. Британия как ядерная держава могла бы хотя бы частично уравновесить рфию.

Но проблема в том, что если член НАТО предоставляет такие гарантии на уровне военного союза, это моментально вовлекает НАТО в войну. Допустим, Польша "вписывается" за Украину, и когда путлер вновь пытается выполнить свой замысел, вступает в войну (а военный союз и любые "гарантии" именно об этом - в отличие от "заверений" Будапештского меморандума).

Что тогда получается? Что Польша в состоянии войны с рфией. Т.е. рфия ее бомбит, и т.д. Как должны реагировать союзники по НАТО? Если похерить - то НАТО конец, если задействовать 5 статью - то миру конец.

Вот поэтому никаких таких "гарантий" не существует, и, скорее всего, не может существовать - разве что кто-нибудь придумает как решить проблему, но я пока о таком не слышал. Слышал о плане создать "демилитаризованную зону" и запустить туда иностранные войска. Ну, если это будут войска ООН, то путлер их просто проигнорирует, как это с ними делали повсюду, где шла настоящая война (по-моему, они остались только на Кипре). А если это будут реальные войска - того же НАТО - тогда это реально, но как вы себе представляете согласие путлера? На самый главный вопрос Келлог не дает никакого ответа (((

Пока что я вижу, что авторы обвиняют Байдена в идеализме - мол, не нужно преподносить войну как противостояние демократии и автократии, называть путлера военным преступником, и продвигать права человека, а нужно договариваться.

Ну, то есть, Трамп - не Рейган, который назвал совок "империей зла", а, скорее, Никсон, который позорно сдал Вьетнам и целовался с Брежневым.

Ну, ладно, допустим. Но, при этом, сами они идеализируют путлера просто до неадекватности. Упорно отказываются смотреть в глаза реальности и читать то, что написано этим мерзавцем.

Надежда, по-прежнему, на то, что они с Трампом столкнутся с суровой реальностью в виде путлера и его режима, которые совершенно не заинтересованы договариваться, и тогда изменят свое мнение.

***

№ 361-2

America First, Russia, & Ukraine

Lt. General (Ret.) Keith Kellogg,

Fred Fleitz,

APRIL 11, 2024

KEY TAKEAWAYS

Russia’s ongoing war against Ukraine was an avoidable crisis that, due to the Biden Administration’s incompetent policies and rejection of the America First approach to national security, has entangled America in an endless war.

The Biden Administration’s risk-averse pattern in the armament of Ukraine coupled with a failure in diplomacy with Russia has prolonged the war in Ukraine, which now finds itself in a war of attrition with Russia.

Bringing the Russia-Ukraine war to a close will require strong, America First leadership to deliver a peace deal and immediately end the hostilities between the two warring parties.

OVERVIEW

The war in Ukraine is an avoidable tragedy that resulted from President Biden’s incompetence as a world leader and his chaotic foreign policy. The war has divided Americans and the conservative movement over what America’s involvement in

this conflict should be and how the Ukraine War affects European and global stability.

The Ukraine War is an exceptionally complex foreign policy question for the United States.

Advocates of aggressive U.S. support, including some who call for direct U.S. military involvement, view the war as a significant threat to American, European, and international security. They claim that without robust and limitless American military aid to Ukraine, Russia will move after conquering Ukraine to rebuild the former Soviet Union and invade other countries, including NATO members. Some of these advocates claim that a Russian victory in Ukraine would undermine democracy and security in other areas of the world and could encourage China to invade Taiwan. Those who hold this view, especially President Biden, have strongly criticized as pro-Russia, pro-Putin, anti-democracy, and isolationist anyone who has opposed or even expressed skepticism about American military aid to Ukraine.

Although some U.S. critics of military aid to Volodymyr Zelenskyy's government might indeed be isolationists, the vast majority are Americans worried about whether America's vital strategic interests are at stake in the Ukraine War, the potential of the involvement of U.S. military forces and whether America is engaged in a proxy war with Russia that could escalate into a nuclear conflict. They also see the need to establish a plan to end this war and not simply provide weapons for a conflict that appears to have become a long-term stalemate.

A primary requirement for the America First approach to U.S. national security is first a competent and decisive commander-in-chief—a president who exercises strong leadership on the world stage, names exemplary national security officials, and implements a coherent and effective foreign policy to protect America from foreign threats and promote its interests abroad.

The America First approach also requires a strong military, the prudent use of U.S. military force, and keeping U.S. troops out of unnecessary and unending wars. It means working in alliances and with partners to promote regional security while requiring alliance members and allies to carry their full weight in defending security in the region.

Based on these principles, we believe the tragic failures of the Ukraine War exemplify why the America First approach to U.S. national security better addresses the challenges this type of conflict poses to U.S. national interests and how it could have been prevented. Most importantly, the America First approach to national security provides guidelines on how this war can be brought to an end.

2. HOW AN AMERICA FIRST FOREIGN POLICY REDUCED RISKS FROM RUSSIA DURING THE TRUMP ADMINISTRATION

We believe the most important way the America First approach to national security could have affected the Ukraine War was to prevent it. A strong and decisive president who stood up to Russian President Vladimir Putin with a tough and coherent U.S. foreign policy for Russia, Ukraine, and NATO could have prevented Putin from ordering the February 24, 2022 invasion of Ukraine. In our view, tough and coherent policies implemented by President Donald Trump are why Russia refrained from invading its neighbors during his presidency but felt no such constraints during the administrations of George W. Bush, Barack Obama, and Joe Biden.

Trump dissuaded Putin from invading neighboring states because his leadership and foreign policies promoted deterrence and peace through strength. Putin saw in Trump a strong and decisive president who was prepared to use all tools of American power—peaceful and coercive—to defend U.S. interests. Similar to other U.S. adversaries, Putin also viewed Trump as unpredictable and unconventional. In light of Trump's threat to destroy North Korea if it threatened U.S. allies in the Asia-Pacific, Trump's summits with North Korean leader Kim Jong Un, moving the U.S. embassy in Israel to Jerusalem, bombing Syria for using chemical weapons on civilians, dropping America's largest bunker buster bomb on an ISIS redoubt in Afghanistan, imposing strong economic sanctions on China while keeping dialogue open with Beijing, Putin could not be sure how Trump would respond to Russian belligerence. This unpredictability played an important role during the Trump presidency in impeding hostile actions by U.S. adversaries.

Trump also had a Russia policy that demonstrated American strength. For example, in 2018, after the Russian mercenary Wagner Group advanced on U.S. bases in Syria, they were met with immediate and decisive action when President Trump authorized punitive airstrikes against them. Those airstrikes set back Russia's operations and influence in the region. Russia never retaliated against the United States over that attack—which reportedly killed hundreds of Russian mercenaries—likely because Putin did not know how Trump would respond.

The Trump Administration strengthened Europe's deterrence posture toward Russia by revitalizing the NATO alliance to work for American interests by pushing NATO members to contribute fairly to the alliance and meet their NATO Article 3 and Wales Declaration defense spending targets. By reforming NATO to return it to its original intent to serve as a collective security arrangement, the burden of Russian deterrence no longer fell solely on the United States. The Europeans were pressed to step up to defend their regional security and return to being effective allies.

The Trump Administration imposed strong sanctions against the Nord Stream II Pipeline, built to transport Russian natural gas from Russia to Germany, to halt its completion. Trump officials also pressured European states to delink from the Russian energy supply, an effort that undermined Russia's ability to weaponize energy in the region—and one that Europe resisted until Russia invaded Ukraine.

This included Trump publicly criticizing Germany for making itself dependent on Russian gas imports. At a July 2018 NATO summit, Trump condemned Germany's support of the Nord Stream II pipeline, saying, "Germany, as far as I'm concerned, is captive to Russia because it's getting so much of its energy from Russia." Trump was even more critical of Germany for its dependency on Russian energy in his September 2018 speech to the U.N. General Assembly. "Germany will become totally dependent on Russian energy if it does not immediately change course," the president said. "Here in the Western Hemisphere, we are committed to maintaining our independence from the encroachment of expansionist foreign powers." It is ironic today to watch video of German diplomats in the General Assembly hall at the time laughing at Trump's criticism.

During the Trump Administration, the United States no longer tolerated Russia's repeated nuclear treaty violations and withdrew from the Open Skies Treaty and the Intermediate-Range Nuclear Forces (INF) treaty. The Trump Administration also began the process of withdrawing from the New START nuclear arms reduction treaty with Russia in hopes of negotiating a stronger and more effective treaty that also would include China's nuclear arsenal.

On Ukraine, the Trump Administration promoted a strong deterrent approach by authorizing the first-ever lethal military aid package to Ukraine, equipping its armed forces with advanced Javelin anti-armor missiles, naval vessels, and Mark VI patrol boats. This was a major break from the Obama Administration, which agreed only to provide nonlethal military assistance despite passionate appeals by Ukrainian officials for U.S. arms to fight pro-Russian separatist rebels in the Donbas.**[i]** President Obama refused to send weapons to Ukraine because he feared it would provoke Putin. President Trump disagreed and sent weapons to Ukraine as a sign of American strength and support for a friendly state.

At the same time, Trump was open to cooperation with Russia and dialogue with Putin. Trump expressed respect for Putin as a world leader and did not demonize him in public statements. Trump's political opponents criticized him for this, but Trump's approach was no different from how multiple U.S. presidents dealt with Soviet leaders during the Cold War. This was a transactional approach to U.S.-Russia relations in which Trump used his experience as a dealmaker to find ways to coexist and lower tensions with Putin while standing firm on American security interests. Trump spoke with Putin many times during his presidency, including at least five times in person and over 17 phone calls.

2. HOW BIDEN'S NATIONAL SECURITY INCOMPETENCE RESULTED IN DISASTER FOR UKRAINE

President Biden's poor leadership as commander in chief, a weak national security team and national security policies, combined with a complete misunderstanding of Russia, Putin, Ukraine, and NATO, established conditions that led Putin to order the February 2022 invasion of Ukraine and conduct an overt war of aggression in defiance of the United States and the international community.

Biden began his presidency by portraying himself as an anti-Trump president who would reverse all of his predecessor's policies. This meant reverting to naïve and failed foreign policies, mostly from the Obama Administration. Because of Biden's intense dislike of Trump, he attempted to reverse even Trump's successful policies and refused to give Trump credit for his foreign policy successes.

And yet Biden's foreign policies have been unserious and incoherent. Early in his administration, Biden designated climate change as the main threat to U.S. national security. Biden's orders led to the precipitous U.S. withdrawal from Afghanistan, an epic foreign policy disaster that did enormous damage to American credibility and global security. The president needlessly antagonized and alienated important U.S. allies, especially Israel and Saudi Arabia, and resumed President Obama's foolhardy efforts to appease Iran in the absurd hope of making it a U.S. partner for peace in the Middle East.

Biden's policy toward China has been weak and confusing. He did nothing to hold Beijing accountable for the origin and spread of the COVID-19 virus. He weakened the readiness of the U.S. armed services and military recruitment with ill-advised COVID vaccine mandates and by imposing diversity, equity, and inclusion indoctrination on personnel. Biden also has deliberately refused to secure America's southern border, which has led to a huge influx of illegal migrants.

In May 2021, nine months before Russia's invasion of Ukraine, the Biden Administration waived U.S. sanctions on the construction of the Russian Nord Stream II pipeline, a decision that garnered bipartisan opposition. Biden officials claimed at the time that the reason for this decision was to mend U.S. relations with Germany, which they alleged were strained over Trump Administration policies, such as challenging Germany's reliance on Russian energy and its failure to meet its NATO defense spending contributions.

Former Secretary of Defense Robert Gates wrote in his 2014 memoir, *Duty*, "I think [Biden] has been wrong on nearly every major foreign policy and national security issue over the past four decades." Gates wrote those words six years before Biden assumed the Oval Office and was talking about his foreign policy competency when he was a younger man. Today, Biden's signs of mental decline, frequent

erroneous foreign policy statements that his aides quickly walk back, and his amateurish senior national security officials have added to a global perception that this is the weakest and most incompetent U.S. administration on foreign policy in history.

Biden's demonstrable lack of strategic skill increased the chances of Russia invading Ukraine by undermining the perception of American-led deterrence. More importantly, Biden's foreign policy incompetence led to critical U.S. policy errors that needlessly antagonized Putin and emboldened him to order Russian troops to invade Ukraine.

3. BIDEN MISJUDGED PUTIN BEFORE HE ORDERED RUSSIAN TROOPS TO INVADE UKRAINE

Ukraine's potential admission to NATO was a sensitive issue for Vladimir Putin even before Joe Biden took the oath of office in January 2021. Although Putin was momentarily open to the idea in the early 2000s, he began to speak out against it after the 2008 NATO Bucharest Summit, which confirmed that NATO one day planned to admit Ukraine as a member.

Putin has long argued that Ukraine could never leave Russia's sphere of influence by claiming Russians and Ukrainians are one people, denying that Ukrainians are a separate people, and opposing the idea of an independent Ukrainian state. During a one-on-one meeting with President George W. Bush in 2008, Putin said, "You have to understand, George. Ukraine is not even a country."**[i]** During a visit to Kyiv in 2013, Putin said, "God wanted the two countries to be together," and their union was based upon "the authority of the Lord," unalterable by any earthly force.**[ii]** Putin underscored and highlighted this idea in a July 2021 essay, "On the Historical Unity of Russians and Ukrainians," in which he argued Ukraine could only be sovereign in partnership with Russia and asserted that present-day Ukraine occupies historically Russian lands.**[iii]**

During a February 2024 interview with Putin by journalist Tucker Carlson, Putin provided a long, nonsensical account of Russian and Ukrainian history in which he disputed Ukraine's nationality and history and repeated his ridiculous claims that Russia invaded Ukraine in part to fight Nazism in the country.**[iv]**

The Biden Administration's approach to national security rejected Trump's transactional approach to Russia, under which Trump established a working relationship with a U.S. adversary. Biden replaced the Trump approach with a liberal internationalist one that promoted Western values, human rights, and democracy. Contrary to the Trump Administration's America First stance on national security, the Biden approach put the idealistic agendas of the global elite ahead of a working relationship with Russia. Biden was not interested in working with Putin. He wanted to lecture and isolate him.

Biden's hostile policy toward Russia not only needlessly made it an enemy of the United States, but it also drove Russia into the arms of China and led to the development of a new Russia-China-Iran-North Korea axis. China and Russia hope to use this axis to challenge the current U.S.-led world order and the U.S. dollar as the world's reserve currency. Russia has used this axis to obtain attack drones from Iran and missiles and artillery shells from North Korea for its invasion forces in Ukraine.

Biden's approach ignored Putin's fear of Ukraine moving closer to the West and joining NATO. Although Biden and his senior officials never explicitly called for Ukraine to join NATO, they dangled NATO membership before Ukraine and repeatedly said this decision was up to Ukraine. Biden further confused the situation by stating several times in 2021 that the United States and NATO would stand behind Ukraine's "sovereignty and territorial integrity," statements that sounded like Biden offered Ukraine security guarantees. In addition, during a June 2021 NATO Summit, NATO reaffirmed the commitment made at the 2008 NATO Bucharest Summit that Ukraine would one day become a member.

Given Ukrainian President Zelenskyy's stepped-up campaign for NATO membership in 2021, these statements and gestures appeared to be more than implicit endorsements of Ukraine's bid for NATO membership in the near future.

Putin's paranoia about Ukraine joining NATO grew in September 2021, when the Kremlin strongly objected to Ukraine joining joint military operations with NATO members and said the expansion of NATO military infrastructure in Ukraine would cross a Russian "red line."**[v]**

In December 2021, as tensions grew and there were growing signs that Russia was planning to invade, Putin presented a five-point ultimatum demanding legal guarantees that NATO would not admit new members, especially Ukraine and Georgia. Putin also issued demands that would have undermined NATO, including giving up military activity in Eastern Europe. The Biden Administration rejected the ultimatum, threatened Russia with sanctions, and said America would "respond decisively" if Russia invaded Ukraine.

Biden confused the situation further in a January 18, 2022 press conference when he said Russia will "move in" to Ukraine but that the United States and its allies might be divided on how to respond if a Russian invasion was a "minor incursion." This gaffe shocked Ukrainian officials since it seemed to indicate Biden might tolerate Russia invading Ukrainian territory to some degree. More importantly, the gaffe telegraphed to Putin Biden's fear of escalation and lack of resolve just as he was about to order the invasion.

As Russia prepared to invade Ukraine, the Biden Administration scolded Putin and threatened "unprecedented" sanctions. Instead of using negotiations to de-escalate tensions, Biden reiterated to Putin and Zelenskyy that NATO membership for

Ukraine was still in Ukraine's hands. The Biden Administration also declassified intelligence on Russia's war planning in the misguided belief that it would somehow deter an invasion. As Russian tanks moved toward the Ukrainian border and an invasion appeared days away, Biden Administration officials stepped up their condemnations of Putin and threats of sanctions and isolation.

An America First approach could have prevented the invasion.

First, it was in America's best interests to maintain peace with Putin and not provoke and alienate him with aggressive globalist human rights and pro-democracy campaigns or an effort to promote Ukrainian membership in NATO. It made no sense even to allude to supporting eventual NATO membership for Ukraine, as this would require a unanimous vote of NATO members, which at the time was highly unlikely. Ukraine also needed to meet stiff membership requirements, including democratic and military reforms that included aligning the Ukrainian military with NATO equipment. (At the June 2023 NATO Summit in Vilnius, NATO members pledged to admit Ukraine once they agreed "conditions are met," and dropped the membership requirements. This was understood to mean NATO would consider admitting Ukraine after the war ends.)

Second, it was in America's interest to make a deal with Putin on Ukraine joining NATO, especially by January 2022 when there were signs that a Russian invasion was imminent. This was the time when the Biden Administration should have dropped its obsession with publicly criticizing Putin and worked toward a compromise. A U.S. offer to delay Ukraine's admission into NATO for a decade might have been enough to convince Putin to call off the invasion, but Biden Administration officials refused to make such an offer.

Third, the United States and its allies should have sent substantial lethal aid to Ukraine in the fall of 2021 to deter a Russian invasion. Instead, as an invasion appeared likely in December 2021, Biden ignored urgent appeals from Zelenskyy for military aid—especially anti-tank Javelins and anti-air Stingers—and warned Putin that the United States would send lethal aid to Ukraine *if* Russia invaded. Biden's message conveyed U.S. weakness to Putin, implying he could use military intimidation to manipulate U.S. policy toward Ukraine.

4. BIDEN'S ERRORS AT THE START OF THE WAR DOOMED UKRAINE

Russia reportedly began its February 2022 assault against Ukraine with a plan of invading over a 10-day period, quickly taking Kyiv, and annexing the country by August. It didn't turn out that way.

Ukraine's military learned from Russia's 2014 invasions and was much better prepared. Ukraine's army was well trained and had amassed billions of dollars in advanced weaponry from the West, including Javelin anti-tank missiles unblocked

by President Trump that inflicted huge losses on Russian forces. Russia's army performed poorly due to inadequate leadership and planning, deficient equipment, poor logistics, and ill-trained troops. The Russian military was also unprepared to defend against state-of-the-art advanced missiles and attack drones.

Nevertheless, Ukraine's counteroffensive against Russia ran out of steam by the fall of 2022 because the United States and its allies failed to provide the country with the weapons it needed to continue the fight to reclaim its territory.

There were limits to how involved the United States could be involved in the conflict. To this day, America lacks a defense treaty with Ukraine and it is not a NATO ally. Intervening in the war in Ukraine lacked a clear, vital U.S. national interest. Moreover, there was a risk of nuclear escalation if NATO troops faced Russian forces in this conflict. This meant, as heinous as the Russian invasion was, the West, led by the United States, was unprepared for a response.

Like other NATO leaders, Biden correctly kept U.S. troops out of the conflict directly. Biden failed to recognize until it was too late, however, that it was in America's interests and the interests of global security for the United States to do everything possible short of direct U.S. military involvement to help Ukraine. To promote American interests and values, President Biden should have provided Ukraine with the weapons it needed to expel Russian forces early in the war and used all forms of statecraft to end the war, including sanctions, diplomatic isolation of Russia, and, ultimately, negotiations.

The main objective of military assistance to Ukraine, short of direct U.S. military involvement, was to prevent the precedent of an aggressor state seizing territory by force and defending the rules-based international order. It also was in America's interests to ensure that Russia lost this war because, due to Putin's decision to make Russia an aggressor state, a defeated and diminished Russia was the best outcome for U.S. and global security. Some believed this would prevent Russia from invading other states, including NATO members, after it conquered Ukraine. It also was likely that a devastated Russian military would allow the United States to direct its defenses against China, a far more serious threat to its national security.

Biden was prepared to give up on Ukraine after the February 2022 invasion and offered to evacuate Zelenskyy from Kyiv. Zelenskyy rejected the offer, famously replying: "The fight is here; I need ammunition, not a ride." Although Russian forces seized a significant amount of Ukrainian territory in the first few weeks of the war and got close to Kyiv, they were pushed back over the following six months when the Ukrainian army seized the initiative. Bolstered by years of training and an arsenal of advanced weapons, the Ukrainians surprised the world by dealing devastating losses to the Russian army.

By October 2022, Ukrainian counteroffensives had pushed Russia out of northern and central Ukraine. By November, they had recaptured 54 percent of the land

Russia seized since the beginning of the war. This left Russia occupying an area of eastern Ukraine mostly comprised of the Donbas region plus Crimea, which Russia seized in 2014.

The United States and other NATO members limited their military aid to Ukraine in 2022 out of fear of escalating the conflict. In the early phases of the war, the Biden Administration delayed the provision of Army Tactical Missiles (ATACMS), altered the range capability of High Mobility Artillery Rocket System (HIMARS) missiles to prevent long-range strikes, and denied Poland's request to send MiG-29 fighter aircraft to Ukraine. As a result, Ukraine's arsenal ran low by October 2022, which gave Russian forces a chance to regroup. Ukraine would never again reclaim a strategic advantage in the war and the conflict became a stalemate by late 2022.

The *Wall Street Journal* discussed how the Ukraine War came to this outcome in a November 2023 article:

A growing number of Ukraine's backers in Europe and the U.S. say Kyiv likely would be in a stronger position today if the Biden Administration had more quickly delivered valuable equipment such as tanks, long-range rockets and jet fighters. Protracted debates about the armaments, which have been provided or are being prepared for delivery to Ukraine, meant Kyiv lost valuable time early this year when it could have pressed gains achieved against Russia late last year.**[i]**

There were hopes that a new influx of advanced weapons from the United States and NATO members would help Ukraine turn the tide of the war in a spring 2023 counteroffensive. It didn't happen. Weapons arrived late and in insufficient numbers. For example, the Biden Administration failed to provide Ukraine with fighter aircraft and sent only 31 Abrams Tanks — equivalent to only a battalion. Ukraine also began to run out of 155 mm artillery shells by July 2023.**[ii]**

Biden agreed in May 2023 to send F-16s to Ukraine. Not only were these fighters not available for the 2023 spring offensive, but as of this writing, they still have not arrived and are not expected to be deployed and combat-ready until mid-summer 2024 at the earliest. When the fighters arrive this summer, as few as six of the 45 planes promised will be delivered due to a lack of trained Ukrainian pilots, according to the *New York Times*.**[iii]**

Ukraine's spring 2023 counteroffensive also failed because Russian forces had time to establish defenses in depth in eastern Ukraine that proved more formidable than Ukrainian officials had anticipated.

5. BIDEN PROMOTES A PROXY WAR WITH RUSSIA

As the Ukraine War shifted to a new phase of stalemate and attrition in late 2022, the Biden Administration continued to lack a coherent strategy to help Ukraine win the conflict or end it. It provided greater numbers of advanced weapons but not

enough to shift the war in Ukraine's favor. There was no U.S. strategy to achieve a ceasefire or an end state for the conflict or to deal with the reality that Ukraine would likely lose a long-term war of attrition. The Biden Administration also spurned attempts to hold peace talks. President Biden instead demonized Putin, often calling him a war criminal.

In short, the Biden Administration began in late 2022 to use the Ukrainian military to fight a proxy war to promote U.S. policy goals of weakening the Putin regime at home and destroying its military. It was not a strategy, but a hope based on emotion. It was not a plan for success.

Biden's repeated statements that he was prepared to send arms to Ukraine "for as long as it takes" without providing a strategy for Ukraine to win the war or a plan to end the conflict epitomized the real intention of his policy to use the conflict as a U.S. proxy war against Russia. Biden, throughout his tenure, attempted to define the "as long as it takes" approach by claiming the war was about standing up to a tyrant and defending and promoting global democracy.**[i]** But Biden never explained how U.S. military support of Ukraine would accomplish his goals.

The Biden Administration's approach to Ukraine garnered criticism from many Americans who were hesitant about the direction of the war and the amount of military aid the U.S. has provided.

The U.S. has given Ukraine over $113 billion in roughly the first two years of conflict. In addition, Congress approved a $61 billion Ukraine aid package in April 2024 that included $52 billion in military assistance and $9 billion in economic assistance. National polls revealed the majority of the American public was opposed to sending more military aid to Ukraine amid the 2024 stalemate.**[ii]** The vast sum of support depleted U.S. military stockpiles, strained our defense industrial base, and jeopardized America's military readiness.

For example, since the beginning of the conflict, the U.S. has sent over 2,000 Stinger anti-aircraft missiles to Ukraine.**[iii]**Yet at the current rate of production, it will take the United States 13 years to backfill and replenish this munition stockpile.**[iv]** The U.S. has also sent Ukraine more than 2 million 155mm artillery rounds, but the U.S. currently produces only 14,000 rounds of 155mm ammunition per month.**[v]** The Pentagon has noted that 14,000 rounds are often depleted by the Ukrainian army within 48 hours of direct fighting between Ukrainians and Russians.**[vi]**

As a result, Pentagon officials announced in December 2023 that U.S. aid to Ukraine has drained the Department of Defense's draw-down account to the extent that the U.S. will have to make "tough choices," either supporting America's own military readiness or continuing to "support Ukraine in the way they need to be supported on the battlefield."**[vii]**

Former President Trump proposed in February 2024 to add some accountability to the Biden Administration's seemingly endless aid requests for Ukraine by making these payments a no-interest loan that Ukraine would repay after the war. This idea attracted bipartisan support and is currently being seriously considered by White House and congressional leaders.

Administration officials credit President Biden with successful leadership that provided Ukraine with the military assistance it needed to push back Russian forces. In their view, Biden helped save Ukraine by uniting and strengthening the NATO alliance. The truth is that NATO members stepped up to help Ukraine because it was in their security interests. It had nothing to do with the Biden Administration's diplomatic efforts. In many cases, such as when NATO members wanted to send F-16s and MiG fighters to Ukraine, Biden blocked or delayed those weapons. In other cases, European states provided weapons to Ukraine that the United States refused to send. Until October 2023, for example, the United States refused to send Kyiv a crucial long-range missile system, the ATACMS. Prior to that time, Ukraine had to rely on similar missiles from the French and British (SCALPs and Storm Shadows missiles).**[viii]**

At the same time, the Biden Administration's flawed approach to the Ukraine War has strained NATO's defense industrial base so heavily that many are unable to backfill military equipment at the rate at which they are sending weapons to Ukraine. Admiral Robert Bauer, chairman of NATO's military committee, told the 2023 Warsaw Security Forum that "the bottom of the barrel is now visible" in terms of NATO allies' military stockpiles.**[ix]** As a result, several of America's European allies have begun to prioritize their national defense over sending military aid to Ukraine.

For example, Poland has been a leading and consistent supplier of weapons to Ukraine, accounting for 17 percent of Ukraine's total imports of major arms, artillery, and weapons systems in 2022.**[x]** This provision of military equipment to Ukraine, however, has depleted Poland's military equipment stockpiles by approximately one-third and has challenged Poland's ability to provide for both its own military and Ukraine's military.**[xi]** Despite increasing its military expenditure budget from 3 percent to 4 percent of its GDP in 2023, Poland's defense industrial base has faced challenges in backfilling its military stockpiles at the rate at which it is sending materials to Ukraine. As a result, Poland's military aid to Ukraine has resulted in "temporary gaps in the Polish military's capacities." In 2022, Poland sent MiG-29 fighter jets to Ukraine before the country received its procurement order for FA-50 aircraft from South Korea for its own military.**[xii]**

The war in Ukraine and Ukraine's dependency on Western nations for military equipment has thus given rise to Ukraine fatigue among the Europeans, threatening to leave the United States, once again, as the primary defense contributor to Europe

and further straining America's ability to maintain its own critical defense stockpiles.

6. SPARRING OVER PEACE TALKS

Biden's preference for using the Ukraine conflict as a proxy war to hurt Russia rather than help Ukraine win the war is also why the United States has done nothing to promote a cease-fire or a peace agreement. In some cases, the United States and some of its European allies have blocked attempts to pause or end the war. Under an America First approach to the Ukraine conflict, once it became a stalemate and a war of attrition, it was in the best interests of Ukraine, America, and the world to seek a ceasefire and negotiate a peace agreement with Russia.

Peace talks and a cease-fire to end the war are a complicated matter, obviously. The Ukrainian government understandably is resistant to any settlement that would reward Russian aggression and not restore all of its territory. Zelenskyy does not trust Putin to abide by a peace agreement or cease-fire. He signed a decree in October 2022 stating that Ukraine would refuse to negotiate with Putin.

Zelenskyy put forward a 10-point peace plan at a G-20 summit in November 2022. The plan's call for restoring Ukraine's territorial integrity and a Russian affirmation in accord with the U.N. Charter, withdrawal of Russian troops, and a special tribunal to prosecute Russian war crimes were ambitious and just. Since there was no way to force Russia to agree to such terms, however, Zelenskyy's plan went nowhere.

The Biden Administration's approach to negotiations has been devoid of strategy and presidential leadership. Biden and his team have consistently opposed any cease-fire or peace agreement that does not include a complete Russian withdrawal from all Ukrainian territory. Biden officials also have said they will not force Ukraine to agree to a peace agreement or join peace talks.

Former British Prime Minister Boris Johnson in April 2022 reportedly discouraged Zelenskyy from a possible cease-fire agreement, although the Ukrainian leader might have backed out of the proposed agreement on his own. Russian officials claimed the United States was behind Johnson's pressure to scuttle a peace agreement.**[i]** Biden Administration officials denied this. However, given its consistent opposition to a cease-fire and peace talks, we believe it is possible that Biden officials discouraged the Ukrainian government from striking a peace agreement with the Russians at the time.

In November 2022, General Mark Milley, then-chairman of the Joint Chiefs of Staff, voiced disagreement in internal administration meetings with the position of other Biden officials on Ukraine negotiating a settlement with Russia. Milley reportedly argued that the Ukrainian military had achieved as much as it could hope

for at the time and urged Ukrainian officials to cement their gains in negotiations. **[ii]** The Biden Administration did not adopt Milley's position.

Secretary of State Antony Blinken said in June 2023 that the United States would not support a cease-fire or peace talks until Kyiv gained strength so it could negotiate on its own terms. Blinken also claimed that giving in to pressure from Russia and China for negotiations would result in a false "Potemkin peace."**[iii]** This remains the Biden Administration's position.

In lieu of establishing direct talks between Russia and Ukraine, President Biden has eroded the diplomatic channels necessary to reach a negotiated end-state to the war. Biden has repeatedly demonized Putin by calling him a war criminal and a dictator and even alluding to supporting regime change in Russia.**[iv]** After the deadly October 7 Hamas terrorist attack on Israel, Biden likened Putin to Hamas.**[v]** Moreover, the president has yet to have a single phone call or meeting with Putin since the war began.

European states, especially France, have generally taken a position similar to Biden's "as long as it takes" approach to arming Ukraine but have been open to peace talks. France, the UK, and Germany appeared to break somewhat with the Biden Administration in February 2023 when the *Wall Street Journal* reported these countries wanted to promote stronger ties between Ukraine and NATO to promote peace talks because of their growing doubts that Ukraine could expel Russia from Ukrainian territory and because Western support for Ukraine could not continue indefinitely.**[vi]**

There was a break between the foreign policy establishment and the Biden Administration on Ukraine in 2023 when Council on Foreign Relations President Richard Haass and Georgetown University Professor Charles Kupchan argued in an April 2023 *Foreign Affairs* article that the West needs a new strategy to get from the battlefield to the negotiating table in the Ukraine War because "the most likely outcome of the conflict is not a complete Ukrainian victory but a bloody stalemate." Their recommendation was for the Biden Administration to prioritize ending the Ukraine war by pressing for a cease-fire and peace talks.**[vii]**

Haass reiterated this position on MSNBC's "Morning Joe" program, reportedly a favorite show of President Biden, on November 21, 2023 when he said the war is unwinnable and called for Ukraine to change its strategy to protect and save the 80 percent of the territory it controls and pursue a cease-fire with Russia. The host, Joe Scarborough, agreed with Haass' assessment.**[viii]**

The late Henry Kissinger took a similar view in a spring 2023 interview with the *Economist* in which he said it was essential to end the war as soon as possible. A peace agreement, in Kissinger's view, would require territorial concessions by both sides. Because this would result in instability that could spark new wars, he called for a rapprochement between Europe and Russia to secure Europe's eastern border.

Kissinger also changed his position in early 2023 to favor NATO membership for Ukraine.**[ix]**

There were some reports in late 2023 that positions were shifting on talks to end the war. Putin signaled to European officials last fall that he was open to a cease-fire along the current battle lines. *Politico* reported in December 2023 that the Biden Administration and European officials were shifting their positions from total victory by Ukraine to improving its position in eventual peace talks to end the war. However, it appears the Biden Administration did not adopt this approach. Moreover, neither American nor Ukrainian officials showed interest in Putin's alleged peace offer, and U.S. officials reportedly formally rejected Putin's suggestion of a ceasefire in mid-February 2024.**[x]**

7. TIME TO STOP THE KILLING

Asked during a May 2023 CNN town hall whether he wanted Ukraine to win, President Trump answered, "I want everybody to stop dying. They're dying. Russians and Ukrainians. I want them to stop dying." Trump added: "I don't think in terms of winning and losing. I think in terms of getting it settled so we can stop killing all those people."

When the former president was asked if he thought Putin was a war criminal, he replied, "This should be discussed later, and if you say he's a war criminal, it's going to be a lot harder to make a deal later to get this thing stopped."

In a February 17, 2024 tweet, national security expert and retired Army Colonel Kurt Schlichter observed: "Ukraine is not losing because America hasn't given it enough shells. Ukraine is losing because there aren't enough Ukrainians. And I'm on the side of the Ukrainians. I helped train them."**[i]**

We agree with President Trump and Colonel Schlichter. America needs a new approach and a comprehensive strategy for the Ukraine War.

According to Ukrainian intelligence, an estimated 400,000 Russian soldiers are currently deployed in Ukraine and control much of Ukraine's eastern provinces of Zaporizhzhia, Donetsk, Luhansk, and Kherson as well as Crimea.**[ii]** Russian forces have hardened their defenses along the 600-mile-long front line and have saturated an estimated 30 percent of Ukrainian territory with landmines.**[iii]**

Schlichter is right about Ukraine facing a demographic crisis and running out of soldiers. About 200,000 Russian troops have been killed in the war, and 240,000 wounded. The Ukrainian army has suffered about 100,000 dead and up to 120,000 wounded. But Ukraine's population is much smaller than Russia's. The population of Ukraine today is estimated at 36.7 million, a significant drop from its February 2022 population of 45 million. Many Ukrainians have fled the conflict. The total

population of free Ukraine may be as low as 20 million. On the other hand, Russia's population is 144 million.**[iv]**

Reflecting these developments, CNN reported in November 2023 that training and recruiting Ukrainian troops had become a serious challenge, and the military was facing problems with enforcing mobilization rules.**[v]** On April 2, 2024, Zelenskyy signed a law to address the troop shortage by lowering the country's minimum conscription age for men from 27 to 25. The Ukrainian leader also signed new laws do away with some draft exemptions and create an online registry for recruits.**[vi]**

To add to these challenges, prospects for Ukraine's army in 2024 are not promising. After failing to move the battlelines during its 2023 counteroffensive, Ukrainian forces appeared to be losing ground in early 2024 because of battle fatigue, arms shortages, and what appears to be a new Russian offensive strategy. Although the $61 billion aid package that Congress approved in April 2024 and military aid from the EU might help Ukraine maintain the current battlelines this year, it will do so at the cost of the lives of thousands more Ukrainian soldiers and billions of dollars of military aid. There is little prospect that paying these high costs will allow Ukraine to regain its territory from Russia. Moreover, given the Ukrainian army's manpower problems and the likelihood of growing opposition in the United States and Europe to providing huge amounts of military aid, the Ukrainian army probably will begin to lose ground over time.

Objections to continuing U.S. logistical support for the Ukraine War are also driven by other factors. The war is drawing down America's stockpile of advanced weapons, such as HIMARS missiles, that may be needed in other conflicts, especially if China invades Taiwan. Many members of Congress believe the Biden Administration should place a higher priority on stopping the huge influx of illegal immigrants crossing the U.S. southern border, the fentanyl crisis plaguing American communities, and the deterioration of our military instead of spending tens of billions of dollars on weapons for the war in Ukraine.

A prolonged war in Ukraine also risks deepening the alliance between Russia, China, Iran, and North Korea, which has been strengthened by the conflict. Iran and North Korea continue to supply Russia with the weaponry it needs to wage this war, while China remains a financial partner to Russia to deepen the two nations' "no limits partnership."

Many supporters of Biden's "as long as it takes" approach on the right and left in the United States as well as in Europe contend it is crucial to continue to arm Ukraine because Putin's invasion is a threat to global stability and democracy. Many claim other rogue states, such as Iran and China, will be emboldened by any outcome of the war that allows Russia to keep Ukrainian territory and does not hold Putin accountable. The trouble with these arguments is that it is too late to avoid the possible consequences of Russia's invasion of Ukraine. Sending weapons to an

endless stalemate for these reasons is expensive virtue signaling and not a constructive policy to promote peace and global stability.

America First is not isolationist, nor is it a call to retreat America from engagement in the world. An America First approach to national security is, however, characteristically distinct from a foreign policy establishment that often keeps the United States mired in endless wars to the detriment of the country by putting idealistic principles ahead of the interests of the American people. There is a pathway forward in Ukraine in which America can keep its own interests prioritized while also playing a role in bringing the largest war in Europe since World War II to an end. That role must be through decisive, America First leadership where bold diplomacy paves the way to an end-state. What we should not continue to do is to send arms to a stalemate that Ukraine will eventually find difficult to win.

This should start with a formal U.S. policy to bring the war to a conclusion.

Specifically, it would mean a formal U.S. policy to seek a cease-fire and negotiated settlement of the Ukraine conflict. The United States would continue to arm Ukraine and strengthen its defenses to ensure Russia will make no further advances and will not attack again after a cease-fire or peace agreement. Future American military aid, however, will require Ukraine to participate in peace talks with Russia.

To convince Putin to join peace talks, President Biden and other NATO leaders should offer to put off NATO membership for Ukraine for an extended period in exchange for a comprehensive and verifiable peace deal with security guarantees.

In their April 2023 *Foreign Affairs* article, Richard Haass and Charles Kupchan proposed that in exchange for abiding by a cease-fire, a demilitarized zone, and participating in peace talks, Russia could be offered some limited sanctions relief. Ukraine would not be asked to relinquish the goal of regaining all its territory, but it would agree to use diplomacy, not force, with the understanding that this would require a future diplomatic breakthrough which probably will not occur before Putin leaves office. Until that happens, the United States and its allies would pledge to only fully lift sanctions against Russia and normalize relations after it signs a peace agreement acceptable to Ukraine. We also call for placing levies on Russian energy sales to pay for Ukrainian reconstruction.

By enabling Ukraine to negotiate from a position of strength while also communicating to Russia the consequences if it fails to abide by future peace talk conditions, the United States could implement a negotiated end-state with terms aligned with U.S. and Ukrainian interests. Part of this negotiated end-state should include provisions in which we establish a long-term security architecture for Ukraine’s defense that focuses on bilateral security defense. Including this in a Russia-Ukraine peace deal offers a path toward long-term peace in the region and a means of preventing future hostilities between the two nations.

Regrettably, we see no prospect that the Biden Administration will do anything to end the Ukraine War and may implement policies to make the conflict worse.

Nevertheless, the above are a few creative ideas for an America First approach to end the war and allow Ukraine to rebuild. President Donald Trump also has a strategy to end the war that he has not fully revealed. We are hopeful there will be a new president in January 2025 to implement these American First ideas to end this devastating conflict.

The Ukrainian government and the Ukrainian people will have trouble accepting a negotiated peace that does not give them back all of their territory or, at least for now, hold Russia responsible for the carnage it inflicted on Ukraine. Their supporters will also. But as Donald Trump said at the CNN town hall in 2023, “I want everyone to stop dying.” That’s our view, too. It is a good first step.

***

AUTHOR BIOGRAPHIES

Lieutenant General (Ret.) Keith Kellogg was the national-security adviser to President Donald J. Trump and Vice President Mike Pence. He is currently the co-chairman of the Center for American Security at the America First Policy Institute.

Fred Fleitz was chief of staff of the National Security Council in the Trump administration and is a former CIA analyst. He is vice-chair of the Center for American Security at the America First Policy Institute.

***

[i] Phillip Shishkin, “Ukraine to Get More U.S. Aid, but Not Weapons,” Wall Street Journal, September 18, 2014.

[ii] Charles Cogan, “You Have to Understand, George. Ukraine Is Not Even a Country,” Huffington Post, March 16, 2014. https://www.huffpost.com/entry...

[iii] Timothy Snyder, “Putin’s rationale for Ukraine invasion gets the history wrong,” Washington Post, February 25, 2022.

[iv] “Contextualizing Putin's ‘On the Historical Unity of Russians and Ukrainians,’" Harvard University Ukrainian Research Institute, August 2, 2021. https://huri.harvard.edu/news/...

[v] Tucker Carlson interview with Vladimir Putin, X (formerly Twitter), February 8, 2024. https://x.com/TuckerCarlson/st...

[vi] “Kremlin says NATO expansion in Ukraine is a 'red line' for Putin,” Reuters, September 27, 2024. https://www.reuters.com/world/...

[vii] James Marson and Daniel Michaels, “Ukraine War Slips Toward Violent Stalemate,” Wall Street Journal, November 12, 2023.

[viii] Natasha Bertrand, Oren Liebermann and Jennifer Hansler, “US and NATO grapple with critical ammo shortage for Ukraine,” CNN.com, July 18, 2023.

[ix] Kaitlin Lewis, “NATO Ally Gives Ukraine's F-16 Program Additional Boost,” Newsweek, January 5, 2024. https://www.newsweek.com/nato-...; Lara Jakes, “Ukraine Could Deploy F-16s as Soon as July, but Only a Few,” New York Times, March 11, 2024.

[x] “Remarks by President Biden on the United Efforts of the Free World to Support the People of Ukraine.” White House Briefing Room, March 26, 2022. https://www.whitehouse.gov/bri...

[xi] “Evaluating America First Priorities in the White House Supplemental.” Center for Homeland Security and Immigration & Center for American Security. America First Policy Institute, October 27, 2023. .https://americafirstpolicy.com...

[xii] Jennifer Agiesta, “Majority of Americans oppose more aid for Ukraine in war with Russia,” August 4, 2023. https://www.cnn.com/2023/08/04...

[xiii] “U.S. Security Cooperation with Ukraine.” U.S. Department of State Bureau of Political-Military Affairs, December 27, 27, 2023. https://www.state.gov/u-s-secu...

[xiv] Eric Lipton, “From Rockets to Ball Bearings, Pentagon Struggles to Feed War Machine.” The New York Times, March 24, 2023. https://www.nytimes.com/2023/0...

[xv] Karen DeYoung, Dan Lamothe and Isabelle Khurshudyan, “Inside the monumental, stop-start effort to arm Ukraine,” Washington Post, December 23, 2022. https://www.washingtonpost.com...

[xvi] Ibid.

[xvii] Greg Wehner, “Pentagon prepares to make ‘tough choices’ between U.S. readiness and Ukraine support as funding package lingers.” FoxNews.com, December 14, 2023. https://www.foxnews.com/politi...

[xviii] Rohac Dalibor, “Biden’s Lack of Leadership Is Galvanizing US Critics of Ukraine Aid,” New York Post, October 5, 2023.

[xix] James Landale, “Ukraine War: Western allies say they are running out of ammunition.” BBC News, October 3, 2023. https://www.bbc.com/news/world...

[xx] Pieter D. Wezeman, Justine Gadon and Siemon T. Wezeman, “Trends in International Arms Transfers, 2022.” Stockholm International Peace Research Institute, March 2023. https://www.sipri.org/publicat...

[xxi] Antoinette Radford & Adam Easton, “Poland no longer supplying weapons to Ukraine amid grain row.” BBC News, September 21, 2023. https://www.bbc.com/news/world...

[xxii] Elisabeth Gosselin-Malo and Jaroslaw Adamowski, “Slovakia shift, elections in Poland dampen support for Ukraine,” Defense News, October 3, 2023. https://www.defensenews.com/gl...

[xxiii] Yaroslav Trofimov, “Did Ukraine Miss an Early Chance to Negotiate Peace With Russia?” Wall Street Journal, January 5, 2024.

[xxiv] Peter Baker, “Top U.S. General Urges Diplomacy in Ukraine While Biden Advisers Resist,” New York Times, November 10, 2022.

[xxv] Susie Blann and Matthew Lee, “Blinken warns Ukraine cease-fire now would result in ‘Potemkin peace,’ legitimizing Russian invasion,” Associated Press, June 2, 2023. https://apnews.com/article/rus...

[xxvi] “Remarks by President Biden on the United Efforts of the Free World to Support the People of Ukraine.” White House Briefing Room, March 26, 2022. https://www.whitehouse.gov/bri...

[xxvii] Jon Jackson, “Biden Compares Putin to Hamas as US Navy Takes Rare Action to Defend Israel,” Newsweek, October 19, 2023. https://www.newsweek.com/biden...

[xxviii] Bojan Pancevski and Laurence Norman, “NATO’s Biggest European Members Float Defense Pact With Ukraine,” Wall Street Journal, February 24, 2023.

[xxix] Richard Haass and Charles Kupchan, “The West Needs a New Strategy in Ukraine,” Foreign Affairs, April 13, 2023.

[xxx] Video of this interview is available at https://twitter.com/i/status/1....

[xxxi] “Henry Kissinger explains how to avoid World War three,” The Economist, May 17, 2023.

[xxxii] Anton Troianovski, Adam Entous and Julian E. Barnes, “Putin Quietly Signals He Is Open to a Cease-Fire in Ukraine,” New York Times, December 23, 2023; Guy Faulconbridge and Darya Korsunskaya, “Exclusive: Putin's suggestion of Ukraine ceasefire rejected by United States, sources say,” Reuters, February 13, 2024. https://www.reuters.com/world/...

[xxxiii] Kurt Schlichter tweet, February 17, 2024. https://x.com/KurtSchlichter/s...

[xxxiv] Daris Shekina, “Ukrainian Intelligence discloses number of Russian soldiers in Ukraine.” RBC-Ukraine, October 23, 2023. https://newsukraine.rbc.ua/new...

[xxxv] Klain, D. (2022, September 15). “Russia is Seeding Ukraine’s Soil with Land Mines.” Foreign Policy. https://foreignpolicy.com/2022...

[xxxvi] Jason Jay Smart, “Analysis: Ukraine’s Impending Demographic Crisis,” Kyiv Post, December 24, 2023. https://www.kyivpost.com/analy...

[xxxvii] Maria Kostenko, Daria Tarasova-Markina, et al, “As the war grinds on, Ukraine needs more troops. Not everyone is ready to enlist,” CNN.com, November 19, 2023. https://www.cnn.com/2023/11/19...

[xxxviii] Hanna Arhirova and Samya Kullab, “Ukraine lowers its conscription age to 25 to replenish its beleaguered troops,” Associated Press, April 3, 2024. https://apnews.com/article/rus...

[xxxix] Richard Haass and Charles Kupchan, “The West Needs a New Strategy in Ukraine,” Foreign Affairs, April 13, 2023.

***

№ 361-3

Америка перш за все, Russia, & Ukraine

Lt. General (Ret.) Keith Kellogg,

Fred Fleitz,

APRIL 11, 2024

0. КЛЮЧОВІ ВИНОСИ

Триваюча війна Росії проти України була кризою, якої можна було уникнути, яка через некомпетентну політику адміністрації Байдена та відмову від підходу "Америка перш за все" до національної безпеки вплутала Америку в нескінченну війну.

Неприйняття ризику адміністрації в озброєнні України в поєднанні з провалом дипломатії з Росією продовжили війну в Україні, яка зараз знаходиться у війні на виснаження з Росією.

Доведення російсько-української війни вимагатиме сильного керівництва America First, щоб укласти мирну угоду та негайно припинити бойові дії між двома воюючими сторонами.

1. ОГЛЯД

Війна в Україні - це трагедія, якої можна уникнути, яка стала результатом некомпетентності президента Байдена як світового лідера та його хаотичної зовнішньої політики. Війна розділила американців і консервативний рух щодо того, якою має бути участь Америки в цьому конфлікті і як війна в Україні впливає на європейську та глобальну стабільність.

Війна в Україні є надзвичайно складним питанням зовнішньої політики для Сполучених Штатів.

Прихильники агресивної підтримки США, включаючи тих, хто закликає до прямого військового залучення США, розглядають війну як значну загрозу американській, європейській та міжнародній безпеці. Вони стверджують, що без надійної та необмеженої американської військової допомоги Україні Росія перейде після завоювання України, щоб відновити колишній Радянський Союз та вторгнутися в інші країни, включаючи членів НАТО. Деякі з цих прихильників стверджують, що перемога Росії в Україні підірве демократію та безпеку в інших регіонах світу і може спонукати Китай вторгнутися на Тайвань. Ті, хто дотримується цієї точки зору, особливо президент Байден, різко критикували як проросію, пропутіна, антидемократа та ізоляціоніста будь-кого, хто виступав проти або навіть висловлював скептицизм щодо американської військової допомоги Україні.

Хоча деякі американські критики військової допомоги уряду Володимира Зеленського дійсно можуть бути ізоляціоністами, переважна більшість американців стурбовані тим, чи поставлені на карту життєво важливі стратегічні інтереси Америки у війні в Україні, потенціал залучення збройних сил США та чи бере Америка участь у проксі-війні з Росією, яка може перерости в ядерний конфлікт. Вони також бачать необхідність розробити план припинення цієї війни, а не просто забезпечити зброю для конфлікту, який, здається, став довгостроковим глухим кутом.

Основною вимогою для підходу America First до національної безпеки США є, по-перше, компетентний і рішучий головнокомандувач - президент, який здійснює сильне керівництво на світовій арені, називає зразкових чиновників національної безпеки та реалізує послідовну та ефективну зовнішню політику для захисту Америки від зовнішніх загроз та просування її інтересів за кордоном.

Підхід America First також вимагає сильної армії, розумного використання військової сили США та утримання американських військ від непотрібних і нескінченних воєн. Це означає роботу в альянсах та з партнерами для сприяння регіональній безпеці, вимагаючи від членів альянсу та союзників нести повну вагу у захисті безпеки в регіоні.

Виходячи з цих принципів, ми вважаємо, що трагічні невдачі Української війни ілюструють, чому підхід "Америка перш за все" до національної безпеки США краще вирішує проблеми, які цей тип конфлікту ставить перед національними інтересами США, і як його можна було запобігти. Найголовніше, що підхід America First до національної безпеки надає рекомендації щодо того, як можна покласти край цій війні.

2. ЯК ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА AMERICA FIRST ЗМЕНШИЛА РИЗИКИ З БОКУ РОСІЇ ПІД ЧАС АДМІНІСТРАЦІЇ ТРАМПА

Ми вважаємо, що найважливішим способом, яким підхід America First до національної безпеки міг вплинути на війну в Україні, було її запобігання. Сильний і рішучий президент, який виступив проти президента Росії Володимира Путіна жорсткою і послідовною зовнішньою політикою США для Росії, України та НАТО, міг би перешкодити Путіну замовити вторгнення в Україну 24 лютого 2022 року. На нашу думку, жорстка та послідовна політика, реалізована президентом Дональдом Трампом, є причиною того, що Росія утримувалася від вторгнення своїх сусідів під час його президентства, але не відчувала таких обмежень під час адміністрацій Джорджа В. Буш, Барак Обама та Джо Байден.

Трамп відмовив Путіна від вторгнення в сусідні штати, тому що його керівництво та зовнішня політика сприяли стримування та миру через силу. Путін бачив у Трампі сильного і рішучого президента, який був готовий використовувати всі інструменти американської влади - мирні і примусові - для захисту інтересів США. Подібно до інших супротивників США, Путін також розглядав Трампа як непередбачуваного та нетрадиційного. У світлі погрози Трампа знищити Північну Корею, якщо це загрожує союзникам США в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, саміти Трампа з лідером Північної Кореї Кім Чен Ином, переміщення посольства США в Ізраїлі до Єрусалиму, бомбардування Сирії за використання хімічної зброї проти цивільних осіб, скидання найбільшої в Америці бункерної бомби на редуті ІДІЛ в Афганістані, введення сильних економічних санкцій проти Китаю, зберігаючи діалог відкритим з Пекіном, Путін не міг бути впевнений, як Трамп відреагує на російську войовничість. Ця непередбачуваність зіграла важливу роль під час президентства Трампа у перешкоджанні ворожим діям супротивників США.

Трамп також мав російську політику, яка продемонструвала американську силу. Наприклад, у 2018 році після того, як російська група найманців Вагнера просунулася на бази США в Сирії, вони були зустрінуті негайними та рішучими діями, коли президент Трамп санкціонував каральні авіаудари

проти них. Ці авіаудари відкилили операції та вплив Росії в регіоні. Росія ніколи не мстила Сполученим Штатам за цю атаку, яка, як повідомляється, вбила сотні російських найманців, ймовірно, тому, що Путін не знав, як відреагує Трамп.

Адміністрація Трампа посилила стримування Європи щодо Росії, ожививши альянс НАТО для роботи на американські інтереси, підштовхуючи членів НАТО до справедливого внеску в альянс та досягнення цілей НАТО за статтею 3 та Декларацією Уельсу. Реформуючи НАТО, щоб повернути її до свого початкового наміру служити колективною безпековою угодою, тягар російського стримування більше не лягав виключно на Сполучені Штати. На європейців тиснули активізуватися, щоб захистити свою регіональну безпеку і повернутися до ефективних союзників.

Адміністрація Трампа ввела жорсткі санкції проти газопроводу "Північний потік II", побудованого для транспортування російського природного газу з Росії до Німеччини, щоб зупинити його завершення. Чиновники Трампа також чинили тиск на європейські держави, щоб вони від'єдналися від російського енергопостачання, зусилля, які підірвали здатність Росії озброїти енергію в регіоні - і ті, яким Європа чинила опір, поки Росія не вторглася в Україну.

Це включало публічну критику Трампа за те, що вона робить себе залежною від російського імпорту газу. На саміті НАТО в липні 2018 року Трамп засудив підтримку Німеччиною трубопроводу "Північний потік II", заявивши: "Німеччина, наскільки я розумію, знаходиться в полоні Росії, тому що вона отримує так багато своєї енергії від Росії". Трамп ще більше критикував Німеччину за її залежність від російської енергетики у своїй промові до ООН у вересні 2018 року. Генеральна Асамблея. "Німеччина стане повністю залежною від російської енергії, якщо вона негайно не змінить курс", - сказав президент. "Тут, у Західній півкулі, ми прагнемо зберегти нашу незалежність від посягання експансіоністських іноземних держав". Сьогодні іронічно дивитися відео німецьких дипломатів у залі Генеральної Асамблеї, які в той час сміються з критики Трампа.

Під час адміністрації Трампа Сполучені Штати більше не терпіли неодноразових порушень Росією ядерного договору і вийшли з Договору про відкрите небо та договору про ядерні сили середньої дальності (РСМД). Адміністрація Трампа також розпочала процес виходу з договору про скорочення ядерних озброєнь New START з Росією в надії на переговори про більш сильний та ефективний договір, який також включатиме ядерний арсенал Китаю.

В Україні адміністрація Трампа сприяла сильному стримуючим підходу, санкціонувавши перший в історії смертельний пакет військової допомоги

Україні, оснащуючи її збройні сили передовими протиброньованими ракетами Javelin, військово-морськими суднами та патрульними катерами Mark VI. Це був серйозний розрив з адміністрацією Обами, яка погодилася лише надати нелетальну військову допомогу, незважаючи на пристрасні заклики українських чиновників до зброї США боротися з проросійськими сепаратистськими повстанцями на Донбасі.[i] Президент Обама відмовився відправляти зброю в Україну, бо боявся, що це спровокує Путіна. Президент Трамп не погодився і відправив зброю в Україну як знак американської сили та підтримки дружньої держави.

У той же час Трамп був відкритий для співпраці з Росією та діалогу з Путіним. Трамп висловив повагу до Путіна як до світового лідера і не демонізував його в публічних заявах. Політичні опоненти Трампа критикували його за це, але підхід Трампа нічим не відрізнявся від того, як кілька президентів США мали справу з радянськими лідерами під час холодної війни. Це був транзакційний підхід до американсько-російських відносин, в якому Трамп використав свій досвід як творця угод, щоб знайти способи співіснувати та знизити напруженість з Путіним, твердо стоячи на американських інтересах безпеки. Трамп багато разів розмовляв з Путіним під час його президентства, у тому числі щонайменше п'ять разів особисто та понад 17 телефонних дзвінків.

2. ЯК НЕКОМПЕТЕНТНІСТЬ БАЙДЕНА У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ПРИЗВЕЛА ДО КАТАСТРОФИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Погане керівництво президента Байдена як головнокомандувача, слабка команда національної безпеки та політика національної безпеки, у поєднанні з повним нерозумінням Росії, Путіна, України та НАТО, створили умови, які змусили Путіна замовити вторгнення в Україну в лютому 2022 року та провести відверту агресивну війну всупереч Сполученим Штатам та міжнародному співтовариству.

Байден почав своє президентство, зображуючи себе антитрампівським президентом, який скасував би всю політику свого попередника. Це означало повернення до наївної та невдалої зовнішньої політики, переважно адміністрації Обами. Через сильну неприязнь Байдена до Трампа він намагався змінити навіть успішну політику Трампа і відмовився віддати належне Трампу за його зовнішньополітичні успіхи.

І все ж зовнішня політика Байдена була несерйозною та непослідовною. На початку своєї адміністрації Байден визначив зміну клімату як головну загрозу національній безпеці США. Накази Байдена призвели до рімкого виведення США з Афганістану, епічної зовнішньополітичної катастрофи, яка завдала величезної шкоди американському авторитету та глобальній безпеці.

Президент без потреби антагонізував і відштовхував важливих союзників США, особливо Ізраїль і Саудівську Аравію, і відновив безрозсудні зусилля президента Обами, щоб заспокоїти Іран в абсурдній надії зробити його партнером США для миру на Близькому Сході.

Політика Байдена щодо Китаю була слабкою та заплутаною. Він нічого не зробив, щоб притягнути Пекін до відповідальності за походження та поширення вірусу COVID-19. Він послабив готовність збройних сил США та військового набору за допомогою необґрунтованих мандатів на вакцинацію проти COVID та нав'язування різноманітності, справедливості та інклюзивності персоналу. Байден також навмисно відмовився захищати південний кордон Америки, що призвело до величезного напливу нелегальних мігрантів.

У травні 2021 року, за дев'ять місяців до вторгнення Росії в Україну, адміністрація Байдена відмовилася від санкцій США щодо будівництва російського трубопроводу "Північний потік II", рішення, яке отримало двопартійну опозицію. Чиновники Байдена в той час стверджували, що причиною цього рішення було виправити відносини США з Німеччиною, які, як вони стверджували, були напружені через політику адміністрації Трампа, наприклад, оскарження залежності Німеччини від російської енергії та її невиконання внесків на оборонні витрати НАТО.

Колишній міністр оборони Роберт Гейтс написав у своїх мемуарах 2014 року "Обов'язок": "Я думаю, що [Байден] помилявся майже з усіх основних питань зовнішньої політики та національної безпеки протягом останніх чотирьох десятиліть". Гейтс написав ці слова за шість років до того, як Байден зайняв Овальний кабінет і говорив про свою зовнішньополітичну компетентність, коли він був молодшою людиною. Сьогодні ознаки психічного занепаду Байдена, часті помилкові зовнішньополітичні заяви про те, що його помічники швидко йдуть назад, і його аматорські високопоставлені чиновники з національної безпеки додали до глобального сприйняття того, що це найслабша і найбільш некомпетентна адміністрація США у зовнішній політиці в історії.

Явна відсутність стратегічних навичок Байдена збільшила шанси на вторгнення Росії в Україну, підриваючи сприйняття стримування під керівництвом американців. Що ще важливіше, зовнішньополітична некомпетентність Байдена призвела до критичних помилок політики США, які без потреби антагонізували Путіна і змусили його наказати російським військам вторгнутися в Україну.

3. БАЙДЕН НЕПРАВИЛЬНО ОЦІНИВ ПУТІНА, ПЕРШ НІЖ ВІН НАКАЗАВ РОСІЙСЬКИМ ВІЙСЬКАМ ВТОРГНУТИСЯ В УКРАЇНУ

Потенційний вступ України до НАТО був делікатним питанням для Володимира Путіна ще до того, як Джо Байден склав присягу в січні 2021 року. Хоча Путін був на мить відкритий для цієї ідеї на початку 2000-х років, він почав виступати проти неї після Бухарестського саміту НАТО 2008 року, який підтвердив, що НАТО одного дня планує прийняти Україну як члена.

Путін давно стверджував, що Україна ніколи не зможе покинути сферу впливу Росії, стверджуючи, що росіяни та українці є одним народом, заперечуючи, що українці є окремим народом, і виступаючи проти ідеї незалежної української держави. Під час зустрічі один на один з президентом Джорджем В. Буш у 2008 році, Путін сказав: "Ти повинен зрозуміти, Джордже. Україна навіть не є країною".[i] Під час візиту до Києва в 2013 році Путін сказав: "Бог хотів, щоб дві країни були разом", і їхній союз був заснований на "владі Господа", незмінному будь-якою земною силою.[ii] Путін підкреслив і висвітлив цю ідею в липні 2021 року в есе "Про історичну єдність росіян і українців", в якому він стверджував, що Україна може бути суверенною лише в партнерстві з Росією, і стверджував, що сьогоднішня Україна займає історично російські землі.[iii]

Під час інтерв'ю журналісту Такера Карлсона з Путіним у лютому 2024 року Путін надав довгий, безглуздий звіт про російську та українську історію, в якому він оскаржив громадянство та історію України і повторив свої смішні твердження про те, що Росія вторглася в Україну частково для боротьби з нацизмом у країні.[iv]

Підхід адміністрації Байдена до національної безпеки відкинув транзакційний підхід Трампа до Росії, згідно з яким Трамп встановив робочі відносини з противником США. Байден замінив підхід Трампа на ліберальний інтернаціоналіст, який пропагував західні цінності, права людини та демократію. Всупереч позиції адміністрації Трампа "Америка перш за все" щодо національної безпеки, підхід Байдена поставив ідеалістичні програми світової еліти перед робочими відносинами з Росією. Байден не був зацікавлений у співпраці з Путіним. Він хотів читати лекції та ізолювати його.

Ворожа політика Байдена щодо Росії не тільки без потреби зробила її ворогом Сполучених Штатів, але й загнала Росію в обійми Китаю і призвела до розробки нової осі Росія-Китай-Іран-Північна Корея. Китай і Росія сподіваються використати цю вісь, щоб кинути виклик нинішньому світовому порядку під керівництвом США, а долару США як світовій резервній валюті. Росія використовувала цю вісь для отримання ударних безпілотників з Ірану та ракет і артилерійських снарядів з Північної Кореї для своїх сил вторгнення в Україну.

Підхід Байдена проігнорував страх Путіна, що Україна наблизиться до Заходу і приєднається до НАТО. Хоча Байден та його високопоставлені чиновники ніколи прямо не закликали Україну приєднатися до НАТО, вони бовталися до

членства в НАТО перед Україною і неодноразово заявляли, що це рішення залежить від України. Байден також заплутав ситуацію, кілька разів заявивши у 2021 році, що Сполучені Штати та НАТО будуть стояти за "суверенітет та територіальну цілісність" України, заяви, які звучали так, ніби Байден запропонував Україні гарантії безпеки. Крім того, під час саміту НАТО в червні 2021 року НАТО підтвердила зобов'язання, взяте на Бухарестському саміті НАТО 2008 року, що Україна одного дня стане членом.

З огляду на посилену кампанію президента України Зеленського за членство в НАТО у 2021 році, ці заяви та жести виявилися більш ніж неявними схваленнями заявки України на членство в НАТО найближчим часом.

Параноя Путіна щодо вступу України до НАТО зросла у вересні 2021 року, коли Кремль рішуче заперечив проти приєднання України до спільних військових операцій з членами НАТО і заявив, що розширення військової інфраструктури НАТО в Україні перетне російську «червону лінію».[v]

У грудні 2021 року, коли напруженість зростала і з'явилися зростаючі ознаки того, що Росія планує вторгнутися, Путін представив ультиматум з п'яти пунктів, вимагаючи юридичних гарантій того, що НАТО не прийме нових членів, особливо Україну та Грузію. Путін також висунув вимоги, які підірвали б НАТО, включаючи відмову від військової діяльності у Східній Європі. Адміністрація Байдена відхилила ультиматум, погрожувала Росії санкціями і заявила, що Америка "рішуче відреагує", якщо Росія вторгнеться в Україну.

Байден ще більше переплутав ситуацію на прес-конференції 18 січня 2022 року, коли він сказав, що Росія "перейде" до України, але Сполучені Штати та їхні союзники можуть бути розділені щодо того, як реагувати, якщо російське вторгнення було "незнаким вторгненням". Цей промах шокував українських чиновників, оскільки це, здавалося, вказувало на те, що Байден може певною мірою терпіти вторгнення Росії на українську територію. Що ще важливіше, промах телеграфував страх Путіна Байдена перед ескалацією та відсутністю рішучості саме тоді, коли він збирався замовити вторгнення.

Коли Росія готувалася вторгнутися в Україну, адміністрація Байдена лаяла Путіна і погрожувала "безпрецедентними" санкціями. Замість того, щоб використовувати переговори для деескалації напруженості, Байден повторив Путіну та Зеленському, що членство України в НАТО все ще в руках України. Адміністрація Байдена також розсекретила розвіддані про планування війни Росією в помилковому переконанні, що це якимось чином стримує вторгнення. Коли російські танки рушили до українського кордону, а вторгнення з'явилося за кілька днів, чиновники адміністрації Байдена посилили свої засудження Путіна та погрози санкціями та ізоляцією.

Підхід ***America First*** міг би запобігти вторгненню.

1) — По-перше,

в інтересах Америки було підтримувати мир з Путіним, а не провокувати і відчужувати його агресивними глобалістськими кампаніями за права людини та продемократичними кампаніями або зусиллями щодо сприяння українському членству в НАТО. Не було сенсу навіть натякати на підтримку можливого членства України в НАТО, оскільки це вимагало б одностайного голосування членів НАТО, що на той час було дуже малоймовірним. Україні також потрібно було відповідати жорстким вимогам щодо членства, включаючи демократичні та військові реформи, які включали узгодження українських військових з обладнанням НАТО. (На саміті НАТО у Вільнюсі в червні 2023 року члени НАТО пообіцяли прийняти Україну, як тільки вони погодяться, що "умови виконуються", і відмовилися від вимог до членства. Це означало, що НАТО розгляне можливість прийняття України після закінчення війни.)

2) — По-друге,

в інтересах Америки укласти угоду з Путіним про приєднання України до НАТО, особливо до січня 2022 року, коли з'явилися ознаки того, що російське вторгнення неминуче. Це був час, коли адміністрація Байдена повинна була відкинути свою одержимість публічною критикою Путіна і працювати над компромісом. Пропозиції США відкласти вступ України до НАТО на десятиліття могло бути достатньо, щоб переконати Путіна відкликати вторгнення, але чиновники адміністрації Байдена відмовилися робити таку пропозицію.

3) — По-третє,

Сполучені Штати та їхні союзники повинні були надіслати Україні значну летальну допомогу восени 2021 року, щоб стримати російське вторгнення. Натомість, оскільки вторгнення з'явилося ймовірним у грудні 2021 року, Байден проігнорував термінові заклики Зеленського про військову допомогу, особливо протитанкові Javelins та протиповітряні Stingers, і попередив Путіна, що Сполучені Штати надішлють Україні смертельну допомогу, якщо Росія вторгнеться. Повідомлення Байдена передало слабкість США Путіну, маючи на увазі, що він може використовувати військове залякування для маніпулювання політикою США щодо України.

4. ПОМИЛКИ БАЙДЕНА НА ПОЧАТКУ ВІЙНИ ПРИРЕЧИЛИ УКРАЇНУ

Росія, як повідомляється, почала свій напад на Україну в лютому 2022 року з планом вторгнення протягом 10 днів, швидко захопивши Київ і анексуючи країну до серпня. Так не вийшло.

Українські військові навчилися на російських вторгненнях 2014 року і були набагато краще підготовлені. Українська армія була добре навчена і накопичила мільярди доларів на передовій зброї із Заходу, включаючи протитанкові ракети Javelin, розблоковані президентом Трампом, які завдали величезних втрат російським силам. Російська армія працювала погано через неадекватне керівництво та планування, недостатнє обладнання, погану логістику та погано навчені війська. Російські військові також були непідготовлені до захисту від найсучасніших передових ракет та ударних безпілотників.

Тим не менш,

> **— контрнаступ України проти Росії закінчився до осені 2022 року, оскільки Сполучені Штати та їхні союзники не змогли забезпечити країну зброєю, необхідною для продовження боротьби за повернення її території.**

Існували обмеження щодо того, наскільки Сполучені Штати можуть бути залучені до конфлікту. До цього дня Америці не вистачає оборонного договору з Україною, і вона не є союзником НАТО. Втручання у війну в Україні не мало чітких, життєво важливих національних інтересів США. Крім того, існував ризик ядерної ескалації, якщо війська НАТО зіткнуться з російськими військами в цьому конфлікті. Це означало, що таким же огидним, яким би не було російське вторгнення, Захід на чолі зі Сполученими Штатами був непідготовленим до відповіді.

Як і інші лідери НАТО, Байден правильно утримував американських військ безпосередньо від конфлікту. Однак Байден не визнавав, поки не стало надто пізно, що в інтересах Америки та інтересах глобальної безпеки для Сполучених Штатів зробити все можливе, за винятком прямої військової участі США, щоб допомогти Україні. Щоб просувати американські інтереси та цінності, президент Байден повинен був надати Україні зброю, необхідну для вигнання російських військ на початку війни, і використовувати всі форми державного управління, щоб покласти край війні, включаючи санкції, дипломатичну ізоляцію Росії і, зрештою, переговори.

Основною метою військової допомоги Україні, за винятком прямого військового залучення США, було запобігання прецеденту держави-агресора, що забирає територію силою та захищає заснований на правилах міжнародного порядку. В інтересах Америки також було забезпечити, щоб Росія програла цю війну, тому що через рішення Путіна зробити Росію державою-агресором, переможена і зменшена Росія була найкращим результатом для США та глобальної безпеки. Деякі вважали, що це завадить Росії вторгнутися в інші держави, включаючи членів НАТО, після того, як вона завоювала Україну. Також було ймовірно, що спустошені російські

військові дозволять Сполученим Штатам спрямувати свою оборону проти Китаю, що є набагато серйознішою загрозою його національній безпеці.

Biden Був готовий відмовитися від України після вторгнення в лютому 2022 року і запропонував евакуювати Зеленського з Києва. Зеленський відхилив пропозицію, відповідаючи: "Бій тут; мені потрібні боєприпаси, а не поїздка". Хоча російські війська захопили значну частину української території в перші кілька тижнів війни і наблизилися до Києва, вони були відкинуті протягом наступних шести місяців, коли українська армія захопила ініціативу. Підкріплені роками підготовки та арсеналом передової зброї, українці здивували світ, завдаючи нищівних втрат російській армії.

До жовтня 2022 року українські контрнаступи витіснили Росію з північної та центральної України. До листопада вони відвоювали 54 відсотки землі, яку Росія захопила з початку війни. Це залишило Росію, яка окупувала територію східної України, яка в основному складалася з Донбасу плюс Крим, який Росія захопила в 2014 році.

Сполучені Штати та інші члени НАТО обмежили свою військову допомогу Україні у 2022 році через побоювання ескалації конфлікту. На ранніх етапах війни адміністрація Байдена відклала надання армійських тактичних ракет (ATACMS), змінила можливості дальності ракет високомобільної артилерійської ракетної системи (HIMARS), щоб запобігти ударам великої дальності, і відхилила прохання Польщі відправити винищувачі МіГ-29 в Україну. В результаті арсенал України до жовтня 2022 року знизився, що дало російським військам можливість перегрупуватися. Україна більше ніколи не відновить стратегічну перевагу у війні, і конфлікт став глухим кутом до кінця 2022 року.

The Wall Street Journal обговорив, як війна в Україні прийшла до такого результату в статті від листопада 2023 року:

Зростаюча кількість українських прихильників у Європі та США кажуть, що Київ, ймовірно, сьогодні був би у сильнішій позиції, якби адміністрація Байдена швидше доставила цінне обладнання, таке як танки, ракети великої дальності та реактивні винищувачі. Затяжні дебати про озброєння, які були надані або готуються до доставки в Україну, означали, що Київ втратив дорогоцінний час на початку цього року, коли він міг би натиснути на досягнення, досягнуті проти Росії наприкінці минулого року.[i]

Були надії, що новий приплив передової зброї зі Сполучених Штатів та членів НАТО допоможе Україні переломити хід війни в контрнаступі навесні 2023 року. Цього не сталося. Зброя прибула пізно і в недостатній кількості. Наприклад, адміністрація Байдена не змогла надати Україні винищувачі і направила лише 31 танк Abrams, що еквівалентно лише батальйону. До липня

2023 року в Україні також почали закінчуватися 155-мм артилерійські снаряди.[ii]

У травні 2023 року Байден погодився відправити F-16 в Україну. Мало того, що ці винищувачі були недоступні для весняного наступу 2023 року, але на момент написання цієї статті вони все ще не прибули і, як очікується, не будуть розгорнуті та готові до бойових дій не раніше середини літа 2024 року. Коли винищувачі прибудуть цього літа, всього шість з 45 обіцяних літаків будуть доставлені через відсутність підготовлених українських пілотів, повідомляє New York Times.[iii]

Контрнаступ України навесні 2023 року також провалився, тому що російські сили встигли встановити оборону на сході України, яка виявилася більш грізною, ніж очікували українські чиновники.

5. БАЙДЕН ПРОПАГУЄ ПРОКСІ-ВІЙНУ З РОСІЄЮ

Оскільки **війна в Україні перейшла до нової фази глухого кута та виснаження наприкінці 2022 року**, **адміністрації Байдена все ще не вистачало послідовної стратегії, щоб допомогти Україні**

> **1) — виграти конфлікт або 2) — закінчити його.**

Це забезпечило більшу кількість передових озброєнь, але недостатньо, щоб перенести війну на користь України.

Не було стратегії США щодо досягнення припинення вогню або кінцевого стану конфлікту або боротьби з реальністю, що Україна, ймовірно, програє довгострокову війну на виснаження.

Адміністрація Байдена також відхилила спроби провести мирні переговори. Натомість президент Байден демонізував Путіна, часто називаючи його військовим злочинцем.

Коротше кажучи,

> **— наприкінці 2022 року адміністрація Байдена почала використовувати українських військових для боротьби з проксі-війною для просування політичних цілей США щодо ослаблення режиму Путіна вдома та знищення його військових.**

Це була 1) — не стратегія, а надія, заснована на емоціях. Це 2) — не був план успіху.

Неодноразові заяви Байдена про те, що він готовий відправити зброю в Україну "до тих пір, поки це потрібно", **не надаючи стратегії для України, щоб виграти війну або план припинення конфлікту,** уособлювали реальний намір його політики

— використовувати конфлікт як проксі-війну США проти Росії.

Байден протягом усього свого перебування на посаді намагався визначити підхід "до тих пір, поки це потрібно", стверджуючи, що війна полягає в тому, щоб протистояти тирану та захищати та просувати глобальну демократію.[i]

Але ***Байден*** **ніколи не пояснював, як військова підтримка США України досягне його цілей.**

Підхід адміністрації Байдена до України викликав критику з боку багатьох американців, які вагалися щодо напрямку війни та обсягу військової допомоги, яку США надали.

США дали Україні понад 113 мільярдів доларів приблизно за перші два роки конфлікту.

Крім того,

> — Конгрес у квітні 2024 року схвалив пакет допомоги Україні на суму 61 мільярд доларів, який включав 52 мільярди доларів військової допомоги та 9 мільярдів доларів економічної допомоги.

Національні опитування показали, що більшість американської громадськості була проти відправки більшої військової допомоги Україні на тлі **глухого кута 2024 року**.[ii]

Величезна сума підтримки виснажила військові запаси США, напружила нашу оборонно-промислову базу та поставила під загрозу військову готовність Америки.

Наприклад,

> — з початку конфлікту США відправили в Україну понад 2000 зенітних ракет Stinger.[iii] Тим не менш, при нинішніх темпах виробництва Сполученим Штатам знадобиться 13 років, щоб заповнити та поповнити цей запас боєприпасів.[iv] США також відправили Україні понад 2 мільйони 155-мм артилерійських снарядів, але США в даний час виробляють лише 14 000 патронів 155-мм на місяць.[v] Пентагон зазначив, що 14 000 патронів часто вичерпуються українською армією протягом 48 годин прямих бойових дій між українцями та росіянами.[vi]

В результаті чиновники Пентагону оголосили в грудні 2023 року, що допомога США Україні вичерпала рахунок Міністерства оборони до такої міри, що США доведеться зробити "важкий вибір", або підтримуючи власну військову готовність Америки, або продовжуючи "підтримувати Україну так, як її потрібно підтримувати на полі бою".[vii]

Колишній президент Трамп запропонував у лютому 2024 року **додати певну відповідальність до, здавалося б, нескінченних запитів адміністрації Байдена про допомогу для України, зробивши ці платежі безвідсотковою позикою, яку Україна погасить після війни.**

> — Ця ідея привернула двопартійну підтримку і в даний час серйозно розглядається Білим домом та лідерами Конгресу.

Чиновники адміністрації приписують президенту Байдену успішне керівництво, яке надало Україні військову допомогу, необхідну для відштовхування російських військ.

На їхню думку, Байден допоміг врятувати Україну, об'єднавши та зміцнивши альянс НАТО.

Правда полягає в тому, що

> **— члени НАТО активізувалися, щоб допомогти Україні, тому що це було в їхніх інтересах безпеки. Це не мало нічого спільного з дипломатичними зусиллями адміністрації Байдена.**

У багатьох випадках, наприклад, коли члени НАТО хотіли відправити в Україну винищувачі F-16 та МіГ, Байден заблокував або затримав цю зброю.

В інших випадках європейські держави надавали Україні зброю, яку Сполучені Штати відмовилися відправляти. До жовтня 2023 року, наприклад, Сполучені Штати відмовлялися відправляти Києву вирішальний ракетний комплекс великої дальності, ATACMS. До цього часу Україні довелося покладатися на подібні ракети від французів та британців (ракети SCALP та Storm Shadows).[viii]

У той же час, недосконалий підхід адміністрації Байдена до війни в Україні настільки напружив оборонно-промислову базу НАТО, що багато хто не може заповнити військову техніку зі швидкістю, з якою вони відправляють зброю в Україну.

Адмірал Роберт Бауер, голова військового комітету НАТО, заявив на Варшавському безпековому форумі 2023 року, що "дно стовбура тепер видно" з точки зору військових запасів союзників по НАТО.[ix]

В результаті

> — кілька європейських союзників Америки почали віддавати перевагу своїй національній обороні над відправкою військової допомоги Україні.

Наприклад,

— ***Польща*** була провідним і послідовним постачальником зброї в Україну, на що припадає **17 відсотків загального імпорту** України основних озброєнь, артилерійських та систем озброєнь у 2022 році.[x]

Це надання військової техніки Україні, однак, виснажило запаси військової техніки Польщі приблизно на третину і кинуло виклик здатності Польщі забезпечити як власні військові, так і українські військові.[xi]

Незважаючи на збільшення бюджету військових витрат з 3 відсотків до 4 відсотків свого ВВП у 2023 році, оборонно-промислова база Польщі зіткнулася з проблемами заповнення своїх військових запасів зі швидкістю, з якою вона відправляє Матеріали в Україну.

В результаті військова допомога Польщі Україні призвела до "тимчасових прогалин у можливостях польських військових". У 2022 році Польща відправила в Україну винищувачі МіГ-29 до того, як країна отримала замовлення на закупівлю літаків FA-50 з Південної Кореї для власних військових.[xii]

Війна в Україні та залежність України від західних країн щодо військової техніки, таким чином, призвели до втоми України серед європейців, погрожуючи знову покинути Сполучені Штати як основного донора оборони в Європі та ще більше напружуючи здатність Америки підтримувати власні критичні оборонні запаси.

6. SPARRING ПРО МИРНІ ПЕРЕГОВОРИ

Перевага ***Байдена*** **використовувати конфлікт в Україні як проксі-війну, щоб нашкодити Росії, а не допомогти Україні виграти війну, також є причиною того, що Сполучені Штати нічого не зробили для сприяння припиненню вогню або мирній угоді.**

У деяких випадках

— Сполучені Штати та деякі їхні європейські союзники блокували спроби призупинити або припинити війну.

Згідно з підходом "Америка перш за все" до українського конфлікту,

1) як тільки він став глухим кутом і війною на виснаження,

2) — в інтересах України, Америки та світу було прагнути до припинення вогню та переговори про мирну угоду з Росією.

Мирні переговори та ***припинення вогню*** для припинення війни, очевидно, є складним питанням.

Український уряд, зрозуміло, чинить опір будь-якому поселенню, яке б винагородило російську агресію і не відновило всю його територію.

Зеленський не довіряє ***Путіну*** дотримуватися мирної угоди або припинення вогню.

— **У жовтні 2022 року він підписав указ про те, що Україна відмовиться вести переговори з Путіним.**

Зеленський висунув *мирний план з 10 пунктів* на саміті G-20 у листопаді 2022 року.

— Заклик плану до відновлення територіальної цілісності України та підтвердження Росії відповідно до ООН. Статут, виведення російських військ та спеціальний трибунал для переслідування російських воєнних злочинів були амбітними та справедливими. Однак, оскільки не було можливості змусити Росію погодитися на такі умови, план Зеленського нікуди не пішов.

Підхід адміністрації Байдена до переговорів був позбавлений стратегії та президентського керівництва.

— Байден та його команда послідовно виступають проти будь-якої угоди про припинення вогню або мирної угоди, яка не включає повне виведення Росії з усієї території України.

Представники Байдена також заявили, що не змушуватимуть Україну погодитися на *мирну угоду* або приєднатися до мирних *переговорів*.

Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон у квітні 2022 року, як повідомляється, відмовив Зеленського від можливої угоди про припинення вогню, хоча український лідер, можливо, самостійно відмовився від запропонованої угоди.

1) — Російські чиновники стверджували, що Сполучені Штати стоять за тиском Джонсона, щоб підірвати мирну угоду.[i] Чиновники адміністрації Байдена це спростували.

2) — Однак, враховуючи його послідовну опозицію до припинення вогню та мирних переговорів, **ми вважаємо можливим, що чиновники Байдена перешкоджали українському уряду укласти мирну угоду з росіянами в той час**.

У листопаді 2022 року генерал Марк Міллі, тодішній голова Об'єднаного комітету начальників штабів, висловив незгоду на внутрішніх зустрічах з позицією інших чиновників Байдена щодо переговорів України про врегулювання з Росією. Міллі, як повідомляється, стверджував, що українські військові досягли стільки, на що могли сподіватися на той час,

і закликав українських чиновників закріпити свої досягнення в переговорах.[ii] Адміністрація Байдена не прийняла позицію Міллі.

Державний секретар Ентоні Блінкен заявив у червні 2023 року, що Сполучені Штати не підтримуватимуть припинення вогню або мирні переговори, поки Київ не набуде сили, щоб він міг вести переговори на своїх власних умовах.

Блінкен також стверджував, що піддатися тиску з боку Росії та Китаю щодо переговорів призведе до помилкового "Потьомкінського миру".[iii] Це залишається позицією адміністрації Байдена.

Замість того, щоб налагодити прямі переговори між Росією та Україною, президент Байден підірвав дипломатичні канали, необхідні для досягнення переговорного кінцевого стану війни. Байден неодноразово демонізував Путіна, називаючи його військовим злочинцем і диктатором і навіть натякаючи на підтримку зміни режиму в Росії.[iv]

Після смертельної терористичної атаки ХАМАС на Ізраїль 7 жовтня Байден порівняв Путіна з ХАМАСом.[v]

Більше того,

> **— президент ще не мав жодного телефонного дзвінка або зустрічі з Путіним з початку війни.**

Європейські держави, особливо Франція, загалом зайняли позицію, подібну до підходу Байдена "до тих пір, поки це потрібно" до озброєння України, але були відкриті для мирних переговорів.

Франція, Великобританія та Німеччина, здавалося, дещо порвали з адміністрацією Байдена в лютому 2023 року, коли Wall Street Journal повідомив, що ці країни хотіли сприяти зміцненню зв'язків між Україною та НАТО, щоб

> **— сприяти мирним переговорам через їх зростаючі сумніви, що Україна може вигнати Росію з української території, і тому, що західна підтримка України не може тривати на невизначений термін. [vi]**

У 2023 році був розрив між зовнішньополітичним істеблішментом та адміністрацією Байдена щодо України, коли

> 1) — президент Ради з міжнародних відносин Річард ***Хаасс*** та професор Джорджтаунського університету Чарльз ***Купчан*** стверджували у статті у закордонних справах у квітні 2023 року,

що

2) — **Заходу потрібна нова стратегія, щоб вийти з поля бою на стіл переговорів у війні в Україні, тому що "найбільш ймовірним результатом конфлікту є не повна перемога України, а кривавий глухий кут"**.

Їхня рекомендація полягала в тому,

3) — **щоб адміністрація Байдена віддала пріоритет припиненню війни в Україні, наполягаючи на припиненні вогню та мирних переговорах.[vii]**

Хаасс підтвердив цю позицію щодо програми MSNBC "Morning Joe", яка, як повідомляється, є улюбленим шоу президента Байдена, 21 листопада 2023 року, коли він заявив, що війну непереможна, і закликав Україну змінити свою стратегію, щоб захистити і врятувати 80 відсотків території, яку вона контролює, і продовжувати припинення вогню з Росією. Ведучий, Джо Скарборо, погодився з оцінкою Хаасса.[viii]

Покійний Генрі ***Кіссінджер*** **мав подібну точку зору в інтерв'ю Economist навесні 2023 року, в якому він сказав, що важливо закінчити війну якомога швидше.**

Мирна угода, на думку ***Кіссінджера***, вимагала б територіальних поступок з обох сторін. Оскільки це призведе до нестабільності, яка може викликати нові війни, він закликав до зближення між Європою та Росією, щоб убезпечити східний кордон Європи.

Кіссінджер також змінив свою позицію на початку 2023 року на користь членства України в НАТО.[ix]

Наприкінці 2023 року з'явилися деякі повідомлення про те, що позиції щодо переговорів щодо припинення війни зміщуються.

Минулої осені Путін дав сигнал європейським чиновникам, що він відкритий для припинення вогню на нинішніх лініях бою.

Politico повідомила в грудні 2023 року, що адміністрація Байдена та європейські чиновники змінюють свої позиції від тотальної перемоги України до поліпшення її позиції в можливих мирних переговорах, щоб покласти край війні.

Однак, схоже, адміністрація Байдена не прийняла такого підходу.

Більше того,

— **ні американські, ні українські чиновники не виявили інтересу до передбачуваної мирної пропозиції Путіна, і американські**

чиновники, як повідомляється, офіційно відхилили пропозицію Путіна про припинення вогню в середині лютого 2024 року.[x]

7. ЧАС ЗУПИНИТИ ВБИВСТВО

На запитання під час ратуші CNN у травні 2023 року, чи хоче він, щоб Україна перемогла, президент Трамп відповів:

> ***"Я хочу, щоб усі перестали вмирати. Вони вмирають. Росіяни та українці. Я хочу, щоб вони перестали вмирати".***

Трамп додав:

> ***"Я не думаю з точки зору перемоги та поразки. Я думаю, що з точки зору того, щоб це врегулювалося, щоб ми могли перестати вбивати всіх цих людей".***

Коли колишнього президента запитали, чи вважає він Путіна військовим злочинцем, він відповів:

> ***"Це слід обговорити пізніше, і якщо ви скажете, що він військовий злочинець, буде набагато важче укласти угоду пізніше, щоб зупинити цю справу".***

У твіті від 17 лютого 2024 року експерт з національної безпеки та полковник армії у відставці Курт ***Шліхтер*** зазначив: **"Україна не програє, тому що Америка не дала їй достатньо снарядів. Україна програє, тому що українців не вистачає**. І я на боці українців. Я допоміг їх навчити".[i]

Ми згодні з президентом ***Трампом*** та полковником ***Шліхтером***.

Америці потрібен новий підхід та комплексна стратегія для війни в Україні.

За даними української розвідки,

> **— приблизно 400 000 російських солдатів зараз розгорнуті в Україні і контролюють більшу частину східних провінцій України Запоріжжя, Донецька, Луганська та Херсона, а також Крим.[ii] Російські війська загартували свою оборону вздовж лінії фронту довжиною 600 миль і насилили приблизно 30 відсотків української території наземними мінами.[iii]**

Шліхтер має рацію щодо того, що **Україна стикається з демографічною кризою та закінчує солдатів**.

> — Близько 200 000 російських військовослужбовців були вбиті на війні та 240 000 поранені.

— Українська армія втратила близько 100 000 загиблих і до 120 000 поранених.

Але населення України набагато менше, ніж населення Росії.

Населення України сьогодні оцінюється в 36,7 мільйона, що значно знизилося з її населення в лютому 2022 року в 45 мільйонів.

Багато українців втекли від конфлікту.

1) — **Загальна чисельність населення вільної України може становити до 20 мільйонів.**

2) — **З іншого боку, населення Росії становить 144 мільйони.[iv]**

Відображаючи ці події, CNN повідомив у листопаді 2023 року, що

— підготовка та вербування українських військ стали серйозною проблемою, і військові зіткнулися з проблемами із дотриманням правил мобілізації.[v]

2 квітня 2024 року Зеленський підписав закон про вирішення проблеми нестачі військ шляхом зниження мінімального віку призову в країні для чоловіків з 27 до 25 років.

Український лідер також підписав нові закони, щоб скасувати деякі проекти винятків і створити онлайн-реєстр для новобранців.[vi]

Щоб додати до цих викликів,

— **перспективи української армії в 2024 році не є багатообіцяючими**.

Після того, як

— **українські сили не змогли перемістити бойові лінії під час контрнаступу 2023 року, здавалося, втрачали позиції на початку 2024 року через бойову втому, нестачу зброї та те, що, здається, є новою російською наступальною стратегією.**

Хоча пакет допомоги на суму 61 мільярд доларів, який Конгрес затвердив у квітні 2024 року, та військова допомога ЄС можуть допомогти Україні зберегти нинішню бойову лінію цього року, вона зробить це ціною життя ще тисяч українських солдатів та мільярдів доларів військової допомоги.

1) — Існує **невелика** перспектива того, що оплата цих високих витрат дозволить Україні повернути свою територію у Росії.

2) — Більше того, враховуючи проблеми української армії з людськими силами та ймовірність зростаючої опозиції в Сполучених Штатах та

Європі щодо надання величезної кількості військової допомоги, українська армія, ймовірно, **почне втрачати позиції** з часом.

Заперечення проти продовження логістичної підтримки США війни в Україні також обумовлені іншими факторами.

— Війна знизує запас передової зброї Америки, такої як ракети HIMARS, яка може знадобитися в інших конфліктах, особливо якщо Китай вторгнеться на Тайвань.

— Багато членів Конгресу вважають, що адміністрація Байдена повинна надавати вищий пріоритет зупиненню величезного напливу нелегальних іммігрантів, які перетинають південний кордон США, фентанілової кризи, яка переслідує американські громади, і погіршення стану наших військових **замість того, щоб витрачати десятки мільярдів доларів на зброю для війни в Україні.**

Тривала війна в Україні також ризикує поглибити союз між Росією, Китаєм, Іраном та Північною Кореєю, який був посилений конфліктом.

1) — Іран та Північна Корея продовжують постачати Росії зброю, необхідну для ведення цієї війни, тоді як

2) — Китай залишається фінансовим партнером Росії для поглиблення "безмежного партнерства" двох країн.

А. — Багато прихильників підходу Байдена "до тих пір, поки це потрібно" на правих і лівих у Сполучених Штатах, а також у Європі стверджують, що вкрай **важливо продовжувати озброювати Україну, оскільки вторгнення Путіна становить загрозу глобальній стабільності та демократії.**

Б. — Багато хто стверджує, що **інші держави-ізгої, такі як Іран і Китай, будуть підбадьорені будь-яким результатом війни, який дозволить Росії зберегти українську територію і не притягне Путіна до відповідальності.**

Проблема з цими аргументами полягає в тому, що вже занадто пізно уникати можливих наслідків вторгнення Росії в Україну.

— **Відправлення зброї в нескінченний глухий кут з цих причин є дорогою сигналом чесноти, а не конструктивною політикою сприяння миру та глобальній стабільності.**

America First не є ізоляціоністкою, а також не є закликом відкликати Америку від участі у світі.

Однак підхід "Америка перш за все" до національної безпеки характерно відрізняється від зовнішньополітичного істеблішменту, який часто тримає

Сполучені Штати в нескінченних війнах на шкоду країні, ставлячи ідеалістичні принципи вище інтересів американського народу.

В Україні є шлях вперед, в якому Америка може тримати свої власні інтереси пріоритетними, а також відігравати роль у завершенні найбільшої війни в Європі з часів Другої світової війни. Ця роль повинна бути через рішуче лідерство "Америка перш за все", де смілива дипломатія прокладає шлях до кінцевої держави.

Що ми не повинні продовжувати робити, так це відправляти зброю в глухий кут, який Україні врешті-решт буде важко перемогти.

Це має починатися з офіційної політики США щодо завершення війни.

Зокрема, це означало б

> **1) — офіційну політику США щодо пошуку припинення вогню та врегулювання конфлікту в Україні шляхом переговорів.**

Сполучені Штати продовжуватимуть озброювати Україну та зміцнювати її оборону, щоб гарантувати, що Росія не робитиме подальших успіхів і не нападе знову після припинення вогню або мирної угоди.

Однак

> **2) — майбутня американська військова допомога вимагатиме від України участі в мирних переговорах з Росією.**

Щоб переконати Путіна приєднатися до мирних переговорів, президент Байден та інші лідери НАТО повинні запропонувати відкласти членство України в НАТО на тривалий період в обмін на всеосяжну та перевірену мирну угоду з гарантіями безпеки.

У своїй статті у закордонних справах у квітні 2023 року Річард ***Хаасс*** та Чарльз ***Купчан*** запропонували, що

> 1) — в обмін на дотримання режиму припинення вогню, демілітаризованої зони та участь у мирних переговорах, Росії можна було б запропонувати деяке обмежене послаблення санкцій.

Україну не попросять відмовитися від мети повернути всю свою територію, але вона погодиться використовувати дипломатію, а не силу, з розумінням того, що для цього знадобиться майбутній дипломатичний прорив, який, ймовірно, не відбудеться до того, як Путін покине посаду.

Поки цього не станеться,

2) — Сполучені Штати та їхні союзники пообіцяють повністю скасувати санкції проти Росії та нормалізувати відносини лише після того, як вона підпише мирну угоду, прийнятну для України.

Ми також закликаємо

3) — **вводити збори на російські продажі енергії для оплати української реконструкції.**

Дозволяючи Україні вести переговори з позиції сили, а також повідомляючи Росії про наслідки, якщо вона не дотримуватиметься майбутніх умов мирних переговорів, Сполучені Штати могли б реалізувати переговорну кінцеву державу з умовами, що відповідають інтересам США та України.

Частина цієї узгодженої кінцевої держави повинна включати положення, в яких ми встановлюємо довгострокову архітектуру безпеки для оборони України, яка зосереджується на двосторонній безпеці. Включення цього до російсько-української мирної угоди відкриває шлях до довгострокового миру в регіоні та засіб запобігання майбутнім військовим діям між двома країнами.

На жаль,

— **ми не бачимо перспективи того, що адміністрація Байдена зробить що-небудь, щоб 1) — покласти край війні в Україні, і 2) — може впровадити політику, щоб погіршити конфлікт**.

Тим не менш, вище наведено кілька креативних ідей для підходу ***America First***, щоб покласти край війні та дозволити Україні відновитися.

Президент Дональд ***Трамп*** також **має *стратегію припинення війни*, яку він не повністю розкрив.**

Ми сподіваємося, що в січні 2025 року з'явиться новий президент, який реалізує ці ідеї American First, щоб покласти край цьому руйнівному конфлікту.

Український уряд та український народ **матимуть проблеми з прийняттям переговорного миру**, який не повертає їм всю їхню територію або, принаймні на даний момент, притягне Росію до відповідальності за різанину, яку вона завдала Україні.

Їхні прихильники також будуть.

Але, як сказав Дональд Трамп у ратуші CNN у 2023 році: "Я хочу, щоб усі перестали вмирати". Це теж наша думка. Це хороший перший крок.

***

AUTHOR BIOGRAPHIES

Генерал-лейтенант (у відставці) Кіт Келлогг був радником з національної безпеки президента Дональда Дж. Трамп і віце-президент Майк Пенс. В даний час він є співголовою Центру американської безпеки в Інституті політики America First.

Фред Флейц був начальником штабу Ради національної безпеки в адміністрації Трампа і є колишнім аналітиком ЦРУ. Він є віце-головою Центру американської безпеки в Інституті політики America First.

***

№ 362

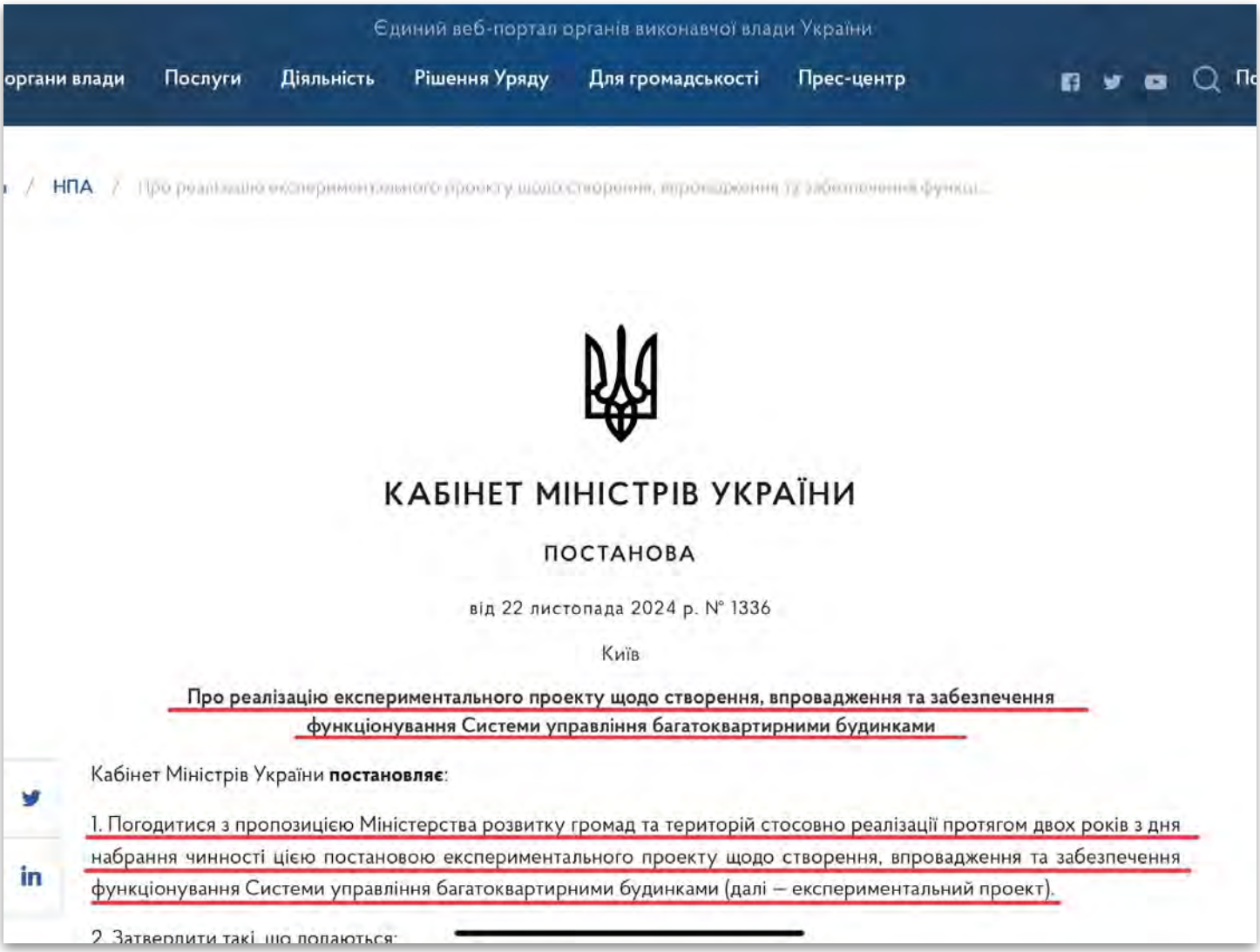

Рис1

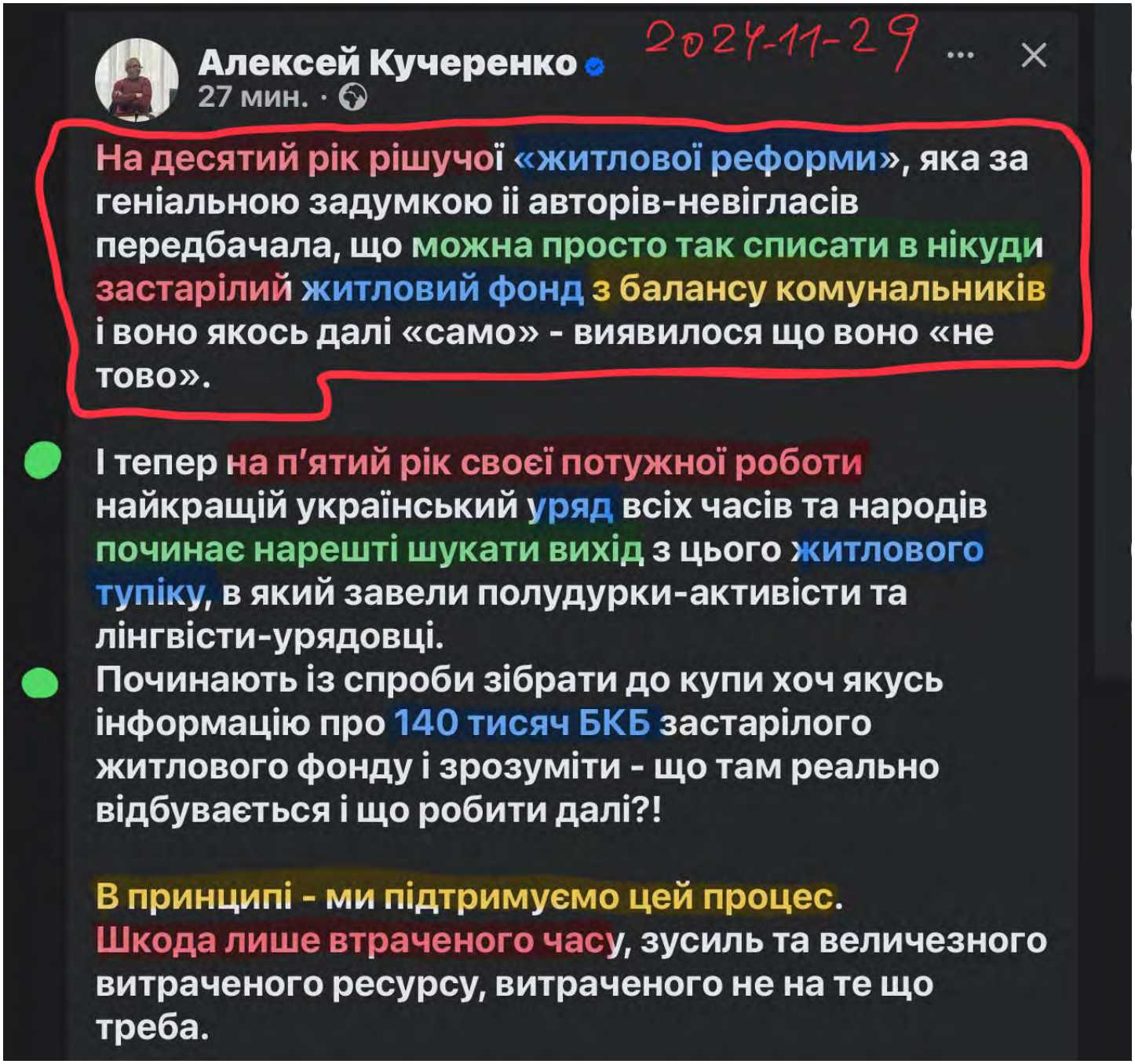

Рис2

***

№ 363-1

Круті журналісти Української правди Roman Romaniuk і Богдан Мірошниченко нарили ще більше про браковані міни Укроборонпрому.

2024-11-29

Ніколов

Виявляється на виконання рішення ***Зеленського*** цей завод пообіцяв зробити взагалі півмільйона мін за цей рік на суму понад 10 мільярдів гривень. І через те, що воєнпред Міноборони підтвердив міфічну спроможність заводу

зробити таку партію - йому кинули 75% авансу. Але завод зірвав поставку не тільки по якості, але по кількості, поставивши втричі менше обіцяного. Тобто завод зірвав фактично всю потребу ЗСУ. І тепер він не хоче повертати мільярди авансу (за які можна було б зараз хоча б у Європі щось швидко купити для термінової поставки на фронт). Він зараз взагалі надсилає до АОЗ свої комерційні пропозиції на мільйони (!) снарядів і мін, які він начебто готовий виготовити у 2025 році.

Бляха муха.

Сьогодні у Зеленського має відбутися Ставка. Весь попередній досвід говорить про те, що президент приймає рішення на основі того, що присутні заливають йому в вуха. Тому карають тих кого навіть не позвали. А це не має ніякого відношення до справедливого розслідування. Тим більше, що мова йде навіть не про гроші (хрєн вже з ними).

Мова про реальний захист наших бійців. Яких стає все менше.

Дуже рекомендую цей текст. Дуже.

https://epravda.com.ua/power/skandalni-mini-dlya-zsu-800234/

***

№ 363-2

Скандальні міни для ЗСУ. Чому вони не летять і не вибухають, хоч коштували мільярди

Скандальні міни для ЗСУ. Чому вони не летять і не вибухають, хоч коштували мільярди

БОГДАН МІРОШНИЧЕНКО , РОМАН РОМАНЮК — 29 ЛИСТОПАДА, 07:20

КОЛАЖ: АНДРІЙ КАЛІСТРАТЕНКО

2024-11-29

БОГДАН МІРОШНИЧЕНКО , РОМАН РОМАНЮК

В умовах війни влада вирішила віддати велике замовлення з виробництва ключового виду боєприпасів одній державній компанії. Та не справилась ні з обсягами, ні з якістю продукції. Як таке стало можливе?

Виробництво боєприпасів – першочергова потреба фронту й водночас вразливе місце української оборонної промисловості. Послідовна бездіяльність профільних чиновників до 2022-го року призвела до повної нездатності України виробляти боєприпаси для мінометів та артилерії на початку великої війни.

У 2022-му році вітчизняні заводи освоювали технологію та будували виробничі лінії. У 2023-му році почали надходити перші серійні партії

українських снарядів та мін. 2024-й мав стати роком, коли з конвеєра сходитимуть дійсно великі обсяги боєприпасів.

Цьогоріч влада зробила велику ставку на вітчизняних виробників. Проте один із заводів, який ЕП не буде називати з міркувань безпеки, отримав аномально високий кредит довіри з боку держави. А разом із ним кілька контрактів на десятки мільярдів гривень та 75% авансу.

Спроможність цього заводу виконати замовлення на гігантську партію боєприпасів, яких він раніше випускав зовсім небагато, з самого початку викликала сумніви у профільних органів. Виробнику явно бракувало виробничих площ, обладнання, персоналу, він мав ризик ракетних атак, і попри все угоди із ним таки уклали.

Епопея зі снарядами тягнулась весь 2024-й рік. У підсумку скандал із неякісними 120-мм мінами у військах – це лише видима частина проблеми, адже значно більше боєприпасів не були поставлені взагалі.

Частину угод завод просто розірвав і повернув гроші в бюджет, по частині переніс терміни виконання замовлення на 2025-й рік, а військові на лінії вогню недоотримали сотні тисяч мін та снарядів в найгарячішу фазу масштабного наступу росіян по всій лінії фронту.

Україна зробила неабиякі успіхи у виробництві артилерії, дронів та інших видів озброєння. Але історія з провалом згаданих контрактів на постачання мін та снарядів має змусити чиновників і військових зняти рожеві окуляри. Або вони почнуть дивитись на можливості вітчизняних заводів реально, або масштаб проблем в умовах ракетних ударів та світового дефіциту вибухових речовин виросте в рази.

1. Мінне поле закупівель

Військові відчувають хронічний дефіцит снарядів та мін й стріляють усім, що отримують. Кожна партія боєприпасів виграє час у стриманні ворога й зберігає життя захисників.

Боєприпаси західних калібрів здебільшого постачають партнери, адже вони мають відповідні запаси й виробничі спроможності. А от із радянськими складніше – їх виробляють лише росіяни, їхні союзники, українські заводи та кілька країн Євросоюзу.

Україна часто купує снаряди за власні гроші й витрачає на це мільярди доларів з державного бюджету.

Міноборони має три варіанти, із ким укладати контракти:

1) — компанії-спецімпортери (посередники), 2) — іноземні виробники та 3) — вітчизняні заводи.

Надійного постачальника серед них немає.

Сьогодні всі три варіанти містять високі ризики.

Компанії-спецімпортери оперують стійкими зв’язками та досвідом на ринку, шукаючи боєприпаси навіть у недружніх країнах. Але їхні логістичні ланцюги складні, а контрагенти не завжди зрозумілі, тож якість продукції та терміни постачань часто не відповідають заявленим. А є випадки, коли окремі компанії-спецімпортери просто беруть державні гроші й взагалі нічого не постачають армії.

Пряме контрактування з іноземними виробниками є обмеженим, бо Україні доводиться конкурувати з іншими країнами, а деякі з європейських компаній принципово працюють виключно через посередників, маючи у цьому фінансовий інтерес. До того ж світовий дефіцит вибухових речовин призводить до зривів термінів постачань на заводах по всьому світу.

Вітчизняні ж виробники зрозумілі, працюють лише на потреби української армії й частину грошей залишають всередині країни, але їхні заводи постійно перебувають під ворожими ракетними обстрілами. Додаткові ризики, такі як нестача досвіду, обладнання, технологій та кваліфікованих кадрів, можуть призвести до зриву виробництва.

Зрештою, українські заводи так само відчувають загальносвітовий дефіцит вибухових речовин та окремих комплектуючих. Можливо, навіть гостріше за інших виробників, адже на відміну від західних оборонних корпорацій вітчизняні компанії ще не мають усталених партнерств та ланцюгів постачань компонентів.

Закупівля боєприпасів – це мінне поле, на якому потрібно вивіряти кожен крок. Від Міноборони потрібна скрупульозна робота із ризиками, щоб у підсумку військові не залишились без снарядів, а державні гроші дійсно працювали на закупівлю боєприпасів.

В ідеалі Агенція оборонних закупівель (АОЗ) Міноборони має в межах розумного контрактувати вітчизняного виробника, розвиваючи українські заводи, балансувати ризики прямими довгостроковими угодами з іноземними компаніями, а також підключати до постачань спецімпортерів, якщо вони мають ексклюзивні й надійні пропозиції.

Але у випадку із закупівлею мін та снарядів цього року все із самого початку пішло не так.

3. Півмільйона "мін Шредінгера"

Історія почалась у січні 2024 року. Новий бюджетний рік – новий сезон контрактування виробників. Серед пріоритетних потреб – 120-міліметрова міна, яка потрібна завжди, усюди й у необмежених кількостях.

КОМПОНЕНТИ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА СНАРЯДІВ ТА ЇХНЯ ДОСТУПНІСТЬ НА РИНКУ

СНАРЯД
КОРПУС

Металевий виріб, який отримують шляхом штампування/пресування

Доступність - Висока

СНАРЯД
ЗАПОВНЕНИЙ ВИБУХОВОЮ РЕЧОВИНОЮ

Технологічний етап наповнення снаряду вибухівкою

Доступність – Низька

ПІДРИВАЧ

Механізм, який ініціює вибух
Складається з 30+ механічних частин та піротехнічних елементів

Доступність – Низька

ГІЛЬЗА
МІСТИТЬ МЕТАЛЬНИЙ ЗАРЯД

Виготовляється з латуні, сталі або полімерних матеріалів

Доступність – Висока

МЕТАЛЬНИЙ ЗАРЯД (ПОРОХ)

надає снаряду швидкість за рахунок горіння пороху та утворення порохових газів.

Доступність – Дуже низька

КАПСУЛЬ-ДЕТОНАТОР

потрібний для займання пороху та ініціації горіння

Доступність – Середня

УПАКОВКА

Спеціальний ящик; фарбування;
та інші процедури, необхідні для військової продукції

Доступність – Висока

Агенція оборонних закупівель готувалась до контрактування й отримала одразу дев’ять комерційних пропозицій від спецімпортерів, закордонних та вітчизняних виробників.

"Зіркою" серед них була пропозиція від одного з державних підприємств, прямо підпорядкованого Мінстратегпрому. Завод заявив про спроможність за рік виробити 500 тис 120-міліметрових мін.

Це більше, ніж було в усіх інших пропозиціях разом узятих.

До того ж він готовий був це зробити за трохи нижчу або співставну із конкурентами ціну.

Співрозмовник ЕП в АОЗ розповів, що закупівельники одразу підозріло поставились до цієї пропозиції, адже спроможність виготовити таку кількість продукції викликала сумніви. Завод мав протерміновані та невиконані контракти з 2023 року, а директор підприємства і його менеджмент фігурують у кримінальних справах про зловживання службовим становищем.

Запобіжником від брехні менеджменту цього заводу мала стати комісія військових представників, яка в січні навідалась на підприємство й особисто перевірила наявність необхідного обладнання, виробничих цехів, персоналу, доступу до компонентів тощо.

Результати перевірки були невтішними для заводу. У висновку військових представників йшлося, що **завод здатен виготовити майже вдвічі менше** від заявленої кількості. Причина – нестача кваліфікованих робітників, виробничих майданчиків та верстатів. Також під сумнів поставлене серійне виробництво підривника – вкрай дефіцитного компонента.

Але за два тижні АОЗ отримала доповнення до цього висновку, яке суттєво відрізняється від початкового. Згідно з уже оновленою інформацією, згадане підприємство нібито здатне виробити 670 тис мін, тобто навіть більше, ніж було зазначено у його початковій комерційній пропозиції.

Ймовірно, у цьому висновку заклали очікування поступового збільшення спроможності заводу вже під час виконання контракту. Проблема полягала в тому, що підприємство просило аванс у 75%, тож якби Агенція законтрактувала весь запропонований обсяг, то в неї не залишилося б грошей на укладення договорів з іншими виробниками цих боєприпасів.

Відповідно армія опинялась сильно залежною від одного вітчизняного виробника із сумнівною спроможністю виконати контракт та великими безпековими ризиками. Логічним у цьому випадку здається диверсифікувати постачання.

Перемовини відбувались на тлі завдання від президента "максимально завантажити підприємства вітчизняної оборонки". Що відбувалось за закритими дверима нарад Міноборони – загадка. Але у підсумку, після вагань і суперечок, АОЗ все ж таки уклала контракт на 120-міліметрові міни зі згаданим українським виробником на всі заявлені 500 тис штук, що коштувало бюджету понад 10 млрд грн. Три чверті від цієї суми завод отримав від держави авансом.

В інтерв'ю "Українській правді" керівниця АОЗ так пояснювала причини підписання цих угод:

> "Я на момент підписання була рівно два тижні як директор Агенції. І я була проти цих угод. Я вважала, що треба диверсифікувати. Там було очевидно, що будуть ризики зриву. Водночас на той момент ми справді не мали надійних джерел постачання цих боєприпасів за прийнятними цінами".

Цим контрактом мала бути закрита більшість річної потреби ЗСУ на 120-міліметрові міни, тож пропозиції по імпорту вже здавались не такими цікавими. Якби державному заводу вдалося виконати цей амбітний контракт, це змінило б правила гри на ринку боєприпасів.

Перші українські 120-ки мали би надійти до війська у квітні 2024-го і далі щомісяця відвантажуватись рівними партіями. Але, як зізнаються співрозмовники ЕП в АОЗ, вся історія виглядала надто хорошою, щоб бути правдою.

Тривожний дзвоник пролунав уже у квітні, коли завод надіслав лист, що на виробництві стався форс-мажор: прилетіли російські ракети, частина компонентів і обладнання були знищені, тому графік відвантаження слід скоригувати.

Внаслідок цього перші партії мін за цим контрактом почали надходити аж у червні. Виходить, перше півріччя цього року ЗСУ воювали взагалі не отримуючи цих законтрактованих мін. А до кінця літа постачальник передав у військо кілька десятків, не сотень, тисяч боєприпасів.

У цей період у Міноборони зрозуміли, що ставка на цей завод виявилась невиправданою. Дірки у постачаннях почали закривати імпортними контрактами, піднімаючи комерційні пропозиції, які надходили на початку року. Але повноцінно це зробити не вдалося, бо контрактування сильно гальмувалось бюрократією та логістикою. В цей же час військові на фронті недоотримували міни, що коштувало їм життів.

Як тоді переконували співрозмовники ЕП в Мінстратегпромі, головна проблема вітчизняного виробництва була у тому, що у світі розгорівся шалений дефіцит порохів.

Не всі поставлені в рамках замовлення з одним заводом міни злітали і досягали своїх цілей

> "Всі виробники полюють за будь-якими доступними партіями пороху. Тому, скільки порохів ми по світу можемо знайти і затягнути в Україну, стільки боєприпасів і можемо виробити", – пояснював на початку осені співрозмовник у міністерстві.

Оскільки майже всі українські снаряди виробляються на 50-80% з імпортних комплектуючих, це пояснення виглядало цілком логічним.

Але воно взагалі не в'яжеться з актом військових представників, які перед укладанням угоди підтверджували спроможність заводу виробити 500 тис мін. Адже виробник мусив їм довести, що він має або запаси порохів або канали їхнього постачання. Інакше, в теорії, "прийомка" не могла підтвердити його спроможності. Врешті, з цим мають розібратись правоохоронці.

До осені особливих скарг на поставлені 120-ки у ЗСУ не було, але і надходило їх не дуже багато. Восени почались постачання згаданих боєприпасів більш-менш великими партіями. Але щойно надходження до військових стали масовими, вилізли інші проблеми.

За даними ЕП, станом на кінець листопада ЗСУ передали трохи більше третини із законтрактованих 500 тис. Але уже на початку листопада військові почали масово скаржитись, що деякі з поставлених мін непридатні для війни.

Загалом скарги ЗСУ у листопаді стосувалися багатьох партій 120-міліметрових мін, і сумарно військові вимагали перевірити майже 100 тис боєприпасів. Тобто майже всі осінні поставки.

Остаточної цифри проблемних снарядів ще немає, відповідна міжвідомча комісія працює і має надати свої висновки до кінця листопада. Керівник Мінстратегпрому Герман Сметанін 28 листопада написав, що "поверненню підлягає порядка 24 тис мін, що складає менше 1% продукції, виробленої цього року".

В такому трактуванні ситуація не виглядає великою проблемою. Однак таке трактування некоректне, щоб не сказати маніпулятивне. Адже мова йшла про порівняння із загальною кількістю артилерійських снарядів та мін, які виробила Україна за 2024 рік.

Коректно говорити про те, що майже всю потребу у 120-міліметрових мінах для ЗСУ мали закрити одним контрактом на 500 тис штук. Але до кінця року виробник в кращому випадку виконає його на 35% (тобто 65 зі 100 проплачених мін у війська не поставлять).

І навіть із тих 35% виконаної частини контракту близько 16% (тобто ще мінус 5 мін зі 100) непридатні для війни й підлягають заміні.

Але, як переконують співрозмовники ЕП і в уряді, і в АОЗ, скандал із бракованими мінами – це проблема конкретної партії порохів і контролю якості готової продукції, яка б не мала із заводу потрапити у війська.

Самі виробничі лінії і спроможність виробляти таку критично важливу для ЗСУ продукцію не має стати жертвою проблем конкретної партії.

Якщо узагальнити, то беззаперечних проблем із поставленими мінами було дві.

1) — Проблема перша – **порохи.**

> Вони або взагалі не викидали міну зі ствола, або давали такий розкид по влучності, що вести прицільну стрільбу було просто неможливо.

У Мінстратегпромі і в профільному комітеті парламенту заявляли, що проблеми також виникали через відсирілі вишибні патрони, які дають міні початковий поштовх. Хоча при дотриманні технологічних норм упакування цих відхилень не мало б бути взагалі.

2) — Друга проблема – **підривники.** Багато мін, навіть якщо кудись долітали, то просто не вибухали.

> Частково це відбувається через те, що виробництво нових підривників освоєне в Україні недавно, тому частина із них не спрацьовує.

Частково ж проблема із розривом викликана тим, що на 120 міни через брак комплектуючих ставили підривники від схожих за калібром артилерійських снарядів. Візуально і технологічно вони подібні. Але швидкість польоту міни і снаряда дуже різна, тому частині мін не вистачало сили, щоб підривник спрацював.

Все це разом і спричинило той скандал, який розгорається останніми днями.

4. І що з цим робити?

Згаданий завод мав як успішні постачання, так і проблеми, причому не лише зі 120-міліметровою міною.

> — ЕП відомо про провали із постачаннями ще принаймні двох видів боєприпасів.
>
> Один калібр міни постачається з дуже сильним відставанням від графіку, а контракт на постачання одного з артилерійських снарядів виробник

взагалі хотів розірвати в односторонньому порядку, повернув гроші державі, а в підсумку пообіцяв поставити 1/25 від початкової кількості.

Причому в другому випадку ситуація була дуже схожа на історію зі 120-ми мінами

– військові представники спочатку написали одну спроможність, Міноборони фактично законтрактувало вдвічі більше, а у підсумку "форс-мажор" і непостачання.

Наслідком цієї історії став втрачений час і снарядний голод, бо фронт хронічно недоотримував боєприпаси.

Але особливий цинізм полягає в тому, що от саме в цей момент згаданий завод надсилає до АОЗ свої комерційні пропозиції на мільйони (!) снарядів і мін, які він начебто готовий виготовити у 2025 році. Хоча після скандалу є сподівання, що його керівництво повернуть з небес на землю, дадуть заводу рівно такі замовлення, які він реально зможе виготовити, і їх ретельно перевірять перед тим, як поставити в армію. А не після того.

Не менш важливо встановити відповідальних за поставку на передній край фронту завідомо бракованого озброєння. І відповідальність мають понести не просто якісь "відбували", а весь ланцюжок – від людей, які свідомо завищили спроможності заводу випускати озброєння і протискали контракти, до керівництва заводу і тих, хто проводив "перевірку" продукції перед відправкою у ЗСУ.

Це якраз та ситуація, коли держава має показати силу і принциповість у захисті своїх захисників, якщо розраховує на їхній захист.

Однак, є й хороші новини.

1) — Перша – ситуація з мінами та снарядами на фронті, ймовірно, ставатиме більш прогнозованою, адже до війська починають надходити імпортні боєприпаси, які компенсують недопоставлені або браковані міни.

2) — Друга – в Україні є багато виробників боєприпасів, в тому числі державних, яким вдається витримувати графіки й нарощувати постачання.

Українське виробництво озброєнь має продовжувати розвиватись й отримувати пріоритет у контрактуванні.

Але держава мусить зважати на реальні спроможності вітчизняних виробників та диверсифікувати ризики. Адже оборонка потрібна Україні для забезпечення військових, а не для красивих доповідей на Ставці.

***

№ 364

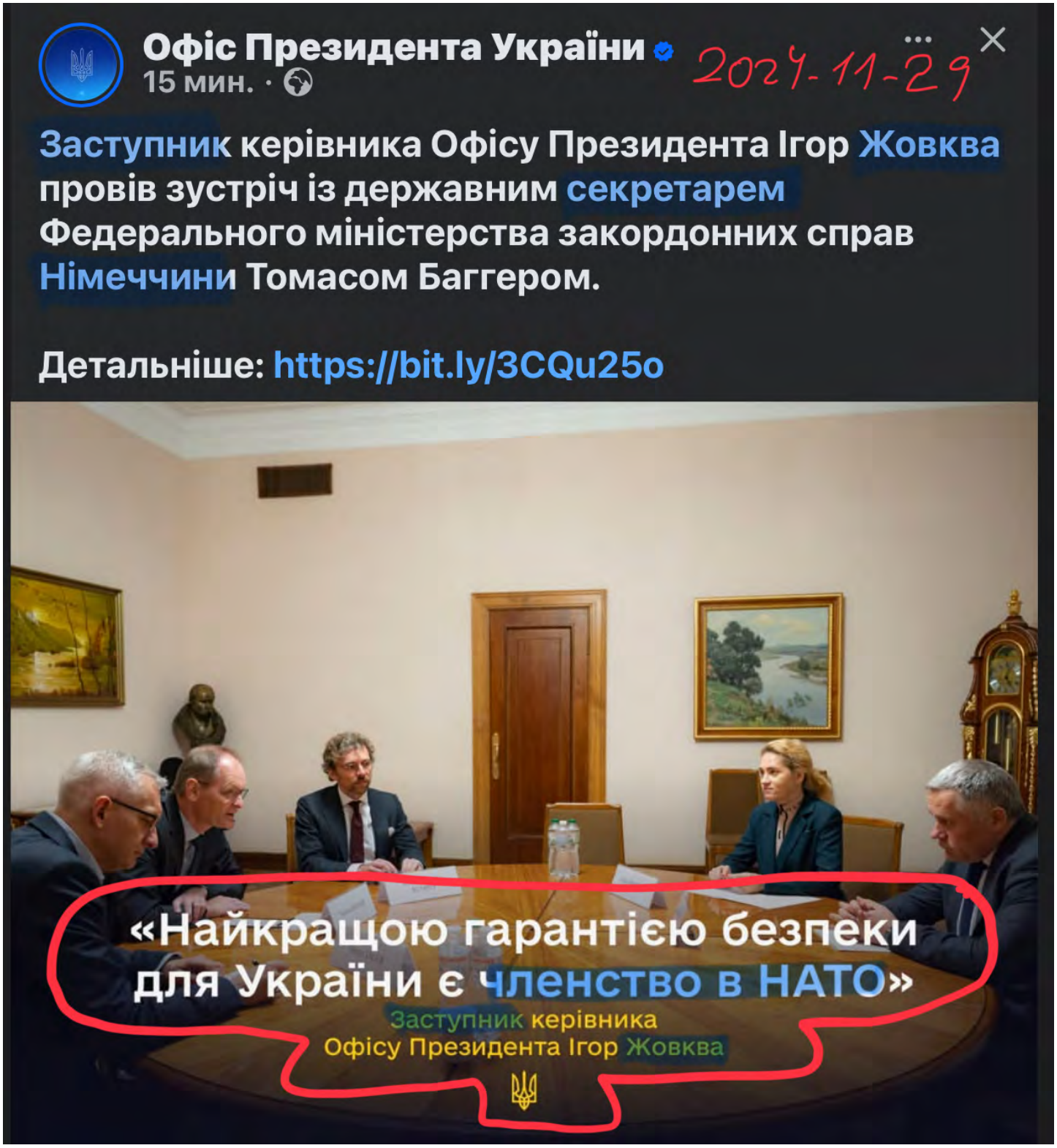
Офіс Президента України
15 мин. ·
2024-11-29
Заступник керівника Офісу Президента Ігор Жовква провів зустріч із державним секретарем Федерального міністерства закордонних справ Німеччини Томасом Баггером.
Детальніше: https://bit.ly/3CQu25o
«Найкращою гарантією безпеки для України є членство в НАТО»
Заступник керівника
Офісу Президента Ігор Жовква

Рис1

Окремо обговорили те, які шляхи бачить Україна для відновлення справедливого миру. Основний акцент – отримання надійних гарантій з боку партнерів.

«Найкращою гарантією безпеки для України є членство в НАТО. Розраховуємо на сильні політичні рішення країн Альянсу щодо запрошення України до НАТО», – зазначив заступник керівника Офісу Президента.

Рис2

***

№ 365

ПОМРИ ТИ СЬОГОДНІ...

‘Like dealing with cornered rats’: The men who force Ukrainians to the front lines

Recruitment officers are painted as brutal kidnappers willing to take extreme measures to reach their monthly quota of new military recruits

Lucy DuVall
Eastern Ukraine

Related Topics
Explained Ukraine war, Russia-Ukraine invasion live

28 November 2024 7:00am GMT

320

Ukrainian refuseniks say they stay at home to avoid being caught and forcibly conscripted Credit: Andriy Zhyhaylo/Getty

2024-11-29

Друзенко

Учора в The Telegraph вийшла розлога стаття про реалії мобілізації в Україні. В оригіналі вона називається "‘Like dealing with cornered rats’: The men who force Ukrainians to the front lines" – "'Це наче мати справу з щурами, загнаними в кут': чоловік, який примушує українців йти на фронт". Я наразі не аналізуватиму репрезентативність оцінок та досвіду, описаного у цьому матеріалі, бо він зроблений як інтерв’ю з однією особою (з редакційними коментарями), а не як аналітичне дослідження.

Але образ, змальований у матеріалі, це навіть не дзвіночок – це набат, що ми летімо в прірву нашого жахливого минулого, якого так відчайдушно прагнемо позбутися. Тільки цього разу під жовто-блакитними прапорами...

Опис "полювання на чоловіків" призовного віку у статті нагадує лайт-версію полювання НКВС-ників на "ворогів народу". Таке ж свавілля, виконання плану за будь-яку ціну, така ж "російська рулетка" для тих, хто вийшов на роботу чи в магазин. Повторюсь: версія лайт, бо ТЦК-шники ще не пішли по домах, не вбивають при затриманні, не мають конвеєру тортур та вибивання зізнань (так геніально описаної у "Саду Гетсиманському" Багряного), але щодня вдосконалюють свій конвеєр. Масштаби наразі інші, але логіка та сама. Будь-яка річка починається з маленького потічка. Річка беззаконня також починається зі струмка "державної доцільності" (країна в небезпеці) та абстрактної справедливості – мовляв, "служити мають всі".

Наприкінці статті Артем, працівник ТЦК і головний герой матеріалу говорить: "Я навчився контролювати свої емоції і тепер це тільки робота для мене. Повсякчас я маю залізний аргумент: краще вони, аніж я. Я вірю, що служити в ТЦК краще, аніж ховатися від нього". Навряд чи Артем читав "Колымские рассказы" Шаламова, бо якщо б читав, можливо здивувався б, наскільки його логіка схожа на головний принцип кримінального світу: "Помри ти сьогодні, а я завтра".

Насправді СРСР був не реінкарнацією російської імперії, а імперією кримінальною. Де до влади прийшли люди з кримінальним світоглядом і кримінальними звичками та кримінальним минулим. "Помри ти сьогодні, а я завтра" – квінтесенція "державного врядування" у сталінському СРСР. Все решта, включно з комуністичною ідеологією, імперськими ресентиментами та саханнями то в радикальний інтернаціоналізм, то в махровий шовінізм – лише лаштунки, за якими існувала мафіозно-кримінальна держава. У якій генсек до болю нагадував кримінального "пахана".

Фактично **ми крок за кроком повертаємось саме в цю кримінальну парадигму.**

Коли влада – це не служіння, а лише ліцензія на пограбування країни, перерозподіл її активів на користь можновладців та право померти завтра, коли країна стікає кров'ю сьогодні.

Коли нація зі спільноти перетворюється на зграю.

Коли загризають інакших своїх, бо несила перемогти загарбників-чужинців.

До "ворогів нації" та показових процесів над ними нам, схоже, залишилося лише кілька кроків.

Шаламов, який не просто бачив кримінальне пекло, а жив і вижив у ньому, застерігав, що сталінський терор може повторитись будь-коли:

> **"коли блатарська інфекція охопить суспільство, в якому моральна температура доведена до потрібного градусу, до оптимального стану". Кримінальна максима "помри ти сьогодні, а я завтра" – це ж не просто життєвий принцип героя статті The Telegraph з ТЦК – це принцип, який під інтелектуальним соусом пропагує "публічний інтелектуал" Портіков (який ані години не провів у холодних та мокрих шанцях під ворожим вогнем). Цей принцип сповідують тисячі інших "духовних спадкоємців" Степана Бандери, які вірять, що людське життя, доля здоров'я – лише "розхідники" для захисту України. "Перемога або смерть!" Але бажано не своя, бо "помри ти сьогодні, а я завтра"...**

Шкода, що в українських школах не вивчають ***Шаламова***, який, можливо,

> **— найкраще, найталановитіше та найпереконливіше розкрив всю огидну сутність кримінального світу.**
>
> **Зірвавши з нього спокусливі шати романтичності, таємничості та "глибинної правди".**

А тому **під гаслами декомунізації ми скочуємось у той самий кримінальний режим, який публічно тавруємо на всіх майданах та перехрестях: "Помри ти сьогодні, а я завтра"...**

За іронією долі, громадяни знову підуть добровільно (а значить ефективно) вбивати та вмирати за Україну лише тоді, коли держаіа почне ставиться до них, як до громадян, а людські життя, здоров'я та долі припинять бути просто "ресурсом" та "розхідниками" у боротьбі за виживання неньки.

Бо кому потрібна мати, яка так ставиться до своїх дітей?

Не забуваємо донатити на ПДМШ / PDMSh, де цінують людське життя і поважають людську гідність! Реквізити традиційно в коментарі.

***

№ 366

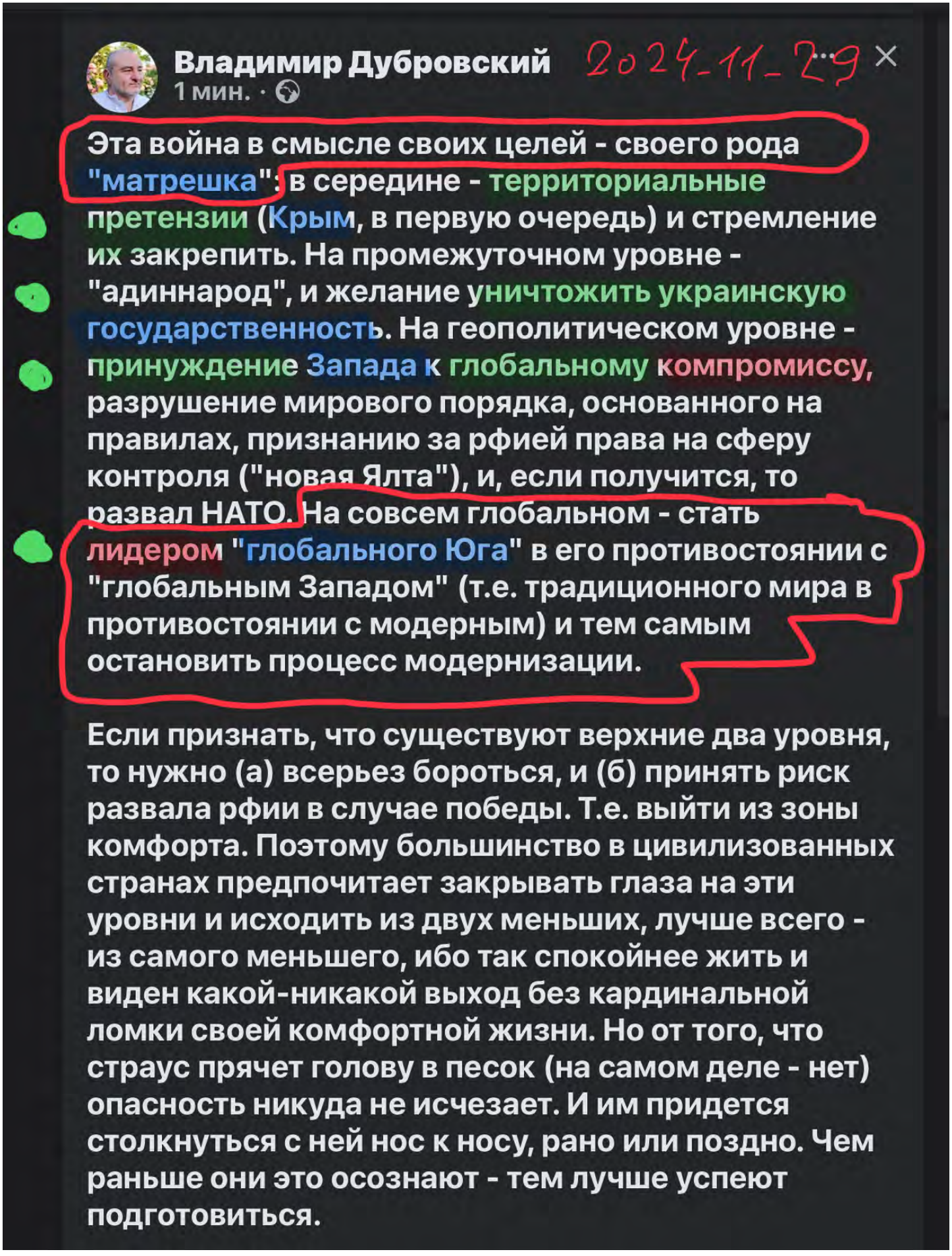
Владимир Дубровский
1 мин. ·
2024_11_29
Эта война в смысле своих целей - своего рода "матрешка": в середине - территориальные претензии (Крым, в первую очередь) и стремление их закрепить. На промежуточном уровне - "адиннарод", и желание уничтожить украинскую государственность. На геополитическом уровне - принуждение Запада к глобальному компромиссу, разрушение мирового порядка, основанного на правилах, признанию за рфией права на сферу контроля ("новая Ялта"), и, если получится, то развал НАТО. На совсем глобальном - стать лидером "глобального Юга" в его противостоянии с "глобальным Западом" (т.е. традиционного мира в противостоянии с модерным) и тем самым остановить процесс модернизации.
Если признать, что существуют верхние два уровня, то нужно (а) всерьез бороться, и (б) принять риск развала рфии в случае победы. Т.е. выйти из зоны комфорта. Поэтому большинство в цивилизованных странах предпочитает закрывать глаза на эти уровни и исходить из двух меньших, лучше всего - из самого меньшего, ибо так спокойнее жить и виден какой-никакой выход без кардинальной ломки своей комфортной жизни. Но от того, что страус прячет голову в песок (на самом деле - нет) опасность никуда не исчезает. И им придется столкнуться с ней нос к носу, рано или поздно. Чем раньше они это осознают - тем лучше успеют подготовиться.

***

№ 367

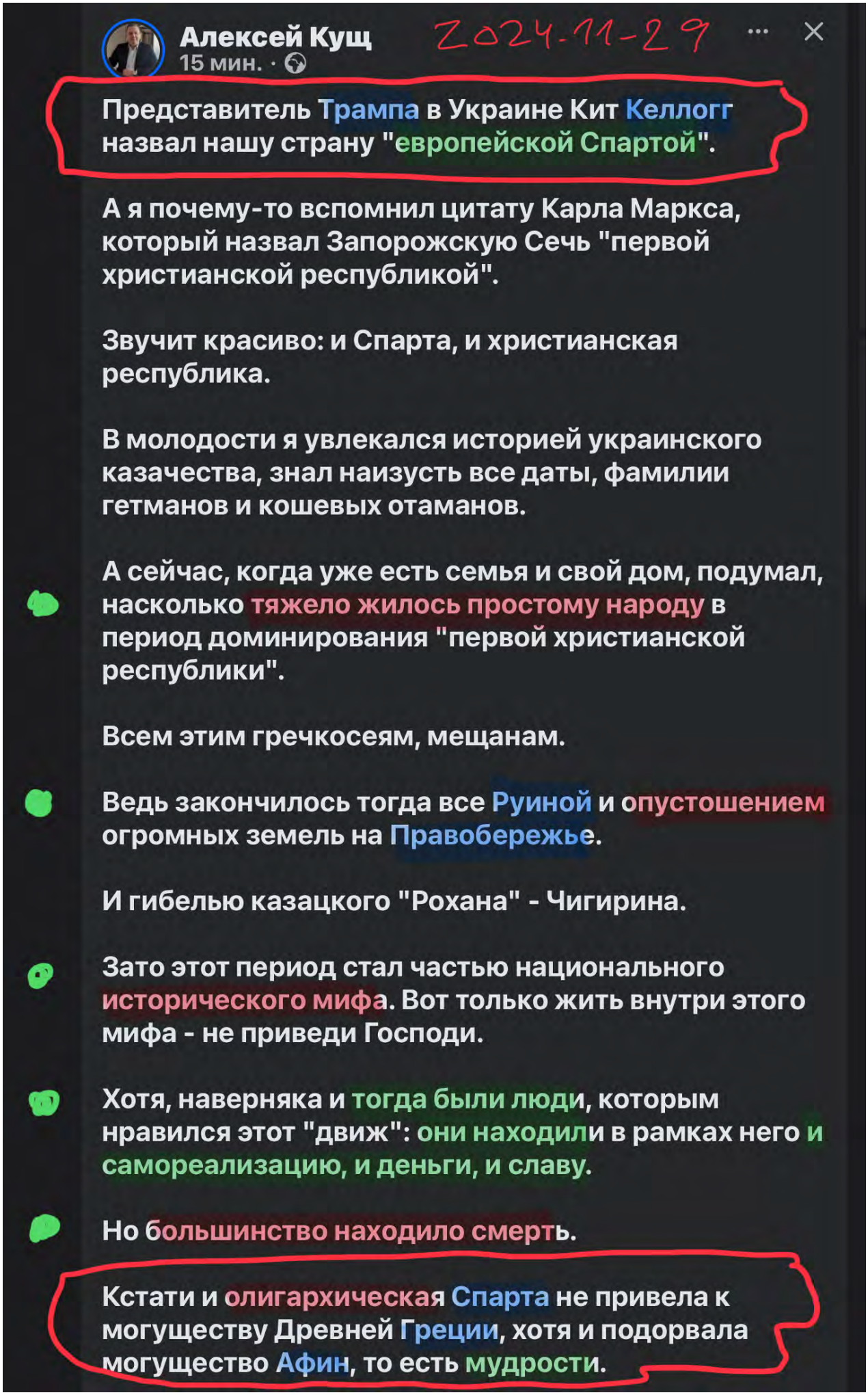
Алексей Кущ
15 мин. ·
2024-11-29
Представитель Трампа в Украине Кит Келлогг назвал нашу страну "европейской Спартой".
А я почему-то вспомнил цитату Карла Маркса, который назвал Запорожскую Сечь "первой христианской республикой".
Звучит красиво: и Спарта, и христианская республика.
В молодости я увлекался историей украинского казачества, знал наизусть все даты, фамилии гетманов и кошевых отаманов.
А сейчас, когда уже есть семья и свой дом, подумал, насколько тяжело жилось простому народу в период доминирования "первой христианской республики".
Всем этим гречкосеям, мещанам.
Ведь закончилось тогда все Руиной и опустошением огромных земель на Правобережье.
И гибелью казацкого "Рохана" - Чигирина.
Зато этот период стал частью национального исторического мифа. Вот только жить внутри этого мифа - не приведи Господи.
Хотя, наверняка и тогда были люди, которым нравился этот "движ": они находили в рамках него и самореализацию, и деньги, и славу.
Но большинство находило смерть.
Кстати и олигархическая Спарта не привела к могуществу Древней Греции, хотя и подорвала могущество Афин, то есть мудрости.

***

№ 368

Dubinsky.pro 2024-11-29
23 мин. ·

Читатели пишут, что Зеленский, на самом деле, хотел лучшего, а потом его запугали всякие МИ-6 и ЦРУ с ФСБ.

Мое мнение - если человек хочет сделать что-то хорошее, то его не за что "запугивать".

А Зеленский, и его друзья, хотели обогатиться. И на этом его поймали, и заставили сотрудничать. За бабки.

В пример могу привести схему самого масштабного расхищения гуманитарной помощи, которая имела место в Украине в начале войны.

С начала войны Запорожская ОВА получила через Укрзалізницю 389 ж/д вагонов, 220 грузовых фургонов, и 22 морских контейнера гуманитарной помощи. Глава ОВА - под Офисом президента.

Вся эта помощь была продана через розничную сеть, в частности, АТБ. Хищения проводились с ведома и под руководством замглавы ОП Кирилла Тимошенко.

Это уголовное дело 52022000000000137 расследовало НАБУ, а информацию предоставляла Служба внешней разведки - т.е. данные о хищении были от зарубежных партнеров.

Но, затем начинают твориться чудеса. Дело, которое было открыто 14.06.2022 г. "за фактом можливого привласнення та розтрати в 2022р. службовими особами Запорізької ОВА, міської ради, за попередньою змовою з депутатами обласної ради, та комерційних організацій, гуманітарної допомоги" - сливается без какого-либо возмущения состороны НАБУ и директора Кривоноса.

В декабре 2023 ОГП определяет подсудность по этому делу за ГСУ НПУ.

В марте 2023 года - дело передают в ГУНП Запорожской области. На сегодня ни одному фигуранту не предъявлено подозрение... Дело расследуется уже более 2 лет...

Напомню: с[illegible]издили 389 вагонов, 220 фур, и 22 контейнера гуманитарки. По делу проходили близкие в Кириллу Тимошенко лица: Злата Некрасова, Екатерина Симоненко, Виктор Щербина, Анатолий Куртев, Анатолий Васюк.

Теперь простые вопросы:
- Где Тимошенко?
- Кто над ним стоит?
- Кто его друг?
- Кто мог кивнуть НАБУ на передачу без шума и пыли дела о рекордных хищениях на "похороны" в полицию?

Еще верите, что Зеленский хотел хорошего?

***

№ 369

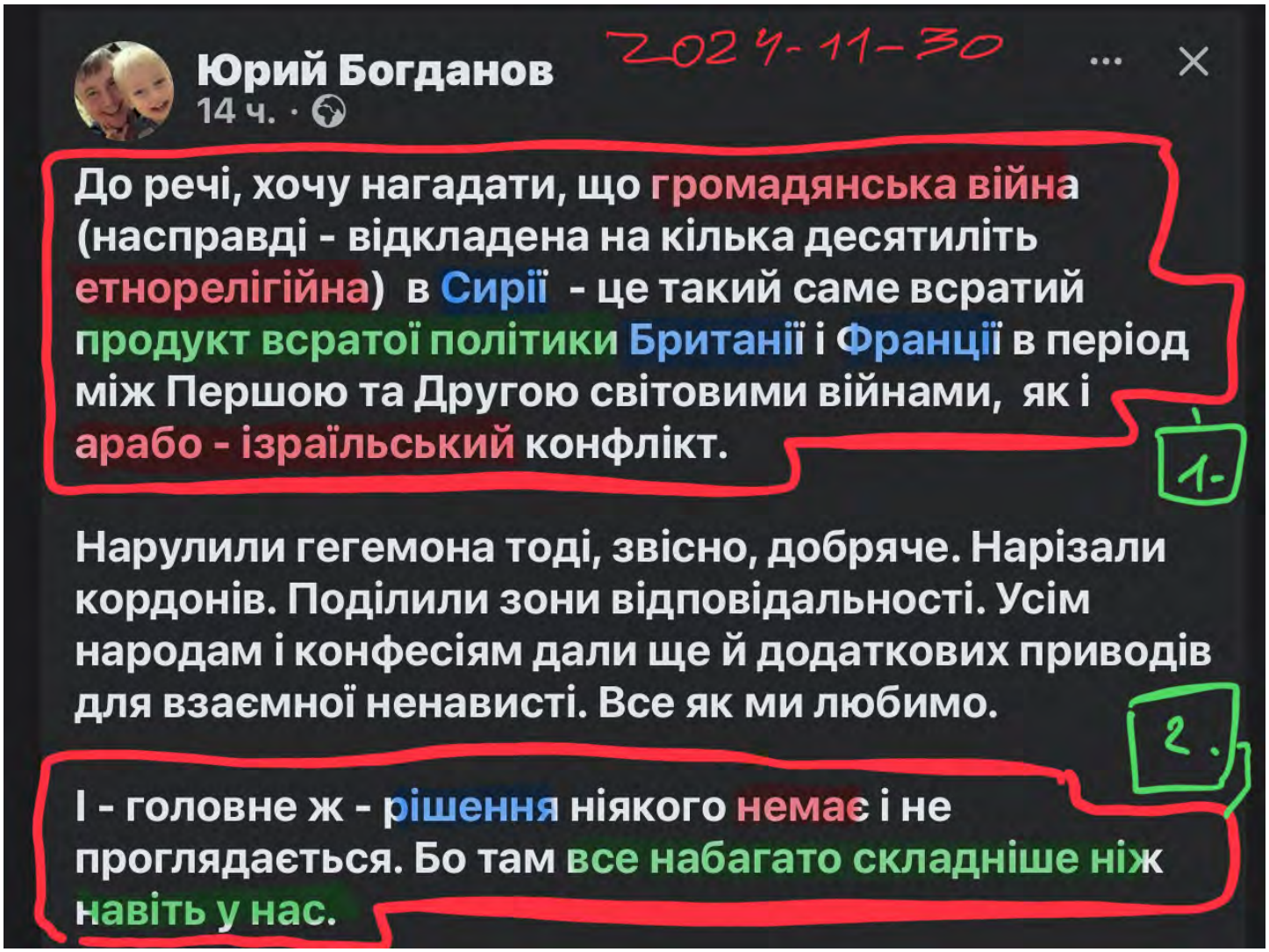

***

№ 370

Американський постачальник військової форми заявив про вимагання хабаря та корупцію в Міноборони та Нацполіції

Американський постачальник військової форми заявив про вимагання хабаря та корупцію в Міноборони та Нацполіції

Іван Бойко 14:42, 29.11.24 3 хв. 82674

Дональд Трамп і адвокат компанії Sinclair & Wilde Даніель Лі Дельнеро

2024-11-29

Іван Бойко

Американська компанія Sinclair & Wilde звинуватила *Національну поліцію* України та *Міністерство оборони* в корупції та вимаганні хабаря. Українські посадовці відмовилися розраховуватися з американською компанією за контракт на постачання військової форми, вимагаючи "відкат". Про це йдеться у *відкритому листі* Sinclair & Wilde до Національної поліції України.

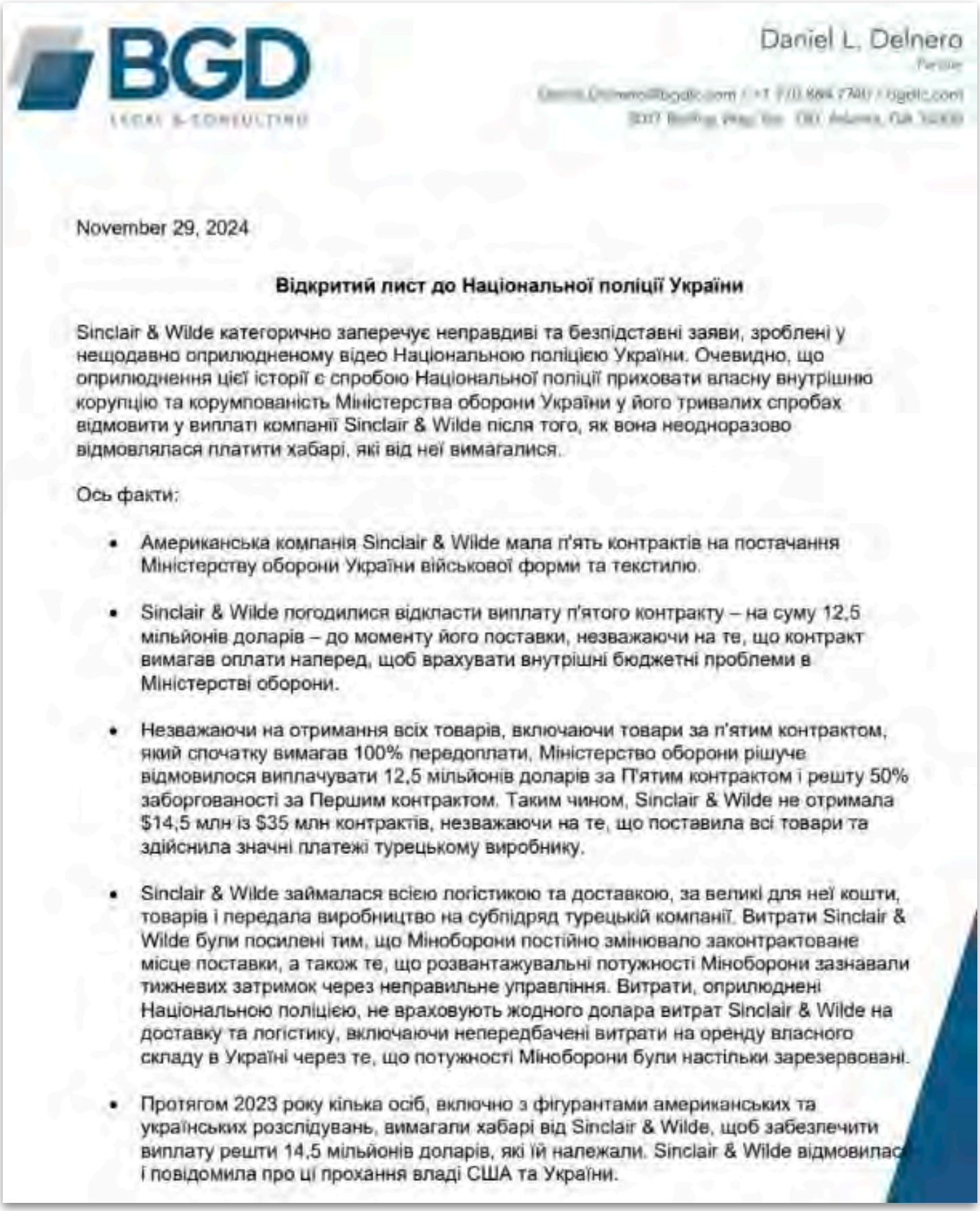

Daniel L. Delnero

November 29, 2024

Відкритий лист до Національної поліції України

Sinclair & Wilde категорично заперечує неправдиві та безпідставні заяви, зроблені у нещодавно оприлюдненому відео Національною поліцією України. Очевидно, що оприлюднення цієї історії є спробою Національної поліції приховати власну внутрішню корупцію та корумпованість Міністерства оборони України у його тривалих спробах відмовити у виплаті компанії Sinclair & Wilde після того, як вона неодноразово відмовлялася платити хабарі, які від неї вимагалися.

Ось факти:

- Американська компанія Sinclair & Wilde мала п'ять контрактів на постачання Міністерству оборони України військової форми та текстилю.
- Sinclair & Wilde погодилися відкласти виплату п'ятого контракту – на суму 12,5 мільйонів доларів – до моменту його поставки, незважаючи на те, що контракт вимагав оплати наперед, щоб врахувати внутрішні бюджетні проблеми в Міністерстві оборони.
- Незважаючи на отримання всіх товарів, включаючи товари за п'ятим контрактом, який спочатку вимагав 100% передоплати, Міністерство оборони рішуче відмовилося виплачувати 12,5 мільйонів доларів за П'ятим контрактом і решту 50% заборгованості за Першим контрактом. Таким чином, Sinclair & Wilde не отримала $14,5 млн із $35 млн контрактів, незважаючи на те, що поставила всі товари та здійснила значні платежі турецькому виробнику.
- Sinclair & Wilde займалася всією логістикою та доставкою, за великі для неї кошти, товарів і передала виробництво на субпідряд турецькій компанії. Витрати Sinclair & Wilde були посилені тим, що Міноборони постійно змінювало законтрактоване місце поставки, а також те, що розвантажувальні потужності Міноборони зазнавали тижневих затримок через неправильне управління. Витрати, оприлюднені Національною поліцією, не враховують жодного долара витрат Sinclair & Wilde на доставку та логістику, включаючи непередбачені витрати на оренду власного складу в Україні через те, що потужності Міноборони були настільки зарезервовані.
- Протягом 2023 року кілька осіб, включно з фігурантами американських та українських розслідувань, вимагали хабарі від Sinclair & Wilde, щоб забезпечити виплату решти 14,5 мільйонів доларів, які їй належали. Sinclair & Wilde відмовилась і повідомила про ці прохання владі США та України.

"Sinclair & Wilde категорично заперечує неправдиві та безпідставні заяви, зроблені у нещодавно оприлюдненому відео Національною поліцією України. Очевидно, що оприлюднення цієї історії є спробою Національної поліції приховати власну внутрішню корупцію та корумпованість Міністерства оборони України у його тривалих спробах відмовити у виплаті компанії Sinclair & Wilde після того, як вона неодноразово відмовлялася платити хабарі, які від неї вимагалися", - йдеться у відкритому листі.

- Правоохоронні органи та представники оборонного відомства оглянули уніформу та виявили, що ціни, що стягуються Sinclair & Wilde, є НИЖЧИМИ за справедливу ринкову вартість, особливо якщо врахувати витрати, пов'язані з доставкою та логістикою.

Намагаючись підкоритися законам як Сполучених Штатів, так і України, Sinclair & Wilde вже понад рік тому привернула увагу Посольства США в Києві, правоохоронних органів США та українських правоохоронних органів до *вимагання хабарів і очевидної* **корупції в Міністерстві оборони України.**

Sinclair & Wilde та влада США передали до Національної поліції України конфіденційну інформацію, включаючи свідків та докази, які спростовують звинувачення проти Sinclair & Wilde. Відповіддю Національної поліції України став витік деталей розслідування колишньому керівнику відділу закупівель Міністерства оборони Максиму Гриценку та іншим, поставивши під загрозу життя свідків, які співпрацювали у процесі, один з яких є громадянином США. І вже за кілька днів після конфіденційної зустрічі з Національною поліцією Роман Баликін – ймовірна мішень нинішнього слідства – знав усі деталі зустрічі. Як наслідок, влада США відмовилася продовжувати співпрацю з Національною поліцією.

Ми, як і раніше, віддані захисту прав Sinclair & Wilde та очищенню їх від нещодавніх неправдивих звинувачень з боку корумпованої Національної поліції, яка, схоже, більше зацікавлена в уникненні оплати та приховуванні власної безгосподарності, некомпетентності та відвертої корупції, закладену глибоко в Національній поліції України.

Щиро ваш,

BGD Legal & Consulting LLC

Daniel Lee Delnero

(*BGD Legal & Consulting LLC is officially representating interests of Sinclair & Wilde)

В документі зазначається, що компанія Sinclair & Wilde мала п'ять контрактів на постачання Міністерству оборони України військової форми та текстилю. Турецька компанія виступала субпідрядником. Незважаючи на отримання всіх товарів, Міноборони відмовилося виплачувати 14,5 млн доларів. В компанії стверджують, що умовою повернення грошей була сплата хабаря.

"Протягом 2023 року кілька осіб, включно з фігурантами американських та українських розслідувань, вимагали хабарі від Sinclair & Wilde, щоб забезпечити виплату решти 14,5 мільйонів доларів, які їй належали. Sinclair & Wilde відмовилася і повідомила про ці прохання владі США та України. Намагаючись підкоритися законам як Сполучених Штатів, так і України, Sinclair & Wilde вже понад рік тому привернула увагу Посольства США в Києві, правоохоронних органів США та українських правоохоронних органів до вимагання хабарів і очевидної корупції в Міністерстві оборони України", - повідомляється у листі.

В компанії також стверджують, що передали Нацполіції України всю конфіденційну інформацію, включаючи свідків та докази, які спростовують звинувачення проти Sinclair & Wilde.

"Відповіддю Національної поліції України став витік деталей розслідування колишньому керівнику відділу закупівель Міністерства оборони Максиму Гриценку та іншим, поставивши під загрозу життя свідків, які співпрацювали у процесі, один з яких є громадянином США. І вже за кілька днів після конфіденційної зустрічі з Національною поліцією Роман Баликін – ймовірна мішень нинішнього слідства – знав усі деталі зустрічі", - розповідають в Sinclair & Wilde.

Через цей інцидент влада США відмовилася продовжувати співпрацю з Національною поліцією.

Sinclair & Wilde також спростовує звинувачення Нацполіції у завищенні цін на поставлену продукцію.

"Правоохоронні органи та представники оборонного відомства оглянули уніформу та виявили, що ціни, що стягуються Sinclair & Wilde, є НИЖЧИМИ за справедливу ринкову вартість, особливо якщо врахувати витрати, пов'язані з доставкою та логістикою", - наголошується у відкритому листі.

***

№ 371

"Мене запроторили за грати, аби обмежити можливість повернути Укрнафту", - Ігор Коломойський

ТЕТЯНА СТЕЖАР

Ігор Коломойський / фото УНІАН, Віктор Ковальчук

"Мене запроторили за грати, аби обмежити можливість повернути Укрнафту", - Ігор Коломойський

09:00, 30.11.2024 20 хв. 3012 ІНТЕРВ'Ю

2024-11-30

Тетяна Стежар

Бізнесмен Ігор Коломойський уже понад рік перебуває під арештом у слідчому ізоляторі, а ще довший час – не спілкується з медіа. Нам вдалось передати найвідомішому в'язню України питання через його адвокатів – і на частину з них, що стосуються гучного скандалу довкола Укрнафти, колись один з найвпливовіших українців надав відповіді.

***

— Під час повномасштабного вторгнення вас позбавили найбільших (після націоналізації ПриватБанку) активів – найширшої мережі АЗС в Україні. Як ви особисто сприймаєте "експропріацію" Укрнафти та Укртатнафти?

— Варто сказати, що відчуження у власність держави акцій Укрнафти та Укртатнафти не було рішенням військового командування.

Через протиправне рішення Ставки Верховного Головнокомандувача військове командування було вимушене зробити це. Хоча за законом *"Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового*

*режиму воєнного або надзвичайного стану"*Ставка не уповноважена приймати подібні рішення – та вона навіть не згадується в цьому законі.

Так само і наказ Верховного головнокомандувача ЗСУ від 6 листопада *"Про рішення ставки верховного головнокомандувача ЗСУ від 5.11.2022"*, яким він зобов'язав командування військових частин прийняти накази про відчуження у власність держави акцій Укрнафти та Укртатнафти – є перевищенням повноважень за законом.

— За вашою інформацією, хто був справжнім ініціатором цього рішення?

— Жодному військовому на 9-му місяці війни не могла б прийти в голову думка позбавити акцій понад 13 000 фізичних та юридичних осіб, акціонерів ***Укрнафти***. Про це в травні 2023 року, вже після захоплення контролю на ***Укрнафтою***, сказав в зверненні до КМУ тодішній міністр оборони ***Резніков***.

Міноборони в листі з його підписом визнало, що здійснення непритаманних для Міноборони та ЗСУ функцій з управління корпоративними правами держави в господарських товариствах є суттєвим викликом для нього, що відволікає обмежені людські ресурси та час. Тому Міноборони й пропонувало Кабміну передати акції Укрнафти та Укртатнафти в управління ***Міненергетики***.

Тобто зміст цього листа доводить той факт, що Військове командування не мало підстав і необхідних функцій та не було зацікавлено у відчуженні акцій ***Укрнафти***, мати контроль на нею, а діяло в інтересах інших зацікавлених осіб, які банально використали воєнний стан та його спеціальний режим, щоб незаконно позбавити акціонерів Укрнафти та Укртатнафти прав власності на їх пакети акцій.

Лист Міноборони з'явився на підставі звернення Головнокомандувача ЗСУ, в якому ***Залужний*** аргументовано попросив позбавити ЗСУ управління цими акціями. Але особливого бажання підписати листа у ***Резнікова*** на той час не було, бо одразу після переходу акцій у власність Міноборони і призначення ***Корецького***, Укрнафта без проведення конкурсу підписала контракт з юридичною компанією Резнікова "Астерс" майже на 120 мільйонів гривень.

Непоганий корупційний тандем вийшов.

— Чи потребував державний Нафтогаз усунення 13 тисяч приватних акціонерів задля збільшення контролю над компанією?

— Всім відомо, що 50%+1 акція Укрнафти з 1998 року належать державному НАК "Нафтогаз України", Наглядову раду Укрнафти до листопада 2022 року очолював також представник НАК "Нафтогаз України". Держава належним чином була представлена в органах управління Укрнафтою, мала контроль над

нею та була здатна провести будь-яке потрібне військовим управлінське рішення.

Приватні акціонери в цій Наглядовій ради мали 2 голоси з 11 і не могли перешкодити державі приймати потрібні рішення.

Військове командування діяло в інтересах зацікавлених осіб, які використали воєнний стан, щоб незаконно позбавити акціонерів Укрнафти та Укртатнафти прав власності на їх пакети акцій, говорить Коломойський

— Яким відсотком акцій Укрнафти володіли особисто ви напряму або опосередковано? І хто ці інші приватні акціонери, які постраждали від відчуження їхніх акцій?

— Для розуміння. Мені особисто напряму належить лише 50 штук акцій Укрнафти, ще близько 13% мені належить опосередковано, близько 28% акцій належать моїм партнерам. Решта акцій, не враховуючи 50% пакет Нафтогазу – це дійсно 13 000 акціонерів, фізичних та юридичних осіб, в тому числі більше двох сотень юридичних осіб, з яких значна кількість іноземних компаній, а також недержавні пенсійні фонди України, інвестиційні компанії України, а також більш 12 000 громадян України, серед яких значна частина – це діючі та колишні працівники Укрнафти, члени їх родин, які починаючи з 2003 року регулярно отримували дивіденди від Укрнафти.

Ці люди стали заручниками та потерпають від протиправних дій корупціонерів у владі, дії яких були фактично спрямовані проти мене.

До речі, Сергій ***Корецький*** в погоні за фінансовими результатами неочікувано реалізував природний газ в обсязі 600 мільйонів кубічних метрів, що належав Укрнафті та був видобутий компанією в 2007-2013 роках.

Акціонери Укрнафти очікували завершення судових спорів щодо цього газу більш 10 років, за наслідками 2022 року мали право на дивіденди від прибутку, отриманого від його реалізації (а це за цінами грудня 2022 року – більше 15 мільярдів), але корупціонери вирішили по іншому: відібрали акції, реалізували газ, 30% прибутку від якого спрямували до бюджету, а 70 % - лишили в повному розпорядженні директора ***Корецького***, який витрачає ці кошти на власний розсуд.

— Окрім рішення Ставки, якими законодавчими важелями користувались під час передачі Укрнафти та Укртатнафти?

— Яким би рішенням Ставки не прикривались, але **накази вилучити акції Укрнафти та Укртатнафти є злочином.**

Станом на листопад 2022 акції не входили до переліку того майна, яке за Законом *"Про правовий режим майна у Збройних Силах України"* могло стати військовим за рішенням командування.

> 1) — Закон передбачав можливість відчуження з приватної власності для потреб війська матеріально-технічних засобів, включно із транспортними засобами, будівлями, обладнанням, сировиною.
>
> 2) — Коли під час судових справ стало зрозуміло, що законом дії військових неможливо виправдати, тоді акції внесли до «переліку військового майна».

Але відбулось це лише завдяки прийняттю Закону 22.05.2024 – тобто через понад півтора роки після примусового відчуження належних інвесторам Укрнафти та Укртатнафти акцій.

Всі розуміють, що **закон не має зворотної дії в часі, тому дії всіх причетних до обкрадання акціонерів Укрнафти та Укртатнафти мають бути в умовах воєнного часу кваліфіковані як мародерство**.

— Поясніть. Підприємства були відчужені на час воєнного стану чи націоналізовані?

— Військових було банально використано через **особисте бажання президента незаконно заволодіти акціями та контролем над Укрнафтою та Укртатнафтою**.

Під час своєї промови в Верховній Раді, присвяченій ***Плану стійкості***, ***Зеленський*** ствердно та недвозначно **заявив, що Укрнафта пройшла процедуру націоналізації, хоча офіційні документи говорять про інше. За документами акції були "тимчасово відчужені" військовими на час воєнного стану**.

За Конституцією, націоналізація взагалі-то можлива, але виключно як виняток – з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості.

Та спеціальний Закон *"Про режим іноземного інвестування"* передбачає, що **іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації**. Державні органи не мають права реквізувати іноземні інвестиції, за винятком випадків здійснення рятівних заходів у разі стихійного лиха, аварій, епідемій, епізоотій.

Тобто про жодну націоналізацію акцій Укрнафти, що належали іноземним юридичним та фізичним особам, в тому числі під час війни, за законом взагалі розмову не можна вести.

Але у своєму виступі президент проговорився – видав, як то кажуть, "за Фрейдом" - істині мотиви того, що відбулося, визнавши, що у випадку з

акціонерами Укрнафти та Укртатнафти влада дійсно вчинила спробу здійснити незаконну націоналізацію, прикрившись потребами військових та наявністю воєнного стану.

Офіс Президента використав військових для досягнення своєї мети – **рейдерського захоплення контролю над Укрнафтою та Укртатнафтою**.

— В пресі були повідомлення, що Укрнафта та Укртатнафта відмовлялись постачати пальне армії. Можливо, саме це і стало причиною відчуження?

— Ви не знайдете жодного пояснення дій військових або претензії військових до Укрнафти або Укртатнафти станом на 06.11.2022 року, висловлених самими військовими.

Натомість, вже після захоплення контролю над Укрнафтою та Укртатнафтою в листопаді 2022 року, намагаючись пояснити рішення військових, на той час заступник керівника Офісу Президента Ростислав ***Шурма*** **відверто збрехав**, **що причиною подібного рішення стала відмова Укрнафти постачати пальне українській армії.**

Звинувачення серйозне.

Чи були надані для ознайомлення якісь документи на підтвердження цієї версії? Ні, жодного документа не надали ані Шурма, ані Міноборони в процесі судового розгляду справ за позовами акціонерів. Жодного, тому що фактів таких відмов не існувало.

Навпаки, впродовж 2022 року Укрнафта та Укртатнафта не лише безоплатно забезпечували пальним та іншою допомогою Сили оборони – ці компанії також надавали за відповідним запитом допомогу волонтерам, комунальним службам, благодійним організаціям.

— Про які обсяги допомоги мова?

— Укртатнафта після початку війни забезпечила постачання для військових нафтопродуктів на суму близько 3 мільярдів гривень, навіть не укладаючи договорів з Міноборони і не розмірковуючи над цінами. Документальне оформлення цих операцій проводилось вже після відвантаження, ніхто не поспішав рахувати прибутки та піаритися на цьому, а намагалися виробляти для країни нафтопродукти в умовах постійних ракетних обстрілів.

На той час лише Укртатнафта забезпечувала відповідним пальним літаки та галікоптери військових. А оскільки тоді використовувалась застаріла військова техніка, то було прийнято рішення в Укртатнафті реорганізувати виробничий процес, щоб випускати бензин стандарту А80.

Укрнафта, так само, однією з перших наприкінці лютого 2022 року відреагувала на звернення Уряду та сплатила авансом податків на суму більше мільярда гривень, а на початку квітня 2022 - перерахувала до бюджету 450 млн грн. як частину прибутку, що припадала на пакет акцій НАК "Нафтогаз України" за результатами 2021 року. Це було зроблено правлінням Укрнафти взагалі без рішень акціонерів, оскільки це було проявом розуміння складної ситуації, в який опинилася країна.

В 2022 року Укрнафту вже добре знали такі благодійні фонди як "Повернись живим", Армія та десятки інших фондів. Правління Укрнафти допомагало ЗСУ, ТРО, ДСНС, Національній гвардії. Були безоплатно виділено мільйони літрів бензину та дизелю в якості благодійної допомоги, передавались значні обсяги будівельних матеріалів, транспортні засоби, електроніка, амуніція, оргтехніка тощо.

Тодішній склад Наглядової ради Укрнафти та її очільник у 2022-2023 роках неодноразово підтверджували, що фактів відмови у постачанні нафтопродуктів військовим впродовж 2022 року не було, відповідних скарг або претензій до Укрнафти з боку військових також не було.

Так само, володіння НАК "Нафтогаз України" пакетом акцій Укртатнафти розміром 43% надавало їй як акціонеру право в порядку корпоративного управління проводити через правління Укртатнафти будь-які рішення, необхідні військовим. Між Нафтогазом та Укртатнафтою в 2022 році не існувало проблем у взаєморозумінні відносно питання допомоги військовим.

— Яка зараз ситуація з забезпеченням пальним Сил оборони з боку Укрнафти та Укртатнафти?

— Як виявилося, після примусового відчуження акцій Укрнафти та Укртатнафти ці підприємства не почали працювати на безоплатне забезпечення пальним ЗСУ, а стали об’єктом низки корупційних скандалів за безпосередньої участі новопризначеного керівника Сергія ***Корецького***.

Пальне для Збройних Сил України з листопада 2022 року надається Укрнафтою не безоплатно, а на платній основі через укладання звичайних договорів поставки за ринковими цінами. При цьому частка продажів Укрнафти, що приходиться на структури Міноборони, за 2023-2024 роки не перевищувала 25%, тобто Укрнафта працює як звичайний суб’єкт підприємницької діяльності на ринку.

— Тобто, Міноборони і держава від цього не виграли. Чому так, на вашу думку?

— Як не дивно, до 06.11.2022 Міноборони *(чия закупівельна діяльність впродовж 2022-2023 років регулярно супроводжувалася корупційними*

скандалами, що зрештою призвели до звільнення його очільника – міністра Олексія Резнікова) придбання нафти/нафтопродуктів у Укрнафти не цікавило.

В дійсності, перші закупівельні контракти між Укрнафтою та Міноборони були укладені лише після того, як Наглядову раду Укрнафти очолив підконтрольний Офісу Президента чиновник Олександр ***Грибан***, якому невдовзі після цього НАБУ вручило підозру.

Тому мене не дивують численні повідомлення ЗМІ про корупцію в державній Укрнафті,

— переплату з боку Міноборони на користь Укрнафти зайвих коштів в обсязі 2,3 млрд грн під виглядом незаконно нарахованого ПДВ,

— приклади співпраці державної Укрнафти із сумнівними партнерами та структурами родинного бізнеса теперішнього очільника Укрнафти.

Впевнений, вже в недалекому майбутньому акціонери Укрнафти зможуть виставити обґрунтований рахунок всім причетним за пограбування Укрнафти під час війни.

Доволі пасивна на даний момент позиція вертикалі антикорупційних органів в цьому питанні з часом різко зміниться

– десятки мільйонів гривень, витрачених на піар неіснуючого "успіху", будуть не здатні захистити винних осіб від відповідальності.

Після отримання відмови добровільно передати акції Укрнафти, президент таємно позбавив Коломойського говорить бізнесмен

— Історія складна, заплутана та супроводжується судовими процесами. На вашу думку, якими були справжні мотиви того, що сьогодні відбувається, і саме в такий спосіб?

— Справжні причини незаконного позбавлення 13 000 акціонерів акцій Укрнафти були детально розкриті мною в повідомленні про злочин, поданому мною наприкінці вересня 2024 року до НАБУ.

Ці причини не мають нічого спільного із законом, позицією або бажанням військових, це банальне рейдерське захоплення активів з метою збагачення. Замовники цього дійства навіть не приховували своїх намірів і ввели до складу оновленої Наглядової ради своїх представників.

Нагадаю,

— після захоплення акцій Укрнафти навіть НАК "Нафтогаз України" був усунутий від управління Укрнафтою – його представників виключили зі

складу Наглядової ради, а новий склад сформували з осіб, більшість яких була безпосередньо пов'язана з Офісом Президента України. Формально їх назвали представниками Міноборони, але насправді вони не мали жодного зв'язку з військовими.

З того часу ***Укрнафта*** **стала "годівничкою" корупціонерів від влади та притулком для підозрюваних НАБУ, яким влада надала можливість в умовах кримінального переслідування за корупцію отримувати надвисокі заробітні плати за рахунок коштів Укрнафти.**

— Справжні причини та події незаконної "націоналізації" вже мали б бути предметом дуже цікавого досудового розслідування НАБУ, якби не позиція самого НАБУ.

— Саме воно восени цього року вирішило, що розслідувати зловживання з боку Президента та його оточення не на часі.

– Коли ви звернулися до НАБУ, як ви описували ситуацію?

В своєму повідомленні НАБУ я досить детально розкрив обставини, за яких влітку 2022 року отримав від Ростислава ***Шурми*** пропозицію "добровільної" відмови від акцій Укрнафти та Укртатнафти.

«Зі слів Шурми» це виглядало як пропозиція від президента та керівника Офісу Андрія Єрмака, від якої я нібито не міг відмовитися:

— акції Укрнафти та Укртатнафти в обмін на мирові угоди в судових справах за позовами ПриватБанку до мене, включно із тими справами, що розглядаються в міжнародних судах.

На початку цих перемовин

— моє громадянство України стало предметом цього шантажу, а після отримання від мене відмови добровільно передати акції, *президент* таємно позбавив мене громадянства.

Після цього

— в мене також 1) — відібрали акції Укрнафти та Укртатнафти, а 2) — мене запроторили за грати, аби обмежити мені можливість оскаржувати відібрання активів.

Ці обставини, а **також роль у захопленні Укрнафти та Укртатнафти інших чиновників, чиї посади належать до категорії "А"** (найвище керівництво, - ред.) державних службовців, таких як:

— Артем ***Шило*** (керівник департаменту СБУ, якого нещодавно затримували в іншій справі – про завдання багатомільйонних збитків Укрзалізниці),

— народний депутат Данило ***Гетманцев*** (помічник колишнього народного депутата Володимира ***Сівковича***, підозрюваного у державній зраді),

— екс-міністр оборони Олексій ***Резніков***

— та багато інших топпосадовців, які сприяли встановленню контролю над Укрнафтою та Укртатнафтою, - стало предметом мого звернення до НАБУ.

— Якою була реакція?

— Позиція НАБУ в справі за моїм зверненням в черговий раз ставить питання про стан незалежності цієї антикорупційної установи та його готовності виконувати закон, не озираючись на очікування чи бажання Офісу Президента.

1) — Чинний Кримінальний процесуальний кодекс (КПК) передбачає, що відомості за усіма заявами про злочини мають вноситись в Єдиний реєстр досудових розслідувань, після чого, власне, і починається слідство.

2) — Відтак, отримавши мою заяву, НАБУ повинно було впродовж 24 годин розпочати досудове розслідування.

Натомість

3) — **детектив НАБУ, пославшись на те, що рішення Ставки Верховного Головнокомандувача про націоналізацію Укрнафти та Укртатнафти не було скасовано господарськими судами, відмовився розпочинати перевірку фактів**, основним з яких є вимагання акцій в обмін на вплив на судові справи за позовами ПриватБанку до мене.

— Якими були ваші подальші дії?

— Після того, як досудове розслідування не було розпочате у встановлений КПК строк, я подав скаргу до Вищого антикорупційного суду.

— 15.10.2024 суддя ВАКС, перевіривши зміст повідомлених мною на адресу НАБУ відомостей, констатував, що частина злочинів, про які в ній ідеться, належить до компетенції цього суду, а відтак і до підслідності НАБУ.

— З огляду на це суддя зобов’язав НАБУ розпочати слідство за моєю заявою.

Однак

— 21.10.2024 той самий детектив, який до цього відмовився починати досудове розслідування, вніс до ЄРДР відомості нібито на виконання ухвали слідчого судді ВАКС, однак з-поміж усіх перелічених у ній кримінальних правопорушень, якими супроводжувався процес захоплення Укрнафти та Укртатнафти, обрав лише один:

«протидія господарській діяльності» (стаття 206 КК).

— Чому, на вашу думку, детектив НАБУ сконцентрувався саме на цій статті?

— Таку кваліфікацію детектив обрав не випадково, а для того, аби уникнути виконання свого службового обов’язку – здійснювати розслідування допущених в оточенні президента зловживань (стаття 206 КК не належить до компетенції НАБУ).

Тому уже

— 30.10.2024 **я заявив йому відвід одразу ж, як тільки дізнався, що саме йому доручено здійснення досудового розслідування у розпочатому кримінальному провадженні**.

Очевидно, що,

— оскільки частина кримінальних правопорушень, про які було подано заяву, за якою розпочато слідство, підсудні ВАКС (це встановив слідчий суддя, розглядаючи скаргу на бездіяльність НАБУ), то заяву про відвід детективу також має розглядати слідчий суддя цього суду.

Однак

— мою заяву про відвід детективу було повернуто через те, що злочин за ст. 206 КК не підсудний ВАКС.

— На ухвалу про повернення заяви про відвід мною було подано апеляційну скаргу, розгляд якої було призначено на 13.11.2024.

До початку судового засідання

— прокурором САП було подано для долучення до матеріалів справи постанову про визначення підслідності у кримінальному провадженні за БЕБ.

Винесена постанова була датована днем судового засідання - 13.11.2024.

Таким чином,

— прокурор САП вирішив врятувати детектива:

«оскільки НАБУ справу не розслідує, то і відводити вже немає кого».

— Апеляційна палата ВАКС свідомо на це уваги не звернула і вирішила, що наявність цієї постанови виправдовує рішення слідчої судді, яка 01.11.2024 повернула заяву про відвід.

— Що будете робити далі?

— Наразі я звернувся до директора НАБУ із зверненням, в якому наполягаю на виконанні ухвали слідчого судді, винесеної ще 15.10.2024, у повному обсязі.

Чекаю на його відповідь.

***

№ 372

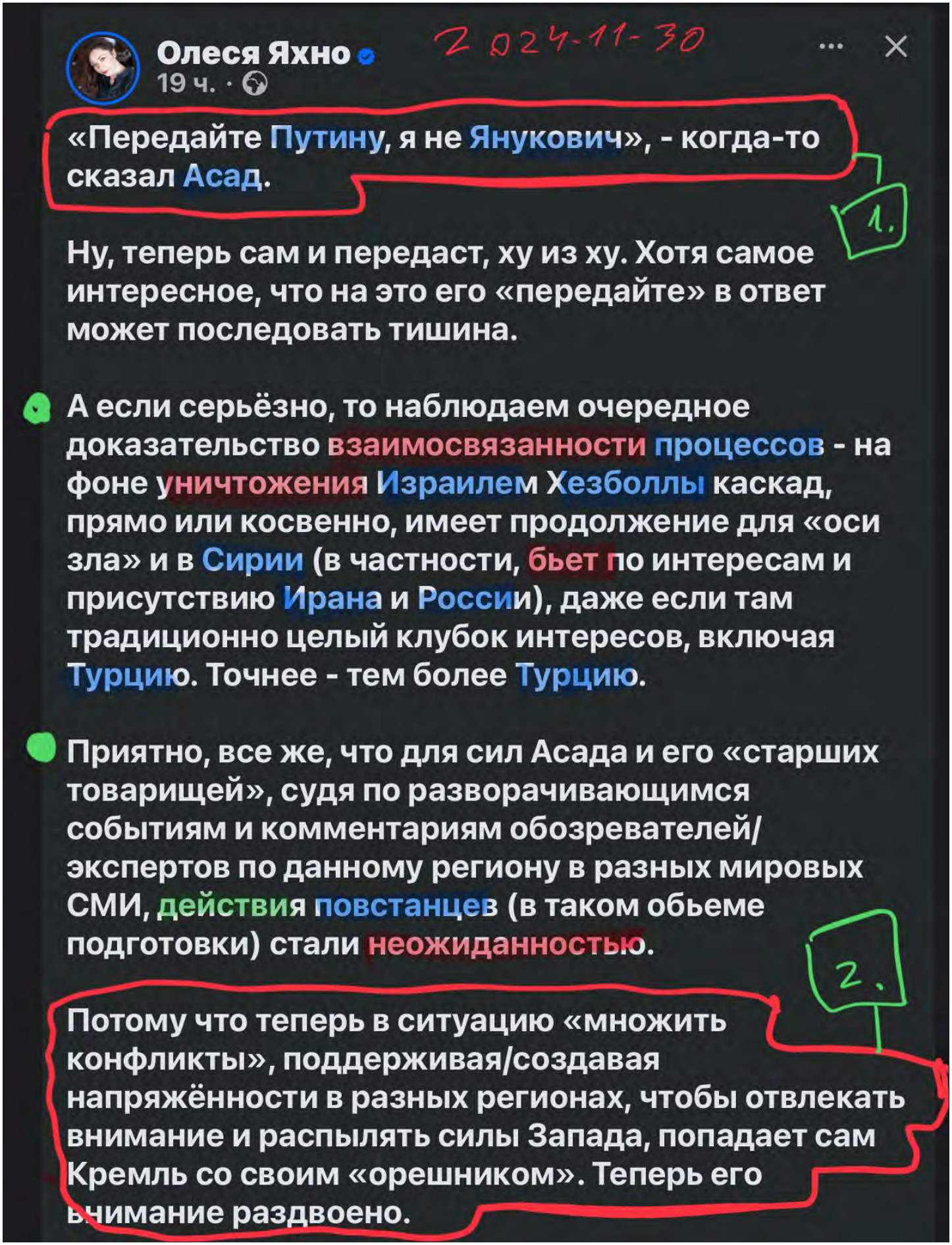
Олеся Яхно
19 ч. ·
2024-11-30
«Передайте Путину, я не Янукович», - когда-то сказал Асад.
1.
Ну, теперь сам и передаст, ху из ху. Хотя самое интересное, что на это его «передайте» в ответ может последовать тишина.
А если серьёзно, то наблюдаем очередное доказательство взаимосвязанности процессов - на фоне уничтожения Израилем Хезболлы каскад, прямо или косвенно, имеет продолжение для «оси зла» и в Сирии (в частности, бьет по интересам и присутствию Ирана и России), даже если там традиционно целый клубок интересов, включая Турцию. Точнее - тем более Турцию.
Приятно, все же, что для сил Асада и его «старших товарищей», судя по разворачивающимся событиям и комментариям обозревателей/ экспертов по данному региону в разных мировых СМИ, действия повстанцев (в таком обьеме подготовки) стали неожиданностью.
2.
Потому что теперь в ситуацию «множить конфликты», поддерживая/создавая напряжённости в разных регионах, чтобы отвлекать внимание и распылять силы Запада, попадает сам Кремль со своим «орешником». Теперь его внимание раздвоено.

***

№ 373

Marina Daniluk-Yarmolaeva 2024-11-30
13 мин. ·

Трошки хочу пояснити, які цілі переслідувала Банкова — знову витягуючи з бочки жовтяка Поворознюка.

1. Дещо розсіяти увагу до численних матеріалів про те, що довіра до Зеленського обвалилась. І все менше громадян — навіть тих, які двічі голосували за Зе — хочуть аби він продовжив політичну кар'єру. На цих вихідних про це писали кілька топових світових медіа.
Тож Поворознюк вийшов і сказав таке: «З ким я не говорю, всі за Зеленського, альтернативи йому зараз нема». І далі — «той, хто трошки розуміє, думаю, вистачить «мозгів» проголосувати за Зеленського на наступних виборах». Прикметно, що саме це рознесла по телеграму сітка Банкової

Що це таке? Політичний газлайтинг. Адже вся соціологія каже, що є запит на нових лідерів, де наріжним каменем до кожного топ-кандидата буде, а що ти робив після 24.02.2022?

1. Ще одна цікава ціль цього інтерв'ю Наталки Мосейчук. Зеленський розуміє, що його будуть питати про несправедливу перемогу і окупацію територій. Так само сім'ї загиблих, поранених, полонених, біженців — нікуди не поділись. І дуже злі. Тож — від першої леді пішла трепетна історія, що Володимир поклав на алтар держави здоров'я і спину. То ж, може, це була заявка на легендарне Шаріте за кращими лекалами Юлії Володимирівни?)
А от Поворознюк був вибраний технологами аби перекласти результати підсумки нинішнього етапу війни із хорди Зеленського саме на громадян. «Я думаю, що він має звернутись до людей, і потім уже оголосить своє рішення суспільству, яким би воно не було, але суспільство його прийме, бо це прийняли його люди». О, який калач навернув! Чомусь же думку суспільна не враховували, коли — не готували країну до війни попри попередження розвідки. І так само було пох на суспільство, коли люди були проти війни з минулим Генштабом. Уже мовчу про Татарова і Єрмака — які точно не радують народ. До слова про те, що саме гризня з Залужним — зменшила наші шанси на перемогу і підкосила армію — теж відверто пишуть світові ЗМІ. І навіть Вікторія Спартц у свіжому коментарі для CNN про це сказала.

Чому для газлайтингу суспільства був обраний саме Поворознюк?

Банкова мислить серіальними образами студії 95 квартал. І пересічний українець, який мешкає за Новопечерськими липками в уяві потужників — десь такий, як подружжя Будько, або два п'яних голих кума, або Юрко Горбунов в блискучому костюмі і гостроносих туфлях. Тут же поруч рожевощокі бабери з повними пазухами — такі самі, як у російських карикатурних мемах про українське жіноцтво.

Креакли Банкової, яких знайшли в туалетному відрі ІНТЕРа або офісу ПР — вважають, що є голуба кістка (це вони особисто — ред), а є націоналістичні агресивні хуторянє, які мєшають хорошим пацанам і Наташам ходить в булошниє, тюлєчниє і кніжниє.

Є правда одне але. Поки Квартал знімав «Сватів» — соцмережі, Розетка та НП — вирівняли типажі, все можна дістати, оперативно дістати і ще й глянути якісний туторіал. У цій реальності Поворознюк насправді — це екземпляр негативної селекції усіх хвиль геноциду минулого століття. Аж ніяк не опінійон мейкер із народу.

***

№ 374

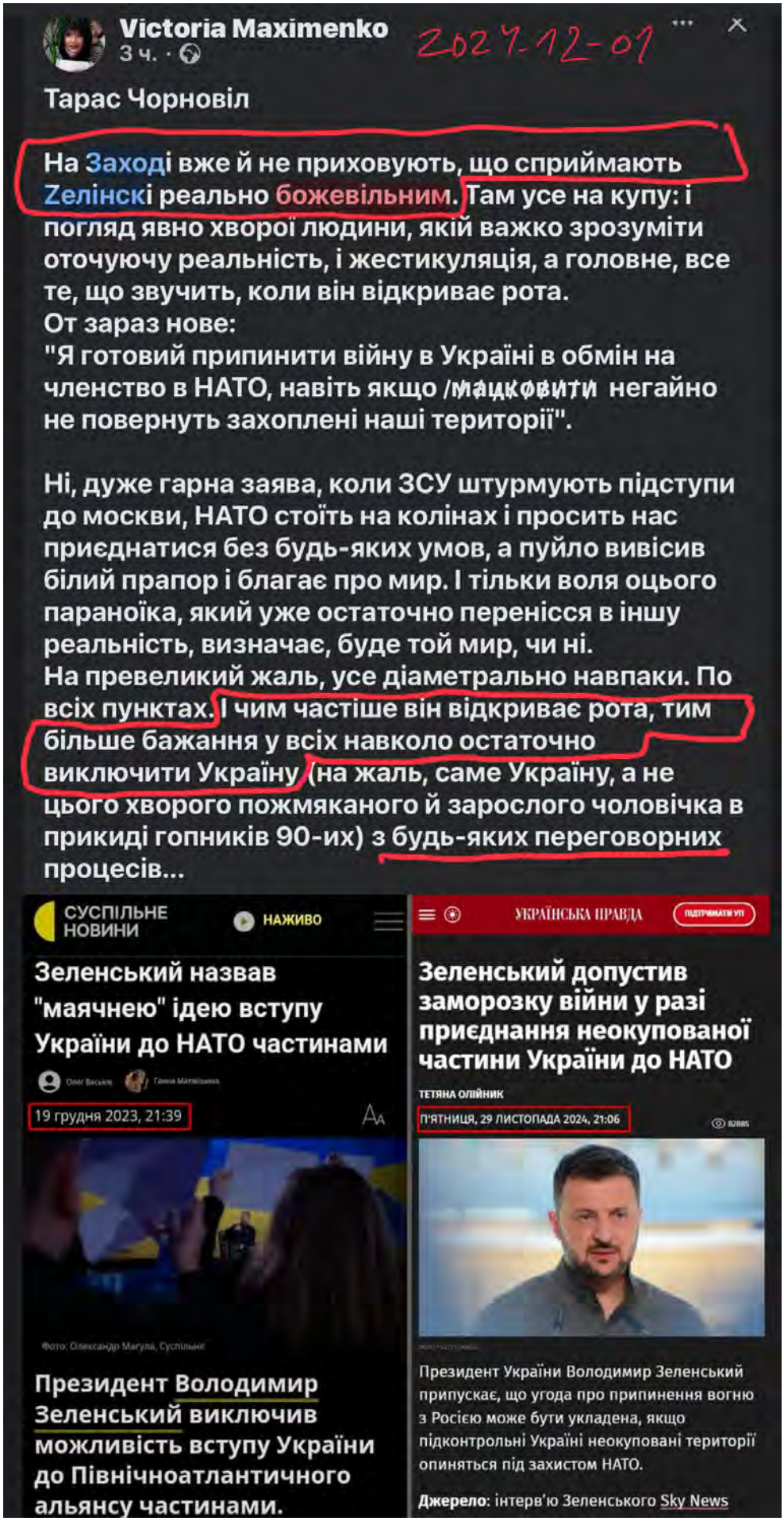
Victoria Maximenko
3 ч. ·
2024-12-01
Тарас Чорновіл
На Заході вже й не приховують, що сприймають Зелінскі реально божевільним. Там усе на купу: і погляд явно хворої людини, якій важко зрозуміти оточуючу реальність, і жестикуляція, а головне, все те, що звучить, коли він відкриває рота.
От зараз нове:
"Я готовий припинити війну в Україні в обмін на членство в НАТО, навіть якщо /маєковити негайно не повернуть захоплені наші території".
Ні, дуже гарна заява, коли ЗСУ штурмують підступи до москви, НАТО стоїть на колінах і просить нас приєднатися без будь-яких умов, а пуйло вивісив білий прапор і благає про мир. І тільки воля оцього параноїка, який уже остаточно перенісся в іншу реальність, визначає, буде той мир, чи ні.
На превеликий жаль, усе діаметрально навпаки. По всіх пунктах. І чим частіше він відкриває рота, тим більше бажання у всіх навколо остаточно виключити Україну (на жаль, саме Україну, а не цього хворого пожмяканого й заростого чоловічка в прикиді гопників 90-их) з будь-яких переговорних процесів...
СУСПІЛЬНЕ НОВИНИ
НАЖИВО
Зеленський назвав "маячнею" ідею вступу України до НАТО частинами
19 грудня 2023, 21:39
Президент Володимир Зеленський виключив можливість вступу України до Північноатлантичного альянсу частинами.
УКРАЇНСЬКА ПРАВДА
Зеленський допустив заморозку війни у разі приєднання неокупованої частини України до НАТО
ТЕТЯНА ОЛІЙНИК
П'ЯТНИЦЯ, 29 ЛИСТОПАДА 2024, 21:06
Президент України Володимир Зеленський припускає, що угода про припинення вогню з Росією може бути укладена, якщо підконтрольні Україні неокуповані території опиняться під захистом НАТО.
Джерело: інтерв'ю Зеленського Sky News

***

№ 375-1

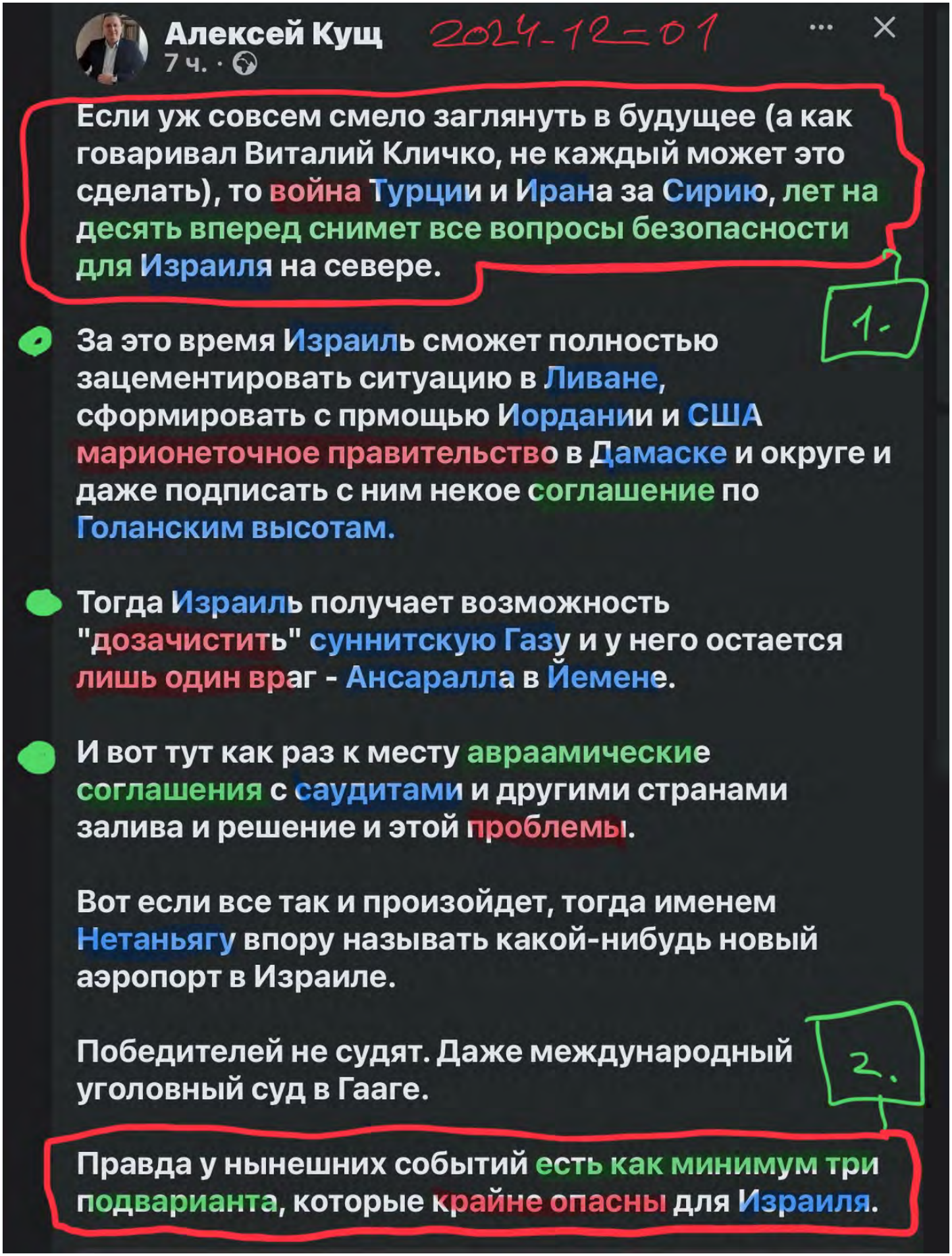
Алексей Кущ
7 ч. ·
2024-12-01
Если уж совсем смело заглянуть в будущее (а как говаривал Виталий Кличко, не каждый может это сделать), то война Турции и Ирана за Сирию, лет на десять вперед снимет все вопросы безопасности для Израиля на севере.
1.
За это время Израиль сможет полностью зацементировать ситуацию в Ливане, сформировать с прмощью Иордании и США марионеточное правительство в Дамаске и округе и даже подписать с ним некое соглашение по Голанским высотам.
Тогда Израиль получает возможность "дозачистить" суннитскую Газу и у него остается лишь один враг - Ансаралла в Йемене.
И вот тут как раз к месту авраамические соглашения с саудитами и другими странами залива и решение и этой проблемы.
Вот если все так и произойдет, тогда именем Нетаньягу впору называть какой-нибудь новый аэропорт в Израиле.
Победителей не судят. Даже международный уголовный суд в Гааге.
2.
Правда у нынешних событий есть как минимум три подварианта, которые крайне опасны для Израиля.

***

№ 375-1

2024-12-01

Кущ

Скорее всего, сейчас создается новая геополитическая диспозиция на территории Сирии к приходу Трампа.

Все указанные в предыдущем посте версии плюс-минус оказались верны.

Турция воспользуется расширением зоны влияния курдов на севере Сирии для оправдания своего масштабного наступления на севере и востоке сирийского государства.

Главная цель - подрезать зону влияния иракского Курдистана и взять под контроль нефтяные месторождения Дейр-Эз-Зора.

Турции нужна своя нефть, которой у нее никогда не было, а у арабов была. Обидно.

Турция до сих пор не может успокоиться, что в рамках раздела Османской империи после Первой мировой, нефть Мосула отошла Ираку.

Кроме того, если Турция возьмет данный район под контроль, это будет аргументом для вывода из региона американских военных баз.

Турция врядли позволит джихадистскому ХТШ построить у своих границ мусульманский салафитский эмират.

В этом контексте, у Израиля появляется уникальная историческая возможность прямо или косвенно ударить по Дамаску и добить Асада.

В самом Дамаске можно будет посадить "демократическое временное правительство" под опекой Иордании.

Если это произойдет, такое правительство будет контролировать до 20% территории страны.

Север и восток возьмет под контроль Турция, а ХТШ постепенно выдавят в пустыню в центре и на востоке страны, где она со временем и угаснет.

Кстати, уже активизировалась "Сирийская демократическая армия", которая находится при американской базе на границе с Хошемитским королевством.

Это позволит достичь Израилю ключевую цель - впервые в истории отрезать Ливан от Сирии и Ирана.

Без этого коридора Хезболла не сможет также активно вести боевые действия как и прежде и ее потенциал резко сократится.

А если усилить ливанских маронитов и суннитов за счет помощи США и Израиля, то вполне по силам и вовсе вытеснить шиитов за счет усиления суннитов и частично христиан в Ливане.

То есть, перед нами эпичный финал, который реализуется совместно Израилем, США и Турцией.

Интрига лишь в том, позиция Турции - это действительно хитрая игра в рамках узкого коридора возможностей по реализации османского проекта между Сцилой США/Израиля и Харибдой арабского мира. Или это просто роль "по заданию" в обмен на деньги, нефть и рынки сбыта.

Я больше склоняюсь к первому варианту, так как второй уж очень сильно девальвирует амбиции Анкары.

В сухом остатке остается РФ и Иран.

Выход РФ из Сирии может стать частью Большой сделки между Россией и США после прихода Трампа к власти.

В любом случае, Россия заходила в Сирию, чтобы потом отдуда выйти в обмен на ряд бенефитов в свою пользу.

Но сейчас Россию подловили на избыточной концентрации своих ресурсов на полях российско-украинской войны.

Второе место, где РФ могут подловить в ближайшее время - это Сахель, часть Западной и Центральной Африки (Мали, Нигер). И это опять будут джихадистские мусульманские группировки.

В наиболее радикальном варианте РФ уйдет из Сирии в рамках Большой сделки с США.

В лайт-версии, если договариваться будет Израиль, РФ могут оставить контроль над Латакией и частью сирийского побережья. Там, кстати, есть христианские общины.

Главная интрига - это амбиции Ирана и его реальный потенциал.

Если Иран официально войдет в Сирию, он окажется на грани войны и с Израилем, и с США, и с Турцией.

Турция, как вариант, может предоставить свои базы.

Вытеснение Ирана из Сирии может стать официальным поводом для проведения воздушной операции против него, то есть поводом для удара по энергетике и ядерной программе.

Это если не удастся договориться с Тегераном.

В любом случае, Иран или воюет, или теряет Сирию и Ливан.

В первом случае, у Израиля появляется уникальная возможность разбить ядерные объекты в Иране.

Во втором случае - крах Хезболлы.

Для Израиля выгодно и первое, второе.

В общем, теперь становится понятной история с перемирием между Израилем и Хезболлой.

В контексте нынешних событий, Израилю понадобятся все ресурсы для завершения в свою пользу "сирийской операции" (о чем я писал еще год назад).

А Хезболла тогда падет сама и на нее не надо будет тратить ценный людской ресурс.

***

№ 376

«Они могут найти другого лоха». Трамп требует от БРИКС не создавать валюту, которая может стать альтернативой доллару, и грозит огромными пошлинами для доступа на рынок США

2024-12-01

Карпец

Подписывайтесь на тг-канал: https://t.me/alexkarpets

«Мы требуем от этих стран обязательства не создавать новую валюту БРИКС и не поддерживать никакую другую валюту, чтобы заменить могучий доллар США, иначе они столкнутся со 100%-ными пошлинами и должны будут попрощаться с продажами в замечательную экономику США. Они могут пойти и найти другого «лоха!» Нет никаких шансов, что БРИКС заменит доллар США в международной торговле, и любая страна, которая попытается это сделать, должна помахать Америке рукой», - заявил избранный президент Штатов.

Напомним, в БРИКС состоит Китай - крупнейшая страна-экспортер, занимающая огромную долю на американском рынке. Также в объединение входят Индия и Бразилия, также имеющие крупномасштабную торговлю со США.

От себя отметим, что **это уже похоже на истерию**, и от Трампа и/или его советников, которых у него, похоже, немерено и по всем вопросам, ума все же больше, чем свидетельствует этот пост в соцсетях.

Прежде всего, насколько можно понять, странам-членам БРИКС до новой валюты – как до дальней галактики, о чем, в частности, шла речь в публикации «Украинская война на пиар-посиделках BRICS: словоблудие у Собора Казанской Богоматери» (коммент 1). При этом они уже давно с переменным успехом ведут взаиморасчеты через юань, рупию и иногда рубль.

Все, чего Трамп может добиться этой истерикой, так это то, что резко антизападная часть стран БРИКС, то есть Россия, Китай, и Иран таки создаст свою валюту, хотя пока у них с этим, по слухам, упорно не получается, но если получится, то они постепенно втянут в это те страны, которые не позиционируют себя как антизападные, прежде всего, Индию, Бразилию, ЮАР, Саудов и Эмираты.

— В результате, Штаты ивообще Запад только проиграют.

Что же касается обложения всех и вся пошлинами, прежде всего Китая, то об этом приходилось писать более детально еще 28 января

(https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid037VUfN3Z4B3hDukbGLVMDjNsrs3nE6ZhQA2W6rwhGS6xznVEqZUFkah3GWfaBc7dYl&id=100008440657762)

Если коротко, то Трамп изначально взвешивал варианты новой крупной экономической атаки на Китай в случае переизбрания, что чревато глобальной торговой войной и экономическими потрясениями во всем мире.

Отмена режима наибольшего благоприятствования в торговле с Китаем может привести к росту таможенных тарифов на китайский импорт на 40%. Трамп предлагает 10%-ю пошлину почти на весь годовой импорт из всех стран, включая Китай, на сумму 3 трлн долл.

Также Трамп обсуждал с советниками возможность введения фиксированной 60%-й пошлины на весь китайский импорт.

Все это приведет к огромным потрясениям в экономике США и мировой экономике, которые намного превзойдут последствия торговых войн первого срока Трампа, говорят экономисты обеих партий.

Эксперты отмечают, что **торговая война Трампа 2018-2019 годов нанесла огромный ущерб, а указанные планы грозят разрушить и фрагментировать мировую торговлю.**

Характерно, что Байден в основном сохранил тарифы, которые Трамп ввел в отношении Китая, а также ввел новые ограничения на китайскую экономику, включая новые ограничения на полупроводники и другие позиции.

Однако Трамп обещает пойти еще дальше, утверждая, что тарифы на импорт поддерживают отечественную промышленность, одновременно собирая деньги для федерального правительства. Трамп игнорирует и отвергает мнение экономистов обеих партий, которые говорят, что это ведет к росту затрат для американских потребителей и производителей.

Планы Трампа в отношении Китая могут быть самыми драматичными и разрушительными.

По состоянию на ноябрь 2023 года, Китай был третьим по величине торговым партнером США , уступая только Мексике и Канаде, на его долю приходилось 11,7 процента от объема внешней торговли США.

Подробнее по указанной ссылке.

***

№ 377-1

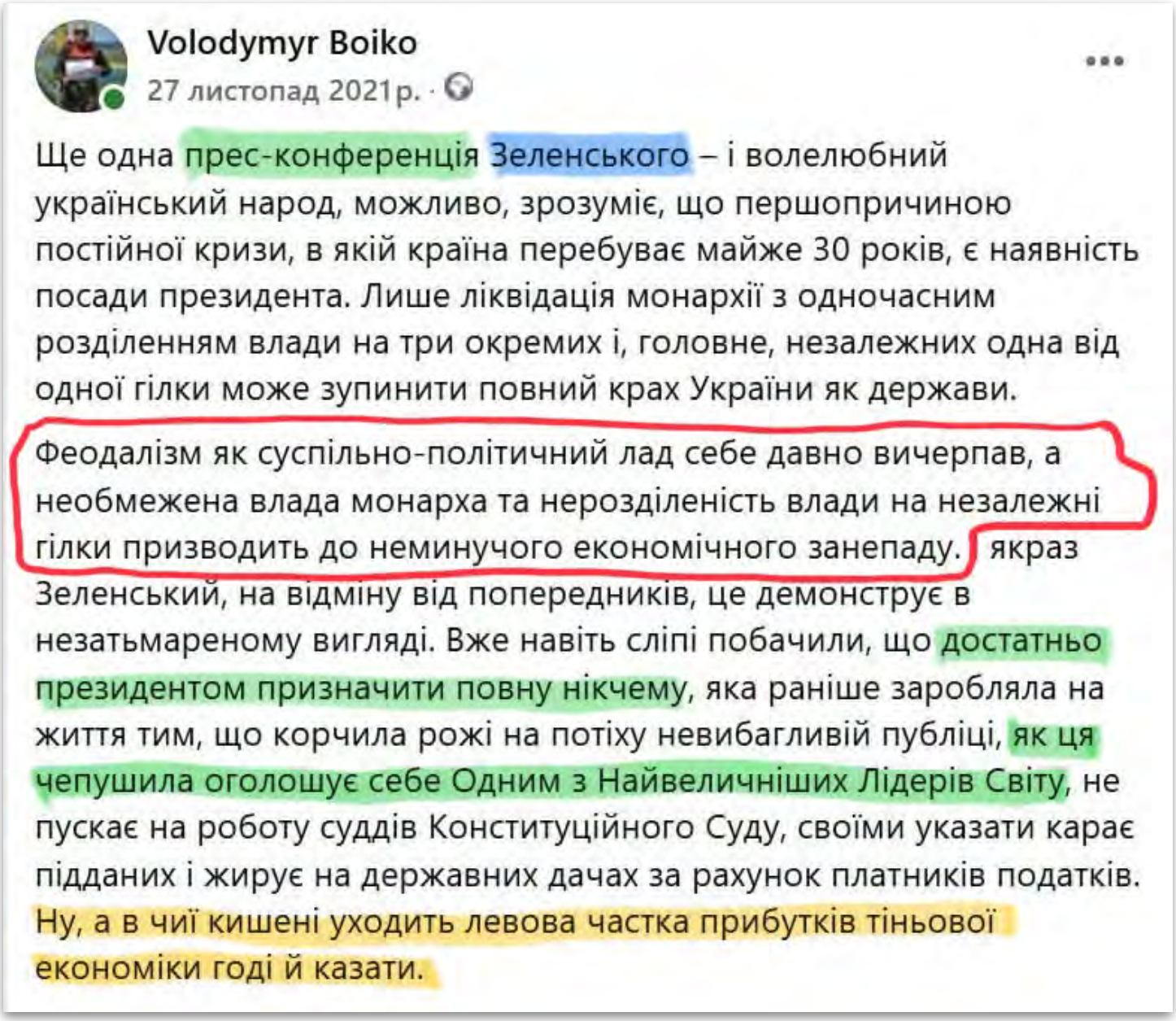

Volodymyr Boiko
27 листопад 2021 р. ·

Ще одна прес-конференція Зеленського – і волелюбний український народ, можливо, зрозуміє, що першопричиною постійної кризи, в якій країна перебуває майже 30 років, є наявність посади президента. Лише ліквідація монархії з одночасним розділенням влади на три окремих і, головне, незалежних одна від одної гілки може зупинити повний крах України як держави.

Феодалізм як суспільно-політичний лад себе давно вичерпав, а необмежена влада монарха та нерозділеність влади на незалежні гілки призводить до неминучого економічного занепаду. якраз Зеленський, на відміну від попередників, це демонструє в незатьмареному вигляді. Вже навіть сліпі побачили, що достатньо президентом призначити повну нікчему, яка раніше заробляла на життя тим, що корчила рожі на потіху невибагливій публіці, як ця чепушила оголошує себе Одним з Найвеличніших Лідерів Світу, не пускає на роботу суддів Конституційного Суду, своїми указати карає підданих і жирує на державних дачах за рахунок платників податків. Ну, а в чиї кишені уходить левова частка прибутків тіньової економіки годі й казати.

***

Я таки прослухав цей брифінг. Це було важко, але я не тільки слухав, що воно верзе, але й законспектував той потік свідомості

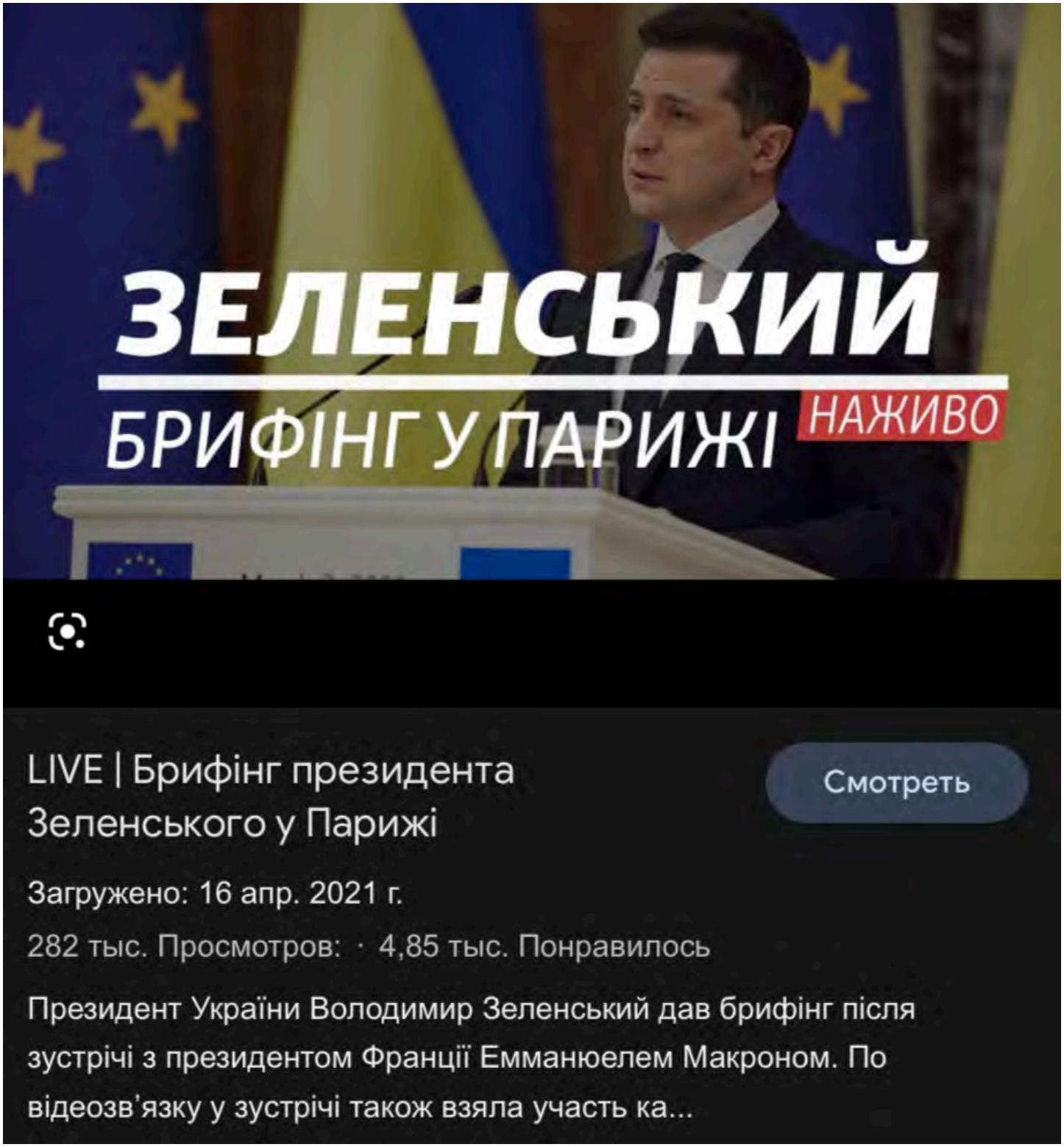

2021-04-16

Тарас ***Чорновіл***

Не все, бо перші 10 хвилин цього іспанського сорому розшифрувала Victoria Maximenko. Я з усіма належними посиланнями й вдячністю та співчуттям, що довелося таке витерпіти, використаю її текст. А далі вже розшифровував каламутний потік свідомості самостійно.

Презентую цей плід спільних страждань.

Але спершу відмічу для повного розуміння.

Це ви читаєте або слухаєте виступ керівника країни, яка не лише в стані війни з ядерною державою, а ще й перебуває на межі повномасштабного вторгнення, про що вже говорять усі світові лідери. Ця особа прибула для важливого обговорення майбутнього своєї країни та можливих заходів у критичній ситуації до одного з впливових лідерів та гарантів нашої безпеки.

Після дуже важливих переговорів воно виходить у стані глибокої ломки (ви на ту міміку подивіться!) й, як виявляється, взагалі не має що сказати!

Ні слова про свої позиції, жодної згадки про російську окупацію та обстріли - це тільки якісь снайпери бойовиків стріляють, а з РФ лише коментують.

Жодної згадки про передислокацію військ до наших кордонів у кількостях, достатніх для масштабної війни, про загрозу, про агресивні дії РФ та про порушення нею базових принципів ОБСЄ та ООН, лише жаль, що розмова без Путіна проходила.

Ну, й сам текст - це суцільне мекання й екання не в тему. А тепер просю - читай-те.

Посилання на відео:

https://www.youtube.com/watch?v=FqThk5XDkwY&ab_channel=%D0%A2%D0%A1%D0%9D

його можна проглянути навіть без звуку. І скажіть, що це не наркоман, якого мучить ломка, якому дуже погано і всі думки його лише про рятівну дозу, а не про майбутнє країни.

Тут перший епізод у записі пані Вікторії:

++++++++++++++++++++++++++

Париж, 16 квітня 2021р.

"А-а-а-а.... Сюди? Доброго дня всім... коли я сказав доброго дня ніхто по українськи не відповів, тут немає нашої... української преси? *[коли Мандєль сказала, що українська преса присутня, чомусь почав плямкать шось англійською]*. Окей... плям... Ну окей, соу, соу пле... ай, ай, а... кен ай тел ю... дуже приємно бачити вас, частину ваших облич дуже приємно бачити. Нажаль ковід і бачите хотів сказати що Україну і Францію багато що об'єднує ну хоча б ви бачите не в не в не думав, що весь світ буде об'єднувати і нажаль ковід-19. Думаю я з самого початку я побажаю здоров'я мені здається всім громадянам Франції і всім тим хто нас дивиться... українцям. А що до е-е-е речей які об'єднують наши країні я сьогодні е-е-е з задоволенням приїхав з

робочим візітом е-е-е робочим візітом до плям-плям Франції на зустріч на запрошення Президента Французької республіки Емануеля Макрона вдячен йому, у нас з ним дійсно теплі, тепліше ніж погода відносини і це почалось ще з того моменту коли він дійсно підтримав і ми з ним познайомились коли е-е-е це був перший тур, да? (питає у Мандєлі) да? Після першого туру я ще не був бе-бе... я ще не був президентом я йому вдячен він підтримав мене підтримав Україну... І окремо я знаю, що моя дружина е-е-е зустрічається незважаючі на те що я приїхав з нею я її і не бачив я вона зустрічається з мадам Макрон... вони теж... дуж дуже важлива зустріч. Ну я думаю якщо говорити про зміст нашої розмови з Президентом ми можемо почати з питань мені здається якщо я розповім зміст це і буде відповіддю на ті питання, про які е-е-е які ви будете ставити.

Я-я... ю кен... пана Макрона з пані Меркель і потім було звернення до мене президента путіна що щодо військ да? Я не читав ще цитату...

Окей, ну з самого початку у нас було дві дві зустрічі спочатку з Президентом Макроном, а потім підключилась і на зв'язку була Канцлєр Німеччини пані Меркель, зрозуміло що... окей... Підключення пана Путіна не було тому мені складно щоб я йому сказав щоб було підключення...

Хоча я налаштований щоб ми всі вчотирьох підключилися питання безпекової ситуації на сході України і деокупація наших територій і саме такі питання вирішуються на зустрічах в Н4 і... де... вирішується питання чотири лідери.

Ми проговорили безпекову ситуацію на сході України режим припинення вогню який діяв с двадцятих чисел липня двадцятого року діяв дуже непогано і дійсно у нас була обмежена кількість летальних випадків але нажаль чесно скажу вам десь з другої половини грудня місяця двадцятого року а якщо зовсім точно то з початку січня ми побачили ускладнення ситуації на контактній лінії між нами та тимчасово окупованою теріторією України на цій контактній лінії ми побачили збільшення пострілів всі ці випадки детально я розповів пану Макрону а потім пані Меркель ми з ними роз... розмовляли про це ми бачимо загострення ситуації тридцять людей тільки в цьому році загинуло українських військових. Більшість з них загинула не через випадковість пострілів про що кажуть бойовики чи е-е-е... кажуть якісь представники російської влади чому тому що більшість цих вбивств було зроблено с... с... с... через снайперський вогонь снайперський вогонь був прицільний всі ці докази відео фото у різному форматі нажаль це без сльоз чи без жаху неможливо дивитись але всі всі ці докази є, вони передані українською стороною згідно домовленості передані ОБСЄ.

Вважаю що що чи важливо що ми наближаємось до наступного засідання Н4, вважаю що воно можливо 19 числа е-е-е... м-м-м... цього місяця буде засідання радників нормандської четвірки будуть обговорюватся низка питань перш за все будуть обговорюватся кластери це те про що ми говорили а-а-а... на...

декілька місяців тому що будуть зроблені кластери, кластери зроблені французькою і німецькою стороною с зараз з доповненнями України розглядається також Росією всі чотири країни е-е-е... д-е-е-е..... да.... плям-плям підготують додатки до цих кластерів з чим згодні з чим незгодні ці кластери це покрокове виконання мінських домовленостей, домовленостей 19 числа радники будуть узгоджувати ці позиції е-е-е... хочеться вірити що це відбудеться хочеться вірити що буде результат е-е-е... хоча якщо ми транслейт пліз ту мач...”

***

А це вже моя розшифровка.

Спершу було питання англійською. і відповідь зеленською англійською. Я такої не розумію, тому пропущу. Наступне питання, чому так затягнули розмову з Макроном, що там досягли.

"Уум… Затягнулась наша зустріч саме томууу, що ви в другій частині свого питання відповіли. Тобто піднімалось саме ці питання і питань дуже багато… питання всі дуже складні, зустріч одна питання складні хочеться поставити всі питання. Україна гмм країна потужна наполеглива, яка хоче не тільки ставити питання і отримувати відповіді.. а не все так швидко в житті відбувається, тому ее зустріч затягнулась [переклад] Я рросповів з точки зору аа участі України… і членство України в Європейському Союзі, я розказав пану президенту Макрону пра ааа нашу ініціативу ееее ми в Україні дуже ініціативні гмм ми ннн-не чекаємо коли ааа ну все зробиться за нас, ми самі робимо конкретні кроки. Ми зробили декларацію, яку ми укладаємо між країнами партнерами, між ее країнами учасниками членами Європейського Союзу, де та чи інша країна підписує з нами декларацію, коли вона підтримує Україну на прагнення бути членом Європейського Союзу. Скажу вам відверто, що декілька країн ее вже ееее підписали цю декларацію. Є країни, які ее ознайомлюються зараз з цею декларацією. Я розказав деталі цей декларації, я запропонував Франції також підтримати Україну. Я думаю, що президент Макрон ознайомиться з цією декларацією і надасть свою відповідь.

[переклад] [питаня французькою]

- Скажіть конкретно, що вам в плані НАТО сказала Франція і Німеччина. І друга частина в контексті виконання Мінських Угод. Наскільки цей факт вашого побажання до НАТО може негативно вплинути на виконання Мінський Угод, зашкодити їм?

- Складно питання. Шморг шморг. Ааа на перша частина вашого питання… ааа ха-ха-ха окей. Перша частина щодо питання НАТО… Да. Чи обговорювали ми з паном Макроном і з пані Меркель. З пані Меркель ми не обговорювали сьогодні питання членства України в НАТО, тому що що наша

конференція була форматом обговорення саме безпеки саме на сході України, питання Донбасу, питання виконання домовленості, які в нас були, пам'ятаєте, в кінці ааа грудня 19-го року на Нормандській зустрічі. А з паном Макроном Макроном ми обговорювали це питання. Давайте ммм давйте я спочатку скажу… тоді ммм ми проговорили елементи того, що виконалось (збивчасто) з того моменту нашого засідання в Нормандії… мені здається, це також дуже важливо гмм…І я ггг хочу сказати, що наша сторона ммм виконує все гмм крок за кроком, тому що я вважаю, що ми люди слова, ми домовилися відкрити КПВВ, ми відкрили всі КПВВ для гуманітарних гм гуманітарної допомоги людям, які… цивільним людям, які живуть на нашій частині контрольованій українською владою частині Донбаса, чи на тимчасово окупованій території для їх пересування, для аа гуманітарної допомоги, сьогодні, мені здається, сьогодні пішла ще одна гуманітарна допомога через Новатроіцке, нове КПВВ, яке ми відкрили, ми відкрили еее новітні КПВВ ааа да прийшла гуманітарна допомога на тимчасово окуповану територію саме для людей, які хворіють там чи ковід там ШВЛ тощо, різні речі… це постійне відбувається. Ці нові КПВВ ми відкрили згідно наших домовленостей ее в грудні… сьогодні та сторона заблокувала КПВВ… я маю на увазі: не сьогодні, а в цілому… вона дуже рідко відкриває, тільки для гуманітарних вантажів, люди не пересуваються завдяки новим КПВВ. Поведінка ця незрозуміла… Друга частина – був обмін. Тут у нас були нормальні пересування, просування в цьому… спочатку був обмін полоненими… а друга частина полонених всіх на всіх… ми передали списки ОБСЄ… я про це сказав пану Макрону і пані Меркель хм… Списки з боку Росії ііі з боку сепаратистів… списки полонених вони ОБСЄ не передали… Режим припинення вогню, як я вам сказав, спочатку діяв… потім, на жаль… зараз чекаємо після засідання радників на відновлення… Да… Тобто це стан тіх речей, які були виконані, ааа після того, як ви будете пере… будете перекладать… я про НАТО, про що ми говорили з паном Макроном…

[переклад]

Н-да… Щодо гм мм гм, Франції, президента Макрона аа в цілому ми гм мм відчуваємо підтримку гм України мм в питанні ПДЧ набуття еее майбутньому члена Альянсу… Ааа ну ммм я б хотів би ии чути кон… кон… ну конкретику, коли це може бути… але це це залежить не тільки від Франції ее а в принципі ми розуміємо, що це залежить не тільки від Франції, хоча я вважаю, що Франція грає велику роль в вирішенні цього питання. Я би відповів на це питання так, що у червні місяці буде саміт НАТО і там ми обов'язково з вами будемо чути, чи є такий сигнал… і від яких конкретно еее країн ее ммм ми чуємо сигнал і підтримку ф питанні ПДЧ.

[переклад]

[питання англійською]

[Спроба пожартувати англійською]

Хе-хе-хе. Ну це се перша частина питання… ви сказали щодо пропозиції президента Байдена зустрітися з президентом Путіним… в третій, в третій країні… навіть я почув, що деякі країни сказали, що ми відкриті… Чехія, хтось ще…Я вважаю, що цце це це правильно… а ммм цее дуже дуже ннн бббб, ббб дужжже. Як сказати, дуже вчасно… і цце дуже важливо і в будь-якому ааа питанні, коли є такий діалог, ммм кажуть гармати мовчать да… і тому мені здається, що це мме ммогло би вирішити деякі питання. Бо діалог між всіми країнами мені здається повинен бути. Тому що іноді, коли такі великі держави нне розмовляють, страждають інші і, повірте нам, гм ми це розуміємо

[переклад]

Хоча… якщо ви хочете мою аа мою думку… ми ввв той, якщо вони будуть піднімати питання України, я вввпевнений, що ттаке питання може бути актуальним… то мені здається, це не є питання… навіть не в справедливості, а мені здається, що це не так предметно, якщо би-би такі країни… вони обговорюють питання України без нас. Воно не буде предметне, воно не буде правильне… і це ще раз буде показувати, що великі країни еее…ааа за розміром ііі м їм здається, що все навколо їх, але мені здається, що світ нна набагато більше…

[переклад]

Пу… Ааа мені просто здається ми з вами живемо вже в світі технологій, сучасному світі… і навіть сьогодні ее ну ми-ми-ми ми відчуваємо, що найсильніша країна, це не та країна, в якій є зброя, а вже сьогодні ми відчуваємо, що найсильніша країна – це ті країни, в яких є вакцини, а що буде через десять років, ми знов з вами не знаємо… іноді невеличкі країни… від них може залежати майбутнє… Тому треба поважати країни не за розміром ааа а поважати країни просто тому, що треба поважати один одного…"

[переклад? Розшаркується, йде, згадує про маску на трибуні, розвертається, ледь не завалюється, бере маску йде на вихід, пробує попрощатися українською, англійською, французькою. Жалюгідно. А перекладача жалко. Там уже явний передінфарктний стан, він навіть заїкатися почав…]

***

№ 378-1

Огляд... На Куп'янському напрямку, очевидно, нещодавно, якась частина передових підрозділів визначеного комплекту військ зі складу 6-ї загальновійськової армії

(ЗВА) противника, який діє у смузі його угрупування військ (УВ) "Запад" (МВО), зуміла форсувати р.Оскіл північніше Куп'янська Вузлового (в районі південніше с.Новомлинськ, це так званий район "підвісного моста"), по напрямку на с.Фиголівка

2024-11-29

Машовец

На даний момент, очевидно, створений противником плацдарм скоріше відноситься до розміру "ротного", але не викликає сумніву той факт, що командування противника спробує найближчим часом розвинути цей свій тактичний успіх...

Тому є сенс, як мінімум у 2-х оглядах, більш детально подивитись на склад та структуру сил й засобів противника, які оперують по цьому напрямку загалом, й зокрема у північній частині смуги УВ "Запад" - тобто, власне на Куп'янському напрямку...

Ну й спробуємо оцінити подальші **наміри противника на цій ділянці, щодо того, як він МОЖЕ діяти далі... в контексті загального наступу противника на Куп'янськ-Вузловий...**

1. Отже... безпосередньо на Куп'янському напрямку діє оперативно-тактичне угрупування противника, основу якого складають сили та засоби 1-ї танкової армії (ТА) противника. Очевидно, що командування та управління діями всіх російських військ на цьому напрямку здійснює управління та штаб саме цієї армії...

Окрім них, тут також фіксуються "придані" частини та підрозділи зі складу військ УВ "Север", а саме - 6-ї ЗВА та 11-го армійського корпусу (АК), а також пара "заблукалих" батальйонів 20-ї ЗВА, яка діє на Лиманському напрямку, але також входить до складу УВ "Запад".

Разом, вони й складають те угрупування, яке веде наступ проти північної частини нашого плацдарму на р.Оскіл з півночі (діють сили 6-ї ЗВА та 11-го АК), а також зі сходу, півдня й південного сходу (оперує 1-а ТА)...

Найближчою ціллю противника, на даний момент, очевидно є ліквідація цієї частини нашого плацдарму й зайняття району Ківшарівка - Куп'янськ Вузловий - Кучерівка - Петропавлівка.

Для її досягнення противник зосередив та розгорнув наступні сили й засоби:

- 1-а танкова рамія (ТА) діє всіма трьома своїми "штатними" дивізіями - двома танковими (4-а "кантемировская" танкова дивізія, 47-а "нижнеднепровская" танкова дивізія) та однією мотострілецькою (2-а "таманская" мотострілецька дивізія).

Всі "столичні", "елітні" та "овеянные славой своей истории" (насправді, не дуже... бо в нинішній війні "блеск та ніщета цих під...асів", м'яко кажучі, у північно-східній Україні, протягом 2022-го року, трохи помутніла) + армійський комплект частин та підрозділів безпосереднього підпорядкування штабу армії.

- Ну й "комплект військ" 6-ї ЗВА та 11-го АК...

+ пара батальйонів 20-ї ЗВА, який, очевидно, також діє під керівництвом штабу 1-ї ТА.

Тепер трохи детальніше... для того, аби усвідомити розмах та перспективи російського наступу у бік Куп'янська...

Розпочнемо з "приданих".

- 6-а ЗВА діє двома мотострілецькими полками (мсп), 344-м та 350-м мсп, зі складу своєї 69-ї мотострілецької дивізії (мсд), ймовірно, обидва неповного складу й йомовірно, саме вони причетні до форсування Осколу північніше Дворічної...

Окрім них, тут також діють до 2-х мотострілецьких батальйонів (мсб) зі складу 25-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр), яка входить до складу 6-ї ЗВА. Основний напрямок їх зусиль - Синьківка й далі - Петропавлівка...

- Ліворуч від них, по напрямку - також на Петропавлівку, але з північно-східного напрямку (приблизно, з району с.Першотравневого), діє до 2-х мсп "мобілізаційного резерву" 11-го АК.

- Ну й два мсб зі складу 20-ї ЗВА (ймовірно, її 3-ї мсд), періодично залучаються в якості "чергових сил підсилення".

Тепер, про "основу"... 1-у ТА...

(1) - Напрямок на Новоселівку Степову та Піщане (верхн.) "забезпечують" частини й підрозділи її 47-ї тд, зокрема, вона діє двома своїми мотострілецькими та двома танковими полками (272-й та 347-й мсп, й 26-й та 153-й тп), у одного мсп та одного тп, очевидно, немає по одному штатному батальйону (мсб\тб), які ймовірно відправили "освобождать курскую волость", обо ошиватися у тилах угрупування "Белгород".

(2) - Далі, трохи південніше (у бік Табаївки) діють частини та підрозділи 4-ї тд. Ці "кантемировцы" оперують по напрямку на Піщане (верхн.) та по обох боках дороги Сватово - Куп'янськ силами двох танкових полків (12-й та 13-й тп) + 423-й мсп, а також до 2-3-х розгорнутих додатково у складі дивізії "мотострілецьких батальйонів мобілізаційного резерву" (а можливо - просто приданих...). Також тут діє пара дивізіонів 275-го самоходного артилерійсько полку дивізії (сап), але, як мінімум, без 1-2-х своїх гаубічних самоходно-артилерійських батарей (гсабатр).

(3) - На напрямку головного удару 1-ї ТА (Колесниківка - Глушківка та Піщане (нижн.) - Ківшарівка) діє основними силами її 2-а мотострілецька дивізія (мсд) - трьома мотострілецькими полками (мсп) - 1-й, 15-й мсп "штатні", 1483-й - "мобілізаційного резерву" та одним танковим - 1-й тп. Ймовірно, дивізія діє, принаймні, як мінімум без 3-х батальйонів у складі цих полків - 2-х тб та 1-го мсб. Підтримує арт-вогнем дії цих полків - 147-й сап, але очевидно без однієї гаубічної самоходно-артилерійської батареї (гсабатр) та без однієї реактивної артилерійської батареї (реабатр)

(4) - Південну частину смуги 1-ї ТА, очевидно, займають сили та засоби 27-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр) цієї армії, посилені різного роду "тактичними групами" (наприклад, зі складу армійської 96-ї окремої розвідувальної бригади\орзбр чи різних "добровольно-штурмоых" загонів типу "Барс" та інших).

(5) - В якості "мобільного резерву" для всієї смугі 1-ї ТА також використовується 352-й мсп, сформований в управлінні МВО.

А загалом, у складі "резерву першої черги" перебуває 1 мотострілецький полк (мсп), ймовірно - 371-й мсп та до 4-х стрілецьких та мотострілецьких батальйонів, сформованих у складі 1-ї ТА та МВО, із статусом "резервних формувань", розташованих на території МВО, які використовуються переважно для формування маршевого поповнення та окремих штурмових підрозділів у складі з'єднань та частин 1-ї ТА та МВО.

- Перераховувати окремі маневрені групи та тактичні загони зі складу зенітних ракетних, ракетних, артилерійських, інженерно-саперних, РЕБ, розвідувальних, радіотехнічних, РХБЗ, БПЛА й т.п. полків та бригад армійського комплекту військ 1-ї ТА також розгорнутих у смузі цього об'єднання я не буду (це довго, але, з точки зору забезпечення бойового застосування військ 1-ї ТА, цілком мається на увазі...).

Лише зазначу, що вони тут майже "повним складом", так само, як й відповідні частини та підрозділи у складі дивізійних "комплектів військ".

Тобто, 1-а танкова армія противника ДІЄ на Куп'янському напрямку, у складі УВ "Запад", своїми ГОЛОВНИМИ (ОСНОВНИМИ) СИЛАМИ, до того ж підсиленою рядом частин та підрозділів, зі складу 6-ї та 20-ї ЗВА, а також 11-го АК.

2. Загалом, у цифровому вигляді це складає (станом на середину листопада, приблизно...)

(1) - до 2-х омсбр

(2) - до 15- 16-и мотострілецьких та танкових полків (мсп\тп), зведених у 3 дивізії...

(3) - батальйонів, танкових, мотострілецьких\стрілецьких (тб\мсб\сб) - десь до 8 - 9-и

(4) - й десь 2-3-и "тактичних загонів", якихось добровольців-приблуд, обсягом - "під батальйон"...

На перший погляд, здається справжня орава.

Ціла купа полків, бригад й навіть цілих 3(ТРИ) дивізії, на "вістрі головного удару" - "унікальна" (майже аналоговнетная) ТАНКОВА АРМІЯ... що, як для інших напрямків, по нОнішнім часам - більш ніж достатньо...

Але, якщо почати відгрібати "мух від котлет" перед нами постануть достатньо цікаві цифри, зокрема:

(1) - Очевидно, що оперативно-тактичне угрупування противника, яке ним розгорнуте саме та виключно на Куп'янському напрямку, на даний момент, навряд чи нараховує більше 35 тисяч в\сл (ну нехай, навіть, додамо певні резерви - до 37-и тисяч). По суті, це 2 (дві) розгорнутих повнокомплектних мсд радянських часів + невеликий "довісок". Але ж тут, мова йде про цілу танкову армію...

(2) - Танків тут зосереджено - менше 400 (десь 390-394 одиниці), що для "унікальної" танкової армії, яка має у своєму складі, аж 2 (ДВІ) танкові дивізії, мотострілецьку дивізію та й ще окрему мотострілецьку бригаду (вже не кажучи про "придані" сили та засоби), виглядає... м'яко кажучи, трохи дивно...

(3) - Бойових броньованих машин (ББМ), включаючи усі тягачі штибу МТ-ЛБ, бронеавтомобілі всіх типів та кольорів (особливо - "бронебуханки", жартую...), десь - до 755-760-и одиниць, що також, очевидно, є недостатанім...

(4) - Артилерійських систем (АС), саме "ствольної" арти, починаючи з калібру 100-мм й включно із 120-мм мінометами нараховується явно менше 440-а "стволів", що у порівнянні із іншими оперативно-тактичними напрямками, де противник наступає й збирає по 700-800 стволів, а була - й по 1000...також виглядає, скажімо так, не досить переконливо...

(5) - Реактивних систем залпового огню (РСЗВ) - від 110-и до 120-и одиниць... хоча, я зустрічав й оцінку РСЗВ противника на Куп'янському напрямку у 140-150 одиниць...

(6) - В інтересах військ 1-ї ТА працює зведена група її 112-ї окремої ракетної бригади(орбр), яка має у розгоонутому стані, десь до 8-10 одиниць мобільних пускових утсановок (ПУ) оперативно-тактичного ракетного комплексу (ОТРК), що виглядає доволі вагомо...

(7) - Окрім цього, середньодобово, для повітряної підтримки військ 1-ї ТА командування противника залучає до 6-8-и "бортів" армійської (АА) та оперативно-тактичної авіації...

Тому, не тільки у мене, а й ще у цілого ряду оглядачів, у зв'язку із останніми успіхами противника на цьому напрямку (прорив й вихід до Осколу, в районі Колісниківки та Кругляківки, прориву у сам Куп'янськ, та форсування Осколу північніше Дворічної) виникають, скажімо так... специфічні думки.

Звісно, ділитися я їми не буду...

Але замислитись про реальний стан та рівень боєздатності наших військ на цьому напрямку, це мимоволі, примушує...

Про подальші наміри (плани) противника, які він МОЖЕ виношувати, щодо своїх подальших дій на Куп'янському напрямку, поговоремо у наступному огляді...

***

№ 378-2

Огляд... сьогодні друга частина, по Куп'янському напрямку

2024-12-01

Машовец

Спочатку, як завжди, трохи загальних зауважень...

(1) - На Куп'янському напрямку, очевидно, командування противника намагається діяти "нелінійно", прагнучи створити певні складнощі системі оборони ЗСУ, не тільки зі сходу та півдня, а й північніше міста , в районі с.Дворічна. На даний момент, передові підрозділи противника переправились вже південніше селища, й по суті створили другий "ротний" плацдарм, по загальному напрямку Масютівка - Западне...

(2) - Таке наполегливе бажання противника форсувати р.Оскіл зразу на кількох ділянках (такі собі "Кринки навпаки"), тим більше у не досить спрятливий період року (осінньо-раньозимова распутиця, НЕ замерзлий ще Оскіл) саме у районі с.Дворічна,ймовірно, свідчить про те, що в загальному задумі\плані) наступу УВ "Запад" на Куп'янськ, цьому відтинку фронту відводиться достатньо серьйозна увага.

Яка саме? Чому саме тут й навіщо?

Спробуємо розглянути нижче...

1. Отже, ймовірно по цьому напрямку (на Дворічну) діє приданий 1-й танковій армії (ТА) противника комплект сил та засобів, зі складу його 6-ї загальновійськової армії (ЗВА), яка, в свою чергу, входить до складу УВ "Север" (ЛенВО)...

Скоріш за все, українські війська на цьому напрямку мають справу із підрозділами її 69-ї мотострілецької дивізії (мсд). Як мінімум, половину її, очевидно, командування противника, свого часу, перегрупувало сюди з Вовчанського напрямку (скоріш за все, мова їде про підрозділи 344-го та 350-го мотострілецьких полків\мсп цієї дивізії). Причому, зробило воно це - саме з метою активізації в районі с.Дворічна.

Цілком можливо, що в якості "передового ешелону" та "передових штурмових груп" при форсування р.Оскіл та захоплення плацдармів на її правому березі, в районі с.Дворічна, також використовуються малі піхотні групи одного з 3-х батальйонів, так званого "союза добровольцев донбасса" (скоріш за все - барс-9, він же "орёл"), а також РДГ, сформовані зі складу окремого розвідувально-диверсійного загону "ветер", 96-ї окремої розвідувальної бригади (орзбр) та 16-ї окремої бригади спеціального призначення (обр СпП), загалом, приблизно - до зведеного "загону" (батальйону).

В свою чергу, південніше Куп'янська-Вузлового, на відтинку, де противник прорвався до р.Оскіл, між Колісніківкою та Кругляківкою (у смузі наступу його 1-ї танкової армії\ТА, зокрема її 2-ї мсд), росіянам поки не вдається суттєво розширити "ділянку контролю", принаймні - до с.Глушківка та Загризове. Що, певним чином, поки гальмує їх загальний наступ на Куп'янськ-Вузловий з півдня, вздовж р.Оскіл. Адже, в такій ситуації залишає вразливою їх "кішку", яку вони простягнули до р.Оскіл

На даний момент, на напрямку головного удару (нгу) 1-ї ТА противника, по дирекції на с.Ківшарівка (з боку с.Піщане (нижн.) та с.Колісніківка, діє саме 2-а мсд, та частково 4-а танкова дивізія (тд) 1-ї ТА. Й було би логічно, саме на цих напрямках "нарощувати зусилля" командуванню противника, в першу чергу розширивши свій "коридор" до Осколу. Однак, замість цього, воно намагається обійти с.Дворічна, форсувавши р.Оскіл, взагалі - значно північніше свого нгу...

Постає, цілком закономірне питання... а навіщо воно те робить?

2. Очевидно, що на Куп'янському напрямку, у оперативно-тактичному відношенні, противник переслідує дві основних цілі, а саме:

(1) - прагне повністю ліквідувати північну , "відрізану" частину нашого плацдарму на лівому березі р.Оскіл

(2) - а також, відповідно, зайняти повністю Куп'янськ-Вузловий та лівобережну частину м.Куп'янськ, а також - СТВОРИТИ УМОВИ для подальшого наступу на основну частину міста Куп'янськ на правому березі р.Оскіл.

Однак, на даний момент, у цьому сенсі, командування УВ "Запад" противника також має дві основні проблеми:

(1) - Очевидну нестачу сил й засобів для подальшого РОЗШИРЕННЯ масштабу наступу (на даний момент, УВ "Запад" й зокрема його 1-а ТА з приданими силами та засобами зі складу УВ "Север", може наступати там, де воно ВЖЕ наступає. Але, власне для штурма самого м.Куп'янськ, тим більше з очевидною необхідністю форсувати р.Оскіл ЗНАЧНИМИ силами, воно потребуватиме КАРДИНАЛЬНОГО посилення).

(2) - Окрім того, очевидно, що через наявність р.Оскіл у смузі наступу УВ "Запад" на Куп'янському напрямку, звична для російського командування "методологія" із "обходом та охватом", має дуже небагато перспектив та шансів бути реалізованою саме у тому вигляді, до якого звикли у російських штабах.

Саме ці дві проблеми й примушують російське командування шукати "нетривіальні підходи" до вирішення "Куп'янської проблеми".

У цьому контексті спроба "взяти" Дворічну, майже фронтально (по суті, в лобову), шляхом "переправи через Оскіл вище та нижче неї", тим більше явно незначними силами, в умовах наявності ЗНАЧНИХ складнощів із їх нарощуванням, виглядає, м'яко кажучи дуже й дуже сумнівно...

Якщо так кортить прорватися у Куп'янськ саме "через Дворічну", то набагато логічнішим та адекватнішим було би з самого початку діяти вздовж ПРАВОГО

берегу р.Оскіл, від самого кордону, по двом напрямкам Одрадне - Колодязне та Строївка - Кам'янка - Красне Перше. Одначе, росіяни вперто лізуть саме "через Оскіл" в районі Дворічна...

3. Як на мене, існує декілька МОЖЛИВИХ причин такої, на перший погляд, неадекватної поведінки російського командування, які, при більш детальному розгляді, роблять ці дії росіян не такими вже й неадекватними...

(1) - Перша думка, яка "приходить в голову" - ми маємо справу із банальним прагненням відволікти увагу та відтягнути резерви нашого Куп'янського угрупування на другорядну ділянку, напередодні початку наступного етапу (продовження) наступу на сам Куп'янськ у смузі саме 1-ї ТА. Логіка тут зрозуміла - північніше Куп'янська створюється "загрозливий" плацдарм(ми), які примушують українське командування частину своїх сил й засобів зі складу свого Куп'янського угрупування залучати, якщо не до їх ліквідації, то надійного блокування... а в цей час, всі три дивізії 1-ї ТА (2-а мсд, 4-а та 47-а тд) розпочинають масовані та інтенсивні атакуючі\штурмові дії зі сходу, південного сходу та півдня у бік Куп'янська, їх підтримують підрозділи 25-ї омсбр та 11-го АК з боку Синьківки, де вони ВЖЕ мають між нею та Осколом - досить "перспективне" вклинення...

(2) - Як варіант, цілком можливо, що тактичні дії "через Оскіл", в районі Дворічної є своєрідним прологом того, що я згада вище - наступу "від кордону" вже ВЗДОВЖ правого берегу р.Оскіл, але на цей раз вже силами УВ "Север" (угрупування "Белгород"), зокрема - основними силами 6-ї ЗВА. Яке, безумовно, у випадку успіху буде підтриманне активними ОДНОЧАСНИМИ діями противника (1-ї ТА) "з фронтального боку".

(3) - Й третій, менш ймовірний, як на мене, варіант - вони дійсно, прагнуть "взяти Дворічну" та обійти Куп'янськ з півночі... прориваючись на Лозову Першу та в район Велика та Мала Шапківки - Кіндрашівка - Тищенківка. Й таким чином, заблокувати дорогу Великий Бурлук - Куп'янськ...

Але, в такому разі, ми би вже бачили "якісь приготування чи спроби" противника форсувати Оскіл не тільки північніше Куп'янська, а й південніше нього (наприклад по напрямку на Сенькове чи Пристін), що було би цілком логічним й у "межах основних принципів військового мистецтва", які нині сповідують у болотяному ге-ша та всіх інших, менших ша...

За великим рахунком, у дійсності це може бути будь-яка з цих трьох "версій", або навіть їх компіляція чи комбінація. Як "за", так й "проти" кожної з них - існує чимало факторів... розглядати їх саме з цієї точки зору - ніякого "фіЦбуку" не вистачить...

Тому, я написав їх по мірі зменшення ймовірності... де перша, як на мене, найбільш вірогідна, а третя - найменш...

4. Як би там не було... але від реалій на Куп'янському напрямку нікуди не дітися...

На даний момент, основний обсяг російського "стратегічного резервУ" їде у два місця - у "курскую волость" та у "південно-східний кут" (Покровський, Курахівський та Времіївський напрямки)...

В таких умовах, командування УВ "Запад" все одно може ПРОБУВАТИ штурмувати Куп'янськ, що воно й так вже робить... але, переважно власними силами, причому, не такими вже й великими, (див. мій попередній пост).

Звісно, що в такому разі, шанси на кінцевий успіх штурму - значно менші ніж це було би в умовах суттєвого нарощування обсягів сил й засобів, як всього УВ "Запад", так й 1-ї ТА, яка діє на Куп'янському напрямку, зокрема.

А для цього, принаймні, потрібні дві речі:

(1) - ЧАС...

(2) - Й, власне, самі ці "стратегічні резерви", які ще, очевидно, після літньо-осінньої кампанії 2024-го року російському командуванню доведеться ЩЕ ПОПОВНЮВАТИ..

Для розуміння...

> **м.Авдіївка (цілком співставне з Куп'янськом місто) та прилеглі території, протягом 4-х місяців, штурмувало 2 (ДВА) угрупування військ противника ("Центр" та "Юг"), які "на піку" своєї потужності разом нараховували до 110-112 тисяч в\сл.**

Тут діяли зразу 3 (ТРИ) загальновійськових армії (2-а, 8-а та 41-а ЗВА), окрема танкова дивізія (90-а тд) + армійський корпус (1-й АК)...

> **Ну й порівняйте це з тим, що зараз наступає на Куп'янськ (див. мій попередній пост). Очевидно, що 37 тисяч, це - не 110, й навіть, не 100 тисяч...**

Якби у противника не було певних питань у "курской волости", цілком можливо, що це не становило би для нього особливої проблеми (можна було би підкидати ОДНОЧАСНО, як під Купянськ, так й під Покровськ та Курахове).

Тому, як на мене, на Куп'янському напрямку, командування противника зараз може "изгаляться", як схоче - форсувати Оскіл "туди-сюди", засилати штурмові бронегрупи на сам Куп'янськ й т.д.

Але, вирішальним фактором для цього напрямку, на даний момент, все ж-таки, там є, в більшій мірі, стан та рівень боєздатності саме українських військ, а не тих, хто зараз на них наступає...

А ось з цим, скажімо так... "існують проблеми"

Але то - тема окремої розмови...

***

№ 379

Кто играет сирийский пасьянс

MAP OF FOREIGN FORCES' MILITARY SITES IN SYRIA MID 2024

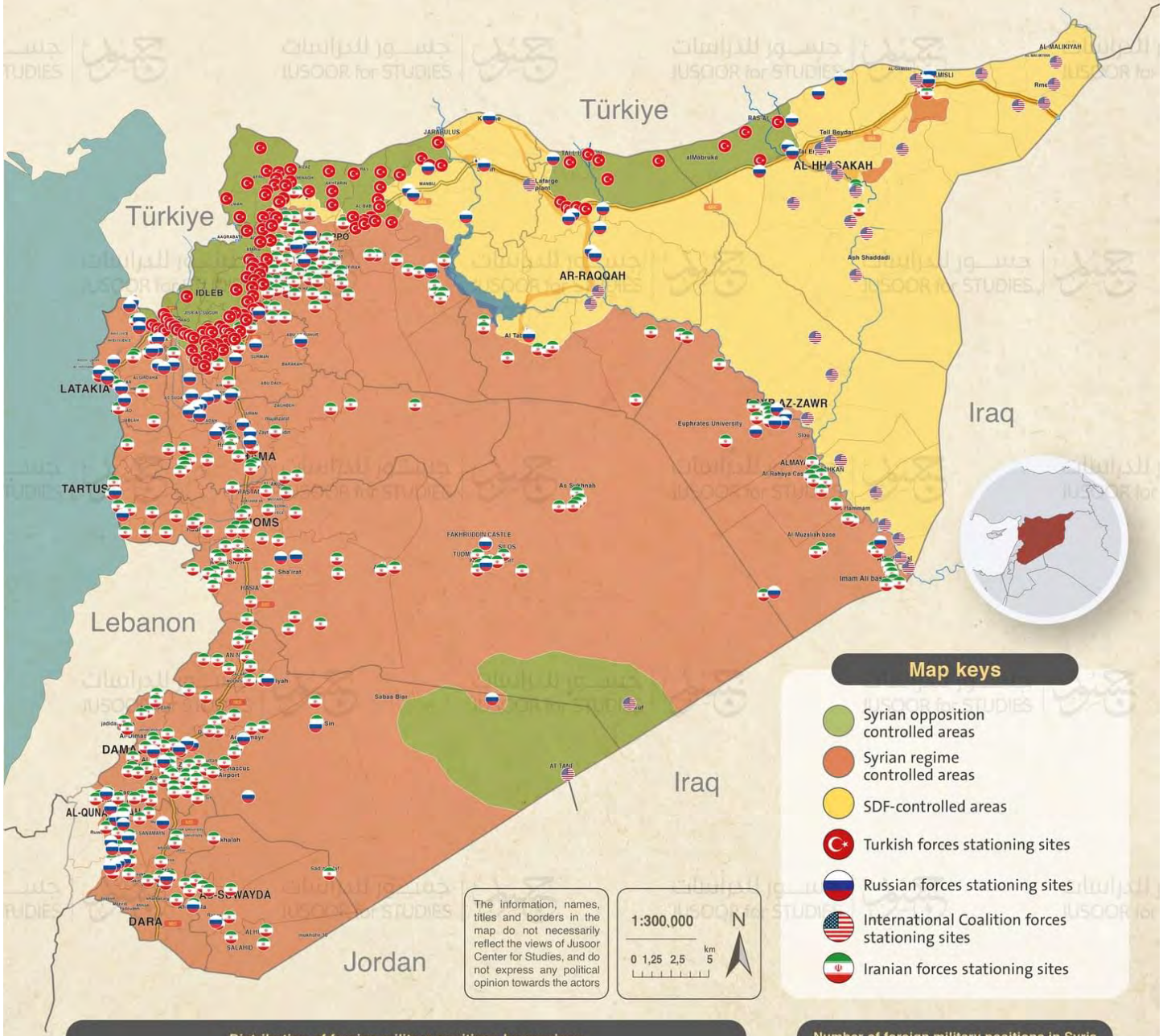

Distribution of foreign military positions by province

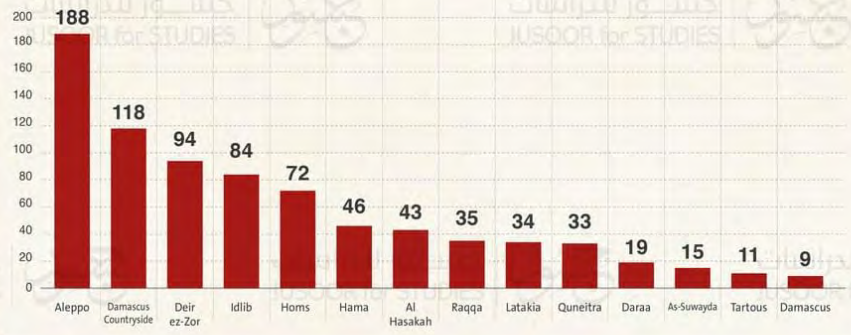

Number of foreign military positions in Syria

801
Military sites

102
Military bases

699
Military points

Designed by BEYOND

2024-12-01

Тышкевич

Сирийская оппозиция начала наступление и практически без боя захватила город Алеппо — крупнейший город страны и административный центр провинции Халеб (Алеппо). После этого войска противников Асада быстрым маршем продвинулись к городу Хама и едва ли не взяли его. Такова, в общая канва информационной волны о событиях в Сирии. Второй важный тезис, который продвигается в украинском информационном поле — поражение Российской Федерации через поражение её проки, коим воспринимают Башара Асада. И, наконец, третий, возможное свержение президента страны. На этом фоне звучат название различных военизированных групп, которые досужий читатель пытается разнести по двум категориям: за Асада или против Асада.

В реальности ситуация несколько сложнее. И для её понимания стоит обратиться к периоду гражданской войны в Сирии.

1. Сирийский клубок простыми словами

Дабы не перегружать деталями, приведу несколько крайне важных тезисов:

1. В Гражданской войне участвовали не две стороны (как принято считать) и а около десятка политических групп и формирований.

> Причём, если говорить простым языком «все воевали против всех». И, на определённом этапе, все против «Исламского государства». Последняя сила была единственной, которой получилось поставить «по одну линию фронта» непримиримых противников в сирийского противостояния.

2. В гражданскую войну (формально — в борьбу против ИГ) на территории Сирии было вовлечено не менее 15 иностранных государств.

> Из которых 6 — Россия, Иран, Турция, Ирак, США, Ливан, Великобритания) приминали участие в боях «на земле». Ещё 12+ наносили удары по позициям ИГ силами своих ВВС.

3. Гражданская война в Сирии для значительной части провинций завершилась не «боем до последнего солдата», а политическими договорённостями с местными группировками.

> Часть лидеров и бойцов «непримеримой» оппозиции выехали на север в Идлиб либо на Юг страны.

4. Такое «уплотнение» привело к большей терпимости внутри так называемой «сирийской оппозиции»,

где абсолютно разные по идеологии силы — от условных «светских демократов» до исламистов из «Аль Каеды» вынуждены сосуществовать на одной территории. При этом Южный оппозиционный «анклав» (Часть провинции Хомс) экономически реинтегрируется с остальной частью страны.

Но самое интересное касается баланса сил на севере Сирии.

1) — Ещё в начале конфликта Турция активно поддержала политические и военизированные формирования сирийских туркменов, или, как их ещё называют «***сирийских туркоманов***».

В результате на территории их расселения было создано «протогосударство» со своими органами власти, с экономикой, завязанной на Турцию, а не на Сирию.

Для понимания украинским читателем — это некий аналог «ДНР» на сирийской территории.

2) — Второй большой анклав — ***Сирийский Курдистан***.

Территория, населённая курдами, контролируемая ими и существующая в формате непризнанного государства. Это важная деталь, поскольку вмешательство Турции в гражданскую войну в Сирии было обсуловлено не только активностью ИГИЛ и обязательствами перед союзниками по НАТО, сколько (или, в первую очередь), расширением зоны контроля курдских сил. В случае если бы Сирийский Курдистан получил выход к морю, можно было бы говорить о возникновении нового государства и перспективах его признания, как минимум, частью Западных государств. Чего Турция допустить не могла. Поэтому наиболее масштабные турецкие военные операции на севере Сирии были направлены не против Исламского государства, а против курдских сил.

2. Кризис незавершён или ожидание политического процесса

Как сказано выше, гражданская война в Сирии незавершена.

Точнее, к 2023 году была окончена её активная фаза.

Следующий этап - политическое урегулирование, которое предполагало реформу системы управления, кооптацию во власть части из оппозиционных сил.

С этим Асад не спешил.

Скорее, наоборот, укреплял свою власть, отодвигая процесс консультаций о транзите на более поздние сроки.

Тем более, что единства «оппозиционных сил» не было.

1) — Есть «объединённая оппозиция» со своими требованиями (кстати, далеко не единая внутри),

2) — есть а) протурецкие формирования на Севере, есть б) Курды.

С каждой из таких групп правительство Асада пыталось выйти на контакт и обсуждение будущего. А вот усадить всех вместе «за один стол» по серьёзному (с реальным результатом) не получилось ни у кого.

И, наконец, есть внешние силы.

1) — Это РФ, Иран (и зависимая от них Хезболла), которые играют важную роль в стабилизации ситуации.

2) — Это США, которые сохранили свой контингент на территории Сирийского Курдистана.

3) — И, естественно, Турция.

У каждой из этих сторон своё видение будущего устройства Сирии и свои интересы в этой стране.

Причём,

— в случае несговорчивости оппозиционных сил Башар Асад мог сыграть в политическую реформу внутри и договорённости с какой-то одной из групп.

Либо Курдами либо Оппозицией в Хомсе либо Туркоманами.

Но

(1) договорённость с курдами не в интересах Турции

(2) договорённость с туркоманами (читай Турцией) не в интересах курдов, а так же Ирана (который конкурирует с Турцией за влияние) и, при определённых обстоятельствах, РФ

(3) переформатитрование власти «внутри», максимум с учётом компромисса с югом выгодно Ирану и РФ, но неприемлемо для Турции, Туркеманов, Курдов и США.

На этом фоне Анкара начинает думать о собственной операции.

Целью которой стало бы

1) — **резкое усиление своих позиций в ущерб позициям, в первую очередь, Ирана.**

И это крайне важный аспект, поскольку ограничение влияния Ирана в регионе выгодно США, а значит Соединённые Штаты могут «согласиться» с реализацией второй цели

2) — **ослабление позиций Курдов.** Тем более, что на север от Алеппо остался курдский анклав, который Турки не смогли ликвидировать во время операции «Оливковая ветвь».

В случае успеха под влиянием Турции оказывается территория размером в полторы провинции, в которую входит крупнейший город страны (по крайней мере по состоянию на начало гражданской войны).

И если там существует собственная администрация — она является первым и основным потенциальным участником переговоров с Дамаском о будущем устройстве страны.

То есть Анкара резко усиливает собственные позиции в сирийском кризисе.

При этом свержение Башара Асада турецкой стороне ни к чему.

— Ослабление, некий транзит власти, формализация турецкого влияния — да. А вот перехват власти и ответственность за достаточно большое государство не нужно от слова «совсем».

3. Реализация замысла и краткий прогноз

Боевые действия начались и проходили полностью рамках описанной логики.

Атака началась в момент резкого ослабления присутствия Ирана и Хезболлы.

— Первые заняты своими внутренними проблемами и поддержкой прокси с противостоянии с Израилем, вторые были непосредственно вовлечены в боевые действия против израильских силовых структур.

Первыми начали атаку отряды ХТШ (Хайят Тахрир аш-Шам) — исламисткой организации, возникшей в результате слияния местного филиала «Аль Каеды» и трёх сирийских салафитских группировок. География их продвижения совпадала с географией расположения блок-постов Хезболлы и КСИР. При этом местные армейские чины либо были деморализованы либо подкуплены.

О справедливости данного предположения говорит то, что основные погибшие «с асадовской стороны» - иранцы или ливанцы.

— А сирийская моторизованная бригада просто вышла из Алеппо.

В том числе из крепости в центре города, которую правительственные войска удерживали все 4 года боёв за город (а это важно, с точки зрения информационного влияния в регионе).

Дальнейшее продвижение отрядов ХТШ сопровождалось призывами Турции к «мирному разрешению кризиса», но и, одновременно, атакой «Сирийской национальной армии» (военная структура, выполняющая роль армии сирийских туркоманов) к северу от Алеппо.

Параллельно с этим, предвидя будущие проблемы, начали свои действия отряды «Сирийских демократических сил» - это уже одна из «курдских армий».

— СДС вошли в населённые курдами северо-восточные пригороды Алеппо и попытались маршем на восток создать сухопутный коридор, который бы соединял сирийский анклав в провинции Халеб (Алеппо) с Сирийским Курдистаном.

Такого развития событий протурецкие силы допустить не могли.

Вчера вечером и сегодня утром СНА вела бои против СДС и таки вытеснила курдов из деревень вдоль трассы №4 на участке Алеппо - Дэйр Хафира. За сам Дэйр Хафир начались бои между Курдами и туркоманами. Паралельно с этим ХТШ выдвинуло требование курской СДС выйти из Алеппо «ради обеспечения безопасности».

То есть ближайшие дни зона на северо-восток от Алеппо может стать зоной ожесточённых боёв между про-турецкими формированиями и курдскими отрядами. Тем более, что на территории Сирийского Курдистана уже объявлена мобилизация.

Второй фронт (а не основной) — движение на Хаму и далее на юг.

Там начинаются активные бои между правительственными силами Сирии и отрядами ХТШ. Подчеркну — именно отрядами Хайят Тахрир аш-Шам, а не СНА. Они вряд ли завершаться быстрым поражением одной из сторон, а всего лишь зафиксируют новую линию фронта. При этом как Сирийская армия, так и ХТШ будут существенно ослаблены.

Турция (и её прокси в виде СНА) в это время будет вести бои с курдскими отрядами, стремясь не допустить соединение курдского анклава в Халебе с основной территорией Сирийского Курдистана. А, в идеале, ликвидировать его.

А что в результате?

В результате операции влияние Ирана (и Хезболлы) в Сирии существенно ослабевает.

Россия, которая не смогла продемонстрировать способность оперативно оказать нужный уровень помощи так же теряет свои позиции (но в меньшей мере чем Иран).

Сирийские оппозиционные группировки севера (которые нашли убежище в провинции Идлиб) выходят из кризиса ослабленными. Их ключевое боевое крыло - Хайят Тахрир аш-Шам — будет сильно потрёпано в боях против сирийской армии. А это означает что Турция резко усиливает своё положение и, вероятнее всего, начинает «строительство государства Туркоманов» со столицей в Алеппо. Формально, это будет зона контролируемая «оппозиционными силами», но, смотри выше, их военный потенциал будет подорван.

Следующий этап — возобновление политических консультаций о формировании новой системы власти в Сирии.

— Где турецкая сторона рассчитывает получить дополнительные уступки.

А что Курды?

— Сирийский Курдистан сохранится.

— Анклав на север от Алеппо — не уверен.

В общем — курдские силы в очередной раз станут разменной монетой в более масштабной игре.

***

№ 380

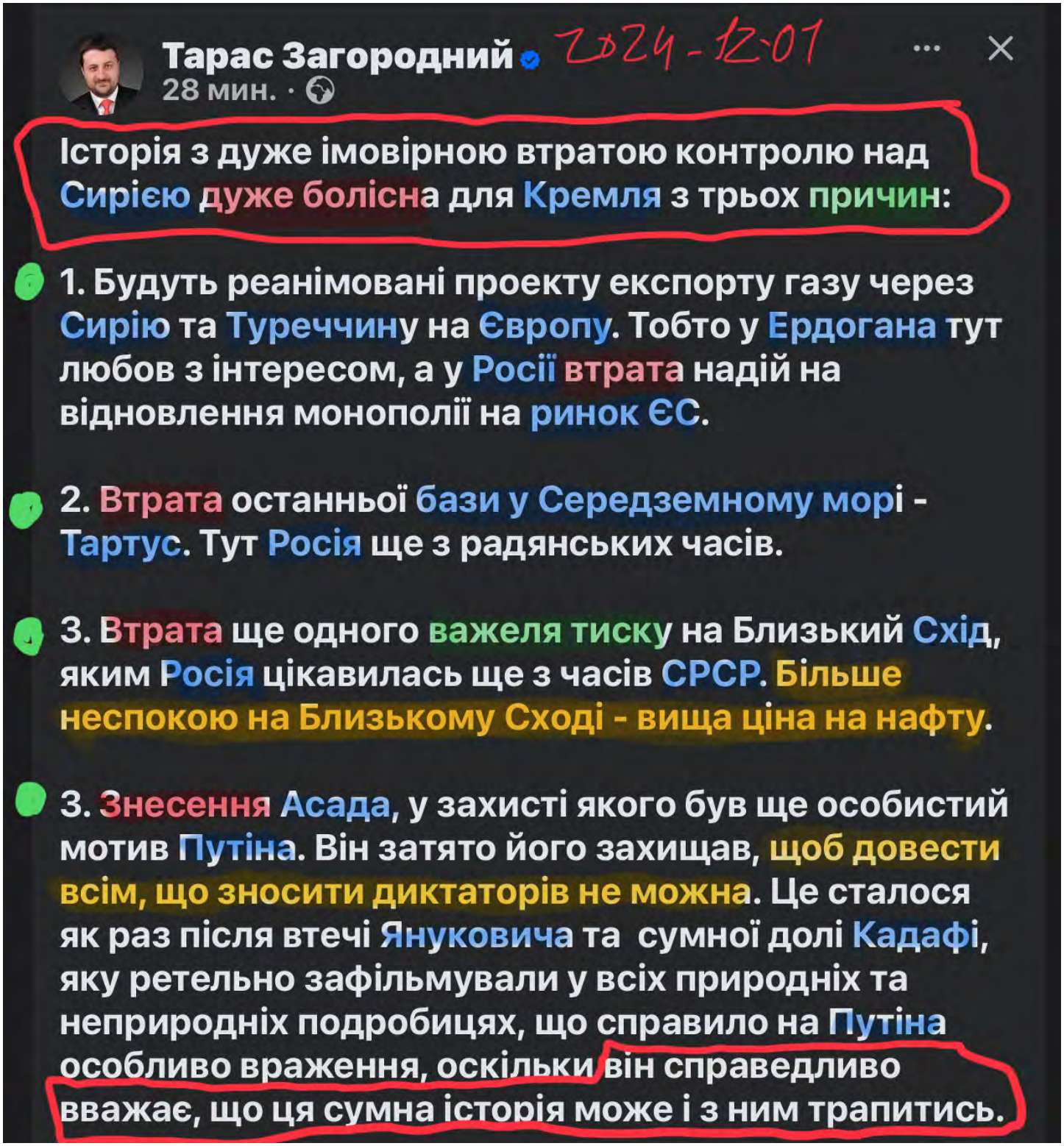
Тарас Загородний
2024-12-01
28 мин. ·
Історія з дуже імовірною втратою контролю над Сирією дуже болісна для Кремля з трьох причин:
1. Будуть реанімовані проекту експорту газу через Сирію та Туреччину на Європу. Тобто у Ердогана тут любов з інтересом, а у Росії втрата надій на відновлення монополії на ринок ЄС.
2. Втрата останньої бази у Середземному морі - Тартус. Тут Росія ще з радянських часів.
3. Втрата ще одного важеля тиску на Близький Схід, яким Росія цікавилась ще з часів СРСР. Більше неспокою на Близькому Сході - вища ціна на нафту.
3. Знесення Асада, у захисті якого був ще особистий мотив Путіна. Він затято його захищав, щоб довести всім, що зносити диктаторів не можна. Це сталося як раз після втечі Януковича та сумної долі Кадафі, яку ретельно зафільмували у всіх природніх та неприродніх подробицях, що справило на Путіна особливо враження, оскільки він справедливо вважає, що ця сумна історія може і з ним трапитись.

***

№ 381

Алексей Кучеренко 2024.11.30 ··· ×

14 мин. ·

Стосовно Подільсько-Воскресенського «тріумфу».

На жаль - цей об'єкт стане монументом корупції, тупісті та безглуздого державного управління Україною.

1.

Те що добудовувати об'єкт було потрібно - скоріше так ніж ні.

Але свою «стратегічність» об'єкт втратив вже давно в зв'язку з хаотичним продажем за корупційними схемами всіх земельних ресурсів, на яких мали бути побудовані логістичні розв'язки та дотичні магістралі, як це планувалося на початку будівництва.

Саме тому співвідношення вартість плюс втрачений час до астрономічної вартості буде завжди зразком неефективності та київськоі корупції.

Віталію з одного боку подяка за досягнення хоч якогось етапу в цьому будівництві а з іншого неодмінне запитання - чому за 10 років не були озвучені масштаби злочинів та прізвища конкретних авантюристів, які цинічно та безжалісно розкрали на цьому мості величезні кошти, які належали всім киянам??

2.

Кошти, за які можна було вирішити проблему всього київського ЖКГ та старих київських будинків наприклад.

***

№ 382

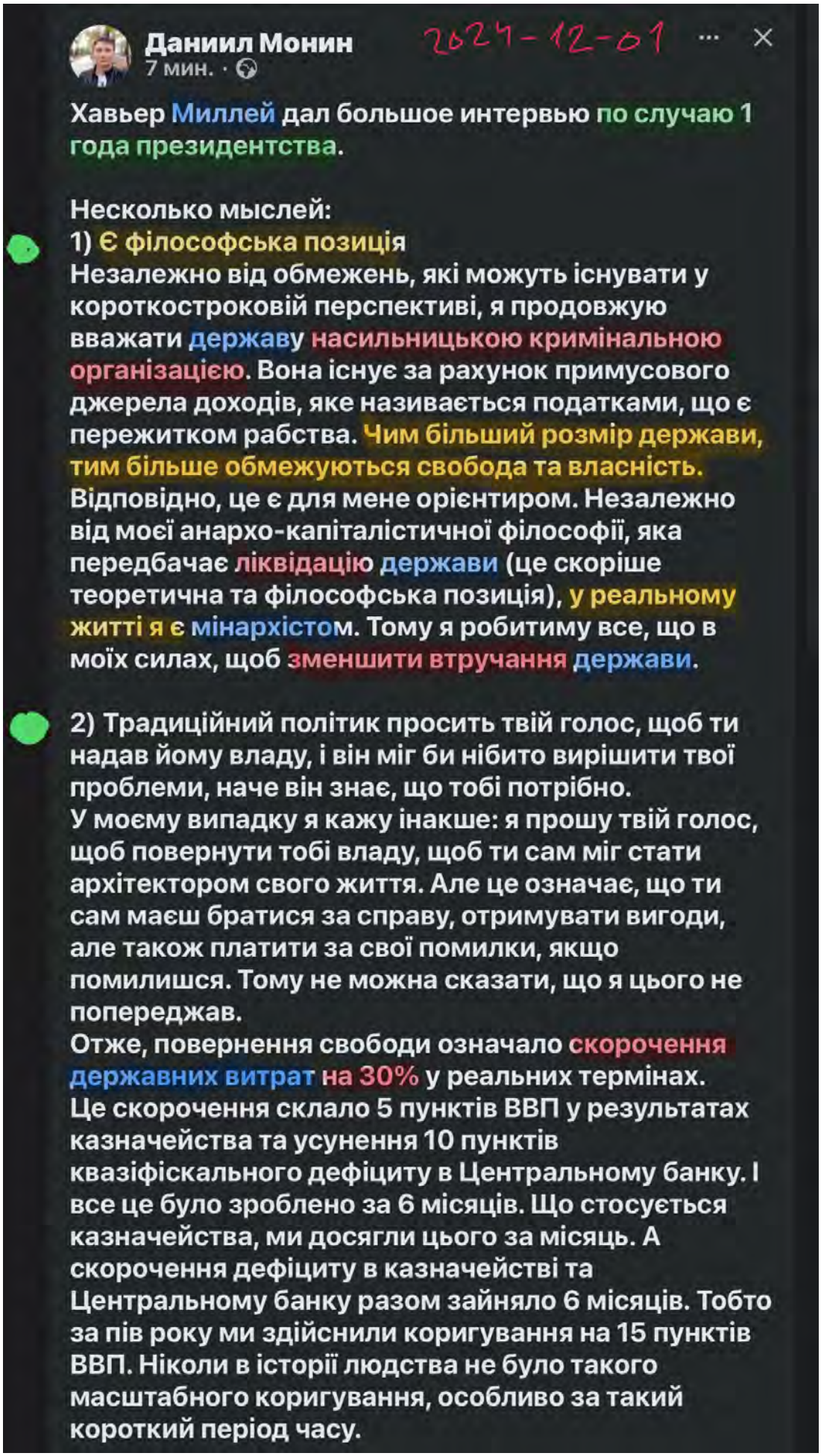

Даниил Монин 2024-12-01
7 мин. ·

Хавьер Миллей дал большое интервью по случаю 1 года президентства.

Несколько мыслей:
1) Є філософська позиція
Незалежно від обмежень, які можуть існувати у короткостроковій перспективі, я продовжую вважати державу насильницькою кримінальною організацією. Вона існує за рахунок примусового джерела доходів, яке називається податками, що є пережитком рабства. Чим більший розмір держави, тим більше обмежуються свобода та власність.
Відповідно, це є для мене орієнтиром. Незалежно від моєї анархо-капіталістичної філософії, яка передбачає ліквідацію держави (це скоріше теоретична та філософська позиція), у реальному житті я є мінархістом. Тому я робитиму все, що в моїх силах, щоб зменшити втручання держави.

2) Традиційний політик просить твій голос, щоб ти надав йому владу, і він міг би нібито вирішити твої проблеми, наче він знає, що тобі потрібно.
У моєму випадку я кажу інакше: я прошу твій голос, щоб повернути тобі владу, щоб ти сам міг стати архітектором свого життя. Але це означає, що ти сам маєш братися за справу, отримувати вигоди, але також платити за свої помилки, якщо помилишся. Тому не можна сказати, що я цього не попереджав.
Отже, повернення свободи означало скорочення державних витрат на 30% у реальних термінах.
Це скорочення склало 5 пунктів ВВП у результатах казначейства та усунення 10 пунктів квазіфіскального дефіциту в Центральному банку. І все це було зроблено за 6 місяців. Що стосується казначейства, ми досягли цього за місяць. А скорочення дефіциту в казначействі та Центральному банку разом зайняло 6 місяців. Тобто за пів року ми здійснили коригування на 15 пунктів ВВП. Ніколи в історії людства не було такого масштабного коригування, особливо за такий короткий період часу.

***

№ 383

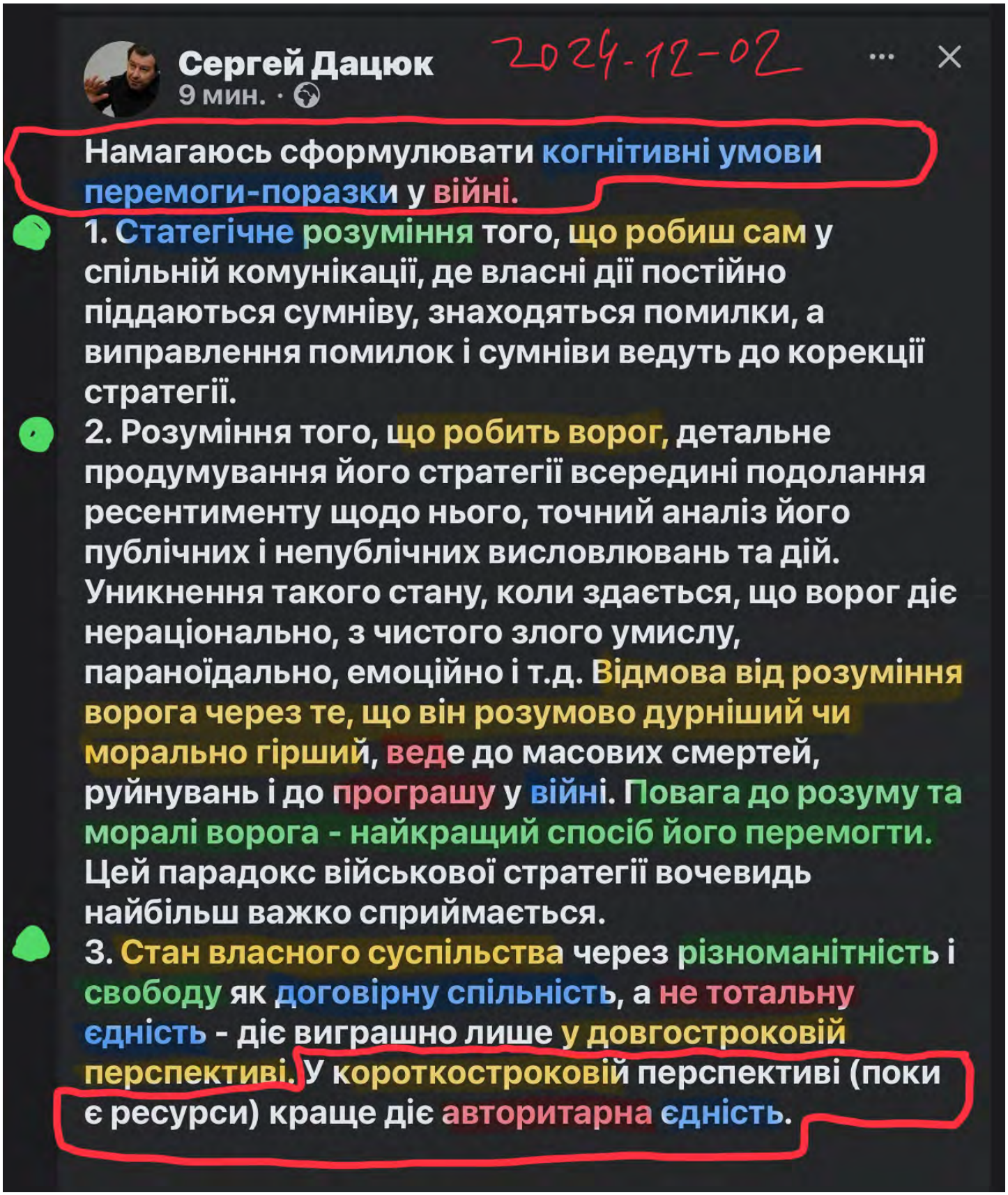
Сергей Дацюк
9 мин. ·
2024-12-02
Намагаюсь сформулювати когнітивні умови перемоги-поразки у війні.
1. Статегічне розуміння того, що робиш сам у спільній комунікації, де власні дії постійно піддаються сумніву, знаходяться помилки, а виправлення помилок і сумніви ведуть до корекції стратегії.
2. Розуміння того, що робить ворог, детальне продумування його стратегії всередині подолання ресентименту щодо нього, точний аналіз його публічних і непублічних висловлювань та дій. Уникнення такого стану, коли здається, що ворог діє нераціонально, з чистого злого умислу, параноїдально, емоційно і т.д. Відмова від розуміння ворога через те, що він розумово дурніший чи морально гірший, веде до масових смертей, руйнувань і до програшу у війні. Повага до розуму та моралі ворога - найкращий спосіб його перемогти. Цей парадокс військової стратегії вочевидь найбільш важко сприймається.
3. Стан власного суспільства через різноманітність і свободу як договірну спільність, а не тотальну єдність - діє виграшно лише у довгостроковій перспективі. У короткостроковій перспективі (поки є ресурси) краще діє авторитарна єдність.

***

№ 384

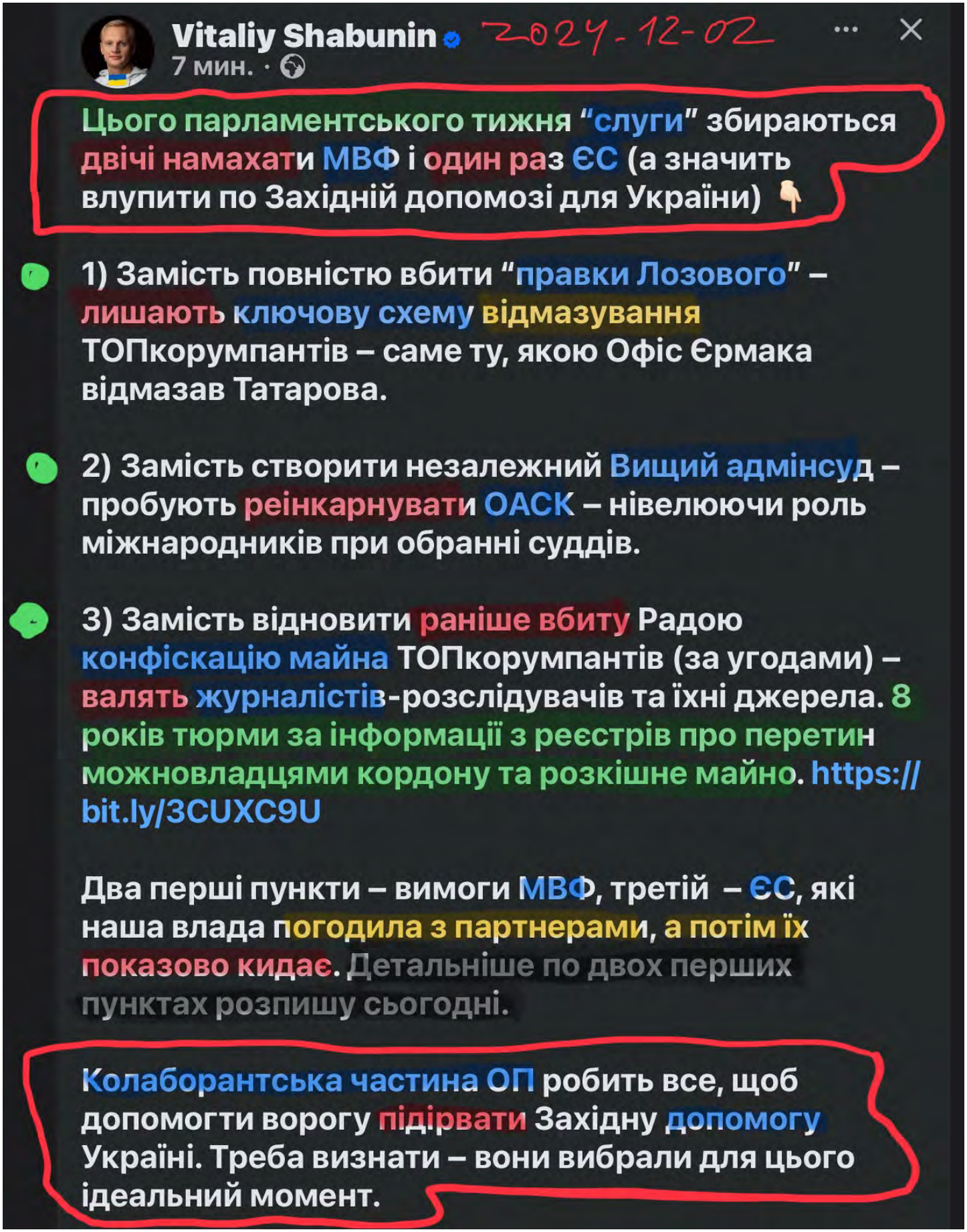
Vitaliy Shabunin
2024-12-02
7 мин. ·
Цього парламентського тижня "слуги" збираються двічі намахати МВФ і один раз ЄС (а значить влупити по Західній допомозі для України) 👇
1) Замість повністю вбити "правки Лозового" – лишають ключову схему відмазування ТОПкорумпантів – саме ту, якою Офіс Єрмака відмазав Татарова.
2) Замість створити незалежний Вищий адмінсуд – пробують реінкарнувати ОАСК – нівелюючи роль міжнародників при обранні суддів.
3) Замість відновити раніше вбиту Радою конфіскацію майна ТОПкорумпантів (за угодами) – валять журналістів-розслідувачів та їхні джерела. 8 років тюрми за інформації з реєстрів про перетин можновладцями кордону та розкішне майно. https://bit.ly/3CUXC9U
Два перші пункти – вимоги МВФ, третій – ЄС, які наша влада погодила з партнерами, а потім їх показово кидає. Детальніше по двох перших пунктах розпишу сьогодні.
Колаборантська частина ОП робить все, щоб допомогти ворогу підірвати Західну допомогу Україні. Треба визнати – вони вибрали для цього ідеальний момент.

Рис1

Рис2

***

№ 385

Черговий раз про переговори, які вже почалися, але їх немає

2024-12-02

Денисенко

1. Путін не хоче переговорів, але розуміє, що йому доведеться в них брати участь

— (нафта по 50 залишається напівміфічною, але й напівреальною опцією). Власне необхідність Путіну взяти участь в переговорах - це майже доконаний факт, який є базовим для розуміння багатьох інших процесів.

2. Путін вичерпав всі ресурси для підняття ставок (орєшнік, навіть запущений на Київ, не змінює нічого),

— єдина опція, яка в нього залишається - спробувати вимкнути Україну енергетично. Але поки йому це не вдається.

3. Я вже писав кілька разів, що головна дилема Путіна - психологічна (психіатрична).

— Він не досягнув і не зможе досягти головної ідеї війни - повернення Росії статусу геополітичного полюсу світу і необмежених поліцейських функцій на пострадянському просторі. З іншої сторони, продовження війни означає ще більше занурення в технологічну залежність від Китаю. Але зупинка війни означає, що він програв. Він - не Росія, а персонально він.

4. А тепер найважливіше.

Виходячи з вищесказаного варто звернути увагу на те, що його тактика затягування часу, найближчим часом може перетворитися на іншу:

— виставлення таких умов, які змушуватимуть Україну відмовитися від переговорів, або точніше від першої етерації пепеговорів, де ініціатива повністю знаходиться в руках Вашингтона).

Останні тижні ми всі аналізуємо американський план ***Келлога***, забуваючи аналізувати повістку дня, яку просувають росіяни.

А росіяни дуже активно почали знову говорити про:

(1) - нелегітимність влади в Києві;

(2) - терористичність Києва;

Окрім того, не треба забувати про ***Стамбульські домовленості*** і вимоги по обмеженню ракетної зброї та ПВО.

5. Ми можемо допустити, що **росіяни вже зараз думають над майбутніми виборами в Україні, де вони хоч і не мають можливості впливати (ватний електорат складає, як максимум, 15%), думають, як переформатовувати під себе політичне поле.**

В тому числі і ставлячи завідомо принизливі вимоги по недопущенню тих чи інших гравців до виборів.

І тут вони ставлять дві цілі:

1) — зробити так, щоб переговори зірвала Україна, а якщо це не вдасться,

2) — опосередковано вплинути на результат виборів.

Хоча **базовий сценарій для росіян зараз (повторюся - зараз, бо ситуація дуже динамічно змінюється в ледве не щоденному форматі) зірвати першу етерацію переговорів руками України.**

***

№ 386

1 из 4

Трохи про Ощадизацію...

2023-10-19

Лямец

За словами моїх джерел, сьогодні НБУ відмовився узгодити Піотра ***Качмарека*** на посаду голови правління "Укргазбанку".

Це цілком прогнозована подія. Ще у липні я писав, що має бути саме так.

Справа в тому, що голова НБУ Андрій ***Пишний*** вирішив побудувати певного роду холдинг, що складається з НБУ та державних банків.

— Холдинг доведеться будувати без участі "Привату", бо вважається, що банк віддали під контроль певної "західної" групи впливу (мабуть, з метою приватизації після закінчення війни).

Але і без того залишаються "Ощадбанк", "Укрексімбанк", "Сенс Банк" та "Укргазбанк".

1) — Інтрига полягає в тому, що "Укргаз" останні роки вважався "мінфінівським".

2) — Тобто, забирати його під себе вважається порушенням високих договірних відносин.

Проте Пишний вирішив це зробити.

Аби поставити керувати банком (ймовірно) Родіона Морозова, він навіть "збив" колишнього голову "Укргазу" Андрія Кравця.

Проте йому на заваді стали нові непереможні обставини.

Раптом щойно призначена, нікому не відома членкиня наглядової ради з Боснії та Герцеговини Санела ***Пашич*** швидкоруч ініціювала конкурс, у якому виявилися два переможця. І обидва - не люди Пишного. Одним з них був Піотр Качмарек, іншим - певний громадянин Угорщини, який виявлявся страховим варіантом на випадок, якщо Качмарека "зіб'є" НБУ.

Гадаю, що за пані Пашич стояло лоббі Мінфіну, але це не точно.

Повне викладення інтриги читайте тут

https://www.facebook.com/anserua/posts/pfbid0ogZ2HcWLwDF4R844bHjeMBFAHEdydNMn8h19vVXsstpT7YyhBUedUeC3bNe7hU3Fl

Звісно, навіщо Пишному Качмарек? Було зрозуміло, що його будуть прибирати, для цього навіть був формальний привід. Власне, він і спрацював - НБУ відмовився узгоджувати Піотра з формулюванням "недостатньо гарна ділова репутація".

Але звільнити Качмарека - це ще половина справи. Що далі робити з угорцем, якого проштовхнула пані Пашич? У липні мені дали відповідь і на це питання. 6 листопада відбудеться збір акціонерів "Укргазбанку", на якому мають обрати ще кілька членів наглядової ради банку. Після цього вони проведуть новий конкурс та призначать потрібну (Пишному) людину. Ймовірно, це буде Родіон Морозов. Жодних претензій до нього ні в кого немає, бо він давно працює у

банку заступником голови, він непоганий спеціаліст та має гарні стосунки з колективом. Але є маленька інтимна подробиця - він брат Олександра Морозова, який у "помаранчові" часи був шефом та вчителем Пишного у "Ощадбанку".

Тобто, Андрій Пишний продовжує будувати свій проект. Що він буде з цим проектом робити, не знаю. На поверхні поки щоm гуляють такі чутки, що він відбив в "Укргазу" оберти грального ринку та перевів їх до "Ощаду". А ще чутки кажуть, що він персонально узгоджує надання великих кредитів "Ощадбанком" та "Укргазом". Не здивуюся, якщо це правда, це цілком в його стилі.

Звісно, жодні НАБУ чи БЕБ про ці речі не знають.

І ще одне.

Дуже кортить сказати щодо репутації.

Перша заступниця голови НБУ Катерина ***Рожкова*** - колишня голова правління "Платинум Банку", що належав одеситу Борису ***Кауфману***, який зараз начебто під слідством.

Банк збанкротував, але це не завадило ***Рожковій*** очолити банківський нагляд.

Першу індульгенцію їй виписала Валерія ***Гонтарева***, відтоді кожен новий голова продовжує робити вигляд, ніби нічого такого не було.

Але ж воно - було.

Якщо банкір очолював/ла банк, що став банкрутом, то репутація такого банкіра вважається зіпсованою.

Саме так стало з Піотром Качмареком.

Але - зауважте - це правило не стосується Рожкової. Такі собі подвійні стандарти.

***

2 из 4

Інтрига розгортається навколо державного "Укргазбанку"

28 июль 2023 г.

Лямец Сергей

Як ви пам'ятаєте, донедавна банк контролював голова НБУ Андрій Пишний.

Внаслідок невипадкового скандалу з міскодингом йому вдалося збити голову правління Андрія Кравця, який представляв умовну групу впливу Мінфіну.

В.о. голови став Родіон Морозов, брат колишнього шефа Пишного по "Ощадбанку". Надалі йому потрібно було обрати нового голову - за моїми даними, власне Родіона. Для цього існує процедура конкурса.

Але нещодавно головою правління "Укргазу" назвали Піотра Качмарека. Поляк за походженням, загалом дуже непогана людина та сильний спеціаліст, в українському "Ідея Банку" та "Альфа Банку Україна" він очолював роздріб.

https://finance.liga.net/.../gosudarstvennyy-ukrgazbank...

Але казус у тому, що на Піотра в "Укргазі" не чекали. І швидше за все, його "збиватимуть".

Що сталося?

Широко відомо, що **Пишний будує керований холдинг, до якого входить НБУ та чотири держбанки (крім "Привату", який за неформальною домовленістю відійшов до так званих "нерезидентів").**

Власне, **навколо цього холдингу і розгорнувся процес "ощадизації" - призначення лояльних пишних менеджерів на керівні позиції**.

Жодних сюрпризів не мало статися, хоча "Укргаз" за внутрішніми понятіями завжди вважався банком Мінфіну.

Але у випадку з "Укргазом" Пишний пропустив удар від несподіваного для себе противника - однієї з незалежних членкинь наглядової ради банку. Це Санела Пашич (Sanela Pasic), громадянка Боснії та Герцеговини.

Ще у січні Кабмін із подачі Мінфіну погодив п'ятьох кандидатів у незалежні члени, на додаток до двох представників держави. Санела Пашич була однією з цих п'ятьох.

> https://finance.liga.net/.../kabmin-soglasoval-zamenu...

Очевидно, її вважали технічною персоною. Адже до конкурсу вона жодного разу не була в Україні, навіть на екскурсії.

Натомість Пишний "збив" двох кандидатів із п'яти, зокрема Тараса Єлейка.

Формально рішення Нацбанку було більш ніж обґрунтованим. Тарас гарний фахівець родом із Фонду гарантування вкладів, але він не мав жодного досвіду роботи у банках.

> 1) — Окреме питання до рекрутингового агентства, яке за свої послуги отримало (за деякими даними) 100 тисяч доларів.
>
> 2) — Як вони могли обрати не-банкіра до наглядової ради банку? Ну, **будемо вважати, що таким було завдання**.

Тим не менш, в наглядовій раді "Укргазу" опинилися три незалежні кандидати.

Крім них, там уже було два представники держави - Яна Бугримова (екс-ДФС) та Марина Лазебна (екс-Мінсоц).

Отже, п'ять членів.

Склався ситуативний кворум.

> НБУ продовжив боротися з Мінфіном щодо ще двох "незалежних".
>
> "Укргаз" – державний банк, від імені держави ним розпоряджається Міністерство фінансів. Мінфін пропонує кандидатів.

Але між Мінфіном і Нацбанком з давніх-давен існують суперечки, зокрема щодо банків.

Власне, в жодному меморандумі не записано, що "Укргаз" має входити до обойми Пишного. Але і про інтереси Мінфіну там не йдеться.

Цього разу два відомства застрягли на попередньому етапі бійки за наглядову раду, яка власне вже обере голову.

А тим часом відбулася маленька революція.

— Не знаю, хто надихнув пані Пашич на дії. Безперечно одне. Санела обрала вдалий момент. Наглядова рада з її подачі оголосила закритий конкурс на вибір голови. За підсумками конкурсу, отримала дві кандидатури, з яких і має затвердити Нацбанк.

Першим став поляк Піотр Качмарек. Другим - якийсь угорець за національністю (на випадок, якщо Качмарека "зіб'ють").

100%, що це не її самостійне рішення, надто сміливо, надто розумно, надто вчасно.

1) — Хтось каже, що на дії надихнув ***Мінфін***, хоча міністр фінансів Сергій ***Марченко*** ніколи не був самостійним гравцем. Хіба що, далася взнаки його попередниця Оксана ***Маркарова***.

2) — За іншою версією, зіграв дехто в Офісі президента (що теж дивно, враховучи родинні зв'язки Пишного з Єрмаком).

Дружня підтримка Качмарека з боку певної групи ЛОМів в інтернеті каже, що за цим призначенням стоїть певна група впливу, дуже схожа на нерезидентів.

Для пишного ситуація патова.

Качмарека, припустимо, ще можна "збити".

1) — По-перше, може мати небездоганну ділову репутацію. Справа в тому, що з 2014 року Кочмарек очолював GetIn Holding, який володів "Ідея Банкам" у Польщі та Україні. Минулого року НБУ визнав репутацію основного акціонера української "Ідеї" небездоганною, оскільки в Польщі банк "Ідея" довелося рятувати через їхній аналог Фонду гарантування, а бенефіціар був звинувачений у шахрайстві, щодо нього відкрито кримінальну справу. У результаті банк у Польщі був поглинений через процедуру іншим банком. Але формально, юридичною особою (холдингом) – акціонером банку керував саме Качмарек.

2) — По-друге, Піотр – роздрібник.

А "Укргазбанк" - це скоріше МСБ та корпоративні клієнти. Різниця у банку йде як придаток до універсальної моделі. Але у стратегії розвитку, яку затвердив Мінфін із подачі Маркарової, вирішено: це буде банк для бізнесу.

Тому за бажання можна вирішити, що призначення Качмарека – це прикра помилка, немов ставити громадянського пілота керувати ескадрилією винищувачів.

Але навіть якщо Пишний "зіб'є" Качмарека, що робити з іншим кандидатом (угорцем)?

За законом доведеться схвалювати цю кандидатуру.

Ну чи доведеться "качати" тему недружньої Угорщини та відлучати "ОТП Банк" від цицьки НБУ.

В якості технічного ходу, можна довго тягнути з документами, відстрочуючи призначення або відмову Качмарека. Пишний може домовитися з Мінфіном та прискорити призначення ще двох незалежних членів наглядової ради, можливо українців. Тоді буде шанс провести ще один конкурс уже з іншим підсумком. Але це командна гра НБУ та Мінфіну, і не факт, що Мінфін на неї погодиться.

Зауважте, ми обговорюємо два однаково дивні варіанти.

1) — Перший – це захоплення "Укргазу" невідомою групою, яка прикривається нерезидентами. Ця група, члени якої не такі вже й незалежні, ігнорувала стратегію розвитку та поставила роздрібника керувати корпоративним банком.

2) — Другий - це захоплення "Укргазу" власне Пишним, з далекосяжними планами "ощадизації" та схем. Обидва варіанти нічого спільного не мають із прозорістю та стратегічним управлінням. Це бій за бізнес-контроль над державним банком, класика рейдерства насправді.

Мовчу про антикорупціонерів з НАЗК та НАБУ, які не бачать такі зухвалі речі.

Як окремий момент хочу відзначити принизливу для України тенденцію призначати іноземців на керівні позиції.

Нам роками згодовують абсолютно ілюзорну думку, що іноземець – чесний, що серед іноземців немає корупціонерів та порушників закону.

Це, звичайно, відверта вигадка.

***

3 из 4

Найближчими днями буде призначено голову правління "Укргазбанку"

2024-11-30

Лямец

Інтрига, що затяглася у часі майже на два роки, мусить таки закінчитися.

Наприкінці 2023 я писав про спробу призначити керівника банку, який би не був підпорядкований Андрію Пишному. То був справжній детектив, бо наглядова рада самостійно (тобто, без дозволи височайшего) обрала головою правління Пьотра Качмарека. Більше деталей читайте у доданому пості.

Але Пишний збив Качмарека. Спочатку звідкись в інтернеті з'явився компромат. Після чого НБУ відмовив у призначенні темній конячці. Почалося нове коло.

Інтрига була у тому, що "Укргаз" завжди вважався "мінфінівським" банком. Коли у країні комунізм, усе майно державне, то чиновники обирають для себе "свій" банк. Отже, як "Ощад" вважався годівницею Пишного, так "Укргаз" вважався годівницею керівництва Мінфіну. Проте Пишний вважав інакше. Після того, як він допоміг націоналізувати "Сенс" та віддав його умовному Кабміну (насправді, іншій групі впливу) - він почав вважати, що "Укргаз" - його.

Кандидатом від Пишного певний час вважали Родіона Морозова. Це рідний брат колишнього шефа Пишного - Олександра Морозова. Зараз Родіон Морозов фактично керує банком, кажуть, що усіма процесами де-факто рулить його брат, за яким проглядається вплив Пишного. Проте, Родіона не сприймає чинна наглядова рада, яка вочевидь тяжіє до Мінфіну.

Пишний так і не налагодив теплі стосунки з керівником державної скарбниці, тож прихована опозиція є. Мені розповіли, що потроху голова НБУ почав схилятися до того, аби призначити когось іншого, не Морозова. Той у відповідь почав шукати захисту в Мінфіні. Не знаю, чи правда, і чи сприймуть його. Тож ймовірно, що наступним керівником банку стане певний іноземець, про походження якого ніхто не знає.

Виходить, що пан Морозов опинився посеред ворожих таборів, нікому не потрібний. А медійну активність останнього тижню щодо колишнього топа банку - досвідчені люди трактують як сигнал Морозову-молодшому. Мовляв, на тебе теж щось знайдемо.

Цікаво, що конкурс є прихованим від суспільства. Ні, ми вже давно розуміємо, що насправді ніяких конкурсів немає, а під цим соусом на посаду проштовхують потрібних кандидатів. І все одно, принаймні могли б створити вигляд, що якісь ейчари ходять ринком та шукають гідних професіоналів.

https://www.facebook.com/anserua/posts/pfbid0scVMshP95JRoFbQ8QbVdH1kXhR1FnhJ2b1qjb5Afx8tq31wS3camurq97y4CJDPEl

***

4 из 4

Наприкінці минулого тижня були обшуки в кількох людей, пов'язаних із в.о. голови правління "Укргазбанку" Родіоном Морозовим

2024-12-02

Лямец

Я вже писав, що думають про справжню причину цих подій мої джерела. Додам ще декілька важливих деталей.

1. Важливими у цій історії є обшуки, що проходили в Родіона Морозова та його брата Олександра Морозова. Морозов-старший був відомий у часи "любих друзів", він тоді отримав в управління "Ощадбанк". Власне в нього починав свій шлях у великий банкінг чинний голова НБУ Андрій Пишний.

2. Тривалий час Пишного вважали дуже лояльним до Морозова-старшого. Він був його вчителем та багато для нього зробив. Власне через це давнє товаришування Пишний тривалий час рухав Родіона Морозова на посаду голови "Укргазу".

3. Цікаво, що обшуки проходили за заявою НБУ. Мені про це кажуть як про підтверджений факт. "За заявою НБУ" означає за заявою "Пишного". Як до такого дійшло - читайте у моєму попередньому дописі. Якщо коротко, тепер вони не друзі, і нічого особистого.

4. Цією дією чинний голова НБУ зводить рахунки одразу з кількома людьми.

1) — По-перше, із Геннадієм Хелемським, який свого часу був потужним конкурентом Пишного на посаду голови "Ощадбанку".

2) — По-друге, з Морозовими.

5. Всі ці обшуки означають, що

— Морозова-молодшого "збили" з посади. Невдовзі його звільнять, чи він сам піде, і в його житті почнеться період хождіння по слідчим.

6. Цікаво, що обшуки проводили НАБУ.

— Це доводить, що вони співпрацюють з Офісом президента дуже гарно, як і традиційні СБУ/ДБР.

Це далеко не перший приклад. Не кажіть про "незалежність" НАБУ.

7. **В житті Пишного період допитів почнеться трохи пізніше, коли він вже не буде головою НБУ, а його кум не буде головою Офісу президента.**

1) — "Догнати" Пишного захоче неймовірна кількість людей.

2) — "Злити" в обмін на власну недоторканність - ще більше.

Звісно, **він може кинути усе та поїхати у еміграцію**. Може, хтось і захоче притулити двічі кращого центрального банкіра світу.

8. Кажуть, що Пишний також зводить рахунки з чинним замом Дмитром Олійником.

— Якого Пишний спочатку познайомив з «одним потужним новим олігархом», а коли ті раптом затоваришували - мститься за це.

Руками СБУ, яке підключив через Офіс президента.

9. Багато хто написав, що під час обшуку знайшли російський паспорт дружини Родіона Морозова. Написали, бо ці новини розганяв Пишний.

А ось неофіційно кажуть, що в Морозова-старшого знайшли телефін, на якому міститься переписка з Пишним. У цій переписці записи засідань комітетів "Укргазбанку" та обговорення рішень правління банку.

Щоб ви розуміли, якщо ці слухи правдиві, то це прямі докази явища під назвою "ощадизація".

— Що таке "ощадизація"? Це про конгломерат НБУ+державні банки "Ощад" та "Укргаз".

Пишний намагався впливати ще на "Приват" та "Сенс", але там йому трохи не дають розвернутися - і його це дратує.

Але і існуючий конгломерат вже дає багато переваг. Вже давно казали, що Пишний контролює, кому ці банки видають кредити, та інші питання. Тобто, керує важливими рішеннями у ручному режимі.

Можу бути неправий, але

— це підпадає під визначення «зловживання владою».

Єдине, що я не зрозумів досі - буде новий голова правління "Укргазу" людиною Пишного чи ні.

Додам, що усе це - думки та розуміння моїх джерел. Реальність може виявитися дещо іншою. Хоча я думаю, не такою мірою вже іншою.

***

№ 387

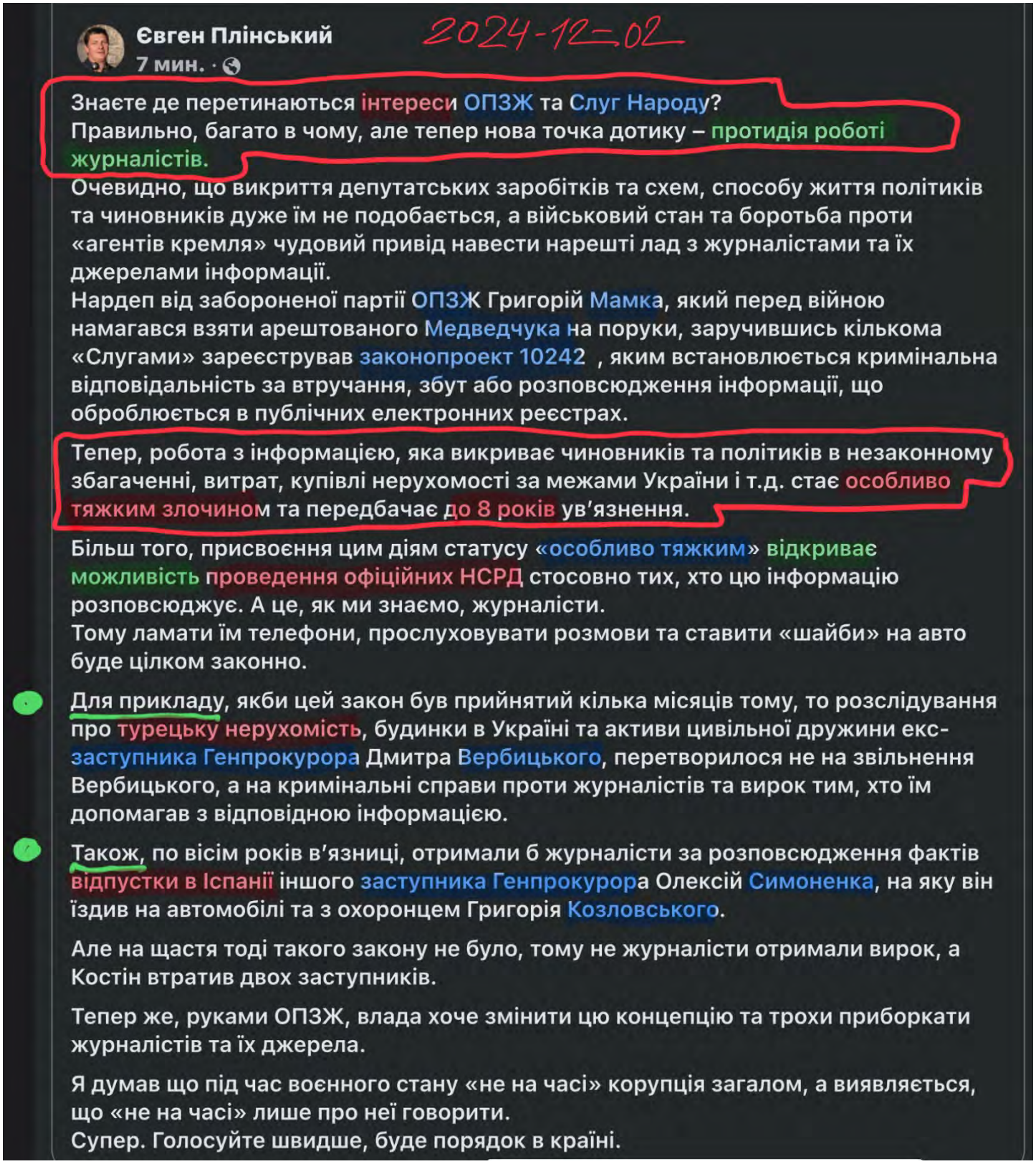

Євген Плінський
7 мин. ·

2024-12-02

Знаєте де перетинаються інтереси ОПЗЖ та Слуг Народу?
Правильно, багато в чому, але тепер нова точка дотику – протидія роботі журналістів.

Очевидно, що викриття депутатських заробітків та схем, способу життя політиків та чиновників дуже їм не подобається, а військовий стан та боротьба проти «агентів кремля» чудовий привід навести нарешті лад з журналістами та їх джерелами інформації.

Нардеп від забороненої партії ОПЗЖ Григорій Мамка, який перед війною намагався взяти арештованого Медведчука на поруки, заручившись кількома «Слугами» зареєстрував законопроект 10242 , яким встановлюється кримінальна відповідальність за втручання, збут або розповсюдження інформації, що обробляється в публічних електронних реєстрах.

Тепер, робота з інформацією, яка викриває чиновників та політиків в незаконному збагаченні, витрат, купівлі нерухомості за межами України і т.д. стає особливо тяжким злочином та передбачає до 8 років ув'язнення.

Більш того, присвоєння цим діям статусу «особливо тяжким» відкриває можливість проведення офіційних НСРД стосовно тих, хто цю інформацію розповсюджує. А це, як ми знаємо, журналісти.

Тому ламати їм телефони, прослуховувати розмови та ставити «шайби» на авто буде цілком законно.

Для прикладу, якби цей закон був прийнятий кілька місяців тому, то розслідування про турецьку нерухомість, будинки в Україні та активи цивільної дружини екс-заступника Генпрокурора Дмитра Вербицького, перетворилося не на звільнення Вербицького, а на кримінальні справи проти журналістів та вирок тим, хто їм допомагав з відповідною інформацією.

Також, по вісім років в'язниці, отримали б журналісти за розповсюдження фактів відпустки в Іспанії іншого заступника Генпрокурора Олексій Симоненка, на яку він їздив на автомобілі та з охоронцем Григорія Козловського.

Але на щастя тоді такого закону не було, тому не журналісти отримали вирок, а Костін втратив двох заступників.

Тепер же, руками ОПЗЖ, влада хоче змінити цю концепцію та трохи приборкати журналістів та їх джерела.

Я думав що під час воєнного стану «не на часі» корупція загалом, а виявляється, що «не на часі» лише про неї говорити.

Супер. Голосуйте швидше, буде порядок в країні.

Рис1

Рис2

***

№ 388

Офіс Президента України 2024-12-02
23 мин. ·

«Ми обговорили наші спільні можливості на найближчі тижні та місяці – роботу двосторонню та з іншими партнерами, можливі зустрічі та домовленості. Всі можливості посилення України як на фронті, так і в дипломатії маємо реалізувати. Це стосується й рівня підтримки для України – для нас принципово, щоб Німеччина як лідер підтримки не зменшувала її наступного року, і зокрема фінансову підтримку, – це буде правильний сигнал для всіх партнерів. Маємо продовжувати й тиск санкцій на Росію за війну – не можна давати Путіну адаптуватися до тиску. І, звичайно, треба пам'ятати, що ключем до нашої спільної безпеки на континенті є геополітична визначеність – це те, що мають уже більшість європейських націй, але поки що не забезпечено для України. Геополітична визначеність передбачає вирішення двох питань для кожної країни у Європі – про ЄС і НАТО».

Заява Володимира Зеленського за підсумками зустрічі з Олафом Шольцом.

Рис1

Рис2

***

№ 389

Dubinsky.pro
3 ч. ·

2024-12-02

Все как-то стыдливо обходят кандидатуру депутатки “Батькивщины” Шкрум на позицию министра едности.

Сообщаю, - никакого отношения к Тимошенко Шкрум не имеет. Если вы откроете ее биографию, то лично убедитесь, что это человек Пинчука, и типичный соросенок. Впрочем, и Тимошенко - это тоже Пинчук.

У меня как то был со Шкрум эфир - пуста, как барабан. Стажировалась где-то 2 месяца за деньги Пинчука, и всем рассказывает про свое “международное образование”. Все это есть в Википедии.

Шкрум - жена еще одного пинчученка, главы экономического комитета ВР от Слуг - Наталухи. У него же в комитете трудится депутат Кисилевский - “мозг” этой троицы лоббистов интересов Пинчука.

МинЕдности - это “грантоемная” структура, с помощью которой Пинчук хочет влиять на вынужденную диаспору - которая будет одной из определяющих для США на следующих выборах.

Получив бюджетный ресурс на “еднисть”, министерство Шкрум займется организацией провластной пропаганды, мобилизацией избирателей за рубежом, обеспечение участия в выборах.

Клан Кучмы-Пинчука таким образом хочет обеспечить победу на них своего кандидата За-Зе-По.

***

№ 390

В Украине должна потерпеть крах главная пост-советская идея (общая почти для всех пост-советских республик), идея, ради которой в 1991 году республиканская номенклатура воевала против советской и разваливала СССР под националистическими лозунгами

2024-12-02

Арестович

Эта идея проста: превращения власти в собственность.

Механизм образования дохода здесь прост:

- собрать общие деньги (народа и бизнеса) и с помощью обладания административными возможностями превратить их в частную (личную собственность).

Наиболее почетной среди держателей этого механизма формой образования дохода считается эксплуатация (воровство) из национального и местных бюджетов.

Наиболее выгодной - эксплуатация военного бюджета, когда воровство легко спрятать за секретностью и «патриотизмом».

Война в очень большой степени «…не хочет заканчиваться» потому, что она выгодна группе лиц, принимающих решение о ее ходе и перспективах - слишком широкие реки текут в их частные карманы.

Нашей победой следует считать

1) — не столько позитивно решенный вопрос о границах и гарантиях, а

2) — слом механизма образования дохода в виде присвоения общих денег частными лицами, дорвавшимися до административной власти.

А окончательной победой нужно считать ликвидацию не только самой возможности, но и самой идеи подобного обогащения.

До войны интересы крупного частного бизнеса (а местами и корпоративного) и высшей бюрократии пересекались в очень большой степени.

Так и родилась олигархия - как борьба за обладание политическими инструментами внеэкономической конкуренции.

Без своих медиа, парламентской партии, подконтрольных местных советов и групп коррумпированных силовиков крупный системный бизнес просто не мог состояться.

Принципиальное различие между крупным бизнесом, даже построенном на адмінресурсе и/или коррупции от высшей касты профессиональной и политической бюрократии заключалось в том, что бизнес все же платил налоги, наполняя местные и национальные бюджеты и не был прямо заинтересован в их разворовывании.

Высшая же бюрократия если и создавала «бизнес», то заведомо коррупционный, основанный на эксплуатации (разворовывании) этих бюджетов.

Противоречия в интересах крупного и среднего бизнеса и высшего слоя бюрократии и их «бизнеса», во время войны обострились максимально.

Правление монобольшинства - это первый в истории Украины этап, когда политическая бюрократия, не будучи системными бизнесменами, вступила в борьбу за постановку системного бизнеса в подчиненное и даже - рабское положение, пользуясь концентрацией большинства административных инструментов в одних руках.

Война вообще же дала им сверхполномочия и они обратили эти возможности на бизнес с новой силой - рассматривая его уже откровенно как свою кормовую базу.

Таким образом, **в монобольшинстве постсоветская идея достигла пика своего развития**.

> **— Массовые нарушении прав человека, гарантированных Конституцией в языковой, культурной, религиозной сферах легко оправдывать «войной» и «віковічною боротьбою».**

Здесь высшая политическая бюрократия, подавив свободу слова и эксплуатируя самые низменные шовинистические инстинкты, разросшиеся на травме войны, сумела оболванить и навязать обществу согласие на эти нарушения: согласие у кого крикливое, у кого - молчаливое.

Но чем оправдать массовые нарушение прав человека в экономической сфере, в частности - массовое применение санкций в отношении собственных граждан и отжим частной собственности представителями этого монобольшинства и аффилированными с ним лицами?…

Забавно наблюдать как ведет себя бизнес в борьбе за свои права и за свою собственность.

> — Подавляющее большинство выбрало подчиниться.

Все это случилось не от большого ума (неспособности осознать свои интересы и попадание под ура-патриотическую пропаганду) и от большой трусости (угроза разорения и гибели где-нибудь под Покровском для самых умных).

(1) Бизнес еще не понял, что невозможно в условиях смертельной борьбы за права и собственность выступать союзником для бюрократии в одних вопросах - и противником в других.

(2) Бизнес облапошили и превращают в кормовую базу, запугивая ура-патриотами и купив на ура-патриотизм.

Мы можем констатировать, что бизнес, как общественная сила, осознающая свои интересы, и способная сознательно и организованно бороться за них, в Украине за 34 (!) года - не состоялся.

Горько и смешно наблюдать цепь бесконечных унижений, на которые идут многочисленные бизнесмены и собственники, имеющие ресурс, чтобы бороться, но добровольно выбравшие соглашательство и подчинение.

Когда-нибудь новые Теодоры Драйзеры, возможно, напишут об этом свои новые произведения.

- Где же выход?

Там же, где и вход.

Если все дело в админресурсе, а бизнес не способен сам к политической борьбе за него, у него остается две опции:

(1) - бегство,

(2) - поддержка новых политических сил, которые ставят защиту его, бизнеса, интересов (среди интересов прочих общественных групп) своей задачей.

Бизнесу предстоит выбрать — что делать, а нам — претендентам на высшую политическую власть в стране, нужно продолжать бороться.

Новая Украина только тогда состоится и сможет устоять, когда в ней будет создана новая система.

В этой системе должны быть созданы механизмы, при которых высшая бюрократия будет отсечена и поставлена под контроль от возможности применять государственные механизмы для внеэкономического захвата частной и корпоративной собственности.

Это одна из ключевых задач в построении Новой Украины.

Война убедительно показала, что есть такой уровень политической коррупции, при котором неважно - какой объем помощи будет получен от партером и какой уровень ресурсов будет выработан внутри Украины

- его все равно разворуют или применят неэффективно - достаточно изучить историю бешеного воровства на оборонных заказах и строительстве фортификационных сооружений.

Политическая коррупция убьет Украину в любых ее границах, с ядерным оружием или без.

Государство не может должным образом выполнять свои функции, когда государственный, особенно

— его силовой аппарат используется не по назначению, а для превращения общих налогов и ресурсов в личные активы кучки коррупционеров.

Такое государство всегда проиграет. Государство гниют изнутри, а внешний враг - лишь пользуется результатами этого.

Частная собственность - неприкосновенна.

Война обогатила нас опытом того, что:

(1) - главная пост-советская идея (захват общественной и частной собственности через использование власти) ведет к гибели государственности,

(2) - что бюрократия должна быть отсечена от самой этой возможности,

(3) - что самим устройством нового государства должны быть предусмотрены механизмы защиты общественной и частной/ корпоративной собственности не только в мирное время, но и (особенно) в ходе войны и военного положения - чтобы под «патриотические» лозунги не разворовывалось ни общее достояние, ни отнималось честно заработанное.

И эти механизмы должны быть незыблемыми.

Ограничение произвола бюрократии должно стать одной из основных идей построения Новой Украины.

***

№ 391

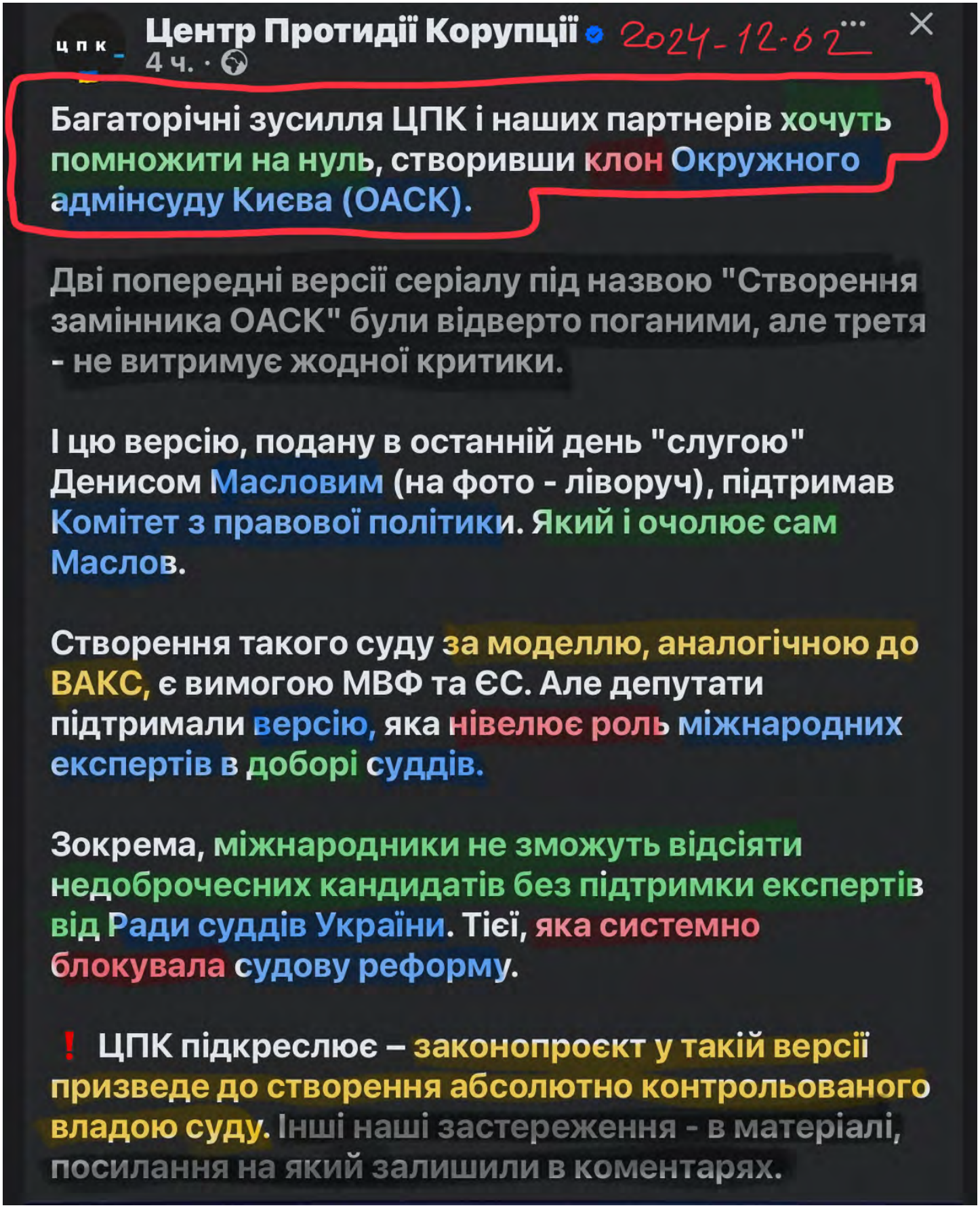

***

№ 392-1

Це найбільша «одноразова» афера цього 2024 року, що я бачив. Забігаючи наперед відразу скажу, що я думаю про

все це – це про 1) «распіліть і свалiть» + 2) «а це на вибори, вдруг виграєм»

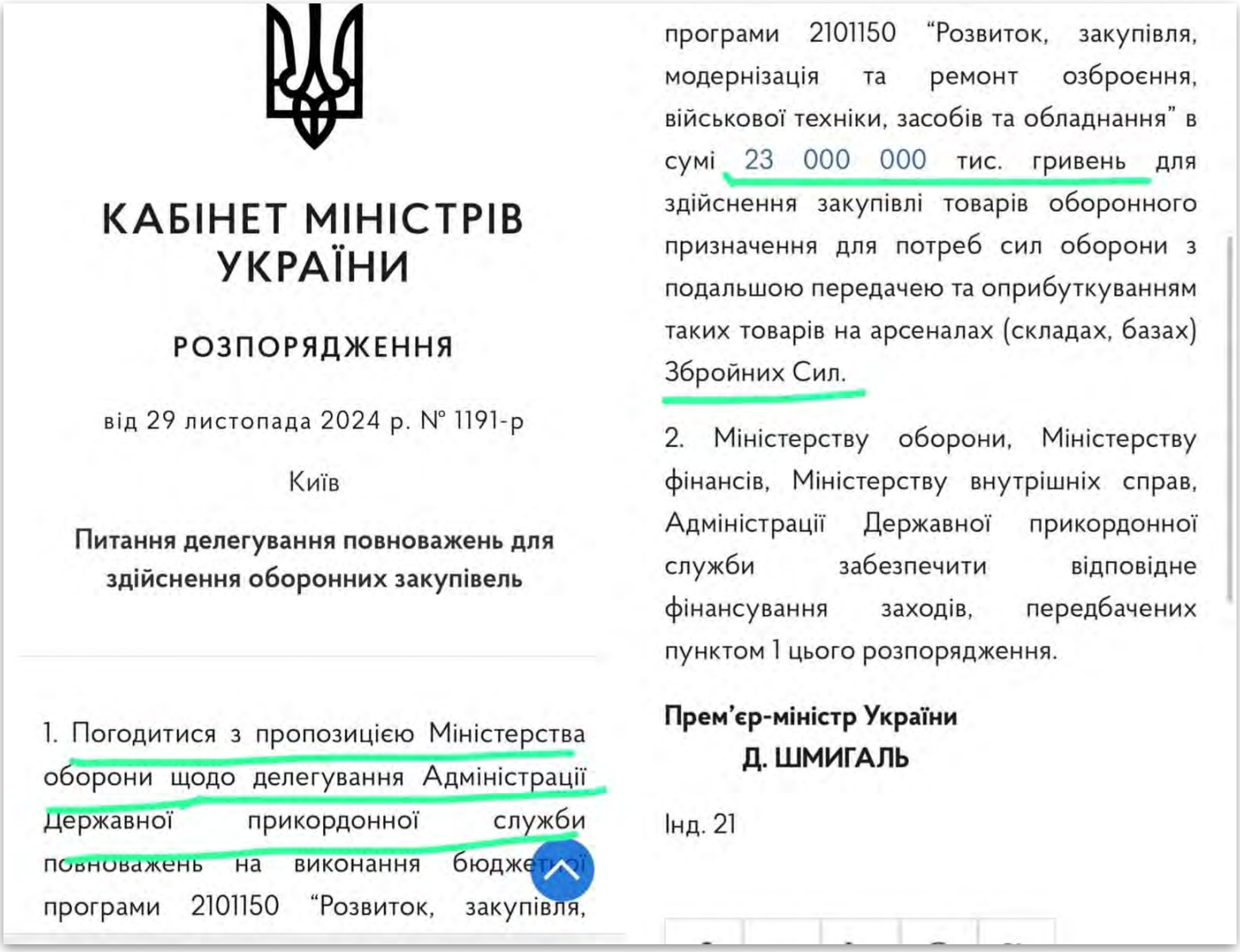

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 29 листопада 2024 р. № 1191-р

Київ

Питання делегування повноважень для здійснення оборонних закупівель

1. Погодитися з пропозицією Міністерства оборони щодо делегування Адміністрації Державної прикордонної служби повноважень на виконання бюджетної програми 2101150 "Розвиток, закупівля, модернізація та ремонт озброєння, військової техніки, засобів та обладнання" в сумі 23 000 000 тис. гривень для здійснення закупівлі товарів оборонного призначення для потреб сил оборони з подальшою передачею та оприбуткуванням таких товарів на арсеналах (складах, базах) Збройних Сил.

2. Міністерству оборони, Міністерству фінансів, Міністерству внутрішніх справ, Адміністрації Державної прикордонної служби забезпечити відповідне фінансування заходів, передбачених пунктом 1 цього розпорядження.

Прем'єр-міністр України
Д. ШМИГАЛЬ

Інд. 21

2024-12-02

Ніколов

Отже …23 мільярди гривень одним махом хочуть вивести на закордонну «прокладку» зі 100 % оплатою наперед за зброю, яку ніхто не бачив

Мало того, що її ціна завищена, тут є ризик просто більше ніколи не побачити цієї купи мільярдів.

— А потім довго і плачевно ходити по іноземним судам просити назад на пропітаніє та продовжувати і продовжити вже давно прострочені контракти.

— Як власне і роблять міноборонівці ***Умєрова*** по контрактам ***Резнікова***.

Посилання

Дуже багато про це сьогодні розповів збройний експерт Сергій ***Згурець*** (***відео в каментах, раджу***).

Основні тези такі

1)

Днями до Державної прикордонної служби зайшла к!омерційна пропозиція від польської фірми Х (не будемо давати її назву,*/щоб/Иухеи/ие/взиав/через/кого/бабки/крадем*, бо вдруг СБУ пришиє державну зраду за розкриття чутливої інформації про те через кого бабки крадем).

Поляки запропонували прикордонникам купу снарядів, мін і боєприпасів для реактивної артилерії. Хоча у прикордонників навіть немає такої купи зброї, щоб розстріляти таку купу бк. А у поляків немає ніякого свого виробництва. Це чисті «купи-продай» до того з уже зашквареною репутацією через зрив поставки саме Україні під час війни (про це далі).

26 листопада про це керівник прикордонників поінформував міністра Умєрова. Мовляв, є пропозиція – нада брать.

2)

І в цьому місці в Міноборони мав спрацювати рефлекс – віддати питання на опрацювання власній «Агенції оборонних закупівель». Вона взагалі існує саме для того, щоб купувати зброю у великих обсягах, віджимати ціну вниз,

перевіряти з ким мають справу – з проходимцями чи чесною пропозицією наявної зброї. Ну і потім передавати її для ЗСУ.

А там би могли розповісти про вже наявний досвід співпраці з цими поляками. Про те як «АОЗ» Пікузо у 2023 році уклав угоду з цим Х на поставку снарядів на 3 мільярди гривень. Але після цього поляки почали танцювати. Мовляв, у нас там різні частини снарядів робляться в інших країнах. І там щось не те з підривниками снарядів, тому давайте їх замінимо на інші, і при цьому навіть не скажемо на які саме.

3)

Тоді українські закупівельники прифігіли, почали розмови з нашими військовими чи можна так. А потім ще й Пікузо замінили на Безрукову, і ці поляки зрештою через три місяці торгівлі єбалом просто повідомили, що відмовляються від поставки. Слава богу, що цим жулікам тоді взагалі не заплатили авансу, тому збитків не було. Просто **деякий час ми марно розраховували на 25 тисяч снарядів, чого достатньо на пару тижнів війни**.

4)

Очевидно, що зараз у ***Безрукової*** поляків чекав би особливо пристрастний прийом. І фоточки ящика зі снарядами хрін зна де – вони б не віддєлались. Тому вони цього разу своєї пропозиції «АОЗу» і не надсилали взагалі. А знайшли прикордонників, які ніколи не мали справу з історіями такого масштабу.

5)

Але ***Умєров*** **здійснив рівно протилежне**. ***Міноборони*** власноруч звернулось до ***Кабміну*** з проханням забрати у власної «Агенції» 23 мільярди гривень і віддати їх прикордонникам. Щоб вони вже і уклали угоду з поляками.

> — У мене немає, як і у всіх нас тут, жодної можливості перевірити чи привезуть поляки ті снаряди і міни хоч колись. Машини часу не існує. Але з огляду на масштаб історії – навіть не хочу перевіряти.

Бо гроші у «АОЗ» забирають з вже запланованих(!) і опрацьованих(!!) проектів. І вимогою поляків є 100% передплати не тільки по тому, що вони нібито можуть привезти відразу. Але і по тому, що тільки будуть робити на чужих заводах у 2025 році. З тими, з якими ще треба буде домовлятись.

Ще раз.

100% авансу не вимагали навіть укроборонпромівські виробники мін, які зрештою зробили шо попало. Там хоч 75% грошей забрали тільки. Та й

знаходяться в Україні. Тобто тут ми хоча б знайдемо кінці. А з поляків що? Багато ***Умєров*** забрав з ***резніковських постачальників*** прострочки? Не хоче поділитись цією дуже інтірєсною цифірькою?

6)

Я чому кажу тут саме про ***Умєрова***, бо саме старий департамент ***Міноборони*** продовжує вести старі контракти приблизно на 400 млрд грн. Їх не віддали ніякому «АОЗу».

7)

Отже підіб'єм бабки:

> **— ради виводу 23 мільярдів гривень на сумнівних поляків Умєров попросив забрать гроші з власної «Агенції оборонних закупівель», створеної саме для відсікання сумнівних постачальників.**

І на це очевидно є згода Офісу президента.

Бо повірити в те, що *Шмигаль* просто погодився з "горизонтальною" *афєру Умєрова-Дейнеко* розміром аж в 23 мільярди гривень - я не зможу ніколи.

У нас влада зараз влаштована так, що це Кабмін виконує вказівки Банкової.

А не очолює виконавчу владу країни.

***

№ 392-2

Ми на межі великого скандалу: Згурець про закупівлю озброєння для ЗСУ через ДПСУ

Сергій Згурець, український журналіст, військовий експерт

2024-1-02

Ірена Моляр

Директор інформаційно-консалтингової компанії Defense Express Сергій ***Згурець*** зауважив, що

Кабмін 29 листопада видав розпорядження про надання ДПСУ 23 млрд грн на закупівлю боєприпасів для ЗСУ в обхід Агенції оборонних закупівель МОУ

Про це він розповів в етері ***Еспресо***.

Сергій ***Згурець*** наголосив, що ЗСУ не отримують необхідних дефіцитних боєприпасів, а влада вкрай ***«нераціонально»*** використовує державні кошти на посилення обороноздатності.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 29 листопада 2024 р. № 1191-р

Київ

Питання делегування повноважень для здійснення оборонних закупівель

1. Погодитися з пропозицією Міністерства оборони щодо делегування Адміністрації Державної прикордонної служби повноважень на виконання бюджетної програми 2101150 "Розвиток, закупівля, модернізація та ремонт озброєння, військової техніки, засобів та обладнання" в сумі 23 000 000 тис. гривень для здійснення закупівлі товарів оборонного призначення для потреб сил оборони з подальшою передачею та оприбуткуванням таких товарів на арсеналах (складах, базах) Збройних Сил.

2. Міністерству оборони, Міністерству фінансів, Міністерству внутрішніх справ, Адміністрації Державної прикордонної служби забезпечити відповідне фінансування заходів, передбачених пунктом 1 цього розпорядження.

Прем'єр-міністр України **Д. ШМИГАЛЬ**

Інд. 21

"Принаймні такий попередній висновок можна зробити на тлі появи вкрай дивного *розпорядження №1191-р* за підписом прем'єр-міністра України Дениса Шмигаля від 29 листопада 2024 року", – каже він.

У розпорядженні йдеться про те, що за згодою Міноборони України Адміністрації Державної прикордонної служби делеговані повноваження на виконання бюджетної програми 2101150 "Розвиток, закупівля, модернізація та ремонт озброєння, військової техніки, засобів та обладнання" в сумі 23 млрд грн для здійснення закупівлі товарів оборонного призначення для потреб Сил оборони. Йдеться про боєприпаси низки дефіцитних номенклатур.

"Ми впродовж декількох днів вивчаємо цю історію. Таке враження, що ми на межі великого скандалу з можливістю закупівлі озброєння для ЗСУ через Державну прикордонну службу. Тому що йдеться про 23 млрд грн, які мають бути скеровані до ДПСУ, щоб начебто закупити боєприпаси для передачі ЗСУ. Я говорю, що це скандальні речі, бо з огляду на законодавство ми не можемо говорити про обсяги цього контракту чи контрактів, хто їх буде виконувати. Але спробую сказати "езоповою мовою".

Це розпорядження Кабміну з'явилося 29 листопада, буквально через два дні після того, як керівник ДПСУ 27 листопада отримав пропозицію від однієї посередницької фірми, що можна закупити ці боєприпаси через ДПСУ, а потім передати їх ЗСУ", - прокоментував Сергій Згурець.

Експерт додав, що він викладає лише основні застереження щодо цієї оборудки, перед цим провівши розмови з низкою фахівців, обізнаних з її деталями, а також "з огляду на обмеження в умовах війни щодо розголошення детальної інформації про збройові контракти чи наміри".

Посилання

Стартом цієї оборудки став лист, який

1) — голова Державної прикордонної служби України генерал Сергій ***Дейнеко*** скерував на ім'я міністра оборони, інших силових міністрів з їхнім інформуванням про те, що на адресу адміністрації ДПСУ надійшли комерційні пропозиції від однієї посередницької компанії щодо можливості постачання боєприпасів до реактивної та ствольної артилерії.

Після цього листа через два дні

2) —.з'явилося ***рішення Кабміну*** про виділення коштів на ці потенційні закупівлі у великих обсягах у відповідь на ці комерційні пропозиції від польської фірми-посередника. І Міністерство оборони дало на це згоду.

"Всупереч створеній закупівельній інфраструктурі Міністерства оборони України, яка вже ефективно працює, викликає подив бажання передати відповідні повноваження із закупівлі боєприпасів до ДПСУ, яка ніколи не здійснювала закупівлі боєприпасів в таких обсягах та в якої відсутні відповідні фахівці та компетенції для проведення інспекції наявних боєприпасів та аналізу виробничих спроможностей", – зауважив ***Згурець***.

Чому отримана пропозиція є сумнівною

На переконання директора Defense Express, з огляду на викладене, виникають питання, які потребують відповідей – щонайменше на рівні органів контролю, які супроводжують цей процес.

1. Міністерство оборони України й міністр оборони Рустем Умеров неодноразово говорили про важливість закупівель зброї саме через Агенцію оборонних закупівель.

Агенція оборонних закупівель таких унікальних пропозицій, як керівництво ДПСУ, не отримувала. Бо агенція, щонайменше на рівні заяв її керівництва, аби мінімізувати ризики та витрати, орієнтована на контрактування озброєнь та боєприпасів у безпосередніх виробників, чи хоча б в офіційних представників. Але пропозиції від польської фірми, яка не потрапляє у дві ці категорії постачальників, влаштували усіх і так швидко. Проте в обхід агенції.

2. У комерційній пропозиції від польської фірми-посередника йдеться про п'ять номенклатур боєприпасів.

Причому йдеться саме про нові вироби й постачання у досить обмежені терміни. Від 120-міліметрових мін до мінометів, реактивних снарядів до РСЗВ і вкрай дефіцитних артснарядів радянського стандарту у 122 мм та 152 мм. Обсяги постачання цієї нової продукції начебто виробництва 2024-2025 років є такими високими, як повне річне виробництво снарядів великого збройового заводу. Але варто пам'ятати, що всі європейські чи східноєвропейські виробники цієї номенклатури вже повністю завантажені замовленнями на наступний рік і додаткового виробити такий додатковий обсяг продукції фізично не в змозі.

3. Запропоновані від польського посередника ціни є більшим за певними номенклатурами, ніж ті що закуповувались Україною до цього часу.

Звісно, в умовах тотального дефіциту та високого попиту вкрай важко говорити про ринкові ціни. Проте дивною є вимога здійснення попередньої оплати у 100 % - не тільки для наявних боєприпасів, але навіть для тих, які планується поставити у 2025 році з виробництва. Така попередня оплата є аномально великою й одразу 100% передоплати відразу після підписання контракту, м’яко кажучи, не є типовою практикою закупівель. Зазвичай до моменту навіть попередньої оплати у 10% проходять кілька етапів передконтрактної роботи (встановлюється виробник, проводиться технічна інспекція виробничих потужностей підприємства, підтверджується наявність товару на складі у продавця тощо). Таку комерційну пропозицію від польської компанії Агенція оборонних закупівель навіть не розглядала б як щось таке, що заслуговує

на увагу. Особливо в умовах, коли ігнорується здійснення вчасних оплат для вітчизняних виробників зброї, що блокує розвиток власної "оборонки".

"Ми дивилися на ціни цих боєприпасів, які на 5% або щонайменше 8% вищі, ніж середньоринкові, звісно, якщо взагалі можна говорити про середньоринкові ціни в таких умовах. Але це все здійснюється в обхід Міністерства оборони, в якому є Агенція оборонних закупівель, а створювалася вона для того, аби укладати контракти з постачальниками, мінімізувати витрати, контролювати наявність цих боєприпасів на складах виробників або у посередників. Однак це робиться в обхід Агенції закупівель на підставі лише одного листа від керівника ДПСУ", - зауважив військовий експерт.

4. Польська компанія-посередник не є новою у збройовому середовищі. Вона, як мені пояснювали, вже має невиконані контракти перед Міноборони у постачанні нових боєприпасів – чи точніше, скасовані через форс-мажорні обставини.

Разом з тим, за попередніми даними, понад третина бюджету прикордонників на закупівлю озброєння і військової техніки для власних потреб з початку повномасштабного вторгнення припадає саме на поставки через цю польську компанію. Частка польської компанії в постачаннях до ПС може, звісно, бути поясненням такої безмежної довіри, але таке пояснення також може бути кваліфіковано в рамках Кримінального кодексу України. Щодо нових поставок, то ДПСУ ніколи не здійснювала закупівель боєприпасів в таких обсягах, як пропонується зараз, і в якої відсутні відповідні фахівці та компетенції для проведення інспекції наявних боєприпасів та аналізу виробничих спроможностей. До речі, польська компанія навіть не вказала походження товару.

5. Загальні обсяги постачань боєприпасів від польської компанії, поставки від якої керівництво ДПСУ визначає як особливо важливі для складових Сил оборони України, приблизно уп'ятеро більші, ніж 23 мільярди гривень, які вже зафіксовані в урядовому рішенні, яке підписав прем'єр-міністр. Що означає, що до цієї історії планувалось чи планується фінансове продовження.

"Після того, як будуть перераховані перші транші на підставі цього «дивного» урядового рішення, не кажіть, що не попереджали про ризики такої оборудки - набагато масштабніші за своїми негативними наслідками, аніж ті, що вже є з контрактами на постачання мін через компанію "Альфа".

І не треба цього разу чекати форс-мажору. Бо він уже є, – додав Згурець.

– Думаю, це розпорядження Кабміну потребує дуже великої уваги з боку експертного середовища, розуміючи всі ризики розголошення інформації, що стосуються цих контрактів.

Але повторюсь, є досить серйозні сумніви у можливості виконання цього контракту й використання державних коштів, які «начебто» будуть скеровані на боєприпаси. Ми до цієї теми будемо повертатися в межах можливостей нашого законодавства, також має бути публічний розголос цієї історії", - резюмував ***Згурець***.

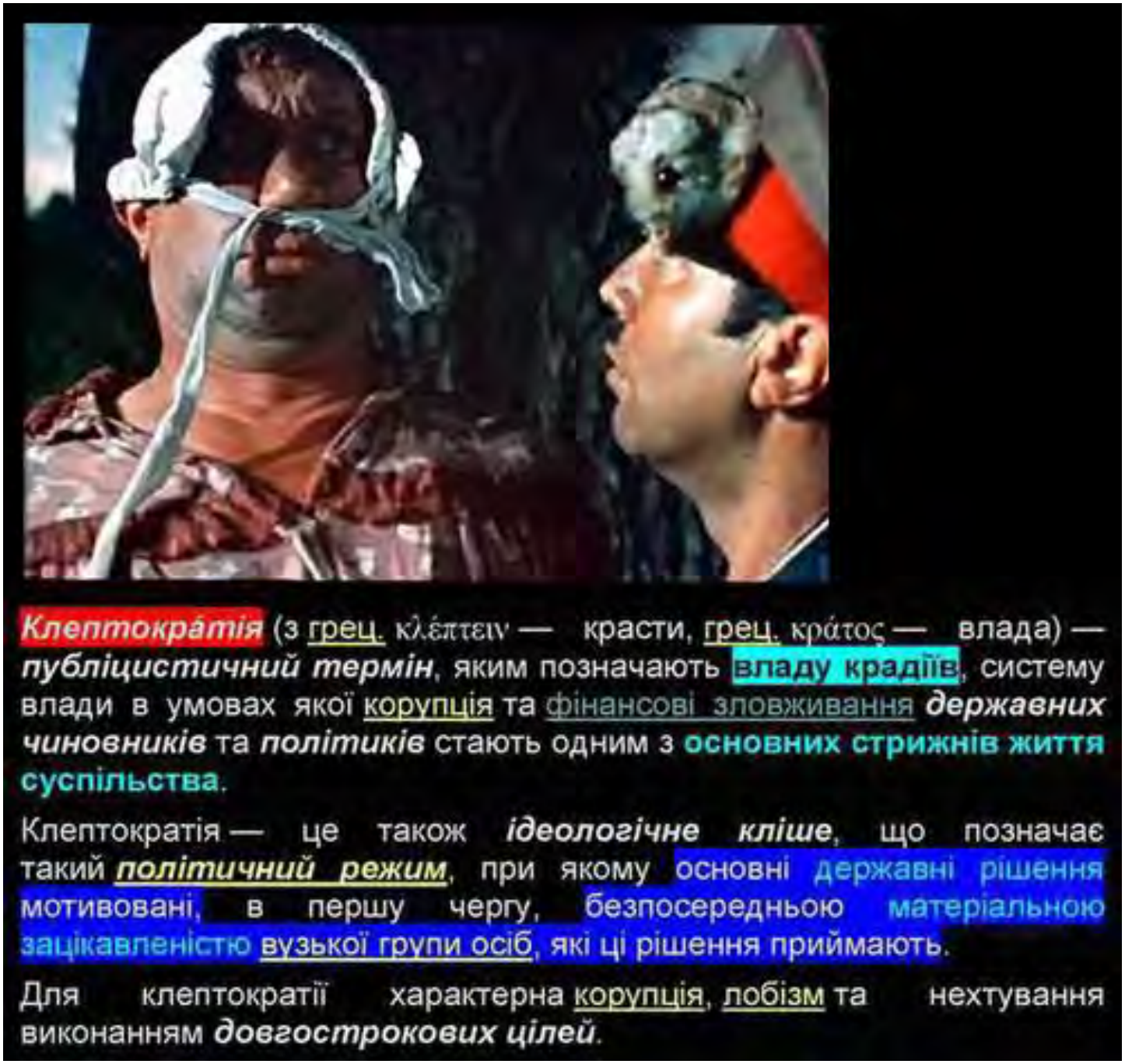

***

№ 393

Як посадовці часів Януковича погодили масштабний «розпродаж» військової техніки і хто з них досі при владі?

2024-12-02

«Схеми»

Все почалося ще 2011-го року. Тодішній міністр оборони Михайло ***Єжель*** подав на ***Кабмін*** **перелік техніки для продажу на сотнях сторінок «у зв'язку із скороченням військових частин».**

Тут були:

(1) винищувачі МіГ-29, Су-24 і Су-25;

(2) гвинтокрили Мі-8;

(3) гаубиці «Акація» і «Гвоздика»;

(4) сотні танків Т-80, Т-72 і Т-64;

(5) два стратегічні бомбардувальники Ту-95МС.

«Обговорення з громадськістю не потребує», – зазначав у поданні ***Єжель***.

Від ***Мін'юсту*** погодила висновок про підтримку продажу військового майна виконувачка обов'язків міністра Інна ***Ємельянова***.

У документі за її підписом зазначено – «не виявлено корупціогенних факторів».

Хоча ***Ємельянова*** потрапила під люстрацію після Революції Гідності

– у 2019-му указом Володимира ***Зеленського*** вона стала членкинею ***Комісії з правової реформи при президентові України***.

Від ***Міністерства економіки*** погодив продаж військового майна Валерій ***Мунтіян***, як ***керівник комісії з реорганізації***.

— ***Мунтіян***, після Революції Гідності опинився у Москві, а у 2015 році, як з'ясували «Схеми», отримав російський паспорт.

Погодив дозвіл на продаж військового майна і Віктор ***Балога***, як ***міністр з питань надзвичайних ситуацій*** України.

— Сьогодні Віктор ***Балога*** – народний депутат із Закарпаття, позафракційний.

Остаточно рішення про дозвіл на продаж літаків було проголосоване на уряді Миколи ***Азарова***.

Справа щодо перевищення службових повноважень за включення, зокрема, двох бомбардувальників до списку військового майна на продаж розслідувалась з 2015-го року, але нині цей процес зупинений.

— Бо розшукують підозрюваного – це колишній міністр оборони Михайло ***Єжель***. Після Революції Гідності він осів у ***Білорусі***.

Минуло майже десятиріччя, але у справі досі немає вироків. А на літаки та двигуни досі накладений арешт, стверджують в прокуратурі. Їх поки так і не змогли повернути державі.

Вивчаючи питання втрати Україною стратегічної авіації, журналістам також вдалося ідентифікувати колишні українські літаки, які 25 років тому передали в РФ за газові борги – і тепер Росія використовує як бойові.

Детально про це – у новому розслідуванні Serhii Andrushko Kira Tolstyakova за посиланням в коментарях

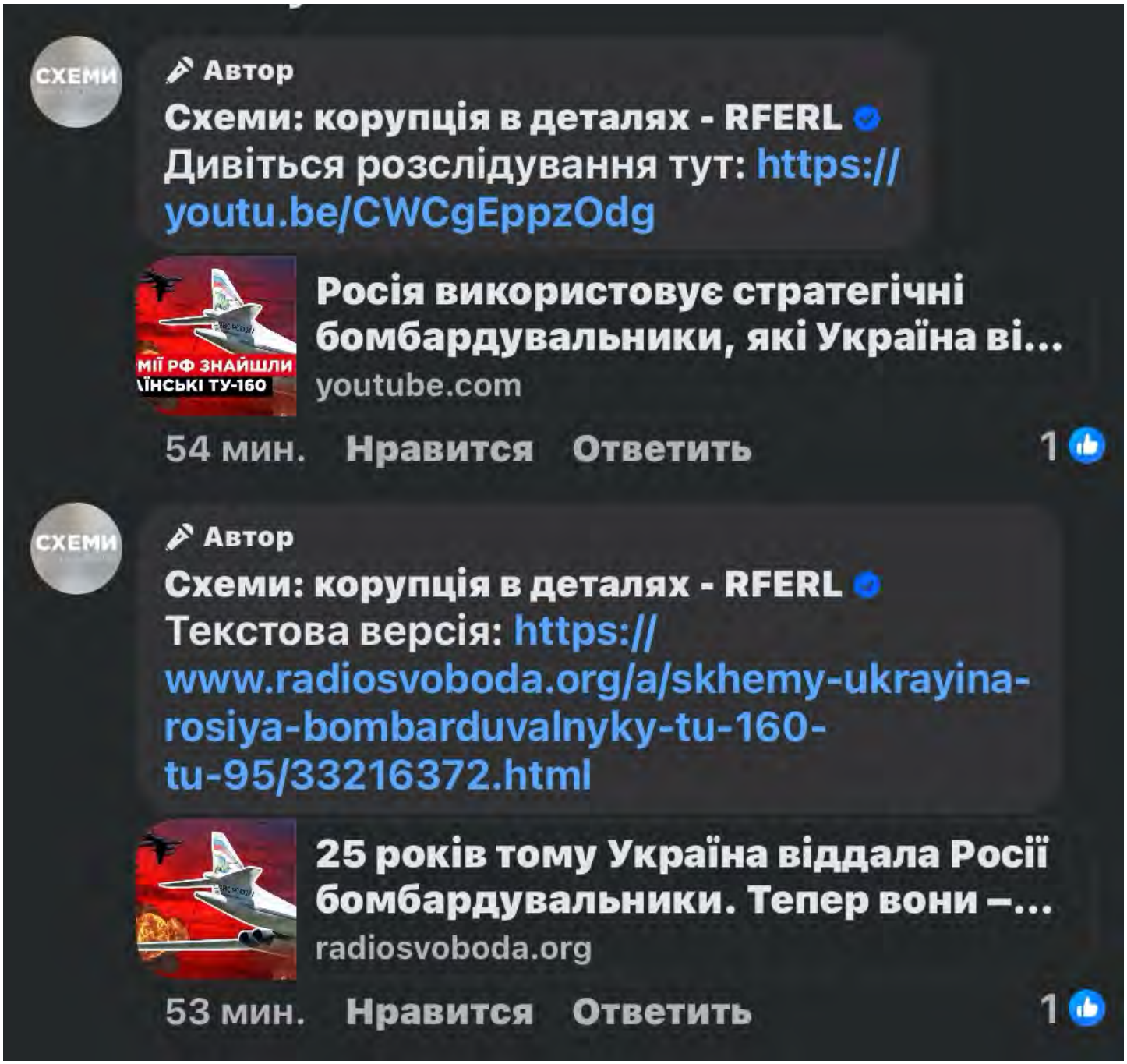

***

№ 394

Юрій Ніколов 2024-12-03
22 мин. ·

Посли G7 живо цікавились у українських журналістів ситуацією. Ця зустріч відбулася вчора саме у той момент коли стало відомо про намір влади протягнути закон про 8 років тюрми для журналістів і наших джерел. Мені здається Офісу президента було дуже складно підібрати кращу ілюстрацію для опису «білорусизації» України. Щоб донори нашої демократії прям взагалі перестали сумніватися у малоросійській траєкторії юридично-силового крила в команді Зеленського, яку зазвичай асоціюють з Татаровим і Портновим.

G7AmbReformUA
@G7AmbReformUA

Читати

G7 Ambs had a valuable exchange with 🇺🇦independent journalists on the current media landscape. Press freedom and pluralism are crucial for strengthening democracy, supporting political debate, and advancing Ukraine's Euro-Atlantic path.

Перекласти пост

***

№ 395

Не знаю як ви, а я вже втомився від аферистів, що видають себе за громадських активістів...

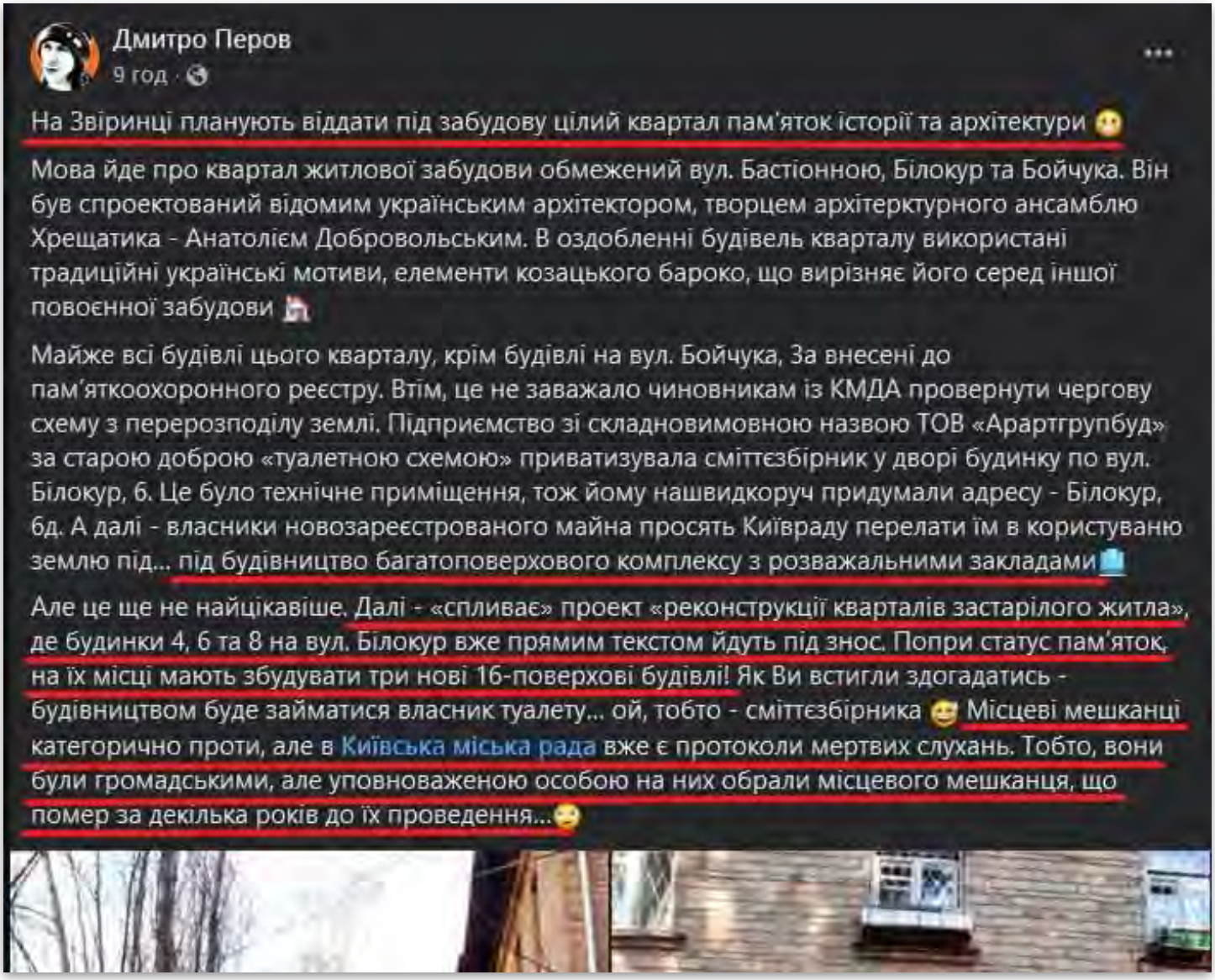

2024-12-02

Могильний

Давайте на конкретному прикладі продемонструю, як розпіарений "активіст та пам'яткоохоронець" Дмитро Перов своєю брехнею відверто працює в інтересах корупціонерів із КМДА та забудовника-відморозка.

Сьогодні він виклав допис: "На Звіринці планують віддати під забудову цілий квартал пам'яток історії та архітектури".

Там Перов стверджує наступне.

1) "просять Київраду передати їм в користування землю під… під будівництво багатоповерхового комплексу з розважальними закладами".

2) "Далі - «спливає» проект «реконструкції кварталів застарілого житла», де будинки 4, 6 та 8 на вул. Білокур вже прямим текстом йдуть під знос. Попри статус пам'яток, на їх місці мають збудувати три нові 16-поверхові будівлі!"

3) "Місцеві мешканці категорично проти, але в Київська міська рада вже є протоколи мертвих слухань. Тобто, вони були громадськими, але уповноваженою особою на них обрали місцевого мешканця, що помер за декілька років до їх проведення…"

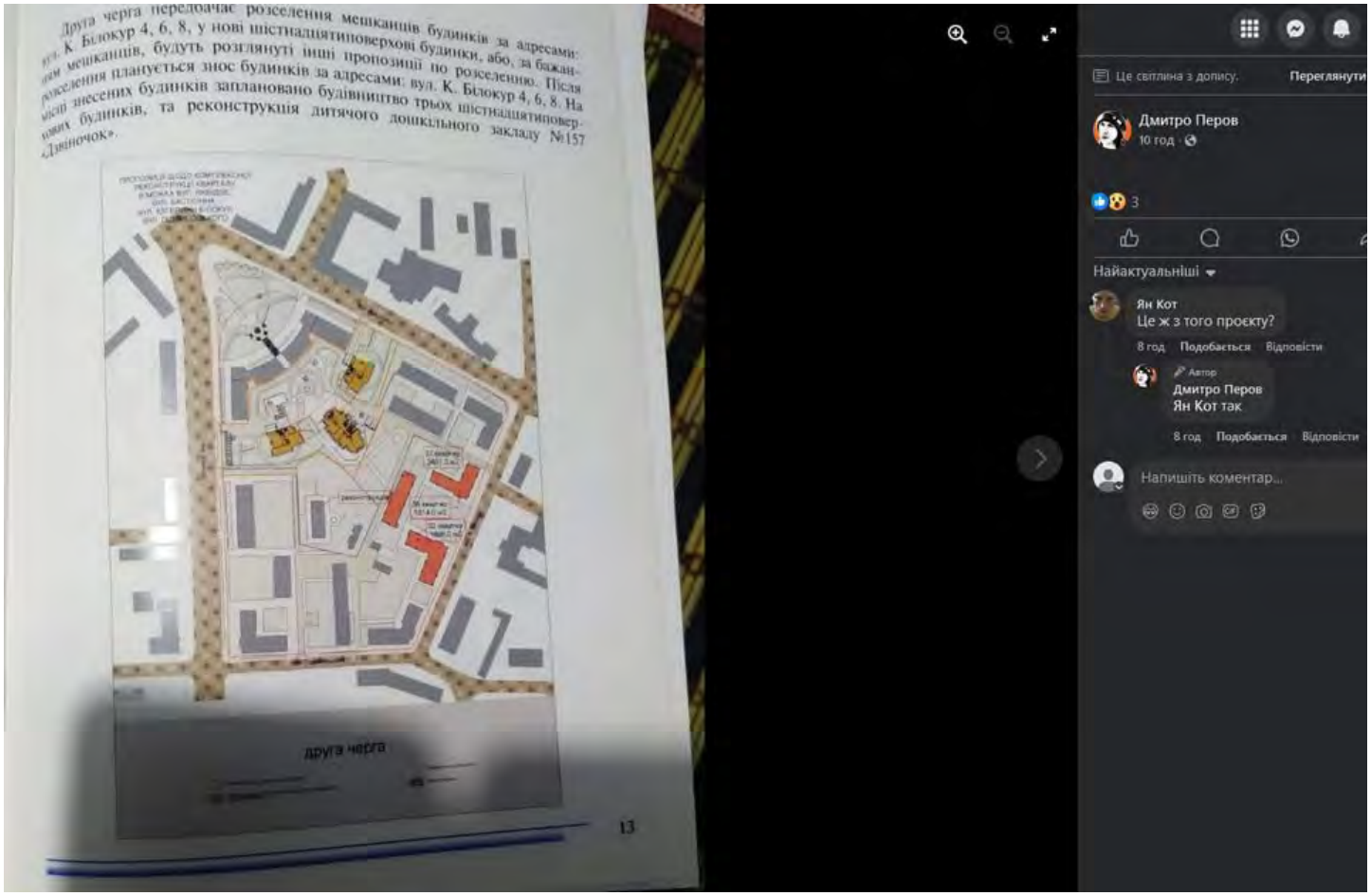

Звинувачення дуже серйозні і резонансні.

Тим більше, що Перов свої обвинувачення підкріплює фотографіями плану забудови висотками, а в коментарях надає посилання на скани тих самих протоколів громадських слухань.

Тому історію від Дмитра відразу підхоплює ряд ЗМІ.

Нюанс в тому, що в дописі Перова відповідає реальності лише місце подій.

А от заяви про передачу землі під будівництво багатоповерхового комплексу, знесення трьох пам'яток і будівництво на їх місці 16-типоверхівки та наявність протоколів про громадські слухання з цього приводу - банальна БРЕХНЯ.

Найцікавіше те, що там справді планується НЕзаконне землевідведення.

І про це давно відомо

- ***Гром рада*** при КМДА під керівництвом Геннадій ***Кривошея*** займається відповідним проектом рішення Київради ще з кінця серпня 2024. Хоча, особисто мені не подобається, як займається...

Але (ВАЖЛИВО!) дипломований юрист-відмінник Перов у своєму дописі не написав про жодне дійсно існуюче порушення законодавства в цій історії.

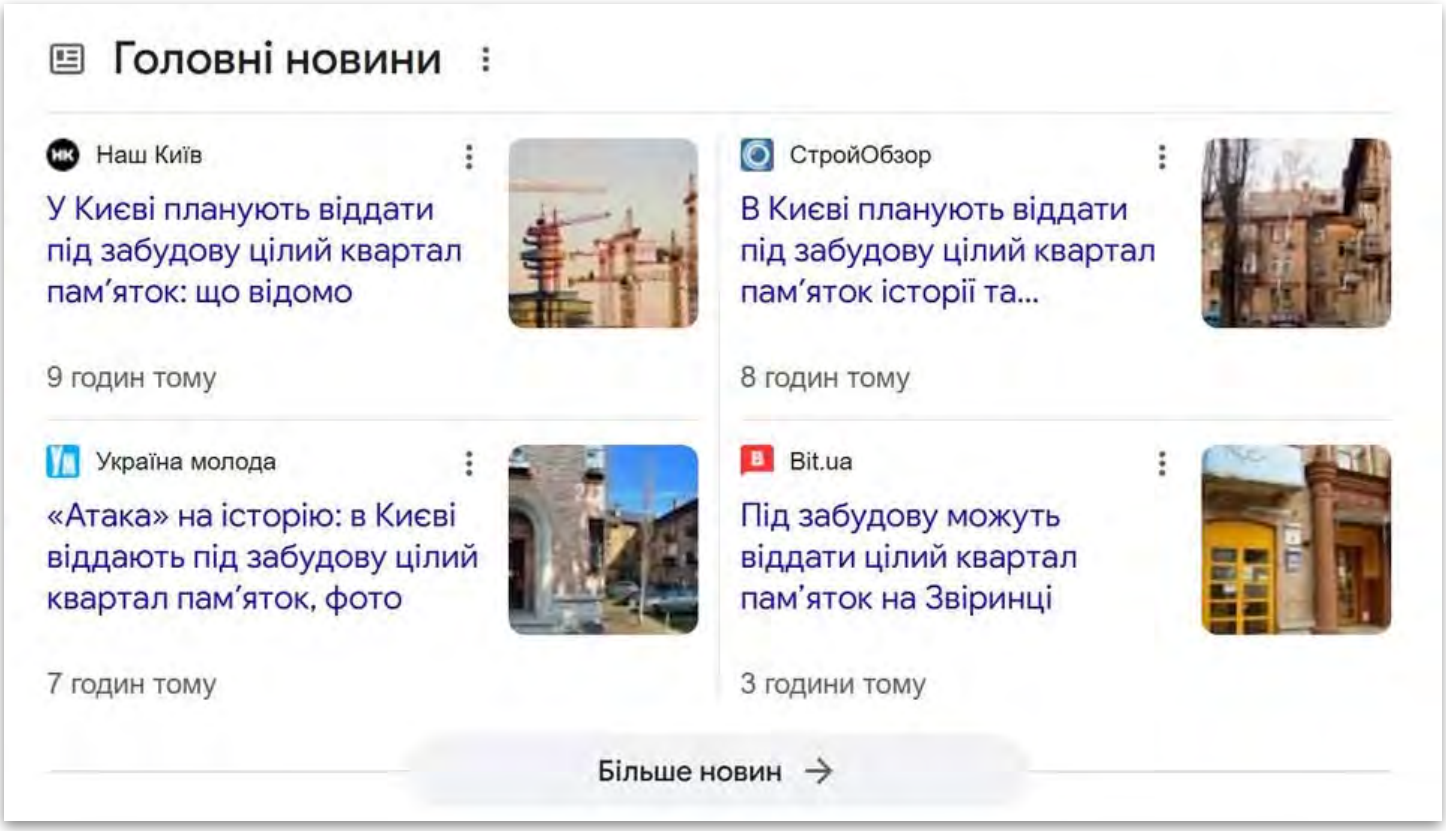

Тобто,

— є завідомо незаконний проект рішення Київради, але юрист Перов навіть не згадує про існуючи порушення, а розганяє казки про неіснуючі вигадані ним порушення.

Ви можете запитати у будь-якого досвідченого антизабудовного активіста, про що це може свідчити.

Отримаєте відповідь, що існує три варіанти.

вул. Білокур Катерини, 6-Д у Печерському районі м. Києва (категорія земель – землі житлової та громадської забудови, код виду цільового призначення – 02.10, заява ДЦ від 12 серпня 2024 року № 82174-008876613-031-03, справа № **658344117**).

2. Передати ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АПАРТБУДГРУП», за умови виконання пункту 3 цього рішення, в оренду на 10 років земельну ділянку площею 0,1479 га (кадастровий номер 8000000000:82:115:0007) для експлуатації та обслуговування будівлі (код виду цільового призначення – 02.10 для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури) на вул. Білокур Катерини, 6-Д у Печерському районі міста Києва із земель комунальної власності територіальної громади міста Києва, у зв'язку з набуттям права власності на нерухоме майно (право власності зареєстровано у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно 18 вересня 2023 року, номер відомостей про речове право 51829614).

3. ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АПАРТБУДГРУП»:

Рис1

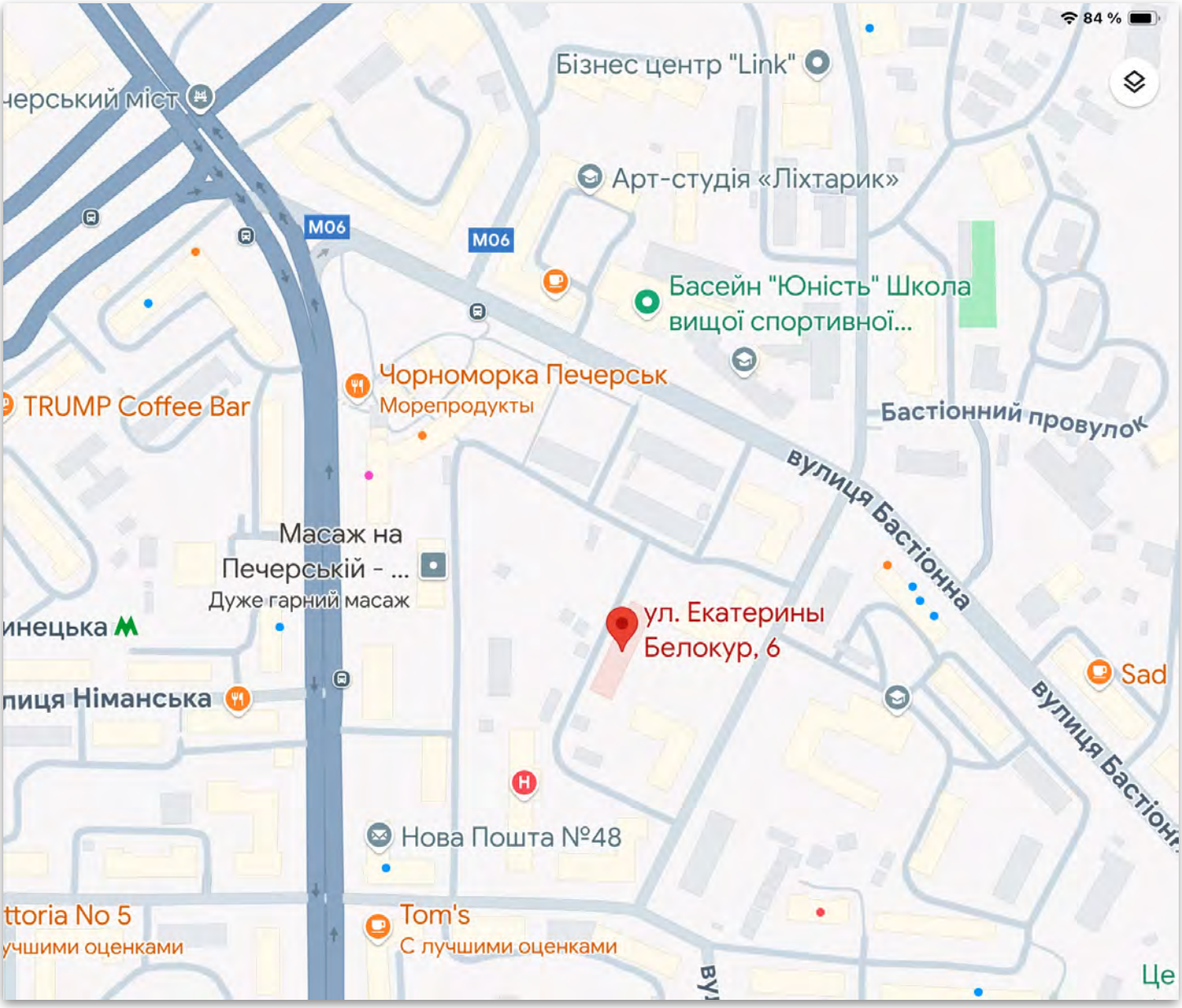

Рис2

(і) Так роблять підсадні "активісти",

що працюють на забудовників або корумпованих чиновників. Бо їх задача - вести протест хибним шляхом і дискредитувати його в очах суспільства.

(ii) Так роблять здирники, що зображають з себе активістів.

Бо їх задача - продемонструвати зацікавленим особам можливість створювати проблеми, але при цьому не засвітити реальні порушення. Бо якщо реальні порушення станут відомими, то зникає сенс відкуповуватися від фейкових "активістів".

(iii) А ще так діють люди, що роблять собі політичну кар'єру

і їх мета - за будь-яку ціну отримати згадки про себе в ЗМІ, як борця за все хороше. Вони готові своєю брехнею підігрувати забудовникам і корупціонерам-чиновникам, бо їх не цікавить подальший розвиток події із незаконною забудовою.

Хто такий Перов, вирішуйте самі. Головне в цій ситуації, що Перов активно розганяє брехню про НЕіснуючі порушення і замовчує існуючи, а це завжди грає на руку забудовника та чиновників, що його обслуговують.

Вас не дивувало, чому Перов стільки пише про якісь порушення законодавства Київрадою при землевідведеннях, але в найкращому випадку це призводить лише до перенесення розгляду питання і його підтримку депутатами?

Все тому, що Перов постійно діє, як у випадку з ділянкою на Білокур.

Як розвиваються події після його брехні, розкрученої ЗМІ?

		Категорія: землі житлової та громадської забудови		
02		Земельні ділянки житлової забудови (земельні ділянки, які використовуються для розміщення житлової забудови (житлові будинки, гуртожитки, господарські будівлі та інше); земельні ділянки, які використовуються для розміщення гаражного будівництва)		
	02.01	Для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)	1.8	02.01
	02.02	Для колективного житлового будівництва	1.9	02.02
	02.03	Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку		02.03
	02.04	Для будівництва і обслуговування будівель тимчасового проживання		02.04
	02.05	Для будівництва індивідуальних гаражів	1.8	02.05
	02.06	Для колективного гаражного будівництва	1.9	02.06
	02.07	Для іншої житлової забудови	1.13.1	02.07
	02.08	Для цілей підрозділів 02.01-02.07, 02.09-02.12 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду		02.08; 19.00
	02.09	Для будівництва і обслуговування паркінгів та автостоянок на землях житлової та громадської забудови	1.13	02.09
	02.10	Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури	1.13	02.10
	02.11	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)		16.00
	02.12	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як внутрішньоквартальні проїзди, пішохідні зони		18.00

Коли виникає суспільний резонанс, депутати починають вимагати пояснень як від чиновників КМДА, що готували проект, так і від своїх колег, що цей проект лобіюють.

Вони це роблять не тому, що не хочуть голосувати за незаконне рішення. Вони не хочуть бути лохами.

— А якщо їм підсовують незаконне рішення і приховують це, щоб не платити хабар - значить їх тримають за лохів.

І чим більше порушень законодавства - тим більший хабар хочуть депутати за натискання зеленої кнопки.

А що відбувається, якщо суспільний резонанс побудований на брехні про порушення?

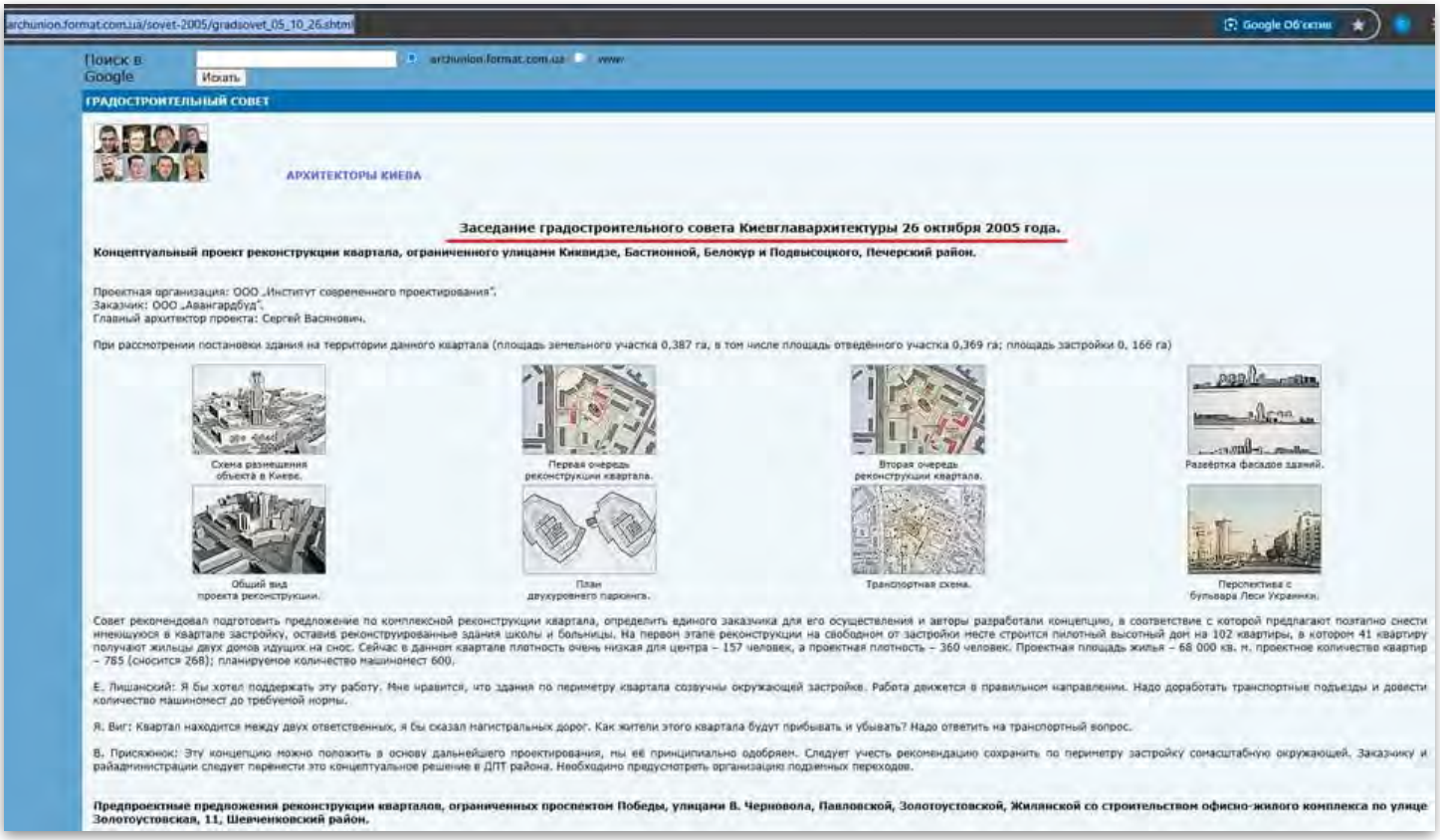

archunion.format.com.ua/sovet-2005/gradsovet_05_10_26.shtml

Поиск в Google — Искать

ГРАДОСТРОИТЕЛЬНЫЙ СОВЕТ

АРХИТЕКТОРЫ КИЕВА

Заседание градостроительного совета Киевглавархитектуры 26 октября 2005 года.

Концептуальный проект реконструкции квартала, ограниченного улицами Кикидзе, Бастионной, Белокур и Подвысоцкого, Печерский район.

Проектная организация: ООО „Институт современного проектирования".
Заказчик: ООО „Авангардбуд".
Главный архитектор проекта: Сергей Васянович.

При рассмотрении постановки здания на территории данного квартала (площадь земельного участка 0,387 га, в том числе площадь отведённого участка 0,369 га; площадь застройки 0, 166 га)

Схема размещения объекта в Киеве.

Первая очередь реконструкции квартала.

Вторая очередь реконструкции квартала.

Разверстка фасадов зданий.

Общий вид проекта реконструкции.

План двухуровневого паркинга.

Транспортная схема.

Перспектива с бульвара Леси Украинки.

Совет рекомендовал подготовить предложение по комплексной реконструкции квартала, определить единого заказчика для его осуществления и авторы разработали концепцию, в соответствие с которой предлагают поэтапно снести имеющуюся в квартале застройку, оставив реконструированные здания школы и больницы. На первом этапе реконструкции на свободном от застройки месте строится пилотный высотный дом на 102 квартиры, в котором 41 квартиру получают жильцы двух домов идущих на снос. Сейчас в данном квартале плотность очень низкая для центра – 157 человек, а проектная плотность – 360 человек. Проектная площадь жилья – 68 000 кв. м. проектное количество квартир – 785 (сносится 268); планируемое количество машиномест 600.

Е. Лишанский: Я бы хотел поддержать эту работу. Мне нравится, что здания по периметру квартала созвучны окружающей застройке. Работа движется в правильном направлении. Надо доработать транспортные подъезды и довести количество машиномест до требуемой норме.

Я. Вит: Квартал находится между двух ответственных, я бы сказал магистральных дорог. Как жители этого квартала будут прибывать и убывать? Надо ответить на транспортный вопрос.

В. Присяжнюк: Эту концепцию можно положить в основу дальнейшего проектирования, мы её принципиально одобряем. Следует учесть рекомендацию сохранить по периметру застройку сомасштабную окружающей. Заказчику и райадминистрации следует перенести это концептуальное решение в ДПТ района. Необходимо предусмотреть организацию подземных переходов.

Предпроектные предложения реконструкции кварталов, ограниченных проспектом Победы, улицами В. Черновола, Павловской, Золотоустовской, Жилянской со строительством офисно-жилого комплекса по улице Золотоустовская, 11, Шевченковский район.

Давайте на прикладі цієї ситуації і розберемо.

Перов каже і ЗМІ написали, що ділянку віддають під будівництво багатоповерхового комплексу з розважальними закладами?

Депутатам запропонують власноруч прочитати проект рішення - передають "для експлуатації та обслуговування".

Слова "будівництво", "багатоквартирного" (не багатоповерхового) і т.д. є в розшифровці цільового призначення ділянки 2.10, визначеного КЛАСИФІКАТОР ЗЕМЕЛЬ.

Передають для експлуатації, а не будівництва.

1) — Це законодавство зобов'язує повністю писати назву цільового призначення ділянки. Немає в класифікаторі цільового призначення "під експлуатацію" - всі містять слово "будівництво".

Перов, як юрист, це відмінно знає.

2) — Але ЗАВЖДИ у такий спосіб дурить читачів та не компетентних в земельному законодавстві журналістів.

Перов каже і ЗМІ написали, що планують знести три пам'ятки і навіть схему цієї забудови виклав?

Навіть у мене є ця схема забудови, але на відміну від Перова, в нормальній якості.

> **— Я її щойно скачав в інтернеті, бо знаю де шукати…**
>
> **— Взяв її зі старого сайту із матеріалами засідань Містобудівної ради. Відбулося це засідання в часи, коли Перов вчився в 3 чи 4 класі школи - 26 жовтня 2005 року.**
>
> http://archunion.format.com.ua/sovet-2005/gradsovet_05_10_26.shtml

Історія з цими скандальними намірами тривала до 2008 року.

Померла навіть не внаслідок фінансової кризи, а тому що Мінкультури наказом від 07.11.2008 № 1285/0/16-08 надало будівлям під потенційне знесення статус пам'яток.

Тобто, Перов банально підсунув антикварні наміри під виглядом актуальних.

Ну а як же протоколи громадських слухань, де покійника обрали?

Є такі протоколи. Печерськ з їх приводу давно гуде.

Але знову є нюанс.

Вони не мають жодного відношення до запланованого землевідведення чи будівництва. Це з іншої афери чинуш КМДА - зі сфери ЖКГ.

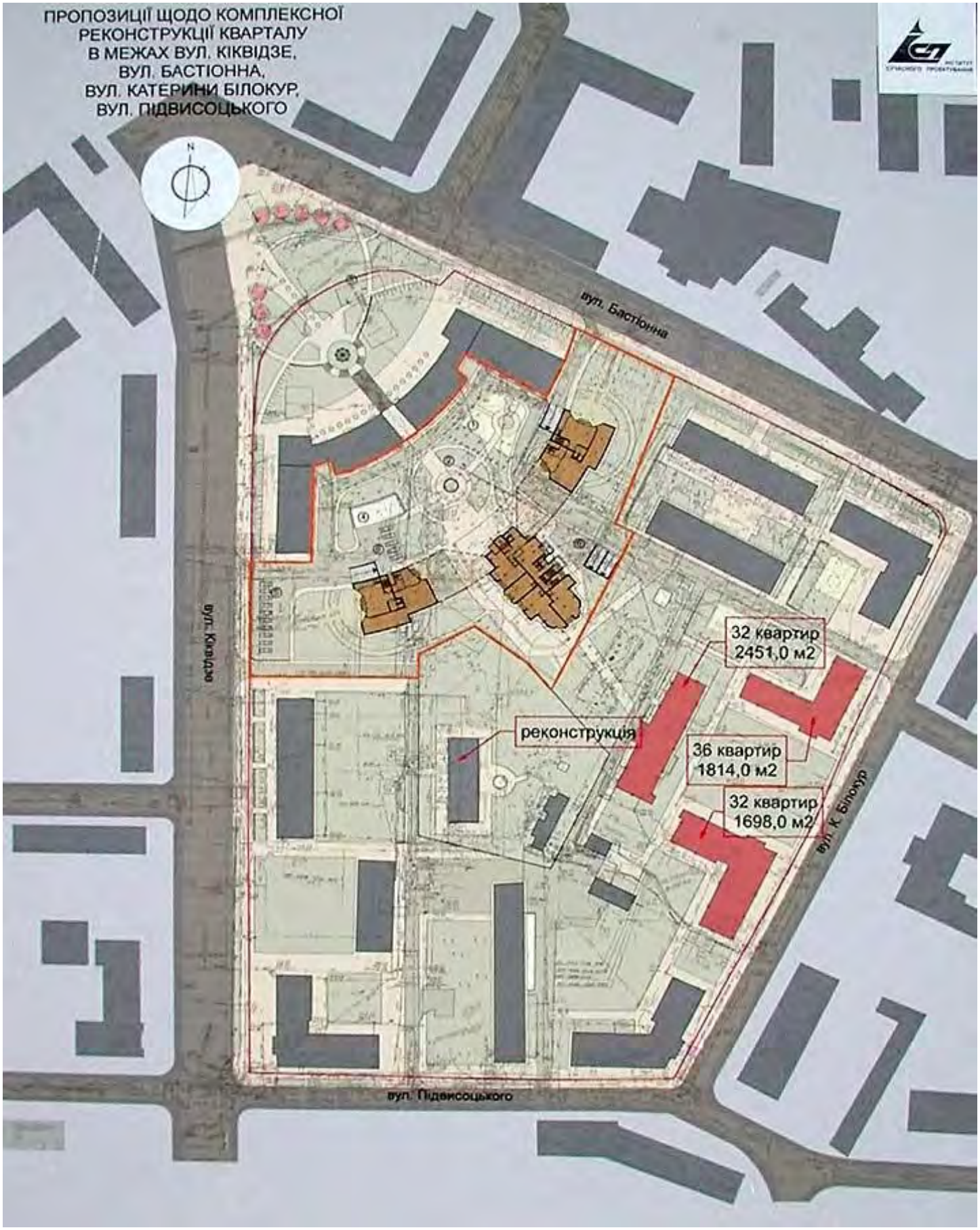

Зараз відбувається масове фальшування протоколів, щоб з комунальних управляючих компаній (ЖЕКів) передати будинки в управління близьким до нинішньої влади приватним управителям.

Просто відкрийте посилання, що сам Перов виклав, і прочитайте що він своїм читачам і ЗМІ підсовує (скріншот для зручності додаю).

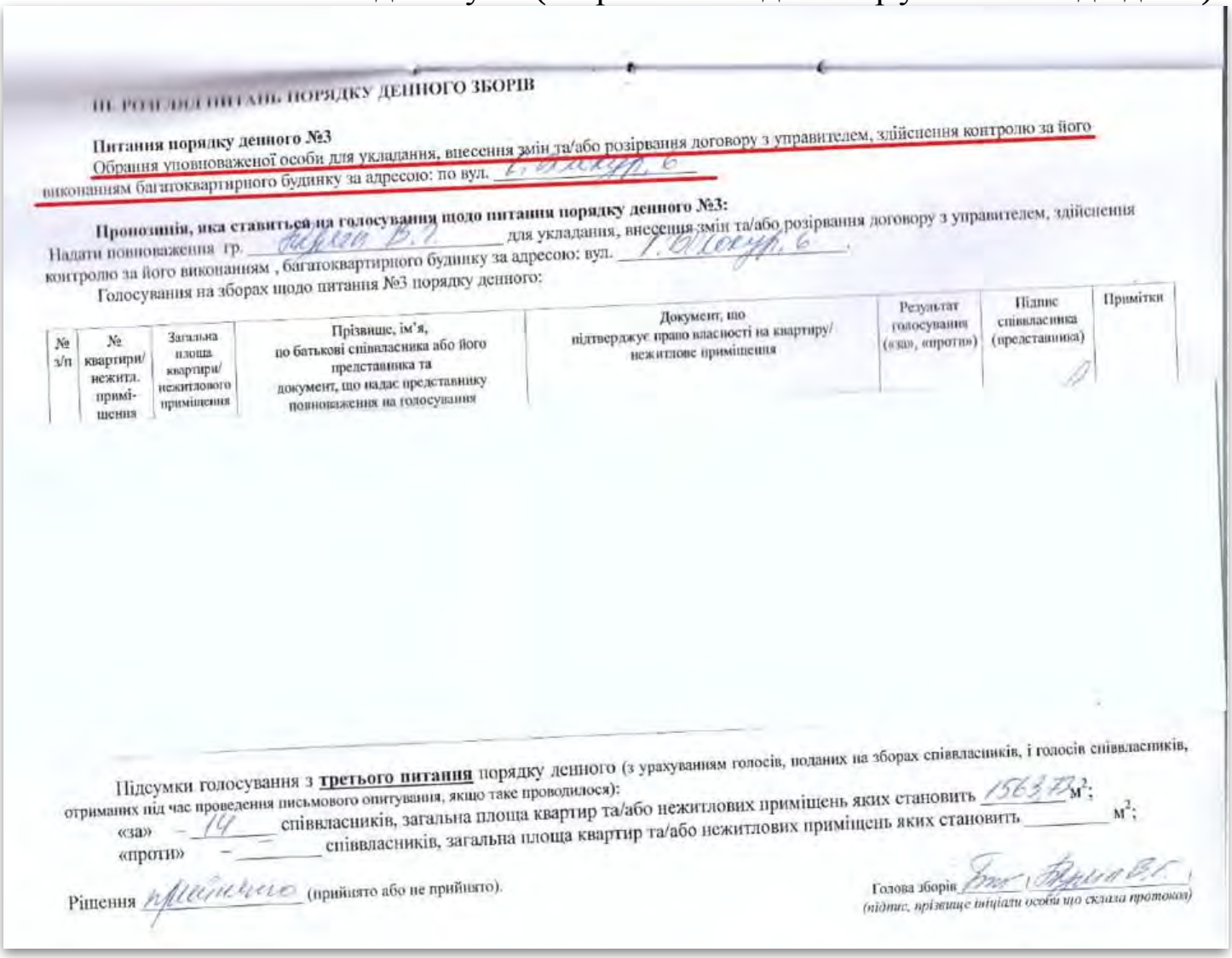

III. РОЗГЛЯД ПИТАНЬ ПОРЯДКУ ДЕННОГО ЗБОРІВ

Питання порядку денного №3

Обрання уповноваженої особи для укладання, внесення змін та/або розірвання договору з управителем, здійснення контролю за його виконанням багатоквартирного будинку за адресою: по вул. Г. Шолуд. 6

Пропозиція, яка ставиться на голосування щодо питання порядку денного №3:

Надати повноваження гр. Бурлаю В.І. для укладання, внесення змін та/або розірвання договору з управителем, здійснення контролю за його виконанням , багатоквартирного будинку за адресою: вул. Г. Шолуд. 6.

Голосування на зборах щодо питання №3 порядку денного:

№ з/п	№ квартири/ нежитл. примі-щення	Загальна площа квартири/ нежитлового приміщення	Прізвище, ім'я, по батькові співвласника або його представника та документ, що надає представнику повноваження на голосування	Документ, що підтверджує право власності на квартиру/ нежитлове приміщення	Результат голосування («за», «проти»)	Підпис співвласника (представника)	Примітки

Підсумки голосування з **третього питання** порядку денного (з урахуванням голосів, поданих на зборах співвласників, і голосів співвласників, отриманих під час проведення письмового опитування, якщо таке проводилося):

«за» – 14 співвласників, загальна площа квартир та/або нежитлових приміщень яких становить 1563,7 м²;

«проти» – _____ співвласників, загальна площа квартир та/або нежитлових приміщень яких становить _____ м²;

Рішення прийнято (прийнято або не прийнято).

Голова зборів _____ Бурлай В.І.
(підпис, прізвище, ініціали особи що склала протокол)

Ось і всі докази Перова щодо "незаконності" проекту рішення про відведення землі.

Хоча там порушень більш ніж достатньо

> **— і підробка документів, і незаконна реєстрація прав власності на неіснуючу будівлю, і саме землевідведення незаконне навіть якби там існувала фіктивна будівля.**

Але Перов для хайпу ВИГАДУЄ порушення.

І саме ця брехня про порушення - один з найсильніших козирів для забудовника і корупціонерів Кличка.

Бо елементарно її спростовуючи, вони переконують депутатів Київради, що за лохів їх тримає громадськість зі ЗМІ.

А «депутати не люблять, коли їх тримають за лохів».

І тому завдяки діям Перова, незаконні відведення землі під забудову стають ще простішими і дешевшими для будівельних відморозків.

При цьому багато активістів, на кшталт екологічного Михайло ***Погребиський***,

> — начебто і щиро за щось там виступають (на відміну від Перова), але своєю допомогою в розгоні фейків також грають в інтересах забудовників, фактично копаючи яму самим собі.

***

№ 396

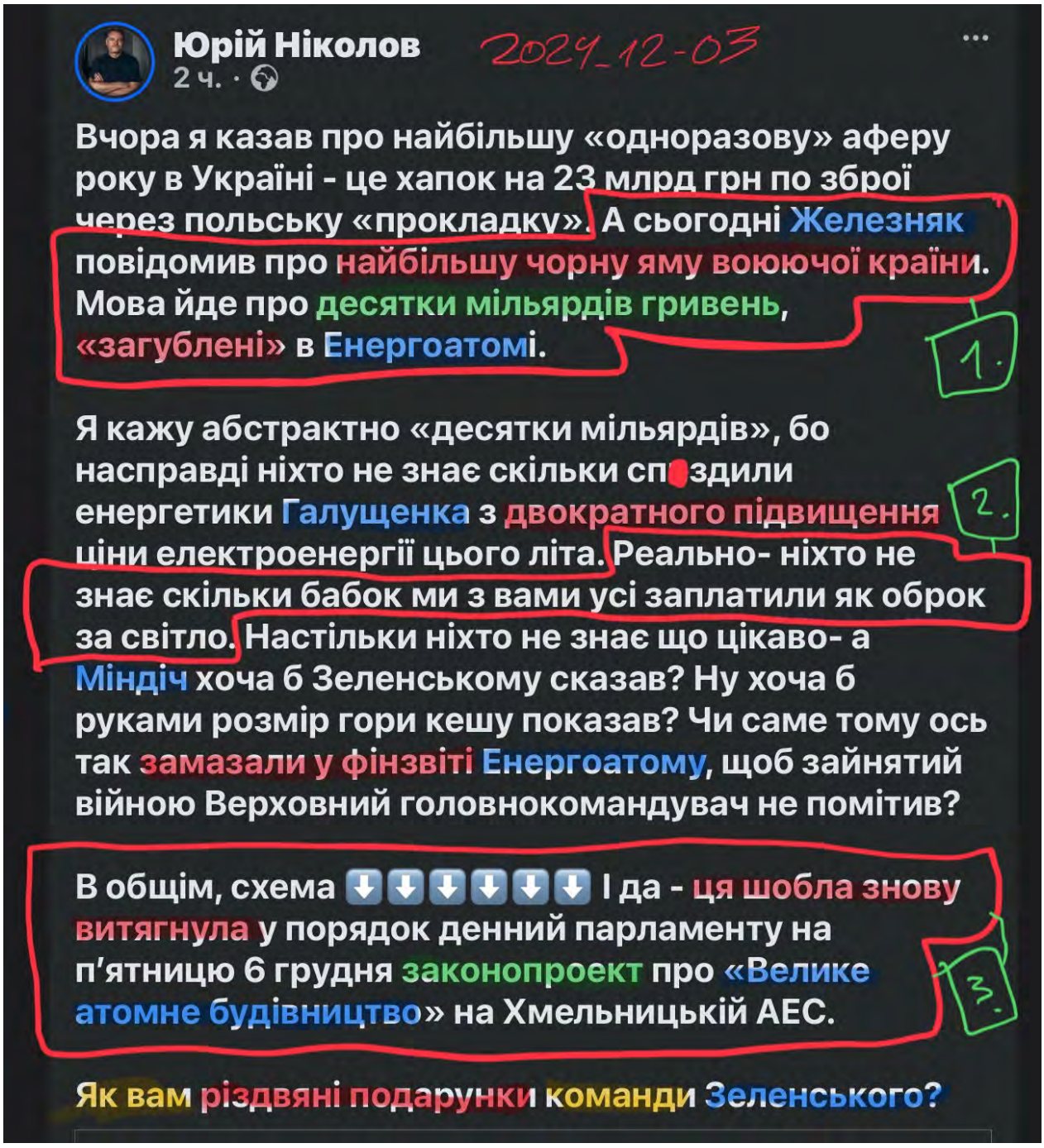

Рис1

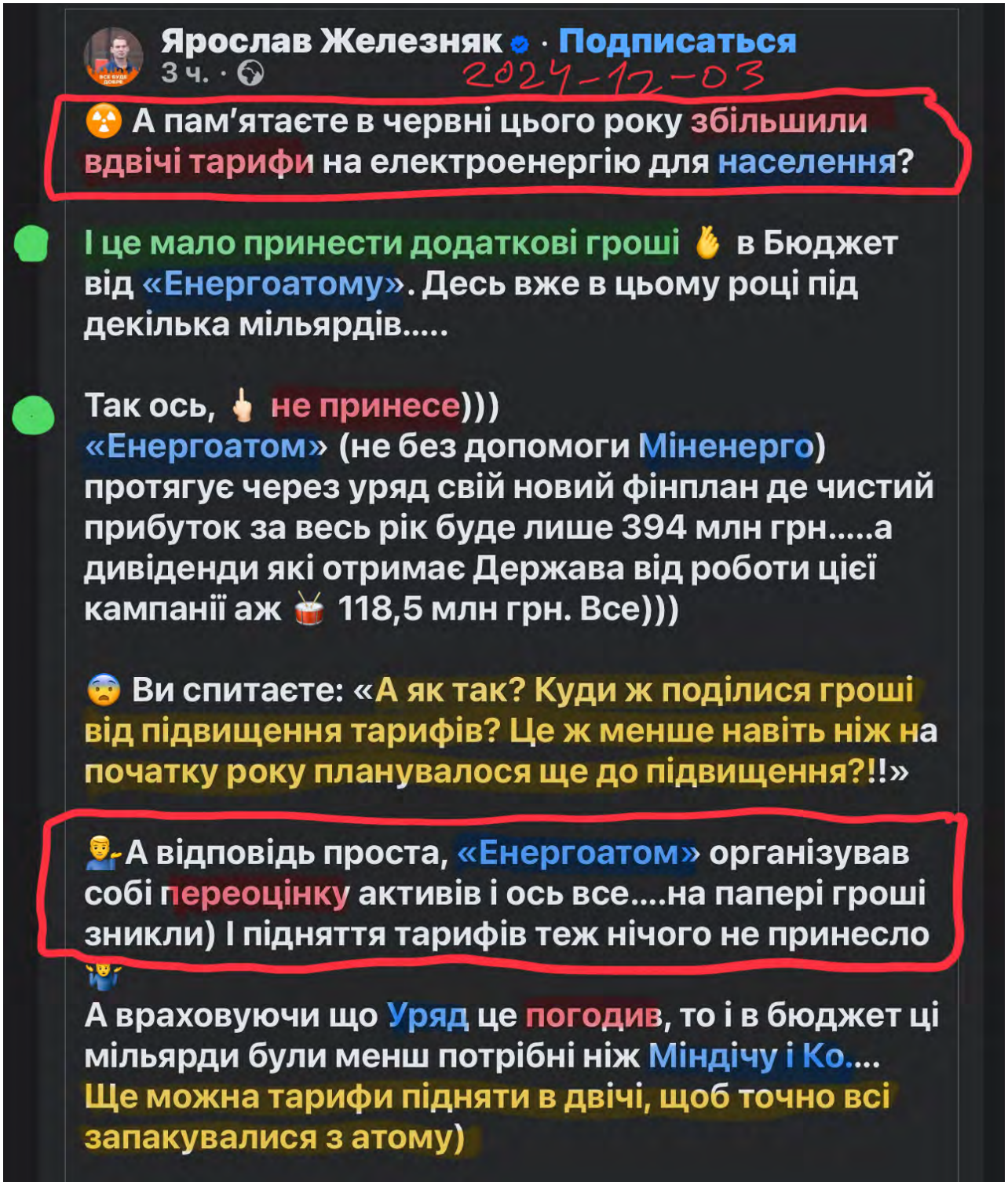

Рис2

***

№ 397

ВЛАДА ВИЧЕРПАЛАСЯ ПОВНІСТЮ

2024-12-03

Кочетков

(1) Читаю наші плани чи то перемоги, чи то миру, жоден з яких не підлягає виконанню, бо вони спрямовані назовні, до партнерів, а не до України.

(2) Слухаю, як наш Верховний Головнокомандувач сміливо посилає ворога на прес-конференції замість того, щоб тихенько підготувати і нанести йому відчутний удар.

(3) А тут ще фактичний ультиматум партнерам — «Не погодимося на будь-які гарантії безпеки, крім членства у НАТО!». Наче нам його, те членство, хтось пропонує.

Це все від безсилля та відсутності перспективних ідей.

Це реакція особи, яка загнана у глухий кут та ще й гранично втомлена.

— І ротація командування у ЗСУ — лише зовнішнє, а не сутнісне. І я не певен, що Михайлу Драпатому вдасться швидко провести якісь зміни, що помітно покращать бойову роботу, навіть якщо такі задуми в нього є.

Ситуацію ускладнює, що

1) — **оточення Дональда Трампа, судячи з відміни візиту до Штатів, не хоче мати неформальних стосунків з Єрмаком**

2) — **якого *Зеленський* вперто позиціонує як свою абсолютно довірену людину по всіх питаннях.**

Це «криза жанру», як кажуть у шоубізі.

— Наша влада втратила адекватність ситуації, яку мала на початку повномасштабного вторгнення.

І саме тому нашому президентові тоді аплодували парламенти світу.

А зараз помінялося майже все, окрім підходів української влади, де піар превалює над ефективністю, а вимоги до партнерів — над власною відповідальністю.

При цьому,

1) — наша **влада вже іншою не стане, це фізично неможливо**, як неможливо повернути минуле.

З іншого боку,

2) — **очільники країни категорично не готові на якесь серйозне оновлення**, бо щиро вважають себе найкращими у світі.

До того ж частина можновладців побоюється, що у нової влади до них будуть надто великі претензії.

Тому

— **ні виборів, ні заміни головних топ-менеджерів країни як результат усвідомлення катастрофічної ситуації не відбудеться**.

Це можливо лише під зовнішнім тиском.

Фактично,

1) — зовнішній вплив — єдиний робочий сценарій, хоча

2) — він буде останнім кроком у похованні суб'єктності України.

Біда у тому, що **українські висуванці Заходу ризикують виявитися таким ж неадекватними і дрібними за масштабом, як і попередники**.

Тому якщо й перетворюватися на слухняних виконавців, то краще свідомо і відкрито, без імітації демократичних процесів.

А просто самим запрошувати до Києва варягів на княжіння, це розумно і цілком вкладається у національну традицію, Інститут пам’яті підтвердить.

***

№ 398

Зеленский считает реальным вариант, когда Украина присоединяется к НАТО, но без распространения на нее 5-й статьи Альянса о коллективной самообороне. Об этом он заявил на встрече с еврокомиссарами, посетившими с визитом Киев

2024-12-03

Карпец

Подписывайтесь на тг-канал: https://t.me/alexkarpets

Зеленский заявил, что Украина «никогда не пойдет» на приглашение в Альянс в урезанном виде, а «только полностью всеми территориями».

«Но как мы говорили, мы понимаем, что 5 поправка не может действовать во время войны на всей территории Украины, потому что страны против рисков вовлечения их войну. Украина никогда никого не привлекала в эту войну. Я имею в виду армию членов НАТО», – сказал ***Зеленский***.

Он также сказал, что потеряет поддержку половины партнеров, если поставит вопрос о войсках НАТО в Украине.

Ранее в интервью ***Sky News Зеленский*** заявил, что

> — **Киев готов отказаться от возврата территорий военным путем, если Украину примут в НАТО**
>
> (https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid033bXL5fZkjVS8ndnufDCYSDXMyNVYvstUKNoSyXNdCLKLg3dN1d45UDDtDYrF9TdYl&id=100008440657762).

Следует отметить, что

> **— смысл идеи вступить в НАТО без задействования 5-й статьи «не совсем понятен». Собственно, смысл такого «членства» в НАТО совершенно непонятен!**

Напомним, что

> **— в этой статье, согласно которой нападение на одного члена равно нападению на всех участников НАТО, и альянс должен коллективно отражать это нападение, заключен основной смысл Северо-Атлантического военного блока как такового.**

Для Украины вступление в НАТО тоже имеет смысл, прежде всего, как участие в коллективной защите, то есть в распространении на нее 5-й статьи договора об альянсе.

> 1) — Даже если иметь в виду так называемый «германский» вариант до 1990-го года, то гарантии 5-й статьи должны распространяться только на подконтрольную часть Украины и не распространяться на неподконтрольную.
>
> 2) — То есть, если Украина решит военным путем отбить захваченные территории, то страны НАТО ей на помощь не придут, но они должны будут оказать помощи при нападении на подконтрольную территорию.

Но из слов Зеленского это не следует, и его заявление выглядит странно и непонятно.

Но проблема состоит в том, что

> **— разговоры о любом варианте вступления Украины в НАТО пока выглядят исключительно фантазиями из-за противодействия Москвы, а главное – из-за нежелания стран Альянса подвергать себя риску прямого военного столкновения с Москвой.**

***

№ 399

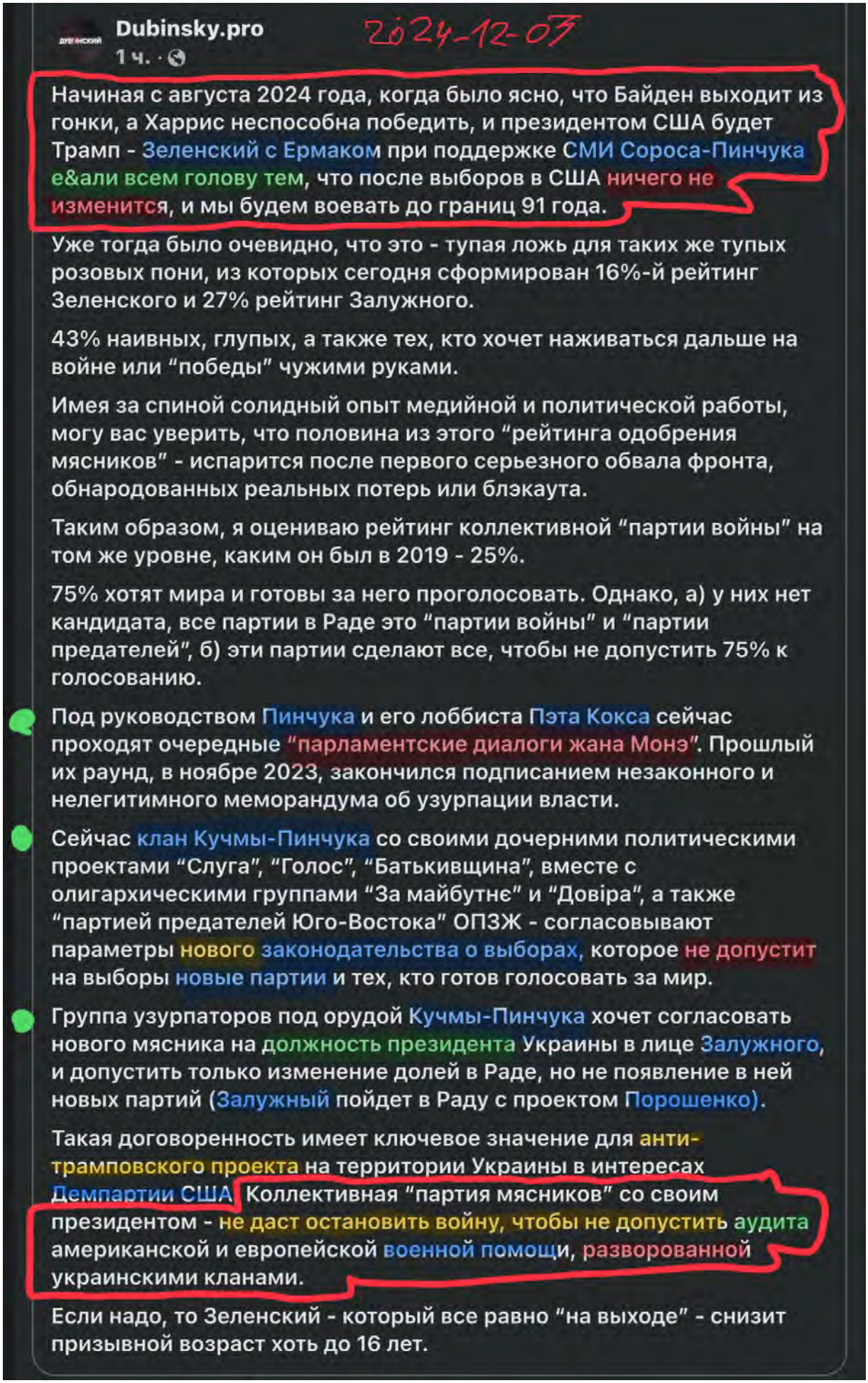

Dubinsky.pro
1 ч. ·

2024-12-07

Начиная с августа 2024 года, когда было ясно, что Байден выходит из гонки, а Харрис неспособна победить, и президентом США будет Трамп - Зеленский с Ермаком при поддержке СМИ Сороса-Пинчука е&али всем голову тем, что после выборов в США ничего не изменится, и мы будем воевать до границ 91 года.

Уже тогда было очевидно, что это - тупая ложь для таких же тупых розовых пони, из которых сегодня сформирован 16%-й рейтинг Зеленского и 27% рейтинг Залужного.

43% наивных, глупых, а также тех, кто хочет наживаться дальше на войне или "победы" чужими руками.

Имея за спиной солидный опыт медийной и политической работы, могу вас уверить, что половина из этого "рейтинга одобрения мясников" - испарится после первого серьезного обвала фронта, обнародованных реальных потерь или блэкаута.

Таким образом, я оцениваю рейтинг коллективной "партии войны" на том же уровне, каким он был в 2019 - 25%.

75% хотят мира и готовы за него проголосовать. Однако, а) у них нет кандидата, все партии в Раде это "партии войны" и "партии предателей", б) эти партии сделают все, чтобы не допустить 75% к голосованию.

Под руководством Пинчука и его лоббиста Пэта Кокса сейчас проходят очередные "парламентские диалоги жана Монэ". Прошлый их раунд, в ноябре 2023, закончился подписанием незаконного и нелегитимного меморандума об узурпации власти.

Сейчас клан Кучмы-Пинчука со своими дочерними политическими проектами "Слуга", "Голос", "Батькивщина", вместе с олигархическими группами "За майбутнє" и "Довіра", а также "партией предателей Юго-Востока" ОПЗЖ - согласовывают параметры нового законодательства о выборах, которое не допустит на выборы новые партии и тех, кто готов голосовать за мир.

Группа узурпаторов под орудой Кучмы-Пинчука хочет согласовать нового мясника на должность президента Украины в лице Залужного, и допустить только изменение долей в Раде, но не появление в ней новых партий (Залужный пойдет в Раду с проектом Порошенко).

Такая договоренность имеет ключевое значение для анти-трамповского проекта на территории Украины в интересах Демпартии США. Коллективная "партия мясников" со своим президентом - не даст остановить войну, чтобы не допустить аудита американской и европейской военной помощи, разворованной украинскими кланами.

Если надо, то Зеленский - который все равно "на выходе" - снизит призывной возраст хоть до 16 лет.

***

№ 400

Міністерство закордонних справ України

Заява МЗС України з нагоди 30-річчя з часу підписання Будапештського меморандуму

2024-12-03

Цього тижня, 5 грудня 2024 року, виповнюється 30 років з часу підписання Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, також відомого як Будапештський меморандум.

Цей документ мав забезпечити Україні гарантії безпеки, суверенітету та територіальної цілісності в обмін на відмову від третього у світі за потенціалом ядерного арсеналу. Меморандум мав стати значним етапом у зміцненні глобального ядерного роззброєння та слугувати прикладом для інших держав у відмові від ядерної зброї.

Однак у 2014 році Російська Федерація, яка була одним із гарантів безпеки України за Будапештським меморандумом, брутально знехтувала цим документом і загалом міжнародним правом та розпочала свою агресію проти України, що у 2022 році переросла у повномасштабне вторгнення. Ці дії є відвертим порушенням міжнародного права, зокрема Статуту ООН, який зобов'язує держави поважати суверенітет і територіальну цілісність інших країн та ґрунтується на принципі незастосування сили або погрози нею.

Будапештський меморандум не зміг запобігти агресії Російської Федерації як держави, що володіє ядерною зброєю, проти України як держави, яка від свого ядерного арсеналу відмовилася; не були проведені навіть передбачені документом консультації, які Україна неодноразово намагалася ініціювати.

Порушення Росією Будапештського меморандуму створило небезпечний прецедент, що підірвав довіру до самої ідеї ядерного роззброєння. Натомість бачимо активні спроби різних країн від Індо-Тихоокеанського регіону та Близького Сходу до євроатлантичного простору створити чи розширити наявні ядерні арсенали.

Невиконання Будапештським меморандумом своїх функцій спричинило катастрофічне зростання безпекових загроз не лише для України, а й для

інших країн і регіонів, зокрема Європи, євроатлантичного простору, Центральної та Південно-Східної Азії, Близького Сходу та міжнародного миру та безпеки загалом.

Сьогодні Будапештський меморандум є пам'ятником недалекоглядності в ухваленні стратегічних безпекових рішень. Він має слугувати нагадуванням нинішнім лідерам країн євроатлантичної спільноти про те, що розбудова європейської архітектури безпеки за рахунок інтересів України, а не з їх урахуванням, приречена на провал.

Ненадання Україні в 1990-х роках реальних, дієвих гарантій безпеки стало стратегічною помилкою, якою скористалася Москва. Ця помилка має бути виправлена. Україна має отримати чіткі, юридично зобов'язуючі гарантії безпеки, які відповідають її вагомому внеску у глобальне ядерне роззброєння та підтримання міжнародного миру та безпеки.

Звертаємося до США та Великої Британії, які підписали Будапештський меморандум, до Франції та Китаю, які до нього приєдналися, до всіх держав-учасниць Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, із закликом підтримати надання Україні дієвих гарантій безпеки.

Ми переконані, що єдиною такою реальною гарантією безпеки для України, а також стримуючим фактором для подальшої агресії Росії проти України та інших держав, є лише повноправне членство України в НАТО.

Маючи за плечима гіркий досвід Будапештського меморандуму, **ми не пристанемо на жодні альтернативи, сурогати чи замінники повноправного членства України в НАТО**.

Запрошення України до НАТО **зараз**

1) — стане дієвою протидією російському шантажу та позбавить Кремль ілюзій щодо можливості перешкодити євроатлантичній інтеграції України.

Це також єдиний шанс зупинити ерозію ключових принципів ядерного нерозповсюдження та відновити довіру до ядерного роззброєння.

30-річчя з часу підписання Будапештського меморандуму є слушною нагодою для дієвого кроку до приєднання України до Вашингтонського договору.

***